

CHVALITE HOSPODA

Velikij cerkovnyj sbornik

Izdajet „PETRA“ Prjašev

1937

Prešov

4000/1936.

Dozvolajetsja pečatati.

Prešov-Prjašev, 7. nov. 1936.

✠ **Pavel, Č. Sv. V. V.**
jepiskop, ap. adstor.

ČIN VEČERNÍ.

Blahosloven Boh náš. Amiň. Carju nebesnyj. Trisvjatoje. Otče náš. Hóspodi pomiluj 12. Slava i nyňi. Prijďte poklonímsja 3.

Jesli že jest Vsenoščnoje, tohda:

Sláva svjatiť jedinosúščňij i životvorjáščij i nerazdílimij Trójci, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, vsehdá, nýňi, i prísno, i vo víki vikóv.

Amiň i sejčas: Prijďte poklonímsja: — i:

Psalom 103. Blahosloví duše mojá Hóspoda*, Hóspodi Bože moj, vozveličílsja jesi ziló. — Vo ispovidanije i v velelípotu obléklsja jesi*, odijájsja svitom jáko rízoju. — Prostírájaj nébo jáko kóžu*, pokrývájaj vodámi prevýsprenňaja svojá. — Polahájaj óblaki na voschoždénije svojé*, choďáj na krilú vítreňu. — Tvorjáť Ánhely svojá dúchi*, i sluhi svojá plámeň óhnennyj. — Osnovájaj zémľu na tvérđi jeja*, ne preklonítsja vo vík víka. — Bézdna jáko ríza odijánije jeja*, na horách stánut vódy. — Ot zapreščénija tvojeho pobihnut*, ot hlása hróma tvojeho ubojátsja. — Voschóďat hóry, i nizchóďat polá v místo*, jéze osnovál jesi im. — Predíl položil jesi jehóže ne préjduť*, níže obraťátsja pokrýti zémľu. — Posylájaj istóčniki v débrich*, posreďi hór prójduť vódy. — Napajájut vsjá zvíři sélnyja*, ždút onáhri v žáždu svojú. — Na tých pticy ne-

bésnyja privitájut*, ot sredý kámenija dadát hlás. — Napajájaj hóry ot prevýsprennych svojch*, ot plodá díl tvoich nasýtitsja zemľá. — Prozjabájaj travú skotóm*, i zľák na slúžbu čelovikom. — Izvestí chľib ot zemľi*, i vinó veselít sérdce čelovíka. — Umástiti licé jeléjem*, i chľib sérdce čelovíka ukripít. — Nasýfatsja drevá pólnaja, kédry livánstii íchže jesí nasadíl*, támo pticy vohňizďátsja. — Jero-dievo žilíšče predvoditelstvujet imi*, hóry vysókija jelénem, kámeň přibížišče zájacem. — Sotvoríl jesí lunú v vremená*, sólnce pozná západ svoj. — Položil jesí fmú, i býst nóšč*, v néžže prójduť vsi zvírije dubrávnii. — Skímni rykájuščii voschítiti*, i vyzskáti ot Bóha píšču sebí. — Vozsijá sólnce i sobrášasja*, i v lóžach svojch láhut. — Izýdet čelovík na dílo svojé*, i na dílanije svojé do večera. — Jáko vozveličišasja dílá tvojá, Hóspodi*, vsja premúdrostiju sotvoríl jesí, ispólnisja zemľá tvári tvojejá. — Sijé móre velikoje i prostránnoje*, támo hádi íchže níst čislá. — Živótnaja málaja so velikimi*, támo korablí preplávajut. — Zmíj sej, jehóže sozdál jesí ruhátisja jemú*, vsja k tebí čájut, dáti píšču im vo blahovrémjá. — Dávšu tebí im, soberút*, otvérzšu tebí rúku, vsjáčeskaja ispólňatsja bláhosti. — Otvrašču že tebí licé vozmjatútsja*, otímeši duch ich, i isčéznut, i v persf svojú vozvrafátsja. — Pósleši dúcha tvojeho, i sozizdutsja*, i obnovíš licé zemľi. — Búdi sláva Hóspodňa vo víki*, vozveselítsja Hóspod o dílich svojch. — Prizirájaj na zémľu, i tvorjá ju trjastísja*, prikasájajsja horám, i dymjátsja. — Vospojú Hóspodevi v životí mojem*, pojú Bóhu mojemú dóndeže jesm'. — Da usladítsja jemú besida mojá*, az že vozveselúsja o Hóspodi. — Da isčéznut hrišnicy ot zemľi, i bezzakónnicy, jákože ne býti im*, blahosloví duše mojá Hóspoda. — Sólnce pozná západ svoj*, položil jesí fmú i býst nóšč. — Jáko vozveličišasja dílá tvojá, Hóspodi*, vsjá premúdrostiju sotvoríl jesí.

Sláva: I nýni: — Allilúja 3. Sláva tebí Bóže.

Jektenija velikaja:

Mírom Hóspodu pomólímsja. — Hóspodi pomíluj.

O svýšním míri i spasénii duš nášich, Hóspodu pomólímsja.

O míri vsehó míra, blahostojánii svjatých Bóžiih cerkvěj i sojedínénii vsich, Hóspodu pomólímsja.

O svjaťim chrámi sem, i íže s víroju, blahohovínijem i stráchom Bóžiim vchoďáščich v oň, Hóspodu pomólímsja.

O bohoľubívom Jepískopi našem (Imjarek), čestním Presviterstvi, vo Christí Diákonstvi, o vsém přičti i ľúdech, Hóspodu pomólímsja.

O hráďi sem (vési sej) i o vsjákom hráďi, vési i straňi, i íže víroju živúščich v nich, i o honimych bratijach našich, Hóspodu pomólímsja.

O blahorastvorénii vzdúchov, i o umnoženii plodov zemných i vrémenech mírných. Hóspodu pomólímsja.

O plávajuščich, putešéstvujuščich, nedúhujuščich, truždájuščichsja, plíněnych, i o spasénii ich, Hóspodu pomólímsja.

O jéže izbávitisja nam ot vsjákijsa skórbí, hňiva i núždy, Hóspodu pomólímsja.

Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nas, Bóže tvojeju blahodátiju.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslověnnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnoďivu Mariju so vsími Svjatými pomjanúvše, sámi sebé i drúh drúha, i ves život naš Christú Bóhu predadím. — Tebí Hóspodi.

Jáko podobájet tebí vsjákajsa sláva, čest' i pokloněnije, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, i vo víki vikov. — Amíň.

Blažen muž.

Blažen muž — Allilúja — íže ne ídet na sovít nečestívych, Allilúja.

Jáko víst Hóspod' puť právednych, i puť nečestívych pohíbnet, Allilúja.

Rabótajte Hóspodevi so stráchom i rádujtesja jemú so trépetom, Allilúja.

Blaženi vsi nađijuščiisja naň, vsi nađijuščiisja naň, Alliluja.

Voskresní, Hóspodi, spasi mja Bóže moj, Allilúja. (Sej stich spivajetsja liš v subbotu.)

Hóspodi, čtósja umnóžiša stužájuščii mi, Allilúja. (Sej stich spivajetsja liš v svjata.)

Hóspodne jest spasénije i na lúdech tvoích blahoslovénije tvoje, Allilúja.

Sláva: Allilúja. I nyňi: Allilúja. Allilúja 3. Sláva tebi Bóže. (Jek-tenija malaja.)

Psalom 140. Hóspodi vozzvách k tebí, uslýši mja, uslýši mja Hóspodi; Hóspodi vozzvách k tebí, uslýši mja, vonmí hlásu molénija mojehó, vnehdá vozzvátí mi k tebí, uslýši mja Hóspodi. — Da isprávitsja molítva mojá, jáko kadílo pred tobóju: vozđijánije rukú mojéju žértva večér-ňaja, uslýši mja Hóspodi. — Položí Hóspodi, chranénije ustóm moím* i dver ohraždénija o ustnách moích. — Ne ukloní sérdca mojehó v slovesá lukávstvija*, nepščevátí viný o hrisích. — So čelovíki dílajuščimi bezzakónije*, i ne sochtúsja s izbránnymi ich. — Nakázet mja právednik milostiju, i obličít mja*, jeléj že hrišnahó da ne namástit hlavý mojejá. — Jáko ješčé i molítva mojá v blahovolé-niích ich*, požérty býša pri kámeni sudíi ich. — Uslýšat-sja hlahóly moí, jáko vozmohóša*: jáko tólšča zemlí pro-sídesja na zemlí, rastočičasja kósti ich pri ádi. — Jáko k tebí, Hóspodi, Hóspodi, óči moí*, na řa upovách, ne otímí dúšu mojú. — Sochrani mja ot síti júže sostáviša mi*, i ot soblázn dílajuščich bezzakónije. — Padút v mréžu svojú hrišnicý*, jedín jesm az, dóndeže prejdu.

Psalom 141. Hlásom moím k Hóspodu vozzvách*, hlásom moím k Hóspodu pomolíchsja. — Prolíjú pred nim molénije mojé*, pečál mojú pred nim vozviščú. — Vnehdá

isčezáti ot mené dúchu mojemú*, i ty poznál jesí stezí mojá. — Na putí sem po nemúže choždách*, skryša síť mňi. — Smotrjách odesnúju i vozhládach*, i ne bi znájaj mené. — Pohíbe bíhstvo ot mené*, i níšť vzyskájaj duši mojejá. — Vozzvách k tebí, Hóspodi, rich*: ty jesí upovánije mojí, časť mojá jesí na zemlí živých. — Vonmí moléniju mojemú*, jáko smíríchsja ziló. — Izbávi mja ot hoňáščich mja*, jáko ukripíšasja páče mené.

(Stichiry na 10): Izvedí iz temnicy dúšu mojú*, ispovídatisja ímeni tvojemú.

Mené ždut právednicy, dóndeže vzdási mňi.

Psalom 129. (Stichiry na 8): Iz hlubíný vozzvách k tebí, Hóspodi*, Hóspodi, uslyší hlas moj.

Da búdut uši tvoí vnémľušči* hlásu molénija mojihó.

(Stichiry na 6): Ášče bezzakónija názriši, Hóspodi*, Hóspodi, kto postoít? jáko u tebé očiščénije jest.

Imene rádi tvojihó poterpích ta, Hóspodi*, poterpí dušá mojá v slóvo tvoje: upová dušá mojá na Hóspoda.

Ot stráži útrennija do nóšči*, ot stráži útrennija da upovájet Ízraíl na Hóspoda.

Jáko u Hóspoda mílost i mnóhoje u nehó izbavlénije*: i toj izbávit Ízraíla ot vsích bezzakonij jehó.

Psalom 116. Chvalíte Hóspoda vsi jazýcy*, pochvalíte jehó vsi lúdi je.

Jáko utverdísja mílost jehó na nas*, i ístina Hóspodňa prebyvájet vo vik.

Slava: I nyňi: Bohorodičen, ili Prazdnika. Jesli jest Vchod, Jerej čítajet po ticho molitvu:

Blahíj čelovikoľúbče Carjú, blahoslovívyj vsjáčeskaja, molímtisja príľžno sérdcem sokrušénnyj i dúchom smírénnyj: blahosloví vchódy nášja i ischódy, Christé ístinnyj Bóže náš: jáko prišéstvije tvoje i vozšéstvije i požitije s čeloviki blahoslovénno jest vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv, amíň.

Premudrost, prosti!

Svíte tíchij, svjatýja slávy, bezsméртnaho Otcá nebésnaho, svjataho, blažénneho, Isúse Christé, prišédše sólnca na západ, víďivše svit večérnij, pojem Otcá i Sýna i svjataho Dúcha Bóha. Dostóin jesí vo vsja vremená pit býti hlásy prepodóbnymi, Sýne Božij, živót dajáj vsemú míru, jehóže rádí ves mir slávit ta.

Vonmím! Mír vsim! Premudroš vonmím!

Prokimeni dnevnii.

Subbota: Hóspoď vocarisja, v lípotu oblečésja.

Stich 1: Oblečésja Hóspoď v sílu i prepojásasja.

Stich 2: Ibo utverdí vselénnuju, jáže ne podvížitsja.

Stich 3: Dómu tvojemú podobájet svjatýňa, Hospodí, v dolhotú dnij.

Nedíla: Se nýňi blahoslovíte Hóspoda vsi rabí Hóspodní.

Stich: Stojásči vo chrámi Hospodni, v dvórich dómu Bóha nášeho.

Ponedilnik: Hóspoď uslyšít mja, vnehdá vozzvátí mí k nemú.

Stich: Vnehdá prizvátí mi, uslyša mja Boh právdny mojejá.

Vtornik: Míloš tvojá, Hóspodí, poženét mja vo vsja dni životá mojehó.

Stich: Hóspoď pasét mja, i ničtóže mja lišít; na místi zláčňi támo vselí mja.

Sereda: Bóže, v ímja tvóje spasí mja, i v síli tvojej sudí mi.

Stich: Bóže, uslyši molítvu mojú, vnuší hlahóly ust moích.

Četver': Pómošč mojá ot Hóspoda sotvórsaho nébo i zémľu.

Stich: Vozvedóch óči moí v hóry, otńúduže príjdet pómošč mojá.

Pjatok: Bóže, zastúpnik moj jesí ty i míloš tvojá predvarít mja.

Stich: Izmí mja ot vrah moích, Bóže, i ot vostajúščich na mja izbávi mja.

Na povsednevnoj Večerni po prokimeni: Spodóbi Hóspodí: i Jektenija: Ispólnim večérnija molítvy: Na velikoj Večerni: jesli nit čtenij, to sečas:

Rcím vsi ot vsejá duší, i ot vsehó pomyslénija nášeho rcím. — Hóspodi pomíluj.

Hóspodi vsederžitelju, Bóže otéc nášich, mólímtisja, uslýši i pomíluj.

Pomíluj nas, Bóže, po velícij mílosti tvojej, mólímtisja, uslýši i pomíluj. — Hóspodi pomíluj 3.

Ješčé mólímsja o svjatíššem vselénskom Archijeréji (ímjarek) Pápi Rímskom, o deržávi pobídi, prebyváníi, míri, zdrávii, spaseníi, i ostavlénii hrichóv jehó, i o jéze Hóspodu Bóhu nášemu najpáče pospišiti i posobiti jemú vo vsém, i pokoriti pod nózi jehó vsjákaho vrahá i supostáta.

Ješčé mólímsja o bohoľubívom Jepískopi našem (ímjarek), i o otcích nášich duchóvných, i vsěj vo Christí brátii našej.

Ješčé mólímsja o predstojáščich ľúdech, i čájuščich ot tebé velíkija i bohátyja mílosti, za tvorjáščich nam bláhaja, i za vsjá pravoslávnyja christiány.

Jáko mílostiv i čelovikoľúbec Boh jesí, i tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno i vo víki vikóv. — Amíň.

Spodóbi, Hóspodi, v večer sej*, bez hrichá sochranítisja nam.

Blahoslovén jesí, Hóspodi Bóže Ótec nášich*: i chváľno, i proslávlenno ímja tvoje v víki, amíň.

Búdi, Hóspodi, mílost' tvojá na nas*: jákože upováchom na ta.

Blahoslovén jesí, Hóspodi*: naučí nas opravdánijem tvoím.

Blahoslovén jesí, Vladýko*: vrazumí nas opravdánijem tvoím.

Blahoslovén jesí, Svjatýj*: prosvítí nas opravdánii tvoími.

Hóspodi, mílost' tvojá v vík*: díl rukú tvojeju ne prézri. Tebí podobájet chvalá*: tebí podobájet pínije.

Tebí sláva podobájet*: Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu.
Nýňi i prísno* i v víki vikóv, amíň.

Jektenija: Ispólnim večérňaja molítvy nášja Hóspodevi.
— Hóspodi pomíluj.

Zastupí, spasí, pomíluj i sochrání nas, Bóže, tvojeju
blahodátiju.

Věčera vsehó soveršěna, svjata, mírna i bezhříšna,
u Hóspoda prosím. — Podáj Hóspodi.

Ánhela míra, vírna nastávnika, chranítela duš i těles
nášich, u Hóspoda prosím.

Proščénija i ostavlénija hrichóv i prehříšénij
nášich, u Hóspoda prosím.

Dóbrych i poléznych dušám našim, i míra mírovi, u
Hóspoda prosím.

Próčeje vrémja životá nášeho v míri i pokajánii skon-
čáti, u Hóspoda prosím.

Christiánskija končiny životá nášeho, bezbolíznenny,
nepostýdny, mírny, i dóbraho otvíta na strášnim sudíšči
Christóvi, prosím.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslověnnuju slávnuju
Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnođivu Mariju so vsími
Svjatými pomjanúvše, sámi sebe i drúh drúha, i ves život
naš Christú Bóhu predadím. — Tebí Hóspodi.

Jáko bláh i čelovikolúbec Bóh jesí, i tebí slávu
vozsylájem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno,
i vo víki vikóv. — Amíň.

Mír vsím! — I dúchovi tvojemú.

Hlavý vášja Hóspodevi prikloníte. — Tebí Hóspodi.

Jerej čitajet po ticho molitvu:

Hóspodi Bóže naš, priklonívvyj nebesá i sošědyj na
spasénije róda čelovičeskaho, prízri na rabý tvojá, i na
dostojánije tvoje, tebí bo strášnomu i čelovikolúbcu sudíi
tvoí rabí svojá prikloníša hlavý, i svojá pokoríša výja, ne
ot čelovik ožidájušče pómošči, no tvojejá nađijuščesja

mílosti, i tvojehó čájušče spasénija: íchže sochrání na vsjákoje vrémja i v nastojáščij sej večer, i v prichodjáščuju nošč ot vsjákaho vrahá, i ot vsjákaho protivnaho džjstva díavolskaho, i pomyslów súetnych i vospominánij lukávnych.

Vozhlas: Búdí deržáva cárstvija tvojehó prisnoblahoslovénna i preproslávlenna, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv. — Amíň.

Po Jekteniji na Večerni povsednevnoj ili velikoj bez Vsenoščnaho, pojuťsja Stichiry na Stichovnach; na Večerni velikoj s Vsenoščnym, pojuťsja Stichiry litijnii. Po Stichirach:

Jektenii litijnii:

Spasí, Bóže, lúdi tvojá i blahosloví dostojánije tvoje, posítí mír tvoj milóstiju i ščedrótami, vozvýsi roh christiánskij, i nizposlí na ny milostí tvojá bohatyja, molítvami prečistyja Vladýčici našeja Bohoródici i prisnodívy Marií; síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, zastupléňmi nebésnych Sil bezplótných, čestnáho i slávnaho proróka, predtéči i krestítela Joánna, svjatých slávných i vsechválnych Apostol, i íže vo svjatých Otéc nášich i vselénskích učítelej i svjatítelej: Vasílija velikaho, Hrihórija Blahoslóva i Joánna Zlatouústaho, Atanásija i Kirilla, i íže vo svjatých otcá nášeho Nikolája Mír Likíjskich čudotvórcá, svjatých slávjanskích apóstolov Kirilla i Methódia i svjatáho svjaščennomúččenika Josafata, svjatých, slávných i dobropobídnych Múččnik, prepodóbných i bohonósnych ótec nášich, svjatých i právedných Bohootéc Joakíma i Ánny, i prepodóbných i bohonósnych ótec nášich Antónija i Teodósija Pečérskich, i svjataho (jehože jest deň ili chram) i vsích Svjatých tvoích: mólim ťa, mnohomilostive Hóspodi, uslyší nas hrišnych moláščichtisja, i pomiluj nas. — Hóspodi pomiluj 3.

Ješče mólimsja o svjatíjšem vselénskom Archijeréi (imjarek) Pápi Rímskom, o deržávi, pobíďi, prebýváníi, míri zdrávii, spasénii i ostavlénii hričov jehó, i o ježe Hóspodu Bóhu nášemu najpáče pospišítí i posobítí jemú

vo vsem, i pokoríti pod nózi jehó vsjákaho vrahá i supostáta. — Hóspodi pomiluj. 3.

Ješčé mólimsja o bohofubívom Jepískopi našem (imjarek), i o otcích našich duchóvných, i vsej vo Christí brátii nášej, i o vsjákoj duši christiánstij skorbjáščeji i ozlóbneňij, milósti Bóžija i pómošči trébujuščej: o pokrovénii hráda sehó i živúšcích v nem (ili vési sejá i živúšcích v nej), o soumirénii i ustrojénii vsehó míra: o blahostojánii svjatých Bóžiih Cerkvéj, o spasénii i pómošči, so tščánijem i stráchom Bóžiih truzdájuščichsja i služáščích otéc i brátij našich, o póslanných, i vo otšéstvii súščích, o iscílénii v némoščech sležáščích, o pokóii blažénnyja pámjati i ostavlénii hrichóv vsím préžde počívšim otcém i brátiam našim zdi ležáščím i po vsjúdu pravoslávnyh: o izbavlénii plínénnych, o brátiach našich v slúžbach súščích, i o vsích služáščích i poslužívších v svjatím chrámi sem, rcém vsi. — Hóspodi pomiluj. 3.

Uslyši ny, Bóže Spasíteľu naš, upovánije vsich koncěj zemlí, i suščích na móri daléče, i Milostive, milostiv búdi nam o hrisích našich i pomiluj nas: milostív bo i čelovikólúbec Boh jesí, i tebi slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Mir vsím. — I dúchovi tvojemú.

Hlavý váša Hóspodevi prikloníte. — Tebi Hóspodi.

Vladýko mnohomilostive, Hóspodi Isúse Christé Bóže naš, molítvami prečístyja Vladýčicy nášeja Bohórodicy i prisnoďivy Marii, síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, zastuplěni čestných nebésnych Sil bezplótných, čestnáho i slávnaho próroka i predtěči i krestíteľa Joánna, svjatých slávných i vsechválnych Apóstol, svjatých i dobropóbidnych Múčenik, prepodóbných i bohonósnych otéc našich, i iže vo Svjatých otéc našich i vselénskích velíkích učítelej i svjatítelej Vasílija Velíkaho, Hrihórija Bohoslóva, Joánna Zlatoustaho, Atanásija i Kirílla, i iže vo Svjatých

otcá nášeho Nikolája Mír Likíjskich čudotvórcá, vsjatých i právednych Bohootéc Joakím i Ánny, i prepodóbných otéc nášich Antónija i Teodósija Pečěrskich, i svatáho (imjarek, jého že jest chrám ili deň), i vsích Svjatých tvoích: blahoprijátnu sotvorí molítvu nášu, dáruj nam ostavlénije hríchóv nášich, pokrýj nas króvom krylú tvojeju, otženi ot nas vsjákahó vrahá i supostáta, umirí žízň nášu, Hóspodi, pomíluj nas i mir tvój, i spasí dúšy náša, jáko blah i čelovikofúbec. — Amíň.

Pojutsja Stichiri na Stichovnach. — Po Stichirach:

Nýňi otpuščáješi rabá tvojeho, Vladýko*, po hlahólu tvojemú s mírom.

Jáko vídišta óci moi* spasénije tvoje.

Ježe jesí uhotóval* pred licém vsích ľuděj.

Svíť vo otkrovénije jazýkov*, i slávu ľuděj tvoích Ízraíla.

Svjatýj Bóže: 3. — Presvjatája Trójce; — Po Ótce naš: — Tropari. — Po Troparjach, jesli Večernja bez Vsenoščnaho: sečas Otpust; jesli že s Vsenoščnom, to po Troparjach blahoslovenije chlíba, vina i jeleja.

Hóspodu pomolímsja. — Hóspodi pomíluj.

Hóspodi Isúse Christé Bóže naš, blahoslovívij pjať chlíbov, i pjať týsjašč naróda nasýtívij: sam i nýňi, Vladýko, blahosloví † chlíby síjá, † pšenícu, † vinó † i jeléj, i umnóži ja v hráďi sem, (v vési sej) i vo vsém míri tvojem vsehdá, i ot nich vkušájuščích vírnych tvoích osvjatí. Jáko ty jesí blahoslovjáaj i osvjaščájaj vsjáčeskaja Christé Bóže naš, i tebi slávu vozsyľajem, s beznačálnym ti Otcém, i vsesvjatým, blahím, i životvorjáščim tvoím Dúchom, nýňi a prísno i vo víki vikóv. — Amíň.

Búdi ímja Hóspodne blahoslovenno ot nýňi i do víka. 3.

Psalom 33. Blahoslovíú Hóspoda na vsjákoje vrémja*, výnu chvalá jého vo usťich moích. — O Hóspodi pochválítsja dúšá mojá*, da uslyšat krótcii i vozveselátsja. — Vozveličíte Hóspoda so mnóju*, i voznesém ímja jého vkúpi. — Vzyskáč Hóspoda i uslyša mja*, i ot vsích skorběj moích

izbávi mja. — Pristupíte k nemú i prosvítitesja*, i líca váša ne postyďátsja. — Sej níšcij vozzvá i Hóspod' uslyša i*, i ot vsích skorběj jehó spasé i. — Opolčitsja Ánhel Hóspodeň ókrest bojáščichsja jehó*, i izbávit ich. — Vkusíte i vidíte, jáko bláh Hóspod'*, blažén muž, íže upovájet naň. — Bójtesja Hóspoda vsi svjatíi jehó*, jáko níst lišénija bojáščymsja jehó. — Bohátii obniščáša i vzalkáša*, vzyskájuščii že Hóspoda, ne lišátsja vsjákaho blahá.

Sláva: I nyňi: Hóspodi pomíluj, 3. — Hóspodi blahosloví.

Blaho † slovénije Hóspodne na vas, tohó blahodátiju i čelovikoľúbíem, vsehdá, nyňi i prisno, i vo víki vikóv. — Amíň.

Ašče sľidujet Utreňa, to: Ímenem Hóspodním blahosloví ótce.
Sláva svjatíj:

Otpust velikij.

J: Premúdrost'. — L: Blahosloví.

J: Syj blahoslovén i preproslávlen Christós Boh naš :

L: Utverdí Bóže pravoslávnuju katolíčeskiju víru vo víki vikóv.

J: Presvjatája Bohoródice spasí nas.

L: Čestníjšuju Cheruvím:

J: Sláva tebí Christé Bóže, upovánije naše, sláva tebí.

L: Sláva: I nyňi: Hóspodi pomíluj 3. Hóspodi blahosloví.

Otpust povsednevnyj.

Premúdrost'. — Čestníjšuju Cheruvím:

Sláva tebí Chr. Bóže: — Sláva: I nyňi:

Hóspodi pomíluj 3. Hóspodi blahosloví.

Otpusty vseho tyždňa.

V subbotu večer i neďilu rano:

Voskresýj iz mértvych Christós ístinnýj Boh naš, móltvami prečistyja svojejá Mátere, síloju čestnáho i živoťvorjáščaho Krestá, svjatých slávnych i vsechválnych Apó-

stol, i svjatáho (imjarek, jehóže jest chram ili den') i vsich Svjatých pomílujet i spasét nas, jáko blah i čelovikofúbec.

V neďílu večer i poneďilnik rano: Christós ístinnyj Boh naš, molítvami prečístyja svojejá Mátere, zastupleňmi čestných nebésnych sil bezplótných, svjatých slávných i vsechválnych Apóstol: i svjatáho (imjarek) jehóže dnes pámjaf počítájem, i vsich Svjatých pomílujet i spasét nas, jáko blah i čelovikofúbec.

V poneďilnik večer i vtorník rano: Christós ístinnyj Boh naš, molítvami prečístyja svojejá Mátere, čestnáho i slávnaho proróka i predtěči i krestíteľa Joánna, svjatých slávných i vsechválnych Apóstol:

Vo vtorník i četver' večer, v seredu i pjatok rano: Christós ístinnyj Boh nas, molítvami prečístyja svojejá Mátere, síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, svjatých slávných i vsechválnych Apóstol:

V seredu večer i četver' rano: Christós ístinnyj Boh naš, molítvami prečístyja svojejá Mátere, svjatých slávných i vsechválnych Apóstol, i íže vo svatých otcá nášeho Nikolája Mir Likíjskich čudotvórcá:

V pjatok večer i subbotu rano: Christós ístinnyj Boh naš, molítvami prečístyja svojejá Mátere, síloju čestnáho i životvorjáščaho Krestá, zastupleňmi čestných nebésnych sil bezplótných, čestnáho i slávnaho proróka, predtěči i krestíteľa Joánna, svjatých slávných i vsechválnych Apóstol, i íže vo svjatých otcá nášeho Nikolája Mir Likíjskich čudotvórcá, svjatých i dobropobídných múčenik, prepodóbných i bohonósnych otéc nášich, svjatých právedných bohootéc Joakíma i Ánny, i svjatáho (imjarek) jehóže chrám, i svjatáho (imjarek) jehóže jest deň, i vsich svjatých pomílujet i spasét nas, jáko blah i čelovikofúbec.

ČIN UTRENI.

Blahosloven Boh naš. Trisvjatoje, Otčenaš. Hospodi pomiluj 12. Slava: I nyňi: Prijdite poklonimsja 3. — Taže Psalmy 19 i 20.

V Pjätdesjatnici že, i za Vsenoščnym, načalo: Sláva svjatij: — Amñ. — Sláva vo výšnich: i sľidujet Šestopsalmije.

Psalom 19. Uslýšit fa Hóspod v deň pečáli*, zaščítit fa ímja Bóha Jákovľa. — Póslet ti pómošč ot svjataho*, i ot Sióna zastúpit fa. — Pomjanét vsjaku žértvu tvoju*, i vsesožženije tvoje túčno búdi. — Dasť ti Hóspod po sérdcu tvojemú*, i ves sovít tvoj ispólnit. — Vožrádujemsja o spaseníi tvojem*, i vo ímja Hóspoda Bóha nášeho vozveličimsja. — Ispólnit Hóspod vsja prošénija tvojá*, nyňi poznách jáko spasé Hóspod Christá svojehó. — Uslýšit jehó s nebesé svjataho svojehó*, v silach spasénije desnicy jehó. — Síi na kolesnicach i síi na kónich*, my že vo ímja Hóspoda Bóha nášeho prizovém. — Tii spjáti býša i padóša*, my že vostáchom, i isprávičomsja. — Hóspodi, spasí carjá i usľyši ny*, v oňže ášče deň prizovém fa.

Psalom 20. Hóspodi, síloju tvojeju vozveselítsja carj*, i o spaseníi tvojem vozrádujetsja ziló. — Želánije sérdca jehó dal jesí jemú*, i chořínija ustnú jehó ňísi lišil jehó. — Jáko predvaril jesí blahoslovéním blahostýnnym*, položil jesí na hlaví jehó vinéc ot kámene čestná. — Životá prosil jest u tebé*, i dal jesí jemú dolhotú dnij vo vik víka. — Vélija sláva jehó v spaseníi tvojem*, slávu i veleľipije vozložíši na nehó. — Jáko dási jemú blahoslovénije vo vik víka*, vozveselíši jehó rádostiju s licém tvoím. — Jáko carj upovájet na Hóspoda*, i milostiju Výšňaho ne podvížitsja. — Da obrjáščetsja ruká tvojá vsím vrahóm tvoím*, desnica tvojá da obrjáščet vsja nenavýđaščyja tebé.

— Jáko položíš ich jáko pešč óhnennuju vo vrémja licá tvojeho*, Hóspod' hñivom svoím smjatét ja, i sñisť ich ohñ. — Plod ich ot zemlí pohubíš*, i símja ich ot synóv čelovičeskich. — Jáko ukloníša na ta zlája*, pomýslíša sovity, ichže ne vozmóhut sostávití. — Jáko položíš ja chrebét*, vo izbýtcich tvoích uhotóvíš licé ich. — Voznesísja Hóspodi síloju tvojeju*, vospojém i pojém síly tvojá. — Sláva: I nýňi: — Svjatýj Bóže: Ótče naš: — (Tropari):

Spasí Hóspodi lúdi tvojá, i blahosloví dostojánije tvoje, pobídy Cérkvi nášej na soprotívnyja dáruja, i tvojá sochraňaja krestóm tvoím lúdi.

Sláva: Voznesýjsja na krést vóleju, tezoimenítomu tvojemú nóvomu žitelstvu, ščedróty tvojá dáruj, Christé Bóže: vozveselí síloju tvojeju Cérkov' nášu, pobídy daja jej na supostáty, posóbije imúščemu tvoje, orúžije míra, nepobídímuju pobídu.

I nýňi: Bohoródičen. Predstátelnice strášnaja i nepostýdnaja, ne prézri, blahája, molítv nášich, vsepítaja Bohoródice: utverdí pravoslávnych žitelstvo, i spasí, imže povelíla jesí deržávstvovati, i podážd' im s nebesé pobídu, zané rodilá jesí Bóha, jedína Blahoslovénnaja.

J: Pomíluj nas, Bóže, po velícij milostí tvoje, molímtisja uslyší i pomíluj. — Hóspodi pomíluj. 6.

Ješčé mólímsja o prédstojáščich lúdech, i čajuščich ot tebe velíkija i bohátyja milostí, za tvorjáščich nam blahája, i za vsja pravoslávnyja christiány.

Jáko milostiv i čelovikolúbec Boh jesí, i tebi slávu vozsylájem Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu nýňi, i prísno, i vo víki vikóv.

L: Amíň. Ímenem Hóspodnim blahóslovi ótče.

J: Sláva svjatíj i jedinosúščnij i životvorjáščij i nerazdílimij Trójci, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, vsehdá, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

L: Amíň — Sláva vo výšnich Bóhu i na zemlí mir*, v čelovících blahovolénie. 3.

Hóspodi, ustní moi otvérzeši*, i ustá mojá vozvisát chvalú tvojú 2.

Šestopsalmije. Psalm 3. Hóspodi, čtosja umnóžiša stužájušcii mi*? mnózi vostájut na mja. — Mnózi hlahóľut duši mojej*, ňisť spasénija jemú v Bózi jehó. — Ty že, Hóspodi, zastúpnik moj jesí*, sláva mojá i voznosjáj hlavú mojú. — Hlásom moím k Hóspodu vozzvách*, i uslýša mja ot horý svjatýja svojejá. — Az že usnúch i spách*, vostách jáko Hóspod zastúpit mja. — Ne ubojúsja ot tem ľuděj ókrest napádajušcich na mja*, voskresní, Hóspodi, spasí mja, Bóže moj. — Jáko ty porazil jesí vsja vraždújušcyja mi vsúje*, zúby hrišnikov sokrušil jesí. — Hóspodne jest spasénie*, i na ľúdech tvoích blahosloveníje tvoje. — Az usnúch i spach*, vostách, jáko Hóspod zastúpit mja.

Psalm 37. Hóspodi, da ne járostiju tvojeju obličši mené*, nize hńivom tvoím nakážeši mené. — Jáko stríly tvojá unzóša vo mni*, i utverdíl jesí na mńi rúku tvojú. — Ňisť iscilenija v plóti mojej ot licá hńíva tvojihó*, ňisť míra v kostéch moích, ot lica hrích moích. — Jáko bezzakónija mojá prevzydóša hlavú mojú*, i jáko brémja tázkoje oťahotíša na mńi. — Vozsmerďiša i sohníša rány mojá* ot licá bezúmija mojihó. — Postradách i slakóchsja do koncá*, ves' deň sítuja chozdách. — Jáko ľadvija mojá napólnišasja poruhánij*, i ňisť iscjelenija v plóti mojej. — Ozlóblen bych i smírichsja do zilá*, rykách ot vozdychánija sérdca mojihó. — Hóspodi, pred tobóju vse želánije moje*, i vozdychánije moje ot tebe ne utaisja. — Sérdce moje smjatesja, ostáví mja síla mojá*, i svít očiju mojeju, i toj ňisť so mnóju. — Drúzi moi i ískrenii moi* prjámó mńi priblížišasja i stáša. — I blížnii moi ot daléče mené stáša*, i nuždachusja íščušcii dúšu mojú. — I íščušcii zlája mńi hlahólachu sújetnaja*, i lstivnym ves' deň poučachusja. — Az že jáko hlúch ne slýšach*, i jáko ňím ne otverzájaj ust svojich. — I bych jáko čelovik ne slýšaj*, i ne imýj v

ustích svojích obličénija. — Jáko na ta, Hóspodi, upovách*, ty uslyšíš, Hóspodi Bóže moj. — Jáko rích: da ne kohdá porádujtmisja vrazi moi*, i vnehdá podvižátisja nohám moím, na mja veleríčevaša. — Jáko az na rány hotóv, i bolízň mojá predomnúju jest výnu. — Jáko bezzakónije moje az vozviščú*, i popekúsja o hrisí mojem. — Vrazi že moi živút, i ukripíšasja páče mené*, i umnóžišasja ne- navídaščii mja bez právdy. — Vozdajúščii mi zlája voz- blahája, obolháchu mja*, zané hoňách blahostýňu. — Ne ostávi mené, Hóspodi Bóže mój*, ne otstupí ot mené. — Vonmí v pómošč mojú*, Hóspodi, spasénija mojihó. — Ne ostávi mené, Hóspodi Bóže moj*, ne otstupí ot mené. — Vonmí v pómošč mojú*, Hóspodi, spasénija mojihó.

Psalom 62. Bóže, Bóže moj* k tebi útreňuju. — Voz- žadá tebé dušá mojá*, koľ mnóžiceju tebi ploť mojá. — V zemlí pústí i neprochódňi i bezvódňi*, táko vo svjatím javíchsja tebi, víditi sílu tvojú i slávu tvojú. — Jáko lúčši milosť tvojá páče živót*, ustňi moi pochvaliti ta. — Táko blahoslovľú ta v živoťi mojem*, i o ímení tvojem vozďízú rúcji moi. — Jáko ot túka i másti da ispólnítsja dušá mojá*, i ustnáma rádoti voschválat tá ustá mojá. — Ášče po- mínách tá na postéli mojej, na útrenich poučáchsja v ta*, jáko byl jesí pomóščnik moj. — I v króvi krylú tvojéju vozrádujusja, prilpé dušá mojá po tebi*, mené že priját desnica tvojá. — Tii že vsúe iskáša duši mojejá, vnidut v preispódnája zemli*, predaďátsja v rúki orúžija, části líso- vom búdut. — Carj že vozveselítsja o Bózi, pochválítsja vsják klenýjsja im*, jáko zahradíšasja ustá hlahóľuščích neprávednaja. — Na útrenich poučáchsja v tá*, jáko býl jesí pomóščnik moj. — I v króvi krylú tvojéju vozrádujusja*, prilpé dušá mojá po tebi, mené že priját desnica tvojá.

Sláva: I nýňi: Allilúja, 3. Hóspodi pomiluj, 3. Sláva: I nýňi:

Psalom 87. Hóspodi, Bóže spasénija mojihó*, v dni vozzvách i v noščí pred tobóju. — Da vnidet préd ta

molítva mojá*, prikloní úcho tvoje k moléniju mojemu. — Jáko ispólnisja zol dušá mojá*, i život moj ádu približisja. — Privminén bých s nischoďáščimi v rón*, bych jáko čelovík bez pómošči v mértvych svobód. — Jáko jázvenni spjáščii vo hróbi, ichže ne pomjanúl jesí ktomú*, i tii ot rukí tvojeja otrinovéni býša. — Položiša mja v róvi preispódním*, v témnych i síni smértňij. — Na mňi utverdísja jároš tvojá*, i vsja vólny tvojá navél jesí na mja. — Událil jesí znájemych moích ot mené*, položiša mja mérzost sebi. — Prédan bych i ne ischozdách*, óči moí iznemohósta ot niščetý. — Vozzvách k tebi, Hóspodi ves' deň*, vzdích k tebi rúci moí. — Jedá mértvymi tvoríši čudesá?* ili vráceve voskresját i ispovidatsja tebi. — Jedá povíst kto v hróbi míloš tvojú?* i istinu tvojú v pohíbeli? — Jedá poznána búdut v tmi čudesá tvojá*, i právda tvojá v zemlí zabvénnij. — I az k tebi, Hóspodi, vozzvách*, i útro molítva mojá předvarít ta. — Vskúju, Hóspodi, otríeši dúšu mojú*, otvraščáješi licé tvoje ot mené. — Ňišč jásm az i v trudích ot júnosti mojejá*, voznészesja, smíríchsja i iznemohóch. — Na mňi preidóša hńivy tvoí*, ustrašeníja tvojá vozmutíša mja. — Obydóša mja jáko vodá ves' deň:* oderžáša mja vkúpi. — Událil jesí ot mené drúha i ískrenňaho*, i znájemych moích ot strastěj. — Hóspodi, Bóže spasénija mojihó*, v dni vozzvách, i v noščí pred tobóju. — Da vńidet pred ta molítva mojá*, prikloní ucho tvoje k moléniju mojemu.

Psalom 102. Blahoslóví dúše mojá Hóspoda*, i vsja vnutrenňaja mojá ímja svjatóje jehó. — Blahoslóví duše mojá Hóspoda*, i ne zabyváj vsich vzdajánij jehó. — Očiščájuščaho vsja bezzakónija tvojá*, iscilájuščaho vsja nedúhi tvojá. — Izbavľájuščaho ot istlínija život tvojí*, viňčájuščaho ta mílostju i ščedrótami. — Ispolňájuščaho v blahích želáňije tvoje*, obnovítsja jáko órľa júnoš tvojá. — Tvorjáj mílostyni Hóspod*, i sudbú vsim obídímym. —

Skazá putí svojá Moiséjovi*, synovóm Ízrailevym chotinija svojá. — Šćedr i mílostiv Hóspod*, dolhoterpiliv i mnohomílostiv. — Ne do koncá prohńívajetsja*, nižé vo vik vraždújet. — Ne po bezzakónijem našym sotvoríl jěst nam*, nižé po hrichóm našym vzdál jěst nam. — Jáko po vysosí neběšnij ot zemlí*, utverdíl jest Hóspod mílost svojú na bojášćichsja jehó. — Jelíko otstoját vostócy ot západ*, událil jěst ot nas bezzakónija náša. — Jákože šćědrit otéc sýny, usćědri Hóspod bojášćichsja jehó*: jáko toj pozná sozdáníe náše. — Pomjanú jáko pérst jesmý*: čelovík jáko travá, dníje jehó, jáko cvít sélnyj, táko ocvítět. — Jáko dúch prójde v nem, i ne búdet*, i ne poznájet ktomú místa svojehó. — Mílost že Hóspodna ot vika*, i do vika na bojášćichsja jehó. — I právda jehó na syńích synóv*, chrańášćich zavít jehó. — I pómnašćich zápovídi jehó*, tvoríti ja. — Hóspod na nebesí uhotóva prestól svoj*, i cárstvo jehó vsímí obladájet. — Blahoslovíte Hóspoda vsi Ánheli jehó*, silnii krípstiju, tvorjáščii slóvo jehó, uslyšati hlás slovés jehó. — Blahoslovíte Hóspoda vsja síly jehó*, sluhí jehó tvorjáščii vólu jehó. — Blahoslovíte Hóspoda vsjá dílá jehó*, na vsjákóm místí vladýčestvija jehó, blahosloví dušé mojá Hóspoda. — Na vsjákóm místí vladýčestvija jehó*, blahosloví dušé mojá Hóspoda.

Psalm 142. Hóspodi uslyši molítvu mojú, vnuší molénije mojé vo ístińi tvojéj*, uslyši mja v právdí tvojéj. — I ne vnídi v sud s rabóm tvoím*, jáko ne opravdítsja pred tobóju vsjak živýj. — Jáko pohná vrah dúšu mojú*, smíril jest v zémľu život moj. — Posadíl mja jěst v témnych, jáko mértvyja víka*, i uný vo mńi duch moj: vo mńi smjátisja sérdce mojé. — Pomjanúch dni drévnija: poučichsja v vsích díľich tvoích*, v tvoréniích rukú tvojéju poučáchsja. — Vozďích v tebí rúci moi*, dušá mojá jáko zemľá bezvódnaja tebí. — Skóro uslyši mja, Hóspodi*, isčezé duch moj. — Ne otvratí licá tvojegó ot mené*, i upodób-

lusja nizchodáščym v rov. — Slýšanu sotvorí mňi zaútra milost tvojú*, jáko na ta upovách. — Skaží mňi, Hóspodi, puť v oň že pojdu*, jáko k tebi vzjach dúšu mojú. — Izmi mja ot vrah moích, Hóspodi, k tebi pribihóh*, naučí mja tvoríti vólu tvojú, jáko ty jesí Bóh moj. — Duch tvoj blahij nastávit mja na zémľu právu*, ímene tvojehó rádi, Hóspodi, živíši mja právdou tvojeju. — Izvedéši ot pečáli dúšu mojú*, i milostiju tvojeju potrebiši vrahí mojá. — I pohubiši vsjá stužájuščyja duší mojej*, jáko az rab tvoj jesm. — Uslýši mja, Hóspodi, v právdi tvojej*, i ne vnídi v súd s rabóm tvoím. — Uslýši mja, Hóspodi, v právdi tvojej*, i ne vnídi v súd s rabóm tvoím.

Duch tvoj blahij*, nastávit mja na zémľu právu.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3. Sláva tebi Bóže.

Jektenija velikaja (zri str. 5).

Po Jektenii na hlas Troparja:

Bóh Hóspod' i javisja nam, blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne.

Stich 1: Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko blah, jáko v víki milost jehó.

Stich 2: Obyšédše obydoša mja i ímenem Hóspodnim protivláchsja ím.

Stich 3: Ne umrú, no živ búdu i povím dílá Hóspodňa.

Stich 4: Kámeň jehóže nebrehóša zížduščii, sej byst v hlavú úhla: ot Hóspoda byst sej i jest díven v očesích nášich.

Tropar 2. Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

Po Troparjach: Hóspodi pomíluj. 3. Sláva: I nýňi: Čitajetsja kaftisma; jektenija malaja i sidelen 1-yj. Taže kaftisma, jekt. malaja i sidelen 2-yj. Ašče budet Prazdnik, pojetsja:

Políjelej.

Chvalíte ímja Hóspodne, allilúja, chvalíte rabi Hóspoda. Allilúja. 3.

Stojáščii v chrámi Hóspodni, v dvorích dómu Bóha nášeho. Allilúja. 3.

Hóspodi, ímja tvoje vo víki, i pámjat' tvojá v rod i rod. Allilúja. 3.

Blahoslovén Hóspod' ot Sióna, živyj v Jerusal'mi.
Allilúja. 3.

Isповídajtesja Hóspodevi jáko bláh, allilúja, jáko v víki mílost jehó. — Allilúja. 2.

Utverdívšemu zémľu na vodách, allilúja, jáko v víki mílost jehó. Allilúja. 2.

Rukóju krípkoju i mýšceju vysókoju, allilúja, jáko vo víki mílost jehó. Allilúja. 2.

Isповídajtesja Bóbu nebesnému, allilúja, jáko vo víki mílost jehó. Allilúja. 2.

Taže veličanije Prazdnika. Jektenija malaja. V neďíľu po Neporočnych ili po Polijeľeji — Tropar:

Pripiv: Blahoslovén jesí, Hóspodí, naučí mja opravdánijem tvoím.

Ánhelskij sobór udivísja*, zřja tebé v mértvych vmínívšasja*, sméřtnuju že, Spáse, krípóst razorívša*, i s sobóju Adáma vzdvíhša*, i ot áda* vsja svobóždša.

Počtó míra* s mílostivnymi slezámi*, o učenicý řastvorjájete?* blistájajsja v hróbi Ánhel*, Míronósicam viščáše*: vídíte vy hrob, i urazumíte*, Spás bo* voskrése ot hróba.

Ziló ráno*, Míronósicy tečáchu* k hróbu tvojemú rydájuščyja*, no predstá k nim Ánhel i rečé*: rydánija vrémja prestá, ne pláčíte*, voskresénije že* Apóstolom rcýte.

Míronósicy žený* s míry přiřédšyja* k hróbu tvojemú, Spáse, rydáchu*, Ánhel že k nim rečé, hlahóľa*: čto s méřtvymi živáho pomyšľájete?* jáko Boh bo* voskrése ot hróba.

Sláva: Poklonímsja Otcú*, i jehó Sýnovi, i svjatómu Dúchu* svjatíj Tróji* v jedínom suščeství* s Serafimy zovúšče*: svjáť, svjáť*, svjáť jesí Hóspodí.

I nýňi: Žiznodávca rózďši*, hrichá Ďívo Adáma izbávila jesí*, rádořt že Jévi* v pečáli místo podalá jesí*: páďšyja že ot řízni*, k sej naprávi*, iz tebé voplotívyjsja* Boh i čelovík. — Allilúja 3. Sláva tebí Bóže.

Jektenija malaja, Ipakoj i Stepenna hlasa.

Stepenna prazdničnaja.

Hlas 4. Ot júnosti mojejá mnózi bórjut mja strásti: no sam mja zastupí, i spasí mja, Spáse moj.

Nenavídaščii Sióna postydítešja ot Hóspoda, jáko travá bo ohném búdete izsóchše.

Sláva: Svjatým Dúchom vsjáka dušá živítsja i čis-totóju vozvyšájetsja, svtlíjetsja vo trójčeskom jedinství, svja-ščennotájni.

I nýni: Svjatým Dúchom tóčatsja blahodátnyja strui, napajájušče vsjáku tvar' k oživléniju.

Vonmím, mir vsím, premúdrošť vonmím. — Prokimen.

Hóspodu pomolímsja. — Hóspodi pomíluj.

Jáko svjať jesí, Bóže naš, i v svjatých počíváješi, i tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýni i prísno i v víki vikóv. — Amíň.

Vsjákoje dychánie da chvalít Hóspoda.

Stich: Chvalíte Bóha v svjatých jehó, chvalíte jehó v utverždénii sly jehó.

O jéze spodóbitisja nam slýšaniju svjatáho jevanhélija, mírom Hóspoda Bóha molím. — Hóspodi pomíluj. 3.

Mír vsím. — I dúchovi tvojemú.

Premúdrošť, prósti uslyším svjatáho jevanhélija ot (imjrk:) svjatáho jevanhélija čténie. — Sláva tebí, Hóspodi.

Vonmím. — Jevanhelije. Ašče neďíla, Voznesenije ili Vozdviženije:

Voskresénije Christóvo vídivše, poklonímsja svjatómu Hóspodu Isúsu jedínomu bezhrišnomu*. Krestú tvojemú poklaňájemsja, Christé, i svjatóje voskresénije tvoje pojém i slávím*: ty bo jesí Boh naš, razvi tebe inóho ne znájem, imja tvoje imenújem*. Prijdíte vsi vírnii poklonímsja svjatómu Christóvu voskreséniju*: se bo príjde krestóm rádošť vsemú míru, vsehdá blahoslovjášče Hóspoda*, pojém voskresénije jehó: raspjátije bo preterpív, smértiju smérť razruší.

Taže: **Psalom 50.** Pomíluj mja, Bóže*, po velícij mí-

losti tvojej. I po množestvu šcedrót tvoích*, očisti bezzakónije mojé. Najpáče omýj mja ot bezzakónija mojihó*, i ot hrichá mojihó očisti mja. Jáko bezzakónije mojé az znáju*: i hrich moj predomnúju jest výnu. Tebí jedinomu sohríšich, i lukavoje pred tobóju sotvorích*, jáko da opravdíšisja vo slovesích tvoích, i pobidíší vnehdá sudítí ti. Se bo v bezzakóniích začát jésm*, i v hrisích rodí mja máti mojá. Se bo ístinu vozlubíl jesí*: bezvístnaja i tájnaja premúdrosti tvojejá javíl mi jesí. Okropíší mja issópom, i očíščusja*, omýješí mja, i páče sníha ubílusja. Slúchu mojemú dási rádošť i vesélie*, vozrádujutsja kósti smirénnyja. Otvratí licé tvoje ot hrich moích*: i vsja bezzakónija mojá očisti. Sérđce čisto sozízdi vo mňi, Bóže*, i duch prav obnoví v utróbi mojej. Ne otvérži mené ot licá tvojihó*, i Dúcha tvojihó svjatáho ne otímí ot mené. Vozdážď mi rádošť spasénija tvojihó*, i Dúchom vladýčnim utverdí mja. Naučú bezzakónnyja putém tvoím*, i nečestívii k tebi obraťatsja. Izbávi mja ot krověj, Bóže, Bóžespasénija mojihó*: vozrádujetsja jazýk moj právdí tvojej. Hóspodi, ustňí moí otvérzeší*, i ustá mojá vozvístát chvalú tvojú. Jáko ášče by voschofíl jesí žértvy, dal bych úbo*: vsesožženija ne blahovolíší. Žértva Bóhu duch sokrušén*: sérđca sokrušénna i smirénna Boh ne uničízít. Ublaží, Hóspodi, blahovoléníem tvoím Sióna*, i da sozízduťsja stíny Jerusalímskija. Tohdá blahovolíší žértvu právdy, voznošénije i vsesožehájemaja*, tohdá vozložát na oltár tvoj telcý.

Sláva: Hlas 6. Molítvami svjatých Apóstol, Milostive, očisti množestvo sohríšénij nášich.

I nýňi: Molítv rádi prečístyja Bohoródicy, Milostive očisti množestvo sohríšénij nášich.

Stich: Pomíluj mja, Bóže, po velícij milosti tvojej, i po množestvu šcedrót tvoích očisti bezzakónije mojé.

Voskrés Isús ot hróba, jákože prorečé, dadé nam živót víčnyj, i velíju milošť.

Jerej: Spasí Bóže... (zri str. 11).

Vozhlas: Mílostiju i ščedrótami i čelovikoľúbijem jedi-noródnaho Sýna tvojeho, s nim že blahoslovén jesí, s pre-svjatým, blahím i životvorjáščim tvoím Dúchom, nýňi i prisno i vo víki vikóv. — Amíň.

I pojetsja Kanon.

Pred Katavasijeju 8. pisni: Chvalím, blahoslovím, pokloňá-jemsja Hóspodevi, pojúšče i prevoznosjášče jehó vo vsja víki.

Po Katavasii: Bohoródicu i Máter svíta v písnech voz-veličím.

Veličit dušá mojá Hóspoda, i vozádovasja duch moj o Bózi Spási mojém.

Po koemzdo stichu: Čestňíjšuju Cheruvím, i slávňíjšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, suščuju Bohoródicu, fa veličájem.

Jáko prizrí na smirénije rabý svojeja, se bo ot nýňi ublažát mja vsi ródi.

Jáko sotvorí mňi veličie Sílnyj, i svjato ímja jehó, i mílost jehó v ródy rodóv bojáščimsja jehó.

Sotvorí deržávu mýšceju svojeju, rastočí hórдыja mý-sliju sérđca ich.

Nizloží sílnyja so prestól i voznesé smirénnyja, álču-šcyja ispólni bláh, i bohaťášcyjasja otpustí tščý.

Vospriját Ízraíľa ótroka svojeho pomjanúti mílosti, jákože hlahóla k otcém nášym Avraámu, i símeni jehó do víka.

Po 9-oj pisni Jektenija malaja. V neđilu pojetsja na hlas Prokimená: Svját Hóspod' Boh náš. 3.

Svitilen voskresnyj. Taže pojem po hlasu:

Psalom 148. Vsjákoje dychánije da chválit Hóspoda. Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte jehó v výšnich, tebí podobájet písň, Bóže.

Chvalíte jehó vsi Ánheli jehó*, chvalíte jehó vsja síly jehó, tebí podobájet písň, Bóže.

Chvalíte jehó sólnce i luná*, chvalíte jehó vsja zvízdy

i svít. — Chvalíte jehó nebesá nebés*, i vodá jáže prevýše nebes, da voschválat ímja Hóspodne. Jáko toj reče i býša*, toj povelí i sozdášasja. — Postávi ja vo vik i vo vik víka*, povelínie položí i ne mimoídet. — Chvalíte Hóspoda ot zemlí*, zmíjeve i vsja bézdny. — Ohň, hrád, sňih, hóloť, dúch búren*, tvorjaščaja slóvo jehó. — Hóry i vsi chólmi*, drevá plodonósna i vsi kédry. — Zvirie i vsi skóti*, hádi i pticy pernáty. — Cáríe zémstii i vsi lúdie*, kňázi i vsi sudíi zémstii. — Júnošy i dívy, stárcey s júnotami da voschválat ímja Hóspodne*, jáko voznesésja ímja tohó jedínaho. — Ispovídanie jehó na zemlí i na nebesí*, i voznesét roh Iuděj svoích. — Pisň vsim prepodóbnym jehó*, synovóm Ízrailevym, lúdem približájuščymjsja jemú.

Psalm 149. Vospójte Hóspodevi pisň nóvu*, chvalénie jehó v cérkvi prepodóbných. — Da vozveselítsja Ízraíl o sotvóršem jehó*, i sýnove Sióna vozrádujutsja o carjí svojem. — Da voschválat ímja jehó v líci*, v tím páni i psaltíri da pojút jemú. — Jáko blahovolít Hóspod v lúdech svoích*, i voznesét krótkija v spasénie. — Voschválatsja prepodóbnii v slávi*, i vozrádujutsja na lóžach svoích. — Voznošénija Bóžija v hortáni ich*, i mečí obojúdu ostrý v rukách ich. — Sotvoríti otmščenje v jazýcich*, obličénija v lúdech. — Svjazáti carí ich púty,* i slávnyja ich ručnými okóvy želíznymi. — Sotvoríti v nich sud napísan,

Ot zdi načínajem Stichiry na 6., v neđílu na 8:

Sláva sija búdet vsim prepodóbnym jehó.

Psalom 108. Chvalíte Bóha vo svjatých jehó*, chvalíte jehó v utverždénii síly jehó.

Ot zdi Stichiry na 4: Chvalíte jehó na sílach jehó*, chvalíte jehó po množestvu veličestvija jehó.

Chvalíte jehó vo hlási trúbňim*, chvalíte jehó v psaltíri i húslich.

Chvalíte jehó v tím páni i líci*, chvalíte jehó v strúnach i orgáni.

Chvalíte jehó v kimváchich dobrohlásnych*, chvalíte jehó v kimváchich vosklicánija, vsjakoje dychánije da chválit Hóspoda.

V nedílu: 7. stich: Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdu níščich Tvoích do koncá.

8. stich: Ispovímjsja Tebí Hóspodi vsim sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

Sláva: Stichira Evanhelskaja (zri str. 30. i daše).

I nyňi: Preblahoslóvenna jesí, Bohoródice Ďívo: vo-plóššim bo sja iz tebé, ad plínisja, Adám vozvásja, klátva potrebísja, Jáva svobodísja, smérť umertvísja, i my ožichom; tím vospivájušče vopijém: blahoslóven Christós Boh naš, iz-vólivyj táko, sláva tebí.

Sláva tebí pokazávšemu nam svít.

Slavoslovije velíkoje.

Sláva v výšnich Bóhu, i na zemlí mír*, v celovících blahovolénije*. Chválím ťa, blahoslóvim ťa*, kláňajemtisja slavoslóvim ťa*. Blahodárim ťa, velikija rádi slávy tvojejá Hóspodi Carjú nebésnyj*. Bóže Ótče vsederžítelju, Hóspodi Síne jedinoródnyj*, Isúse Christé, i svjatýj Dúše, Hóspodi Bóže*. Áhnče Bóžij, Síne Ótec*. Vzémľaj hrich míra, pomíluj nas*. Vzémľaj hrihí míra, príjmi molítvy náša*, Sidaj odesnúju Otca, pomíluj nas*. Jáko ty jedín svját, ty jedín Hóspod* Isús Christós, v slávu Bóha Otcá, amíň*. Na vsják deň blahoslóvim ťa, i voschválím ímja tvoje vo víki i vo vik víka*. Spodóbi, Hóspodi, v deň sej bez hrichá sochranítisja nam*. Blahoslóven jesí, Hóspodi Bóže Ótec nášich, i chválno i proslávlenno ímja tvoje vo víki, amíň*. Búdi, Hóspodi, mílost tvojá na nas, jákože upováchom na ťa*. Blahoslóven jesí, Hóspodi, naučí nas opravdánijem tvoím*. Blahoslóven jesí, Vladýko, vrazumí nas opravdánijem tvoím*. Blahoslóven jesí, Svjatýj, prosvítí nas opravdánii tvoími*. Hóspodi, príbižišče byl jesí nám*, v rod i rod*. Az rich, Hóspodi, pomíluj mja: i iscílí dúšu mojú, jáko sohrišich tebí*. Hóspodi,

k tebi pribihóh*, naučí mja tvoríti vólu tvojú, jáko ty jesí Boh moj*. Jáko u tebe jest istócnik životá, v svíti tvojem uzrim svít*, Probávi milosť tvojú víduščym fa. — Svjatýj Bóže, svjatýj krípkij, svjatýj bezsméртnyj pomíluj nas. 3. — Sláva: I nýni: Svjatýj bezsméртnyj pomíluj nas. — Svjatýj Bóže:

V neďilu, jesli hlas 1, 3, 5, 7, sej Tropar:

Dnes spasenije míru byst*, pojém voskrésšemu iz hróba* i načáľniku žízni nášeja*, razrušív bo sméртiju sméрт, po bídu dadé nam i véľiju milosť.

Jesli že hlas 2, 4, 6, 8, to sej Tropar:

Voskrés iz hróba*, i úzy rasterzál jesí áda*, razrušíl jesí osuždénije sméрти, Hóspodi*, vsja ot sitéj vrahá izbá-vivyj*, javivyj že sebe Apóstolom tvoím*, poslál jesí ja na própovid*, i tími mir tvój podál jesí vselénňij*, jedíne mnohomílostive.

Jektenija: — Pomíluj nás, Bóže: (zri str. 9.) Taže:

Ispóľním utrenňaja molitvy náša, Hóspodevi. — Hóspodi pomíluj.

Zastupí, spasí, pomíluj, i sochraní nas, Bóže, tvojeju blahodátiju.

Útra vsehó soveršénna, svjata, mírna i bezhríšna, u Hóspoda prosím. — Podáj Hóspodi.

Ánhela míra . . . pročeje zri str. 10.

Jáko Bóh mílosti, ščedrót, i čelovikoľúbija jesí, i tebi slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv. — Amiň.

Mír vsim. — I dúchovi tvojemú.

Hlavý váša Hóspodevi prikloníte. — Tebí Hóspodi.

Jerej čtet ticho: Hóspodi svjatýj, v výšnich živýj i vse-vídaščím okom tvoím prizirájaj na vsju tvár: tebí priklo-níchom výju duší i filesé, i mólimtisja, Svjáte svjatých: prostrí rúku tvojú nevidímuju ot svjatáho žilíšča tvojeho, i blahóslovi vsích nas: i ášče čto sohríšichom vóleju ili

nevóleju, jáko bláh i čelovikolúbec Boh prostí, dárúja nam mírskája i premírnaja blahája tvojá.

Vozhlas: Ibo tvoje jest jéze mílovati i spasáti ny, Bóže naš, i tebi slávu vozsyłajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýňi i prisno i vo víki vikóv. — Amiň.

I otpust zri str. 14.

Stolpy evanhelijny.

Stolp	Hlas:	1	2	3	4	5	6	7	8
		Evanhelije i stichira evanhelskaja:							
1	Način. v 2-ju neđ. po soš. Sv. Ducha	2	3	4	5	6	7	8	9
2	Način. po Ilijiňi dni	10	11	1	2	3	4	5	6
3	Način. po Vozdviz. č. Kresta	7	8	9	10	11	1	2	3
4	Način. v post Roždestvennyj	4	5	6	7	8	9	10	11
5	Način. po Bohojavlenii	1	2	3	4	5	6	7	8
6	Način. vo velikij post	9	10	11	1	2	3	4	5

Svitilny voskresny i Stichiry evanhelskija.

1 Svitilen. So učeníki vzydem na hóru Galiléjskuju, víroju Christá víditi, hlahólušča vlášť prijáti výšních i nížních, naučímsja káko učít kreščáti, vo ímja Otcá i Sýna i svjataho Dúcha jazýki vsja, i prebyváti s tainniki, jakože obiščásja do skončánija víka.

Bohorodičen: So učeníki rádovalasja jesí, Bohórodice Dívo, jáko Christá vídila jesí voskréšsaha ot hróba tridnévna, jakože reče: ímže i javísja, naučája i javlája lučšaja, i kreščáti vo Otcí i Sýňi i Dúsi povelivája: jéze vírovati nam toho vostániju, i sláviti ta, Otrokovíce.

Stichira ev. Hl. 1. Na hóru učeníkóm idúščym za zem-nóje voznesénije*, predstá Hóspod, i poklonívšesja jemú*, i dánnyja vlásti vezdí naučívšesja*, v podnebésnuju posyláhusja*, propovídati jéze iz mértvych voskréšenije*, i jéze na nebesá vozšéstvije*, ímže i vo víki sprebyváti ne-lóžnyj obiščájasja Christós Boh*, i Spas duš nášich.

2 Svitilen. Kámeň uzrívše otvalén, Mironósicy rádo-
vachusja: vídiša bo júnošu sidášča vo hróbi, i toj tim
rečé: se Christós vostál jest, rcýte s Petróm učenikóm: na
hóru prispíjite Galiléjskuj, támo vam javítsja: jákože pred-
rečé druhóm.

Bohorodičen: Ánhel ubo prinesé Ďívi, jéze rádujsja,
préžde tvojehó začátija, Christé: Ánhel že kámeň otvál
hróba tvojehó: vmísto pečáli, ov ubo rádoti neizrečénnyja
známenija: ov že v smérti místo, podátela ta žízni propo-
vídúja i veličája, i hlahóla voskresénie ženám i taínnikom.

Stichira ev. Hl. 2. S míry prišédšym jáze s Marijeju že-
nám*, i nedoumivájuščymsja, káko búdet im ulučíti želánije*,
javísja kámeň vzjátýj*, i božéstvennyj júnoša utolájaj mjatěž
duš ich*, vostá bo, hlahólet Isus Hóspod*: tímže propoví-
díte propovídnikom jehó učenikóm*, v Galiléju teščí*, i víditi
jehó voskréšša iz mértvych*, jáko žiznodávca i Hóspoda.

3 Svitilen. Jáko Christós voskrése, niktóže da ne
nevírujet: javísja bo Marii: potom že vídin býst na seló
idúščema: taínnikom že páki javísja, vozležáščym jedino-
desjátim, ichže kreščátí posláv, na nebesá voznesésja, ot-
núduže i sníde: utverždájaj propovídanie množestvy známenij.

Bohorodičen: Vozsijávšeje sólnce, jáko ot čertóha Ženich
iz hróba dnes: i ada plínívšeje, i sméřt uprazdnívšeje, tebe
Róždšija molítvami, svít nam nizposlí: svít prosviščájaj
serdcá i dúši: svít, chodíti vsich nastavlájaj na stezi po-
velínij tvoích, i na puř míra.

Stichira ev. Hl. 3. Magdaliňi Marii*, Spásovo blahovíst-
vujušcej iz mértvych voskresénije i javlénije*, nevírujušče
učenicy, ponosími býša o žestoséřdii*: no známeňmi vo-
orúžšesja i čudesý, ko propovídaniju posyláhusja*: i ty ubo,
Hóspodi*, k načálnomu svítu voznéslsja jesí Otcú*: oní že
propovídaša vsjúdu slóvo*, čudesý uvirjájušče*: tímže pro-
svítívšesja tími*, slávím tvojé, jéze iz mértvych voskresénije*,
čelovikoľúbče Hóspodi.

4 Svítlen: Dobrodítelmi blistávšesja, da vídím predstojáčšyja v živonósním hróbi, múžy v bliščáščichsja rízach: Mironóscam preklónšym líca na zémľu, nebesý vladýčestvujuščaho voskreséniju da naučimsja, i k životá hróbu s Petróm pritecém, i sodijannomu udívľšesja, prebúdem Christá vídítí.

Bohorodičen: Rádovatisja viščávyj, pretvoríl jesí pečál prarodítelej, Hóspodi, radosť vnosjáj, vostánija tvojehó v míri: tohó ubo žiznodávče, Róždšeuja fa, svít prosviščájaj serdcá, svít ščedrót tvoich nizposli, jéze vopiti tebi: čelovikoľúbče, Bohočeloviče, sláva tvojemú vostániju.

Stichira ev. Hl. 4. Utro bi hlubokó*, i žený priidóša na hrob tvoj, Christé*: no tílo ne obrítesja, želájemoje ími*: tímže nedoumivájuščymsja, íže v rízach bleščáščichsja predstávšii hlahólachu*: čto Živáho s mértvymi íščete?*, vostá, jákože predrečé*, čtó ne pómnite hlahól jehó?*, ímže vírovavše vídínnaja propovídachu*: no mňachusja lža blahoviščénija*, táko býša ješčé kósni učenicý*, no Petr tecé, i vídív* proslávi tvojá v sebí čudesá.

5 Svítlen. Živót i puť, Christós vostáv iz mérvych, Kleópi i Lucí sputešéstvova: ímaže i poznásja vo Emmaúsí, prelomľájaj chľib: íže dúšy i serdcá horjášča bjáchu, jehdá tíma hlahólaše na putí, i písánija skázovaše, jáže preterpí: s nímiže vostá, zovém: javísja že i Petróvi.

Bohorodičen: Pojú bezčislennuju tvojú milosť, Tvórcé moj, jáko sebé istoščil jesí, ponestí i spastí čelovičeskoje jestestvó ozlóblennoje: i Boh syj, izvólil jesí, ot čistyja Bohotrokovícy po mňi býti: i sníti dáže do áda, chofáj mi spastísja, molítvami Róždšija fa Vladýko vseščedryj.

Stichira ev. Hl. 5. Ot premúdrych sudéb tvoích, Christé!*, káko Petru ubo plaščanicami jedními*, dal jesí razumíti tvoje voskresénije*: Lucí že i Kleópi sputešéstvuja, besído-

val jesi*, i besídujaj, ne ábie sebé javláješi* tímže i ponosím byváješi, jáko jedín prišélstvuja vo Jerusalím*, i ne priobščájajsja íže v konéc sovítam jehó*, no íže vsjá k sozdánija pólzi strojáj*, i jáže o tebí proróčestvija otkrýl jesi*, i vnehdá blahoslovíti chlíb, poználsja jesí ími*, íchže i préžde tohó serdcá k poznániju tvojemú raspalástasja*: íže učeníkóm sobránnym užé jáсно propovídasta tvojé voskresénije*, ímže pomíluj nas.

6 Svitilen. Pokazúja jáko čelovík jesí, Spáse, po suščestvú, posredí stáv voskrés ot hróba, i brášna sopričastívsja učíl jesí kreščéniju pokajánija: ábie že k nebésnomu voznésívsja jesí Otcú: i učeníkóm Ufíšiteľa posláti obiščál jesí, prebóžestvennyj Bohočelovíče, sláva tvojemú vostániju.

Bohorodičen. Tvoréc sozdánija i Boh vsích, ploť čelovíčeskuju priját, ot prečístych krověj tvoích vsesvjatája Ďivo, i ístlívšeje vse jestestvó novosodíla: páki jákože préžde roždestvá, ostávl po roždeství: tímže ta vírno vsí voschvalájem, zovúšče: rádujsja, Vládýčice míra.

Stichira ev. Hl. 6. Ístinnyj mir ty, Christé*, k čelovíkom Róžij mir tvoj dajáj*, po vostánii učeníkóm*, prístrašny pokazál jesí ja, mňáščyja duch vídítí*: no utíšil jesí mja-téz duš ich*, pokazáv rúci i nózi tvoí*: obáče ne vírujuščym ješčé, brášen pričáščénijem i učeníj vospominánijem*, otvérzl jesí ich um, jéže razumítí písánija*: ímže i Otéčskoje obítovánije obiščáv*, blahoslovív ja otstupíl jesí na nébo*: tímže s ními poklaňájemsja tebí*, Hóspodí, sláva tebí.

7 Svitilen. Jáko vzjáša Hóspoda, Marií rékši, na hrob tečásta, Símon Pétr, i druhíj taínnik Christóv, jehóže ľubjáše: tečásta že oba, i obrítósta plaščanícý jedíny vnútr ležášča, i hlávnyj že bi sudár kromí ich, tímže páki umolčásta, dóndeže Christá vídítsta.

Bohorodičen. Vélija i p̄eslávna ja mené rádi sođílal jesí, Christé moj mnohomílostive: ot Ďivy bo Otkovícý ro-

dílsja jesí neskazánno, i krest podjál jesí, i sméřt preterpív voskrésl jesí vo slávi: i naše jestestvo ot sméřti svobodíl jesí; sláva, Christé, slávi tvojej: sláva síli tvojej.

Stichira ev. Hl. 7. Se tma, i ráno*, i čto u hróba, Maríe, stoiši*, mnóhuju tmu imíjušči v rázumi*, v néžze hđi položen býst Isus voprošáeši*: no vížď sřiščuščyjasja učeníkí*, káko plaščanicami i sudarém voskresénije obrítóša*, i pomjanúša jáže o sích písánija*: s ními že i my vírovavše*, vospívajem ta žiznodávca Christá.

8 Svitilen. Dva Ánhela víđivši vnútr hróba, María udivlášesja, i Christá ne znájušči, jáko vertohrádarja voprošáše: Hóspodi, hđi položil jesí tílo Isúsa mojhého? zváním že tohó poznávši býti samahó Spása, slýša: ne prikasájsja mňi: ko Otcú otchoždú, rcy brátii mojej.

Bohorodičen. Ot Trójcy rodilá jesí, Otrovovíce, jedínaho neizrečénno vo dvojú jestestvú súšča, i suhuba džjstvom, i jedínaho ipostásiju. Tohó ubo molí prísno, o íže víroju poklaňajuščichsja, ot vsjákahó navíta vrážija izbávitisja: jáko vsi k tebí nýňi pribihajem, Vladýčice Bohórodice.

Stichira ev. Hl. 8. Mariiny slézy, ne vsúje prolivájutsja téplí*, se bo spodóbisja i učáščich Ánhelov*, i víđinija samohó Isúsa*: no ješčé zemnája múdrstvujet, jáko žená nemoščnája*: fímže i otsylájetsja ne prikasátisja Christú*, no obáče propovídnica posylájetsja tvoím učenikóm*, ímže blahovistvovánie skazá*, ko otéčeskomu žrébiju voschód vozviščájušči*: s néjuže spodóbi i nás javlénija tvojhého*, Vladýko Hóspodi.

9 Svitilen. Zaklučeným, Vladýko, dvérem, jáko všél jesí, Apóstoly ispólnil jesí Dúcha presvjatáho, mírnó dúnuy: ímže vjazátí že i rišátí hrichí rékl jesí: i po osmí dnéch, tvojá rébra Tomí pokazál jesí i rúci: s nímže pojém: Hóspod i Boh ty jesí.

Bohorodičen. Tvojhó Sýna jáko vídila jesí ot hróba

voskrésša tridnévna, Bohonevístnaja presvatája Ďivo, vsjú skórb otložila jesí, júže podjála jesí jáko Máti, jehdá uzrila jesí stráždušča, i rádsti ispólnšija so učeníkí jehó, počítajúšči tohó pojěši: tímže íže Bohórodicu ta nýňi ispo-
vidajúščich spasáj.

Stichira ev. Hl. 5. Jáko v poslidňaja líta*, súšču pózďi ot subbót*, predstál jesí druhóm, Christé*, i čudesém čúdo izvístvúješi*, zaklučeným vchódom dvérvym*, jéže iz mért-
vých tvoje voskréšeníje*, no ispólnil jesí rádsti učeníkí*, i Dúcha svjatáho prepodál jesí im*, i vlášt podál jesí ostav-
lénija hrichóv*, i Tomú ne ostávil jesí v nevírstvija pohru-
žátisja búrí*: tímže podážď i nam rázum ístínný*, i ostav-
lénije prehrišénij*, blahoutróbně Hóspodi.

10 Svitilen. Tiveriádskoje móre, s dítmí Zevedéjevými,
Natanáila s Petróm že i s druhími dvimá drévla i
Tomú, imjáše na lóvi: íže Christóvym povelínijem odesnúju
vvérhše, množestvo izvlekóša ryb: jehóže Petr poznáv, k
nemú broďáše. Ímže trétije javléjsja i chlíb pokazá, i rýbu
na úhlich.

Bohorodičen. Voskrésšaho Hóspoda tridnévno ot hróba,
Ďivo, molí o vospívajúščich ta i íubóviju blažáščich: tebé
bo ímamy vsi pribížišče spasíteľnoje, i chodátajcu k nemú:
naslídi je bo tvoje i rabí tvoí jesmý, Bohoródice, i k tvojemú
zastupléniju vsi vzirájem.

Stichira ev. Hl. 6. Po jéže vo ad sošéstvii*, i jéže iz
mértvých voskréšeníi*, skorbjášče jákože dostojáše, o raz-
lučeníi tvojem, Christé, učenicý, na dílanije obratíšasja*, i
páki korablí i mrězi lóva že nihďíže*: no ty, Spáse javívýjsja
jáko Vladýka vsích*, odesnúju mrězi povelíváješi vovrešči*,
i býst slóvo dílo vskóri i množestvo ryb mnóhoje*, i vé-
čerja stránnaja hotóva na zemli*: jejáže pričastívšymsja
tohdá tvoím učeníkóm*, i nás nýňi mýslenno spodóbi na-
sladítisja*, čelovikolúbče Hóspode.

11 Svitilen. Po bůžestvenňim vostánii, tríždy Petrá lůbiši li mjá voprošájaj Hůsposď, svojich ovéc, predlahájet pastyrenačálnika: íže víđa, jehóže lůbljáše Isús, vo slíd hrjadůšča, voprošáše Vladýku: sej že čto? ášče chošců, rečé, prebyvátí semú, dóndeže i pákí priidú, čto k tebí družé Pétre?

Bohorodičen. O strášnoje táinstvo! ot preslávnoje čúdo! smértiju smérť vsekonečnǐ pohubléna býst; kto úbo ne vospojét? i kto ne poklonítsja tvojemú voskreséniju, Slóve? i čísto róždšej fa plótiju Bohoródici? jejáže molítvami vsich geénny izbávi.

Stichira ev. Hl. 8. Javľája sebé učeníkóm tvoím, Spáse po voskresénii*, Símonu dal jesí ovéc pástvu za lůbvé vzdajánije*, jéže o pástvi popečénija iščá*: tímže i hláholal jesí*: ášče lůbiši mja, Pétre, pasí áhncy mojá*, pasí óvcy mojá*: on že ábie pokazúja druholůbnoje*, o družím učeníci voprošáše*: ichže molítvami, Christé, stádo tvoje sochraňáj* ot volkóv hubjáščich je.

Bohorodičny otpustiteľnii,

pojemi po Troparich Svjatyh vo vse lito na Večerni, i na „Boh Hůsposď“ na Utreni, i paki v konec Utreni.

(V nedělu večera i v Ponedělnik na: Boh Hůsposď: zri vsehda pri hlasu!)

Hlas 1.

Ponedělnik v konec Utreni. Prečístaja Bohoródice, na nebesich blahoslovénnaaja, i na zemli slavoslóvimaja, rádujsja nevísto nenevístnaaja.

V Ponedělnik večera i vo Vtornik na: Boh Hůsposď: Začénšaja neopálno ohň bůžestvennyj, i róždsaja bezsímenno istóčnika žizni Hůspoda, blahodátnaaja Bohoródice, spasáj fa veličájščyja.

V konec Utreni. Bezmáterňaho na nebesi páče mysli i

slúcha, na zemi bez otcá rodilá jesí; tohó Bohohródice molí o dusách nášich.

Vo vtornik večera i v seredu na: Boh Hospod: Tvoje predstátelstvo imúšče Prečístaja! i tvoími molítvami lútych izbavlájemi, krestóm Sýna tvojehó vezdí sobľudájemi, po dólhu fa vsi blahočéstno veličájem.

V konec Utreni. Prečístaja Bohoródice: (zri vyšše.)

V seredu večera i v četvertok na: Boh Hospod: Začensaja nepopaľno: (zri vyšše.)

V konec Utreni: Bezmaternáho na nebesi: (zri vyšše.)

V četvertok večera i v pjatok na: Boh Hospod: Tvoje predstátelstvo: (zri vyšše.)

V konec Utreni: Prečístaja Bohoródice: (zri vyšše.)

V pjatok večera i v subbotu na: Boh Hospod: Havriilu viščávšu tebi Ďivo: rádujsja, so hlásom voploščášesja vsich Vladýka, v tebi svjatím kivófi, jákože reče právednyj Dávid: javilasja jesí šíršaja nébes, ponosívši Zižditeľa tvojehó: sláva vsělsemusja v fa, sláva prošédšemu iz tebé, sláva svobodívšemu nas roždestivóm tvoím.

V konec Utreni. Bezmaternáho na nebesi: (zri vyšše.)

Hlas 2.

Ponedilnik v konec Utreni: Máti svjatája neizrečénna Svíta, anhélskimi fa písňmi počítájúšče, blahočéstno veličájem.

V ponedilnik večera, i vo vtornik na: Boh Hospod: Božéstvenna býchom óbščnicy jestestvá, tobóju Bohoródice prisnodívo: Bóha bo nam voplotívšahosja rodilá jesí; tímže po dólhu fa blahočéstno veličájem.

V konec Utreni: Ťa veličájem Bohoródice, vopijúšče: rádujsja nezachodímaho Svíta óblače, tohó nosívši v nídrich, slávy Hóspoda.

Vo vtornik večera, i v seredu na: Boh Hospod: Preproslávena jesí Bohoródice Ďivo pojém fa; krestóm bo Sýna tvojehó nizložísja ad, i smerť umertvísja, umerščvlénii vos-

táchom, i životá spodóbichomsja, raj vosprijáchom, dréveneje naslaždénije; tím blahodarjášče slavoslóvim jáko deržávneho Christá Bóha nášeho, i jedínaho mnohomílostivaho.

V konec Utreni: **Ťa veličajem Bohoródice, vopijúšče: rádujsja žezle, ot nehóže bezsímennu Boh prozjabýj, pohubí na drévi smert.**

V seredu večera, i v četvertok na: Boh Hospod: **Božestvennaho bychom občínicy: (zri vyšše.)**

V konec Utreni: **Ťa veličajem Bohoródice: (zri vyšše.)**

V četvertok večera, i v pjatok na: Boh Hospod: **Preproslavlena jesí Bohoródice: (zri vyšše.)**

V konec Utreni: **Ťa veličajem Bohoródice: (zri vyšše.)**

V pjatok večera, i v subbotu na: Boh Hospod: **Vsja páče smýsla, vsja preslávna ja tvojá Bohoródice táinstva, čistofí zapечатanno j, i dívstvu chranímu, máti poználasja jesí nelózna, Bóha rózdsí ístinnaho; Tohó molí, spastísja dušám nášym.**

V konec Utreni: **Mati svjataja (zri vyšše.)**

Hlas 3.

Ponedílnik v konec Utreni: **Kíízdo, idíže spasájetsja, támo právedno i pritekájjet; i kóje inóje takovóje pribížišče, jáko ty Bohoródice, pokrývajúščeje dúšy nása?**

V ponedílnik večera, i vo vtornik na: Boh Hospod: **Pribížišče i síla náša Bohoródice, deržávna ja pómošč míra: molítvami tvoími pokrýj rabý tvojá ot vsjáki ja núždy, jedína blahoslóvenna ja.**

V konec Utreni: **Kíízdo, idíže spasájetsja: (zri vyšše.)**

Vo vtornik večera, i v seredu na: Boh Hospod: **Žezl síly sťažávšíi krest Sýna tvojehó, Bohoródice: tím nizlahajem vráhov šatánija, íubóviju ta neprestánno veličajúšče.**

V konec Utreni: **Pribížišče i síla náša: (zri vyšše.)**

V seredu večera, i v četvertok na: Boh Hospod: **Prorócy propovídaša, Apóstoli naučíša, Mučénicy ispovídaša, i my vírovachom Bohoródicu ta voístinnu súščuju; tím i veličajem roždestvó tvoje neizrečénnoje.**

V koniec Utreni: **Kíiždo idíže spasájetsja:** (zri vyšše.)

V četvertok večera, i v pjatok na: Boh Hospod: **Žezl síly stazávšii:** (zri vyšše.)

V koniec Utreni: **Priblížišče i síla náša Bohoródice:** (zri vyšše.)

V pjatok večera, i v subbotu na: Boh Hospod: **Ťa chodátajstvovavšuju spasénije róda nášeho, vospívajem Bohoródice** **Ďivo: plótiju bo ot tebé vosprijátoju Syn tvoj i Boh naš, krestóm vospriím strást, izbávi nas ot tli, jáko čelovikoľúbec.**

V koniec Utreni: **Prorócy propovídaša:** (zri vyšše.)

Hlas 4.

Ponedílnik v koniec Utreni: **Jáko vsich jesí tvorénij výššaja vospívátí ťa dostójno nedoumívajúšče Bohoródice, túne, mólím ťa, pomíluj nas.**

V ponedílnik večera, i vo vtornik na: Boh Hospod: **K Bohoródici prílišno nýňi pritecém hrišni i smirénni, i pripadém v pokajánii zovúšče iz hlubiný dušévnyja: Vladýčice pomózi milosérdovavši na ny; potščíjsja, jáko izhibájem ot mnóžestva hričov; ne otvratí rab tvoích tšcich tebé bo i jedínu zastúpicu ímamy.**

V koniec Utreni: **Ťa veličájem Bohoródice vopijúšče: Ty jesí kupiná, v néžze neopáľno Mojsėj vídi jáko plámeň ohň božestvá.**

Vo vtornik večera, i v seredu na: Boh Hospod: **Ďivo preporučnaja, Máti Christá Bóha! orúžije prójde tvojú presvjatúju dúšu, jehdá raspínájema vídila jesí vóleju, Sína i Bóha tvojhó; jehóže blahoslovénna ja molášči ne prestáj, proščénije prehrišénij nam darovátí.**

V koniec Utreni: **Ťa veličájem Bohoródice vopijúšče: Ty jesí horá, ot nejáže neizhlahólanno otsičésja kámeň, i vratá ádova sokruší.**

V seredu večera, i v četvertok na: Boh Hospod: **Slóvo Ótčeje, Christá Bóha nášeho ot tebé voplotívšahosja, poznáchom,**

Bohoródice Ďivo, jedína čistaja, jedína blahoslovénna! ím neprestánno ía vospívájúšče veličájem.

V koniec Utreni: Jáko vsich jesí: (zri vyšše.)

V četvertok večera, i v pjatok na: Boh Hospod: Ďivo preneporočnaja: (zri vyšše.)

V koniec Utreni: Ťa veličájem Bohoródice vopijúšče: Ty jesí horá: (zri vyšše.)

V pjatok večera, i v subbotu na: Boh Hospod: Jáke ot víka utajénoje, i Ánhelom nesvidomoje táinstvo, tobóju Bohoródice súščym na zemlí javísja Boh, v neslítóno sojedínéníi voploščájem, i krest vóleju nas rádi voszpriím: ímže voskresív pervozdánnaho, spasé ot smérti dúšy náša.

V koniec Utreni: Ťa veličájem Bohoródice vopijúšče: Ty jesí kupiná: (zri vyšše.)

Hlas 5.

Ponedílník v koniec Utreni: Ot Ďívy vozsjávyj míru Christé Bóže, sýny svíta tóju pokazávyj pomíluj nas.

V ponedílník večera, i vo vtorník na: Boh Hospod: Skóryj tvoj pokrýv i pómošč i mílošť pokazi na rabý tvojá, i vólny Čístaja ukrotí sújetnych pomyslów, i pádšuju mojú dúšu vozstávi Bohoródice! vim bo, vim Ďivo, jáko móžeši, jeli ía i chóščeši.

V koniec Utreni: Máti Bóžija presvjatája, stínó Christián! ízbávi lúdi tvojá obýčno, zovúšcyja ti prílížno: soprotívísja srámnyj i hórдыm pomyslóm, da vopijém ti: rádujsja Prisoďivo.

Vo vtorník večera, i v seredu na: Boh Hospod: Krestóm Sýna tvojehó Bohoblahodátnaja, ídolskaja prélešť vsja uprazdní-sja, i démonska ía krípóšť poprásja; sehó rádi vírníi po dólhu ía prísno pojém i blahoslovím, i Bohoródicu voístinnu íspovídájúšče, ía veličájem.

V koniec Utreni. Ot Ďívy vozsjávyj: (zri vyšše.)

V seredu večera, i v četvertok na: Boh Hospod: Stránnoje

Ďívy táinstvo míru pokazásja spasiteľnoje; ot nejá bo rodílsja jesí bez símene, i plótiju pokazásja jesí bez istlínija, vsich rádoste, Hóspodi sláva tebí.

V konec Utreni: Máti Bóžija: (zri vyšše.)

V četvertok večera, i v pjatok na: Boh Hospod: Krestóm Sýna tvojehó: (zri vyšše.)

V konec Utreni: Ot Ďívy vozsjávvyj: (zri vyšše.)

V pjatok večera, i v subbotu na: Boh Hospod: Rádujsja dvéře Hóspodňa neprohodímaja, rádujsja stínó, i pokróve pri-tekájuščich k tebí, rádujsja neoburevájemoje pristánišče, i neiskusobráčnaja, róždšaja plótiju Tvorcá tvojehó i Bóha: molášči ne oskuďíváj o vospívájuščich i kláňajuščichsja roždestvú tvojemú.

V konec Utreni: Ot Ďívy vozsjávvyj: (zri vyšše.)

Hlas 6.

Ponedílnik v konec Utreni: Archánhelskoje slóvo prijála jesí, i cheruvímskij prestól pokazálasja jesí, i na objátiih tvoích nosíla jesí Bohoródice, nadéždu duš nášich.

V ponedílnik večer, i vo vtornik na: Boh Hospod: Upovánije míra blahája Bohoródice Ďívo, tvoje i jedíno deržávnoje predstáateľstvo prósím: umilosérdisja na bezpredstáateľstvennyja lúdi, molí milostivaho Bóha, izbávitisja dušám našym ot vsjákaho přeščénija, jedína blahoslovénnaja.

V konec Utreni: Niktóže prítekájaj k tebí, posrámlen ot tebé ischódit, přečístaja Bohoródice Ďívo, no prósit blahodáti, i prijémlet darovánije k poléžnomu prošéniju.

Vo vtornik večera, i v seredu na: Boh Hospod: Bohoródice Ďívo, molí Sýna tvojehó, vóleju prihvózdívšahosja na Krestí, i mir ot prélesti svobóždšaho, Christá Bóha nášeho, pomílovati dúšy náša.

V konec Utreni: Préžde vik ot Otcá bez mátere roždénna Sýna i Slóva Bóžija, v poslídňaja líta rodilá jesí, voplotívšahosja ot čistych krověj tvoích Bohorodítelnice

bez múža: jehóže molí, darovátisja nam hrichóv ostavléniju préžde koncá.

V seredu večer, i v četvertok na: Boh Hospod: Svjatája Vladýčice, čistaja Bóha nášeho Máti, vsich Tvorcá neizrečénno róždšaja! molí so apóstoly svjaščennymi vsehdá bláhosť jehó, strastěj nas izbáviti, i ostavlénije nam dáti hrichóv.

V konec Utreni: Velíkich darovánij, čistaja Ďivo Bohomáti, ty spodóbilasja jesí: jáko rodilá jesí plótiju jedínaho ot Trójcy Christá žiznodávca, vo spasénije duš nášich.

V četvertok večer, i v pjatok na: Boh Hospod: Bohoródice Ďivo: (zri vyšše.)

V konec Utreni: Préžde vik ot Otcá: (zri vyšše.)

V pjatok večera, i v subbotu na: Boh Hospod: Blahoslovénuju nerekij tvojú Máter, prišél jesí na strast' vóľnym choťinijem, vozsjáv na kresťi, vzyskáti choťá Adáma, hlahóľa Ánhelom: srádujtesja mňi, jáko obrítešja pohibšaja dráchma: vsja múdri ustróivj Bóže naš, sláva tebi.

V konec Utreni: Préžde vik ot Otcá: (zri vyšše.)

Hlas 7.

Ponedělnik v konec Utrení: Prevozšlá jesí síly nebésnyja: zané chrám pokazálasja jesí božéstvennyj blahoslověnnaja Bohoródice, jáko róždšaja Christá, Spása duš nášich.

V ponedělnik večera, i vo vtornik na: Boh Hospod: Rádujsja, tebi privódim Bohoródice! ánhelov bo výššaja pokazálasja jesí, Bóha róždšaja.

V konec Utreni: Umírí molítvami Bohoródicy žizň nášu, vopijúščich ti: milostive Hóspodi, sláva tebi.

Vo vtornik večera, i v seredu na: Boh Hospod: Raspěňšahosja za ny Christá Bóha, i razrušívšaho smérti deržávu, neprestánno molí Bohórodice Ďivo, da spasét dúšy náša.

V konec Utreni: Izbávi Bohoródice ot soderžáščich nas hrichóv, jáko ináho upovánija vírnii ne ímamy rázvi tebé, i ot tebé róždšahosja Bóha.

V seredu večer, i v čtvrtok na: Boh Hospod: Plod čréva tvojehó, Prečístaja, prorókov jest í zakóna ispolnénije; tím fa Bohoródicu v vídínii slávjašče, blahočéstno veličájem.

V konec Utreni: Plod čréva tvojehó Bohonevísto, čelovíkom pokazásja spasénija chodátajstvennyj; tím fa Bohoródicu, rázumom i jazýkom slávjašče, vírnii veličájem.

V čtvrtok večera, i v pjatok na: Boh Hospod: Raspénšahosja: (zri vyšše.)

V konec Utreni: Izbávi Bohoródice: (zri vyšše.)

V pjatok večera, i v Subbotu na: Boh Hospod: Jáko nášeho voskresénija sokróvišče, na fa nadíjuščyjasja vsepítaja, ot róva i hlubiný prehrišénij vozvedí: ty bo povinnyja hrichú spaslá jesí, róždšaja spasénije naše, jáže préžde roždestvá Ďíva, i v roždeství Ďíva, i po roždeství páki prebyvájesi Ďíva.

V konec Utreni: Rádujsja, Nevmisztímaho v nebesích vmistívšaja v utróbi tvojéj; rádujsjá Ďívo, prorókov propovídanije, jéjuže vozsjá Emmanúil, rádujsja Máti Christá Bóha.

Hlas 8.

Ponědělík v konec Utreni: Rádujsja, vratá Carjá slávy, jáže výšnij jedín prójde, i jedínu zapečátanu sochraní, vo spasénije duš nášich.

V Poneďilník večera, i vo vtornik na: Boh Hospod: Nedvížimoje utverždénije víry, i čestnýj dar duš nášich, Bohoródicu písňmi veličájem vírnii! rádujsja, kámeň žizni v črévi tvojém vmistívšaja, rádujsja koncéj naděždo, skorbjáščich zastuplénije, rádujsja nevísto nenevístnaja.

V konec Utreni: Ďívo prečístaja! spasí ny molítvami tvoími, dvížušči utróbu matérňuju Sýnu tvojemu, i Bóhu nášemu.

Vo vtornik večera, i v seredu na: Boh Hospod: Áhnca i pástyrja, i Spása míra, na kresfí zriášči, róždšaja fa, hlahólaše slezjášči: mir úbo rádujetsja príjémľa izbavlénije; utróba

že moją horiť, zrjáščí tvoje raspjátije, jéze za vsich terpíši, Sýne i Bóže moj.

V konec Utreni: Plod čréva tvojeho Prečístaja, prorókov jest i zakóna ispolnénije; tím ta Bohoródicu v vídinii slávjašče, blahočéstno veličajem.

V seredu večera, i v četvertok na: Boh Hospod: Mýslennaja vratá žizni prečístaja Bohoródice, prítekájuščaja k tebi vírno izbávi ot bid, da slávím presvjatóje rožděstvá tvoje, vo spasénije duš nášich.

V konec Utreni: Ďívo prečístaja: (zri vyšše.)

V četvertok večera, i v pjatok na: Boh Hospod: Áhnca i pástyrja: (zri vyšše.)

V konec Utreni: Plod čréva tvojeho: (zri vyšše.)

V pjatok večera, i v subbotu na: Boh Hospod: Íže nas rádi roždějsja ot Ďívy, i raspjátije preterpív blahíj, isprovérhij smértiju smert, i voskresénije javlěj jáko Boh: ne prézri jáže sozdál jesí rukóju tvojeju: javí čelovikoľúbije tvoje Mílostive; prijmi róždšuju ta Bohoródicu, moláščujusja za ny, i spasí Spáse naš lúdi otčájannyja.

V konec Utreni. Ďívo prečístaja: (zri vyšše.)

Bohorodičny osmy hlasov

na Stichovni pojemyja, jehda jest „Slava“ svjatomu v Minei; na „I nyňi“ po hlasu sija:

(V Nedělu večera: vsehda zri pri hlasu!)

Hlas 1.

V ponedělnik utra: Svjatíjšaja svjatých vsich sil, čestníjšaja vsejá tvári Bohoródice Vladýčice míra, spasí ny Spása róždšaja, i prehrišénij tmoričnych, i bid, jáko blahája molítvami tvojími.

V ponedělnik večera. Ďívo vsepítaja, júže v tebi tájnu, Mojsěj proročeskima vídii očima, kupinú i neopaľajemu: Božestvá bo ohň utróbu tvójú čistaja ne opalí, tímže mó-

lim ta jáko máter Bóha nášeho, mir isprositi miróvi, i véliju milosť.

Vo vtornik utra. Bludnicu i blúdnaho az, i razbójnika pobidích, i mytarjá pehrišénij preminúch, i nínevítany: uvý mňi čto búdu; káko ubíhnu múki az okajánnyj? Čístaja pripádaju ti, ušcedrí mja milostiju tvojeju, jákože onyja Syn Tvoj spás jest.

V seredu večera. Rádujsja rádoste práđidov, apostólov i múčeniekov veselije, i pokrýv naš, Ďivo, tvoích rabóv.

V četvertok utra. Rádujsja Bohoródice Ďivo, rádujsja pochvaló vsejá vselénnyja, rádujsja prečístaja Máti Bóžija blahoslovénnaja.

V pjatok večera. Voístinnu páče umá čúdnaja tvojá veličija, roždestvá tvojehó bohonevísto, jáže propovídaša prorócy vsi, vsja preslávnaja, začátije i roždestvó vsepítaja nedomýslenno, i neskazánno, ímže mir spasl jest, jáko milosérd.

V subbotu utra. Rádujsja ot nas svjatája Bohoródice Ďivo, čistyj sosúde vsejá vselénnyja, sviščé neuhasímaja: vmístilišče nevmístímaho: chráme neborímij, rádujsja iz nejáže rodísja Áhnec Bóžij, vzémľaj hrichí vsehó míra.

Hlas 2.

V poneđilnik utra. Na ta upovánie Bohoródice vozložíchom, čájanija da ne otpadém, spasi nas ot bid, pomóšćnice nedoumijemym, i soprotivnych sovítý razorí, ty bo jesí naše spasénije, blahoslovénnaja.

V poneđilnik večera. Neprochodímaja vráta, tájno zapečátstvovannaja, blahoslovénnaja Bohoródice Ďivo prijmí molénija náša, i prinesí tvojemú Sýnu i Bóhu, da spasét tobóju dúši náša.

Vo vtornik utra. Rádujsja Márie Bohoródice, chráme nerazrušímij, páče že svjatýj jákože vopijét prórok: svjat chram tvoj, díven v právđi.

V seredu večera. Jáko plodovita máslina Ďíva izrastí Tebé plodá živótnaho, plodonósiťi mírovi véliju i bohátuju mílošť.

V četvertok utra. Vse upovánie mojé na ta vozláhaju Máti Bózija, sochrani mja pod króvom tvoím.

V pjatok večera. Spasí ot bíd rabý tvojá Bohoródice Ďívo, jáko vsí po Bózi k tebi pribihájem, jáko k nerušímij sfiňi i predstátelstvu.

V subbotu utra. Pridíte Máter svíta, písňmi nemóľčnymi zovúšče vsi proslávím, ta bo rodí spasénije náše: i rádujsja prínesém, jáko jedínoju róždšej vsich načálňijšaho, íže préžde vik Bóha, rádujsja, íže Jévu pádšuju páki nazdávšaja, rádujsja prečístaja Ďívo neiskusobráčnaja.

Hlas 3.

V ponedíľnik utra. Svjatopervočístaja póchvalo súšči nebésnych činóv, apóstolov pínie, i prorókov sbyťijé, Vladýčice prijmi molítvy náša.

V ponedíľnik večera. V ženách svjatája Bohoródice máti beznevístnaja, molí, jehóže rodilá jesí, carjá i Bóha: da spasét nas jáko čelovikolúbec.

Vo vtornik utra. Bez símene začalá jesí ot Dúcha svjatáho, i slavoslóvjašče vospívájem ta: rádujsja presvjatája Ďívo.

V seredu večera. Veľmí sohrišájúšča mja otrokovíce, ischití velíkoju tvojéju molítvoju plámene núžnaho: isprávi čistaja tvoími moľbámi ko spasénnym stezjám nastavljajúšči mja, matérnimi tvoími molíťvami.

V četvertok utra. Bez símena začalá jesí ot Dúcha svjatáho, i slavoslóvjašče vospívájem ta: rádujsja presvjatája Ďívo.

V pjatok večera. V ženách svjatája Bohoródice máti beznevístnaja, molí jehóže rodilá jesí. Carjá i Bóha: da spasét nas jáko čelovikolúbec.

V subbotu utra. Bez símene začalá jesí ot Dúcha svjatáho, i slavoslóvjašče vospívájem ta: Rádujsja presvjatája Ďívo.

Hlas 4.

V pondielnik utra. Bohoródice vsích caríce, pravoslávnych pochvaló, jeretícstvujuščich šatánija razorí, i líca ich posramí, ne kláňajuščichsja, níže čtuščich prečístaja čestnýj tvoj obraz.

V pondielnik večera. Izbávi nas ot nužd nášich, Máti Christá Bóha, róždšaja vsich Tvorcá: da vsi zovém ti: rádujsja jedíno predstátelstvo duš nášich.

V vtornik utra. Ot vsich bíd rabý tvojá sochraňáj, blahoslovénnaja Bohoródice; da ta slávím, nadéždu duš nášich.

V seredu večera, Imúšče ta Bohoródice upovánie i predstátelstvo, vrážiich navít ne uboímjsja, jáko spasáješi dúšy náša.

V četvertok utra. Ťa stínu svjazáchom, Bohoródice, prečístaja, i blahoutišnoje pristánišče, i utverždénije, tímže molúsja íže v žítíi oburevájem, okormí, i spasi mja.

V pjatok večera. Sviščé neuhasímaja, prestóle právednyj prečístája Vladyčice, molí spastísja dušám nášym.

V subbotu utra. Jedína čistaja i prečístaja Ďívo, jáže Bóha bezsíménno róždšaja, molí spastísja dušám nášym.

Hlas 5.

V pondielnik utra. Obrádovannaja chodátajstvuj tvoími molítvami, i isprosí dušám nášym množestvo ščedrót, i očíščénije mnóhich prehrišénij, mólímsja.

V pondielnik večera. Utolí bolízni mnohovozdychájuščija duši mojejá, utolívšaja vsjákuju slézu ot licá zemlí, ty bo čelovíkov bolízni othóniši, i hríšnych skórbí razrušáješi, tebé bo vsi sťažáchom nadéždu i utverždénije, presvjatája Máti Ďívo.

V vtornik utra. Obrádovannaja chodátajstvuj tvoími molítvami, i isprosí dušám nášym množestvo ščedrót, i očíščénije mnóhich prehrišénij, mólímsja.

V seredu večera. Blažím ta Bohoródice Ďívo, i slávím ta

vírnii po dólhu, hrad nepokolebímyj, stínu neborimuju, tvérduju predstátelnicu, i pribížišče duš našich.

V četvertok utra. Blažím ta Bohoródice Ďivo, jáko iz tebé vozsjíjá sólnce právdvy Christós, imíjaj véliju mílost.

V pjatok večera. Tebí mólímsja jáko Bóžii Máteri, blahoslovénnaaja molí o spasénii duš našich.

V subbotu utra. Ole okajánnaja duše, kij otvít imáše reščí sudíi vo on čas, jehdá prestóli postávjatsja na sudí, i sudíjá príidet ot nebés, sošéd so tmámi ánhelskími; jehdá sjádet na sudíšči, prju sotvoríti s rabý nepotrěbnymi, podóbnymi mňi, čtó otviščáti ímaši: čto že prinestí tohdá; poístinňi ničtóže, um i tílo oskvernívši tvoje, tímže pripadí k Ďivi, i zoví neprestánno, podáti tebí bohátno hrichóv proščénije.

Hlas 6.

V ponedílník večera. Niktóže pritekájaj k tebí, posrámlen ot tebé íschódit prečístaja Bohoródice Ďivo, no prósit bláhodati, i prijémlet darovánije, k poléznomu proščéniju.

V vtorník utra. Velíkich darovánij, čístaja Ďivo Bohomátí ty spodóbilasja jesí: jáko rodilá jesí plótiju jedínaho ot trójcy Christá žiznodávca, vo spasénije duš našich.

V seredu večera. Oko serdcá mojehó vospuščáju k tebí Vladýčice: ne prézri málaho mojehó vozdychánnija, v čas jehdá súdit Sýn tvój mirú: búdí mi pokrów i pomóščnica.

V četvertok utra. Preložénije skorbjáščich, preminénije bojáščich jesí Bohoródice vsepítaja, spasí hrad i lúdi, borímých umírénie, oburevájemych tíšiná, jedína predstátelíšče vírných.

V pjatok večera. Molítvaŋi rózďšija ta Christé, múčeník tvoích i apóstol, i prorók, i svjatítelej, prepodóbných, i právedných, i vsích svjatých, usópšyja rabý tvojá upokój.

V subbotu utra. Boha iz tebé vplotívšahosja razúmičom, Bohoródice Ďivo: tohó molí o spasénii duš našich.

Hlas 7.

V pondělínik utra. Umíří molítvami Bohoródice žízň nášu, vopijúščich ti: milostive Hóspodi sláva tebí.

V pondělínik večera. Rádujsja sólunca óblače mýslennaho i neizrečénnaho Vladýčice, rádujsja vsesvitlaja sviščé, rádujsja sviščniče vsezlatýj, tobóju presvjátaja, Jáva izbávisja ot klátvy, no jáko imúšči derznovénije, ko blahopremínnomu Synú tvojemú i Bóhu, máterneju tvojeju molítvoju ne oskuďij molítisja, prečístaja.

V vtornik utra. Svit Christé prozjábl jesí ot Ďivy, i prosvítíl jesí rod čelovičeskij: Hóspodi sláva tebí.

V seredu večera. Jedínu po rožděství prečístuju Ďívu vospoím, jáko Máter Bóha Slóva, hlahóľušče: sláva tebí.

V četvertok utra. Rodílsja jesí ot Ďivy neskazánno Christé, i prosvítíl jesí súščyja vo tmi, vopijúščyja: Hóspodi sláva tebí.

V pjatok večer. Jáže jedína nevmístímaho priimšči, i rózďši Bóha slóva vopľoščénna, molí spastísja dušám nášym.

V subbotu utra. Molí Ďívo so apóstoly i mučéniki, obristí na suďí prestávlšymsja véľiju mílošť.

Hlas 8.

V neďilju večera. Archánhela flavriila hlas vospriímšcercem: rádujsja Máti Bóžija, jáže žiznodávca Christá míru rózďši.

V pondělínik utra. Nebésnaja pojút ta obrádovannaja Máti beznevístnaja, i my slavoslóvim neizslídovannoje tvoje rožděstvá, Bohoródice, molí spastísja dušám nášym.

V pondělínik večera. Rádujsja vselénnyja pochvaló, rádujsja chráme Hóspodeň, rádujsja horó priosinénnaja, rádujsja vsich pribižišče, rádujsja svitilniče zlatýj, rádujsja slávo pravoslávnych čestnája, rádujsja Márije Máti Christá Bóha, rádujsja rajú, rádujsja božestvénnaja trapézo, rádujsja sine, rádujsja rúčko vsezlatája, rádujsja vsich upovánije.

V vtornik utra. Krov tvój Bohoródice Ďívo, vračevstvó

ješ duchóvnoje: voň bo pribihájušče ot dušévnych nedúh izbavljájsja.

V seredu večera. Az Ďivo svjatája Bohoródice, k pokróvu tvojemú pribiháju, vim jáko obrjášču tobóju spasénije, móžeši bo čistaja pomoščí mňi.

V četvertok utra. Ischíti mja Vladýčice rukí zmija čelovikóubijcy, choťášča mja lukávstvom pohlotíti do koncá: sokruší čéľusti jehó molú ta, i kózni razori, jáko dá izbýv ot nohtěj jehó, veličáju zastuplénije tvoje.

V pjatok večera. Čistaja Ďivo, slóva vratá, Bóha nášeho Máti, molí spastísja nam.

V subbotu utra. Vladýčice prijmí molítvy rabóv tvoích, i izbávi nas ot vsjákija núždy i pečáli.

Katavasii rjadovy.

Krest načertan. . . .	Zri: Vozdvíženie č. Kresta.
Otverzu usta moja . . .	Zri: Pokrov Pr. Ď. Marii.
Christos raždajetsja. . .	Zri: Roždestvo I Christa.
Hlubiny otkrylješ dno.	Zri: Bohojavlenije.
Sušu hluboroditelnuju.	Zri: Sritenije.
Licy Izrailstii	Zri: Preobraženije.
Preukrašennaja	Zri: Uspenije.

IZ OKTOICHA.

HLAS PERVYJ.

V subbotu na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Večernija naša molítvy, prijmi svjatýj Hóspodi, i podážd' nam ostavlénije hrichóv, jáko jedín jesí javláj v míri voskresénije.

Obidíte lúdije Sión, i obimíte jehó, i dadíte slávu v nem voskrésšemu iz mértvych: jáko toj jesť Bóh naš, izbavláj nas ot bezzakónij nášich.

Prijďte lúdije vospoím, i poklonímsja Christú, slávjašče jehó iz mértvych voskresénije: jáko toj jesť Boh naš ot prelésti vrážija mir izbavláj.

Veselítejsja nebesá, vostrubíte osnovánija zemlí, vozopijte hóry veselíje: se bo Emmanúil hrichí naša na krestí prihvodzí, i živót dajáj, smérť umertví, Adáma voskresívvyj, jáko čelovikolúbec.

Plótiju vóleju raspénšahosja nas rádi, postradávsja i pohrebénna, i voskrésša iz mértvych vospoím, blahólušče: útverdí pravoslávijem cérkov tvojú, Christé, i umírí žizň nášu, jáko bláh i čelovikolúbec.

Živoprijémnomu tvojemú hróbu predstojášče nedostójnii, slavoslóvijsja prinósim neizrečénnomu tvojemú blahotróbiju, Christe Bóže naš, jáko krest i smert' prijál jesí, Bezhríšne, da mírovi dáruješí voskresénije, jáko čelovikolúbec.

Íže Otcú sobeznačálna i soprisnosúščna Slóva, ot Dívíčeska čréva proizšédšaho neizrečénno, i krest i smert' nas rádi vóleju prijémšaho, i voskrésša vo slávi, vospoím blahólušče: životdávče Hóspodi, sláva tebí, Spáse duš nášich.

Taže stichiry Svjataho 3 iz Minei ili iz Obščiny.

Sláva: Svjatomu ili Prazdniku, ašče budet:

I nýňi: Bohorodičen (Dohmat hlasu.)

Vsemírnuju slávu ot čelovik prozjábsuju, i Vladýku róždšuju, nebésnuju dver' vospoím Mariju Ďivu, bezplótnych pisň i vírnych udobrénije. Sijá bo javisja nébo, i chram božestvá: sijá prehraždénije vraždý razrušívši, mir vvedé, i cárstvije otvérze. Sijú úbo imúšče víry utverždénije, pobórnika ímamy iz nejá róždšahosja Hóspoda, derzájte úbo, derzájte lúdi je Bóžii: íbo toj pobidít vrahí, jáko vsesilen.

Na stichovnych: Strástiju tvojeju, Christé, ot strastěj svobodíchomsja, i voskresénijem tvoím iz istlíni ja izbávi chomsja, Hóspodi, sláva tebi.

Stich: Hospód vocarísja, v lípotu oblečésja.

Da rádujetsja tvár, nebesá da veselátsja, rukáma da vospléščut jazýcy s veselíjem: Christós bo Spas naš na kresťi prihvodzí hrichí nášja, i smérť umertvív živót nam darová, pádšaho Adáma vseródnaho voskresívyj, jáko čelovikolúbec.

Stich: Ibo utverdí vselénnuju, jáže ne podvížitsja.

Car syj nebesé i zemlí nepostižíme, vóleju raspjálsja jesí za čelovikolúbije, jehóže ad srit dóli, ohorcísja, i právednych dúši prijémši vozrádovašasja, Adám že vídiv ta zizdítelea v preispódných, voskrése. O čudesél káko smérti vkusí vsích žizň? no jákože voschofí mir prosvitíti zovúšcij i hlahólušcij: voskresýj iz mértvych, Hóspodi, sláva tebi.

Stich: Dómu tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dníj

Žený mironósicy, míra nosjášče, so tšćánijem i rydánijem hróba tvojeho dostihóša, i ne obrítše prečístaho tíla tvojeho, ot Ánhela že uvídivše nóvoje i preslávnoje čúdo. Apóstolom hlahólachu: voskrése Hóspod, podajáj mírovi véliju mílost.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen: Se ispólnisja Isáiiino prorečénije: Ďíva bo rodilá jesí, i po roždeství jáko préžde roždestvá prebylá jesí: Boh bo bi roždéjsja, tímže i jestestvo

nóvo presičé, no o Bohomáti, molénija tvoích rabóv, v tvojem chrámi prinosimaja tebi ne prezri, no jáko Blahotróbnaho tvoíma rukáma nosjášči, na tvojá rabý umilósérdisja, i molí spastisja dušám nášym.

Nýňi otpuščáješi :

Tropar: Kámeni zapečátanu ot Iuděj, i vóinom strehúščym prečistojte tílo tvoje, voskrésł jesí tridnévnyj Spáse, dárujaj míroví žizň, sehó rádi síly nebésnyja vopijáchu ti, žiznodávče: sláva voskreséniju tvojemú, Christé, sláva cárstviju tvojemú, sláva smotréniju tvojemú, jedíne čelovikofúbče.

Sl.: I nýňi: Bohorodičen: Havriílu viščávšu tebi, Ďivo, rádujsja, so hlásom voploščášesja vsich Vladýka, v tebi, svjatím kivófi: jákože reče právednyj David. Javilasja jesí šíršaja nebés, ponosívši Ziždítela tvojehó. Sláva vséšemu-sja v ta, sláva proizšédšemu iz tebé, sláva svobodívšemu nas roždestvóm tvoím.

V nedílu na utreni.

Na Boh Hospod, Tropar: Kámeni zapečátanu ot Iuděj: 2. Sláva: Svjatomu; I nýňi: Bohorodičen voskresen.

Po 1. Kaftismi Sidalen: Hrob tvoj, Spáse, vóiny strehúščii, mértvy ot oblistánija jávľšahosja Ánhela býša, propovidajušče ženám voskresénije. Tebé slávím, tli potrebitela, Tebí pripádajem voskresšemu iz hróba, i jedínomu Bóhu nášemu.

Stich: Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá, ne zabúdi ubóhich tvoích do koncá.

Ko krestú prihvóždsja vóleju, ščédre, vo hróbi položen býv jáko mértv, životdávče, deržávu stérl jesí, sílne, smértiju tvojeju, tebé bo vostrepetáša vrátnicy ádovy, ty sovozdvíhl jesí ot víka uméršyja, jáko jedín i čelovikofúbec.

Sláva: I nýňi: Máter ta Bóžiju svímy vsí, Ďívu voístinnu i po roždeství jávľšujusja íže ľubóviju pribihájuščii k tvojeji bláhosti, tebé bo ímamy hríšonii predstátelstvo, tebé stážachom v napástech spasénije, jedínu vseneporóčnuju.

Po 2. Kaftismi Sidalen: Žený ko hróbu prijdóša uránšyja i ánhelskoje javlénije vídívšyja trepetáchu, hrob oblistá žizň, čúdo udivláše ja: sehó rádi šédšyja, učenikóm propovídachu vostánije: ad plíní Christós, jáko jedín krípok i sílen, i istlívšyja vsja sovozdvíže, osuždénija strách razrušív krestóm.

Stich: Ispovímsja tebí, Hospódi, vsím sérdcem moím, povím vsjá čudesá tvojá.

Na kreslí prihvodzílsja jesí, životé vsích, i v mértvych vmínílsja jesí bezsméртnyj Hóspodi, voskrésł jesí trídneven, Spáse, sovozdvíh Adáma ot tlníja, sehó rádi síly nebésnyja vopijáchu tebí, žiznodávče Christé: sláva voskreséniju tvojemú, sláva snischoždéniju tvojemú, jedíne čelovikolúbče.

Sláva: I nýňi: Začénši neopálno ohň božéstvennyj i róždši bez símene istóčnika žizní Hóspoda, obradovánnaja Bohoródice spasí Tebé veličájušcích.

Ipakoj, hl. 1. Razbójniče pokajánije raj otvérze, pláč že Mironósíc rádosť vozvistí, jáko voskrés jesí Christé Bóže, podajáj mírovi vélíju mílosť.

Stepenna hl. 1. Antifon 1. Vnehdá skorbítí mí, uslýši mojá bořizni, Hóspodi, tebí zovú.

Pustýnnym neprestánnoje božéstvennoje želánije byvájet míra súščym sújetnaho kromí.

Sláva: I nýňi: Svjatómu Dúchu, česť i sláva jákože Otcú podobájet, kúpno že i Sýnu, sehó rádi pojém Trójcy jedinoderžávije.

Antifon 2. Na hóry tvoích voznésł jesí mja zakónov, dobrodíteľmi prosvítí, Bóže, da pojú ta.

Desnóju tvojęju rukóju prijém ty, Slóve, sochraní mja, sobludí, da ne ohň mené opalít hrychóvnyj.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom vsjákaja tvar obnovlájetsja, páki tekúšče na pévoje: ravnómóščen bo jest Otcú i Slóvu.

Antifon 3. O rékšich mňi: vnídem vo dvorý Hóspodni, vozveselísja duch moj, srádujetsja sérdce.

V domú Davidovi strách velik: támo bo prestólom postávlennym, súdatsja vsja plemená zemnája i jazýcy.

Sláva: I nýňi: Svjatómu Dúchu, česť, poklonénije, sláva i deržáva, jákože Otcú dostóit, i Sýnovi podobájet prinosíti: jedínica bo jest Trójca jestestvóm, no ne licy.

Prokimen hl. 1. Nýňi voskresnú, hlahólet Hóspod, položúsja vo spasénije, ne obiňúsja o nem.

Stich: Slovesá Hóspodňa, slovesá čista. — Evanhelije.

Irmosi Kanona. 1. Tvojá pobidíteľnaja desníca, bohólipno v krípsti proslávisja: ta bo Bezsmértne, jáko vse-mohúščaja protivnyja sotré, Izráilťanom puť hlubíný novosodílavšaja.

3. Jedíne vídyj čelovičeskaho suščestvá némošč, i mílóstivno v ne voobrážsja, prepojáší mja s vysoty síloju, jéze vopítí tebi, Svjatýj, oduševlénnyj chráme, neizrečénnyja slávy tvojejá, čelovikolúbče.

Jektenija malaja. Kondak, Ikos (ašče budet) i Sidalny iz Minei ili Triodi po Ustavu.

4. Hóru ta, blahodátiju Bóžijeju priosínénnuju, prozorlivyma Avvakúm, usmotrív očima, iz Tebé izýti Isráileva provozhlašáše svjatáho, vo spasénije náše i obnovlénije.

5. Prosvítivýj síjánijem prišéstvija tvojeho, Christé, i osvítivýj krestóm tvoím míra koncý, serdcá prosvítí svítom tvojeho bohorazúmija, pravoslávno pojúščich ta.

6. Obýde nas poslidňaja bédna, i ništ izbavljájaj, vminíchomsja jáko óvcy zakolénija: spasí lúdi Tvojá, Bóže náš: Ty bo krípst nemóščstvujúščich i ispravlénije.

Jektenija malaja.

Kondak voskr. hl. 1. Voskrésil jesí jáko Bóh iz hróba vo slávi, i mir sovoskresíl jesí, i jestestvo čelovičeskoje jáko Bóha vospívájet ta, i smért isčezé: Adám že likújet, Vladýko, Jáva nýňi ot uz izbavljájema rádujetsja zovúšči: Ty jesí iže ysím podajá, Christé, voskresénije.

Ikos: Voskréššaho tridnévno vospoím jáko Bóha vse-

sílna, i vratá ádova sokrušívšaho, i jáže ot víka iz hróba vzdvíhšaho, Mironósicam jávľšahosja, jákože blahoizvólil jest, préžde sim, jéže rádujtesja rekij: i Apostólom rádosť vozviščájjet, jáko jedín žiznodávec; tímže víroju žený učeníkóm známenija pobídy blahovistvújut, i ad sténet, i smerť rydájet: mir že veselítsja i vsi s nim rádujutsja o Christóvi voskresénii; ty bo podál jesí, Christé, vsím voskresénije.

7. Tebé úmnuju, Bohoródice, pešč razsmotrjájem vír-nii: jákože bo ótroki spasé tri prevoznosímyj, mir obnoví, vo črévi tvojem vsecil, chváľnyj otcév Boh, i preproslávlen.

8. V pešči ótrocy Isráilevy, jákože v horníli, dobrótoju blahočéstija čistíje zláta bleščáchusja hlahóľušče: blahoslovíte vsja dílá Hospódňa Hóspoda, pójte i prevoznosite vo vsja víki.

Taže: Veličít dušá mojá Hóspoda: (zri str. 26.)

9. Óbraz čistaho roždestvá tvojehó, ohnepalímaja kupiná pokazá neopáľnaja, i nýňi na nas napástej svírípí-juščuju uhasíti mólímsja pešč, da fa Bohoródice, nepres-tánno veličájem.

Po Katavasii Jektenija malaja. Svjat Hospod Boh naš 3. Taže Svitilni po Ustavu. — Vsjakoje dychanije (zri str. 26.)

Na Chvalitech Stichiry: Pojem tvojú, Christé, spasíteľnuju strást, i slávím tvoje voskresénije.

Krést preterpívyj, i smérť uprazdnívyj, i voskresýj iz mértvych, umírí nášu žizň, Hóspodi, jáko jedín vsílen.

Áda plínívyj, i čelovika voskresívyj, voskresénijem tvoím, Christé, spodóbi nas čistym sérdcem, tebé píti i sláviti.

Bohoľípnoje tvoje snischoždénije slávjašče pojem fa, Christé, rodílsja jesí ot Dívy, i ne razlučén byl jesí ot Otcá, postradál jesí jáko čelovik, i vóleju preterpíl jesí Krést, voskrésl jesí ot hróba, jáko ot čertóha proizšéd, da spaséši mir, Hóspodi sláva tebí.

Jehdá príhvozdílsja jesí na drévi kréstním, tohdá umer-tvísja deržáva vrážija: tvar' pokolebásja stráchom tvoím, i

ad plínén byst deržávoju tvojúu: mértvyja ot hrob vo-
skresíl jesí, i razbójniku raj otvérzl jesí, Christé Bóže naš,
sláva tebí.

Rydájušče so tščánijem hróba tvojehó došédše čest-
nýja žený, obrítše že hrób otvérst, i uvíďívše ot Ánhela
nóvoje i preslávnoje čúdo, vozvistíša Apóstolom: jáko vo-
skrése Hóspodĭ, dárujaj mírovi véliju milost.

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá, ne za-
búdi níščich Tvoích do koncá.

Strastěj tvoích božéstvennym jázvam, poklaňájemsja,
Christé Bóže: i jéže v Sióni Vladýčnemu svjaščennodíjstviju,
na konéc vikóv bohojavlénni bývšemu, íbo vo tmi spjáščyja,
sólnce prosvítí právdy, k nevečérnemu nastavlája sijániju,
Hóspodi sláva tebí.

Ispovímjsja tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, povím vsja čudesá
Tvojá.

Lubomjatěžnyj róde jevréjskij vnušíte, hďi suť íže k
Pilátu prišédšii? Da rekút strehúščíi vóiny: hďi suť pečáti
hróbnýja? hďi preložén byst pohrebénnyj? hďi pródan byst
neprodánnyj? káko ukrádено byst sokróvišče? čto okleve-
tújete Spásovo vostánije, prebezzakónnií Judéi? voskrése
íže v mértvych svobódĭ, i dárujet mírovi véliju milost.

Slava: Stichira Evanh.: I nýňi: Preblahoslovénna jesí: (zri str. 28.)

Po Slavos. velikom: Dnes spasénije míru byst: (zri str. 29.)

Na Liturgii.

Tropar: Kámení zapečátanu. (Zri str. 53.)

Sláva: Kondak: Voskresl jesí jáko Boh: (Zri str. 55.)

I nýňi: Kondak chrama; ili hďi jest chram svjataho: Kondak Hl. 6.

Zastúpnice christíanov: (zri na Liturgii.)

Prokimen: Búdi Hóspodi milost Tvojá na nas, jákože
upováchom na Ťa.

Pričesten: Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte Jehó v
výšnich. Allilúja.

(Sej pričasten pojetsja obyčno vo vsi Neďili)

V nedělu na Večerní.

Na Hospodí vozzvach: (Podoben: Prechvální múčenicy): Ótče preblahíj, tvojehó Sýna poslal jesí preblaháho Hóspoda: blúdnaha sýna na rámo vzjátí, zablúždšeje ovčá vozvestí i vvestí tohó ótonuduže ispáde, vo ohrádu Ánhel tvoích, nepreléstnych sil.

Ótče preblahíj, mnóhoju podvíhsja svojehó blahoutró-bija blahostýneju: privél jesí ot ne súščich jáko Boh vsjá-českaja, poslídí že sozdál jesí čelovíka, rukóju tvojéju po óbrazu tvojemu, jehóže istlívša prestuplénijem zápovidej nazdál jesí, jáko čelovikoľúbec.

Čelovikoľúbče Hóspodí, Syn syj vseístinnyj, nebés-naho Rodíteľa: javílsja jesí po nas, Syn syj čelovíč, da mja čelovíka prelščénna léstiju zmiínoju, jákože ovčá na rámu svojú vzem, vozveděši vo ohrádu nebésnuju.

Sláva: I nýňi: Čistoje Bóžije žilíšče bývši, Čístaja: so Bezplótnymi molísja, čistí soveršítí mi puť žitéjskij, jáko da ne predvarít večer smértnyj nehotóva, i otlét mja v plámeň óhnennyj múčítisja, no ty mja ot sehó ischítí.

Na stichovnych: Jáko pučina mnóha prehrišénij moích, Spáse, i ľúti pohruzájusja sohrišéňmi moími, dážd mí rúku jáko Petróvi, spasí mja, Bóže, i pomíluj mja.

Táko oči naši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže usčédrit ny.

Jáko v pomyšléních lukávych, i v dílich osudčhsja, Spáse, mysl' mňi dáruj obraščénija, Bóže, da zovú ti: spasí mja blahodíteľu blahíj, i pomíluj mja.

[Sľidujuščii sii 2 stichiry s prežde predpisannymi dvoma stichirami pojutsja na „Hospodí vozzvach“ liše v Vel. Postí:

In ta mir, dušě ožidájet, i sudíjá chóščet tvojá obli-čítí tájnaja i lútaja, ne prebúdi úbo v zdíšnych, no pred-varí vopijúščí, sudíj: Bóže, očisti mja i spasí mja.

Ne prenebrezí mené, Spáse moj, Ľínostiju hrichóvnoju oderžíma, no vozdvihni mojé pomyšlénije ko pokajániju, i tvojehó vinohráda dílateľa iskúsna jávi mja: dáruj mí jedina-

hodesjátaho časá mzdu, i véliju milost. (3 stichiry iz Triodi i 3 iz Minei.)]

Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich, i uničizénija hórnych.

Molítvami Hóspodi vsích svjatých i Bohoródicy, mir tvoj dažd nam, i pomíluj nas, jáko jedín ščedr.

Sláva: I nýňi: Nebésnych Činóv rádovanije, i na zemlí čelovíkom krípkaja pomóšćnice, prečístaja Ďivo: spasí nas k tebí pribihájuščich, jáko v tebí upovánije po Bózi, Bohoródice, vozložichom.

Nýňi otpušćáješi: Trisvjátoje i po Ótče naš: Tropari po Ustavu.

Sláva: I nýňi: Čúdo čudés, Blahodátная, v tebí zrzjášči tvar', rádujetsja: začalá bo jesí bezsíménno, i rodilá jesí neizrečénno: jehóže činonačáljija Ánhelov vídítí ne móhut, tohó molí o dušách nášich.

HLAS VTORYJ.

V subbotu na Velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Prézde vik ot Otcá róždšemusja Bóžiju Slóvu, voplóšćšemusja ot Ďivy Marii, prijdíte poklonímsja, krést bo preterpív, pohrebéniju predadésja jáko sam voschofí: i voskrés iz mértvych, spasé mja zabluzdájuščaho čelovíka.

Christós Spas naš, jéže na ny rukopisánije, prihvozdív na krestí, zahládí, i smértnuju deržávu uprazdní: poklaňájemsja jehó tridnévnomu voskreséniju.

So Archánhely vospoím Christóvo voskresénije, toj bo jest Izbáviteľ i Spas duš nášich: i vo slávi strášňij, i krípcij sílí, páki hrjadét sudítí míru, jehóže sozdá.

Tebé raspénšahosja i pohrebénneho, Anhel propovída Vladýku, i hlahólaše ženám: prijdíte vidíte, idíže ležáše Hóspod, voskrése bo jákože rečé, jáko vsesílen, tímže tebí poklaňájemsja jedínomu bezsmértnomu: žiznodávče Christé, pomíluj nas.

Krestóm tvoím uprazdnil jesí jáže ot dréva, klátvu: pohrebénijem tvoím umertvil jesí smérťi deržávu, vostánijem že tvoím prosvítíl jesí rod, čelovičeskij, sehó rádi vopijém ti: blahodíteľu, Christé Bóže naš, sláva tebi.

Otverzóšasja tebi, Hóspodi, stráchom vratá smértnaja, vrátnicy že ádovy vídivše fa ubojášasja: vratá bo mídňaja sokrušíl jesí, i vereí želíznyja stérl jesí, i izvél jesí nas ot tmy i síní smértnyja, i úzy nášja rasterzál jesí.

Spasíteľnuju pišň pojúšče ot ust vozslém: prijdíte vsi, v domú Hospódni pripadém hlahóľušče: na drévi raspnýjsja i iz mértvych voskresýj, i syj v nídrich ótčich, očísti hrichí nášja.

Stichiry Svjataho 3 iz Minei ili iz Obščiny.

Sláva: Svjátomu ili Prazdniku. I nýňi: Préjde siň zakónnaja, blahodáti prišédšej: jákože bo kupiná ne shorjáše opaľájema, táko Ďíva rodilá jesí, i Ďíva prebylá jesí, vmísto stolpá óhnennaho, právednoje vozsjá sólnce, vmísto Mojséja, Christós, spasénije duš nášich.

Na Stichovnych: Voskresénije tvoje, Christé Spáse, vsjú prosvítí vselénnuju, i prizvá Tvoje sozdánije. Vsesílne Hóspodi, sláva tebi.

Hóspod vocárisja, v lípotu oblečésja.

Drévom, Spáse, uprazdnil jesí, júže ot dréva klátvu, deržávu smérťi pohrebénijem tvoím umertvil jesí, prosvítíl že jesí rod naš vostánijem tvoím, tímže vopijém tebi: životdávče Christé Bóže naš, sláva tebi.

Ibo utverdí vselénnuju, jáže ne podvízitsja.

Na krestí jávľsja, Christé, prihvoždájem, izminíl jesí dobrótu zdánij, i bezčelovičije úbo vóiny pokazújušče, kopijém rébra tvojá probodóša, jevréi že pečátati hróba prosiša, tvojejá vlásti ne vídušče; no za milosérdije utrób tvoích, prijémnyj pohrebénije, i tridnévno voskresýj, Hóspodi sláva tebi.

Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa Hóspodi, v dolhotú dnij.

Životdávče Christé, vóleju strásť preterpívyj smértnych rádi, vo ad že snizšéd jáko sílen, támo tvojeho pri-

šéstvija ožidájuščyja, ischitív jáko ot zvirja krípkaho, raj vmísto áda žítí darovál jesí, tímže i nam slávjaščym tridnévnoje tvoje vostánije, dáruf očičšénije hrichóv, i véliju milošf.

Sláva: Svjatomu (jesli jest), I nyňi: Dohmatik po hlasu naslavnika. Jesli že nit: Sláva i Nyňi:

Ó čudesé nóvaho, páče vsich drévnych čudes! kto bo pozná máter bez múža róždšuju, i na rukú nosjáščuju, vsju tvar Soderzáščaho? Bóžije bo jest izvolénije róždšesja, Jehóže jáko mladénca, Prečístaja, tvoíma rukáma nosívšaja, i Máterneje derznovénije k Nemú imúščaja, ne prestáj molášči o čtúščich Ťa, usčédriti i spastí dúši nášja.

Tropar: Jehdá snizšél jesí k smérti, Životé bezsmértnyj, tohdá áda umertvil jesí blistánijem Božestvá; jehdá že i uméršyja ot preispódnich voskresíl jesí, vsjá Síly nebésnyja vzyváchu: Žiznodávče Christé Bóže naš, sláva tebí.

Sláva: Svjatomu. I Nýňi:

Bohorodičen: Vsja páče smýsla, vsja preslávnaja Tvojá, Bohoródice, táinstva: čistofi zapečátaňij i đivstvu chranímu, Máti poználasja jesí nelóžna, Bóha róždši ístinnaho. Toho molí, spastísja dušám našym.

V nedífu na Utrení.

Na Boh Hóspoď, Tropar: Jehdá snizšél jesí: (Zri vyšše.) Sláva: I nýňi: po Ustavu.

Po 1. Kaftismi Sidalen: Blahoobráznyj Jósif, s dréva sném prečístoje fílo tvoje, plaščaníceju čístuju obvív, i blahoucháňmi, vo hróbi nóvi zakrýv položí: no tridnéven voskresl jesí Hóspodi, podájáj mírovi véliju milošf.

Voskresní Hospódi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi níščich Tvojch do koncá.

Kámeň hróbnyj zapečátati ne vozbranív, kámeň víry, voskresýj, podál jesí vsím žizň, Hóspodi sláva tebí.

Sláva: I nýňi: Preproslávlena jesí, Bohoródice Đívo, pojém Ťa: krestóm bo Sýna tvojeho nizložísja ad, i smert

umertvísja: umerščvlénnii vostáchom, i životá spodóbichom-sja: raj vosprijáchom drévneje naslaždénije, tímže blahodarjášče slavoslóvim, jáko deržávnahe Christá Bóha nášeho, i jedínaha mnohomílostivaha.

Po 2. Kaftismi Sidalen: Mironósicam ženám pri hróbi predstáv Ánhel, vopijáše: míra mértvym suť prilična, Christós že istlínija javísja čužď, no vozopíjte: voskrése Hóspod' podajáj mírovi véliju mílost'.

Isповímsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

Učeníkóv tvoích lik s mironósicami ženámí rádujetsja sohlásno: obščij bo prázdnik s ními prázdnujet, vo slávu i česť tvojeho voskresénija. Tích rádi vopijém Tebí, čelovikolúbče Hóspodi, lúdem tvoím podážď véliju mílost'.

Sláva: I nýňi: Zakónov utaívšisja jestéstvennyh, božéstvennomu roždestivú, dívstvo sovokúpila jesí: ty bo rodilá jesí jedína, préžde Tebé Roždénnaha bezlítno, tímže Ťa, Bohoródice, veličájem.

Ipakoj hl. 2. Po strásti šédše vo hrób žený, vo jéze pomázati tílo tvoje, Christé Bóže: vídliša Ánhely vo hróbi i užasóšasja: hlas bo slýšachu ot nich, jáko voskrése Hóspod', dárujaj mírovi véliju mílost'.

Stepenni hl. 2. Antifon 1. Na nébo óči puščáju mojeho sérdca, k tebí, Spáse: spasí mja tvoím osijánijem.

Pomiluj nas sohríšajúščich tebí mnóho na vsjákič čas, o Christé moj: i dažď mi obráz préžde koncá pokájatisja tebí.

Sláva: I nýňi: Svjatómu Dúchu, jéze cárstvovati podobájet, osvjaščáti, i podvizáti tvar': Boh bo jest, jedinosúščen Otcú i Slóvu.

Antifon 2. Ášče ne Hóspod' by byl v nas, kto dovólen cíl sochranén býti ot vrahá, kúpno i čelovikoubijcy?

Zubóm ich ne predážď, Spáse, tvojeho rabá: íbo ívóvym obrázom na mja podvizájutsja vrazí moí.

Sláva: I nýňi: Svjatómu Dúchu živonačálje i česť: vsja

bo sozdánnaja, jáko Boh syj síloju sobľudájet vo Otcí, s Sýnom že.

Antifon 3. Nadíjuščijsja na Hóspoda, upodóbišasja horí svjatij, iže nikákože dvízutsja prilóhi vráziimi.

V bezzakónii ruk svojích, da ne próstrut božéstvenňi živúšči: ne ostavlájet bo Christós žezlí na žrěbii svojém.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom, tóčitsja vsjáka premúdrost: otsjúdu blahodát Apóstolom, i stradálčestvy vinčájutsja Múčenicy, i Prorócy zrvat.

Prokimen: Vostáni, Hóspodi Bóže moj povelinijem, imže zapovídal jesí, i sonm ľuděj obýdet ta.

Irmosi Kanona. 1. V hlubiňi postlá drévle Faraonitskoje vsevoínstvo preoružénnaja síla, voplóščejesja že Slóvo, vsezlóbnij hrich potrebilo jest: preproslávlennyj Hóspod, slávno bo proslávísja.

3. Procvilá jest pustýňa, jáko krin, Hóspodi jazýčeskaja neplodáščaja cěrkov, prišěstvijem Tvoím: v nějže utverdísja moje sěrdce.

4. Prišěl jesí ot Ďivy, ne chodátaj ni Ánhel, no sam, Hóspodi, voplóščejsja, i spasl jesí vseho mja čelovíka, tím zovú ti: sláva síli tvojej, Hóspodi.

5. Chodátaj Bóhu i čelovíkom byl jesí, Christé Bóže: tobóju bo, Vladýko, ko svitonačálnomu Otcú Tvojemú, ot nóšči nevidínija, privedénije ímamy.

6. V bézdňi hrichóvňij valájasja, neizslídnuju milosěrdija Tvojeho prízyváju bézdnu: ot tli, Bóže, mja vozvedí.

Kondak voskr. hl. 2. Voskrěsl jesí ot hróba, vsesílně Spáse: i ad vídiv čúdo, užasěsja, i mértvii vostáša: tvár' že vídašči sorádujetsja Tebi, i Adám sveselísja: i mir, Spáse moj, vospivájet ta prisno.

Ikos: Ty jesí svít omračěnych, ty jesí voskresénije vsich, i život čelovíkom: i vsich Sobóju voskresíl jesí, směrtnuju deržávu, Spáse, razorív, i ádova vratá sokrušíl jesí Slóve: i mértvii uzrívše čúdo udivíšasja, i vsja tvar'

sorádujestsja o voskresénii tvojém, Čelovikolúbče. Tímže i vsi slávím, i pojém tvoje snizchoždenije, i mir, Spáse moj, vospívám Ĥa prisno.

7. Bohoprotívnoje velínije bezzakónnujuščaha mučítela vysók plámeň voznesló jest: Christós že prostré bohočestívym otrokóm rósu duchóvnuju, syj blahoslovén i preproslávlen.

8. Pešč inohdá óhnennaja v Vavilóni dǵjstva razdílaše, Bóžiiim velínijem Chaldéi opaľajuščaja; vírnyja že orošajuščaja, pojúščyja: blahoslovíte vsja díla Hóspodna, Hóspoda.

9. Beznačálna Rodítela Syn, Boh i Hóspoď, voplóššsja ot Dívy, nam javísja, omračénnyja prosvítiti, sobráti rastočénna; tím vsepítuju Bohoródicu veličájem.

Na Chvalítech Stichiry: Vsjákoje dychániije, i vsjá tvar' Ĥa slávit, Hóspodi, jáko krestóm smerť uprazdnil jesí, da pokážeši lúdem jéže iz mértvych tvoje voskresénije, jáko jedín čelovikolúbec.

Da rekút Judéje, káko vóiny pohubiša strehúščii, Carjá? Počtó bo kámeň ne sochraní Kámene žizni? Ilí pohrebénna da daďát, ilí voskrésšemu da poklóňatsja, hlahólušče s námi: sláva množestvu ščedrót Tvoích, Spáse naš, sláva Tebí.

Rádujestsja lúdiije i veselítesja: Ánhel síďáj na kámeni hróbnim, toj nam blahovistí, rek: Christós voskrése iz mértvych, Spas míra, i ispólni vsjáčeskaja blahouchánija: rádujestsja, lúdiije, i veselítesja.

Ánhel úbo jéže rádujsja přéžde tvojehó začátija, Hóspodi, Blahodátňij prinesé: Ánhel že kámeň slávnaho tvojehó hróba v tvoje voskresénije otvalí: ov úbo v pečáli místo vesélija óbrazy vozviščája, sej že v smérťi místo Vladyku žiznodávca propovíduja nam. Tímže vopijém ti: Blahodítelu vsich, Hóspodi, sláva tebí.

Vozlijáša míra so slezámi na hrob tvoj žený, i ispólnišasja rádošti ustá ich, vnehdá hlahólati im: voskrése Hóspoď.

Da pochválat jazýcy i lúdije Christá Bóha nášeho, vóleju nas rádi krest preterpívšaho, i vo ádi tridnévnovavšaho: i da poklónatsja Jehó iz mértvych voskreséniju, ímže prosvítišasja vsehó míra koncý.

Voskresní, Hóspodi Bóže, moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi níšcich tvoích do koncá.

Raspját i pohrebén byl jesí, Christé, jákože izvólil jesí, isprovérhl jesí smerť i voskrésl jesí vo slávi jáko Boh i Vladýka, dárúja mírovi žizň víčnuju, i véliju mílošť.

Ispovimsja Tebí, Hóspodi, vsim sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

O voístinu bezzakónii, zapečátavše kámeň, bóľšich nas čudés spodóbiste. Ímut rázum stráži je: dnes prójde iz hróba, i hlahólachu: Rcýte, jáko nam spjáščym príjdóša učenicý, i ukradóša Jehó. I kto krádet mertvecá, páče že i náha? Sam voskrése samovlástno jáko Boh, ostávl vo hróbi i pohrebátelnaja Svojá. Prijdíte, vídíte Judéje, káko ne rastórže pečáti, smerť poprávyj i ródu čelovičeskomu bezkonéčnuju žizň dárújaj, i véliju mílošť.

Sláva: Stichira Evanhelskaja: I nýňi: Preblahoslovénnaja jesí:
Po Slavoslovii Tropar: Voskrés iz hróba: (zri str. 29.)

Na Liturgii

Tropar: Jehda snišel jesí (zri str. 61.)

Sláva: Kondak: Voskrésl jesí ot hroba (zri str. 63.)

I nýňi: Kondak chráma, íli: Zastupnice christianov.

Prokimen: Krípošť mojá i pínije mojí Hóspod, i byst mňi vo spasénije.

V nedílu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: (Podoben: Jehda ot dreva:) Ímíjaj blaho-utróbija istočnik, istočájaj že bédny mílostej i potóki ščedrót, Ótče preblahíj, i Síne Slóvo Ótčeje, i Dúše svjatýj, nesoždánnoje jestestvó, príjmí molénije i molítvu nášu, vsim

vo prehrišeniich súščym podaja proščeniije, jáko Boh ščedr i Čelovikoľúbec.

Ímaši po jestestvú jáko Boh utróbu ščedrót, i milostí i blahostýni: tímže mólím ta Christé Spáse naš, i pripáda-jušče zovém prísno Ti vopijúšče: dáruj rabóm Tvoím prehrišénij mnóhich razrišeniije, i proščeniije vsich, imiže so-hrišichom vsí, jáko Boh ščedr i Čelovikoľúbec.

Spastí choťá Spáse vsich jáko Boh, ichže rádi vočelovíčívsja javílsja jesí čelovík, spasí nas poklaňajúščichsja Tvoím záповidem: ne prišél bo jesí Čelovikoľúbče právedniki spastí, no íže vo prehrišeniich okovánných nas mnóhimi hrichí razrišíti, blahodátiju kreščeniija božéstven-naho, jáko Boh ščedr i Čelovikoľúbec.

Sláva: I nýňi: Mnóžestvo Ánhel Sýna Tvojeho, Pre-čístaja, vospívájet trisvjatými hlásy: jáko prestól Ťa Toho súščuju ohnezračén, i palátu oduševlénnuju, most Božéstvennyj, íže ot zemlí prevodáj vsehdá k Nemú, Rádujsja obrádovannaja, vopijúščyja Tebí sohlásno s Archánhelom Havriilom, jáko róždšej Istóčnika rádsti.

Na Stichovnych: Sohrišich Tebí Christé Spáse, jáko blúdnýj Syn: prijímí mja Ótče kájuščasja, i pomíluj mja Bóže.

Táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže usčédrit ny.

Vopijú Tebí Christé Spáse, mytarévym hlásom: očísti mja jákože ónaho, i pomíluj mja Bóže.

(Slidujuščii sii 2 stichiry s prežde predpisannymi dvoma stichirami pojutsja na „Hospodi vozzvach“ liše v Vel. Posti:

Sodíjanných mnóju zol pomyšľája bezmístnaja, ko Tvoím pribiháju ščedrótam, mytarjá podražája i bludnicu slezívšuju, i blúdnaho sýna. Ťímže i pripadáju Ti mílostive: préžde dáže ne osudíš mja, poščadí mja Bóže moj i pomíluj mja.

Bezzakónija moja prezri Hóspodi, ot Ďívy roždéjsja, i sérdce moje očísti, chrám sijé tvorjá svjatómu Tvojemú Dúchu: ne otríní mené ot Tvojeho licá, bezmírnu imíjaj véliju mílost.)

Najpáče napólnisja duša náša ponošénija hobzújuščich, i uničénija hórnych.

Íže zemnýja sládosti ne vozlúblše strastotérpcy, nebésnym blahím spodóbišasja, i Anhéлом sohraždáňe býša: Hóspodi, molítvami ich pomíluj i spasí nas.

Sláva: I nýňi: Rádujsja Marije Bohoródice, chráme nerazrušimyj, páče že svjatýj, jákože vopijét Prorók: Svját Chrám Tvój, dívěn vo právdí.

Tropari po Ustavu.

Sláva: I nýňi: Blahoutróbija súšči istóčnik, mílosti spodóbi nas, Bohoródice, prizrí na lúdi sohrišívšysja, javí jáko prisno silu tvojú; na řa bo upovájušče, rádujsja vopijém ti, jákože inohdá Havriíl, bezplótnych Archistratíh.

HLAS TRETIJ.

V subbotu na Velikoj Večerni.

Na Hospodí vozzvach: Tvoím krestóm Christé Spáse smérti deržáva razrušisja, i diávola leš uprazdnísja: rod že čelovičeskij víroju spasájemyj, pišň Tebí vsehdá prinósit.

Prosvitíšasja vsjáčeskaja voskresénijem Tvoím Hóspodi, i raj páki otvérzesja: vsja že tvar' voschvalájušči Ťa, pišň Tebí vsehdá prinósit.

Slávľu Otcá i Sýna sílu, i svjataho Dúcha pojú vlášt: nerazdíľnoje i nesozdánnoje Božestvo, Trójcu jedinosúščnuju, cárstvujuščuju vo vik víka.

Krestú Tvojemú čestnému poklaňajemsja Christé, i voskresénije Tvoje pojém i slávím: ránoju bo Tvojeju my vsi isciľichom.

Pojém Spása ot Dívy voplóščšahosja: nas bo rádi raspjátsja, i v trétij deň voskrése, dárúja nam velíju mílošť.

Súščym vo áďi sošéd Christós blahovistí: Derzájte, hlahóľa, nýňi pobidíh; az jesm voskresénije, az vy vozvedú, razrušív smértnaja vratá.

Nedostójno stojášče v prečistom domú Tvojem, ve-

čérňuju pišň vozsyłajem, iz hlubiný vzyvájušče, Christé Bóže: Prosvítivj mir tridnévnym voskresénijem Tvoím, izmí lúdi Tvojá ot rukí vrahóv Tvoích, čelovikolúbče.

Taže stichiry Svjataho 3 iz Minei ili iz Obsčiny.

Sláva: Svjatomu ili Prazdniku, ašče budet:

I nýňi: Káko ne dívimsja bohomúžnomu rožděstvá Tvojemú, Prečístaja? iskušénija bo múžeskaho ne prijemši Vse neporóčnaja, rodilá jesí bez otcá Sýna plótiju, přezde vik ot Otcá rožděnnaho bez mátere, nikákože preterpívšaho izminénija, ilí razďílénija, no obojú suščestvá svójtvo cílo sochráňšaho. Ěimžé Máti Ďivo Vladýčice, Tohó molí, spastísja dušám pravoslávno Bohoródicu ispovidajuščich Ěa.

Na Stichovnich Stichiry: Strástiju Tvojěju Christé omračivj sólnce i svítom Tvojehó voskresénija prosvítivj vsjáčeskaja, prijmí nášu večérňuju pišň, Čelovikolúbče.

Hóšpod' vocarísja, v lípotu oblečěsja.

Živoprijémnoje Tvojé vostánije Hóšpodí, vselěnnuju vsjú prosvítí, i Tvojé sozdánije istlívšeje prizvá: ěimžé kláťvy Adámovy vsi izmínšesja vopijém: vsesílne Hóšpodí, sláva Tebí.

Ibo utverdí vselěnnuju, jaže ne podvžítsja.

Boh syj neizmíněn, plótiju straždá izminílsja jesí: jehóže tvar' ne terpjášči vísjašča zřiti, stráchom preklačěšesja, i steňášči pojět Tvojé dolhoterpínije: sšed že vo ad, tridnéven voskrěsl jesí, žizň dárúja mírovi i véliju mílošť.

Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa Hóšpodí, v dolhotú dní.

Da rod naš ot směrti Christé izbáviši, smerť preterpíl jesí, i tridnéven iz mértvych voskresýj, s Sobóju voskresíl jesí iže Ěá Bóha poznávšich, i mir prosvítíl jesí: Hóšpodí, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Bez símene ot božěstvennaho Dúcha, vóleju že Ótčěju, začalá jesí Sýna Bóžija, ot Otcá bez mátere přezde vik súščaho: nas že rádi iz Tebé bez otcá

bývšaho, plótiju rodilá jesí, i mladénca mlekóm pítála jesí: tímže ne prestáj molíti, izbávitisja ot bid dušám nášym.

Tropar: Da veselátsja nebésnaja, da rádujutsja zemnája, jáko sotvorí deržávu mýšceju Svojéju Hóspod': popráv smértiju smerť, pérvenec mértvych bysť, iz čréva ádova izbávi nas, i podadé mírovi véliju mílost.

Bohorodičen: Ťa chodátajstvovavšuju spasénije róda nášeho vospívajem Bohoródice Dívo: plótiju bo ot Tebé vosprijátoju, Syn Tvoj i Boh naš, krestóm vosprijém strásť, izbávi nas ot tli, jáko čelovikolúbec.

V nedílu na Utreni.

Na Boh Hospod', Tropar: Da veselátsja nebésnaja: 2. (zri vyšše.) Sláva i nyňi: po Ustavu.

Po 1. Kaftismi Sidalen: Christós ot mértvych vostá, načátok usópšich, pervoroždén tvári, i sodíteľ vsich bývšich: istlívšeje jestestvo róda nášeho v Sebí samóm obnoví. Ne ktomú smérti obladáješi: íbo vsich Vladýka deržávu tvojú razruší.

Voskresní, Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá, ne zabúdi níščich tvoích do koncá.

Neizmínnaho Božestvá, i vólňyja strásti Tvojejá Hóspodi užássja ad, v sebí rydáše: trepěšču plóti netlínnyja lpostási, víždu Nevídímaho, tájno borjúšča mja: tímže i ichže deržú, zovút: Sláva Christé voskreséniju Tvojemú.

Sláva: I nyňi: Nebésnaja lúbovíju veseláachusja, i zemnája trépetom úzasachusja, jehdá prečistyj hlas nájde na Ťa Bohoródice: jedíno bo toržestvo oboím vozsjá, jehdá bezplótnyj rádosť Tebí prinesé: tímže s Ánhelom vopijém Tebí: Rádujsja Čístaja, Bóžije žilíšče.

Po 2. Kaftismi Sidalen: Plótiju smérti vkusívyj Hóspodi, hórest smérti presíkl jesí vostánijem Tvoím, i čelovíka na ňu ukripívyj, pérvyja klátvy odolínije otzyvája: zaščítniče žízni nášeja Hóspodi, sláva Tebí.

Ispovím sja Tebí, Hóspodi vsim sérdcem moím, povím vsja čudesá tvojá.

Nepostižimoje raspjátija i neskazánnoje vostánija blahoslóvstvujem vírnii táinstvo neizrečénnoje: dnes bo smerť i ad plínisja, rod že čelovičeskij v netlínije oblečésja: tímže i blahodárnii vopijém: sláva Christé vostániju Tvojemú.

Sláva: I nýňi: Nepostižímaho i Neopísannaho, Jedinosúščnaho nevidímomu Otcú i Dúchovi, vo utróbu Tvojú tájno vmístila jesi Bohoródice: jedíno i nesmísno vo Trójci i Božestvo poznáchom roždestvóm Tvoím v míri sláviti: tímže i blahodárstvenno vopijém Ti: rádujsja Blahodátnaja.

Ipakoj hl. 3. Udivlájá viđínijem, orošájá hlahólaňmi, blistájajsja Anhél, mironósicam hlaholáše: Čto živáho iščete v hróbi? vostá isprazdnívyj hróby: tli premíniteľa rozumíte Nepremínnaho: rcýte Bóhovi: koľ strášna dílá Tvojá, jáko rod spásl jesi čelovičeskij

Stepenni hl. 3. Antifon 1. Plín Sión Ty izjál jesi ot Vavilóna: i mené ot strastěj k životú privlecý, Slóve.

V juh síjuščii slezámi božéstvennymi, žnut klásy rádstiju prisnoživótnyja.

Sláva: I nýňi: Svjatómu Dúchu vsjáko blahodarénije: jákože Otcú i Sýnu sooblistájet: v némže vsja živút i dvízutsja.

Antifon 2. Ášče ne Hóspod' sozízdajet dom dobrodítelej, vsúje truždájemsja: dúšu že pokryvájušču niktóže naš razorit hrad.

Plodá črévňa, Dúchom synotvoréni Tebí Christú jákože i Otcú, svjátii vsehdá suť.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom prozrítsja vsjáka svjátýňa, premúdrost': osuščestvújet bo vsjáku tvar'. Tomú poslúžim, Boh bo, jáko Otcú že i Slóvu.

Antifon 3. Bojáščiisja Hóspoda blažéni, v putí choďášče zápovidej: sníďát bo živótnoje vseplódije.

Ókrest trapézy Tvojejá vozveselísja, zrja Tvojá pastyrenačálniče iščádija nosjášča vítvi blahodíjanija.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom vsjakoje bohátsvo slávy, ot Nehóže blahodáf i živót vsjakoj tvári: so Otcém bo vospivájem jest, i so Slovom.

Prokimen: Rcýte vo jázycich, jáko Hospóď vocarisja: íbo isprávi vselénnuju, jáže ne podvizitsja.

Irmosi Kanona. 1. Íže vódy drévle mánijem Božéstvennym vo jedíno sónmišče sovokupívij, i razdílvij móre Isráilskim lúdem, sej Boh naš preproslávlen jest: Tomú jedínomu poím, jáko proslávisja.

3. Íže ot ne súščich vsja privedýj Slóvom, sozidájemaja, soveršájemaja Dúchom, vsederžíteľu Vladýko, v íubví Tvojejí utverdí mené.

4. Položil jesí k nam tvérduju íubóv Hóspodí, jedínoródnaho bo Tvojejó Sýna za ny na sméřt ďal jesí: tímže Ti zovém, blahodarjášče: sláva síli Tvojejí Hóspodí.

5. K Tebí útrenňuju vsich Tvorcú, preímúščemu vsjak um Mírovi: zané svit povelínija Tvojá, v níhže nastávi mja.

6. Bézdna poslídnaja hrichóv obyde mja, i isčezájet duch moj: no prostér', Vladýko, vysókuju Tvojú mýšču, jáko Petrá mja, Uprávitelu, spasí.

Kondak voskr. hl. 3. Voskrésl jesí dnes iz hróba Ščédre, i nas vozvél jesí ot vrat smértnych; dnes Adám likújet i rádujetsja Jéva, vkúpi že i Prorócy s Patriárchi vospivájut neprestánno bóžestvennuju deržávu vlásti Tvojejá.

Íkos: Nébo i zemľá da likovstvújut, i Christá Bóha jedínomúdrečno da vospivájut, jáko uzniki ot hróba voskresi: sorádujetsja vsja tvar', prinosjášči dostójnyja písni Sozdátelu vsich i Izbávitelu nášemu: jáko čelovíki iz áda dnes jáko Žiznodáteľ sovozvéd, na nebesá s Sobóju vozvyšájet, i nizlahájet vrážija voznošénija, i vratá ádova sokrušájet Bóžestvennoju deržávoju vlásti Svojejá.

7. Jákože drévle blahočestívija trí ótroki orosíl jesí v plámeni chaldéjsřim, svitlym Božestvá ohném i nas ozari, Blahoslovén jesí, vzyvájuščyja, Bóže otéc nášich.

8. Nesterpímomu ohňú sojedínívšesja, blahočéstijem predstojášče júnoši, plámenem že nevreždění, Bóžestvennuju pišň pojáchu: Blahoslovíte vsja dílá Hóspodňa Hóspoda, i prevoznosite vo vsja víki.

9. Nóvoje čúdo i bohólipnoje: Ďivíčeskuju bo dver' zatvorénnuju jávi prochódit Hospóď, nah vo vchódi, i plostonósec javísja vo ischódi Boh, i prebyvájet dver' zatvoréna: Sijú neizrečénno jáko Bohomáter' veličájem.

Stichiry na Chvalite: Prijdíte vsi jazýcy, urazumíte strášnija tájny sílu: Christós bo Spás naš, jéže v načáli Slóvo, raspjátsja nas rádi, i vóleju pohrebésja, i voskrése iz mértvych, jéže spastí vsjáčeskaja: Tomú poklonímsja.

Povídaša vsja čudesá stráži je tvoí Hóspodi: no sobór sujetý ispólniv mzdóju desnícu ich, skryti mňáše voskresénije Tvoje, jéže mir slávit: pomiluj nas.

Rádosti vsja ispólnišasja, voskresénija iskús prijémše: Maríja bo Magdalína ko hróbu prijde, i obríte Ánhela na kámeni sidášča, rizami blistájuščasja, i hlahólušča: Čto iščete Živáho s mértvymi? nišť zďi, no vostá, jákože rečé, predvarjája vy v Galiléi.

Vo svífi tvojem, Vladýko, úzrim svit Čelovikolúbče: voskrésel bo jesí iz mértvych, spasénije ródu čelovičeskomu dárújaj, da Ťa vsja tvar' slavoslóvit, jedínaho bezhríšnahó: pomiluj nas.

Pišň útrenňuju míronósicy žený so slezámi prinošáchu tebi Hóspodi: blahouchánija bo aromáty imúšče, hróba tvojeho dostihóša, prečistoje fílo tvoje pomázati tšcháščesja. Ánhel sidáj na kámeni tím blahovistí: Čto iščete Živáho s mértvymi? smérť bo popravyj voskrése jáko Boh, podájá vsím véliju mílošť.

Blistájajsja Ánhel na hróbi tvojem životvórnóm, míronósicám hlahólaše: Istoščivyj hróby Izbávitel' plíní áda, i voskrése tridnéven, jáko jedín Boh i vsesílen.

Voskresni, Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá: ne zabúdi nišćich tvoich do koncá.

Vo hróbi Ťa iskáše prišédši v jedínu ot subbót Maríja Magdalína, ne obrítši že, rydáše s pláčem vopijúšći: Uvý mňi Spáse moj, ukráden byl jesí, vsich Carjú. Suprúh že živonósných Ánhel vnútr' hróba vopijáše: Čto pláčeši o žéno? Pláču, hlahólet, jáko vzjáša Hóspoda mojehó ot hróba, i ne vim, hďi položiša Jehó. Sijá že obratívšisja vspjať, jáko uvíďi Ťa, ábije vozopí: Hospóď moj i Boh moj, sláva tebí.

Ispovímjsja tebí, Hóspodi, vsim sérdcem moím, i povím vsja čudesá tvojá.

Jevréi zatvoríša vo hróbi Žívót, razbójnik že otvérze jazýkom naslaždénije, zovýj i hláhoľaj: so mnóju mené rádi raspnýjsja, soobvísisja mí na drévi, i javísja mňi na prestóli s Otcém sidá: Toj bo jest Christós Boh naš, imíjaj véliju mílost.

Sláva: Stichira Evanhelskaja: I nýňi: Preblahoslovénna jesí:
Po Slavoslovii Tropar: Dnes spasénije míru býst:

Na Liturgii.

Tropar: Da veselátsja: (zri str. 69.)

Sláva: Kondak: Voskrésl jesí dnes: (zri str. 71.)

I nýňi: Kondak chrama, ili: Zastupnice christiánov.

Prokimen: Pójte Bóhu nášemu, pójte Carévi nášemu pójte.

V nedělu na Večerni.

Na Hospodi vozvzach: (Podoben: Velija mučenik tvoich): Veľmí sohríšájušča mja, i Tebé ohorčevájušča blaháho Vladýku i mílostiva jestestvóm, obraščájuščasja jáko blúdnaho príjmí mja i jedínaho ot najémnik tvoich sotvorí mja, nebésnyj Ótče.

Línostiju žitijá míru preidóch, i k koncú užé okajánnyj přiblížichsja: ne pomyšľáju ždúšćaho mja sudá, i ot Bóha otpadénija: no obratív mja Spáse, sich vsich ischití.

Gehénny i zubnáho skrěžeta izbávi Hóspodi smirěnnuju moju dšú, i vsjákaho inóho tomlénija víčnaho, Preblahij, jáko da víroju Ťa pojú, mnohomilostivaho Bóha, i Čelovikolúbca jestestvóm.

Sláva: I nýňi: Vsími vladáščaja tvár'mi, Prečístaja, lúti obladájema strast'mi umá mojihó, svobodí téplym Tvoím predstátelstvom i matérneju molítvoju, i porabóti mja Sýnu i Bóhu tvojemú.

Na Stichovnych: Večérňuju pisň prinósim Tebí Christé, s kadilom i písňmi duchóvnymi: pomiluj i spasi dšy nášja.

Táko óči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ny.

Spasi mja Hóspodi Bóže moj: ty bo vsím jesí spásénije: búrja mja strastěj smuščajet, i brémja bezzakónij moích pohružájet mja: dažd' mni rúku pómošči, i ko svítu vozvedí mja umilénija, jáko jedín milosérd i Čelovikolúbec.

(Slídujuščii sii 2 stichiry s prežde predpisannymi dvoma stichirami pojutsja na „Hospodi vozzvach“ liše v Vel. Posti:

Razsijannyj moj um soberí Hóspodi, i oledeńívšeje sérdce mojé očistí, jáko Petru dája mi pokajánije, jáko mytarjú vzdychánije, i jákože blúdnici slézy, da velím hlásom zovú Ti: Bóže spasi mja, jáko jedín blahoutróben i čelovikolúbec.

Mnóžiceju pínije soveršája, obritóchsja hrich ispolňája: jazýkom úbo pínije viščája, dušéju že bezmístnaja pomyslája; no obojé isprávi Christé Bóže pokajánijem, i spasi mja).

Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich, i uničizénija hórnych.

Vélija Krestá tvojehó Hóspodi síla; vodruzísja bo na místi, i díjstvujet v míri, i pokazá ot rýbarej Apóstoly, i ot jazýk Múčeniki, da móľatsja o dušách nášich.

Sláva: I nýňi: Bohoródice, predstátelnice vsich moláščichsja tebí, tobóju derzajem, i tobóju chválimsja, i k Tebí vse upovánije naše jest: molí Róždšahosja iz tebé za nepotrěbnyja rabý tvojá.

Tropari po Ustavu.

Sláva: I nýňi: Krasoťi d'ivstva tvojehó, i presvitl'ij čistoti tvojéj, Havriil udivivsja, vopijáše ti, Bohoródice: kúju ti pochvalú prinesú dostójnuju? čto že vozimenúju ta? neudomivájusja i užasájusja: tímže jáko povelín bych, vopijú ti: rádujsja, Blahodátnaja.

HLAS ČETVERTYJ.

V subbotu na Velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Životvorjáščemu tvojemú Krestú neprestánno kláňajuščesja Christé Bóže, tridnévnoje voskresénije tvoje slávím: tím bo obnovil jesí istlívšeje čelovičeskoje jestestvo Vsesilne, i jáže na nebesá voschód obnovil jesí nam, jáko jedín blah i čelovikoľúbec.

Dréva preslušánija zapreščénije razrišil jesí Spáse, na drévi kréstnom vóleju prihvodzivsja, i vo ad sošéd Silne, smértnyja úzy jáko Bóh rasterzál jesí: tímže kláňajemsja jéže iz mértvych tvojemú voskreséniju, rádstiju vopijúšče: vsesilne Hóspodi sláva Tebí.

Vratá ádova sokrušil jesí Hóspodi, i tvojéju smértiju smértnoje cárstvo razrušil jesí, rod že čelovičeskij ot istlínija svobodil jesí, život i netlínije míru darováv, i véliju míloš.

Prijdíte, vospoím lúdije Spásovo tridnévnoje vostánije, imže izbávichomsja ádovych nerišimych uz, i netlínije i žizň vsi vosprijáchom, zovúšče: raspnyjsja i pohrebýjsja i voskresýj, spasi nas voskresénijem tvoím, jedíne Čelovikoľúbče.

Ánhely i čelovicy, Spáse, tvoje pojút tridnévnoje vostánije, imže ozarišasja vselénnyja koncý i rabóty vrážija vsi izbávichomsja, zovúšče: Životvórcze vsesilne Spáse, spasi ny voskresénijem tvoím, jedíne Čelovikoľúbče.

Vratá mídnaja, stérl jesí, i verei sokrušil jesí Christé Bóže, i rod čelovičeskij pádšij voskresil jesí: sehó rádi sohlásno vopijém ti: voskresýj iz mértvych Hóspodi sláva tebí.

Hóspodí, jéže ot Otcá Tvoje roždestvó bezlítno jest i prisnosúščno, jéže ot Ďivy voploščénije neizrečénno čelovíkom i neskazánno, i jéže vo ad sošéstvije strašno diávolu i ánhelom jehó: smérť bo popráv, tridnéven voskrésť jesí, netlínije podavája čelovíkom, i véliju mílošť.

Taže stichíry Svjataho 3 iz Minei ili iz Obščiny.

Sláva: Svjatomu, ili Prazdniku, ašče budet:

I nýňi: Íže tebé rádí bohootéc, Prorók Davíd, písnenno o tebí provozhlasí veličíja tebí Sotvóršemu: Predstá Caríca odesnúju tebé. Ťa bo Máter' chodátajcu životá pokazá, bez otcá iz tebé vočelovícitisja blahovolívyj Boh, da Svoj páki obnovít óbraz, istlívšij strastmí, i zablúždšeje horochíščnoje obrít ovčá, na rámo vospriím, k Otcú prinesét, i Svojemú choťiniju s nebésnymi sovokupít Sílamí, i spasét Bohoródice mír Christós, imíjaj véliju i bohátuju mílošť.

Na Stichovnych Stichiry: Hóspodí, vozšéd na krést, práďidnuju nášu klátvu potrebil jesí, i sošéd vo ad, víčnyja úzniki svobodíl jesí, netlínije dárúja čelovičeskomu ródu: sehó rádí pojúšče, slávím životvorjáščeje i spasíteľnoje tvoje vostánije.

Hóspod' vocarisja, v lípotu oblečésja.

Povíšen na drévi jedíne Síľne, vsju tvar' pokolebál jesí: položen že vo hróbi, živúšcyja vo hrobích voskresíl jesí, netlínije i žízň dárúja čelovičeskomu ródu: tímže pojúšče, slávím tridnévnoje tvoje voskresénije.

Ibo utverdí vselénnuju, jaže ne podvízitsja.

Lúdije bezzakónní, Christé, tebé predávše Pílátu, raspjáti osudiša, neblahodárni o Blahodíteli jávivšesja: no vóľeju preterpíl jesí pohrebénije, samovlástno voskrésť jesí tridnévno jáko Boh, dárúja nam bezkonéčnyj život i véliju mílošť.

Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa Hóspodí, v dolhotú dnij.

So slezámi žený došédše hróba, tebé iskáchu: ne obrítše že, rydájušče so pláčem vopíjáchu hlahóľušče: Uv ý

nam, Spáse naš vsich Carjú, káko ukráden byl jesí? kóje místo deržít žívonósnoje tílo tvoje? Ánhel že k nim otviščaváše: Ne pláčíte, hláhoľa, no šédše propovíдите, jáko voskrése Hóspod, podajáj nam rádosť, jáko jedin blahoutróben.

Sláva: I nýňi: Prízri na molénija tvoích rab Vseneporóčnaja, utolájušči lútaja na ny vostánija, vsjákiija skórbí nas izmiňájušči: řa bo jedínu tvrdoje i izvístnoje utverždénije ímamy, i tvoje predstátelstvo sfažáchom: da ne postydímsja Vladýčice, řa prizývájušči. Potščísja na umolénije Tebí vírno vopijúščich: Rádujsja Vladýčice, vsich pómošče, rádoste i pokróve, i spasénije duš nášich.

Tropar: Svítluju voskresénija própovíď, ot Ánhela uvíďívše Hóspodni učenícy, i práđídneje osuždénije otvérhše, Apóstolom chválašesja hlahólachu: Isprovéržesja smerť, voskrése Christós Boh, dárujaj mírovi véliju mílošť.

Bohorodičen: Jéze ot víka utajénnoje, i Ánhelom nesvídomoje táinstvo, Tobóju, Bohoródice, súščym na zemlí javísja, Boh v neslítóno sojedínénii voploščajem, i krést vóleju nas rádí vospriím: ímže voskresív pervozdánnaho, spasé ot smérťi dúsi nášja.

V nedífu na Utreni.

Na Boh Hóspod, Tropar: Svítluju voskresénija: 2. (zri vyšše.)
Sláva: I nýňi: po Ustavu.

Po 1. Kaftismi Sidalen: Vozzrívše na hróbnjy vchod, i plámene ánhel'skaho ne terpjášče mironósicy, so trépetom divláchusja hlahólušče: Jedá ukrádesja otvérzyj razbójniku raj? jedá li vostá íže i préžde strásti propovídavyj vostánije? Voístinu voskrése Christós, súščym vo áđi podajáj živót i voskresénije.

Voskresní, Hóspodí Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá, ne zabúdi níščich tvoích do koncá.

Voskresl jesí jáko bezsmértnyj ot hróba Spáse, sovozdvíhl jesí mir Tvoj síloju tvojeju, Christé Bóže naš, so-

krušil jesí vo kríposti smérty deržávu, pokazál jesí Mílo-
stive voskresénije vsím: tímže ta i slávím, jedíne Čelo-
vikolúbče.

Sláva: I nýňi: Tebé veličájem Bohoródice, vópíjúšče:
Ty jesí horá, ot nejáže neizrečénno otsičésja kámeň, i vratá
ádo va sokruší.

Po 2. Kaftismi Sidalen: Vólňym Tvoím sovítom krést
preterpíl jesí Spáse, i vo hróbi nóvi čelovícy položíša ta
smértnii, slóvom koncý sostávlšaho; tímže svjazán byst
čuzdýj, smert' lúto plíňášesja, i súščii vo ádi vsi vzyváchu
živonósnomu vostániju tvojemú: Christós voskrése, Žizno-
dávec prebyvájaj v víki.

Ispovímjsja Tebí, Hóspodi vsím sérdcem moím, povím vsja ču-
desá tvojá.

S hórnych vysót sošéd Havriíl, i k kámeňu pristúpl,
idíže Kámeň žizni, bilonosjáj vzyváše ko pláčuščym: Pre-
stánite vy ot rydánija vópľa, imíjušcyja i nýňi milóstinnoje:
Jehóže bo iščete pláčušče, derzájte jáko voístinu vostál
jest: tímže vozopíjte Apostólom, jáko voskrése Hóspod',
Vostávšemu poklonítesja, rádosť prijémše: derzájte úbo,
da derzájete úbo i Jáva.

Sláva: I nýňi: Udivísja Jósif, jéže páče jestestvá zrja,
i vnímáše mýslíju íže na runó dožd', v bezsímennom za-
čátii tvojem Bohoródice, kupínú ohném neopalímuju, žezl
Arónov prozjábsjij: i svídítelstvuja obrúčnik tvoj i chraníteľ,
svjaščénnikom, vzyváše: Ďíva raždájete, i po roždeství páki
Ďívoju prebyvájete.

Ipakoj hl. 4. Jáže Tvojeho preslávnaho vostánija pred-
tékšyja mironósicy, Apostólom propovídachu Christé: jáko
voskrésl jesí jáko Boh, podájaj mírovi véliju milosť.

Stepenna hl. 4. Antifon 1. Ot júnosti mojá mnóhija bórjut
mja strásti: no sam mja zastupí, i spasí Spáse moj.

Nenavídašcii Síóna, postydítesja ot Hóspoda, jáko
travá bo ohném búdete izsóchše.

Sláva: I nyní: Svjatým Dúchom vsjaka duša živítsja, i čistotóju vozvyšájetsja, svitliljetsja trójčeskím jedínstvom, svjaščennotájni.

Antifon 2. Vozzvách tebí Hóspodi, tépli iz hlubiný duši mojejá: i mňi da búdut na poslušanije bóžestvennaja tvojá ušesá.

Na Hóspoda naděždu vsják kto sfažáv, výšnij jest vsich skorbjáščich.

Sláva: I nyní: Svjatým Dúchom tóčatsja blahodátnyja struí, napajájušče vsjaku tvar' ko oživléniju.

Antifon 3. Sérdce moje k tebí Slóve da vozvysítsja, i da ničtóže usladit mja ot mirských krasót na sláboš.

K máteri svojéj jákože ímať kto lubóv, k Bóhu tep-líjše lublénije dólžni jesmý.

Sláva: I nyní: Svjatým Dúchom bohovídinija bohátstvo, zrínija i premúdrosti: vsja bo v sem Otéčeskaja veľinija Slóvo otkryvájet.

Prokimen: Voskresní Hóspodi, pomozí nam, i izbávi nas ímene Tvojeho rádi.

Irmosi Kanona. 1. Mórja čermnúju pučínu nemókrými stopámi drévnij pišešestvovav Isráil, krestoobráznyma Moj-séjovyma rukáma Amalíkovu sílu v pustýni pobídil jest.

3. Veselítsja o tebí cérkov tvojá Christé, zovúšči: ty mojá krípóš Hóspodi, i pribížišče i utverždénije.

4. Vozneséna Ťa vídivši cérkov na krestí, Sólnce právednoje, sta vo číni svojem, dostójno vzyvájušči: sláva síli Tvojejí Hóspodi.

5. Ty Hóspodi, moj svít, v mir prišél jesí: Svít svjatýj, obraščájaj iz mráčna nevidínija víroju vospívájuščyja Ťa.

6. Požrú ti so hlásom chvalénija Hóspodi, cérkov vo-pijét Ti: ot bisóvskija króve očíščísja; rádi mílosti ot rébr tvoích istékšejú króvíju.

Kondak voskr. hl. 4. Spás i Izbávitel' moj, iz hróba jáko

Boh voskresí ot uz zemnoródnjja, i vratá ádova sokruší, i jáko Vladýka voskrése tridnéven.

Ikos: Voskrésšaho iz mértvych Christá Žiznodávca tridnévnaho iz hróba, i vratá smértnaja dnes sokrúššaho siloju Svojéju, i áda umertvívšaho, i žálo smértnoje stéršaho, i Adáma so Jávoju svobodívšaho, vospojém vsi zemnoródnii, vopijúšče chvalú přílišno: Toj bo jáko jedín krípki-
kij Boh i Vladýka voskrése tridnéven.

7. V peščí Avraámstii ótrocy persidsťij ľubóviju bla-
hočéstija páče néželi plámenem opaľájemi, vzyváchu: Blahoslovén jesí v chrámi slávy tvojejá Hóspodi.

8. Rúci rasprostér Daniíl, ľvov zijánija v róvi zatčé: óhnennuju že sílu uhasíša, dobroďiteliju prepojásavšesja blahočéstija račíteli ótrocy, vzyvájušče: Blahoslovíte vsja dílá Hóspodňa Hóspoda, (pójte i prevoznosite Jehó vo víki).

9. Kámeň nerukosičnyj ot nesikómyja horý tebé, Dívo, krajeuhóľnyj otsičésja, Christós, sovokupívij rastrojáščasja jestestvá: tím veseláščesja, ta Bohoródice veličájem.

Na Chvalitech Stichiry: Krest preterpívij i smérť, i voskresýj iz mértvych vsesíľne Hóspodi, slávím tvoje voskresénije.

Krestóm tvoím Christé ot drévnija klátvy svobodíl jesí nas, i smértiju tvojeju íže jestestvó naše múčaščaho diávola uprazdnil jesí, vostánijem že Tvoím rádstí vsja ispólnil jesí: tímže vopijém tí: voskresýj iz mértvych, Hóspodi sláva tebi.

Tvoím krestóm Christé Spáse, nastávi nas na ístinu tvojú, i izbávi nas ot sitěj vráziich: voskresýj iz mértvych, vozstávi ny pádšyjasja hrichóm, prostér rúku tvojú Čelovikolúbče Hóspodi, molítvami Svjatých Tvoích.

Otéčeskich tvoích ňidr ne razlučivsja, jedínoródnij Slóve Bóžij, prišél jesí na zémľu za čelovikolúbije, čelovik byv neprelóžen, i krest i smert preterpil jesí plótiju, bezstrástnyj Božestvóm: voskrés že iz mértvych, bezsmértije podál jesí ródu čelovičeskomu, jáko jedín vsesílen.

Směrt přijal jesí plótiju, nám bezsměrtije chodátajstvujaja Spáse, i vo hrob vselílsja jesí, da nas ot áda svobodíši, voskresív s Sobóju: postradá úbo jáko čelovík, no voskrés jáko Boh; sehó rádi vopijém: sláva tebí Žiznodávče Hóspodi, jedíne Čelovikoľúbče.

Kámenije raspadášesja, Spáse, jehdá na Lóbňim krest tvoj vodruzísja: ustrašíšasja ádovy vrátnicy, jehdá vo hróbi jáko mértv položen byl jesí: íbo smértnuju uprazdnívyj krípst, uméršym vsim netlínije podál jesí voskresénijem tvoím Spáse: Žiznodávče Hóspodi, sláva tebí.

Voskresní, Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá: ne zabúdi niščich tvoích do koncá,

Vozželíša žený vídítí tvoje voskresénije Christé Bóže, príide predvárvíši María Magdalína, obríte kámen otválen ot hróba, i Ánhela síďášča i hlahóľušča: čto íščete Žíváho s mértvymi? voskrése jáko Boh, da spasét vsjáčeskaja.

Ispovímsja tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, i povím vsja čudesá tvojá.

Hďi jest Isús, jehóže vminíte strešči, rcýte Judéi? hďi jest, jehóže položíte vo hróbi, kámen zapečatlívše? Dadíte Mertvecá, životá otvérhšíisja, dadíte pohrebénna, ílí vírujte voskresšemu. Ášče i vy umolčíte Hospódne vostánije, kámenije vozopijét, páče že otvalényj ot hróba. Velíkaja Tvojá mílost, véľije táinstvo smotrénija tvojehó, Spáse naš, sláva tebí.

Sláva: Stichira Evanheľskaja. I nýňi: Preblahoslovénna jesí:
Po Slavoslovii Tropar: Voskrés iz hróba:

Na Liturgii.

Tropar: Svítľuju voskresenija. (Zri str. 77.)

Sláva: Kondák: Spas i Izbavíteľ: (zri str. 79.)

I nýňi: Kondak chrama, íli: Zastupnice christianov:

Prokimen: Jáko vozveličíšasja đílá tvojá Hóspodi, vsja premúdrostiju sotvoril jesí.

V nedělu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: (Podoben; Dal jesi znamenije): Sohrišich Čelovikolúbče, ne po jestestvú jako čelovík, da isprošú proščénije, no páče čelovíka, i výše jestestvá, i páče proščénija: no Íže výše jestestvennych ustáv, i páče postižénija mýsli, čelovík, Spáse moj byv, i páče umá čelovikolúbnoje imýj, pomíluj mja k Tebí obraščájusčahosja.

Položil jesi pokajánije sohrišájusčym Christé, a ne právednym: óbraz úbo imýj razbójnika že i blúdnaho, Manassii i bludnícy, honíteľa, mytarjá i otmétnika, neudób otčajavájusja: íbo Tvoje čelovikolúbnoje i prelahóje vídyj, Spáse moj, obraščájusja že i slezjú, i blahonaděžden byvájú, jáko príímeši mja.

Dažď mňi umilénije i zlych otčuzděnije, i soveršénnoje ispravlénije, vo strastéch tělěsnych nýňi pohružénnomu, i udalénnomu ot Tebé, Bóže, vsich Carjú: i nikákože naděždu imúšča, spasí mja blúdnaho, mnóhija rádi milósti; Isúse vsesílne, Spáse duš nášich.

Na móri plávajušča, na putí šestvujušča, v nošči v ohráďi sidáščaho, bďášča oblahodatí mja, i um moj, Preneporóčnaja, i spodóbi tvoríti vóľu Hospódňu, jáko da obrjášču v deň sudá, v žitíi sodíjanych moích razrišénije, pribihája pod krov tvoj.

Na Stichovnych: Choťich slezámi omýti moích prehrišénij rukopisánije, Hóspodi, i próčeje životá mojehó pokajánijem blahouhodíti Tebí: no vrah lstit mja, i bóret dúšu mojú, Hóspodi, přезде dáže do **koncá** ne pohíbnu, spasí mja.

Táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže usčédrit ny.

Kto oburevájem i přitekája ko pristánišču tvojemú, Hóspodi, ne spasétsja? íli kto nedúhuja i pripádaja ko vráčestvu Tvojemú ne uvračújetsja? Sodíteľu vsjáčeskich, i vračú nedúznych, Hóspodi, přезде dáže do **koncá** ne pohíbnu, spasí mja.

(Slidujuščii sii 2 stichiry s prežde predpisannymi dvoma stichirami pojutsja na „Hospodi vozzvach“ liše v Vel. Posti:

Omýj mja slezámi moími, Spáse, jáko oskvernýchsja mnóhimi hrichí, tímžé pripádaju tí: sohríšich, Bóže, pomíluj mja.

Ovčá jesm slovésnahe tvojehó stáda, i k tebí príbiháju, pástyrju dóbromu, vzyščí mené zablúždšaha, Bóže, i pomíluj mja).

Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich i uničénija hórnych.

Proslavľájajsja v pámjatech Svjatých tvoích Christé Bóže, i ot nich umolén byvája, nizposlí nam véliju milost.

Sláva: I nýňi: Rádujsja svíta óblače, rádujsja sviščniče svitlyj, rádujsja rúčko, v néžže mána, rádujsja žézle Arónov, rádujsja kupinó neopalimaja, rádujsja čertóže, rádujsja prestóle, rádujsja horó svjatája, rádujsja pribížišče, rádujsja bóžestvonnaja trapézo, rádujsja dvére tájnaja, rádujsja vsich rádoste.

Tropari po Ustavu.

Sláva: I nýňi: Vospitávšejsja v chrámi vo svjatája svjatých, odíjanňij víroju i premúdrostiju, i bezmírnym dívstvom, Archistratih Havriil prinesé s nebesé cilovánije i jéže rádujsja, rádujsja blahoslovénnaja: rádujsja preproslávlennaja, Hóspod' s tobóju.

HLAS PJATYJ.

V subbotu na Velikoj Večerni.

Stichiry na Hospodi vozzvach: Čestným tvoím krestóm, Christé diávola posramíl jesí, i voskresénijem tvoím žálo hrichóvnoje prítupil jesí, i spásl jesí ny ot vrat smértnych: slávím ta Jedinoródne.

Voskresénije dajáj ródu čelovičeskomu, jáko ovčá na zakolénije vedésja: ustrašíšasja sehó kňazi ádstii, i vzjašasja vratá plačévnaja: vníde bo Car' slávy Christós, hláhoľa súščym vo úzach: izydíte, i súščym vo tmi: otkrýjtesja.

Vélije čúdo: nevidimych Soďitel, za čelovikoľúbije plótiuju postradáv, voskrése bezsmértnyj. Prijdíte otéčestvija jazýk tomú poklonímsja: blahoutróbijem bo Jehó ot prélesti izbávlšesja, vo trijéch ipostásich jedínaho Bóha píti navykóchom.

Večernejje poklonénije prinósim Tebi nevečérnemu Svítu, na kónc vikóv, jáko v zercáli, plótiuju vozsijávšemu mírovi, i dáže do áda nizšédšemu, i támo súščuju tmu razrušívšemu, i svit voskresénija jazýkom pokazávšemu: svitodávče Hóspodi, sláva Tebi.

Načálnika spasénija nášeho Christá slavoslóvim, Tomú bo iz mértvych voskrésšu, mir ot prélesti spasén byst, rádujetsja lik ánhelskij, bíhajet démonov prélest, Adám padýj vosta, diávol uprazdníjsja.

Íže ot kustodii naučení byváchu ot bezzakónnik: sokryjte Christóvo vostánije, i prijímte srébrnyniki, i rcíte: jáko nam spjáščym, iz hróba ukráden býst Mértvyj. Kto vídĭ, kto slýša mertvecá ukrádena kohdá? páče že pomázana i náha, ostávlša i vo hróbi pohrebálnaja svojá? Ne prešćájtesja Judéje, navýknite rečénijem proróčeskim, i urazumíte, jáko toj jest voístinu Izbávitel míra, i vsesílňyj.

Hóspodi, áda plínivyj, i smérť poprávuj, Spáse naš, prosvítivyj mir krestóm čestným, pomíluj nas.

Taže stichiry Svjataho 3 iz Minei ili iz Obščiny.

Sláva: Svjatomu ili Prazdniku, ašče budet.

I nýňi: V čermním móri, neiskusobráčnyja Nevísty óbraz napisásja inohdá. Támo Mojsěj razďilitel vodý: zdĭ že Havriil, služitel čudešé. Tohdá hlubinú šestvova nemókrenno Izráil: nýňi že Christá rodí bezsíménno Díva. Móre po prošestvii Izráilevi prebýst neprochódno: Neporóčnaja po roždeství Emmanúilevi prebýst netlínna. Syj i préžde syj, javléjsja jáko čelovík, Bóže pomíluj nas.

Na Stichovnach Stichiry: Tebé voploščénnaho Spása Christá, i nebés ne razlučívšasja, v hlásich pínij veličájem: jáko

krést i smérť prijál jesí za rod naš, jáko čelovikolúbec Hóspodi, isprovérhij ádova vratá, tridnévno voskrésl jesí, spasája dúši nášja.

Hospód vocárisja, v lípotu oblečésja.

Probodénny m tvojím rébrom Žiznodávče, tóki ostavlénija vsím istočil jesí žizni i spasénija: plótiju že smert vosprijál jesí, bezsmértije nam dáruga: vselívsja že vo hrob, nas svobodil jesí, sovokresív s Sobóju slávno jáko Boh. Sehó rádi vopijém: Čelovikolúbče Hóspodi, sláva Tebí.

Ibo utverdí vselénnuju, jaže ne podvížítsja.

Stránno tvojé raspjátije i jéže v ad sošéstviije Čelovikolúbče jest: plíniv bo jehó, i dréynija júzniki voskresív s Sobóju slávno jáko Boh, raj otvérz, vosprijáti sej spodóbil jesí. Tímže i nam, slávjaščym Tvojé tridnévnoje vostánije, dárug očiščénije hrichóv, rajá žiteli spodoblája, jáko jedín blahoutróben.

Dómu Tvojemú podobajét svjatýňa Hóspodi, v dolhotú dnij.

Nas rádi plótiju strášt prijémyj, i tridnéven iz mértvych voskresýj, plotskija nášja strásti iscili, i vozstávi ot prehríšénij lútych, Čelovikolúbče, i spasí nas.

Sláva: I nýňi: Chram i dver' jesí, paláta i prestól carév, Dívo vsečístaja, jéjuže Izbáviteľ moj, Christós Hospód; vo tmí spjáščym javísja, Sólnce syj právdy, prosvítiti chofá, jáže sozdá po óbrazu Svojemú rukóju Svojeju. Tímže Vsepítaja, jáko máterneje derznovenije k Nemú sťažávšaja, neprestánno molí, spastísja dušám nášym.

Tropar: Sobeznačálnoje Slóvo Otcú i Dúchovi, ot Dívy róždšesja na spasénije naše, vospoím vírnii, i poklonímsja, jáko blahovolí plótiju vzýti na krest, i smert preterpíti i voskresíti uméršyja, slávnym voskresénijem Svoím.

Bohorodičen: Rádujsja dvére Hospódňa neprochodímaja, rádujsja stínó i pokróve pribihájuščich k Tebí, rádujsja neoburevájemoje pristánišče, i neiskusobráčna ja róždšaja

plótižu Tvorcá tvojeho i Bóha: moľášči ne oskuďíváj ot vospivájuščich i kláňajuščichsja Roždestvú tvojemú.

V nedělu na Utrěni.

Na Boh Hospoď Tropar: Sobeznačálnoje Slóvo: 2. (zri vyšše.)
Sláva: I nýňi: po Ustavu.

Po 1. Kaftismi Sidalen: Krest Hospódeň pochválím, pohrebénije svjatóje písňmi počtím, i voskresénije Jehó preproslávím; jáko sovoztáví mértvyja ot hrób jáko Boh, plíniv smérťi deržávu i krípóst diávoľu, i súščym vo áďi svít vozsijá.

Voskresni Hospódi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi níščich Tvoích do koncá.

Hóspodi, po tridněvnom tvojem voskresénii, i Apóstolov poklonénii, Pétr vopijáše ti: žený derznoveníje príjáša, az že ubojáchsja: razbójnik blahoslovjáše, az že otverhóchsja: úbo prizovéši li mja próčeje učeníká býti? ilí páki pokážeši mja lovcá hlubinnaho? no kájuščasja přijmí mja Bóže, i spasí mja.

Sláva: I nýňi: Užásno čúdo začátija i neskazánnij óbraz roždénija v tebi poznásja, čistaja Prísnoďivo: udivlájjet mňi um, i užasájet pómysl: sláva tvojá Bohoródice vsím prostértaja, vo spasénije duš nášich.

Po 2. Kaftismi Sidalen: Hóspodi, mertv narékljsja jesí, umertvívyj smert', vo hróbi položilsja jesí, istoščívyj hróby: horí vóini hróba strežáchu, dóľi ot víka mértvyja voskresíl jesí. Vsesíľne i nepostížíme Hóspodi, sláva Tebí.

Ispovímjsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

Hóspodi, posredí osužděnných prihvodzíša Ťa bezzákónnii, i kopijém rebró Tvoje probodóša, o Milóstive: pohrebénije bo přijál jesí, razrušívij ádova vratá, i voskresl jesí tridněvno; prítekóša žený víďiti Ťa, i vozvistíša Apóstolom vostánije. Prevoznosímij Spáse, Jehóže pojút Anhéli, blahoslověnnij Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: I nŕŕi: Rádujsja svjátaja horó i bohoprochódnaja: rádujsja oduševlénnaja kupinó i neopalímaja: rádujsja jedína k Bóhu mírovi móste, prevoďáj mértvyja k víčnomu životú: rádujsja netlŕnnaja Otrokovíce, neiskusomúžno róždšaja Spasénije duš násich.

Ipakoj hl. 5. Anhélskim zrákom umóm smuščájemyja, i bóžestvennym vostánijem dušěju prosviščájemyja, miro-nósicy Apóstolom blahovŕstvovachu: Vozvistite vo jazýcich, voskresénije, Hóspodu soďijstvujušču čudesý, podajúščemu nam véliju mílošť.

Stepenna hl. 5, Antifon 1. Vnehdá skorbíti mŕi, Davídski pojú tebi Spáse moj: izbávi dúšu mojú ot jazýka Istívaho.

Pustýnnym život blažen jest, bóžestvennym račénijem voskrylájuščymsja.

Sláva: I nŕŕi: Svjatým Dúchom oderžátsja vsja, vídi-maja že s nevidimymi: samoderžáven bo syj, Trójcy jedín jest nelóžno.

Antifon 2. Na hóry dušé, vzdvíhnemsja: hrjadí támo otŕúduže pómošč ídet.

Desnája tvojá ruká i mené Christé kasájuščajasja, ot lésti vsjákija da sochranít.

Sláva: I nŕŕi: Svjatómu Dúchu bohoslovjášče rcim: ty jesí Boh, život, račénije, svit, um, Ty blahostýňa, Ty cárstvuješí vo víki.

Antifon 3. O rékšich mŕi: Vo dvorý vnídem Hospódňa, rádošti mnóhija ispólnen byv, mólitvy vozsyľaju.

V domú Davídovi strášnaja soveršájutsja: ohň bo támo palá vsjak srámnyj um.

Sláva: I nŕŕi: Svjatómu Dúchu, živonačálnoje dostóinstvo, ot Nehóže vsjákoje životno oduševlájetsja, jáko vo Otcí, kúpno že i Slóvi.

Prokimen: Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá, jáko ty cárstvuješí vo víki.

Irmosi Kanona. 1. Koňá i vsádnika v móre čermnoje,

sokrušájaj bráni mýšceju vysókoju, Christós istrjasé, Izrá-
iľa že spasé, pobídnuju pišň pojúšča.

3. Vodruzívij na ničesómže zémľu povelínijem Tvoím,
i povísivij neoderžimo fahofíjuščuju, na nedvížimím Christé
kámeni zápovidej tvoích Cérkov tvojú utverdí, jedíne Bláže
i Čelovikofúbce.

4. Bóžestvennoje tvoje razumív istoščánije prozorlivo
Avvakúm, Christé, so trépetom vopijáše tebí: vo spasé-
nije luděj Tvoích, spastí pomázannyja Tvojá prišél jesí.

5. Odijájsja svitom jáko rízoju, k tebí útreňuju i tebí
zovú: dúšu mojú prosvití omračěnnuju Christé, jáko jedín
blahotróben.

6. Neístovstvujučesja búreju dušetlínnoju, Vladýko
Christé, strastěj móre ukrotí, i ot tli vozvedí mja, jáko
blahotróben.

Kondak voskr. hl. 6. Ko ádu Spáse moj sošél jesí, i vratá
sokrušívij jáko vsesilen, uméršich jáko Sozdátel sovos-
kresíl jesí, i smérti žálo sokrušíl jesí, i Adám ot klátvy
izbávlen býst Čelovikofúbce: tímže vsi zovém Spasí nas
Hóspodí.

Ikos: Uslýšavše žený ánhelovy hlahóly, otložíša rydá-
nije, rádostny bývše i trépetny: úžas bo vídiša: i se Chris-
tós priblížisja k nim hlahóla: Rádujtesja derzájte, az míra
pobidích, i úzniki svobodích: potščítejsja úbo ko učeníkóm,
vozviščájuče im, jáko varjájú vy vo hráďi Galilějstím, jěže
propovídatí. Tímže vsi tebí zovém Spasí nas Hóspodí.

7. Prevoznosímij otcév Hóspodĕ, plámeň uhasí, ótroki
orosí sohlásno pojúščyja: Bóže, blahoslovén jesí.

8. Tebí Vsedítelu, v peščí ótrocy vsemírnyj lik splétše,
pojáchu: Ďilá vsjákaja Hóspoda pójte, i prevoznosite vo
vsja víki.

9. Isáije likúj, Ďíva imí vo črévi, i rodí Sýna Emma-

núila, Bóha že i čelovíka, Vostók imja Jemú: Jehóže veličájusče, Ďívu ublažájem.

Stichiry na Chvalite: Hóspodi, zapečátanu hróbu ot bezzakónnikov, prošel jesí iz hróba, jákože rodilsja jesí ot Ďívy: ne urazumíša, káko voplotilsja jesí, bezplótnii tvoí Ánheli, ne čúvstvovaša, kohdá voskrésl jesí, strehúščii Ĥa vóiny: obojá bo zapečatlíšasja ispytújuščym, javíšasja že čudesá kláňajuščymsja víroju táinstvu: jéže vospivájuščym vzdážd' nam rádošť, i véliju mílošť.

Hóspodi, vereí víčnyja sokrušívjy, i úzy rasterzávjy, ot hróba voskrésl jesí, ostávl' Tvojá pohrebálnaja v sviđitelstvo ístinnaho tridnévnaho Tvojehó pohrebénija: i predvaríl jesí v Galiléi, v peščéri strehómyj. Velíkaja Tvojá mílošť, nepostížíme Spáse, pomíluj i spasí nas.

Hóspodi, žený tekóša na hrob vídítí ťa Christá nas rádí postradávsaho: i prišédše, obrítóša Ánhela na kámeni sídášča, stráchoh otváľšemsja, i k nim vozopí, hláhoľa: Voskrése Hóspoď, rcýte Učeníkóm, jáko voskrése ot mértvych spasájaj dúši nášja.

Hóspodi, jákože izšél jesí ot zapečátannaho hróba, táko všel jesí i dvérem zaključénnyh k Učeníkóm tvoím, pokazúja im filésnaja stradánija, jáže podjál jesí Spáse dolhoterpilívjy: jáko Syn že Bóžij mir svobodíl jesí: vélija tvojá mílošť, nepostížíme Spáse, pomíluj i spasí nas.

Hóspodi Carjú vikóv i Tvórcě vsich, nas rádí raspjátije i pohrebénije plóťiju prijémyj, da nas ot áda svobodíši vsich: ty jesí Boh naš, rázvi tebé inóho ne vímy.

Hóspodi, prosíjájusčaja tvojá čudesá kto ispovíšť? ilí kto vozvistít strášnaja tvojá táinstva? vočelovičívysja bo nas rádí, jáko sam voschofíl jesí, deržávu javíl jesí síly tvojejá, krestóm bo tvoím razbójníku raj otvérzl jesí, i pohrebénijem tvoím vereí ádovy sokrušíl jesí, voskresénijem že tvoím vsjáčeskaja obohátíl jesí: blahoutróbně Hóspodi, sláva tebi.

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi níšcích Tvoich do koncá.

Míronósicy žený hróba tvojehó dostihóša, ziló ráno iskáchu tebé, míry pomázati bezsméرتnaho Slóva i Bóha, i Ánhela hlahóly ohlasívšesja, vozvraščáchusja rádstiju, Apóstolom vozvístiti jávi, jáko voskresl jesí, Životé vsich, i podál jesí mírovi očiščénije, i véliju mílošf.

Ispovímjsja Tebť, Hóspodi, vsím sérdcem moím, povím vsja čudásá Tvojá.

Bohoprijátnaho hróba ko judéjom strážije hlahólachu: O vášeho sujemúdrénneho sovíta! streščí Neopísannaho pokusívšesja, vsúje trudístesja, sokrýti voskresénije Raspjáhataho chofášče, jáсно pokazáste, o vášeho sujemúdrénneho sobórišča! čto páki sokrýti sovítujete, jéže ne krýjetsja? páče že ot nas uslyšíte, i vírovatí voschoščíte bývšich ístíni: Ánhel molnijenósec s nebesé sošéd, kámeň otvalí, jehóže stráchom mértvostiju soderžími býchom, i vozhlasív kripkóumnym míronósicam, hlahólaše ženám: Ne zrité li stražéj umerščvlénija, i pečátej razrišénija, ádova že istoščánija? počtó pobídu ádovu Uprazdnívšaho, i sméرتnoje žálo Sokrušívšaho, jáko mértva vzyskújete? blahovístíte že skóro šédše, Apóstolom voskresénije, bez strácha zovúšče: voístinnu voskrese Hóspoď, imíjaj véliju mílošf.

Sláva: Stichira Evanhelskaja: I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Na Liturgii.

Tropar: Sobeznačalnoje Slovo: (zri str. 85.)

Sláva: Kondak: Ko adu Spáse moj: (zri str. 88.)

I nýňi: Kondak chrama; ílf: Zastupnice christiánov.

Prokimen: Ty Hóspodi sohraniši ny, i sobludéši ny, ot róda sehó i vo víki.

V nedífu na Večerní.

Na Hospodi vozzvach (Podoben: Radujsja 'postnikom.) Pláču i sítuju hórci, smotrjája strášnoje slóva vzdajánije, ot díl ne

imýj otvíta i mála protivu viňi, okajánnj. Tímže molúsja: přéžde dáže ne postíhnet mja koncá mojehó bezmístnoje, přéžde požátija smértnaho, přéžde sudá strašnahο, přéžde choťašču mi osuždénije prijáti, idíže ohň nehasímj, i tma kromišňaja, idíže červ i skréžet snídájet sohríšivšyja, sohríšénij mňi dárj izbavlénije, Christé moj, i véliju mílost.

Zakóny Tvojá i písánija prezrív, zápovidí Tvojá ot-verhóh okajánnj: Bóže moj, Sodíteľu moj, káko izbíhnu próčeje támošnahο mučénija? Tímže přéžde koncá mojehó, Spáse, prošćenije mňi dárj, slez túču, ístinnoje umilénije podajá, jáko Boh preblahíj, daléče ot mené othoňája polkí bisóv, íščuščích nizvestí mja v ádovu própasť: tímže molúsja Tebí, da ne rúku Tvojú otímeši ot mené vsemóščnuju.

Uvý mňi, káko omračíchsja umóm? káko udalíchsja ot Tebé, i rabótach okajánnj hrichú? i slásti plótsťij sebe vsehó strástnjy izdách, živšej v mňi strástním? i nýňi ožídáju mojehó íže ot žitíjá íschóda, i choťaščaho tomlénija býti: Hóspodí preblahíj, podážd mňi sléznoje pokajánije, i razríšénije bezčíslennych prehrišénij moích: vírno Ťa molú, podajúščaho mírovi véliju mílost.

Sláva: I nýňi: Prestól Cheruvimskij voístinu, jáko pre-výšše Ánhel, bylá jesí: v Ťa bo Bóžestvennoje Slóvo vse-lísja, Čístaja, naš óbraz obnovítí choťá: iz Tebé prošéd plotonósec, jáko míloserd, krest i strasť nas rádí priját, i voskresénije jáko Boh darová. Tímže jáko preminívšuju naše osuždénnoje jestestvó víroju blahodarjášče, Sozdáteľu mólímsja, ulučítí Tvoími molítvami prehrišénij prošćenije i véliju mílost.

Na Stichovnych: Hóspodí, sohríšája ne prestajú, čelovikolúbija spodoblájem ne razumíju: odolíj mojemú nedoumíniju, jedíne Bláže, i pomíľuj mja.

Táko oči náší ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže usčédrit ny.

Hóspodí, i strácha tvojeho bojúsja, i zlóje tvorjá ne

prestajú: kto na sudišči sudíj ne boítsja? ilí kto uvračevá-tisja chofá, vračá prohňivajet, jákože az? Dolhoterpilíve Hóspodi, na némošč mojú umilosérdisja, i pomíluj mja.

(Slidujuščii sii 2 stichiry s prežde predpisannymi dvoma stichirami pojutsja na „Hospodi vozzvach“ liše v Vel. Posti.

Mnóžestva prehrišenij moich přezri, Hóspodi; íže ot Dívy roždéjsja, i vsja očisti hrichí mojá; mysl' mňi podajá obraščénija, jáko jedín čelovikoľúbec, molúsja, i pomíluj mja.

Uvý mňi! komú upodóbichsja az? neplódnij smokóv-nici, i bojúsja proklátija s posičénijem, no nebésnyj díla-teľu, Christé Bóže, oľadeňívšuju dúšu mojú plodonósnu pokaží, i jáko blúdnaho sýna přijmí mja, i pomíluj mja).

Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich, i uničičénija hórnych.

O zemních vsich neradívše i na múki múžeski derz-núvše, blažénnych nadéžd ne pohrišíste, no nebésnomu cárstviju naslídnicy býste, prechváľníi Múčenicy: imúšče derznoveníje k čelovikoľubívomu Bóhu, míru umírénije is-prosíte, i dušám našim véliju mílošč.

Sláva: I nýňi: Strášno i preslávno i vélije táinstvo: Nevmistímyj vo črévi vmistísja, i Máti po roždeství páki prebýst dívoju: Bóha bo rodí iz Nejá voploščénna. Tomú vozopiím, Tomú pišň rcim, s Ánhely vospívájušče: Svjat jesí Christé Bóže, íže nas rádi vočelovíčivyjsa, sláva Tebí.

Tropari po Ustavu. Sláva: I nýňi: So Ánhely nebésnaja, so čelovíki zemnája, hlásom rádovanija, Bohoródice, vopijém ti: rádujsja vratá nebés šíršaja, rádujsja jedína zemnoród-nych spasénije, rádujsja čistaja blahodáttnaja, róždšaja Bóha voplotívšahosja.

HLAS ŠESTÝJ.

V subbotu na Velikoj Večerni.

Stichiry na Hospodi vozzvach: Pobídu imíjaj Christé júže na áda, na krést vozšél jesí, da vo tmi smérti síďáščyja

voskresiši s Sobóju, iže v mértvych svobód: istočájaj ži-
vót ot Svojeho Svíta, vsesílne Spáse, pomíluj nas.

Dnes Christós smerť popráv, jákože reče, voskrése,
i rádovanije mírovi darová, da vsi vzyvájušče, pišň táko
rcem: Istóčniče žizni, nepristúpnyj Svíte, vsesílne Spáse,
pomíluj nas.

Tebé Hóspodi, súščaho po vsej tvári, hrišnií káko
bižím: Na nebesí Sam živéši: vo ádi poprál jesí smerť: vo
hlubiný morskíja? támo ruká tvojá, Vladýko. K Tebí při-
bihájem, Tebí připádajušče mólimsja: Voskresýj iz mértvych,
pomíluj nas.

Krestóm tvoím Christé chválimsja, i voskresénije tvoje
pojém i slávím: ty bo jesí Boh naš, rázvi Tebé ináho ne vímy.

Sláva síli tvojejí Hóspodi, jáko uprazdnil jesí deržávu
imúščaho smérťi: obnovil že jesí nas krestóm Tvoím, dá-
ruja nam živót i netlínije.

Výnu blahoslovjášče Hóspoda, pojém voskresénije
Jehó: krest bo preterpívýj, smérťiju smerť pohubí.

Pohrebénije tvoje Hóspodi, úzy ádovy sokrušívšeje
rasterzá, jéže iz mértvych voskresénije mir prosvití: Hós-
podi sláva tebí.

Taže stichiry Svjataho 3 iz Minei ili iz Obščiny.

Sláva: Svjatomu, ili Prazdniku, ašče budet.

I nýňi: Kto Tebé ne ublažít, presvjatája Dívo? kto li
ne vospojét tvojeho prečístaho Roždestvá? bezlítno bo ot
Otcá vozsjávýj, Syn jedinoródnýj, tójže ot Tebé čistyja
prójde, neizrečénno voplóšcsja, jestestvóm Boh syj, i jeste-
stvóm byv čelovik nas rádi, ne vo dvojú licú razdíľajemyj,
no vo dvojú jestestvú neslítno poznávajemyj. Toho molí
čístaja Vseblážénnaja, pomílovatisja dušám nášym.

Na Stichovnych Stichiry: Voskresénije Tvoje, Christé
Spáse, Ánhely pojút na nebesích, i nas na zemlí spodóbi
čístym sérdcem Tebé píti i sláviti.

Hospód vocarísja, v lípotu oblečésja.

Vratá sokrušiv mídnaja, i vereí ádovy sotrýj jáko Boh vsesilen, rod čelovičeskij pádšij voskresil jesí. Sehó rádí i my sohlásno vopijém: Voskresýj iz mértvych Hóspodi, sláva Tebí.

Ibo utverdí vselénnuju, jaže ne podvížitsja.

Tlínija nas drévňaho Christós isprávití chofá, na krestí prihvoždájetsja, i vo hróbi polahájetsja. Jehóže mironósicy so slezámi iskáchu, pláčušče hlahólachu: Uvý nam, Spáse vsich: káko izvólil jesí vo hróbi vselítisja? vselívyjsja že chofáj, káko ukráden byl jesí? káko preložilsja jesí? kóje že místo tvoje živonósnoje sokrý Ťílo? No Vládyko, jáko obiščálsja jesí, nam javísja, i utolí ot nas rydánije sléz. Pláčuščymysja že im Ánhel k nim vozopí: Ot pláča prestávše, Apóstolom rcyte, jáko voskrése Hóspod', mírovi dárújaj očiščénije i véliju míloš.

Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa Hóspodi, v dolhotú dnij.

Raspnýjsja jáko voschofíl jesí Christé, i sméř pohrebénijem Tvoím plínivyj, tridnéven voskresl jesí jáko Bóh so slávoju, mírovi dárújaj bezkonéčnuju žízň, i véliju míloš.

Sláva: I nýni: Tvoréc i Izbávitel' moj, Prečístaja, Christós Hóspod', iz Tvoich ložésn prošéd, vo mja obolkíjsja pέρvyja klátvy Adáma svobodí, Ťímže Tebí, Vsečístaja jáko Bóžijej Máteri že i Ďívi, voístinu vopijém nemólčno Rádujsja, ánhelski, rádujsja Vladýčice, predstátelstvo i pokróve, i spasénije duš nášich.

Tropar: Ánhelskija Síly na hróbi Tvojem, i strehúšcii omertvíša: i stojáše María vo hróbi, išušči prečístaho tíla Tvojeho: plíníl jesí áda, ne iskusívsja ot nehó: srítíl jesí Ďívu, dárújaj živót: voskresýj iz mértvych, Hóspodi, sláva Tebí.

Bohorodičen: Blahoslovénnuju narekíj Tvojú Máter', prišél jesí na strást vólnym choťinijem, vozsíjáv na krestí, vzyskáti chofá Adáma, hlahóla Ánhelom: Srádujtesja mňi,

jáko obrítešja pohíbšaja dráchma. Vsja múdri ustróivjy Bóže naš, sláva tebí.

V nedělu na Utrení.

Na Boh Hospod Tropar: Ánhelskija Síly na hróbi 2. (zri vyšše.) Sláva: I nýňi: po Ustavu.

Po 1. Kaftismi Sidalen: Hróbu otvérztu, ádu pláčuščusja, María vopijáše ko skrývšymsja Apóstolom: Izýdite vino-hráda dílatelije, propovidite voskresénija slóvo: Voskrése Hospod, podajáj mírovi véliju mílošf.

Voskresní, Hóspodi, Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá: ne zabúdi niščich tvoích do koncá.

Živót vo hróbi vozležáše i pečáť na kámeni nadležáše: jáko carjá spjášče vóiny strežáchu Christá: i vrahí Svojá nevidimo porazívjy, voskrése Hóspod.

Sláva: I nýňi: Bohoródice Divo, molí Sýna tvojehó, vóleju prihvoždénna na kreští, i voskréššaha iz mértvych, Christá Bóha nášeho, spastísja dušám nášym.

Po 2. Kaftismi Sidalen: Hóspodi, predstojáše hróbu Tvojemú María Magdalína, i plákaše vopijúšči, i vertohrádarja Ťa mňášči hlahólaše: Hďi sokrýl jesí víčnyj Živót? Hďi položíl jesí, íže na prestóli cheruvímstím? strehúščii bo Sehó ot strácha omertvíša: ilí Hóspoda mojehó dadíte mňi, ilí so mnóju vozopíjte: Íže vo mértvych byv i mértvyja voskresívjy, sláva tebí.

Ispovímšja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

Prednapísujet Jóna hrob Tvoj, i skazújet Simeón vostánije božéstvennoje, bezsmértne Hóspodi: sošél bo jesí jáko mértv vo hrob, razrušívjy ádova vratá, voskrésl že jesí kromí tlinija jáko Vladýka, vo spasénije míra, Christé Bóže naš, prosvítívjy súščyja vo tmí.

Sláva: I nýňi: Prednapísujet Gedeón začátije i skazújet Davíd roždestvó tvoje Bohoródice: sníde bo, jáko dóžď na

runó, Slóvo vo črévo tvoje, i prozjablá jesí bez símene, Zemlé svjatája mírovi spasénije, Christá Bóha nášeho, Blahodátnaja.

Ipakoj, hl. 6. Vólnoju i životvorjáščuju tvojeju smértiju, Christé, vratá ádova sokrušív jáko Boh, otvérzl jesí nam drévnij raj, i voskrés iz mértvych, izbávil jesí ot tliníja živót naš.

Stepenna hl. 6. Antifon 1. Na nébo óči moí vozvoždú k tebí, Slóve: usčédri mja, da živú tebí.

Pomiluj nas uničizénnych, ustrojája blahopotrěbnaja tvojá sosúdy, Slóve.

Sláva: I nýňi: Svjatómu Dúchu vsjáka ja vsespasíteľnaja viná: ášče kójemu Sej po dostojániju dchnét, skóri vzémlet, ot zemných vosperjájet, vozraščájjet, ustrojájjet horí.

Antifon 2. Ášče ne Hóspod' by byl v nas, niktóže ot nas protivu vozmóhl by vráziim bránem odolíti: pobizdájuščií bo, ot zdi voznósjatsja.

Zubý ich da ne játa búdet dušá mojá, jáko ptenéc, Slóve: uvý mňí, káko ímam ot vrahá izbýti, hrichoľubív syj?

Sláva: I nýňi: Svatým Dúchom oboženije vsím, blahovolénije, rázum, mir i blahoslovénije: ravnodíteľnyj bo jest Otcú i Slóvu.

Antifon 3. Nađíjuščiisja na Hóspoda vrahóm strášni i vsím dívni: horí bo zrját.

V bezzakónija ruk svoích právedných žrébij, pomóščnika řa imíja Spáse, ne prostirájjet.

Sláva: I nýňi: Svjatáho Dúcha deržáva na vsích, jemúže výšňaja Vóinstva poklaňajutsja, so vsjákim dychánijem dólnym.

Prokimen: Hóspodi, vzdvíhni sílu Tvojú, i príjdi vo jěže spastí nas.

Irmosi Kanona. 1. Jáko po súchu píšeséstvovav Izraíľ po bézdňi stopámi, honíteľa Faraóna vída potoplájema: Bóhu pobídnuju pišň poím, vopíjáše.

3. Nisť svjat, jákože ty Hóspodi Bóže moj, voznesýj roh vírnych Tvoich Bláže, i utverdívýj nas na kámení ispo-vidanija Tvojeho.

4. Christós mojá sila, Boh i Hóspodř, čestnája Cérkov, boholípno pojét vzyvájušči ot smýsla čista o Hóspodi prázdujušči.

5. Bóžiim svítom tvoím, Bláže, útrenňujušcích Tebí dúšy ľubóviju ozarí, moľúsja, Ťa víditi, Slóve Bóžij, ístinnaho Bóha, ot mráka hrichóvnaho vzyvájušča.

6. Žitéjskoje móre vzdvizájemoje zraja napástej búreju, k tíchomu pristánišcu Tvojemú priték vopijú Ti: vozvedí ot tli živót moj, Mnohomilóstive.

Kondak voskresen, hl. 6. Živonačálnoju dlániju uméršich ot mráčnych udólij Žiznodávec voskresív vsich Christós Boh, voskresénije podadé čelovičeskomu ródu: jest bo vsich Spasíteľ, voskresénije i živót i Boh vsich.

Ikos: Krest i pohrebénije tvoje, Žiznodávče, vospívám jem vírnii, i poklaňájemsja: jáko ad svjazál jesí Bezsmértne, jáko Boh vsesíľnyj, i mértvyja sovoskresíl jesí, i vratá smértnyja sokrušíl jesí, i deržávu ádovu nizložíl jesí, jáko Boh. Ťímže zemnoródnii slavoslóvim Ťa ľubóviju, voskrésšaho i nizložívšaho vrážiju deržávu vsepáhubnuju, i vsich voskresívšaho v Ťa vírovavšich, i íže mir ízbávil jesí ot stríl zmiínych i ot prélesti vrážija, jáko Boh vsich.

7. Rosodátelnu úbo pešč soďila Ánhel prepodóbnym otrokóm, Chaldéi že opaľájušče velínije Bóžije mučíteľa uvišča vopítii: Blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.

8. Iz plámene prepodóbnym rósu istočil jesí, i právednahó žértvu i vódu popalíl jesí: vsja bo tvoríši Christé tókmo jéže choťiti: Ťa prevoznósím vo vsja víki.

9. Bóha čelovíkom nevozmožno víditi, na Nehóže ne smíjút Činy ánhelstii vziráti: Tobóju že Vsečístaja javísja čelovíkom, Slóvo voploščeno: Jehóže veličájušče, s nebésnymi vói Ťa ublažám.

Na Chvalitech Stichiry: Krest tvoj Hóspodi, žizň i voskresénije lúdem tvoím jest: i nadjuščiisja naň, Tebé voskresšaha Bóha nášeho pojém: pomíluj nas.

Pohrebénije tvojé, Vladýko, raj otvérze ródu čelovíčeskomu: i ot istfínija izbávľšesja, Tebé voskresšaha Bóha nášeho pojém: pomíluj nas.

S Otcém i Dúchom Christá vospoím, voskresšaha iz mértvych, i k Nemú vopiím: Ty život jesí naš i voskresénije: pomíluj nas.

Tridnéven voskrésl jesí Christé ot hróba, jákože písano jest, sovozdvíhnuvyj praotcá nášeho: tímže Ťa i slávit rod čelovíčeskij, i vospivájet tvojé voskresénije.

Hóspodi, vélije i strášno jest Tvojeho voskresénija táinstvo: táko bo proizšél jesí ot hróba, jáko ženich ot čertóha, smértiju smerť razrušivvyj, da Adáma svobodíši. Tímže na nebesích Ánhely likovstvájut, i na zemlí čelovícy slávjat jéze na nas bývšeje blahoutróbije Tvojé, Čelovikolúbče.

O prebezzakónnii Judéje, hďi suť pečáti i srébreńicy, jážé dáste vóinom? Ne ukrádeno bysť sokróvišče, no voskrese jáko sílen: sámí že posramístesja otvérhšiiisja Christá Hóspoda slávy, postradáva i pohrebénna, i voskresša iz mértvych: Tomú poklonímsja.

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi níščich Tvoich do koncá.

Zapečátanu hróbu, káko okrádeny býste Judéje, stráži postávlše i známenija polóžše: Dvérem zaključénnyj prójde Car': ilí jáko mértva predstávide, ilí jáko Bóhu poklonítejsja, s námi pojúšče: Sláva Hóspodi krestú tvojemú i voskreséniju Tvojemú.

Ispovímsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, i povím vsja čudesá tvojá.

Živoprijátneho tvojeho hróba mironósicy žený rydájušče dostihóša, Hóspodi, i míra nosjášče, tilo Tvojé pre-

čísťoje pomázati iskáchu: obritóša že svitonósna Ánhela na kámení síďášča, i k nim višćájušča i hlahóľušča: Čťo slezité Íže iz rebr istočívšaho žizň mírovi? čťo íšćete jáko mértva vo hróbi Bezsméřtnaho? tékše že páče, vozvistíte Tohó Učeníkóm slávneho Jehó voskresénija vsemírnoje ráďovanije. Ímže nas Spáse prosvítivýj, ďáruj očísćénije i velíju milost.

Sláva: Stichira Evanhelskaja: I nýňi: Preblahoslovénnaja jesí:

Na Liturgii

Tropar: Anhelskija síly: (zri str. 94.)

Sláva: Kondak: Živonačalnoju: dlaniju (zri str. 97.)

I nýňi: Kondak chráma, sli: Zastupnice christianov.

Prokimen: Spasí Hóspodi ľúdi tvojá, i blahosloví do-
stojánije tvoje.

V nedělu na Večerni.

Na Hospodi vozvach: (Podoben: Anhelskija Síly): Slézy, Spáse, pokajánija mňi daďď sokrušénnoju mýslíju, jáko da omýju skvéřnu duší mojeja, júže zli okaľách, ďíjaj neprávednaja na vsják čas: imíjá na síje moľášćuju, tebé Róždšuju, i ánhelskija Líki i Tvojé čelovikoľúbije.

Hřadí o duše, i raskájsja o mnóhich hřisích, jáže soďíjala jesí v žitíi: i mnóžestvu výšních vóinstv molisja s vozdychánijem že i slezámi, jáko da vrémja podástsja tebi pokajánija, da ne jako neplódnaja smokóvnica otlésisja v ohň gejęnskij, vsestrástnaja.

Ni jedínu na zemlí zápovid' tvoju sotvorich, káko javľusja Tebi síďášćemu na prestóli, i slóvo dáti, i súd podjati o vsích, jáže v víďinii i ne v víďinii kóježdo so-
ďíjach, Christé moj? Ĥímže zovú Tebi: Tvoích sluh molit-
vami spasí mja blúdnaho.

Sláva: I nýňi: Slóvo sobeznačálnoje Otcú že i Dúchu, Árchánheľskim hlásom, Bohoródice, v utróbi začénšij, Cheru-
vimov i Serafímov i Prestólov javilasja jesí prevýššij.

Na Stichovnych: V strášnoje prišěstvije Tvojé, Christé,

da ne uslyším: ne vím vas. Upovánije bo na ta Spáse vozložíchom, ášče i Tvojá povelínija ne sochraníchom za nebreženije naše: no poščadí dúšy nášja, mólimsja.

Táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže usčédrit ný.

Pokajánija ne sťažách, nižé páki slez: sehó rádi molú ta Christé Bóže, prézde konca obratítisja, i dáti umilénije mňi, jáko da izbávľusja múki.

(Sľidujuščii sii 2 stichiry s prežde predpisannymi dvoma stichirami pojutsja na „Hospodi vozzvach“ liše v Vel. Posti:

Náha mja obrít ot dobrodítelej vrah, strilóju hrichóvnoju ujazví: no ty jáko vrač duš že i tilés, jázvy duši mojejá iscili, Bóže, i pomíluj mja.

Sérdca mojihó strúpy, ot mnóhich sohríšénij vozástšyja, iscili Spáse, jáko duš i tilés vrač, podajá prosjáščym sohríšénij proščénije, prísno podajá mi slézy pokajánija, i daruj mi razrišénije dolhóv, Hóspodi, i pomíluj mja.)

Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich, i uničizénija hórdyč.

Múčénicy Tvoí Hospodi, ne otverhóšasja Tebé, ni otstupiša ot záповidej Tvoích. Ťich molítvami pomíluj nas.

Sláva: I nýňi: Archánhel'ski vospoím, vírnii, nebésnyj Čertóh i Dver' zapečátanu voistínu: rádujsja Jejáže rádi otrasté nam Spas vsich Christós. Žiznodávec i Boh, nizloží Vladýčice mučíteli, bezbóžnyja vrahí nášja, rukóju tvojéju, Prečístaja, upovánije Christíán.

Tropari po Ustavu. Sláva: I nýňi: Načálo spasénija, Havriílovo proviščánije k Ďivi byst', slýša bo, jéže rádujsja, i ne ubizé cilovánija, ne usumňisja jáko Sárra v sínii, no síce hlahólaše: se rabá Hóspodňa búdi mňi po hlahólu tvojemu.

HLAS SEDMYJ.

V subbotu na Velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Prijdíte, vozáradujemsja Hóspodevi, sokrušívšemu sméрти deržávu i prosvitívšemu čelovičeskij rod, s bezplótnymi zovúšče: Sodítelju i Spáse naš, sláva Tebí.

Krest preterpíl jesí, Spáse, i pohrebénije nas rádi, smértiju že jáko Boh smert umertvíl jesí: tímže poklaňájemsja tridnévnomu voskreséniju Tvojemú Hóspodi, sláva Tebí.

Apóstoly víďívše voskresénije Soďíteľa čudáhusja, pojúšče chvalú ánhelskuju: sijá sláva jest cerkóvnaja, sijé bohátstvo cárstvija. Postradávyj nas rádi Hóspodi, sláva Tebí.

Ášče i jat byl jesí Christé ot bezzakónnych mužěj, no Ty mňi jesí Boh, i ne styžúsja: bijén byl jesí po pleščéma, i ne otmetájusja: na kresťi prihvoždén byl jesí, i ne tajú: vostánijem tvoím chvalúsja, smert bo Tvojá živót moj: vse-sílne i čelovikolúbče Hóspodi, sláva Tebí.

Davídskoje proróčestvo ispolňája Christós, veličestvije v Sioňi Svoje Učeníkóm otkrýl est, chvalíma pokazúja Sebé i slávima prísno, s Otcém že i Dúchom Svjatým: pėrvije úbo bezplótna, jáko Slóva, poslídí že nas rádi voploščėna i umerščvlėna, jáko čelovika, i voskrėšša s vlástiju, jáko Čelovikolúbca.

Sošél jesí vo ad Christé, jákože izvólil jesí: isprovėrhl jesí smert jáko Boh i Vladýka, i voskrėsl jesí tridnéven, sovoskresív Adáma ot ádovych uz i tľínija, vozzyvájušča i hlahóľušča: Sláva voskreséniju Tvojemú, jedine Čelovikolúbče.

Vo hróbi položen byl jesí jáko spja Hóspodi, i voskrėsl jesí tridnéven jáko sílen vo krípsti, sovoskresív Adáma ot tľi smértnyja, jáko Boh vsesilen.

Taže stichiry Svjataho 3 iz Minei ili iz Obščiny.

Sláva: Svjatomu, ili Prazdniku, ašče budet:

I nýňi: Máti úbo poználasja jesí, páče jestestvá Bohoródice, prebylá že jesí Dívá, páče slóva i rázuma: i čudesé roždestvá Tvojeho skazáti jazýk ne móžet: preslávnu bo súšču začátiju ti Čístaja, nepostížen jest óbraz roždėnija: idíže bo chóščet Boh, pobižďájetsja jestestvá čin. Tímže ta vsi Máter Bóžiju vídušče, mólimsja tebí prilížno: molí spastísja dušám nášym.

Na Stichovnych Stichiry: Vozkrėsl jesí iz hróba Spáse

míra, i sovozdvíhl jesí čelovíki s plótiju Tvojeju: Hóspodi, sláva Tebí.

Hóspod vocarísja, v lípotu oblečésja.

Voskrésšemu iz mértvych, i prosvitívšemu vsja, přijdíte poklonímsja: ot ádova bo mučíteľstva nas svobodíl jest, Svoím tridnévnyv voskresénijem život nam darovávyj, i véliju mílošť.

Ibo utverdí vselénnuju, jaže ne podvížítsja.

Vo ad sošéd Christé, smerť plíníl jesí, i tridnéven voskrés, nas sovoskresíl jesí slávjaščich Tvoje vsesílnoje vostánije, Hóspodi čelovikoľúbče.

Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa Hóspodi, v dolhotú dnij.

Strášen javílsja jesí Hóspodi vo hróbi ležá, jáko spja, voskrés že tridnéven, jáko sílen, Adáma sovoskresíl jesí zovúšča: Sláva voskreséniju Tvojemú čelovikoľúbče.

Sláva: I nýňi: Pod krov tvoj Vladýčice vsi zemnoródnii pribihájušče, vopijém ti: Bohoródice, upovánije naše, izbávi ny ot bezmírnych prehrišénij, i spasí dúšy nášja.

Tropar: Razrušíl jesí krestóm Tvoím smerť, otvérzl jesí razbójniku raj: mironósicam plač preložíl jesí i Apóstolom propovídati povelíl jesí: jáko voskresl jesí Christé Bóže, dárujaj mírovi véliju mílošť.

Bohorodičen: Jáko nášeho voskresénija sokróvišče, na fa nađijušcyjasja, Vsepítaja, ot hróba i hlubiný prehrišénij vozvedí: ty bo povinnyja hrichú spaslá jesí, róždšaja Spasénije naše, jáže přезде roždestvá Ďíva, i v roždeství Ďíva, i po roždeství páki prebyváješi Ďíva.

V neđílu na Utreni.

Na Boh Hospod Tropar: Razrušíl jesí: 2. (zri vyšše.) Sláva: I nýňi: po Ustavu.

Po 1. Kaftismi Sidalen: Zapečátanu hróbu, život ot hróba vozsíjal jesí Christé Bóže, i dvérem zakľučénnyv, Učeníkóm predstál jesí, vsich Voskresénije: duch právyj tími obnovlájaj nam, po velícij Tvojejí mílošti.

Voskresni, Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá: ne zabúdi níščich tvoích do koncá.

Tridnévnym pohrebénijem Tvoím plínivj smérť i isťlívša čelovíka živonósnym vostánijem Tvoím voskresívj, Christé Bóže, jáko čelovikofúbec: sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Jáko imúšči milosérdije na némošč nášu, i zrjášči súščich na zemlí, na bezpómoščnyja lúdi umilosérdisja blahoslovénnaja Bohoródice: prebúdi moláščisja, da ne pohíbнем lúti: molí jáko blahoutróbná milostivaho Bóha, spastísja dušám nášym presvjatája Ďivo.

Po 2. Kaftismi Sidalen: Žizň vo hróbi vozležáše, i pečát na kámeni nadležáše: jáko carjá spjášča vóiny strežáču Christá, i Ánheli slávľachu jáko Bóha bezsmértna, žený že vzyváču: Voskrése Hospóď podajá mírovi véliju milosť.

Ispovímsja Tebí, Hóspodi vsím sérdcem moím, povím vsja čudesá tvojá.

Na hrob tečáču žený, so slezámí míra nosjášče, i vóinom strehúščym fa, vsich Carjá hláholachu k sebi: Kto otvalít nam kámeň? Voskrése velíka sovíta Ánhel, poprávuj smérť: vsesílne Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Raspénšahosja nas rádi, i voskrésšaho Christá Bóha nášeho, i nizložívšaho smérťi deržávu, nepřestánno molí Bohoródice Ďivo, da spasét dúšy nášja.

Ipakoj hl. 7. Íže naš zrak vosprijémj i preterpívuj krest plótski, spasí nas voskresénijem Tvoím Christé Bóže, jáko čelovikofúbec.

Stepenna, hl. 7. Antifon 1. Pľin Sión ot léstí obratív, i mené Spáse oživí, izimájá rabótnyja strásti.

V juh síjaj skórbí póstnyja so slezámí, sej rádosťnyja póžnet rukojátí prisnoživopitánija.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom istóčnik bóžestvennych sokróvišč, ot Nehóže premúdrošť, rázum, strách: Tomú chvalá i sláva, česť i deržáva.

Antifon 2. Ášče ne Hóspod' sozízdet dom dušévnyj, vsúje truždájemsja: rázvi bo tohó ni džíjáníje, ni slóvo soveršájetsja.

Plodá črévňa svjatíi duchodvížno prozjabájut Otéčeskaja predňanja synopoloženija.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom, vsjáčeskaja jéze býti imut: préžde bo vsich Boh, vsich Hospódstvo, Svit nepri-stúpen, Živót vsich.

Antifon 3. Bojáščiiisja Hóspoda, putí životá obrítše nýňi i prísno ublažájutsja slávoju netlínnoju.

Ókrest trapézy Tvojejá jáko stéblije viđa isčádija Tvojá, rádujsja i veselísja, privodá sijá Christóvi, pastyrenačálniku.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom hlubiná darovánij, bohátstvo slávy, sudéb hlubiná vélija: jedinosláven Otcú i Sýnu, služím bo.

Prokimen: Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi níšich Tvoích do koncá.

Irmosi Kanona. 1. Mánijem Tvoím na zemnýj óbráz preložísja préžde udoborazlivájemoje vodnoje jestestvó Hóspodi: tímže nemókrenno pišešéstvovav Izráiľ, pojét Tebí pišň pobídnuju.

3. V načáli nebesá vsesílnym Slóvom Tvoím utveržděj, Hóspodi Spáse, i vsedíteľnym i Bóžiim Dúchom vsju sílu ich: na nedvízimim mja kámeni ispovídanija Tvojeho utverdí.

4. Ótče nídra ne ostávľ, i sošéd na zémľu Christé: Bóže: tájnu uslýšach smotrénija Tvojeho, i proslávich Ťa, jedíne Čelovikofúbče.

5. Nošč nesvíta nevírnym Christé, vírnym že prosviščénije v sládosti slovés Tvoích: sehó rádi k Tebí útreňuju, i vospívaju Tvojé Božestvó.

6. Plávajuščaho v molví žitéjskich popečénij, s korablém potoplájema hrichí, i dušetlínnomu zvirju primetájema, jáko Jóna Christé vopijú Ti, iz smertonósnyja hlubiný vozvedí mja.

Kondak voskresen hl. 7. Ne ktomú deržáva smértnaja vozmózet deržáti čelovíki, Christós bo snide sokrušája i razorjája síly jejá: svjazújem byvájjet ad, prorócy sohlásno rádujutsja: predstá, hlahóľušče, Spas súščym v víri, izydíte vírnii vo voskresénije.

Ikos: Vostrepetáša dóľi preispódňaja dnes, ad i sméřt, jedínaho ot Trójcy: zemľá pokolebásja, vrátnicy že ádovy víďívše Ťa užasóšasja: vsja že tvar' so proróki rádujuščisja pojét Tebí pobidnuju pišň, Izbáviteľu Bóhu nášemu, razrušívšemu nýňi smértnuju sílu. Da vosklíkнем i vozopím k Adámu i k súščym iz Adáma: drévo sehó páki vvedé, izydíte vírnii vo voskresénije.

7. Pešč ótrocy ohnepáľnu drévle rosotočášču pokazáša, jedínaho Bóha vospivájušče i hlahóľušče: prevoznosímjy otcév Boh i preproslávlén.

8. Neopáľnaja ohňú v Sinái pričáščšajasja kupiná Bóha javí medlenojazyčnomu i huhnívomu Mojséjovi, i ótroki révnost Bóžija trí nepreborímjya v ohní pivcý pokazá: vsja díľá Hóspodňa Hóspoda pójte, i prevoznosite vo vsja víki.

9. Ne tľínija iskušénijem róždšaja, i vsechitrecú Slóvo ploť vzaimodávšaja, Máti neiskusomúžnaja, Dívo Bohoródice, prijátelišče Nesterpímaho, seló nevmístímaho Ziždíteľa Tvojeho, ta veličájem.

Na Chvalitech Stichiry: Voskrése Christós iz méřtvych, razrušív smértnjya úzy: blahovistí zemlé rádosť velíju, pójte nebesá Bóžiju slávu.

Voskresénije Christóvo víďívše, poklonímjsja svjatómu Hóspodu Isúsu, jedínomu bezhríšnomu.

Christóvu voskreséniju kláňajuščasja ne prestájem: Toj bo spasl ješť nas ot bezzakónij nášich, svjatýj Hóspod Isús, javlěj voskresénije.

Čto vzdámy Hóspodevi ot vsich, jáže vzdadé nam? nas rádi Boh v čelovícich, za istľívšeje jestestvó, Slóvo ploť bysť, i vselisja v ny: k neblahodárnym Blahodíteľ, k

plínnikom Svoboditeľ, k íže v tmi síďáščym Sólnce právdy: na krestí Bezstrástnyj, vo áďi Svít, vo smérťi Živót, Voskresénije páďších ráďi, k Nemúže vozopiím: Bóže naš, sláva Tebí.

Vratá ádova sokrušíl jesí Hóspodi, i smértnuju deržavu uprazdnil jesí krípkoju síloju Tvojéju, i sovozdvíhl jesí mértvyja, jáže ot víka spjáščyja božestvénnym i slávnyj voskresénijém Tvoím: jáko Car' vsich i Boh vsesilen.

Prijďíte vozrádujemsja Hóspodevi, i vozveselímsja o voskresénii Jehó, jáko sovozdvíže mértvyja ot ádovych neríšimych uz, i darová mírovi jáko Boh žizň víčnuju, i véliju mílošť.

Voskresní, Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká tvojá, ne zabúďi níščich tvoích do koncá.

Blistájajsja Ánhel na kámení síďáše živoprijémnahto hróba, i ženám mironósicam blahovístvováše, hlahóla: voskreše Hóspod', jákože préžde rečé vam: vozvístíte Učeníkóm Jehó, jáko predvarjájet vy v Galiléi: mírovi že podajét žizň i véliju mílošť.

Ispovímjsja Tebí, Hóspodi, vsim sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

Počtó nebrehóma sotvoríte Kámene krajeuhólnahto, o prebezzakónnii Judéi? Se Toj jest, Jehóže položí Boh v Sioňi, Íže iz kámene istočívij v pustýni vódu, i nam istočájaj ot rebr Svoích bezsmértije: Sej jest kámeň, Íže ot horý Ďivíčeskija otsikíjsja bez choťinija múžeska: Syn čelovič, hrjadýj na óblacích nebésnych k vétchomu děnmi, jákože rečé Daniíl: i víčnoje Jehó cárstvo.

Slava: Stichira Evanhelskaja. I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Na Liturgii.

Tropar: Razrušíl jesí: (zri str. 102.)

Sláva: Kondak: Ne ktomu deržava: (zri str. 105.)

I nýňi: Kondak chrama: íl': Zastupnice christianov:

Prokimen: Hóspod' krípost' lúdem svojím dasť, Hóspod' blahoslovít' lúdi svojá mírom.

V nedělu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: (Podoben: Dnes bdit Juda): Vozvedí tvoí oči, o duše mojá, i na Bóžije vozzrí smotrénije i blahotróbije: káko nebesá preklonív na zémľu sníde, da voznesét tebé ot okajánstva tvoích strastěj, i postávit ta na kámení víry. O dívstvo strášnaho čudesé? Sláva istoščániju Tvojemú, Čelovikolúbče.

Vížd' tvojá prebezzakónnaja díla, o duše mojá, i počudísja: káko ta zemľá nósit? káko ne razsídesja? káko díkii zviríje ne sňídájut tebé? káko i sólnce nezachodímoje sijáti tebí ne prestá? Vostání, pokájsja, i vozopíj k Hóspodu: Sohrišich Tebí, sohrišich, pomíluj mja.

Imúšče na Ťa upovánije, vsesílne Hóspodi, Tebé mólim, vsjákich bid, strastěj že i mjatéža nam izbávitisja, jáko da žizň nášu mírní prejdem, i v čístoťi požívše obrjáščem v deň súdnyj blahopremínna Tebé Vladýku, i mílostiva.

Sláva: I nýňi: Vsi písňmi s Ánhely Bohoródici vozopíim, jáko Spása míra rodilá jest, po rožděství že páki prebýst' Díva, i mir izbávi ot prélesti rožděstvom Svoím, i písču podadé nam neíždyvájemu, mlekóm pitájúščaja Svobodítela duš nášich.

Na Stichovnych: Jáko blúdnyj syn prijdóch i az Ščédre: prijmí mja pripádajuščaho, jáko jedínaho ot najémnik tvoích Bóže, i pomíluj mja Čelovikolúbče.

Táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže usčédrit' ny.

Jáko vpadýj v razbójniki i ujazvlen, táko i az vpadóch ot mnóhich hrichóv, i ujazvlena mi jest dušá: k komú pribíhnu povínnyj az? tókmo k Tebí blahotróbnomu dušám vračú: izlíj na mja Bóže velíkuju Tvojú mílost.

(Slidujuščii sii 2 stichiry s prežde predpisannymi dvoma stichirami pojutsja na „Hospodi vozzvach“ liše v Vel. Posti:

Jáko neplódnuju smokóvnicu, ne posicý mené, Spáse, hrišnahó, no na mnóhaja líta poždánije mi dáruij, napájaja dúšu moju slezámi pokájánija: da plod prinesú Ti mílostyni.

Jáko sólnce syj právednoje, prosvítí serdcá pojúščych
 Ťa, Hóspodi, sláva Tebí.)

Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich, i uničénija hórnych.

Sláva Tebí Christé Bóže, Apóstolov pochvaló, i Múčenikov vesélije: ichže própovid' Trójca jedinosúščnaja.

Sláva: I nýňi: Jéze rádujsja Tebí zovém s Ánhelom Bohonevísto: čertóh i dvér', i prestól óhnennyj naricájusče Tebé, i nesikómuju hóru, i kupinú neopalímuju.

Tropari po Ustavu. Sláva: I nýňi: Bohoródice Ďívo neskvérnaja, Sína tvojeho molí s hórnyimi Sílamí, proščéniju prehrišénij nam préžde koncá darovátisja, prísno ťa slávjaščym.

HLAS OSMYJ.

V subbotu na Velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Večérňuju piš' i slovésnuju slúžbu, Tebí Christé prinósim, jáko blahovolíl jesí pomílovati nas voskresénijem.

Hóspodi, Hóspodi: ne otvérzi nas ot Tvojeho licá, no blahovolí pomílovati nas voskresénijem.

Rádujsja Síone svjatýj, máti cerkvěj, Bóžije žilíšče: ty bo prijal jesí pérvyj ostavlénije hrichóv voskresénijem.

Jéze ot Bóha Otcá Slóvo, préžde vik róždšesja, v poslídňaja že vremená Tóježde ot Neiskusobráčnyja voplóščšesja vóleju, raspjátije smértnoje preterpí, i drévle umerščvlénnaho čelovíka spasé, Svoím voskresénijem.

Jéze iz mértvych Tvoje voskresénije slavoslóvim Christé, imže svobodíl jesí Adámskij rod ot ádova mučitel'stva, i daroval jesí mírovi jáko Boh žizň víčnuju, i véliju mílost.

Sláva Tebí Christé Spáse, Síne Bóžij jedínoródnij, prihvozdívysja na krestí, i voskresýj iz hróba tridnéven.

Tebé proslavľájem Hóspodi, iže vóleju nas rádi raspjáti preterpívšaho, i Tebí poklaňájemsja, vsesilne Spáse: ne otvérzi nas ot licá Tvojehó, no uslyší i spasí nas voskresénijem Tvoím, Čelovikolúbče.

Taže stichiry Svjataho 3 iz Minei ili iz Obščiny.

Sláva: Svjatomu, ili Prazdniku, ašče budet:

I nýňi: Car' nebésnyj za čelovikolúbije na zemlí javísja, i s čelovíki poživé: ot Dívy bo čistyja plóť prijémyj, i iz Nejá prošedyj s vosprijátijem, jedín jest Sýn suhúb jestestvóm, no ne ipostásiju. Ťímže soveršénna tohó Bóha, i soveršénna čelovíka voístinu propovídajušče, ispovídujem Christá Bóha nášeho: Jehóže molí, Máti beznevístnaja, pomílovatisja dušám nášym.

Na Stichovnych Stichiry: Vozšél jesí na krest Isúse, snišedyj s nebesé, prišél jesí na smért, Životé bezsmértnyj: k súščym v tmí, svít istinnyj: k pádšym, vsich voskresénije i prosviščénije: Spáse naš, sláva Tebí.

Hóspod' vocarísja, v lípotu oblečésja.

Christá slavoslóvim, voskresšaho ot mértvych: dúšu bo i tílo prijém, strásti ot obojúdu otsičé: prečistíj úbo duši v ad sošédši, jehóže i plíni, vo hróbi že istlínija ne víd'í svjatóje tílo Izbáviteľa duš nášich.

Ibo utverd'í vselénnuju, jáže ne podvízitsja.

Psalmý i písňmi slavoslóvim Christé ot mértvych Tvojé voskresénije, iže nas svobodil jesí mučitel'stva ádova, i jáko Boh daroval jesí žizň víčnuju, i velíju mílošť.

Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa Hóspodi, v dolhotú dnij.

O Vladýko vsich nepostižime, Tvórcé nebesé i zemlí, krestóm postradávyj, mňi bezstrástije istočil jesí: pohrebénije že prijém, i voskrés vo slávi, sovoskresil jesí Adáma rukóju vsesilnoju. Sláva Tvojemú tridnévnomu vostániju, imže daroval jesí nam víčnuju žizň, i očiščénije hrichóv, jáko jedín blahotróben.

Sláva: I nýňi: Beznevístnaja Dívo, jáže Bóha neizre-

rečénno začénši plótiju, Máti Bóha výšňaho, tvoích rabóv moľbý prijmi Vseneporóčnaja, vsím podajúšči očiščénije prehrišénij: nýňi náša molénija prijémľušči, molí spastisja vsím nam.

Tropar: S vysoty snišél jesí Blahoutróbné, pohrebénije prijál jesí tridnévnoje, da nas svobodíšti strastěj, Životé i voskresénije náše, Hóspodi sláva Tebí.

Bohorodičen: Íže nas rádi roždéjsja ot Dívy, i raspjáj-tije preterpív, Blabij, isprovérhij smértiju sméřt, i voskresénije javléj jáko Boh: ne prézri, jáže sozdál jesí rukóju Tvojéju, javí čelovikolúbije Tvojé, Mílostive: prijmi róždšuju Ťa Bohoródicu, moľáščujusja za ny, i spasi, Spáse naš, ľúdi otčájannyja.

V nedílu na Utreni.

Na Boh Hospod' Tropar: S vysoty snizšél jesí: 2. (zri vyšše.)
Sláva: I nýňi: po Ustavu.

Po 1. Kaftismi Sidalen: Voskrésl jesí iz méřtvych Životé vsich, i Ánhel svítel ženám vopijáše: Prestánite ot slez, Apóstolom blahovistíte, vozopijte pojúšče: jáko voskrése Christós Hóspod', blahovolívij spastí jáko Bóh rod čelovíčeskij.

Voskresní, Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi níščich Tvoích do koncá.

Voskresýj iz hróba jáko voístinu, prepodóbnym povelil jesí ženám propovídati vostánije Apóstolom, jákože písano jest: i skóřyj Petr předstá hróbu, svit zrja vo hróbi, užasášesja: tímže i uvídí plaščanicy kromí božéstvennahó ťíla v nem ležáščyja, i so stráchom vozopí: Sláva Tebí Christé Bóže, jáko spasáješi vsja Spáse naš: Ótčeje bo jesí sijánije.

Sláva: I nýňi: Nebésnuju dver', i kivót, vsesvjátuju hóru, svítózárnyj óblak vospoím, nebésnuju ľístvicu, slovésnyj ráj, Jévino izbavlénije, vselénnyja vsejá velíkoje sokróvišče:

jáko spasénije v Nej sođilasja mírovi, i ostavlénije drévných sohríšénij. Sehó rádi vopijém Jej: Molí Sýna tvojehó i Bóha, prehíšénij ostavlénije darováti blahočéstno poklanájuščymsja prečístomu roždestvú tvojemu.

Po 2. Kaftismi Sidalen: Čelovícy Spáse hrob Tvoj zapečátaša: Ánhel kámeň ot dvérij, otvalí: žený vídiša vostávša ot mértvých, i týja blahovistiša Učeníkóm Tvoím v Sióňi, jáko voskrésł jesí Životé vsich, i razrišíšasja úzy smértnyja: Hóspodi sláva Tebí.

Ispovímsja Tebí Hóspodi vsím sérdcem moím, povím vsjá čudesá tvojá.

Míra pohrebáteľnaja žený prinéšše, hlás ánhelskij iz hróba slýšachu: prestánite ot slez, i vmísto pečáli rádosť prijíte, vozopíte pojúšče: jáko voskrése Christós Hospód, blahovolivyj spastí jáko Boh rod čelovíčeskij.

Sláva: I nýňi: O tebí rádujetsja, Blahodátnaja, vsjá kaja tvar', ánhelskij Sobór, i čelovíčeskij rod: osvjaščennyj Chráme, i Rajú slovésnyj, dívstvennaja pochvaló: iz Nejáže Boh voplotisja, i mladénc byst, préžde vik syj Boh naš: ložesná bo tvojá prestól sotvorí, i črévo tvoje prostránňije nebés sođila. O tebí rádujetsja, Blahodátnaja, vsjá kaja tvár', sláva Tebí.

Ipakoj hl. 8. Mironósicy Žiznodávca predstojáščyja hróbu, Vladýku iskáchu v mértvých bezsmértnaho, i rádosť blahovíščenija ot Ánhela prijémšyja, Apóstolom vozviščáchu, jáko voskrése Christós Boh, podajáj mírovi véliju mílošť.

Stepenni hl. 8. Antifon 1. Ot júnosti mojejá vrah mja iskušájet, slasťmi palít mja: az že nađijasja na Ťa Hóspodi, pobíždájú sehó.

Nenavídaščii Sióna, da búdut úbo préžde istoržénija jáko travá: ssičét bo Christós výja ich usičénijem muk.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom, jéže žítí vsjáčeskím: Svít ot Svíta, Boh velík: so Otcém pojém Jemú, i so Slóvom.

Antifon 2. Vozzvách Tebí Hóspodi, voňmi, prikloní mi úcho tvoje vopijúšču, i očistí préžde dáže ne vózmeši mené otsjúdu.

Na Hóspoda imívyj naděždu, ne ustrašítsja tohdá, jehdá ohném vsja sudíti ímať i múkoju.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom, vsjak kto božéstvennyj vídit, i predhlahólet, čudodíjstvujet výšňaja, v triách jedínaho Bóha pojá: ášče bo i trisijájet, jedínonačálstvujet Božestvo.

Antifon 3. Sérdce moje stráchom Tvoím da pokrýjetsja, smírenomúdrstvujúščej: da ne vozněššejesja otpadět ot Tebé, Vseščédre.

K máteri svojěj zemlí otchodáj vsjak páki razrišájetsja prijáti múki, ilí počesti požívšich.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom bohoslóvije, Jedínica trisvjatája: Otéc bo beznačálen, ot Nehóže rodílsja Syn bezlítno, i Duch soprestólen, soobrážen, ot Otcá sprosijávšij.

Antifon 4. Se nýňi čto dobró, ilí čto krasnó? no jěže žítí brátíi vkúpi: v sém bo Hóspod obiščá živót víčnyj.

O rízi svojěj, Íže kríny sélnyja ukrašájaj, povelívájet, jáko ne podobájet peščísja.

Sláva: I nýňi: Svjatým Dúchom, jedínovídnoju vinóju, vsja soderžátsja miropodáteľní: Boh bo sej jest, Otcú že i Sýnovi jedínosúšččen Hospódstvenní.

Prokimen: Vocarítsja Hóspod vo vik, Boh tvoj Síone v rod i rod.

Irmos Kanona. 1. Kolesnicehoníteľa Faraóna pohruzí ču-dotvorjáj inohdá Mojséjskij žézl, krestoobrázno porazív, i razdílv móre: Izráíla že bihleca pišechódca spasé, pišň Bóhovi vospivájúšča.

3. Utveržděj nebesá v načátcich rázumom, i zémľu na vodách osnovávyj, na kámeni mja Christé Cérkve utverdí, jáko níšť svjať, páče Tebé, jedíne Čelovikoľúbče.

4. Ty mojá krípošť Hóspodi, Ty mojá síla, Ty moj Boh,

Ty moje rádovanije, ne ostávl' nídra Ótča, i nášu niščetú positív: tím s prorókom Avvakúmom zovú Ti: sílí Tvojej sláva, Čelovikoľúbče.

5. Vskúju mja otrínul jesí ot licá Tvojeho Svíte nezachodímyj, i pokrýla mja jest' čuždája tma, okajánnaho: no obratí mja, i k svítu záповidej Tvoich putí mojá naprávi, molúsja.

6. Očísti mja Spáse, mnohá bo bezzakónija mojá, i iz hlubiný zol vozvedí, molúsja: k Tebí bo vozopích, i uslýši mja Bóže spasénija mojeho.

Kondak voskresen, hl. 8. Voskrés iz hróba, uméršyja vozdvíhl jesí: i Adáma voskresíl jesí, i Jáva líkújet vo Tvojem voskresénii: i mírstii koncý toržestvújut, jéže iz mértvych vostánijem Tvoím, Mnohomílostive.

Ikos. Ádova cárstvija plínivyj, i mértvyja voskresívyj, Dolhoterpilíve, žený míronósicy srítíl jesí, vmísto pečáli rádošť prinesýj: Apóstolom Tvoím vozvistíl jesí pobidíteľnaja Spáse moj, známenija, Životdáteľu, i tvar prosviščáješi Čelovikoľúbče. Sehó rádí i mir srádujetsja jéže iz mértvych vostániju Tvojemú, Mnohomílostive.

7. Bóžija snišchoždenija ohň ustyďisja v Vavilóni inohdá: sehó rádí ótrocy v pešči rádovannoju nohóju, jáko vo cvítnici, líkújušče pojáchu: Blahoslovén jesí Bóže otéc nášich.

8. Sedmericeju pešč, Chaldéjskij mučíteľ, bohočestívy m neístovno razžé, síloju že líučšeju: spasény sijá víďiv, Tvorcú i Izbáviteľu vopijáše: Ótrocy blahoslovíte, svjaščénicy vospójte, ľúdije prevoznosite vo vsja víki.

9. Užasésja o sem nébo, i zemľá udivíšasja koncý: jáko Boh javísja čelovikom plótski, i črévo Tvoje býst prostránníjšeje nebés; tím ta Bohoródicu Anhélom i čelovik činonačálija veličájut.

Stichiry na Chvalíte: Hóspodi, ášče i sudilíšču predstál jesí ot Piláta sudímjy, no ne otstupíl jesí ot prestóla so

Otcém sidáj, i voskrés iz mértvych, mír svobodíl jesí ot rabóty čuždáho, jáko ščédr i čelovikolúbec.

Hóspodi, orúžije na diávola Krést Tvój dal jesí nam: trepěščet bo i trjasétsja ne terpjá vzirátí na silú jehó: jáko mértvyja vozstavlájet, i smert' uprazdñi, sehó rádì poklaňá-jemsja pohrebéniju Tvojemú i vostániju.

Hóspodi, ášče i jáko mértva vo hróbi Judéi Ťa položíša, no jáko Carjá spjášča vóiny Ťa strežáchu, i jáko životá sokróvišče pečátiju pečátaša: no voskrésl jesí i po-dál jesí netlínije dušám našym.

Ánhel Tvoj, Hóspodi, voskresénije propovidavyj, stráži úbo ustraší, ženám že vozhlasi hlahóla: čto iščete živáho s mértvymi? voskrése Boh syj, i vselénij žizň darová.

Postradál jesí krestóm, bezstrástnyj Božestvóm: pohrebénije prijál jesí tridnévnoje, da nas svobodíši ot rabóty vrážija, i obezsmértiv oživotvoríši nas Christé Bóže, voskresénijem Tvoím, Čelovikolúbče.

Poklaňajusja i slávľu i vospiváju, Christé, Tvoje iz hróba voskresénije, imže svobodíl jesí nas ot ádovych nerišimych uz, i darováł jesí míroví, jáko Boh žizň víčnuju, i vélíju mílošf.

Voskresní, Hóspodi, Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi niščich Tvoich do koncá.

Živoprijémnahó Tvojehó hróba strehúšče zakonoprestúpñii, s kustodíjeju zapečátaša tohdá: Ty že jáko bezsmérten Boh i vsesílen, voskrésl jesí tridnéven.

Ispovímsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

Došédšu ti vo vratá ádova, Hóspodi, i sijá sokrušívšu, plínnik síce vopijáše: kto Sej jest, jáko ne osuždájetsja vo preispódnich zemlí? no i jáko siň razruší smértnoje uzilíšče? prijách tohó jáko mértva, i trepěšču jáko Bóha: Vsesíľne, pomíľuj nas.

Sláva: Stichira Evanhelskaja: I nýñi: Preblahoslovénna jesí:

Na Liturgii.

Tropar: So vysoty:(zri str. 110.)

Sláva: Kondak: Voskres iz hroba: (zri str. 113.)

I nýňi: Kondak chrama; ilí: Zastupnice christiánov.

Prokimen: Pomolítejsja i vzdadíte Hóspodevi Bóhu nášemu.

V nedilu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach (Podoben: Hóspodi, ašče i sudilišču.): Hóspodi, prišédyj v mir hrišniki prizváti, i razbójniki, i mytarjá, i bludnicu, i blúdnaho prijémyj: páče vsich mené sohrišívšaho Ti Christé moj, i níkákože ktomú kájuščasja, čelovikolúbňi prizoví.

Hóspodi, Íže ot mytaréj pástyri Cérkvi Tvojej postavléj i Íže toj préžde honítela nýňi zastúpника sođilav, i mené tich molítvami Tvoje ovčá pokaží Spáse, da ne v snid' čuždému nepotrěbnj búdu.

Pláči, okajánnaja duše, préžde koncá, i Bóhu prilípíjsja, zovúšči Jemú ot sérdca i stenáňmi, o vseskvérnaja! sohrišich Ti Christé, ne hnušájsja mené, molúsja, no obratív mja jáko mílostív, i proščénija spodóbi.

Sláva: I nýňi: Rádujsja bisóm umerščvlénije, rádujsja dščí Adámľa, cvit voístinnu procvítšij neuvjadájemyj: rádujsja slávo rabóm Tvoím, rádujsja Vseneporóčnaja, lútych razrisénije: rádujsja dáre ot Bóha darovánnij, míru spasítelnyj, rádujsja čestnája prizyvájuščym Ta, rádujsja Vladýčice, slávo slávjaščym Ťa.

Na Stichovnych: Tebé Carjá i Vladýku Ánheli neprestánno vospívajúť, az že Ti pripádaju, jáko mytár' zovýj: Bóže očísti mja, i spasí mja.

Táko oči náši ko Hóspodu Bóhu nášemu, dóndeže uščédrit ny.

Bezsmértna súšči duše mojá, volnámi žitéjskimi ne pokryvájsja, no vznikni vopijúšči ko svojemú Blahodáteľu: Bóže, očísti mja, i spasí mja.

(Sľidujuščii sii 2 stichiry s prežde predpisannymi dvoma stichirami pojutsja na „Hospodi vozzvach“ liše v Vel. Posti:

Jehdá priimú vo umí množestvo sodíjannych mnóju zol, i v pomyšľeníje priidú strašneho ónaho ispytánija, trépetom soderžím k Tebí pribiháju čelovikolúbcu Bóhu, tímže ne prezri mené molú Ťa, jedíne bezhrišne, dáruj umilénije smirénňij mojej duši prežde koncá, i spasí mja.

Slézy mi dažd, Bóže, jákože inohdá žeňí hrišnici, i spodóbi mja omočiti nózi Tvoí, jáže mja ot putí prélesti svobodívšyja, i míro blahouchánija Tebí prinosíti žitijé čisto, pokajánijem ti sfažánnoje, da uslyšu i az želájemyj Tvoj hlas: víra tvojá spasé ta, idí v míri).

Najpáče napólnisja dušá náša ponošénija hobzújuščich, uničénija hórnych.

Múčenicy Hóspodni, vsjako místo osvjaščájete, i vsjak nedúh uvračújete: i nýňi molítešja, izbávitisja ot sitěj vráziich dušám nášym, mólim vy.

Sláva: I nýňi: (Podoben: O preslavnoje čudo:) Rádujsja paláto oduševlénnaja, holubíce slovésnaja, rádujsja hráde Ziždítele Tvojeho: rádujsja pribížišče vírnych i ohraždeníje, predstátelnice lúbjaščym Ťa, i spasénije i izbavlénije: rádujsja móste, vsich prevodašči k nebesí: rádujsja vseslovésňijsaja svjatája Vladýčice.

Tropari po Ustavu. Sláva: I nýňi: Rádujsja Ánhelom rádosť míru prijemšaja, rádujsja rózďšaja Tvorcá tvojeho i Hóspoda, rádujsja spodóblšajasja býti Máti Bóžija.

Apostoly i začala Evanhelij voskresnych na ves hod.

Neđila 1-aja, Vsich svjatyh.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 1-oje (Mat. 116).

Na Liturgii

K Jevrejem poslaniya sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 330.

Brátije, Svjatíi vsí, íže víroju pobidiša cárstvíja, so-
díjaša právdu, polučíša obitovánija, zahradíša ustá ívov:
uhasíša sílu ohnénnuju, izbihóša ostrijá mečá, vozmothóša
ot némošči, býša krípci v branéch, obratíša v bíhstvo polkí
čuzdíh; prijáša žený ot voskresénija mértvyh svoích;
iníi že izbijení býša, ne prijémše izbavlénija, da lúčšeje
voskresénije ulučát. Druzíi že ruhánijem i ránami iskušénije
prijáša, ješčé že i úzami i temnícejú; kámenijem pobijení
býša, pretréni býša, iskušéni býša, ubíjstvom mečá umróša;
proidóša v mílotech i v kózíich kóžach, lišéni, skorbjášče,
ozlóbléni: íchže ne bi dostóin (ves) mir, v pustýňach ski-
tájúščesja i v horách i v vertépach i própastech zemnýh.
I síi vsí poslúšestvovani bývše víroju, ne prijáša obitovánija,
Bóhu lúčšeje čto o nas predzrívšu, da ne bez nas sover-
šénstvo príimut. Ťímže úbo i my tolik imúšče obležášč nas
oblak svídítelej, hórdošt vsjáku otlóžše i údob' obstojátelnyj
hrih, terpínijem da tečem na predležáščij nam pódvíh:
vzirájúšče na načálnika víry i soveršíteľa Isúsa.

Evanhelije ot Mat., zač. 38.

Nedíla 2-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanheliije voskresnoje 2-oje (Mark. 70).

Na Liturgii

K Rimľanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 82.

Brátie, sláva i česť i mir vsjákomu dĕlajuščemu blahóje, Judéjevi že přezde i Jéllinu. Níšť bo na licá zrinija u Boha. Jelící bo bezzakónno sohrišíša, bezzakónno i pohíbnut: i jelící v zakóni sohrišíša, zakónom sud prímut. Ne slýšateliije bo zakóna právedni pred Bóhom, no tvorcí zakóna, sii opravdátsja. Jedá bo jazýci ne imúšče zakóna, jestestvóm zakónnaja tvorját, sii zakóna ne imúšče, sámí sebí suť zakón, íže javľájut dĕlo zakónnoje napísano v serdcách svoich, sposlušestvújuščej im sóvisti, i meždú sobóju pomyslóm osuždájúščim ilí otviščájúščim, v deň, jehdá súdit Boh tájnaja čelovíkom, po blahovístiju mojemú, Isús Christóm.

Evanheliije ot Mat., zač. 9.

Nedíla 3-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanheliije voskresnoje 3. (Mark. 71).

Na Liturgii

K Rimľanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 88.

Brátije, opravdívšesja víroju, mír ímamy k Bóhu Hóspodem nášim Isús Christóm, ímže i přivedénije obrítóchom víroju v blahodáť sijú, v néjže stoím, i chválímjsja upovánijem slávy Bóžija. Ne tóčiju že, no i chválímjsja v skórbach, vídašče, jáko skórb terpínije soďilovajet, terpínije že iskústvo, iskústvo že upovániije, upovániije že ne posramit: jáko íubý Bóžija izlijasja v serdcá náša, Dúchom svjatým dánnym nam. Ješčé bo Christós súščim nam nemoščným, po vrémeni za nečestívych úmre. Jedvá bo za právednika kto úmret: za blaháho bo néhli kto i dérznut umrítí. Sostavľájet že svojú íubóv v nas Boh, jáko ješčé

hrišnikom súščim nam, Christós za ny úmre: mnóho úbo páče, opravdání bývše nýňi króvíju Jehó, spasémsja im ot hníva. Ášče bo vrazí bývše, primíríchomsja Bóhu smértiju Sýna jehó, mnóžaje páče primírívšesja, spasémsja v živoí jehó.

Evanhelije ot Mat., zač. 18.

Nedíla 4-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 4-oje (Luka 112.)

Na Liturgii

K Rimľanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 93.

Brátije, svobóždšesja ot hrichá porabótistesja právdí. Čelovíčesko hlahóľu, za némošč plóti vášeja: jákože bo predstáviste údy váša rabý nečistofí i bezzakóniju v bezzakónije: táko nýňi predstávite údy váša rabý právdí v svjatýňu. Jehdá bo rabý biste hrichá, svobódni biste ot právdy. Kij úbo tohdá imíste plod, ot níhže nýňi stydítésja? končína bo óňich, smérť. Nýňi že svobóždšesja ot hrichá, porabóščšesja že Bóhovi, ímate plod vaš v svjatýňu: končínu že žizň víčnuju. Obróci bo hrichá, smérť; darovánije že Bóžije, živót víčnyj, o Christí Isusí Hóspodí našem.

Evanhelije ot Mat., zač. 25.

Nedíla 5-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 5-oje (Luka 113).

Na Liturgii

K Rimľanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 103.

Brátije, blahovolénije mojehó sérdca i molítva, jáže k Bóhu po Izrailí, jest v spasénije. Svidítelstvujú bo im, jáko révnost Bóžiju ímut, no ne po rázumu. Ne razumíjušče bo

Bóžija právdy, i svojú právdu iščušče postáviti, právdi Bóžijej ne povinúšasja. Končina bo zakóna Christós, v právdu vsjákomu vírujuščemu. Mojsěj bo píset: právdu, júže ot zakóna: jáko sotvorivýj ta čelovík, živ búdet v nich: a jáže ot víry právda, síce hlahólet: „da ne rečěší v sérđci tvojem: kto vzýdet na nébo?“ (sírič: Christá sveští), ílí: „kto snídet v bėzdu?“ (sírič: Christá ot mértvych vozvestí). No čto hlahólet písánije? „bliz ti hlahól jest v usťich tvoich, i v sérđci tvojem“, sírič hlahól víry, jehóže propovídajem: jáko ášče íspovísí ustý tvoími Hóspoda Isúsa, i víruješí v sérđci tvojem, jáko Boh tohó vzdvíže iz mértvych, spasěšisja. Sérđcem bo vírujetsja v právdu, ustý že íspovídujetsja v spasěnije.

Evanhelije ot Mat., zač. 28.

Neděla 6-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 6-oje (Luka 114).

Na Liturgii

K Rimľanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 110.

Brátije, imúšče darovánija po blahodáti dánňij nam različna: ášče prorócestvo, po míri víry: ášče lí služénije, v služénii; ášče učáj, v učénii; ášče utišájaj, v utišénii; podavájaj, v prostofí: predstojáj, so tšćánijem: mílujaj, s dóbrym izvolénijem. Ľubý nelicemírna, nenavídašče zláho, príliplájtesja blahómu. Bratolúbijem drúh k drúhu ľubězni: čěstiju druh drúha bóľša tvorjášče. Tšćánijem ne linívi, dúchom horjášče, Hospoděvi rabótajušče. Upovánijem rádujuščesja, skórbí terpjášče, v molítvi prebyvájušče. Trebovánijem svjatých priobščájuščesja, strannoľúbija deržáščesja. Blahoslovľajte hoňáščija vy; blahoslovíte a ne kleníte.

Evanhelije ot Mat., zač. 29.

Neděľa 7-aja po Sošeství Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 7-oje (Joan. 63).

Na Liturgii

K Rimľanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 116.

Brátije, dólžni jesmý my sílnii némošči nemoščných nošítí, i ne sebí uhoždátí. Kijždo že vas blížnemu da uhoždájet v bláhoje k sozidániju. Íbo i Christós ne sebí uhodí, no jákože jest písano: ponošénija ponosjáščich tebí, napadóša na mja. Jelíka bo prednapísana býša, v naše nakazánije prednapisášasja: da terpínijem i utisénijem písánij, upovánije ímamy. Boh že terpínija, i utišénija da dať vam tóžde múdrstvovati druh k drúhu, o Christí Isúsi. Da jedínodúšno jedíňimi ustý slávíte Bóha i Otcá Hóspoda nášeho Isúsa Christá. Ťímže prijémlite druh druhá, jákože i Christós prijáť vas v slávu Bóžiju.

Evanhelije ot Mat., zač. 33.

Neděľa 8-aja po Sošeství Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 8-oje (Joan. 64).

Na Liturgii

K Korintanom 1. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 124.

Brátije, moľú vy ímenem Hóspoda nášeho Isúsa Christá, da tóžde hlahólete vsí, i da ne budú v vas ráspry: da budete že utverždéní v tóžde razumínii, i v tójže mysli. Vozvistísja bo mi o vas, brátije mojá, poslánym ot Chlóisa, jáko rvénija v vás suť. Hlahóľu že se, jáko kijždo vas hlahólet: „az úbo jesm Pávlov, az že Apollósov, az že Kífin, az že Christóv“. Jedá razďílísja Christós? jedá Pável raspjátsja po vas? ilí v ímja Pávlovo krestístesja? Blahodarjú Bóha, jáko ni jedínaho ot vas krestích, tóčiju Krispa i Gáia. Da ne kto rečét, jáko v mojé ímja krestích. Krestích že i Stefanínov dom: próčeje ne vím, ášče kohó

iného krestích. Ne poslá bo mené Christós krestíti, no blahovistíti: ne v premúdrosti slóva, da ne isprazdnitsja krést Christóv. Slóvo bo kréstnoje pohibájušcim úbo juródstvo jest, a spasájemym nam síla Bóžija jest.

Evanhelije ot Mat., zač. 58.

Nedíla 9-aja po Sošestvíi Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 9-oje (Joan. 65).

Na Liturgii

K Korintanom 1. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 128.

Brátije, Bóhu jesmý spospíšnici: Bóžije řazánije, Bóžije zdánije jesté. Po blahodáti Bóžijej dánñij mñi, jáko premúdr architékton osnovánije položích, in že nazidájet; kijždo že da bludét, káko nazidájet. Osnovánija bo ináho niktóže mózet položiti páče ležáščaho, jéze jest Isús Christós. Ášče li kto nazidájet na osnovánii sem, zláto, srebró, kámenije čestnoje, drová, sino, tróstije: kojehóždo dílo javléno búdet: deñ bo javít, zané ohném otkryvájetsja: i kojehóždo dílo jakovó že jest, ohñ iskúsit. I jehóže ášče dílo prebúdet, jéze nazdá, mzdú príimet. A jehóže dílo shorit, otščetitsja: sam že spasétsja, tákožde jákože ohném. Ne víste li, jáko chram Bóžij jesté, i Duch Bóžij živét v vas? Ášče kto Bóžij chram rastlít, rastlít sehó Boh: chram bo Bóžij svjat jest, íže jesté vy.

Evanhelije ot Mat., zač. 59.

Nedíla 10-aja po Sošestvíi Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 10-oje (Joan. 66).

Na Liturgii

K Korintanom 1. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 131.

Brátije, Boh ny poslánniki poslédnija javí jáko nasmértniki: zané pozór býchom miru i ánhelom i čelovikom.

My úbo búi Christá rádi, vy že múdri o Christí: my némoščni, vy že krípci: vy slávni, my že bezčestní. Do nýňišňaho časá i álčem i žáždem, i nahotújem, i stráždem i skitájemsja, i truždájemsja, dílajušče svojími rukámi: ukorjájemi, blahoslovľajem: honími, terpím: chúlími, utíšájemsja: jákože otrébi míru býchom, vsím popránije doséfi. Ne sramľája vas sijá píšu, no jákože čáda mojá vozľúblennaja nakazúju. Ášče bo i mnóhi pístuny ímate o Christí, no ne mnóhi otcý: o Christí bo Isúsi blahovistvovánijem az vy rodích. Moľu že vas, podobní mňi byvájte, jákože az Christú.

Evanhelije ot Mat., zač. 72.

Nedíla 11-aja po Sošeství Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 11-oje (Joan. 67).

Na Liturgii

K Korintanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 141.

Brátije, pečáf mojehó apóstolstva vy jesté o Hóspodí. Moj bo otvíť vosfazújuščim mené sej jest: Jedá ne ímamy vlásti jásti i píti? Jedá ne ímamy vlásti sestru ženu vodíti, jáko i prócii Apóstoli, i brátija Hóspodňa, i Kífa? ilí jedín az i Varnáva ne ímamy vlásti jéze ne dílati? Kto vóinstvujet svojími obróki kohdá? ilí kto nasaždájet vinohrad, i ot plodá jehó ne jasť? ilí kto pasét stádo, i ot mleká stáda ne jasť? Jedá po čelovíku sija hlahóľu? ne i zakón li sija hlahóľet? v Mojséjovi bo zakóňi písano: „da ne zahradíši ustén volá molotášča“. Jedá o voľích radít Boh? ilí nas rádi vsjáko hlahóľet? nas bo rádi napisásja, jáko o nadéžďi dólžen jest orjáj oráti, i molotáj s nadéždoju svojehó upovánija pričaščátisja. Ášče my duchóvnaja síjachom vam, veliko li, ášče my váša tilésnaja požném? Ášče iníji vlásti vášēja pričaščájutsja, ne páče li my? No ne so-tvoríchom po óblasti sej, no vsjá terpím, da ne prekraščénije kóje dámy blahovistvovániju Christóvu.

Evanhelije ot Mat., zač. 77.

Neděľa 12-aja po Sošeství Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 1-oje (Mat. 116).

Na Liturgii

K Korinťanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 158.

Brátije, skazujú vam blahovistvovánije, jéže blahovistich vam, jéže i prijáste, v němže i stoité, ímže i spasájetesja, kácim slóvom blahovistich vam, ášče soderžité, rázvi ášče ne vsúje vírovaste. Predách bo vam íspérva, jéže i prijách: jáko Christós úmre hrích nášich rádi, po pisánijem: i jáko pohrebén byst, i jáko vostá v trétij deň, po pisánijem: i jáko javísja Kífi, táže jedinonádesjatim. Po tom že javísja bóle pjatí sot brátijam jedínoju, ot níchže množájšii prebyvájut doséli, nícii že i počíša: po tom že javísja Jákovu, táže Apóstolom vsím. Poslídí že vsich, jáko níkojemu ízverhu, javísja i mňi. Az bo jesm mnij Apóstolov, íže nism dostóin nareščísja Apóstol, zané honích církov Bóžiju: blahodátiju že Bóžijeju jesm, jéže jesm: i blahodáf jehó, jáže v mňi, ne tšča byst, no páče vsich ich potrudichsja: ne az že, no blahodáf Bóžija, jáže s mnóju. Ášče úbo az, ášče lí oní, táko propovídujem, i táko vírovaste.

Evanhalije ot Mat., zač. 79,

Neděľa 13-aja po Sošeství Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 2-oje (Mark. 70).

Na Liturgii

K Korinťanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije zač. 166.

Brátije, bódrstvujte, stójte v víri, mužájtesja, utverždájtesja: vsjá vam íubóviju da byvájut. Moľú že vy, brátije: víste dom Stefanínov, jáko jest načátok Acháii, i v služénije svjatým učinšša sebé: da i vy povinújtesja takovým, i

vsjákomu spospíštvujušču i truždájuščusja. Vožrádovachsja že o prišéstvii Stefanínovi i Fortunátovi i Acháikovi, jáko vaše lišénije sii ispólniša: upokóiša bo moj duch i vaš. Poznavájte úbo takovýja. Cilújut vy cerkvi Asijskija: cilújut vy o Hóspodi mnóho Akilla i Priskilla s domášneju ích cérkoviju: cilújut vy brátija vsja. Cilújte druh drúha lobzánijem svjatým. Cilovánije mojéju rukóju Pávleju. Ášče kto ne lúbit Hóspoda Isúsa Christá, da búdet próklat: marán atá. Blahodáť Hóspoda nášeho Isúsa Christá s vámi. I lúbý mojá so vsími vámi o Christí Isúsi. Amíň.

Evanhelije ot Mat., zač. 87.

Nedíla 14-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 3-oje (Mark. 71).

Na Liturgii

K Korinfanom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 170.

Brátije, izvístvújaj nas s vámi v Christá, i pomázavyj nas, Boh, íže i zapečatlí nas, i dadé obručénije Dúcha v serdcá náša. Az že sviđítela Bóha prizývajú na mojú dúšu, jáko ščaďá vas ktomú ne priidóch v Korínt: ne jáko obladájem víroju vašeju, no jáko spospíšnici jesmý vašej rádsti: víroju bo stoité. Sudích že v sebi síjé, ne páki skórbiju k vam prijtí. Ašče bo az skórb tvorjú vam, to kto jest veselájaj mja, tóčiju prijmľaj skórb ot mené? I pisách vam síjé ístoje, dá ne prišéd, skórb na skórb prijmú, o níchže podobáše mi rádovalisja, nađijasja na vsja vy, jáko mojá rádst vsich vas jest. O pečáli bo mnóhija i tuhí sérdca napisách vam mnóhimi slezámi, ne jáko da oskorbitésja, no lúbóv da poznájete, júže ímam izobíľno k vam.

Evanhelije ot Mat., zač. 89.

Neděľa 15-aja po Sošeství Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 4-oje (Luka 112).

Na Liturgii

K Korintanom 2. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 176.

Brátije, Boh rekij iz tmy svítu vozsjátí, íže vozsjá v serdcách nášich, k prosviščeniju rázuma slávy Bóžija o licí Isús Christóvi. Ímamy že sokróvišče sijé v skudělných sosúdič, da premnóžestvo síly búdet Bóžija, a ne ot nas: vo vsem skorbjášče, no ne stužájušče sí: ne čájemi, no ne otčajavájemi: honími, no ne ostavlájemi: nizlahájemi, no ne pohibájušče: vsehdá mértvoš Hóspoda Isúsa v tíli nosjášče, da i živót Isúsov v tíli našem javítsja. Prísno bo my živíi, v smérť predajémsja Isúsa rádí, da i živót Isúsov javítsja v mértvenňij plóti našej. Tímže smérť úbo v nas dǐjstvujet, a živót v vás. Imúšče že tóžde duch víry po písanomu: vírovach, tímže vozhlahólach: i my vírujem, tímže i hlahólem, vídášče, jáko vzdvíhij Hóspoda Isúsa, i nas so Isúsom vzdvíhnet, i predpostavít s vámi. Vsjá bo vas rádí, da blahodáf umnóživšajasja, mnóžajšími blahodarénii izbýtočeství v slávu Bóžiju.

Evanhelije ot Mat., zač. 92.

Neděľa 16-aja po Sošeství Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 5-oje (Luka 113).

Na Liturgii

K Korintanom 2. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 181.

Brátije, spospíšestvujušče mólim, ne vo tšče blahodáf Bóžiju prijátí vam. Hlahólet bo: vo vrémja prijátno poslúšach tebé, i v deň spasénija pomohóch ti: se nýňi vrémja blahoprijátno, se nýňi deň spasénija. Ni jedíno ní v čemže dájúšče pretykánije, da služénije bezporóčno búdet: no vo

vsem predstavľajúšce sebé jákože Bóžija sluhí, v terpinii mnózi, v skórbech, v bidách, v tísnotách, v ránach, v tem-
nícach, v nestrojéniich, v trudích, v bďniich, v pošćeniich, v očišćenií, v rázumi, v dolhoterpínií, v bláhosti, v Dúsi svjáti, v ľubvi nelicemírni, v slovesí istiny, v síli Bóžiej, orúžii právdy desnými i šúimi, slávoju i bezćestijem, haž-
dénijem i blahochvalénijem: jáko lestci i istínni: jáko ne-
znájemi i poznávajemi: jáko umirajúšce, i se živi jesmý: jáko nakazújemi, a ne umeršćvlájemi: jáko skorbjášce, prísno že rádujúšcesja: jáko nišći, a mnóhi bohaťášce: jáko ničtóže imúšce, a vsjá soderžášce.

Evanhelije ot Mat., zač. 105.

Nedíla 17-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 6-oje (Luk. 114).

Na Liturgii

K Korintanom 2. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 182.

Brátije, vy jesté cěrkví Bóha živa, jákože rećé Boh: jáko vseľúsja v nich, i pochoždú i búdu im Boh, i tii bú-
dut mni ľudíje. Tímže izydite ot sredý ich, i otlućitesja, hlahólet HóspodĽ, i nećistofí ne prikasájtesja, i az prijmú
vy, i búdu vam v otcá, i vy budete mni v sýny i dšćeri, hlahólet HóspodĽ vsederžiteľ. Sicevá úbo imúšce obítova-
nija, o vozľúblenii, očístim sebé ot vsjákija skvérny plóti i dúcha, tvorjášce svjatýňu v strási Bóžii.

Evanhelije ot Mat., zač. 62.

Nedíla 18-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 7-oje (Joan. 63.)

Na Liturgii

K Korintanom, 2. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 188.

Brátije, síjaj skúdstiju, skúdstiju i póžnet: a síjaj o bla-
hoslovénii, o blahoslavénii i póžnet. Kíjzdo jákože izvolénije

imať sérdcem, ne ot skórbí, ní ot núždy: dobrochótna bo dáteľa lúbit Boh. Silen že Boh vsjáku blahodáť izobilovati v vás, da o vsem vsehdá vsjáko dovólstvo imúšče, izbytočestvujete vo vsjáko dílo bláho, jákože jest písano: rastočí, dadé ubóhim, právda jehó prebyvájet vo vik víka. Dajáj že símjá síjuščemu, i chľíb v sníď da podášť, i umnóžit símjá váše, i da vozrastít žíta právdy vášeja: da o vsém bohatáščesja (izobilújete) vo vsjáku prostotú, jáže soďivájjet námi blahodarénije Bóhu.
Evanhelije ot Luki, zač. 17.

Neďíla 19-aja po Sošestvíi Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresenije 8-oje (Joan 64).

Na Liturgii

K Korintanom, 2. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 194.

Brátije, Boh i Otéc Hóspoda nášeho Isúsa Christá víšť, syj blahoslovén v víki, jáko ne lhu. V Damásci jazýčeskij kňaz Aréty carjá strežáše Damásk hrad, játi mja chofá: i okóncem v kóšnici svišen bych po stíni, i izbíhóch iz rukú jehó. Pochvalítisja že ne pólzujet mi: prijdú bo v vídínija i otkrovénija Hóspodňa. Vim čelovíka o Christí, préžde lít četyrenádesjati: (ášče v tíli ne vim, ášče lí kromí tíla, ne vim, Boh víšť), voschiščéna bývša takováho do trétijaho nebesé. I vim taková čelovíka (ášče v tíli, lí kromí tíla, ne vim, Boh víšť), jáko voschiščén byšť v raj, i slýša neizrečénny hlahóly, íchže ne lít jest čelovíku hlahólati. O takovím pochvalúšja: o sebí že ne pochvalúšja, tókmo o némoščech moích. Ášče bo voschoščú pochvalítisja, ne búdu bezúmen, ístinu bo rekú: ščaždú že, da ne káko kto vznepščújet o mňi páče, jéže vídit mja lí slýšit čto ot mené. I za premnóhaja otkrovénija da ne prevoznošúsja, dadésja mí pákostnik plóti, ánhel sata-nín, da mí pákosti dĳjet, da ne prevoznošúsja. O sem trikráty Hóspoda molích, da ótstupit ot mené. I rečé mi: „do-

vľijet ti blahodáf mojá: sila bo mojá v némošči soveršá-jetsja". Sládci úbo pochvalúsja páče v némoščech moích, da vselítsja v mja sila Christóva.

Evanhelije ot Luki, zač. 26.

Nedíla 20-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 9-oje (Joan 65).

Na Liturgii

K Galatom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 200.

Brátije, skazúju vam blahovistvovánije, blahoviščén-noje ot mené, jáko níst po čeloviku: ni bo az ot čeloviká prijách je, nížé naučichsja, no javlénijem Isús Christóvym. Slýšaste bo moje žitijé inohdá v židóvstvi, jáko po pre-mnóhu honích cérkov Bóžiju, i razrušách ju, i prespivách v židóvstvi páče mnóhich svérstnik moích v ródi mojem, izliča revníteľ syj otéčeskich moích predánij. Jehdá že blahovoli Boh, izbrávyj mja ot čréva mátere mojejá, i pri-zvávyj blahodátiju svojéju, javíti Sýna svojehó vo mňi, da blahovistvuju jehó v jazýcich: ábije ne priložichsja plóti i króvi, ni vzydóch v Jerusalím k prédnim mené Apósto-lom: no idóch v Araviju, i páki vozvratichsja v Damásk. Po tom že po trijéch litích vzydóch v Jerusalím sohládati Petrá, i prebých u nehó dnij pjaťnádésjať: inóho že ot Apó-stol ne vídich, tótkmo Jáкова, bráta Hóspodňa.

Evanhelije ot Luki, zač. 30.

Nedíla 21-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 10-oje (Joan. 66).

Na Liturgii

K Galatom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 203.

Brátije, uvídivše jáko ne opravdítsja čelovik ot díl zákóna, no tótkmo víroju Isús Christóvojzi, i my v Christá

Isúsa vírovachom, da opravdímsja ot víry Christóvy, a ne ot díl zákóna: zané ne opravdítsja ot díl zákóna vsjaka ploť. Ášče li iščušče opravdítsja o Christí, obrítóchomsja i sámí hrišnici, Christós úbo hrichú li služitel? da ne búdet. Ášče bo jáže razorích, sijá páki sozidáju, prestúpnika sebé predstavľaju. Az bo zakónom zakónu umróch, da Bóhovi živ búdu, Christóvi sraspjáchsja. Živú že ne ktomú az, no živét v mňi Christós: a ježe nýňi živú v plóti, víroju živú Sýna Bóžija, bozľubívšaho mené, i predávšaho sebé po mňi.

Evanhelije ot Luki, zač. 35.

Nedíla 22-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 11-oje (Joan. 67.)

Na Liturgii

K Galatom poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 215.

Brátije, vídíte, kolícími knihami písách vam mojéju rukóju. Jelíci choťát chvalítisja po plóti, sií núdat vy obrízatisja, tóčiju da ne krestá rádi Christóva honími búduť. Ni bo obrízajuščíisja sámí zakón chraňát: no choťát vam obrízovatisja, da v vášej plóti pochváľatsja. Mňi že da ne búdet chvalítisja tókmo o kresťí Hóspoda nášeho Isúsa Christá, ímže mňi mír raspjásja, i az míru. O Christí bo Isúsi ni obrízanije čo móžet, ni ne neobrízanije, no nová tvar'. I jelíci právilom sim žitelstvujut, mír na nich i mílost, i na Izraíli Bóžii. Próčeje, trudý da niktóže mi dajét: az bo jázvy Hóspoda Isúsa na tílí mojém nošú. Blahodát Hóspoda nášeho Isúsa Christá s dúchom vášim, brátije. Amíň.

Evanhelije ot Luki, zač. 83.

Neděla 23-aja po Sošestvii Sv. Ducha.**Na Utreni**

Evanhelije voskresnoje 1-oje (Mat. 116).

Na Liturgii

K Jefesejem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 220.

Brátije, Boh bohát syj v milosti, za premnúhuju ľubóv svojú, jéjuže vozľubí nas, i súščich nas mértvych prehríšěňmí, sooživí Christóm: blahodátiju jesté spasěni: i s nim voskresí, i sposadí na nebésnych v Christí Isúsi, da javít v vícich hrjadúščich prezílnoje bohátstvo blahodáti svojejá, blahostýneju na nas o Christí Isúsi. Blahodátiju bo jesté spasěni črez víru: i sijé ne ot vas, Bóžij dar: ne ot díl, da niktóže pochválitsja. Tohó bo jesmý tvorěnije, sozdáni v Christí Isúsi na dílá blahája, jáže přéžde uhotóva Boh, da v nich chódím.

Evanhelije ot Luki, zač. 38.

Neděla 24-aja po Sošestvii Sv. Ducha.**Na Utreni**

Evanhelije voskresnoje 2-oje (Mark. 70).

Na Liturgii

K Jefesejem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 221.

Brátije, Christós jest mir naš, sotvorívyj obojá jedíno, i sredostínije ohrády razorívyj, vraždú plótiju svojéju: zakon zápovidej učěňmí uprazdnív, da óba sozízdet sobóju v jedínaho nóvaho čelovíka, tvorjá mir, i primírít oboích v jedínom tíli Bóhovi krestóm, ubív vraždú na nem. I příšéd blahovistí mir vam, dálnim i bližnim: zané tím ímamy přiveděnije óboi v jedínom dúsi k Otcú. Tímže úbo ktomú ňíste stránni i příšělcí, no sožitele svjatým i přísňii Bóhu, nazdánii bývše na osnovánii Apóstol i Prorók, súšču krajeuhólnu samomú Isúsu Christú, o němže vsjako sozdánije sostavľájemó rastét v cěrkov svjatúju o Hóspodí, o němže i vy sozidájetesja v žilíšče Bóžije dúchom.

Evanhelije ot Luki, zač. 39.

Neděľa 25-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 3-oje (Mark. 71).

Na Liturgii

K Jefesejem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 224.

Brátije, molú vy, az júznik o Hóspodí: dostójno chodíti zvánija, v něže zváni býste, so vsjákim smirenomúdrim i krótostiju, s dolhoterpínijem terpjášče druh drúhu ľubóviju, tščaščesja bľustí jedínénije dúcha v sojúzi míra. Jedíno tílo, jedín duch, jákože i zváni býste v jedínom upovánií zvánija vášeho: jedín Hóspodĭ, jedína víra, jedíno kreščénije; jedín Boh i Otéc vsích, íže nad vsími, i črez vsich, i vo vsích nas.

Evanhelije ot Luki, zač. 53.

Neděľa 26-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 4-oje (Luka. 112).

Na Liturgii

K Jefesejem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 229.

Brátije, jáko čáda svíta chodíte: plod bo duchóvnyj jest vo vsjákoj blahostýni i právdĭ i istiňi, iskušájušče, čto jest blahouhódno Bohóvi. I ne priobščájtesja k dílóm neplódnym fmy, páče že i obličájte: byvájemaja bo ótaj ot ních, srámno jest i hlahólati. Vsja že obličájemaja, ot svíta javľájutsja: vse bo javľájemoje, svit jest. Sehó rádĭ hlahólet: vostáni spjáj, i voskresní ot mértvych, i osvítit fa Christós. Bľudíte úbo, káko opásno chóдите: ne jákože nemúdrĭ, no jákože premúdrĭ, iskupújušče vrémja, jáko dnĭje lukávi suť. Sehó rádĭ ne byvájte nesmýslenĭ, no razumívájte, čto jest vóla Bóžija. I ne upivájtesja vinóm, v němže jest blud: no páče ispolňájtesja dúchom, hlahólušče sebĭ

v Psalmích i píniích i písnech duchóvných, vospívajúšče i pojúšče v serdcách vášich Hóspodevi.

Evanhelije ot Luki, zač. 66.

Nedíla 27-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 5-oje (Luka 113).

Na Liturgii

K Jefesejem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 233.

Brátije, vozmohájte o Hóspodí, i v deržávi krípsti jehó. Oblecítejsja vo vsja orúzija Bóžija, jáko vozmoščí vam státi protivu kóznem diávolskim: jáko ňišť náša braň k króvi i plóti, no k načáлом, i k vlastém, i k miroderžítelem tmy víka sehó, k duchovóm zlóby podnebésnym. Sehó rádí prijmíte vsja orúzija Bóžija, da vozmóžete protivítisja v deň lut, i vsja soďíjavše, státi. Stánite úbo prepojásani čreslá váša ístinnoju, i obólkšesja v broňá právdy, i obúvše nózi v uhotóvanije blahovistvovánija míra: nad vsími že, vospriímše ščit víry, v némže vozmóžete vsja strily lukávaho razžénnyja uhasíti: i šlém spasénija vosprijmíte, i méč duchóvnýj, íže jest hlahól Bóžij.

Evanhelije ot Luki, zač. 71.

Nedíla 28-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 6-oje (Luka 114).

Na Liturgii

K Kolossajem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 250.

Brátije, blahodarjašče Bóha i Otcá, prizvávšaho vas v pričástije naslídijsja svjatých v svíti: íže izbávi nas ot vlásti témnyja, i prestávi v cárstvo Sýna íubvé svojejá, o némže

ímamy izbavlénije króvíju jehó, i ostavlénije hrichóv: íže jest óbraz Bóha nevidímaho, pervoroždén vsejá tvári: jáko tím sozdaná býša vsjáčeskaja, jáže na nebesí, i jáže na zemlí, vídímaja i nevidímaja, ášče prestóli, ášče hospódstvíja, ášče načála, ášče vlásti, vsjáčeskaja tím i o nem sozdášasja: i toj jest přéžde vsich, i vsjáčeskaja v nem sostojátsja. I toj jest hlavá tílu církvje, íže jest načátok, pervoroždén iz mértvych, jáko da búdet vo vsich toj pérvenstvujá.

Evanhelija ot Luki, zač. 76.

Nadíla 29-aja po Sošestvíi Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 7-oje (Joan. 63).

Na Liturgii

K Kolossajem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 257.

Brátíje, jehdá Christós javítsja, živót vaš, tohdá i vy s ním javítejsja v slávi. Umertvíte úbo údy váša, jáže na zemlí: blud, nečistotú, strásť, póchoť zlúju, i lichoimánije, jéže jest idoloslužénije: íchže rádí hrjadét hñiv Bóžij na sýny protivlénija, v níchže i vy inohdá chodíte, jehdá živjáste v nich. Nýňi že otložíte i vy ta vsja: hñiv, járošť, zlóbu, chulénije i sramoslóvíje ot ust vášich. Ne lžíte druh na drúha, sovlékšesja vétchaho čelovíka s díjáňmi jehó, i oblékšesja v nóvaho, obnovlájemaho v rázum, po obrázju sozdávšaho jehó: idíže ñíst Jéllin, ni Juděj, obrízanije i neobrízanije, várvar i skit, rab i svobód: no vsjáčeskaja i vo vsich Christós.

Evanhelije ot Luki, zač. 85.

Nedíla 30-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 8-oje (Joan. 64).

Na Liturgii

K Kolossajem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 258.

Brátije, oblecítejsja jákože izbránnii Bóžii, svjáti i voz-lúbleri, v utróby ščedrót, bláhost, smirenomúdrije, krótost, i dolhoterpínije: priémľušče druh drúha, i proščájušče sebi, ášče kto na kohó ímať porecénije: jákože i Christós prostíl jest vam, táko i vy. Nad vsími že sími sťažite ľubóv, jáže jest sojúz soveršénstva: i mir Bóžij da vodvorjájetsja v serdcách vášich, v óňže i zváni býste v jedínom tíli: i blahodárni byvájte. Slóvo Christóvo da vseľájetsja v vas bohátno, vo vsjákoj premúdrosti, učášče i vrazumľájušče sebé samích vo psalmích i píniích i písnech duchóvnych, vo blahodáti pojúšče v serdcách vášich Hóspodeví.

Evanhelije ot Luki, zač. 91.

Nedíla 31-aja po Sošestvii Sv. Ducha.

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 9. (Joan. 65).

Na Liturgii

K Timotheju 1. poslanija sv. Apostola Pavla čtenie, zač. 280.

Čádo Timothéje, vírno slóvo i vsjákaho prijátija dostójno, jáko Christós Isús príjde v mir hrišníci spastí, ot níhže pérvyj jesm az: no sehó rádi pomílovan bych, da vo mňi pérvom pokážet Isús Christós vse dolhoterpínije, za obráz choťáščich vírovati jemú v žizň víčnuju. Carjú že vikóv netlínnomu, nevidímomu, jedínomu premúdromu Bóhu, česť i sláva vo víki vikóv. Amíň.

Evanhelije ot Luki, zač. 93.

**Neděľa 32-aja po Sošeství Sv. Ducha.
(O Zakchei).**

Na Utreni

Evanhelije voskresnoje 10. (Joan. 66).

Na Liturgii

K Timotheju poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 285.

Čádo Timothéje, vírno slóvo i vsjákačo prijátija dostójno. Na sijé bo i truždájemsja i ponošájemi jesmý, jáko upovácho na Bóha žíva, íže jest spasíteľ vsím čelovíkom, páče že vírnym. Zaviščaváj sijá i učí. Niktóže o júnosti tvojej da neradí: no óbraz búdi vírnym, slóvom, žítijém, lubóviju, dúchom, víroju, čistotóju. Dóndeže príjdú, vnemlí čténiju, ufišéniju, učéniju. Ne neradí o svojem darování živúščem v tebí, jéže danó tebí bysť proróčestvom, s vozložénijem ruk svjaščenničestva. V sich poučájsja, v sich prebyváj, (v sich razumíváj), da prespíjanije tvoje javléno búdet vo vsich.

Evanhelije ot Lukí, zač. 94.

IZ TRIODI.

Nedíla Mytarja i fariseja.

V subbotu na Večerni.

Hlas po rjadu. Na Hospodi vozzvach: Stichiry Oktoicha 7., vmisto že Stichir svjataho pojutsja iz Triodi Stichiry sija:

Hl. 1. Ne pomólimsja fariséjski, brátije: ibo voznosjáj sebé smírítsja; smírím sebé pred Bóhom, mytárski pošćénijem zovúšće: očísti ny, Bóže, hrišnyja.

Fariséj tščeslávijem pobiždájem, i mytár pokajánijem prikloňájem, pristupísta k Tebí jedínomu Vladýci: no ov úbo pochvalívsja, lišísja blahích: ov že ničtóže viščáv, spodóbisja darovánij. V sich vozdychániich utverdí mja Christé Bóže, jáko čelovikolúbec.

Hl. 3. Mytarjá i fariséja različije razumívši dušé mojá, onáho úbo voznenavižd' hordýnnyj hlás, ováho že revnúj blahoumilénnoj molítvi, i vozopíj: Bóže, očísti mja hrišnah, i pomíluj mja.

Sláva: hl. 8. Vsederžiteľu Hóspodi! vim, koliko mohút slézy: Jezekíju bo ot vrat smértnych vozvedóša, hrišnuju ot mnoholítnych sohrišénij izbáviša, mytarjá že páče fariséja opravdáša: i moľúsja s ními pričtáv pomíluj mja.

I nyňi: Bohorodičen pervyj rjadovaho hlas.

Na Stichovnych: Sláva: Hl. 5. Ofahčénnymi očíma moíma ot bezzakónij moích, ne mohú vozzrítí, i vidítí vysotú nebésnuju: no prijmí mja, jáko mytarjá kájuščasja, Spáse, i pomíluj mja.

I nyňi: Chrám i dver': (zri str. 85).

Na Utreni

Hlas po rjáu. Po Evanhelii i Psalmi 50.:

Sláva: Hl. 8. Pokajánija otvérzi mi dvéri Žiznodávče, útreňujet bo duch moj ko chrámu svjatómu Tvojemú, chrám nosjáj filésnyj ves' oskvernén: no jáko šcedr, očisti blahotrubnoju Tvojeju milóstiju.

I nýňi: Na spasénija stezí nastávi mja Bohoródice, stúdnymi bo okaľách dúšu hrichmí, i v línosti vse žitijé moje izdích: no Tvoími molítvami izbávi mja ot vsjákija nečistoty.

Pomiluj mja Bóže po velicij milosti Tvojeje, i po množestvu šcedróť Tvoích očisti bezzakónije moje.

Hl. 6. Množestva soďijannych mnóju lútych, pomysľája okajányj, trepěšču strašneho dne súdnaho: no naďijasja na milosť blahotrubija Tvojeho, jáko David vopijú Ti: pomiluj mja Bóže, po velicij Tvojeje milosti.

Irmosi Kanona Hl. 6. Jáko po súchu: (zri str. 96).

Po 3. pisni: Kondak i Ikos Oktoicha, Sidalen Triodi:

Hl. 4. Smirénije voznesé oderžimaho zlými, mytarjá vzdchnúvša, i jéze očisti, k Ziždíteľu vozzvávša: voznošénije že nizloží ot právdy, okajánnaho fariséja veleričujušča. Ťímže porevnúim dóbrym, ot zlých otstupájušče.

Sláva: Smirénije drévre voznesé mytarjá, pláčem vozopívša: očisti i opravdisja. Tomú podražám, vsi v hlubinú zol vpádšii, vozopiím Spásu iz hlubiný sérdca: sohrišichom, očisti jedine Čelovikoľúbče.

I nýňi: Skóro prijmi, Vladýčice, molénija náša, i sijá prinesí Tvojemú Sýnu i Bóhu, Hospozé vseneporóchnaja: razriší obstojánija k tebi pritekajúščich, sokruší kózni, i nizloží dérzosť vookružájuščichsja bezbóžno na rabý tvojá, Prečístaja.

Kondak Hl. 4. Fariséjeva ubižím vysokohlahólanija, i mytarévi naučimsja vysofi hlahól smirénnych, pokajánijem vzyvájušče: Spáse míra, očisti rabý Tvojá.

Druhij: Kondak, Hl. 3. Vozdychánija prinesém mytárskaja Hóspodevi, i k Nemú pristupím hrišnií, jáko Vladýci: chóščet bo spasénija vsich čelovikov, ostavlénije podajét vsim kájuščymsja: nas bo rádi voplotísja, Boh syj Otcú sobeznačálnyj.

Ikos: Sámí sebe brátije vsi smírim, vozdycháňmi, rydáňmi pobijém sóvist: da v suďí tohdá víčnóm támo javímsja vírni, nepovínni, polučívše ostavlénije. Támo bo jest voístinnu oslavlénije, jéze víditi nam nýňi umólim: támo bolízň otbižé, pečál i iz hlubíný vozdychánija, vo Jedémi divňím, jehóže Christós zizďitel, Boh syj Otcú sobeznačálnyj.

Po 9. Pisni: Svitilen Oktoicha, posem: Sláva: Vysokoríčija bíhaim fariséjeva zlíjšaho, smiréniju že navýknem mytarévu izrjadňíjšemu, da voznesémsja vopijúšče k Bóhu s óňim: očisti rabý Tvojá, rodívysja ot Ďivy, Christé Spáse, vóleju i krest preterpívyj, i spasýj mir Tvoím Bóžestvennym milosérdijem.

I nýňi: Tvoréc sozdánija i Boh vsich, ploť tľínnuju priját, iz neporóčnyja utróby tvojejá, vsepítaja Bohoródice, i tľínnoje mojé jestestvó vse obnoví, páki jákože préžde roždestvá ostávl po roždeství: otňúdu že Ťa víroju vsi voschvalájušče, zovém: rádujsja míru slávo.

Na Chvalite: Stichiry Oktoicha 4. i Triodi 4. sija: Ne pomólimsja fariséjski: — Fariséj tščeslávijem: (zri str. 137).

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi niščích Tvoich do koncá.

Hl. 3. Mytarjá i fariséja: (zri str. 137).

Ispovímsja Tebí Hósp. vsim sérdcem moím, povím vsjá čudesá Tvojá.

Fariséja velechválňyj hlas vírnií voznenavídivše, mytarévoj že blahoumilénnoj mólitvi porevnovávše, ne vysókaja múdrstvujem: no sebe smírjájušče, so umilénijem vozovém: Bóže očisti hrichí nášja.

Sláva Hl. 8. Ot ďil pochvaléňmi fariséja opravdájušča sebe osudíl jesí Hóspodi, i mytarjá smírívšasja i vozdycháňmi očičšénija prosjášča, opravdál jesí: ne vnímáješi

bo velemúdreňnym pomyslóm, i sokrušénnaja serdcá ne uničizáješi: tímže i my Tebí pripádajem vo smirénii, postradávšemu nas rádi, podážď ostavlénije i véliju mílošf.

I nýňi: Preblahoslovéna jesí:

Na Liturgii.

Po Vchoďi: Tropar voskresen prilučivšahosja hlasa.

Sláva: Kondak, hl. 3. Vozdychánija prinesém mytárskaja: (zri str. 139).

I nýňi: Bohorodičen: Ďíva dnes predstoít v cérkvi, i s líki Svjatých nevidimo za ny móliťsja Bóhu: Ánhely že s Archieréi poklanájutsja, Apostóly že s Proróki likovstvújut: nas bo rádi mólit Bohoródica predvičnaho Bóha.

Apostol. K Timotheju 2. poslanija sv. Apostola Pavla čtenie, zač. 296.

Čádo Timothéje, ty poslídoval jesí mojemú učéniju, žitijú, privítu, víri, dolhoterpíniju, ľubví, terpíniju, izhnánijem, stradánijem, jaková mi býša v Antiochii, i v Ikonii, i v Lístrich: jaková izhnánija prijách, i ot vsich mja izbávil jest Hóspodf. I vsi že choťáščii blahočéstno žiti o Christí Isúsi, honími budúť. Lukávii že čelovíci i čarodii preuspíjut na hóršeje, preľščájušče i preľščájemi. Ty že prebyváj, v níhže naučén jesí, i jáže vvírena suť tebi: vídyj ot kohó naučilsja jesí, i jáko iz mláda svjaščénnaja písánija umíješi, mohúščaja ťa umudriti v spasénije, víroju, jáže o Christí Isúsi.

Evanhelije ot Luki, zač. 89.

Nedíla Bludnaho syna.

V subbotu na Večerni.

Hlas po rjadu. Na Hospodi vozzvach: Stichiry Oktoicha i Triodi sija:

Hl. 1. V bezhrišnuju stranú i živótnuju vvírichsja, posíjav hričh, serpóm požáv klásy ľínosti, i rukojátijem svjázáv đíjáníj moich snopý, jáže i postlách ne na humňi pokajánija. No moľú ťa previčnaho đílateľa nášeho Bóha: vítrom Tvojeho ľuboblahoutróbija razvij plévu đil moich,

i pšenicu dážd' duší mojej ostavlénije, v nebesnuju Tvoju zatvorjája mja žitnicu, i spasí mja.

Poznáim brátije táinstva sílu: ot hrichá bo ko otéčeskomu dómu vostéckšaho blúdnaho syna preblahíj Otéc predusrít lobzájet, i páki Svojejá slávy poznánije dárujet: i táinstvennoje výšnim soveršájet veselije, zakalája telcá upitánnaho, da my dostójno sožitelstvujem zaklávšemu že čelovikolúbnomu Otcú, i slávnomu zakoléniju, Spásu duš nášich.

Hl. 4. Jáko blúdnyj syn prijdóch i az Ščédre, žitijé vse izdívyj vo otšéstvii: rastočich bohátstvo, jéže dal jesí mňi, Otče: prijímí mja kájuščasja, Bóže, i pomíluj mja.

Sláva: Hl. 2. O kolíkich bláh okajánnij sebé lišich, o kaková cárstvija otpadóch strástnyj az: bohátstvo iznurív, jéže prijách, zápovid' prestupích. Uvý mňi, strástnaja dušé: ohňú víčnomu próčeje osúdišisja. Ťímže préžde koncá vozopíj Christú Bóhu: jáko blúdnaho prijímí mja syna, Bóže, i pomíluj mja.

I nýňi: Bohorodičen 1-yj hlása.

Na Stichovnych. Sláva: hl. 6. Otéčeskaho dára rastočív bohátstvo, s bezslovésnymi skotý pasóchsja okajánnij, i tich želája piščí, hládom tajách ne nasýščájasja: no vozvratívsja k blahoutróbnomu Otcú, vzyváju so slezámí: prijímí mja jáko najémnika, pripádajušča čelovikolúbiju Tvojemú i spasí mja.

I nýňi: Tvoréc i Izbávitel': (zri str. 94).

Na Utrení.

Hlas po rjadu. Polijelej: obyčna dva Psalma. Po Polijeleju:

Na rikách Vavilónskich, Allilúja, támo sidóchom i plákachom, pomjanúvše Sióna. Allilúja. 3.

Vospójte nam ot písnej Siónskich. Allilúja. 3.

Káko vospojém pišň Hospódňu na zemlí čuždéj? Allilúja. 3.

Dščí Vavilóna okajánnaja: blažen íže ímet, i razbijét mladéncy tvojá o kámeň. Allilúja. 3.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3., sláva tebí Bóže.

Anhelskíj sobór: Stepenna i pročaja.

Po Psalmi 50. Sláva: hl. 2. Pokajánija otvérzi mi: (zri str. 138).

Irmosi Kanona voskres.: i Katavasija: Hl. 2.

1. Mojséjskuju pišň vospriímši, vozopíj duše: pomóščnik i pokrovíteľ bysť mňi vo spasénije, sej moj Boh, i proslávľu Jehó.

3. Neplódstvovavšij moj um plodonósen Bóže, pokaží mi đílatelju dóbrych, nasadítelju blahích, blahoutróbijem Tvoím.

Sidalen, hl. 1. Objátija ótča otvérstí mi potščíjsja blúdnó moje izdích žitijé, na bohátstvo neistoščimoje vzirája ščedrót Tvoích, Spáse: nýňi obniščávšeje moje sérdce ne prézri, Tebí bo Hóspodi vo umilénii zovú: sohríšich, Otčé, na nébo i pred Tobóju.

Sláva: tojže. I nýňi: Nebráčnaaja, čistaja Bohoródice Ďívo, jedína vírných predstátelnice i pokróve: ot bíd i skorbéj i ľútych obstojánij svobodí na Ĥa nadéždu Otrokovíce imúšчих, i dúšy nášja spasí božéstvennymi molítvami Tvoími.

4. Jéže ot Ďívy Tvoje roždestvó Prorók predzrjá, vospropovídaše vopijá: sluch Tvoj uslyšach, i ubojáchsja, jáko ot júha iz horý svjatýja priosinénnyja prišél jesí Christé.

5. Nóšči prešédšej priblížisja deň i svit míru vozsijá: sehó rádi chválat Ĥa ánhelstii Čini i slavoslóvjat Ĥa vsjáčeskaja.

6. Vo hlubiňi hrichóvňij soderžím jesm Spasé, i v pučínii žitéjsťij oburevájem: no jákože Íonu ot zvirja, i mené ot strastéj vozvedí, i spasí mja.

Kondak, hl. 3. Otéčeskija slávy Tvojejá udalíchsja bezúmno, v zlych rastočív, jéže mi predál jesí bohátstvo; tímže

Ti blúdnaho hlas prinošú: sohrišich pred Tobóju Ótče ščedryj, prijmi mja kájuščasja, i sotvorí mja jáko jedínaho ot najémnik Tvoích.

Ikos: Spásu Christú na vsjak deň učášču Svoím hlásom v písaniích, uslyším o bludnóm, i cilomudrénom páki, i sehó viroju upodobimsja dobromú pokajániju. Viduščemu tájnaja vsich smirénijem sérdca vozzovém: sohrišichom Ti Ótče ščedryj, i ňismy dostójni nikoliže nareščísja čáda Tvojá, jákože préžde: no jáko jestestvóm syj čelovikoľubív, Ty prijmi, i sotvorí mja jáko jedínaho ot najémnik Tvoích.

7. Cheruvímy podražájušče ótrocy v peščí, likovstvováču vopijúšče: blahoslovén jesí Bóže, jáko ístinnoju i sudóm navél jesí sijá vsja hrich rádí nášich, prepítij i preproslávlennyj vo vsja víki.

8. V kupiňi Mojséju Ďívy čúdo na Sinájstij horí Proobrazívšaho inohdá, pojte, blahoslovíte, i prevoznosite vo vsja víki.

9. Ot zemnoródných kto slýša takovóje? ilí kto vídi kohdá? jáko Ďíva obrítesja vo črévi imúščaja, i bezbolíznenno mladénca poróždšaja: takovóje Tvoje čúdo, i Ĥa čístaja Bohoródice veličájem.

Svitilen voskresen.

Sláva: Triodi: (Podoben: Ženy uslyšíte): Bohátstvo, jéze mi dal jesí, blahodáti, okajánnij otšéd nepotrěbno, zlí izdích Spáse, blúdnó požív, bisóm Ístívno rastočích. Ĥímže mja obraščájuščasja, jákože blúdnaho, prijmi Ótče ščedryj, i spasí.

I nýňi: Svjatája Máti Ďívo, vélije propovídanije Apóstol, Múčenik i Prorók i Prepodóbnych, Tvojhó Sýna i Hóspoda mílostiva sotvorí nam rabóm Tvoím, Bohorodíteľnice, jehdá sjádet sudítí po dostojániju kojehóždo.

Na Chvalite: 5. Stichiry Oktoicha, taže Triodi sija:

Hl. 2. Blúdnaho hlas prinošú Ti Hóspodi: sohrišich pred očíma Tvoíma, Blahíj, rastočích bohátstvo Tvoích darovánij: no prijmi mja kájuščasja Spáse, i spasí mja.

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojojá, ne zabúdi niščích Tvoích do koncá.

Hl. 4. Jáko blúdnyj syn prijdóch i az Ščedre, žitijé vse izdívyj vo otšéstvii: rastočích bohátstvo, jéze dal mi jesí, Ótče: prijmi mja kájuščasja Bóže i pomiluj mja.

Ispovímsja Tebí Hóspodi, vsim sérdcam moím, povím vsja čudesá Tvojojá.

Hl. 8. Izdív blúdno otečeskaho imínija bohátstvo, i rastočiv, púst bých, v stranú vselívsja lukávych hraždán, i ktomú ne terpjá s nimi sožitelstva, obráščsja vopijú Ti ščedromu Otcú: sohriších na nébo i pred Tobóju, i nísm dostóin nareščísja syn Tvoj: sotvorí mja jáko jedínaho ot najémnik Tvoích Bóže, i pomiluj mja.

Sláva: Hl. 6. Ótče blahij, udalíchsja ot Tebé: ne ostávi mené, níže nepotrébna pokaží cárstvija Tvojeho. Vrah vse-lukávvyj obnaží mja, i vzját moje bohátstvo: dušévnaja darovánija blúdno rastočích. Vostáv úbo, obráščsja k Tebí vopijú: sotvorí mja jáko jedínaho ot najémnik Tvoích, mené rádi na kresfí prečístii Tvoí ruci prostrýj, da lútaho zvirja ischitíši mja, i v pérvuju odéždu oblečéši mja, jáko jedín mnohomilostiv.

I nýňi: Preblahoslovéna jesí:

Na Liturgii.

Po Vchoďi Tropar voskresen prilučivšahosja hlasa.

Sláva: Kondak, hl. 3. Otéčeskija slávy: (zri str. 142).

I nýňi: Bohorodičen: Ďíva dnes: (zri str. 140).

Apostol. K Korintfanom 1. poslanija sv. Apostola Pavla čtenie, zač. 135.

Brátie, vsja mí líť suť, no ne vsja na pólzu: vsja mí líť suť, no ne az obladán búdu ot čehó. Brášna črévu, i črévo brášnom. Boh že i sijé i sijá uprazdnit: tílo že ne bluzéniju, no Hóspodevi i Hóspod tílu: Boh že i Hóspoda vozdvíže, i nas vozdvihnet síloju svojéju. Ne víste li, jáko tílesá váša, údove Christóvy suť? vem li úbo údy Christóvy, sotvorjú údy bludníči? Da ne búdet. Ilí ne víste,

jáko priliplájajsja skvernoďijci, jedíno tílo jest s bludoďijceju? búdetá bo, rečé, óba v ploť jedínu. Priliplájajsja že Hóspodevi, jedín duch jest s Hóspodem. Bihájte bludoďijánija: vsjak bo hrich, jehóže ášče sotvorít čelovik, kromí tíla jest: a bludáj vo svéjé tílo sohrišájjet. Ilí ne víste, jáko tílesá váša chram živúščaho v vas svjatáho Dúcha suť, jehóže ímate ot Bóha, i níste svojí? kúpnení bo jéste cínoju. Proslávíte úbo Bóha v tílesích vášich, i v dúšach vášich, jáže suť Bózija.

Evanhelije ot Luki zač. 79.

Na Utreni: vse po rjadovamy hlasu i Minei.

Nedíla Mjasopustnaja.

V subbotu na Večerní.

Na Hospodi vozzvach 6 Stichir iz rjadovaho hlasu, i iz Triodi sija:

Hl. 6. Jehdá chóščeší prijítí sud právednyj sotvorítí, Sudijé právedňijšij, na prestóli slávy Tvojejá sídáj, riká ohnénnaja pred Tvoje sudílišče užasájuščaja vlečét vsich, predstojáščym Tebí nebésnym Sílam, čelovíkom že sudímym stráchom, jákože kóždo soďila: tohdá nás počadí, i části Christé spodóbi spasájemych, jáko blahoutróben, víroju mólim Ťá.

Kníhi razhnútsja, javléna búduť dĵánija čelovíkov pred nesterpímym sudíliščem: vozšumít že judól vsja strášnym skrežetánijem pláča, vsja vídašči sohrišívšyja, vícnujuščym múkam sudóm právednym Tvoím otpuščájemyja, i bezďilno pláčuščyja, Ščedre. Ťímže Ťá mólim Bláže: počadí nas pojúščich Ťá, jedíne mnohomílostive.

Vozhlasját trúby, i istoščátsja hróby, i voskrésnet čelovíceskoje vse jestestvo trepěščuščeje: dóbraja soďíjavšii v rádstí rádujutsja, čájušče mzdú vosprijátí, sohrišívšii že trepěščut, lúťi rydájušče, v múku posylájemi, i ot izbránnych razlučájemi, Hóspodi slávy, uščedrí nas jáko blahij, i části spodóbi vozľubívšich Ťá.

Pláču i rydáju, jehdá v čúvstvo prijmú ohň víčnyj, tmu kromišňuju, i tártar, lútyj čěrv, skrězet že páki zúbnyj i neprestánnij, boľizň imúšču býti bez míry sohríšívšym, i Tebé preblaháho nrávom lukávym probňívavšym, ot níchže jedín i pěrvyj jesm az okajánnij: no Sudijé, mílostiju Tvojeju spasí mja, jáko blahoutróben.

Sláva: Hl. 8. Jehdá postávjatsja prestóli, i otvėrzutsja kníhi, i Boh na sudí sjádet: o kakovýj strách tohdá, ánhelom predstojáščym v strási, i rikí óhnennij tekúščej, čo sotvorím tohdá v mnóhich hrisích povínnií čelovícý? Jehdá že uslyším zovúšča Jehó blahoslověnnýja Otcá v cárstvo, hríšnyja že otsylájušča v múku: kto poterpít strášnaho onaho izrečěnija? No jedíne čelovikoľúbče Spáse, Carjú vikóv, přězde dáže končina ne prispíjet, pokajánijem obratív, pomíluj mja.

I nýňi: Bohorodičen 1-yj hlasa.

Na Stichovnych. Sláva: Hl. 8. Uv ý mňi, mráčnaja dušé, dokóli ot zlých ne otriváješisja? dokóli unýnijem sležíši? čo ne pomyšľáješi o strášnom časi směrti? čo ne trepěščeši vsjá strášnaho sudišča Spásova? úbo čo otviščáješi, ilí čo otrečěši? đilá tvojá predstoját na obličěnije tvoje, đijánija obličájut klevěščušča. Próčeje o dušé, vrémja nastá, tecí, predvarí, víroju vozopíj: sohríších Hóspodi, sohríších Ti, no vim Čelovikoľúbče blahoutróbije Tvoje: Pástyrju dóbryj, da ne razlučíši mené odesnúju Tebé predstojánija, velíkija rádi mílosti Tvojejá.

I nýňi: Beznevístnaja Ďivo: (zri str. 109).

Na Utreni.

Hlas po rjadu. Na rikách Vavilónskich: jakože ukazasja v Neď. Bludňaho syna (zri str. 141).

Po Psalmi 50: Pokajánija otvėrzi mí: (zri str. 138).

Irmosi Kanona voskr. i Katavasija. Hl. 6.

1. Pomóščnik i pokrovíteľ bysť mňi vo spasěnije: sej

moj Boh, i proslávľu Jehó, Boh otcá mojehó, i vynesú Jehó: slávno bo proslávľisja.

3. Utverďí Hóspodi na kámeni záповidej Tvoích podvíhšesja sérdce mojé, jáko jedín svjat jesí i Hóspodľ.

Sidalen, hl. 6. Pomyšľáju deň strášnyj, i pláčusja đíjánij moích lukávych: káko otviščáju bezsméртnomu Carjú? kóim že derznovenijem vozrjú na Sudijú blúdnyj az? Bláhoutróbnij Ótče, Sýne jedinoródnij, i Dúše svjatýj, pomíluj mja.

Sláva: V judóli pláča, v místi jéze položil jesí, jehdá sjádeši, Mílostive, sotvorítí právednyj sud, ne objaví mojá tájnaja, nižé posramí mené pred ánhely, no poščadí mja Bóže, i pomíluj mja.

I nýňi: Upováňije míra, blahája Bohoródice Ďívo, Tvoje i jedíno strášnoje zastupľenije moľu! umilosérdisja na udobooobstojáateľnyja ľúdi, umolí mílóstivaho Bóha izbávitisja dušám nášym ot vsjákaho preščénija, jedína blahoslovénnaja.

4. Uslýša Prorók prišéstvije Tvoje Hóspodi, i ubojásja, jáko chóščeši ot Ďívy rodítisja, i čelovíkom javítisja, i hláhólaše: uslýsach sluch Tvoj i ubojáchsja: sláva síľi Tvoje Hóspodi.

5. Ot nóšči útreňujušča, Čelovíkolúbče, prosvítí, moľúsja, i nastávi i mené na poveľinija Tvojá, i naučí mja Spáse Tvorítí voľu Tvojú.

6. Vozopích vsím sérdcem moím ko ščédromu Bóhu, i uslýša mja ot áda preispódnaha, i vozvedé ot tľi živót moj.

Kondak, hl. 1. Jehdá príjdeši Bóže na zémľu s slávoju, i trepéšcut vsjáčeskaja, riká že óhnennaja pred sudíščem potečét, i kníhi razhibájutsja, i tájnaja javľájutsja: tohdá izbávi mja ot ohňá neuhásimaho, i spodóbi mja odesnúju Tebé státi, Sudijé právedňijšij.

Ikos: Strášnoje sudíšče Tvoje pomyšľája, prebláhij Hóspodi, i deň súdnyj, užasájusja i bojúsja, ot sóvisti mojejá oblicájem: jehdá ímaši sísti na prestóľi Tvojém, i tvo-

ríti ispytánije, tohdá otreščísja hrichóv niktóže vozmóžet, ístiňi obličájušcej, i bojázni soderžášcej, veľmí úbo vozšumít tohdá ohň gejeňskij, hrišnicy že voskrežěšcut. Ťímže mja pomíluj préžde koncá, i počadí mja, Sudijé právedňijsij.

7. Sohríšichom bezzakónnovachom, neprávdovachom pred Tobojú, nižé sobľudóchom, nižé sotvoríchom, jákože zapovídal jesí nam: no ne predážď nas do koncá, otcév Bóže.

8. Jehóže vóinstva nebésnaja slávját, i trepěšcut Cheruvími i Serafími, vsjako dychánije i tvar', pójte, blahoslovíte i prevoznosite vo vsja víki.

9. Bezsímennaho začátija roždestvó neskazánnoje, Mátere bezmúžnyja netľinen Plod: Bóžije bo roždénije obnovľájet jestestvá: tímže řa vsi ródi, jáko bohonestnuju Máter, pravoslávno veličájem.

Svitilen voskresen, taže:

Sláva: (Podob. Ženy uslyšíte): Se deň hrjadét Hóspoda Vsederžíteľa, i kto sterpít strách prišěstvija ónaho? deň bo járosti jest, i pešc horjášcája, v óňže Sudijá sjádet, i po dostojániju džánij komúždo otdáš.

I nýňi: Čas ispytánija, i strášnaho prišěstvija čelovikolúbca Vladyki pomyšľája, ves' trepěšcu, i sítuja vopijú Ti: Sudijé moj právedňijsij, i jedine Mnohomílostive, kájuščasja prijmí mja Bohoródicy molítvami.

Na Chvalíte: 5. Stichir Oktoicha, i Triodí sija:

Hl. 6. Pomyšľáju deň ónyj i čas, jehdá ímamy vsi názi i jáko osuždění neumýtnomu Sudii predstáti: tohdá trubá vozšumít veľmí, i osnovánija zemľi podvižutsja, i mértvii ot hrobóv voskresnujut, i vózrastom jedíňim vsi búdut, i vsich tájnaja jávlena predstánut pred Tobóju: i vozrydájut i vospláčutsja, i vo ohň kromíšnij otídut, íže nikohdáže pokájašasja: i v rádosť i veséľije právednych žrěbij vnídet, v čertóh nebésnyj.

Ispovímsja Tebí Hóspodi, vsim sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

O kakovýj čas tohdá i deň strážnyj, jehdá sjádet Sudijá na prestóli strážnom: kníhi razhibájutsja, i đijánija obličájutsja, i tájnaja tmy javléna byvajúť: Ánheli obtekajúť, sobirájusče vsja jazýki. Prijďte, uslyšíte cárije i kňázi, rabí i svobódni, hrišnicy i právednicy, bohátii i níščii, jáko hrijadét Sudijá, chotáj sudíti vsěj vselénňij: i kto preterpít pred licém Jehó, jehdá Ánheli predstánut obličájusče đijánija, pomyslénija i mysli, jáže v nošči i v dni? o kakovýj čas tohdá. No préžde dáže ne prispíjet končina, potščisja zovúšči dušé: Bóže, obratív spasí mja, jáko jedín blahoutróben.

Vozveselúsja i vozrádujusja o Tebí: pojú ímeni Tvojemú Výšnij.

Hl. 8. Daniíl Prorók, muž želánij byv, vlastitelnoje Bóžije víďiv, síce vopijáše: Sudijá síde, i kníhi razhnúšasja. Bľudí dušé mojá: postíši li sja, bližňaho tvojehó ne prézri: ot brášen vozderžíši li sja, bráta tvojehó ne osuždáj: da ne vo ohň otsylájema, shoriši jáko vósk, no da bez potknovenija vvedét ta Christós v cárstvije Svojé.

Voskresní, Hóspodi, Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá: ne zabúdi níščich Tvoich do koncá.

Hl. 1. Predočístim sebé brátije, caríceju dobroďitelej: se bo príide bohátstvo nam blahích podajúšči, strastěj utolájjet dménija, i Vladýci primirjájet prehrišivja. Ĥímže s vesélijem sijú príimem vopijúšče Christú Bóhu: voskresýj iz mértvych, neosuždeny nas sochrani, slavoslóvjaščich Ĥa jedínaho bezhrišňaho.

Sláva: tajažde Stichira.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Na Liturgii.

Po Vchoďi Tropar voskresen prilučivšahosja hlasa.

Sláva: Kondak: Jehdá príideši: (zri str. 147).

I nýňi: Bohorodičen: Havriílu viščávšu tebí: (zri str. 53).

Prokimen, hl. 3. Vélij Hospóď naš, i vélija krípost Jehó: i rázuma Jehó níšť čislá.

Apostol. K Korintanom 1. poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač, 140.

Brátije, brášno nas ne postavľájet pred Bóhom: nižé bo ášče jámy, izbytočestvujem, nižé ášče ne jámy, lišájem-sja. Bľudíte že, da ne káko vlast váša sijá pretknovenije búdet nemoščným. Ášče bo kto vidit Ťa, imúšča rázum, v trébišči vozležášča, ne sóviš li jehó nemoščná súšči sozĩzďetsja idoložértvonnaja jástí? i pohíbnat nemoščnýj brat v tvojem rázumi, jehóže rádĩ Christós úmre. Táko-žde sohrišájušče v brátiju, i bijúšče ich sóviš némoščnu súšču, vo Christá sohrišájete. Ťímže ášče brášno soblaz-ňájet bráta mojehó, ne ímam jástí mjása v víki, da ne soblaznú bráta mojehó. Ťism li Apóstol? Ťism li svobod? ne Isúsa Christá li Hóspoda nášeho vídich? ne đílo li mojé vy jesté o Hóspodĩ? Ášče iným Ťism Apóstol, no obáče vam jesm: pečáf bo mojehó apóstolstva vy jesté o Hóspodĩ.

Evanhelije ot Mateja, zač. 106.

Pričasten: Chvalíte Hóspoda: i druhij: Rádujtesja prá-vednii o Hóspodĩ, právym podobájet pochvalá. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry Oktoicha i Svjataho obyčno.

Stichovny. Hl. 8. Laskosérdstvovavše, pérvuju podjáhom nahotú, pobídívšesja hórkim vkúsom, i ot Bóha izhnáni býchom: no vozvedémsja k pokajániju, i čúvstva očístim, k nímže braň, vchod postá tvorjášče: nadéždoju blahodáti serdcá izvistvújušče, ne brášny, k níchže ne pólzovašasja chodívšii: i snĩstsja námi Áhnec Bóžij, vo svjaščénnoj i svi-tonósnoj nošči voskresénija, nas rádĩ privedénnoje zako-lénije, Učeníkóm priobščennoje v večer táinstva, i tmu razorjájuščeje nevíđinija, svítom Jehó voskresénija. 2.

Múčenicý Hospódní: (zri str. 116.)

Sláva: I nýňi: hl. 8. Nebésnaja pojút Ťa Obrádovannaja, Máti beznevístnaja: i my slavoslóvim neizslídovannoje tvoje roždestvó: Bohoródice molí spastísja dušám nášym.

Nedíla Syropustnaja.

V subbotu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach : 6. Stichir Oktoicha, i Stichiry sija :

Hl. 6. Sozdáteľ moj i HóspodĽ, pérst ot zemlí prijem mja, živonósnym dunovením vdušiv oživí, i počté na zemlí načálstvujušča vídimymi vsími, i Ánhelom kupnožítela: sataná že Istívyj, sosúd zmíja upotrebív, snídija prelští, i Bóžija slávy razlučí, i preispódňijšej smérťi predadé v zémľu: no jáko Vladýka i blahoutróben, páki vozzoví.

Odězdy bohotkánnaja sovlekóchsja, okajánnij, Tvoje Božestvennoje povelínije preslúšav Hóspodi sovítom vrahá, i smokóvnym listvijem, i kóžnymi rízami nýňi oblekóchsja: pótom bo osužden bych chľib trúdnij snísti; térnije že i volčéc mňi prinestí, zemľá proklatá byst; no v posľidňaja ľita voplotivyjsja ot Dívy, vozzváv mja, vvedí páki v raj.

Rajú vsečestnýj, krasňijšaja dobróto, bohozdánnoje selénije, vesélije nekončájemoje i naslaždénije, slávo právednych, Prorókov krasotó, i svjatých žilíšče, šúmom listvij Tvoích, Soďítela vsích molí, vratá otvérsti mi, jáže prestuplénijem zatvorich, i spodóbitisja dréva živótnaho prijáti, i rádosti, jejáže préžde v Tebí nasladichsja.

Adám izhnán byst iz rajá preslušaním, i sládosti izvéržen, žénskimi hlahóly prelščényj, i nah sidít, selá, uvý mňi prjámó rydája! Tímže potščímsja vsí vrémja podjáti postá, poslúšajušče jevánhelskich predánij: da sími blahouhódni bývše Christú, rajá žilíšče páki vospriímem.

Sláva: Hl. 6. Síde Adám prjámó rajá, i svojú nahotú rydája plákaše: uvý mňi prélestiju lukávoju uviščánnu bývšu i okrádenu, i slávy událenú: uvý mňi, prostotóju náhomu, nýňi že nedoumínnu! No o rajú, ktomú Tvojejá sládosti ne naslaždúsja! ktomú ne uzrjú Hóspoda i Bóha mojihó i Sozdáteľa: v zémľu bo pojdú, ot nejáže, i vzját bych; Milostive ščédryj, vopijú Ti: pomíľuj mja pádšaho.

I nýňi: Bohorodičen 1-yj hlas.

Na Stychovnych. Sláva: Hl. 6. Izhnán byst Adám iz rajá sňidiju, tímže i siďá prjámó sehó rydáše steňá umilítelnym hlásom, i hlahólaše: uvý mňi, čto postradách okajánnjy az: jedínu zápoviď prestupích Vladýčnuju, i blahých vsjáčeskich lišichsja. Rajú svjatišij, mené rádi nasaždénnyj byv, i Jévy rádi zatvorénnyj, molí tebé Sotvóršaho, i mené Sozdávšaho, jáko da Tvoích cvitív ispólňusja. Tímže i k nemú Spás: mojemú sozdániju ne choščú pohibnuti, no choščú semú spastisja, i v poznánije ístiny prijtí, jáko hrjadúščaho ko mňi ne izhoňáju von.

I nýňi: Tvoréc i Izbáviteľ: (zri str. 49).

Na Utreni.

Hlas po rjadu, i: Na rikách Vavilónskich: jakože ukazasja v Neď. Bludnaho syna (zri str. 141).

Po Psalmi 50. Pokajánija otvérzi mi: (zri str. 138).

Irmosi Kanona i Katavasija. Hl. 6. Jáko po suhú: (zri str. 96).

Po 3. pisni: Sidalen Triodi, hl. 4. Izhnán byst Adám ot rájskija sládosti, sňidiju hórkoju v nevozderžánii, zápoviďi ne sochranív Vladyčny, i osudísja dílati zémľu, ot nejáže vzjat byst sam, v póti že mnózi jásti chlib svoj. Tímže my vozľúbim vozderžánije, da ne vňi rajá vozrydájem, jakože on, no v nehó vnidem.

Sláva: Nýňi vrémja dobroďitelej javísja, i pri dvérech Sudijá: ne škorbím, no prijdíte postáščesja prinesém slézy, umilénije i milostyňu, zovúšče: sohrišichom páče peská morskáho: no oslábí vsim, vsich Svobodíteľu, da vospriímem netľinnjy vinéc.

I nýňi: Ne umolčím nikohdáže, Bohoródice, síly Tvojá hlahólati my nedostójnii: ášče bo ne by Ty predstála moľášči, sja za ny kto by nas izbávil ot tolíkich bid? kto že by ny sochraníl do nýňi svobódnjy? Ne otstúpim ot Tebé Vladýčice: Tvojá bo rabý spasáješi prisno ot vsjákijsja bidy, jedina blahoslovénnaja.

Po 6. pisni: Kondak, hl. 6. Premúdrosti nastávniče, smýsła podáteľu, premúdrych nakazáteľu, i niščich zaščítiteľu: utverdí, vrazumí sérdce moje, Vladýko, Ty dážd mi slovo Ótčeje Slovo: se bo ustňi moí ne vozbraňú, bo jéže zvatí Tebí: Mílostive, pomíľuj mja pádšaho.

Ikos: Síde Adám tohdá i plákasja, prjámo sládosti rajá, rukáma bijá licé, i hlahólaše: Mílostive, pomíľuj mja pádšaho.

Po 9. pisni Svitilen voskresen, taže:

Sláva: Zápoviď Tvojú Hóspodi preslúšav okajánnyj, i obnažén Tvojejá slávy, studá ispólnichsja, uvý mňi, i sládosti izrinovén jesm rájskija, Blahoutróbné. Mílostive, pomíľuj lišívšasja právedno bláhosti Tvojejá.

I nýňi: Izhnána bývša Hóspodi rajá pérvije, sňidiju dréva, vvel jesí páki krestóm i strástiju Tvojeju Spáse i Bóže moj: imže nas utverdí póst soveršiti čistoľipno, i Božéstvennomu vostániju poklonítisja, Pásci spasitelňij, Ťa Róždšija molítvami.

Na Chvalite: 5. Stichir Oktoicha, taže sija:

Hl. 5. Uvý mňi, Adám rydánijem vozopí, jáko zmij i žená Božéstvannaho derznovénija izrínušá mja, i rájskija sládosti dréva sňiď otčuždí (mja): uvý mňi, ne terplú próčeje ponošénija: inohdá car' syj zemných vsich sozdánij Bóžiich, nýňi plínnik javichsja ot jedínaho bezzakónnaho sovíta: i inohdá slávoju bezsmértija oblečén syj, umerščvlénija kóžu jáko smértnyj okajánno obnošú: uvý mňi, kohó rydánij soďíjstvennika sotvorjú? No Tý Čelovikolúbče, ot zemlí sozdávyj mja, vo blahoutróbjie obolkíjsja, rabóty vrážija svobodí i spasí mja.

Ispovímšja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, povím vsja čudesá Tvojá.

Póprišče dobroďitelej otvérzesja: choťáščii stradálčestvovati vnídite, prepojásavšesja dóbrym postá pódvihom: zakónno bo stradálčestvujuščii, právedno vinčájutsja: i vo-spriímše vseorúžije Krestá, vrahú soprotivimsja, jáko stínu

nerušimuju imúšče víru, i jáko ščit molítvu, i šlem mílostyňu, vmísto mečá póst, iže otsikájet ot sérdca vsju zlóbu. Tvorjáj sijá, istinnyj prímet vinéc ot Vsecarjá Christá v deň súdnyj.

Vozveselúsja i vozrádujusja o Tebí: pojú ímeni Tvojemú, Výšnij.

Hl. 6. Adám iz rajá othónitsja, píšči pričastivsja, jáko preslúšnik: Mojsěj Bohovídec býst, postóm óči dušévnyja očístiv. Ťímže rajá žíteli býti vozželívše, izminímsja ot nepoléznyja píšči, i Bóha zriti želájušče, Mojséjskuju četverícu desjatic postímsja, molítvoju i molénijem čisto terpjášče: utolím dušévnyja strásti, otženém plotskíja slásti: léhcy k hórnemu šéstviju préjdem, idíže ánhelstii licy nemólčnymi hlásy nerazdílnuju vospívájut Trójcu, zrjášče nedoumínuju dobrótu Vladýčňu. Támo spodóbi nas Síne Bóžij žiznodávče, na Ťa naďijuščichsja, likováti so ánhel'skimi vóinstvy, róždšija Ťa Mátere Christé molítvami, i Apóstol i Múčenik i Prepodóbnych.

Voskresí Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi nišćich Tvoch do koncá.

Prispí vrémja, duchóvných podvihóv načálo, na démony pobída, vseorúžnoje vozderžánije ánhel'skoje blaholípije, k Bóhu derznoveníje: tím bo Mojsěj byst Žizdíteľu sobesídnik, i hlás nevidímo v slúchi priját. Hóspodi, tím spodóbi i nas poklonítisja Tvoím strastém, i svjatómu voskreseníju, jáko Čelovikoľúbec.

Sláva: paki tojže. I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Na Liturgii.

Tropar voskresen prilučivšahosja hlasa: Sláva: I nýňi:

Kondak, hl. 6. Premúdrosti nastávníče: (zri str. 152).

Prokimen, hl. 8. Pomolítejsja i vzdadíte Hospódevi Bóhu nášemu.

Apostol. K Rimľanom poslanija svjataho Apostola Pavla čteníje zač. 112. Brátíje, nýňi bližájšeje nám spaseníje, néželi jehdá

vírovachom. Nošč úbo préjde, a deň približisja: otložím úbo dílá témnaja, i oblečémsja v orúžije svíta. Jáko v dni, blahoobrázno da chódím, ne kozlohlasováni i pijánstvy, ne ľubodíjání i studodíjání, ne rvénijem i závistiju: no oblecítejsja Hóspodem nášim Isús Christóm, i plóti uhódija ne tvoríte v póchoti. Iznemohájuščaho ze v víri priémlíte, ne v somňinije pomyslénij. Ov bo vírujet jásti vsja, a iznemohájaj zélija da jašč. Jadýj, ne jadúščaho da ne ukorjájet: i ne jadýj, jadúščaho da ne osuždájet: Boh bo jehó priját. Ty kto jesí, suďáj čuždému rabú? Svojemú Hóspodevi stoít, ilí pádajet: stánet že, sílen bo jest Boh postáviti jehó.

Evanhelije ot Mateja, zač. 17.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: postavim stichov 10. ot: Izvedí iz temnícy: i pojem stichiry 4. pokajanny Oktoicha, po rjadu hlása (zri v Neďili večer na Stichovnych — pervy četyre stichiry.) Po sich že Stichiry Triodi 3. i iz Minei ili Obščiny 3. Tako pojem do pjatyja Neďili sv. Posta.

Iz Triodi hl. 2. (Podob. Jehda ot dreva:) Vozderžánijem tílo smirití vsi potščímsja, Bóžestvennoje prechoďášče póprišče neporóčnaho postá, i molítvami i slezámi Hóspoda spasájuščaho nas vzýščem, i zabvénije zlóby vsekonéčnoje sotvorím, vopijúšče: sohrišichom Ti, spasí, jákože dréve Ninevífany, Christé Carjú, i óbščniki nas sotvorí nebésnaho cárstvija, Blahotróbné.

Sebé otčajaváju, pomyslájaj dílá mojá, Hóspodi, vsjá-kaho mučénija dostójnaja: se bo prezrív čestnýja Tvojá Spásé záповidi, blúdno moje žitijé izďich. Tímže molúsja, tučami pokájánija mja očístiv, postóm i molénijem, jáko jedín mílostivýj prosvítí, i ne hnušájsja mené Blahodíteľu vsich, i Preblahij.

Hl. 2. (Podob.: Pače uma darov:) Postnóje vrémja svítlo načném, k podvihóm duchóvným sebe podložívše, očístím

dúšu, očistim ploť, postímsja jákože v snídech ot vsjákija strásti, dobroditelmi naslaždájušesja dúcha: v níhže so-veršájušesja ľubóviju, da spodóbimsja vsi víđiti vsečest-núju strást Christá Bóha, i svjatúju Páschu, duchóvno rádujušesja.

Taže Stichiry Svjatomu 3. Sláva: (Svjatomu, ašče jest). I nýňi: Bohorodičen po hl. svjataho.

Prokimen, hl. 8. Ne otvratí licá Tvojeho ot ótroka Tvo-
jeho, jáko skorbľú, skóro usľýši mja: voňmí duší mojej, i
izbávi ju.

Spodóbi Hóspodi: Jektenija: Ispólnim večérnija:

Na Stichovnych. Hl. 4. Vozsijá blahodáť Tvojá Hóspodi,
vozsijá prosviščénije duš nášich; se vrémja blahoprijátnoje,
se vrémja pokájánija: otložím đilá tmy, i oblečémsja vo
orúzija svíta, jáko da preplývše postá velíkuju pučinu, v
tridnévnoje voskresénije dostíhmem Hóspoda i Spása ná-
šeho Isúsa Christá, spasájuščaho dúšy nášja. 2.

Proslavlájemyj v pámjatech svjatých Tvoich Christé
Bóže, ot ních umolájem, nizposlí nam véliju mílost.

Sláva: I nýňi: Hl. tojže, (Podob.: Jako dobla:) Ánhelstíi Číni
ta Bohomáti proslavlájut: Bóha bo Vsečístaja rodilá jesí,
Otcú i Dúchu soprinosúščna, i ánhelskaja Vóinstva ot ne
súščaho choťinijem postávivša. Jehóže molí, ot tli spastí
i prosvítiti dúšy pravoslávnych, ta vospívájuščich, Vsečístaja.

Nýňi otpuščáješi: Trisvjatoje: po Otče naš:

Tropar, hl. 1. Bohoródice Ďívo, rádujsja obrádovannaja
Maríje, Hospóď s Tobóju: blahoslovénna Ty v ženách, i
blahoslovén Plód čréva tvojeho; jáko rodilá jesí Christá
Spása, Izbávitela dušám nášym. (Poklon.)

Sláva: Krestíteľu Christóv, Tebí mólimsja, vsich nas
pomjaní, da izbávimsja ot bezzakónij nášich: tebí bo daná
býsť blahodáť molítisja za ny. (Poklon.)

I nýňi: Molíte o nas svjatíi Apóstoli, Prorócy, Múče-

nicy, i vsi Svjatii, da izbávimsja ot bid i skorběj: vas bo predstátelej téplych k Spásu vsi sťažáhom. (Poklon.)

Jerej: Pod Tvojú mílošť pribihájem Bohoródice Ďívo: molítv nášich ne přezri vo skórbech, no ot bid izbávi nas, jedína čistaja i blahoslověnnaja. (Bez poklona.)

Hóspodi pomíluj, 40. Hóspodi blahosloví.

Jerej: Syj blahoslověn i preproslávlen Christós Boh náš:

Lik: Amfň.

Jerej: Nebésnyj Carjú, Cérkov nášu ukripí, víru utverdí, jazýki ukrotí, mír umírí, hrad sej (ves siju) dóbri sochrani, přéžde otšédšyja otcý i brátiju nášu v króvich právednych učiní, i nas v pokajánii i ispovidanii, Hóspodi, přijmí i pomíluj, jáko blah i čelovikoľúbec.

Lik: Amfň. Hóspodi pomíluj 3. Sláva: I nýňi: Čestňíjšuju Cheruvm: Imenem Hóspodnim blahosloví ótče.

Jerej: Molítvami svjatých Ótec nášich, Hóspodi Isúse Christé, Bóže náš, pomíluj nas.

Lik: Amíň.

Jerej: Hóspodi i Vladýko životá mojehó, duch unýnija, nebrežénija, srebroľúbija i prazdnoslóvíja otžení ot mené. (Poklon.)

Duch že cilomúdríja i smírenomúdríja, terpínija i ľúbvé dáruj mí nedostójnemu rabú Tvojemú. (Poklon.)

Jej Hóspodi Carjú, dažd' mňi zriti mojá sohrišénija i ne osuždáti bráta mojehó, jáko blahoslověn jesí vo víki víkóv, amíň. (Poklon.)

Jerej: Sláva Tebí Christé Bóže upovánije naše, sláva Tebí.

Lik: Sláva: I nýňi: Hóspodi pomíluj, 3. Blahosloví:

Neďíla 1-aja Posta.

V subbotu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: 6 Stichir Oktoicha, taže Stichiry sija:

Hl. 6. (Podob.: Vse otložše:) Ťa nepostižímaho, přéžde denicy beznačálno iz neveščěstvennaho vozsíjávšaho, bezplótnaho že čréva Rodíteleva, Prorócy Hóspodi Tvoím

Dúchom vdochnovení prorekóša otročá býti, iz Neiskusobráčnyja voploščájema, čelovikom sovokuplájema, i súščimi na zemlí zríma: ímíže, jáko ščedryj, prosviščénija spodóbi Tvojehó vospívajúščich neizrečénnoje i čestnóje Tvojé voskresénije.

Slóvom Ťa propovíдавšij bohohlahólívii Prorócy, i díly počéťšii, bezkonéčnuju žizň priplodiša: tvári bo Vladýko, páče Tebé Soďíteľa, služíti ne preterpívše, míra vsehó jevánhelski otvratíšasja, i soobrázni býša strásti Tvojéj, júže provozvistíša. Íchže molítvami spodóbi neporóčno prejtí vozderžánija póprišče, jedíne Mnohomilostive.

Jestestvóm neopísannij bóžestvennym Tvoím syj, na poslídnaja Vladýko voplóšcsja, izvólil jesí opisovatisja: plóti bo prijátijem, i svójstva vsjá sejá vzjal jesí. Tímže vid Tvój obrazovánija opisújuščij íubézno cilújem, k Tvojéj íubví vozvyšájemi, i íscilénij blahodáf počerpájem iz nehó, Apostólskim poslídujušče bóžestvennym predánijem.

Prečestnóje ukrašénije Christóva Cérkov čestných priját i svjatých ikón, Spása Christá i Bohomátere i vsich Svjatých svitlíšeje vozstavlénije: ímže prosviščájetsja i krasújetsja blahodátiju, i sónmišče otlahájet jeretičeskoje izhoňášči: i rádujuščisja slávit čelovikoíubca Bóha, jejá rádi preterpívša strásti vólňnja.

Sláva: Hl. 2. Blahodáf vozsijá ístiny: proobrazújemaja dréve sínóyno, nýňi javlénno skončášasja: se bo Cérkov voploščénnyj óbrazom Christóvym, jáko prekrásnoju útvariju oblačítsja, skínii sviďínija óbraz pronapisújušči, i pravoslávnuju víru soderžášči: da Jehóže počítájem, sehó i óbraz deržášče ne prelščájemsja. Da oblekútsja v stúd síce ne vírujuščij: nam bo sláva zrak Voplotívšahosja, blahočéstno poklaňájemyj, a ne bohotvorímij. Toj oblobyzájušče, vírnii vozopiím: Bóže, spasi lúdi Tvojá, i blahosloví dostojánije Tvojé.

I nýňi: Bohorodičen 1-yj prilučívšahosja hlasa.

Na Stichovnych: Sláva: Hl. 2. Iz nečéstija vo blahočéstije prišédše, i svítom rázuma prosvítívšesja, psalómski rukáma vospléščem, blahodárstvenno chvalú Bóhu prinosjášče: i na stínách, i doskách, i na svjaščénných sosudích načertánym svjaščénnym obrazóm Christóvym, i Prečistyja i vsich Svjatých, čéstno poklonímsja, otlahájušče zločestnúju zloslávnych víru: česť bo óbraza, jákože hlálohet Vasílij, na pervoobráznoje prechódit: prosjášče molítvami prečistyja Tvojá Mátere, Christé Bóže naš, i vsich Svjatých, darováti nam véliju milosť.

I nýňi: O čudesé nóvaho: (zri str. 61.)

Tropar voskresen. Sláva: Hl. 2. Prečístomu óbrazu Tvojemú poklaňajemsja Blahij, prosjášče proščénija prehríšénij nášich, Christé Bóže: vóleju bo blahovolíl jesí plótiju vzýti na krest, da izbáviši, jáže sozdál jesí, ot rabóty vrážija. Ťim blahodárstvenno vopijém Ti: rádsti ispólnil jesí vsjá Spáse naš, prišédyj spastí mir.

I nýňi: Vsjá páče smýsla: (zri str. 61.)

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar voskresen 2. Sláva: Prečístomu óbrazu: I nýňi: Vsja páče smýsla: (zri str. 61.)

Po Psalmi 50. Sláva: Pokajánija otvérzi: (zri str. 138.)

Irmosi Kanona i Katavasija. Hl. 4. Morja čermnuju: (zri str. 79.)

Po 3. pisni: Sidalen, hl. 1. Bóžestvennyj Tvój zrák, vo óbrazí obrazújušče, Christé, jáсно vopijém čudesá neizhláhlannaja, i vólnoje raspjátije: otonúduže bisove othóňatsja stráchom, i zloslávni v posuplénii rydájut, jáko sich sopričástnicy.

Sláva: Zrákami Prorókov, Apóstolov vidami, Múčénikov svjaščénných, i Svjatých vsich ikónami i izobražénmi svjaščénno krasújetsja, ženichá že mýslennaho i nevisty ukrašájetsja úmnymi krasováňmi, Máti, výšnij Sión.

I nýňi: Ľubóvíju Čístaja, Tvojú svjatúju ikónu počítá-

juščym, i Bóžiju Ťa istinnuju Máter sohlásno vozviščájuščym, i vírno poklaňájuščymsja Ťi, chraníteľnica javilasja jesí i deržávnoje predstátelstvo otvraščájušči vsjakoje lútoje daléče sich, jáko vsja mohúščaja.

Po 6. pisni: Kondak, hl. 2. Neopísannoje Slóvo Ótčeje iz Tebé Bohoródice opisája voploščájem, i oskvérnšijsja óbraz v drévneje voobrazív s bóžestvennoju dobrótoju smisí: no ispovídajušče spaseníje, đílom i slóvom, sijé voobražájem.

Ikos. Sije smotrenija tainstvo drevle Prorocy, bohovidno vdohnoveni byvše, nas radi v koncy vikov dostihšich predvozvistiša, polučivše seho sijanije. Razum ubo božestvennyj ot neho vzemše jedinaho Hospoda Boha znajem, v trijeh ipostasich poklaňajemaho: i Tomu jedinomu služašče, jedínu viru i jedino kreščenije imušče, vo Christa oblekochomsja: no ispovídajušče spaseníje, đílom i slovom, sije voobražájem.

Po 9. pisni: Svitlen voskresen, taže:

Sláva: (Podob.: So učeníki vzydem): Vzyhrájte, vospleščíte, s veselíjem vospójte: koľ čúdnaja i stránnaja Tvojá Christé, vopijúšče, đílá: i kto vozmózet izrešči Spáse mohúťstva Tebé, naše jedinomýslije i sohlásije vo jedínu sojedinívšaho Cérkov?

I nýňi: Orúzija nýňi oskuďiša vraždébnyja jéresi, i pámjaf jejá isčezé s šúmom: chrám bo Tvoj, Vsečístaja vseblahoľipno zrjášče ukrašénnyj blahodáťmi čestných ikón, rádsti ispolňájemsja vsi.

Na Chvalite: 5. Stichir Oktoicha, taže sija:

Hl. 4. (Podob.: Dal jesí znamenije:) V Tebí nýňi rádujetsja Cérkov Čelovikoľúbče, Ženisí i Sozdáteli svojém, sijú vóleju bohoolipnoju ot ídolskija lésti izbávľšem, i Sebí obručívšem čestnúju króvíju, svítlo prijémľušči svjaščénnoje vozstavlénije ikón: i rádujuščisja Ťa pojét, i slávit vírno.

Ispovímsja Tebí Hósp. vsím sérdcem moím. povím vsjá čudesá Tvojá.

Plóti izobražénije Tvoje vozstavľajušče Hóspodi, ľubézno lobyzáješ, velíkoje táinstvo smotrénija Tvojehó izjasňajušče: ne mňínijem bo, jákože hláhoľut bohobórnii

ďítí Mánentovy, nam jávílsja jesí Čelovikoľúbče, no istinoju i jestestvóm plóti: Tobóju vozvodími k Tvojej ľubvi i želániju.

Vozveselúsja i vozrádujusja o Tebí: pojú imeni Tvojemú, Výšnij.

Deň rádostnyj, i veselija ispólnennyj javísja dnes: svitlosť bo dogmát istinňijších blistájet i sijájet Cérkov Christóva, ukrašěna vozstavlěňmi ikón svjatých nýňi i izobražěnij sijánmi: i jedinomyšľije byvájet vírnych bohopočětnoje.

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesětsja ruká Tvojá, ne zabúdi niščích Tvoch do koncá.

Hl. 6. Mojsěj vo vrěmja vozderžánija zakón priját, i ľúdi privlečě: Iljá postívšja, nebesá zakľučí: trijě že ótrocy Avraámstii mučiteľa bezzakónnujšča poščěnijem pobidiša: imže i nas Spáse spodóbi voskresěnije ulučíti, síce vopijúščich: Svjatýj Bóže, svjatýj Kripkij, svjatýj Bezsměrtnyj, pomiluj nas.

Sláva: tojže. I nýňi: Preblahoslověna jesí:

Na Liturgii sv. Vasilija Velikaho.

Po Vchoďi Tropar' voskresen prilučivšahosja hlasu, taže: Prečisťtomu óbrazu: (zri str. 159).

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 2. Neopísannoje Slóvo Ótčeje: (zri str. 160).

Prokimen, hl. 4. Blahoslověn jesí Hóspodi Bóže otéc nášich, i chváľno i proslávlěno ímja Tvoje vo viki.

Apostol. K Jevréjem poslánija sv. Apóstola Pávla čtenie, zač. 329.

Brátije, viroju Mojsěj velík byv, otvėržesja naricátisja syn dšćěre Faraónovy, páče že izvóli stradáti s ľudmi Bóžiiimi, néželi imíti vrěmennuju hrichá sládost: bóľšeje bohátstvo vmíniv jegípetskich sokróvišč ponošěnije Christóvo: vziráše bo na mzdovozdajánije. I čto ješčě hlahóľu? ne dostánet bo mi povistvújušču vrěmené o Gedeóni, Varáci že i Sampsóni i Jeftái, o Davíďi že i Samuĩľi, i o druhích

prorócich, iže víroju pobídiša cárstvija, sodíjaša právdnu, polučíša obitovánijsa, zahradiša ustá Ivón: uhasiša silu óhnenuju, izbihóša óstrija mečá, vozmojóša ot némošči, býša krípci vo branéch, obratiša v bíhstvo polki čuždích: prijáša žény ot voskresénija mértvych svoích: iní že izbijení býša, ne prijémše izbavlénija, da lúčšeje voskresénije ulučát: družii že ruhánijem i ránami iskušénije prijáša, ješčé že i úzami i temnícejú: kámenijem pobijení býša, pretréni býša, iskušení býša, ubíjstvom mečá umróša, proidóša v milotech, i v kózijach kózach, lišéní, skorbjášče, ozlóbleni: íchže ne bi dostóin (ves) mir, v pustýňach skitájuščasja i v horách i v vertépach i v própastech zemných. I síi vsi poslúšestvovani bývše víroju, ne prijáša obitovánijsa, Bóhu lúčšeje čto o nas predzrívšu, da ne bez nas soveršénstvo prijmut. Tímže úbo i my, tolík imúšče obležášč nas óblab svídítelej, hórdoš vsjáku otlóžše i udób obstojátelnyj hrich, terpínijem da tečém na predležáščij nam pódvih, vzirájušče na načálnika víry, i soveršítela Isúsa.

Evanhelije ot Joanna, zač. 5.

Po Izrjadni: vmisto Dostojno pojem: O Tebí rádujetsja: (zri na Liturgii).

Pričasten: Chvalíte Hóspoda: i druhij: Rádujtesja právednii o Hóspodi: právym podobájet pochvalá.

Na Večerni.

Hlas po rjadu i jakože v Neďilu Syropustnuju zri str. 155.

Stichiry Oktoicha pokajanny 4. taže sija:

Hl. 4. (Podob. Dal jesi:) Dážd' mni umilénije: zri str. 82.)

Mojsěj dívnyj postóm očiščsja, vídí želájemaho. Semú úbo porevnovávsji, smírénnaja dušé mojá, potščísja v deň vozderžánija ot zlych očistitisja, jáko da Hóspoda dajúščaho tebí ostavlénije, i očiščénije i izbavlénije, úzriši súščaho blaháho i čelovikoľubívaho.

Hl. 6. (Podob.: Archanhel'ski:) Postóv nýni dvojesedmíčijsje svítlo načném, soveršájušče deň ot dne brátije, kolesnicu

óhnennu soďilavše sebí, jákože Ilijá Tesvífanin, četyře velikija dobroďiteli, um vozvysim bezstrástijem, ploť vvooruzim čistotóju, tekúšče i pobizďajušče vrahá.

Taže iz Minei 3. — Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

Prokimen, hl. 8. Dal jesí dostojánije bojáščimsja Tebé Hóspodi.

Na Stichovnych, hl. 8. Prijdíte očistim sebe mílostyňami, i ščedrótami ubóhich, ne trubjášče ni javlájušče naše blahotvorénije: da ne uvíst šúica desnicy dilo, da ne rastočit tščeslávije plod mílostyni: no v tájňi tájnaja víduščemu vozzovém: Ótče, ostávi prehrišénija naša, jáko čelovikolúbec.

Múčenci Hóspodni, vsjako místo osvjaščájete, i vsják nedúh vračújete, i nýňi molíte, izbávitisja sitěj vrážiich dušám našym, mólím vy.

Sláva: I nýňi: Nebésnaja pojút: (zri str. 150).

Po Nýňi otpuščaješí: Bohoródice Ďívo: i vsja pročaaja, jákože ukazasja v Nedílu Syropustnuju, zri str. 156.

Nedíla 2-aja Posta.

V subbotu na Večerni.

Vsja po rjadu Oktoicha i iz Minei.

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Tropar' voskresen 2. Sláva: Svjatomu. I nýňi: Bohorodičen.

Po Psalmi 50. Sláva: hl. 8. Pokajánija otvérzi mi: (zri str. 138).

Po 3. pisni Kanona Kondak i Ikos, ašče budet, Svjatomu. Sláva: Sidalen, I nýňi: Bohorodičen

Po 6. pisni: Kondak. hl. 4. Nýňi vrémja dílateľnoje javísja, pri dvérech sud: vostánem úbo postáščesja, prinesém slézy umilénija s mílostyňami, zovúšče: sobrišichom páče peská morskáho, no oslábí, Soďitelu vsich, jáko da príimem neťlínnyja víncý.

Ikos. Zemnaja i vremennaja vozľubich, vičnych blah lišichsja, Christe Isuse, jedine Čelovikolúbce: hrišnikom neotsikajemaja Nadežda,

lže milosť kajuščymysja izlijal jesi, i mene kajuščasja ne prezri Isuse: razumiju bo razbojnika ispovidanijem spasena, mytarja milostiju očiščena, bludnicu pomyšľaju plačuščujusja, jako vo vsich položil jesi obrazy pokajanja: pritiši bo milostivno, i miloserdstvuješi tepli, kajuščichsja providiši, i protivu tečeši jako otec: ašče choščeši, moščen jesi i moja otpustiti hrichi, imiže po kreščennom obifi oskvernichsja, i po obiščanii neporočnaha žitija. No oslabi, Soďiteľu vsich, jako da priimem netfinnyja vincy.

Po 9. pisni: Svitilen voskresen.

Na Chvalite: Stichiry Oktoicha na 8. Taže:

Voskresni Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi niščich Tvoich do končá.

Hl. 6. Vo tmi sohrišénij choďáščym, sviť vozsijál jesi Christé vrémenem vozderžánija: i blahouchánnij deň strásti Tvojejá pokaži nam, da vopijém Tebí: vostáni Bóže, pomíľuj nas.

Sláva: tože. I nýni: Preblahoslovénna jesí:

Na Liturgii.

Po Vchódi Tropar voskresen prilučivšahosja hlasa.

Sláva: I nýni: Kondak, hl. 4. Nýni vrémja dīlateľnoje: (zri 163).

Prokimen: Hl. 5. Ty Hóspodi sochraniši ny i sobľuděši ny ot róda sehó i vo víki.

Apostol. K Jevrejém poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 304.

V načáli ty Hóspodi, zémľu osnovál jesi, i dīlá rukú Tvojěju suť nebesá. Ta pohibnut, Ty že prebyváješi: i vsja, jákože ríza, obvetšájut, i jáko odězdu svijěši ich, i izmiňátsja: Ty že tójzde jesi, i líta Tvojá ne oskuďijut. Komú že ot Ánhel rečé kohdá: sídí odesnúju mené, dóndeže položú vrahí Tvojá podnóžije noh Tvoich? Ne vsi suť služěbnii dúsi, v služěnije posylájemi za choďáščich nasľidovati spásénije? Sehó rádi podobájet nam líšše vnimáti slýšanym, da ne kohdá otpadém. Ášče bo hlahólannoje Ánhely slóvo bysť izvistno, i vsjako prestupľenje i oslušanije právednoje priját mzdovozdájanie: kakó my ubižím o toľicim neradí-

vše spasénii, jéze začálo prijémše hlahólatisja ot Hóspoda, slýšavšími v nas izvístísja?

Evanhelije ot Marka, zač. 7.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry pokajanny Oktoicha 4. jakože v Nedífu Syropustnuju. Taže sija:

Hl. 8. Bezčíslennejaja Ti sohríšiv, bezčíslennejaja múki ožidáju, skrézeta zúbnahe i pláča neufíšimaho, geénny óhnennaja i tmy i tártara, Sudijé právedníjšij: slézy mi úbo dáruj, ímiže obrjášču ostavlénije i zlych moích razrišénije, postásja i zovýj Ti: Vladýko Christé, usčédri mjá za velíkujú i bohátujú mílost.

Mené zablúždšaho na horách lútych prestuplénij vzyščí Slóve, i k Tebí vozzoví, obyčai lukavyja umá mojehó daléče othoňája: umérša páki oživí, i postóm očisti, v pláči neprestánnom vopijúšča i hlahólušča: Vladýko Christé, usčédri mja za velíkujú i bohátujú mílost.

Postá načénše sedmicu trétiju, Trójcu čestnúju voschválím vírnii, próčeje rádstno prechoďášče: plotskíja že strásti uvjadívše ot duš nášich, cvíty božéstvennejaja požném, vincy isplétše načálnici dněj, da vsi Christá jáko pobidítela, vincy nosjášče, vospojém.

Taže iz Minei stichiry 3.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen. Prokimen: Ne otvrátí licá: (zri str. 156).

Na Stichovnych. Hl. 8. Brozdý ispluvách otečeskíja nepostojánnym umóm, so skótskimi hrichá pomyslěnni požích, vse mojé žitijé iždív bludno, okajánnij az: pišči lišén utverždájúščija sérdce, vréménno utučňájúščeju slástiju nasýtichsja: no Ótče bláhij, ne zatvorí mi čelovikolúbnejaja utróby, no otvérz priimí mja jáko blúdnaho sýna, i spasí mja. 2.

Múčenicy Hospódní: (zri str. 163).

Sláva: I nýňi: Nebésnejaja pojút Ĥa: (zri str. 150).

Nedíla 3-aja Posta.

(Krestopoklonnaja.)

V subbotu na Večerni.

Hlas po rjadu. Na Hospodi vozzvach: 6. Stichir Oktoicha, taže sija:

Hl. 5. (Podoben: Radujsja živnosnyj:) Vozsijáj, Hospódeň Kréste, svitolúčnyja mólnii tvojejá blahodáti v serdcá čtúščich ta i bohoprijátnoju ľubóviju prijemľuščich, mirovoždělnne: imže sléznoje potrebisja sitovanije, i smértnych sítej izbávichomsja, i k prísnomu veseliju priidóchom. Pokaži krasoty tvojejá blaholípije, vzdajánije podážd' vozderžánija rabóm tvoím, vírno prosjáščym tvoje bohátnoje zastuplěnije i véliju milost.

Rádujsja živonósnyj Kréste, Cérkve krásnyj rajú, drévo netľínija, prozábšeje nam víčnyja slávy naslažděnije: imže bisóvtii othoňajutsja polcý, i ánhelstii sveselátsja Čínove, i sovokuplěnija vírnych prázdnujut: orúžije nepobidímoje, utveržděnije nerusímoje, carěj pobído, svjaščěnnikov pochvaló: Christóvy nýňi strásti i nám podážd' dostíhnuti, i véliju milost.

Rádujsja živonósnyj Kréste, blahočěstija nepobidímaja pobída: dver' rájskaja, vírnych utveržděnije, cėrkve ohražděnije: imže potrebisja klátva i uprazdnisja, i poprásja smértnaja deržáva, i voznesóchomsja ot zemlí k nebésnym: orúžije nepobidímoje, bisóv soprotivoborče, slávo Múčěnnikov, Prepodóbných jáko voístinnu udobrenije, pristánišče spasěnija: dárujaj míru véliju milost.

Hrjadí pervozdánnaja dvóice, líka otpádšaja hórnych, zăvistiju čelovikoubijcy, hórkoju slástiju, dréva drěvle vkušěnijem: se vsečestnoje voístinu drévo predhrjadět, k nemúže pritékše rádstiju oblobyzájte i vozopíjte k nemú s víroju: ty naše vozzvánije, Kréste vsečestnýj, drévo bohoblažennoje, sáde nebésnyj: jehóže plodá pričastívšesja, netľínije ulučichom, jedéma pėrvaho prijemše izvístno, i véliju milost.

Sláva: Hl. 3. Christé Bóže, naš, vólnoje raspjátije vo óbščeje voskresénije róda čelovíčeskaho vosprijémyj, i tróstiju Krestá, obahrénijem červlénym Svojá pírsty okrovávivyj, ostáviteľnaja nam cárski podpisáti čelovikolúbstvovavyj: ne prézri nas bídstvujuščich i páki ot Tebé razstojánije: no uščédri jedíne Dolhoterpilíve, vo obstojánii lúdi Tvojá, i vostáni, poborí borjúščyja ny, jáko vsesílen.

I nýňi: Bohorodičen 1-yj hlása.

Na Stichovnych. Sláva: I nýňi: hl. 4. Posobívyj Hóspodi krótkomu Davidu pobidíti inoplémennika, vírnoj deržávi nášej spobórstvuj, i orúžijem Krestá nizloží vrahí nášja: pokaží Blahoutróbně na nas drévnija mílosti Tvojejá, i da rozumíjut voístinu, jáko Ty jesí Boh, i na Ťa naďijúščiijsja pobíždájem, moláščiisja obýčno prečístoj Tvojej Máteri, darovátisja nam velícij mílosti.

Tropar voskresen. Sláva: Hl. 1. Spasí Hóspodi lúdi Tvojá: (zri str. 17.)

I nýňi: Havriílu viščávšu Tebí: (zri str. 53.)

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Tropar voskresen 2. Sláva: Spasí Hóspodi lúdi Tvojá: (zri str. 17.) I nýňi: Havriílu viščávšu: (zri str. 53.)

Po Psalmi 50. Sláva: Pokajánija otvérzi: (zri str. 138.) i pročeje.

Kanon voskresen. Irmos druhaho Kanona, hl. 1. Voskresenija deň: (zri v prázdnik sv. Georgia na Utreni).

Katavasija, hl. 1. 1. Božestvenňíšij proobrazí drévla Mojsej, v čermním móri provéd Isráiíla Krestóm Tvoím, vódu žezlóm presík, pišň Tebí ischódnuju vospívája, Christé Bóže.

3. Utverdí Vladýko Christé Krestóm Tvoím na kámeni mja víry, ne pokolebátisja umú prilóhi vrahá zláho: jedín bo jesí svját.

Sidalen, hl. 6. Krést Tvój Hóspodi osvjatísja: v nem bo byvájut iscílénija boláščym vo hrisích: ímže Tebí pripádajem, pomíluj nas.

Voznosfte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňájtesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjátó jesf.

Dnes proróčeskoje ispólnisja slóvo: se bo poklaňá-jemsja na místo, idíže stojásťi nózi Tvoí Hóspodi, i dréva spasénija vkusívše, hrichóvnych strastěj svobódu ulučíchom, molítvami Bohoródicy, jedíne Čelovikolúbče.

Sláva: Tókmo vodruzísja drévo Christé Krestá Tvojeho, osnovánija pokolebášasja smérťi, Hóspodi: jehóže bo pohlotí želánijem ad, otpustí trépetom. Javíl jesí nam spasénije Tvoje, Svjatýj, i slavoslóvim Ťa, Sýne Bóžij, pomíluj nas.

I nýňi: Bohoródice Ďivo, molí Sýna Tvojeho prihvzdívšahosja vóleju na Krestí, voskréššaho iz mértvych, Christá Bóha nášeho, spastísja dušám nášym.

4. Na Krestí Ťa, Síľne, svitílo velíkoje víďiv, trépetom vzjásja, lučý soprjátav skry, vsja že tvar' vospí so stráchom Tvoje dolhoterpínije: íbo ispólnisja zemľá Tvojeho chvalénija.

5. Útreňujušče Ťa vospívajem Spáse ščédre, mir obrítše Krestóm Tvoím, ímže óbnovil jesí rod čelovíčeskij, ko svítu nevečérnemu vvodá nas.

6. Obraz božéstvennahó Krestá Jóna vo črévi kítovi prostértyma dláňma pronáčertá, i vziráše spasén ot zvirja síloju Tvojeju, Slóve.

Kondak, hl. 7. Ne ktomú plámennoje orúžije chranít vrát jedémskich: na týja bo nájde preslávnyj sojúz, drévo kréstnoje: smérťnoje žálo, i ádova pobída prohnásja: predstál bo jesí, Spáse moj, vopijá súščym vo ádi: vnídite páki v ráj.

7. Iz plámeni ótroki izbavlěj, ploť priím, prišél jesí na zémľu, i na Krestí prihvždén, spasénije nám daroval jesí Christé, jedín blahoslovén otcév Bóže, i preproslávlen.

8. Rúci, v rov vvéržennyj Ivov, inohdá velikij vo prorócich, krestoobrázno prostér Daniíl, nevreždén ot sich sňídi spasésja, blahoslovjá Christá Bóha vo viki.

9. O máti Ďivo, i Bohoródice nelóznaja, róždšaja bezsímno Christá Bóha nášeho, na Krést voznéššahosja plótiju, ta vírnii vsí dostójno s Nim nýňi veličajem.

Svitílen voskresen. Sláva: Krést Christóv čestnýj dnes

predložennyj vidívše poklonímsja i vírno vozveselímsja, oblobyzájušče ľubóviju, na sem vóleju raspénšahosja prosjášče Hóspoda, spodóbiti vsich nas i Krestú čestnému poklonítisja, i dostíhnuti voskresénije neosuďdenno.

I nýňi: Drévu, na némže prečístyja dláni o nas prostré prihvozdívyjsja Syn Tvój, Vsečístaja, nýňi blahočéstno poklaňájuščymsja, dažd' nam mir, i mirospasíteľnyja vsečestnýja strásti predvaríti, i svítlij mirorádostnij Hospodoménitij Pásci poklonítisja, i svitonósnomu dňu.

Na Chvalíte: Stichiry Oktoicha 4. i Triodi sija:

Hl. 4. (Podob. Jako dobla): Vo hlásich vosklíkнем, v písnech vozveličím, Krest čestnýj oblobyzájušče, i k nemú vozopím: Kréste vsečéstne, osvjáti nášja dúšy i filesá síloju tvojęju, i ot vsjákaho vréda soprotívnych sobľudí nevreždény blahočéstno poklaňájušcyjasja tebi.

Pristupívše počerpíte neistoščájemyja vódy, Krestá blahodátiju prolivájemyja: se predležáščeje víďašče drévo svjatóje, darovánij istóčnik, napojénnoje króviju i vodóju Vladýki vsich, na tom vóleju voznésšahosja, i zemnýja vzdvihšaho.

Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňájtesja podnóziju nóhu Jehó, jáko svjató jest.

Cérkve utverždénije, carěj deržáva, monášestvujuščich pochvalá i spasénije ty jesí, Kréste vsečéstne: ľímže poklaňájušcesja tebi, i sérdcem i dušěju prosviščájemsja dnes, božestvennoju blahodátiju na tebi Prihvozdívšahosja, i deržávu Istívaho Razorívšaho, i kľátvu Potrébľšaho.

Boh že Car' naš préžde vik soďila spasénije posreďi zemli.

Vo hlásich vosklíkнем: (zri vyšše.)

Voskresní Hóspodí Bóže moj, da voznésétsja ruká Tvojá, ne zabúdi niščíh Tvoich do koncá.

Hl. 8. Vysokomúdraho rázuma zlych fariséjev vsich Hóspod' prítčeju ubizáti sehó nauči: i ne vysokomúdrstvovati, páče jéze podobájet múdrstvovati, vsich nakazá, pro-

pisánijsje i óbraz Sam byv, dáže do raspjátija i smérti, Sám Sebé izlijáv. Blahodarjásče úbo s mytarém rcím: postradávyj za nas, i bezstrásten prebývyj Bóže, ot strastěj nas izbávi, i spasí dúšy nášja.

Sláva: tojže. I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Pod čas pínija Slavoslovija velikaho, Jerej oblečen vo vsja svjaščenničeskija odeždy, kadit svjatuju trapezu i čestnyj Krest, posem nesja jeho ischodit sivernymi dvermi: stav že pred carskimi vratami, vozhlášajet po skončanii Slavoslovija i Trisvjataho: **Premudrost prostí.** Lik že pojet: **Spasí Hospodi:** Taže Jerej idet k uhotovannomu sredi cerkve stolu, i položiv na nem čestnyj Krest, kadit jeho krestoobrazno ot četyrech stran.

Taže: **Krestú Tvojemú poklaňajemsja Vladýko, i svjatóje voskresénije Tvoje slávím. 3.**

Jehda že virnii cilujut čestnyj Krest, pojem samohlasny sija: (zri na koncu Utreni Vozdviženija čestnaho Kresta.)

Hl. 2. **Prijďte virnii životvorjásčemu Drévu poklonímsja:**

Hl. 8. **Dnes Vladýka tvári:**

Sláva: hl. 8. **Dnes neprikosnovénnyj:**

I nýňi: **Dnes proróčeskoje ispólnisja slóvo: se bo poklaňajemsja na místo, idíže stojásti nózi Tvojí Hóspodi, i dréva spasénija vkusívše, hrichóvných strastěj svobódu ulučíchom, molítvami Bohoródicy, jedíne Čelovikofúbče.**

Na Liturgii.

Po Vchodí Tropar' voskresen i Tropar', hl. 1. **Spasí Hóspodi lúdi Tvojá:** (zri str. 17).

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 7. **Ne ktomú plámennoje orúžije:** (zri str. 168)

Vmisto Trisvjataho: **Krestú Tvojemú poklaňajemsja Vladýko, i svjatóje voskresénije Tvoje slávím.**

Prókimen hl. 6. **Spasí Hóspodi lúdi Tvojá, i blahosloví dostojánije Tvoje.**

Apostol. K Jevrejem posláníja sv. Apóstola Pávla čténije zač. 311.

Brátije, imúšče Archijeréja velíka, prošédšaha nebesá,

Isúsa Syna Bóžija, da deržimsja ispovidanija. Ne imamy bo Archijerejá ne mohúšča spostradáti némoščem nášim: no iskušéna po vsjáčeskim, po podóbiju, rázvi hrichá. Da pristupájem úbo s derznovénijem k prestólu blahodáti, da príjmem mílošť, i blahodáť obrjáščem v blahovrémmenu pomóšć. Vsjak bo pervosvjaščénnik, ot čelovík príjémlem, za čelovíki postavlájetsja na slúžby, jáže k Bohú, da prínosít dáry že i žértvy o hrisích, spostradáti mohíj nevízstvujuščim i zabluždájuščim: ponéže i toj némoščiju obložén jest, i sehó rádí dólžen jest jákože o lúdech, tákožde i o sebí prínosíti za hrichí. I niktóže sam sebí príjémlet česť, no zvánýj ot Bóha, jákože i Aarón. Táko i Christós, ne sebé proslávi býti pervosvjaščénnika, no hlahólavyj k nemú: „syn moj jesí ty, az dnes rodích ta“. Jákože i ínđi hlahólet: „ty jesí svjaščénnik vo vik po čínu Melchisedékovu“.

Evanhelije ot Marka, zač. 37.

Príčasten. Známenasja na nas svít licá Tvojeho Hóspodi, dal jesí vesélije v sérdci mojém. Allilúja.

Na Večerní.

Na Hóspodi vozzvach: Stichiry pokajanny Oktoicha 4. jákože v Neđilu Syropustnuju. Taže sija:

HL. 8. Hóspodi, na Krestí vóleju prostérl jesí dláni Tvojá: semú umilénijem sérdca poklonítisja i nas spodóbi, prosviščénných dóbri postóm i molítvami, i vozderžánijem i blahotvorénijem, jáko bláh i čelovikolúbec.

Hóspodi, hrichóv moích mnóžestva po mnóžestvu očísti šćedrót Tvoích, Vseščédre, i Krést Tvoj spodóbi čistoju dušéju víđítí i cilováti v nastojáščej sedmíci vozderžánija, jáko čelovikolúbec.

HL. 3. Vélije čúdo, drévo víditsja, na némže Christós vóleju raspjátsja plótiju: poklaňájetsja mir, i prosviščájem vzyvájet: o Krestá sílo, i zrímyj démony palít, i voobražajem sích paľá javlájetsja. Ublažáju ta prečestnoje drévo,

počitáju i poklaňájusja so stráchom, i Bóha slávľu, tobóju darovávšaho mňi žizň bezkoněčnuju.

Taže iz Minei 3. — Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

Prokimen: Dal jesí dostojánije: (zri str. 163)

Na Stichovnych. Hl. 8. Vozzrítí očima na nébo ne smíju okajánnyj az, ot lukávych moích dříjánij, no jáko mytár' steňá vzyváju Ti: Bóže očistí mja hrišnah, i fariséjskaho licemírja izbávi mja, jáko jedín blahoutróben. 2.

Múčenicu Hospódni: (zri str. 163).

Sláva: I nýňi: Nebésnaja pojút: (zri str. 150).

I pročaja jakože ukazasja v Nedíľu Syropustnuju, zri str. 156).

Nedíľa 4-aja Posta.

V subbotu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry Oktoicha 7., i Minei 3. Sláva: I nýňi: Bohorodičen 1-yj hlas. Na Stichovnych Stichiry Oktoicha.

Na Utreni.

Po 50. Psalmi: Sláva: Pokajánija otvėrzi: (zri str. 138).

Na Kanoňi po 3. pisni: Sidalen, hl. 5.

Prečistyj krest Tvoj Spáse naš, jáko orúžije spasénija soderžášče, tím Tebí vopijém: spasí ny postradávyj vólejú o nas, vsich Bóže, jáko mnohomílostivyj.

Po 9. pisni: Svitilen voskresen.

Na Chvalíte: 8. Stichir Oktoicha prilučivšaho hlas. Taže:

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da vozněsetsja rúka Tvojá, ne zabúdi niščich Tvoích do koncá.

Hl. 1. Prijďte, dřilajim v tájnom vinohrádi, plodý pokajánija v něm tvorjášče, ne v brášních i pítíich truždájuščesja, no v molítvach i posťich dobrođiteli ispravľájušče: sími uhoždájemyj Hospóď dřila dinár' podajét, imže dúšy izbavľajet dólha hrichóvnaho, jedín mnohomílostivyj.

Sláva: tože. I nýňi: Preblahoslověnná jesí:

Na Liturgii.

Po Vchoďi Tropar' voskresen.

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 4. Krestá Tvojeho Hóspodi poklonéniju spodóblšesja, dúchom približajemsja i viroju, i moľáščasja vopijém: voskresénije vsich nas dostihnuti spodóbi.

Apostol. K Jevréjem poslánija svjatáho Apóstola Pávla čténije, začalo 314.

Brátie, Avraámu obitovája Boh, ponéže ni jedíňim imjáše bóľšim kľátisja, kľátsja sobóju, hlahóla: „voistinu blahoslovjá blahoslovlú ta, i umnóžaja umnóžu ta“. I táko dolhoterpív, polučí obitovánije. Čelovíci bo bóľšim klenútsja, i vsjákomu ich prekoslíviju končina vo izviščénije kľátva jest. V némže líšše chotá Boh pokazáti naslídnikom obitovánija neprelóžnoje sovíta svojeho, chodátajstvova kľátvoju: da dvimá věščmi neprelóžnymi, v níchže nevozmóžno solháti Bóhu, krípkoje utišénije ímamy pribíhšii játisja za predležáščeje upovánije, jéže áki kótvu ímamy duší tvérdu že i izvístnu, i vchoďáščuju v vnútrenňíjšeje zavísy, idíže predtéča o nas vníde Isús, po čínu Melchisedékovu pervosvjaščénnik byv vo víki.

Evanhelije ot Marka, zač. 40.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry pokajanny Oktoicha 4. jakože v Nedíľu Syropustnuju i sija:

Hl. 3. (Podob.: Velija Kresta:) Velíkija vírnii vo vrémja pokážem vozderžánija trudý, jáko da slávu velíkuju polučím, milóstiju velíkaho Bóha, izbavľajemi plámene geénskaho.

Vrémja poščénija nýňi prepolovívše, načálo božéstvennaho žitijá jávi pokážem, i v konéc dobroďiteľnaho žitelstva dostihnuti téplí potščímsja: jáko da príimem sládost nestaríjemuju.

Hl. 7. Prepolovívše sej svjaščénnij poščénija puť, k búduščemu rádoštiju da potečém, blahotvorénija jeléjem dúšy pomázavše: jáko da spodóbimsja Christá Bóha ná-

šeho i božestvennym strastém poklonítisja, predvariti i strášnoje i svjatóje voskresénije.

Taže iz Minei 3. — Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

Prokimen: Ne otvratí licá: (zri. str. 156.)

Na Stichovnych, hl. 7. Vinohrad nasadívyj i dílateli prizvávyj, bliz jest Spas: prijdite počćenija podvížnicy, mzdu vospríimem, jáko bohát jest Dávec i mílostiv: málo dílavše, príimem dušěvnuju mílost.

Hl. 6. V razbójničeskija pómysly vpad Adám, prelstí-sja umóm, i ujazvívsja dušěju, ležáše nah zastuplénija: ni svjaščennik že přéžde zakóna vñat jemú, nižé levít po zakóňi vozzrív naň, tókmo Ty prišědyj, Bóže, ne ot Samarií, no ot Bohoródicy, Hóspodi, sláva Tebí.

Múčenicy Tvoí, Hóspodi, ne otverhóšasja tebé, ni otstupíša ot záповidej Tvoích, tich molítvami pomíluj nas.

Sláva: I nýňi: Archánheľski vospoím: (zri str. 100.)

I pročaja jakože ukazasja v Neďílu Syropustnuju, zri str. 156.

Utrena v četvertok 5. Neďíli Vel. Posta.

(Poklony.)

Jerej: Blahosloven Boh naš: Carju nebesnyj: Trisvjatoje: po Otče naš: Hospodi pomiluj 12. Sláva: I nýňi: Prijdite poklonimsja 3. Posem oba Psalma 19. i 20. (zri str. 16.) i pročejje Utreni. Po Ektenii velikoj pojem: Alliluja i Troičny hlasa, jakože obyčaj, i stichoslovím Kaftismu 8-uju: taže hlaholem Sidalny Oktoicha. Posem Psalom 50. Ektenija Spasi Bože: (zri str. 11.) i Vozhlas: Mílostiju: (zri str. 26.) I abije načínajem velikij Kanon, (tvorenije svjataho Andreja Kritskaho), tvorjašče na kijždo Tropar' poklon.

Hlas 6. Pisň 1. Irmos. Pomóščnik i pokrovíteľ býst mňi v spasénije, Sej moj Boh, i proslávľu Jehó, Boh Otcá mo-jehó, i vynesú Jehó: slávno bo proslávisja.

Pripiv: Pomíluj mja Bóže, pomíluj mja.

Pripiv Marii Egípetskija: Prepodóbnaja máti Marije, molí Bóha o nas.

Pripiv Andreju Kritskomu: Prepodóbne ótče Andréje, molí Bóha o nas.

Pisň 2. Voňmi nébo, i vozhlahóľu i vospojú Christá ot Ďívy plótiju prišédšaho.

Pisň 3. Utverdí Hóspodi na kámeni záповidej Tvoich podvihšesja sérdce mojé, jáko jedín svjat jesí i Hóspod.

Pisň 4. Uslýša Prorók prišéstviје Tvojé Hóspodi, i ubojásja, jáko chóščeši ot Ďívy rodítisja i čelovíkom javítisja, i hláholaše: uslýšach sluch Tvoj i ubojáchsja: sláva síľi Tvojéj Hóspodi.

Pisň 5. Ot nóšči útrenňujušča Čelovikolúbče prosvití, molúsja, i nastávi i mené na повеľinija Tvojá, i naučí mja Spáse, tvorítí voľu Tvojú.

Pisň 6. Vozopích vsim sérdcem moím ko ščédromu Bóhu, i uslýšá mja ot áda preispódňaho, i vozvedé ot tľi živót moj.

Jektenija malaja i Kondak, hl. 6. Dušé mojá, dušé mojá vostáni, čto spíši? konec pribľížajetsja, i ímaši smutítisja: vosprjani úbo, da poščadít Ťa Christós Boh, vezdí syj i vsja ispolňájaj.

Pisň 7. Sohrišichom, bezzakónnovachom, neprávdovachom pred Tobóju, nižé sobľudóchom, nižé sotvorichom, jákože zapovídal jesí nam: no ne predážď nas do koncá, otcév Bóže.

Pisň 8. Jehóže voínstva nebésnaja slávjat, i trepěšcut Cheruvími i Serafími, vsjákoje dychánije i tvar' pójte, blahoslovíte i prevcgnosíte vo vsja víki.

Chválím, blahoslovím, poklaňájemsja Hóspodevi, pójušče i prevoznosjášče Jehó vo víki.

Katavasija: Jehóže voínstva:

Jerej: Bohorodicu i Mater svita v pisnech vozveličím.

Lik: Veličit duša moja: Čestňíjšuju cheruvim:

Pisň 9. Bezsímennaho začátija roždestvó neskazánoje, Mátere bezmúžnyja netľínen plod: Bóžije bo roždénije

obnovľájet jestestvá: tímže Ťa vsi ródi, jáko bohonestnuju Máter, pravoslávno veličájem.

Katavasija: Bezsímennaho začátija:

Jektenija malaja i Svitilen hlasa. Čtutsja: Plalom 148: Chvalíte Hóspoda s nebés: (zri str. 26.) — Psalom 149. (zri str. 27) — Psalom 108: Chvalíte Bóha: (zri str. 27.)

Jerej: Tebí sláva podobájet Hóspodi Bože naš, i Tebí slávu vozsyľájem, Otcú: . . . Sláva Tebí pokazávšemu nam svit. — Lik čtet slavoslovije maloje:

Jerej: Ispomnim utrennija: — Po sem Stichovna.

Hl. 8. V razbójničeskija putí vpádši duše mojá, lúfi ujázvlena jesí ot svojich sohríšénij, predávšijsja nerazúmny mrahóm: no jáko imúščaja vrémja, vo umilénii vozopij: upováni je nenadéždnych, Životé otčájavšichsja, Spáse vozstávi i spasí mja.

Stich: I prízri na rabý Tvojá, i na díla Tvojá, i nastávi sýny ich.

I paki: V razbójničeskija putí vpádši:

Stich: I búdi svítlost Hóspoda Bóha nášeho na nas, i díla ruk nášich isprávi na nas! i dílo ruk nášich isprávi.

Mučeničen: Vo broňá víry obólkšesja dóbri, i óbrazom kréstnym vooruživše sebé, vóini blahomóščni pokažastesja, mučitelem múžeski protivistesja, i diávoľu prélest potrebiste, i pobidíteli bývše, vincév spodóbistesja: molítesja Christú o nas, vo jéze spastísja dušám nášym.

Sláva: I nýňi: Prijmí hlásy rab Tvojich, vsečístaja Bohoródice Ďíno, i molí neprestánno, hrichóv razrišénije i mir darováti nam.

Taže: Bláho jest ispovídatijsja Hóspodevi, i pítí ímeny Tvojemú, Výšnij. Vozviščáti zaútra milost Tvojú, i ístinu Tvojú na vsjáku nošč. 2.

Trisvjatoje i po Otče naš:

Tropar: V cérkvi stojášče slávy Tvojejá, na nebesí stojáti mnim, Bohoródice, dver' nebésnaja; otvérzi nam dvéri mílosti Tvojejá.

Hóspodi pomíľuj 40. Hóspodi blahóslovi.

Jerej: Syj blahosloven: Nebesnyj Carju: Hospodi i Vladyko ži-
vota mojeho: (zri str. 157.) s poklonami po Ustavu.

Prisovoskupľajem i pervyj Čas: Prijdite poklonimsja 3. Kondak:
Duše moja: (zri str. 175.)

Neděla 5-aja Posta.

V subbotu na Večerni.

Hlas po rjadu i Minei. Sláva: I nýňi Bohorodičen 1. hlasu. Stí-
chovna voskresna. Po Nýňi otpuščaješí: Tropar' i Bohorodičen voskresen.

Na Utreni.

Poslidovanije obyčnoje. — Na Chvalite: stichiry Oktoicha vo-
skresny 8, i sija:

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi
niščích Tvoích do koncá.

Hl. 1. Níš cárstvo Bóžije pišča i pitijé, no právda i
vozderžanije so svjátostiju: tímže ni bohátii vníduť v ne,
no jelicy sokróvišča svojá v rúki niščích vlahájut. Sijá i
David Prorók učít hlahóla: Práveden muž mílujaj ves
deň, naslaždájajsja Hóspodevi, i vo svíťi choďáj, ne poť-
knétsja. Sijá že vsjá k nakazániju nášemu pisášasja, jáko
da postáščasja blahostýňu tvorím, i dasť nam Hóspod' vmí-
sto zemných nebésnaja.

Sláva: tojže. I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Na Liturgii.

Tropar' voskresen prilučivšahosja hlasu.

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 4. Obnovlénije duší, (mýslenňija
zimý iskušénija preterpívše,) i plodý dobroďítelej prinesém
prozabénijem duchóvnym: se bo ženích približájetsja Chris-
tós, vincý podvížnikom dáruga: vosprjaním úbo, da obrjá-
ščet ny hotóvy, jáko da vospríimem netľínnyja vincý.

Apostol. K Jevjérem poslánija svjátaha Após. Pávla čténije zač. 321.

Brátije, Christós prišéd Archijeréj hrjadúščích blah,
bólšeju i soveršénňíjšeju skínijeju, nerukotvorénnoju, sírič,
ne sejá tvári, ni króviyu kózleju, níže télčeju, no svojéju
króviyu vnide jedínoju v svjátaja, víčnoje iskuplénije ob-

ritýj. Ášče bo krov kózlija i tólčaja, i pépel júncij kropjášcij oskvernényja osvjaščájet k plótsťij čistoťi: kolmi páče krov Christóva, íže Dúchom svjatým sebe prinesé neporóčna Bóhu, očístit sóvisť nášu ot mértvych díl, vo jéže služítí nam Bóhu živu i ístinu?

Evanhelije ot Marka, zač. 47.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry Oktoicha pokajanny 4, jakože v Neďilu Syropustnuju i sija:

Hl. 1. (Podob.: Prechvalnii mučenicu): Obniščáv bohátýj Christé, čelovíki obohatil jesí bezsmértijem i svítlostiju: tímže obniščávšaho strastmí žitijá, dobrodítel'mi mja obohatí, i ubóhomu Lázarju sočiní, bohátaho mja mučénija izbavljá i geénny predležášcija mňi.

Zlóboju obohatíchsja lúfi, i sládosť vozľubích, i súščich v žitíi nasladíchsja slastéj, Hóspodi, i ohnú geénny podsuždén bych: hládom tájušča umóm, jáko Lázarja prezirájema, pred vratý bóžestvennych díjanij povéržena, uščédri mja Vladýko.

(Podob.: Oblak Ťa): Šestúju ot čestných postóv sedmícu usérдно načínajúšče, Hóspodevi predprázdnestvennoje píni je váij prinesém vírnii, hrjadúščemu vo slávi síloju Bóžestvá vo Jerusalím, umertvíti smérť. Tímže uhotóvim blahočéstno pobídnyja óbrazy, vítvi dobrodítelnyja, osánna vopijúšče Tvorcú vsich.

Taže iz Minei 3. Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

Prokimen: Dal jesí dostojánije: (zri str. 163.)

Ha Stichovnych. Hl. 1. Čúden Spásov nas rádi čelovikolubívij nrav: choťáščich úbo býti rázum, jáko nastojáščich stažáv, Lázarevo i bohátaho žitijé obličí. Obojú konec smotrjájušče, óvaho úbo bižím nemilosérdija i bezčelovíčija, óvaho že porevnúim terpíniju i veledúšiju, vo jéže s nim vo Avraámlich nídrich hrijemym vopítí: Pravosúde Hóspodi, sláva Tebí. 2.

Mučeničen: Molítvami Hóspodi, vsich Svjatých i Bohórodicy, mir Tvoj dažď nam, i pomiluj nas, jáko jedín ščedr.

Sláva: I nýži: Nebésnych činóv: (zri str. 59.)

Nedíla Cvitonosija.

(Vaij.)

Na velikoj Večerni.

Pojem Blažen muž:

Na Hospodi vozzvach: Stichiry na 10. Hl. 6. Dnes blahodát svjataho Dúcha nas sobrá, i vsi vémše Krest Tvoj hláholem: blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne, osánna v výšnich. 2.

Imíjaj prestól nébo, i podnóžije zémľu, Bóha Otcá Slóvo i Syn soprisnosúščnyj, na žrebjáci bezslovésňim smírísja dnes, v Víftániju prišéd: tímže dítí jevréjskija vítvi rukámi deržášče, chvaláchu hlásom: osánna v výšnich, blahoslovén hrjadýj Car' Isráilev. 2.

Priidíte i my dnes, ves nóvyj Isráíl, jáže ot jazýk Cérkov, s Prorókom Zachárijeju vozopiim: rádujsja ziló, dšči Siónova, propoviduj dšči Jerusalímova: jáko se Car' tvoj hrjadét tebí krótok i spasájaj, i vsídyj na žrebjá ósle, sýna podjarémniča: prázdnuj jáže dítéj, vítvi rukámi deržášči pochvali: osánna v výšnich, blahoslovén hrjadýj Car' Isráilev. 2.

Čestnóje voskresénije Tvoje proobrazúja nam, vzdíhl jesí uméršaho povelínijem Tvoím bezdychánnaho Lázarja drúha, Bláže, iz hróba četverodnévna smerďášča. Tímže i na žrebjá vozšéd obrázno, jákože na kolesnici nosím, jazýki ukrořivája, Spáse: sehó rádi i chvalénije prínósit vozľúblennyj Isráíl iz ust ssúščich i mladénc nezlobivych, zřjáščich Ťa Christé, vchoďášča vo svjatýj hrad, přéžde šesti dnej Páschi. 2.

Přéžde šesti dnej Páschi příide Isús vo Víftániju, i pří-

stupíša k Nemú učenícý Jehó, hlahóľúšče Jemú: Hóspodí! hďi chóščeši, uhotovajem Ti jásti Páschu? On že poslá ich: idíte v předňuju ves, i obrjášcete čelovíka, skuděl vodý nosjášča, posľidujte jemú, i dómu vladýci rcýte: Učíteľ hlahólet: u tebé sotvorjú Páschu so učenikí moími. 2.

Sláva: I nýňi: Dnes bláhodať svjataho: (zri str. 179).

Prokimen: Hospodĕ vocarísja: (zri str. 8).

Bytijá čtěníje. Hlava 49. Prizvá Jákov sýny svojá, i rečé im: soberítejsja, da vozviščú vam, čto srjášcet vas v posľidnija dni. Soberítejsja i posľušajte mené sýnove Jákovli: posľušajte Izraíla, posľušajte otcá vášeho. Júdo, tebé pochválat brátija tvojá: rúci tvojí na pleščú vrah tvoích, poklónatsja tebí sýnove otcá tvojehó. Skímen Ivov Júda: ot ľitorásli sýne moj vozšél jesí: vozléh usnúl jesí jáko lev, i jáko skímen: kto vozbúdit jehó? Ne oskudĕjet kňaz ot Júdy, i voždĕ ot čresl jehó, dóndeže príidut otložénaja jemú, i toj čájanije jazýkov. Privjazújaj k lozí žrebjá svojé, i k víniciju žřebcá osľáte svojehó: isperét vinóm odězdu svojú, i króviyu hrózdija oďijánije svojé. Radostotvórny óči jehó páče viná, i bílý zúby jehó páče mleká.

Prorócestva Sofónieva čtěníje. Táko hlahólet Hóspodĕ: rádujsja dšči Siónova, propovíduj dšči Jerusalímova, veselísja i preukrašájsja ot vsehó sérdca tvojehó, dšči Jerusalímla. Oťját Hóspodĕ neprávdy tvojá, izbávil ta jest iz rukí vrah tvoích: vocarítsja Hóspodĕ posredi tebé, i ne úzriši zla ktomú. Vo vrémja óno rečét Hóspodĕ Jerusalímu: derzáj, Sióne, da ne oslabíjut rúci tvojí. Hóspodĕ Boh tvoj v tebí: sílnyj spasét ta, navedét na ta veselíje, i obnovít ta v ľubví svojěj, i vozveselítsja o tebí vo ukrašénii, jáko v deň prázdника. I soberú sotrénnyja tvojá: hóre, kto príimet naň ponošénije? Se az sotvorjú v tebí, tebé rádi, hlahólet Hóspodĕ, vo vrémja óno: i spasú utisněnnuju i otrinověnnuju príimú, i položú ja v pochvalénije, i imenítý po vsej zemlí.

Prorócestva Zacháriina čtěníje. Táko hlahólet Hóspodĕ: rá-

dujsja ziló dšči Sióňa, propoviduj, dšči Jerusalímľa: se Car' tvoj hrjadét tebi práveden i spasájaj, toj krótok, i vsid na podjarémnika i žrebcá júna. I potrebit kolesnicy ot Jefréma, i kóni ot Jerusalíma, i potrebit luk bránnij, i množestvo, i mir ot jazýkov: i obladájet vodami ot mórja do mórja, i ot rik do ischódišč zemlí. I ty v króvi zavíta tvojehó iz-pustil jesí úzniki tvojá ot róva ne imúšča vodý. Sjadíte v tverďilich svjazani sónmišča, i za jedín deň prišéltvija tvojehó suhubo vzdám ti. Za néže naprjahóch fa sebi, Júdo, jáko luk, ispólnich Jefréma, i vzdvihnu čáda tvojá, Sióne, na čáda Jéllinska, i osjázu fa jáko meč rátnika. I Hóspod' na nich javítsja, i izýdet jáko mólnija strilá jehó: i Hóspod' Boh vsederžitel' v trubú vostrúbit, i pójdet v súmi preščénija svojehó. Hóspod' vsederžitel' zaščítit ich.

Na Litii. Hl. 1. Vsesvjatýj Duch Apóstoly naučivij hlahólati inými stránnymi jazýki, Toj i dítom jevréjskim neiskusozlóbny m povelívájet zváti: osánna v výšnich, blahoslovén hrjadýj Car' Isráilev.

Sobeznačálnij i soprinosúščnyj Syn, i Slóvo Ótčeje, na žrebjáti bezslovésnom sidá, príide dnes vo hrad Jerusalím. Jehóže Cheruvími so stráhom zriti ne móhut, dítí voschvalíša, s váijem i vítvmi, chvalú táinstvenno vospivájušče: osánna v výšnich, osánna Sýnu Davidovu, prišédšemu spastí ot prélesti ves rod naš.

Prézde šestí dnej Páschi hlas Tvoj uslýšasja Hóspodi, vo hlubinách ádovych: tímže i Lázarja čtverodnévna vzdvihl jesí, dítí že jevréjstii vzyváchu: osánna, Bóže naš, sláva Tebi.

Hl. 2. Vchodášču Ti Hóspodi, vo svjatýj hrad, na žrebjáti sidá, potščálsja jesí priiti na straš, da soveršiši zakón i Proróki: dítí že jevréjskija, voskresénija pobidu predvozviščájušče, stritáchu Ťa s vítvmi i váijem, hlahólušče: blahoslovén jesí Spáse, pomiluj nás.

Sláva Tebi Christé, v výšnich sidáščemu na prestóli,

i nýňi čájemomu s čestným Tvoím Krestóm. Ťímže veselítsja dšči Siónova, rádujutsja jazýcy zemníi, vítvi deržát diti, rízy že učenicý: i vsja vselénnaja naučísja vopíti Tebí: blahoslovén jesí Spáse, pomiluj nas.

Sláva: I nýňi: Hl. 3. Prézde šestí dnej bytijá Páschi, príide Isús vo Viftániju, vozzváti umérša četverodnévna Lázarja, i propovidati voskresénije: sritóša že Jehó i žený Márfta i María, séstry Lázarevy, vopijúšče k Nemú: Hóspodi, ášče by jesí byl zdí, ne by úmerl brat naš. Tohdá hlahóla k nim: ne predrekóch lí vam: vírujaj v Mja, ášče i úmret, živ búdet? pokažite Mňi, hďi položíte jehó? i vopijáše k nemú Ziždíteľ vsich: Lázare, hrjadí von.

Na Stichovnych: Hl. 8. Rádujsja i veselisja hráde Sióne, krasújsja i rádujsja Cérkvi Bóžija: se bo Car' tvoj príide v právdí, na žrebjátí sidá, ot dítěj vospívájemyj: osánna v výšnich, blahoslovén jesí, imíjaj mnóžestvo ščedróť, pomiluj nas.

Iz ust mládenec i ssúšcich soveršil jesí chvalú.

Príide Spas dnes vo hrad Jerusalím jspólniti písánije, i vsi prijáša v rúki váia, rízy že podstiláchu Jemú, vídušče, jáko Toj jest Boh naš, Jemúže Cheruvímí vopijút neprestánno: osánna v výšnich, blahoslovén jesí, imíjaj mnóžestvo ščedróť, pomiluj nas.

Hóspodi, Hóspod' naš, jáko čúdno jmja Tvoje po vsej zemli.

Na Cheruvímich nosímj, i pivájemyj ot Serafím, voz-síl jesí na žrebjá Davídski Bláže: i diti Ťa vospíváchu bohó-lípno, Judéje že chúláchu bezzakónno: strópotnoje jazýkov sidálišče žrebcá proobrazováše, iz nevírija v víru pretvorjáje-moje. Sláva Tebí Christé, jedine mílostive i čelovikoľúbče.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Dnes blahodáf: (zri str. 179).

Tropar, hl. 1. Óbščeje voskresénije prézde Tvojejá strásti uvirjája, iz mértvych vozdvíhl jesí Lázarja Christé Bóže: tímže i my jáko ótrocy pobídy známenija nosjášče, Tebí pobidíteľu smérťi vopijém: osánna v výšnich, blahoslovén hrjadýj vo jmja Hóspodne. 2.

Sláva: I nýňi: Hl. 4. Spohrěbšesja Tebí kreščénijem, Christé Bóže naš, bezsmértnyja žízni spodóbichomsja voskresénijem Tvoím, i vospívájusče zovém: osánna v výšních, blahoslovén hrjadýj vo ímja Hospódne.

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Óbščeje voskresénije: 2. Sláva: I nýňi: Spohrěbšesja Tebí:

Po 1. Kaftismi Sidalen. Hl. 4. (Podob. Udivisja Josif:) S vítvmi úmno očiščeni dušami, jákože điti Christá voschválím vírno, velehlásno zovúšče Vladýci: blahoslovén jesí Spáse, v mir přišedyj spastí Adáma ot drévnija klátvy, duchóvno, byv Čelovikolúbče nóvyj Adám, jákože blahovolíl jesí: vsja Slóve k poléznomu ustróivyj, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Hl. 4. (Podob. Javilsja jesí dnes:) Četverodnévna Lázarja ot hróba vozstávivyj Hóspodi, vsjá naučil jesí vopíti s váijem i vítvmi Tebí: blahoslovén jesí hrjadýj.

Po 2. Kaftismi Sidalen. Hl. 4. (Podob.: Udivisja Josif): Nad drúhom Tvoím Christé slézy tóčiši tájno i vzdvizáješi iz mértvych Lázarja ležášča mértva, v němže sostradánije pokazál jesí čelovikolúbno: uvidívše že Tvoje přišestvije Isúse mnóžestvo mladénc, izydóša dnes, v rukách váija deržášče. Osánna, Tebí vzyvájušče, blahoslovén jesí, vo jéze mir spastí přišedyj.

Sláva: I nýňi: Hl. 1. (Podob.: Kameni zapečatanu): Voschvalíte sohlásno, Iúdije i jazýcy: Car' bo Ánhelskij vzýde nýňi na žrebjá, i hrjadét choťáj na krestí porazíti vrahí jáko sílen. Sehó rádí i điti s váijem vzyvájut písň: sláva Tebí přišedšemu Pobidíteľu, sláva Tebí Spásu Christú, sláva Tebí blahoslovénnomu, jedinomu Bóhu nášemu.

Polijelej: (zri str. 22.)

Veličanje: Veličájem Ťa životdávče Christe: osánna v výšních, i my Tebí vopíjem, blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne.

Stichi: Hóspodi Hóspod naš, koľ čúdno ímja Tvoje po vsej zemi. — Iz ust mládenec i ssúščich soveršil jest chvalu. — Hóspod v Sióňi veľk, i vysók jest nad vsími ľuďmi. — Slýša i vozveselšja Sión, i vozrádovašasja dščeri Judějskija. — Pochvalí Jerusalmě Hóspoda, chvalí Bóha tvojehó Sióne. — Vozvistíte v Sióňi ímja Hóspodne, i chvalu Jehó v Jerusalmi. — Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne, Boh Hóspod, i javišja nam. — Chvalá Jehó prebyvájet vo vik i vo vik víka.

Sláva: I nýňi: Alliluja.

Pripiv bolharskij: Pridíte i my jáko ótrocy, prinesém víru, jáko váija Bóhu, ľubóv že jáko vítvi.

Sidalen. Hl. 8. (Podob.: Povelínnoje): Na prestóli Cheruvímstí, i na žrebjáci vozsíd nas rádi, i k strásti vólňij dostíh, dnes slýšit dítěj vozhlašájuščich: osánna, naródo vopijúščich: Síne Davídov, uskorí spastí, íchže sozdál jesí, blahoslovénne Isúse, na sijé bo prišél jesí, da razumijem slávu Tvojú.

Sláva: I nýňi: tojže.

Stepenna, hl. 4. Ot júnosti mojejá: (zri str. 24.)

Prokimen, hl. 4. Iz ust mládenec i ssúščich soveršil jesí chvalu.

Po Evanhelii Psalom 50. Blahoslovenije vajj. Taže:

Sláva: Hl. 2. Dnes Christós vchódit vo hrad Viftániju, na žrebjáci sidáj, bezslovésije razrišája jazýk zlíšjeje, dréve svirípijuščeje.

I nýňi: tojže. — Stich: Pomsluj mja Bože: i:

Stichira, hl. 6. Dnes blahodát: (zri str. 179.)

Irmos Kanona. Hl. 4. 1. Javišasja istóčnicy bézdny vláhi nepričástni, i otkryšasja mórja volnújuščasja osnovánija búreju: mánijem bo zapretil jesí jemú, izrjadnyja že ľúdi spásl jesí, pojúščyja pobídnuju písň Tebí, Hóspodi.

3. Točáščij krajesikómyj, povelínijem Tvoím, tvérdyj ssáša kámeň Isráilstii ľúdije: kámeň že Ty jesí Christé i žizň, na némže utverdísja Cérkov zovúščája: osánna, blahoslovén jesí hrjadýj.

Ipakoj, hl. 6. S vítvmi vospívše pėrvije, s drevesý poslídí prijáša nevėrujuščii Christá Bóha, neblahodárnii Judéje:

my že viroju neprelóžnoju prísno počítajúšče jáko blahodítela, vsehdá vopijém Jemú: blahosloven jesí, hradýj Adáma vozzváti.

4. Christós hradýj jávstvenno Boh naš, príidet i ne zakosnít, ot horý priosinénnyja čášči, otrokovicy raždájúščija neiskusomúžnyja, Prorók dréve hlahólet. Ťim vsi vopijém: sláva síli Tvojej Hóspodi.

5. Na hóru Sión vzýdi blahovistvújaj, i Jerusalímu propovídujaj, v kríposti voznesí hlas: preslávnaja hlahólasja o Tebí, hráde Bóžij, mir na Isráíla, i spasénije jazýkom.

6. Vozopiša s vesélijem právednych dúsi: nýňi míru zavít nóvyj zaviščájetsja, i kroplénijem da obnovjátsja ľúdije Bóžija króve.

Kondak, hl. 6. Na prestóli na nebesí, na žrebjáci na zemlí nosímýj, Christé Bóže, Ánhelov chvalénije i dítěj vospívánije prijál jesí, zovúšcích Ti: Blahosloven jesí hradýj Adáma vozzváti.

Ikos: Poneže ada svjazal jesí Bezsmertne, i smert umertvil jesí i mir vozstavil jesí, s vajem otrocy voschvalachu Ťa, Christe, jako pobidítela, zovušče Ti dnes: osanna Synu Davidovu. Ne ktomu bo, reče, zaklaní budut mladency za mladenca Mariína, no za vsja mladency i starcy jedin raspínaješisja: ne ktomu na nas vmistitsja meč, Tvoja bo rebra probodutsja kopijem: tímže radujuščesja hlaholem: blahosloven jesí hradýj Adama vozzváti.

7. Spasýj vo obnúi Avraámskija Tvojá ótroki, i Chal-dei ubív, jáže právda právedno ulovláše, prepítýj Hóspodi, Bóže otéc nášich, blahosloven jesí.

Chválím, blahoslovím, poklaňájemsja Hóspodevi, pójušče i prevoznosjášče vo vsja víki.

8. Veselísja Jerusalíme, toržestvújte ľúbjaščii Sióna: cárstvujaj bo vo víki Hospód Sil príide: da blahohovíjet vsja zemlá ot licá Jehó, i da vopijét: blahoslovíte vsja dílá Hóspodna Hóspoda.

Pripiv: Veličáj duše mojá, na žrebjáci sidáščaho Christá.

9. Boh Hospód i javísja nam: sostávite prázdnik, i veseláščesja priidíte, vozveličím Christá, s vájami i vítvmi, písňmi zovúšče: blahoslovén hradjáj vo ímja Hóspoda Spása nášeho.

Druhij Pripiv: Veličáj duše mojá, na žrebjáti hraduščaho Carjá Christá.

Svjat Hospód Boh naš. 3. na hlas 4. Taže abije: Vsjákoje dychánije da chválit Hóspoda:

Na Chvalite: Stichiry, hl. 4. Mnóžestvo naróda, Hóspodi, postiláchu po putí rízy svojá: družii že rízachu vítvi ot drevés, i nošáchu: predidúščii že i poslídujuščii zovjáchu hlahólušče: osánna Síynu Davidovu, blahoslovén jesí prišédyj, i páki hradjáj vo ímja Hospódne. 2.

Choťášču Tebí vníti vo svjatýj hrad Hóspodi, vítvi sadóv lúdije nošáchu, Tebé pojúšče vsich Vladýku: i zriášče Ťa na žrebjáti sidášča, jákože na Cheruvímich zriáchu: sehó rádi síce vopijáchu: osánna v výšnich, blahoslovén jesí prišédyj, i páki hradjáj vo ímja Hospódne. 2.

Izdyte jazýcy, izdyte i lúdije, i vídite dnes Carjá nebésnaho, jáko na prestóli vysóci na žrebjáti chúdi vo Jerusalím vchoďášča. Róde Judéjskij, nevírnyj i preľubodijnyj, priidi i vížď, Jehóže vídi Isáia vo plóti nas rádi priiti ímúšča, káko uneviščájet sebi, jáko cilomúdreennyj nóvyj Sión, i otlahájet osuždénnuju sónmicu: jáko v netlínnom že bráci i neskvérnom neskvérnii stekóšasja blahochválašče neiskusozlóbnnii dítii. S nimiže i my pojúšče vozopijém písň ánhel'skiju, osánna v výšnich Imúščemu véliju míloš.

Óbščeje voskresénije, préžde vólňnja strásti Tvojejá, vo uvirénije vsich, predpokazávyj Christé Bóže, Lázarja úbo v Viftánii deržávnoju síloju Tvojeju četverodnévna mértva voskresil jesí, slípcém že jéže víditi, jáko svitodávec, daroval jesí Spáse: i vo svjatýj hrad so účeniki Tvoími všel jesí, sidá na žrebjáti ósli, proróčeskaja ispolňájaj propovidánija, jákože na Cheruvímich nosímjy: dítii

jevréjstii s vítvmi i vájami predsritáchu Ťa. Ťimže i my vítví másličnyja nosjášče i váija, blahodárstvenno Tebí vopijém: osánna v výšnich, blahoslovén hrjadýj vo ímja Hospódne.

Sláva: I nýňi hl. 6. Prézde šestí dněj: (zri str. 182).

Po Slavoslovii Tropar': Óbščeje voskresénije: (zri str. 182.)

Na Liturgii sv. Joanna Zlat.

Antifon 1. Vozľubích, jáko usľýšit Hóspoď hlas molénija mojihó.

Molitvami Bohoródicy, Spáse, spasí nas.

Jáko prikloní úcho Svojé mňi, i v dni mojá prizovú.

Molitvami Bohorodicy:

Objáša mja boľizni smértnyja, vídy ádovy obritóša mja.

Molitvami Bohorodicy:

Skórb i boľizň obrítóch, i ímja Hospódne prizvách.

Molitvami Bohorodicy:

Sláva: I nýňi: Molotvami Bohorodicy:

Antifon 2. Vírovach, tímže vozhlahólach, az že smírčijsja ziló.

Spasí ny Syne Bózij, vsídij na žrebjá, pojúšcyja Ti: Allilúja.

Čto vzdám Hóspodevi ot vsich, jáže vzdadé mi?

Spasí ny Syne Božij:

Čášu spasénija priimú, i ímja Hospódne prizovú.

Spasí ny Syne Božij:

Molitvy mojá Hóspodevi vzdám pred vsími ľudmi Jehó.

Spasí ny Syne Božij:

Antifon 3. Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko blah, jáko v vik mílost Jehó.

Tropar', hl. 1. Óbščeje voskresénije (zri str. 182.)

Vchodnoje. Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hospódne: blahoslovíchom vy iz dómu Hóspodňa, Boh Hóspoď, i javísja nam.

Tropar'. Óbščeje voskresénije:

Sláva: Tropar', hl. 4. Spohrébšesja Tebí: (zri str. 183.)

Inýňi: Kondak, hl. 6. Na prestóli na nebesí: (zri str. 185.)

Trisvjatoje. Prokimen, hl. 4. Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne, Boh HóspodĽ, i javísja nam.

Apostol. K Filippisijem poslanija sv. Apostola Pavla čtenije, zač. 247. (zri na Liturgii: za vsjakoje prošenieje).

Evanhelije ot Joanna, zač. 41.

Vmisto Dostojno: Pripiv: Veličáj dušé mojá iže na žreb-játí sidáščaho Hóspoda.

Irmos. Boh HospodĽ, i javísja nam: (zri str. 186.)

Pričasten. Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hospódne: Boh HospodĽ, i javísja nam. Allilúja.

Na Večerní.

Ha Hospodi vozzvach: Stichiry na 6 (sija po dvaždy):

Hl. 8. Rádujsja i veselísja: — Priíde Spas: — Na Cheruvímich nosímj: (zri str. 182.)

Sláva: Rádujsja i veselísja:

I nýňi: Na Cheruvímich nosímj:

Vchod. Prokimen: Se nýňi blahoslovíte Hóspoda vsi rabi Hospodni.

Na Stichovnych. Hl. 2. Ot vítvij i váij, jáko ot božéstvenna prázdника v božéstvennyj prišédše prázdnik, k čestnómu Christóvych strastěj, vírnii, stecímsja tánistvu spasítélnomu, i Sehó vídim za nas strást terpjášča vólnuju. Tomú že pínije podobnoje blahodarjášče vospoím, umílno zovúšče: blahoutróbija istóčnice i spasénija pristánišče, Hóspodi, sláva Tebí.

Vospójte Hóspodevi pišň nóvu.

Hl. 3. Strášno jéze vpásti v rúki Bóha žíva: Sej sudíj já jest pomyslénij i myslej serdecnych: niktóže da vnídet iskušájaj víru neporóčnuju, no v krótosti i strási Christú pristupím, da priímem mílost, i blahodát obrjáščem vo blahovremennuju pómošč.

Vidiša vsi koncý zemlí spasénije Bóha nášeho.

Hl. 7. Sónmicé lukávaja i preľubodíjnaja, svojemú múžu ne sochránšaja víru: čto deržíši zavít, jehóže ne bylá jesí

naslídnicu? čo chválišisja o Otcí, Sýna otvérsajasja? Pro-
róki ne přijála jesí, Sýna vozvístívšyja, poné svojích čad
usramísja, síce vopijúščich: osánna Sýnu Davídovu, bla-
hosloven hrjadýj vo imja Hóspodne,

Sláva: Hl. 2. O vítvij: I nýni: Hl. 3. Strášno jéze vpásti:
Nýni otpuščaješi: Po Otče naš: Bohoródice Ďivo: s poklony.

Vo svjatyj i velikij Četvertok.

Na Večerni s Liturgieju sv. Vasilija Vel.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry na 10. Hl. 2. Stekájetsja pró-
čeje sobórišče Judéjskoje, da Sodítela i Zíždítela vsjáces-
kich Pilátu predáš. O bezzakónnych, o nevírnych, jáko
hrjadúščaho sudíti živým i mértvym na sud hotóvjat, iscí-
lájuščaho strásti ko strastém uhotovlájut. Hóspodi dolhoter-
pilíve, vélija Tvojá milost, sláva Tebí. 2.

Júda bezzakónnyj, Hóspodi, omočívij na večeri rúku
v solíli s Tobóju, prostré k bezzakónnym rúci přijáti sréb-
reniki: i míra umýslivij cínu, Tebé bezcínnahe ne ubojásja
prodáti: nózi prostrýj vo jéze umýti, Vladýku oblobyzá
Istívno, vo jéze predáti bezzakónnym: líka že apóstolskaho
otvérsjasja i tridesjat povérh srébrreniki, Tvojeho tridnévnahe
voskresénija ne vídi: imže pomíluj nas. 2.

Júda predátel Istív sýj, Istívym lobzánijem predadé
Spása Hóspoda i Vladýku vsich, jáko rabá predadé Ju-
dójom: i jáko ovčá na zakolénije, táko poslídovaše Áhnec
Bózij, Syn Ótčij, jedín mnohomílostivij. 2.

Júda rab i Istéc, učeník i navítnik, druh i diávol ot
díl javísja: poslídovaše bo Učíteľu, i na Nehó poučášesja
predániju: hlahólaše v sebi: predám Tohó, i priobrjášču
sobránnaja imínija: iskáše že i míru prádanu býti, i Isúsa
méstiju játi: otdadé cílovánije, predadé Christá: i jáko ovčá
na zakolénije, síce poslídovaše Áhnec Bózij, jedín blaho-
utróbnij i čelovikofúbec. 2.

Jehóže propovída Áhnca Isáia, hradét na zakolénije vólnoje, i plešči dajét na rány, laníty na zaušénija, ličá že ne otvratí ot sramotý zaplevánij, smértiju že bezobráznoju osuždájetsja: vsja bezhrišnyj vóleju prijemlet, da vsím dárujet iz mértvych voskresénije. 2.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Roždénije jechídnov voistinu Júda, jádšich mánnu v pustýni, i rópščuščich na Pitáteľa: ješčé bo brášnu súšču vo ustích ich, klevetáchu na Bóha neblahodárnii, i sej zločestívij, nebésnyj chlíb vo ustích nosjáj, na Spása predáteľstvo soďila: o nráva nesýtnaho, i dérzosti bezčelovíčnyja: Pitájuščaho prodajét, i Jehóže ľubláše Vladýku, predajáše na sméřt: voistinu ónich syn bezzakónnyj i s ními páhubu nasľidova. No počadí Hóspodi dúšy nášja ot takováho bezčelovíčestva, jedíne v dolho-terpínií neizrečénnyj.

Vchod s Evanhelijem: Prokimen, hl. 1. Izmí mja Hóspodi ot čelovíka lukáva, ot múža neprávedna izbávi mja. 2.

Iščóda čténije, (hlava 19.) Reče Hospod' Mojseju: sošed zasviditelstvuj ľudem, i očisti ja dnes i utri, i da isperut rízy. I da budut hotovi v deň tretij: v tretij bo deň snidet Hospod' na horu Sinajskuju, pred vsími ľudmi. I ustroiši ľudi okrest hlahoľa: vnemlíte sebi ne voschoditi na horu, i ničimže kosnutisja jeja: vsjak prikosnuvyjsja hori, smertiju umret. Ne kosnetsja jej ruka: kamenijem bo pobijetsja, ili striloju ustrilitsja, ašče skot, ašče čelovik, ne budet živ. Jehdaže hlasí i truby i oblak otidet ot hory, sii vzydut na horu. Snide že Mojsej s hory k ľudem i osvjáti ja: i ispraša rízy svoja. I reče ľudem: budite hotovi, tri dni ne vchodite k ženam. Bysť že v tretij deň byvšu ko útru, i byša hlasí i molníja, i oblak mračen na hori sinajstij, hlas trubnij hlašáše zilo: i ubojašasja vsi ľudije, iže v polci. Izvede že Mojsej ľudi vo sritenije Bohu iz polka, i staša pod horoju. Hora že sinajskaja dymjašesja vsja, schoždenija radi Božija na ňu vo ohni: i voschoždaše

dym, jako peščnýj, i užasošasja vsi ľudije zilo. Byša že hlasi trubnii proischodjašče křipcy zilo. Mojsej hlaholaše, Boh že otviščavaše jemu hlasom.

Posem abije Prokimen. Hl. 7. Izmi mja ot vrah moích Bóže, i ot vostajúščich na mja izbávi mja. 2.

Jóva čténije (Hlava 38.) Reče Hospodř Jovu skvozi burju i oblaki: kto sej skryvajaj ot mene sovit, soderžaj že hlaholy v serdci, mene že mnítsja utaiti? Prepojaši jako muž čresla tvoja: voprošu že řa, ty že mi otviščaj. Hđi byl jesi, jehda osnovach zemľu? vozvisti mi, ašče visi razum? Kto položi miry jeja ašče visi? ili kto navedyj verv na ňu? Na čemže stolpi jeja utverždeni suť? kto že jest položivyj kameň krajeuhoľnyj na nej? Jehda sotvoreny byša zvizdy, voschvališa mja hlasom veliim vsi Anhelí moi. Zahradich že more vraty, jehda izlivašesja iz čreva matere svojeja ischodjaščeje. Položich že jemu oblak vo odijanije, mhloju že povich je. I položich jemu predily, obloživ zavratori i vrata. Rich že jemu: do seho dojdeši, i ne prejdeši, no v tebi sokrušatsja volny tvoja. Ili pri tebi sostavich svit utrennij? dennica že visť čin svoj. Jatisja kril zemľi, otrjasti nečestivyja ot neja. Ili ty brenije vzem ot zemli sozdal jesi životno, i hlaholivaho seho posadil jesi na zemľi? Otjal že jesi ot nečestivych svit? myšču že hordych sokrušil li jesi? Přišel že li jesi na istočniki morja? v sľidach že bezdny chodil li jesi? Otverzajutsja že li tebi strachom vrata smertnaja? vratnicy, že adovy viđivše řa ubojašasja li? Navykl že li jesi široty podnebesnyja? poviđď ubo mi? kolika jest? V kojej že zemli vseľajetsja svit, řmi že koje jest misto? Ašče ubo vvedeši mja v predily ich, ašče že li i visi stezi ich? Vim ubo, jako tohda rožden jesi, číslo že řit tvoich mnoho? (Přišel že li jesi v sokrovišča sňižnaja, i sokrovišča hradnaja viđil li jesi? Podležat že li tebi v čas vrahov, v deň branej i rati?) Otviščav že Jov, reče ko Hospodu: vim, jako vsja možeši, nevozmožno že Tebi nič-

tože. Kto jest tajaj ot tebe sovít? ščadať že slovesa, i ot tebe mnitsja utaiti? kto že vozvístit mi, ichže ne viďich, velija i divnaja, ichže ne znach je. Poslušaj že meňe. Hospodi, da i az vozhlahoľu: voprošu že Ťa, Ty že mja nauči. Sluchom ubo ucha slyšach Ťa pervije, nyňi že oko moje viďi Ťa.

Proróčestva Isáina čténije. (Hlava 50). Hospoď dajet mňi jazyk naučenija, ježe razumiti, jehda podobajet rešči slovo: položi mja utro, priloži mi ucho, ježe slyšati. I nakanizanie Hospodne otverzajet ušy moi, az že ne protivľusja, ni protivohlahoľu. Plešči moi vdach na rany, i laniti moi na zaušenija, lica že mojeho ne otvratich ot studa zaplevanij. I Hospoď, Hospoď pomoščnik mi byst: seho rady ne usramichsja, no položich lice svoje aki tverdij kameň, i razumich, jako ne postyždusja. Zane približajetsja opravdavyj mňa: kto prjajsja so mnoju? da soprotivostanet mňi kupno, i kto suďajsja so mnoju? da približitsja ko mňi. Se Hospoď, Hospoď pomožet mi: kto ozlobit mja? se vsi, vy, jako riza obvetšaete, i jako molnie izjast vy. Któ v vas bojasja Hospoda, da poslušajet hlasa otroka jeho: chodaščii vo tmí, i ništ im svita, naďijtesja na imja Hospodne, i utverďitesja o Bozi. Se vsi ohň razžizajete, i ukriplajete plameň: chodite svitom ohňa vašeho, i plamenem, jehože razžehoste: mene radi byša sija vam, v pečali uspnete.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jako svjat jesi: Trisvjatoje.

Prokimen Apostola, hl. 7. Kňazi ľudstii sobrašasja vkúpi na Hóspoda i na Christá Jehó.

Apostol. K Korínťanom 1. poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 149.

Brátije, az prijách ot Hóspoda, jéže i predách vam, jáko Hóspod Isús v nošč, v núže předan byváše, přijem chľib, i blahodarív prelomí, i rečé: „přimíte, jadíte: sijé jest Ťilo mojé, jéže za vy lomímoje: sijé tvoríte v mojé vospominánije“. Tákožde i čášu po večeri, hlahóľa: „sijá čáša nóvyj zavít jest v mójej króvi: sijé tvoríte, jelizdy

ášče pijéte, v mojé vospominánije". Jelíždy bo ášče jáste chlib sej, i čášu sijú pijéte, smert' Hóspodňu vozviščájete, dóndeže priidet. Tímže íže ášče jasť chlib sej, ilí pijét čášu Hóspodňu nedostójňi, povinen búdet tílu i króvi Hóspodni. Da iskušájet že čelovík sebé, i táko ot chlíba da jasť, i ot čáši da pijét. Jadýj bo i pijáj nedostójňi, sud sebí jasť i pijét, ne razsuždája tíla Hóspodňa. Sehó rádí vo vas mnózi némoščni i nedúzľivi, i spjat dovólni. Ášče bo býchom sebé razsuždáli, ne býchom osuždění býli: sudími že ot Hóspoda nakazújemsja, da ne s mírom osúdímsja.

Evanhelije ot Mateja, zač. 107.

Vmisto Íže Cheruvimy: pojem na Hl. 6. Věčeri Tvojejá tájnyja dnes, Sýne Bóžij pričástnika mja priímí: ne bo vrahóm Tvoím tájnu povím, ni lobzánija Ti dam jáko Júda, no jáko razbójnik ispovídaja Ťa vopíju: pomjaní mja Hóspodi vo cárstvii Tvojém.

Tojže i na Pričasten, i vmisto Da ispolňatsja:

Vmisto Dostojno: Irmos, hl. 6. Stránstvija Vladýčna, i bezsmértnyja trapézy na hórňim místi, vysókimi úmi, vírnii prijdíte nasládímsja, vozšédša Slóva, ot Slóva naučívšesja, Jehóže veličájem.

Poslídovanije svjatyh i spasitel'nyh strastej Hospoda našeho Isusa Christa.

Jerej v Epitrachiľi, načínajet: Blahosloven Boh naš: Sláva Tebi, Bože naš: Carju nebesnyj: po Otče naš: Hospodi pomiluj 12. i pročeje obyčnoje Utreni. Po Šestopsalmii: Sl. i Nyňi: Alliluja 3. Slava Tebi Bože, i Jektenija velikaja. Po Vozhlasi: Alliluja, Hl. 8. Taže:

Tropar', hl. 8. Jehdá slávnii učenicý na umovénii věčeri prosviščáhusja, tohdá Júda zločestívij srebroľúbijem nedúhovav omračášesja, i bezzakónnym sudijám Tebé právednaho Sudijú predajét. Vížd', iminij račíteľu, sich rádí udavlénije upotrebívša: biží nesýtyja duší, Učíteľu takovája derznúvšija. Íže o vsich blahij, Hóspodi, sláva Tebí. 3.

Po Tropari Jerej vchodit vo svjatyj Oltar. vzemlet na sebe i felon, i otverz carskija vrata i pokadiv svjatuju trapezu, hlaholet: **O** ježe spodobitisja nam slyšaniju: i pročaja. I čtet iz carskich vrat **1.** Evanhelije svjatyh Strastej, ot Joanna zač. 46. Vmisto: Sláva Tebi Hospodi: pojem pred Evanhelijem: **Sláva strastém Tvoím Hóspodi.** Po Evanhelii že: **Sláva dolhoterpíniju Tvojemú Hóspodi.**

I abije pojem Antifon 1. Hl. 8. **Kňázi Iúdštíi sobrášasja vkúpi, na Hóspoda i na Christá Jehó.**

Slóvo zakonoprestúpnoje vozložiša na mja, Hóspodi: Hóspodi, ne ostávi mené.

Sláva: I nýňi: **Đivoju rodilá jesí neiskusobráčnaja, i đivoju prebylá jesí, Máti beznevístnaja, Bohoródice Marije: Christá Bóha nášeho molí, spastísja nam.**

Antifon 2. Hl. 6. **Tebé hlahóla Júda bezzakónnym knížnikom: čto mi chóščete dáti, i az vam predám Jehó? sredi že soviščavájuščich Sam stojál jesí, nevidimo soviščavájemyj: Serdcevidče, poščadí dúšy nášja.**

Sláva: I nýňi: **Jehóže rodilá jesí Đivo neizrečénno, výnu jáko čelovikolúbca ne prestáj molášči, da ot bid spasét vsja k Tebí pribihájušcyja.**

Antifon 3. Hl 2. **Lázareva rádi vostánija, Hóspodi, osánna Tebí zváchu diti jevréjskija, Čelovikolúbče: bezzakónnyj že Júda, ne voschoťi razumíti.**

Sláva: I nýňi: **Spási ot bid rabý tvojá Bohoródice, jáko vsí po Bózi k Tebí pribihájem, jáko nerušimij stíňi i predstátelstvu.**

Sidalen, hl. 7. **Ha večeri učeníkí pitája, i pritvorénije predánija vídyj, na nej Júdu obličil jesí: neisprávlenna úbosehó vídyj, poznáti že vsím choťá, jáko vóleju predásja jesí, da mir ischítiši ot čuždáho: Dolhoterpilive, sláva Tebí.**

2. Sláva: I nýňi tože.
Evanhelije ot Joanna začalo 58.

Antifon 4. Hl. 5. **Dnes Júda ostavlájet Učíteľa, i prijémlet diávola: oslíplájetsja strástiju srebroľúbija, otpádajet svíta**

omračennyj: káko bo možáše zřiti, Svitilo prodávj na tridesjatic srébrnicich? No nam vozsjá Stradávyj za mir k Nemúže vozopím: postradávyj i sostradávyj čelovíkom, Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Preslávnaja o Tebí hlahólašasja vezďi, jáko rodilá jesí plótiju vsich Tvorcá, Bohoródice Marije, vsepítaja i neiskusobráčnaja.

Antifon 5. Hl. 6. Učeník Učiteľa sohlašáse cínu, i na tridesjatic srébrnicich prodadé Hóspoda, lobzánijem Istívym predájá Jehó bezzakónnikom na smérť.

Sláva: I nýňi: Neizrečénno v poslídňaja Začénšaja, i rózďšaja Sozdáteľa Tvojeho, Toho molí spastisja dušám nášym.

Antifon 6. Hl. 7. Dnes bďit Júda predáti Hóspoda, predvičnaho Spása míra, íže ot pjáti chľíb nasýtivšaho mnóžstva: dnes bezzakónnyj otmetájetsja Učiteľa, učeník byv, Vladýku predadé, srebróm predadé mánnuju nasýtivšaho čelovíka.

Sláva: I nýňi: Rádujsja Bohoródice, Nevmistímaho v nebesích, vmistívšaja vo utróbi tvojeje: rádujsja Ďivo, Prorókov propovidánije, Jéjuže nam vozsjá Emmanúil: rádujsja Máti Christá Bóha.

Sidalen, hl. 7. Kij ta óbraz, Júdo, predáteľa Spásu soďila? Jedá ot líka ta Apóstolska razlučí? jedá darovánija iscilenij liší? jedá so óňimi večerjáv, tebé ot trapézy otrínu? jedá iných nóhi umýv, tvojá že prezří? o kolíkich blah nepámjativ byl jesí: i tvój úbo neblahodárnyj obličájetsja nřav, tohó že bezmírnoje propovidujetsja dolho-terpínije, i vélija mílošť.

3. Sláva: I nýňi: tojže.
Evanhelije ot Mateja začalo 109.

Antifon 7. Hl. 8. Jémšym Ťa bezzakónnym, preterpívája síce vopijál jesí Hóspodi: ášče i porazíte Pástyrja, i ras- točíte dvanádesjať ovéc, učeníkí mojá, možách vjášče

nězeli dvanádesjať legeónov predstáviti Ánhelov: no dolhoterplú, da ispólňatsja jáže javích vam Proróki moími, bezvístnaja i tájnaja: Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Jáko vratá spasíteľnaja i raj krásnyj, i svíta prisnosúščnaho óblak, súščuju svjatúju Ďívu, vospoím vsi hlahóľušče Jej, jáže Rádujsja.

Antifon 8. Hl. 2. Rcýte bezzakónni, čto slýšaste ot Spása nášeho? ne zakón li položí, i proróčeskaja učénija? Káko úbo pomýslite Pilátu predáti, íže ot Bóha, Bóha Slóva, i Izbáviteľa duš nášich.

Sláva: I nýňi Jáko ne ímamy derznovénija za premnóhija hrichi nášja, ty íže ot tebé róždšahosja molí Bohoródice Ďívo: mnóho bo móžet molénije máterneje ko umoléniju Vladýki. Ne prézri hrišnych moľbý Vsečístaja, jáko mílostiv jest, i spastí mohij, íže i stradáti o nas izvólivyj.

Antifon 9. Hl. 3. Postávaša tridesjať srébreňikov, cinu cinénnaho, Jehóže ociniša ot synóv Isráilevych. Bdíte i molítejsja, da ne vniđete vo iskušénije: duch úbo bódr, plót že nemoščná: sehó rádí bdíte.

Sláva: I nýňi: Íže ot jazýk pojét řa Bohoródice čistaja, jáko Christá Bóha nášeho rodilá jesí, ot klátvy čelovíki tobóju svobóždšaho.

Sidalen, hl. 8. O káko Júda, inohdá Tvój učeník, predátelstvu poučášesja na Ĥa: svečerjá Istívno, navítik i neprávednik: šed reče svjaščénnikom: čto mi podasté, i predám vam ónaho, zakón razorívšaho i oskvernívšaho subbótu? Dolhoterpilíve Hóspodi, sláva Tebí.

4. Sláva: I nýňi: tojže.
Evanhelije ot Joanna začalo 59.

Antifon 10. Hl. 6. Ođijájsja svítom jáko rízoju, nah na suđí stojáše, i v lanítu udarénije priját ot ruk, jáže sozdá: bezzakónni že Íúdije na krestí prihvozdíša Hóspoda slávy: tohdá zavisja cerkóvnaja razdrásja, sólnce pomérče, ne terpjá zřiti Bóha dosaždájema, Jehóže trepéščut vsjáčeskaja, Tomú poklonímjsja.

Sláva: I nýňi: Umíri mir, ot Ďivy izvólivyj Hóspodi plót nosíti za rabý, da sohlásno Tebé slavoslóvim, Čelovikofúbče.

Antifon 11. Hl. 6. Za blahája, íže sotvoríl jesí Christé ródu jevréjskomu, raspjáti Ťa osudiša, ócta i želči napo-ívše Ťa: no dážd im Hóspodi po dílóm ich, jáko ne razumiša Tvojehó snizchoždénija.

Sláva: I nýňi: Bóha ot tebé voploščénnao poznáchom Bohoródice Ďivo, jedína Čístaja, jedína Blahoslovénnaaja: tím neprestánno ta vospívajúšče veličajem.

Antifon 12. Hl. 8. Sijá hlahólet Hóspod Ťudéom: Lúdije moí, čo sotvoríh vam? ilí čím vas smutíh? slípcý váša prosvitíh, prokažénnyja očistíh, múža súšča na ódri vozstávich. Lúdije moí, čo sotvoríh vam? i čo mi vzdáste? za mánnu želč; za vódu ócet; za jéže ľubíti mja, ko krestú mja prihvodzíte; ktomú ne terplú próčeje; prizovú mja jazýki, i tii mja proslávľat so Otcém i Dúchom, i az im dáruju živót víčnyj.

Sláva: I nýňi: Rádujsja vratá Carjá slávy, jáže Výšnij jedín prójde, i páki zapečatľinna ostávi, vo spasénije duš nášich.

Sidalen, hl. 8. Jehdá predstál jesí Kaiáfi Bóže, i predálsja jesí Pilátu, Sudijé, nebésnyja Síly ot strácha pokolebášasja: jehdáže voznésľsja jesí na drévo posredí dvojú razbójniku, vminíľsja jesí so bezzakónnymi Bezhříšne, za jéže spastí čelovíka: nezlóbive Hóspodi, sláva Tebí.

5. Sláva: I nýňi: tojže.
Evanhelije ot Mateja začalo 111.

Antifon 13. Hl. 6. Sobránije Judéjskoje u Piláta isprosíša raspjáti Ťa Hóspodi: viný bo v Tebí ne obrítajúšče, povínnaho Varávvu svobodiša, i Tebé právednaho osudiša, páhubnaho ubijstva hrích naslídovavše: no dážd im Hóspodi vzdajánije ich, jáko tščetnym na Ťa poučíšasja.

Sláva: I nýňi: Bohoródice, róždšaja slóvom páče slóva Sozdátela svojehó, Tohó molí spastí dúšy nášja.

Antifon 14. Hl. 8. Hóspodi, iže razbójnika spútnika pri-jémjy, v króvi rúci oskvérnivšaho, i nas s ním pričtí, jáko bláh i čelovikolúbec.

Sláva: I nýňi: Rádujsja Ánhelom rádosť míra prijemšaja, rádujsja róždšaja Tvorcá Tvojehó i Hóspoda, rádujsja spodóblšajasja býti máti Christá Bóha.

Antifon 15. Hl. 6. Dnes povišájetsja na drévi, iže na vodách zémľu povísivjy: vincém ot térnija oblahájetsja, iže Ánhelov Car': v lóžnuju bahrjanicu oblačájetsja oblačájaj nébo óblaki: zaušénije priját, iže vo Jordáni svobodívjy Adáma: hvozďmí prihvozďisja Ženích cerkóvnyj: kopijém probodésja Syn Ďívjya. Pokloňájemsja strastém Tvoím Christé, pokloňájemsja strastém Tvoím Christé, poklaňájemsja strastém Tvoím Christé: pokaži nam i slávnoje Tvoje voskresénije.

Sláva: Svitilo syj rázuma, prosvitilsja jesí v lúdech Tvoích, Isúse čelovikolúbče, vóleju oubožáv, choťá otverstí jedém, jehóže zatvorí Adám prestuplénijem drévle.

I nýňi: Zrjášči Ĥa povišena Christé, Róždšaja Ĥa, vzyváše: čto stránnoje, jéže vízdu táinstvo, Síne moj? káko na drévi umiráješi plótiju raspját, Životdávče?

Sidalen, hl. 4. Iskupil ny jesí ot kľátvy zakónnyja, čestnóju Tvojéju króvijú: na kresťi prihvozďisja i kopijém probódsja, bezsmértije istočil jesí čelovikom: Spáse naš, sláva Tebí.

6. Sláva: I nýňi tojže.
Evanhelije ot Marka začalo 67.

Blaženna: Vo čárstvii Tvojém: jehdá príideši, pomjani nás Hóspodi.

Blažení niščii Dúchom, jáko tich jest čárstvo nebésnoje.

Blažení pláščuščii, jáko tii utišatsja.

Blažení krótcyi, jáko tii naslídát zemľu.

Blažení álčuščii i žážduščii právdy, jáko tii nasýfatsja.

Blažení mílostivii, jáko tii pomilovani búduť.

Blaženi čistii sérdcem, jáko tíi Bóha úzrjat.

Blaženi mirotvórcy, jáko tíi sýnove Bóžii narekútsja.

Blaženi izhnáni právdy rádi, jáko tich jest cárstvo nebésnoje.

Blaženi jesté, jehdá ponósjat vam, i izženút, i rekút vsjak zol hlahól na vy lžúšče, mené rádi.

Rádujtesja i veselitesja, jáko mzda váša mnóha na nebesích.

Sláva: I nýni: Bohorodičen: Máter Tvojú, Christé, plótiiju bezsíménno róždšuju Ťa, i Ďivu voistinu i po rožděstvi prebývšuju netlínnu, Sijú Tebí privódim v molítku, Vladýko mnohomílostive, prehrišénij proščéniju darovátisja vsehdá zovúščym: pomjaní nas, Spáse, vo cárstvii Tvojem.

Prokimen, hl. 4. Razďiliša rízy mojá sebí, i o odězďi mojíj metáša žrébij.

7. Evanhelije ot Mateja začalo 113. — Psalom 50.

8. Evanhelije ot Luki začalo 111.

I abije pojem Tripisnec:

Hl. 6. Pisň 5. Irmos: K tebí útreňuju, milosérdija rádi Sebé istoščívšemu neprelóžno, i do strastěj bezstrástno preklónšemusja, Slóve Bóžij: mir podážd' mňi pádšemu, Čelovikolúbče.

Kondak. Hl. 8. Nas rádi Raspjátaho, priidíte vsi vospoím: Tohó bo vídí María na drévi, i hlahólaše: ášče i raspjátije terpíši, Ty jesí Syn i Boh moj.

Pisň 8. Irmos: Stólپ zlóby bohoprotívnyja, božéstvennii ótrocy obličíša: na Christá že šatájuščejesja bezzakónnych sobórišče sovitújet tščétnaja, ubítí poučájetsja život Deržáščaho dlániju, Jehóže vsjá tvár' blahoslovít, slávjašči vo víki.

Jerej: Bohorodicu i Mater Svita: i kadít obyčno.

Pisň 9. Irmos: Čestníjšuju Cheruvím, i slávnijšuju bez sravnénija Serafím, bez istlínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu, řa veličájem.

Jektenija malaja.

Svitilen: Razbójnika blahorazúmnaho vo jedinom časí rájevi spodóbil jesí Hóspodi, i mené drévom kréstnym prosvití, osvjatí, i spasí mja. 3.

9. Evanhelije ot Joanna začalo 61.

Posem: Vsjákoje dychánije: (zri str. 26.) Postavim stich 4. i pojem Stichiry samohlasny:

Hl. 3. Dvá i lukávnaja sotvorí pervoroždénnyj syn moj Isráiľ: mené ostávi, istóčnika vodý živótnyja, i iskopá sebí kladenéc sokrušénnyj: mené na drévi raspját, Varávvu že isprosí, i otpustí: užasésja nébo o sem, i sólnce lučí skry, ty že Isráiľu ne usramílsja jesí, no smérti mja prédal jesí. Ostávi im Ótče svjatýj, ne vídjať bo, čto sotvoríša. 2.

Kíjzdo ud svjatýja Tvojejá plóti bezčéstije nas rádi preterpí: térnije hlavá, licé oplevánija, čéfusti zaušénija, ustá vo ócti rastvorénnuju želč vkúsom, ušesá chulénija zločestívaja, pleščí bijénija, i ruká tróšť, vseho tělesé proťaženija na krestí, členove hvózdija, i rébra kopijé: postradávyj za ny i ot strastěj svobodívyj nas, snížšedyj k nam čelovikoľúbijem i voznesýj nas, vsesíľne Spáse, pomiluj nas.

Raspénšusja ti Christé, vsja tvar' vídašči trepetáše, osnovánija zemlí pozybášasja stráchom deržavy Tvojejá: Tebí bo voznéššusja dnes, rod jevréjskij pohíbe, cerkóvnaja zavisa razdrásja na dvóje, i mértvii ot hrobóv voskresóša, sótnik vídiv čúdo užasésja. Predstojášči že Máti Tvojá vopijáše, rydájušči máterski: káko ne vozrydáju, i utróby mojejá ne bijú, zrjášči Ťa náha jáko osuždénna, na drévi visjašča? Raspnýjsja i pohrebýjsja, i voskresýj iz mértvych, Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: Hl. 6. Sovlekóša s mené rízy mojá, i oblekóša mja v rízu červlénu: vozložíša na hlavú mojú vínec ot térnij, i v desnúju mojú rúku vdáša tróšť: da sokrušú ich, jáko sosúdy skudélniči.

I nýňi: Pleščí mojá dách na rány, licá že mojihó ne otvratích ot zaplevánij: sudíšču Pilátovu predstách, i krést preterpích, za spasénije míra.

10. Evanhelije ot Marka začalo 69.

Posem: Slavoslovije maloje.

Jektenija: Ispolnim utrennija molitvy: i po Vozhlasi abije:

11. Evanhelije ot Joanna začalo 62.

Stichiry na Stichovnych. Hl. 1. Vsja tvar' izmiňášesja strá-
chom, zrjáščí Ťa na Krestí visima Christé; sólnce omračá-
šesja, i zemlí osnovánija sotrjasáhusja: vsja sostradáchu
Sozdávšemu vsjá. Vóleju nas rádi preterpívyj Hóspodi,
sláva Tebí.

Hl. 2. Razdíliša rízy mojá sebí, i o oděždi mojéj metáša žrébij.

Lúdije zločestívii i bezzakónnii, vskúju poučájutsja
tščétnym? počtó Žívót vsích na smérť osudíša? vélje čúdo,
jáko Sozdáteľ míra k rúki bezzakónnym predajétsja, i na
drévo vozvyšájetsja Čelovikolúbec, da íže vo ádi júzniki
svobodít, zovúšcyja: Dolhoterpilíve Hóspodi, sláva Tebí.

Dáša v sňid' mojú želč, i v záždu mojú napošša mja ócta.

Dnes zrjáščí ta neporócnaja Ďíva, na krestí Slóve
vozvyšájema, rydájuščí máterneju utróboju, ujazvlášesja
sérdcem hórčí, i steňáščí bolíznenno iz hlubiný duší, licé
šo vlasý terzájuščí, iznemoháše: tímže i pérsi bijúščí vzy-
váše žalostno: uvý mňi, bóžestvennoje Čádo, uvý mňi
Svíte míra: čto zašél jesí ot óčiju mojéju, Áhnče Bóžij?
Ťímže vóinstva Bezplótnych trépetom soderžimi bjáchu hla-
hoľúšče: Nepostizíme Hóspodi, sláva Tebí.

Boh že Car' naš préžde vik sođila spasénije posredí zemlí.

Na drévi víďaščí visima Christé, Tebé vsích Zíždí-
teľa i Bóha, bezsíménno Róždšaja Ťa, vopijáše hórko:
Sýne moj, hďi dobróta zájde zráka Tvojihó? ne terplú
zrítí Ťa neprávedno raspínájema: potščísja úbo, vostáni,
jáko da vížu i az Tvojé iz mértvych tridnévnoje voskresénije.

Sláva: Hl. 8. Hóspodi, voschodjášču Ti na krést, strach i trépet napadé na tvar', i zemlí úbo vozbraňál jesí pohlotíti raspinájuščich Ťa, ádu že poveľivál jesí ispustíti júzniki: na obnovlénije čelovíkov, Sudijé živých i mértvych, žizň prišél jesí podáti a ne sméřt: Čelovikolúbče, sláva Tebí.

I nýňi: Užé omakájetsja tróšt izrečénija ot sudéj neprávednych, i Isús sudím byvájet, i osuždájetsja na krest: i stráždét tvar', na krestí vídašči Hóspoda: no jestestvóm filesé mené rádí straždáj, blahíj Hóspodi, sláva Tebí.

12. Evanhelije ot Mateja začalo 114.

Taže: Bláho jest ispovídatisja Hóspodevi, i píti ímení Tvojemú, Výšnij. Vozviščíati zaútra mílošt Tvojú, i ístinu Tvojú na vsjáku nošč. Trisvjatoje: po Otče naš:

Tropar': Hl. 4. Iskupíl ny jesí ot klátvy zakónnyja čestnoju Tvojeju króvíju, na krestí prihvodzívšja i kopijém probódsja, bezsmértije istočil jesí čelovíkom: Spáse naš, sláva Tebí.

Jekt.: Pomiluj nas Bože: Po Vozhlasi: Premudrost: Čest. Cheruvím:

Otpust: Zaplevanija i rany i zaušenija i krest, i smert preterpivyj mirskaho rádí spasenija, Christos ístínnij Boh naš, molitvami:

Časy Carskii vo velikij Pjatok.

Čas pervyj.

Jerej: Blahosloven Boh naš: Carju nebesnyj: i po Otče naš: Hospodi pomiluj 12. Sláva: i nýňi: Priidíte poklonímsja: 3. Taže:

Psalom 5. Hlahóly mojá vnuší Hóspodi, razumíj zvánije mojí. Vonmí hlásu molítvy mojejá, Carjú moj i Bóže moj. Jáko k Tebí pomolúsja, Hóspodi, zaútra uslyší hlás moj. Zaútra predstánu Ti i úzriši mja, jáko Bóh ne choťáj bezzakónija Ty jesí. Ne príidet k Tebí lukávnújaj, níže prebúduť zakonoprestúpnici préđ očíma Tvoíma. Voznena- vídíl jesí vsja dílajuščyja bezzakónije, pohubiša vsja hlahóluščyja lžu. Múža krovéj, lstíva hnušájetsja Hóspod', az že mnóžestvom mílosti Tvojejá. Vnídu v dom Tvoj, poklónu-

sja vo cérkvi svjattij Tvojej, v strási Tvojem. Hóspodi, nastávi mja právdou Tvojeju, vrah moích rádi isprávi pred Tobóju puť moj. Jáko ňisť vo ustích ich ístiny, sérdce ich sujétno. Hrob otvérst hortáň ich, jazýki svoimi lšáchu, sudí im Bóže. Da otpadút ot mýslej svoích: po mnóžestvu nečéstija ich izríní ja, jáko prohňivaša Ťa Hóspodi. I da vozveselátsja vsi upovájuščii na Ťa, vo víki vozrádujutsja, i vselišisja v nich. I pochválatsja o Tebí lúbjaščii ímja Tvoje, jáko Ty blahosloviši právedníka. Hóspodi, jáko orúžijem blahovolénija, vinčál jesi nas.

Psalom 2. Vskúju šatášasja jazýcy, i lúdi je poučíšasja tščetnym? Predstáša cárije zémstii, i knázi sobrášasja vkúpi, i na Hóspoda i na Christá Jehó. Rastórhnem úzy ich, i otvéržem ot nas iho ich. Živýj na nebesích posmijétsja im, i Hóspod' poruhájetsja im. Tohdá vozhláhólet k nim hñivom Svoím, i járostiju Svojeju smjatét ja. Az že postáven jesm Car' ot nehó nad Siónom, horóju svjatóju Jehó, vozviščájaj povelínije Hóspodne. Hóspod' reče ko mñi: Syn moj jesí Ty, az dnes rodích Ťa. Prosí ot mené, i dam Ti jazýki dostojánije Tvoje: i oderžánije Tvoje koncý zemlí. Upaséši ja páliceju želíznoju, i jáko sosúdy skudélniči sokrušiši ja. I nýňi cárije razumíjte: nakažitesja vsi sudáščii zemlí. Rabótajte Hóspodevi so stráchom, i rádujtesja Jemu so trépetom. Priimíte nakazánije, da ne kohdá prohňivajetsja Hóspod', i pohíbnete ot putí právednaho. Jehdá vozhorítsja vskóri járost' Jehó: blažéní vsi nađijuščiiisja naň.

Psalom 21. Bóže, Bóže moj voňmí mi, vskúju ostávil mja jesí? dalje ot spasénija mojehó slovesá hrichopadénij moích. Bóže moj, vozzovú v dni, i ne uslyšiši: i v noščí, i ne v bezúmije mñi. Ty že v svjatím živéši, chvaló Isráileva. Na Ťa upováša otcý náši: upováša, i izbávil jesí ja. K Tebí vozzváša, i spasóšasja: na Ťa upováša, i ne postyďišasja. Az že jesm červ, a ne čelovík, ponošénije čelovíkov i uničizénije lúdej. Vsi vídaščii mja poruháša mí

sja: hlahólaša ustnami, i pokiváša hlavóju: Upová na Hóspoda, da izbávit jehó: da spáset jehó, jáko chóščet jehó. Jáko Ty jesí istórhij mja iz čréva: upovániije mojé ot soscú mátere mojejá. K Tebí privéržen jesm ot ložésn: ot čréva mátere mojejá Boh moj jesí Ty. Ne ostepí ot mené: jáko skórb blíz, jáko níst pomohájuščaho mí. Obydóša mja telcý mnózi: juncý tučnii oderžáša mja. Otverzóša na mja ustá svojá: jáko lev voschiščájaj i rykájaj. Jáko vodá izlijáchsja, i rabsýpašasja vsjá kósti mojá. Byst sérdce mojé jáko vosk tájaj, posredi čréva mojihó. Ízsše jáko skudél kripost mojá, jazýk moj prilpé hortáni mojemú: i v pérst smérti svel mja jesí. Jáko obydoša mja psi mnózi: sónm lukávych oderžáša mja. Iskopáša rucí moí i nózi moí: iščetóša vsjá kósti mojá. Tii že smotriša i prezriša mja: razdíliša rízy mojá sebí, i o odéždi mojej metáša žrébij. Ty že Hóspodi ne udalí pómošči Tvojejá ot mené: na zastuplénije mojé vonmí. Izmi ot orúžija dúšu mojú: i iz rukí pésii jedínoródnuju mojú. Spasí mja ot ust ívóvych, i ot roh jedínoróž smirénije mojé. Povím ímja Tvoje brátii mojej, posredi cérkve vospojú Ťa. Bojáščiisja Hóspoda voschvalíte Jehó: vse símja Jákovle proslávíte Jehó. Da uboítsja že ot Nehó vse símja Isráilevo: jáko ne uničíži, níže nehodová molítvy níščaho. Níže otvratí lícá Svojihó ot mené: i jehdá vozzvách k Nemú, uslýša mja. O Tebí pochvalá mojá, v cérkvi velícij ispovímsja Tebí: molítvy mojá vozdam pred bojáščimisja Jehó. Jadát níščii, i nasýfatsja, í voschválat Hóspoda vzyskájuščii Jehó: žíva búdut serdcá ich v vik víka. Pomjanútsja i obrafátsja ko Hóspodu vsi koncý zemlí, i poklóňatsja pred Nim vsja otéčestvija jazýk. Jáko Hóspodne jest cárstvije, i Toj obladájet jazýki. Jadóša i pokloníšasja vsi túčnii zemlí: pred Nim pripadút vsi nizchodáščii v zémľu. I dušá mojá Tomú živét, i símja mojé porabótajet Jemú. Vozvistít Hóspodevi rod hrjadúščij: i vozvisfát právdú Jehó lúdem rodímym, jáže stvorí Hóspod.

Sláva: I nýňi: Alliluja. 3. Hospodi pomiluj. 3.

Sláva: Tropar, hl. 1. Raspénšusja Tebí Christé, pohibe mučitelstvo, poprána byst síla vrážija: nižé bo Ánhel, nižé čelovík, no sam Hóspodi spásł jesí nas: sláva Tebí.

I nýňi: Čto ťa narečém, o Obrádovannaja? nébo? jáko vozsijala jesí Sólnce právdy: raj? jáko vozrastila jesí Cvit netlínija: dívu? jáko prebylá jesí netlínna: čístuju máter'? jáko imíla jesí na rukú Sýna, vsich Bóha. Tohó molí, spastisja dušám našym. Taže Stichiry sija:

Hl. 8. Dnes cerkóvnaja zavísa na obličénije bezzakónnych razdirájetsja, i solnce lučí svojá skryvájel, Vladýku zrja raspinájema. 2.

Razdíliša rízy mojá sebí, i o odéždí mojí metáša žrėbij.

Jáko ovčá na zakolénije vedén byl jesí Christé Carjú, i jáko Áhnec nezlóбивyj prihvozdílsja jesí krestú, ot bezzakónnych mužėj, hrich rádi nášich, Čelovikoľúbče.

Predstáša cárije zémstii, i kňázi sobrašasja vkúpi, na Hóspoda i na Christá Jehó.

I pojem paki tujuže Stichiru.

Sláva: Jémšym Ťa bezzakónnym, rpeterpivája síce vopijál jesí Hóspodi: ášče i porazíte pástyrja i rastočíte dvanádesjať ovéc, učeníkí mojá, možách vjaščši, néže dvanádesjať legeónov predstáviti Ánhel: no dolhoterplú, da ispólňatsja, jáže javích vam Proróki moími, bezvístnaja i tájnaja. Hóspodi, sláva Tebí.

I nýňi: paki tojže.

Prokimen, hl. 4. Sérđce jehó sobrá bezzakónije sebí.

Proróčestva Zacháriina čténije. Hlava 11. Tako hlalolet Hospod: Priimu žezł moj dobryj, i otverhu jeho, ježe razoriti zavít moj, jehože zaviščach k vsim ľudem: I razoritsja v deň onyj, i urazumijut Chananei ovcy chranimyja mňi, zane slovo Hospodne jesť. I reku k nim: ašče dobro pred vami jesť, dadíte mzdu moju, ili otrecytesja: i postaviša mzdu moju tridesjať srebrenik. I reče Hospod ko mňi:

vloži ja v hornilo, i smotri ašče iskušeno jest, imže obrazom iskušěn bych ot nich. I prijach tridesjať srebrenik, i vložich ich v chram Hospodeň v hornilo (jakože sočini mñi Hospodŕ). I otverhoch žezl vtoryj, uže, ježe razoriti zavít iže posreďi Judy, i posreďi Israiľa, i vozrzjat naň jehože probodoša. I reku k nemu: čto jazvy sija posreďi ruku Tvojeju? i rečet: imiže ujazvlen bych v domu voz-lublennaho mojeho. Mečju vostani na pastyrja mojeho, i na muža hraždanina mojeho, hlaholet Hospodŕ Vsederži-
teľ: porazi pastyrja, i rastočatsja ovcy stada: i naveđu ruku moju na (malyja) pastyri. I budet v deň on, ne bu-
det svít, no zima i mráz. I budet deň jedin, i deň toj zna-
jem budet Hóspodevi, i ne deň i ne nošč, i pri večeri
budet svít. I v deň on izydet voda živa iz Jerusalima, pol
jeja v more pervoje, i pol jeja v more poslidneje: i v ža-
tvu i v vesnu budet tako. I budet Hospodŕ v carja po vsej
zemli: v deň on budet Hospodŕ jedin, i imja Jeho jedino,
obchođa vsju zemľu i pustyňu. V deň on budet ježe vo
uzďi koňa, svjato Hospodu Vsederžitelu. I ne budet Cha-
nanej, ktomu v chrami Hospoda Vsederžitelä v deň on.

Apostol. K Galátom poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 215. ot. pl.

Brátije, mñi da ne búdet chvalitisja, tókmo o krestí Hóspoda nášeho Isúsa Christá, imže mñi mir raspjásja, i az míru. O Christí bo Isúsi, ni obrízanije čto móžet, ni neobrízanije, no nóva tvar'. I jelicy právilom sim žitelstvu-
jut, mir na nich i mílost, i na Isráili Bóžii. Próčeje trudý da niktóže mñi dajét: az bo jazvy Hóspoda Isúsa na tíli
mojém nošú. Blahodát Hóspoda nášeho Isúsa Christá s
dúchom vášim, brátije, amíň.

Evanhelije ot Mateja, zač. 110.

Stopý mojá naprávi po slovesí Tvojemú, i da ne ob-
ladájet mnóju vsjakoje bezzakónije, izbávi mja ot klevetý
čelovičeskija i sochraňú zápoviďi Tvojá. Licé Tvoje pro-
svítí na rabá Tvojhó, i naučí mja opravdánijem Tvoím.

Da ispoľnatsja ustá mojá chvalénija Tvojehó, Hóspodi, jáko da vospojú slávu Tvojú, ves deň velelípotu Tvojú.

Trisvjatoje: i po Otče naš:

Kondak, hl. 8. Nas rádí Raspjátaho priidíte vsi vospoím: tohó bo vídĭ Marija na drévi, i hlahólaše: ášče i raspjátije terpiši, Ty jesí syn i Boh moj.

Hóspodi pomiluj 40. Molitva: Íže na vsjakoje vrémja i na vsjákiĭ čas, na nebesí i na zemlí poklaňájemyj i slávimyj, Bóže blahíj, dolhoterpilivyj i mnohomílostivyj, právednyja ľubjáj, i hrišnyja milujaj, vsja zovýj ko spaséniju, obiščánija rádĭ búduščich blah: sam, Hóspodi, priimí i nášja v čas sej molítvy, i isprávi živót naš, k zápovidem Tvoím dúšy nášja osvjatí, filesá očistí, pomysľénija isprávi, rázum ucilomúdrĭ, i istrézvi, i izbávi nas ot vsjákiĭja skórbĭ, zol i boľiznej, i dušévnych strastěj: ohradí nas svjatými Ánhely Tvoími, jáko da opolčénijem ich sobľudájemi i nastavľájemi, dostihnem v jedínstvo víry, i v rázum neprikosnovénnyĭja Tvojejá slávy: jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv, amíň.

Hóspodi pomiluj. 3. Sláva: I nýňi: Čestníjšuju Cheruvím: Ímenem Hóspodním blahosloví ótče.

Jerej: Bóže, uščédri my, i blahosloví ny, prosvítí licé Tvojé na ny, i pomiluj ny. — Lik: Amíň.

Jerej: Christé svíte ístinnyj prosviščájaj i osvjaščájaj vsjákaĭho čelovíka hraduščaha v mír, da známenajetsja na nas svit lícá Tvojehó, da v nem úzrim svit neprístúpnij, i isprávi stopý nášja, k dĭlaniju zápovidej Tvoích, molítvami prečístyĭja Tvojejá Mátere, i vsich Svjatých Tvoích, amíň.

Čas tretij.

Priidite poklonimsja: 3.

Psalom: 40. Blažén razumivájaj na nišča i ubóĭha: v deň ľut izbávit i Hóspodĭ. Hóspodĭ da sochranít jehó, i živít jehó, i da ublažít jehó na zemlí: i da ne predáš jehó v rúki vrahóv jehó. Hóspodĭ da pomóžet jemú na odri bo-

lízni jehó: vse lóže jehó obrátil jesí v boľizň jehó. Az rich: Hóspodi pomiluj mja, iscili dúšu moju, jáko sohríšich Tebí. Vrazí moí ríša zlája mňi: kohdá úmret, i pohíbnet imja jehó? I vchoždáše víditi, vsúje hlahólaše, sérdce jehó sobrá bezzakónije jemú: ischoždáše von, i hlahólaše vkúpi. Na mja šeptáchu vsi vrazí moí: na mja pomyšláchu zlája mňi. Slóvo zakonoprestúpnoje vozložíša na mja: jedá spáj ne priložit voskresnúti? Ibo čelovik míra mojehó, naň že upovách: jadýj chlíby mojá, vozveliči na mja zapinánije. Ty že Hóspodi pomiluj mja, i vzdvihni mja: i vzdám im. O sém poznách, jáko voschofil mja jesí: jáko ne vozrádujetsja vrah moj o mňi. Mené že za nezlobije prijál jesí: i utverdíl mja jesí pred Tobóju v vik. Blahoslovén Hóspod Boh Isráilev ot víka i do víka: búdi, búdi.

Psalom 68. Spásí mja Bóže, jáko vnidóša vódy do duši mojejá. Uhlíbóch v tímíni hlubiný: i níst postojánija. Priidóch v hlubiný morskíja: i búrja potopí mja. Utrudích-sja zovýj, izmolché hortáň moj: isčezósta óči moí, upovájušču mi na Bóha mojehó. Umnóžíšasja páče vlás hlavý mojejá nenavídaščii mja vsúje. Ukripíšasja vrazí moí, izhoňáščii mja bez právdý: jáže ne voschiščách, tohdá vzdajách. Bóže, Ty uvídiť jesí bezúmije mojé: i prehríšénija mojá ot Tebé ne utaišasja. Da ne postyďátsja o mňi terpjáščii Tebé Hóspodi, Hóspodi Sil. Nížé da posrámjatsja o mňi, iščuščii Tebé, Bóže Isráilev. Jáko Tebé rádí prijách ponošenije: pokrý sramotá licé mojé. Čuď bych brátii mojéj, i stránen synovóm mátere mojejá. Jáko révnost dómu Tvojeho sňidé mja, i ponošenija ponosjáščich ti napadóša na mja. I pokrých postóm dúšu moju: i býst v ponošenije mňi. I položich odíjáníje mojé vrétišče: i bych im v prítču. O mňi hlumláhusja sídáščij vo vrafích: i o mňi pojáchu pijúščii vinó. Az že molitvoju mojéju k Tebí Bóže: vrémja blahovolénija, Bóže. Vo mnóžestvi mílosti Tvojejá uslýší mja, vo ístiňi spasénija Tvojeho. Spásí mja

ot brénija, da ne uhlíbnu: izbávi mja ot nenavídašćich mja, i ot hlubókich vod. Da ne potopít mené búrja vodnája, nižé da požrét mené hlubiná, nižé svedét o mni rovénnik ust svoích. Uslýši mja Hóspodi, jáko bláha milost Tvojá: po množestvu šćedrót Tvoích prízri na mja. Ne otvratí licá Tvojeho ot ótroka Tvojeho, jáko skorblú, skóro uslýši mja. Vonmí duši mojéj i izbávi ju: vrah moích rádi izbávi mja. Ty bo vísi ponošénije mojé, i stud moj, i sramotú mojú. Pred Tobóju suť vsi stužájuščii mi: ponošénija čájaše dušá mojá, i strásti. I ždách soskorbjáščaho, i ne bi: i uťišájuščich, i ne obritóch. I dáša v sníd' mojú želč, i v žázďi mojéj napoíša mja ócta. Da búdet trapéza ich pred ními v síf, i v vzdajánije, i v soblázn. Da pomráčatsja óči ich jéze ne víďiti, i chrebét ich výnu slací. Prolíj na ňa hñiv Tvoj: i jároš hñiva Tvojeho da postihnét ich. Da búdet dvór ich pust, i v žilíšćach ich da ne búdet živúšćaho. Zané jehóže Ty porazíl jesí, tíi pohnáša: i k boľizní jázv moích priložíša. Priloží bezzakónije k bezzakóniju ich, i da ne vnídat v právdu Tvojú. Da potrebjátsja ot kníhi živých, i s právednymi da ne napíšutsja. Nišč i boľaj jesm az: spasénije Tvoje Bóže priját mja. Voschvaľú ímja Bóha mojeho s písniju, vozvelíču Jehó vo chvalénii. I uhódno búdet Bóhu páče telcá júna, róhi izdajúšća i páznokti. Da úzrjat niščii, i vozveselátsja: vzyščite Bóha, i živá búdet dušá váša. Jáko uslýša niščyja Hóspod': i okovánných Svoích ne uničizi. Da voschválat Jehó nebesá i zemlá, móre i vsja živúšćaja v nich. Jáko Boh spasét Sióna, i soziždutsja hrádi Judéjstii: i vseľátsja támo, i naslíďat i. I símja ráb Tvoích uderžit i, i ľubjaščii ímja Tvoje vseľátsja v nem.

Psalom 50. Pomiluj mja Bóže: (zri str. 24.)

Sláva: I nýňi: Allilúja 3. Hóspodi pomiluj 3.

Sláva: Tropar', hl. 6. Hóspodi, osudiša Ťa Judéje na sméř, Životá vsjáćeských: čermnoje móre žezlóm prošédšii, na

kresťí Ťa prihvozdiša, i iže ot kámene med ssávšii, želč Ti prinesóša: no vóleju preterpíl jesí, da nas svobodíši ot rabóty vrážija: Christé Bóže, sláva Tebí.

I nýňi: Bohoródice, ty jesí lozá ístinnaja, vozrastívšaja nam plod životá: tebí mólimsja, molísja Vladýčice s svjatými Apóstoly, pomílovatisja dušám nášym. Taže stichiry:

Hl. 8. Strácha rádí Judéjskaho druh Tvoj i blížnij Petr otvéršesja Tebé, Hóspodi, i rydája síce vopijáše: Slez moích ne premolčí, rich bo sochraníti víru, Ščedre, i ne sochraních. I naše pokajánije tákožde priímí, i pomíluj nas. 2.

Dáša v sníď mojú želč, i v žážďi mojej napoíša mja ócta.

Préžde čestnáho Tvojeho krestá, vóinom ruhájuščym-sja Tebí Hóspodi, úmnaja vóinstva divľachusja: obložilsja bo jesí vincém poruhánija, zémľu živopisávyj cvítý, bahraníceju poruhánija oďijalsja jesí, óblaki oďivájaj tvéřď: takovým bo smotrénijem razumisja Tvojé blahoutróbije Christé: vélija Tvojá mílošť, sláva Trebí.

Razdílíša rízy mojá sebf, i o odéžďi mojej metáša žrėbij.

Paki tojže.

Sláva: Hl. 5. Vlekóm na krést síce vopijál jesí Hóspodi: za kóje dílo chóščete mja raspjátí Judéje? jáko razsláblennyja vášja sfahnúch, zané mertvecý áki ot sna vozstávich, krovotočívuju iscílích, Chananéju pomílovach? za kóje dílo chóščete mja ubítí Judéje? no úzrite, v Nehóže nýňi probodájete Christá, bezzakónnii.

I nýňi: paki tojže:

Prokimen. hl. 4. Jáko az na rány hotóv, i bolízň mojá predomnúju jesť výnu.

Proróčestva Isáina čténije. Hlava 50. Hóspodď dajet: (zri str. 192.)

Apóstol. K Rímľanom poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 88. ot polu. Brátije, Christós súščym nam nemoščným, po vrėmení za nečestívych úmre. Jedvá bo za právedníka kto úmret, za blaháho bo néhli kto i dérznem umréti. Sostav-

Iájet že Svojú Iubóv v nas Boh, jáko ješčé hrišnikom súščym nam, Christós za ny úmre. Mnóho že úbo páče opravdání bývše nýňi króvíju Jehó, spasémsja Im ot hńíva. Ášče bo vrazí bývše, primiríchomsja Bóhu smértiju Sýna Jehó, množaje páče primirívšesja spasémsja v živoí Jehó.

Evanhelije ot Marka začalo 67. i 68.

Taže: Hóspod' Boh blahoslovén, blahoslovén Hóspod' deň dne, pospišit nam Boh spasénij nášich: Boh naš, Boh jéže spasáti.

Trisvjatoje. Po Otče naš: Kondak: Nas rádi Raspjátaho: (zri str. 207.)

Taže: Hóspodi pomiluj 40. Molitva: Iže na vsjakoje vremja: (zri str. 207.) Hóspodi pomiluj 3. Sláva: I nýňi: Čestníjšuju Cheruvim: Imenem Hospodnim:

Jerej: Molítvami svjatých ótec nášich, Hóspodi Isúse Christé Bóže naš, pomiluj nas.

Lik: Amiň: — Taže molitva: Vladýko Bóže, Ótče vsederžitelu, Hóspodi Sýne jedinoródnij, Isúse Christé, i svjatýj Dúše: jedíno Božestvó, jedína síla, pomiluj mja hrišnahó, i ímiže vísi sudbámi, spasi mja nedostójnahó rabá Tvojeho, jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv, amiň.

Čas šestyj.

Prijdite poklonímsja: 3.

Psalom 51. Čto chválišisja v zlóbi, sílne v bezzakónii? Ves deň neprávdu umýsli jazýk tvój: jáko brítvu izoščrénu sotvoríl jesí lést'. Vozľubil jesí zlóbu páče blahostýni: neprávdu, néže hlahólati právdu. Vozľubil jesí vsjá hlahóly potópnyja, jazýk Istiv. Sehó rádi Boh razrušit ta do koncá: vostórhnet ta, i preselit ta ot selénija tvojeho, i kóreň tvój ot zemlí živých. Úzrjat právednii, i ubojátsja, i o nem vozsmijútsja, i rekút: Se čelovik, iže ne položí Bóha pomóščnika sebi. No upová na množestvo bohátstva, i vozmóže v sujeťi svojěj. Az že jáko máslina plodovíta v domú Bóžii, upováč na mílost Bóžiju vo vik, i v vik víka. Ispovímsja

Tebí v vik, jáko sotvoríl jesí: i terplú ímja Tvojé, jáko bláho pred prepodóbnymi Tvoími.

Psalom 108. Bóže, chvalý mojejá ne premolčí: jáko ustá hrišniča i ustá Istívaho na mja otverzóšasja. Hlahó-laša na mja jazýkom Istívym, i slovesý nenavístnymi oby-dóša mja: i brášasja so mnóju túne. Vmísto jéže ľubíti mja, obolháchu mja: az že moľáchsja. I položíša na mja zlája za blahája, i nenávist za vozľublénije mojé. Postávi naň hrišnika, i diávol da stánet odesnúju jehó. Vnehdá sudítisja jemú, da izýdet osužđen, i mólitva jehó da búdet v hrich. Da búdut dnije jehó máli, i jepískopstvo jehó da príimet in. Da búdut sýnove jehó síri, i žená jehó vdová. Dvížuščesja da preseľátsja sýnove jehó i da voprósjat: da izhnáni búdut iz domóv svojích. Da vzýščet zaimodávec vsja, jelíka súť jehó: i da voschítat čuždii trudy jehó. Da ne búdet jemú zastúpnika, níže da búdet usčedrjájaj sirotý jehó. Da búdut čáda jehó v pohublénije: v ródi jedínom da potrebitsja ímja jehó. Da vospomjanétsja bezzakónije otéc jehó pred Hóspodem, i hrich mátere jehó da ne očítisja. Da búdut pred Hóspodem výnu, i da potrebitsja ot zemlí pámjať ich. Zanéže ne pomjanú sotvoríti mílošť, i pohná čelovíka níšča i ubóha, i umiléna sérdcem, jéže umertvíti. I vozľubí klátvu, i príidet jemú, i ne voschoťi blahosloveníja, i udalítsja ot nehó. I oblečésja v klátvu jáko v rízu i vníde jáko vodá v utróbu jehó, i jáko jeléj v kósti jehó. Da búdet jemú jáko ríza, v núže oblačítsja: i jáko pójas, ímže výnu opojasújetsja. Sijé dílo obolháju-ščích mja u Hóspoda: i hlahóľuščích lukávaja na dúšu mojú. I Ty Hóspodi, Hóspodi, sotvorí so mnóju ímene rádí Tvo-jehó: jáko bláha mílošť Tvojá. Izbávi mja, jáko níšč i ubóh jsem az, i sérdce mojé smjatésja vnútr mené. Jáko síň, vnehdá uklonítisja jej, otjáchsja: strjasóchsja jáko prúzi. Kolína mojá iznemohósta ot postá, i plóť mojá izminísja jeléja rádí. I az bych ponošénije im: vídíša mja, i pokiváša

hlavami svojimi. Pomozí mi Hóspodi Bóže moj, i spasí mja po milosti Tvojej. I da rozumíjut, jáko ruká Tvojá sija, i Ty Hóspodi sotvoril jesí ju. Proklenút tii, i ty blahosloviši: vostajúščii na mja da postyďátsja, rab že Tvoj vozveselítsja. Da oblekútsja obolhájuščii mja v sramotú: i da oděždutsja jáko oděždoju studóm svojim. Ispovímsja Hóspodevi ziló ustý moími: i posreďi mnóhich voschvalú Jehó. Jáko predstá odesnúju ubóhaho, jéže spastí ot hoňáščich dúšu mojú.

Psalom 90. Živýj v pómošči výšňaho: v króvi Bóha nebésnahο vodvorítsja. Rečét Hóspodevi: zastúpnik moj jesí i pribížišče mojé: Boh moj, i upováju na nehó. Jáko toj izbávit ťa ot síti lóvčii: i ot slovesé mjatézna. Pleščmá svojima osinít ťa: i pod krylí jehó naďiješisja. Orúžijem obýdet ťa ístina jehó: ne uboíšisja ot strácha noščnahο. Ot strilý leťáščija vo dni, ot věšči vo tmí prechodáščija, ot srjášča, i bísα polúdennahο. Padét ot straný tvojejá týsjašča i tma odesnúju tebé: k tebi že ne priblížitsja. Obáče očima tvoíma smótriši: i vzdajánije hrišnikov úzriši. Jáko Ty Hóspodi upovánie mojé: výšňaho položil jesí pribížišče tvoje. Ne prídet k tebi zlo: i rána ne priblížitsja ťesí tvojemú. Jáko Ánhelom svojim zapovíš o tebi, sochraníti ťa vo vsich putéch tvoích. Na rukách vózmút ťa, da ne kohdá pretknési o kámeň nóhu tvojú. Na áspida i vasilíska nastúpiši: i poperěši lva i zmijá. Jáko na mja upová, i izbávľu i: i pokrýju i, jáko pozná ímja mojé. Vozzovét ko mni, i usľýšu jehó: s nim jesm v skórbii, izmú jehο, i proslávľu jehó. Dolhotóju dněj ispólňu jehó, i javľú jemú spasénije mojé.

Sláva: I nýňi: Allilúja 3. Hóspodi pomíľuj 3.

Sláva: Tropar', hl. 2. Spasénije soďílal jesí posreďi zemlí, Christé Bóže, na kresťi prečísťi rúci Tvojí prostér, sobirája vsja jazýki, vopijúšcyja: Hóspodi, sláva Tebi.

I nýňi: Bohorodičen: Jáko ne ímamy derznovénija za premnóhija hrichí náša: ty Iže ot tebé rózďšahosja molí,

Bohoródice Divo: mnoho bo mózet molítva máterňaja na umolénije Vladýki. Ne prézri hrišnych moľbý, Vsecístaja: jáko mílostiv jest, í spastí mohíj, Iže í stradáti o nas izvólívyj.

Stichiry sija: Hl. 8. Síja hláholet: (zri str. 197.)

Dáša v sníd' mojú žélč, í v žáždu mojú napoľša mja ócta.

Zakonopolóžnicy Isráilevy, judéje í fariséje, lík Ápostolskij vopijét k vam: se chrám, jehóže vy razoríte, se Áhnec, jehóže vy raspjáste, í hróbu predáte: no vlástiju Svojeju voskrése. Ne ístítesja judéje: toj bo jest Iže v móri spasýj, í v pustýni pitávyj, toj jest živót í svít, í mir mírovi.

Spasí mja Bóže, jáko vnidóša vódy do duší mojejá.

Pakí tujuže Stichiru.

Sláva: Hl, 5. Priidíte Christonósnii lúdi je, vídim, čo soviščá Júda predáteľ so svjaščénniki bezzakónnymi na Spása nášeho: dnes povínna smérťi bezsmértnaho Slóva sotvoríša, í Pilátu predávše, na místí Lóbňim raspjáša: í síja straždá vopijáše Spas naš, hlahóla: ostávi im Ótče hrích sej, da razumíjút jazýcy iz mértvych moje voskresénije.

I nýňi: tojže.

Prokimen, hl. 4. Hóspodi, Hospod' naš, jáko čudno ímja Tvoje po vséj zemlí.

Proročestva Isaina čtenije. Hlava 52. Tako hlaholet Hospod': se urazumíjet otrok moj í voznesetsja, í proslavítsja zilo. Jakože užasnútsja o tebi mnozi, tako obezslavítsja ot čelovik vid tvoj, í slava Tvoja ot synov čelovičeskich. Tako udivlatsja jazycy mnozi o nem, í zahradat carije usta svoja: jako imže ne vozvistitsja o nem, uzrjat, í iže ne slyšaša, urazumíjút. Hospodi, kto virova sluchu našemu? í myšca Hospodňa komu otkrysja? Vozvistichom jako otroča pred nim, jako koreň v zemlí žážduščej níst vida jemu, níže slavy: í vídichom jeho, í ne ímjaše vida ni dobroty. No vid jeho bezčesten, umalen pače vsich sy-

nov čelovičeskich: čelovik v jazvi syj, i vidyj terpiti bo-fizň, jako otvratísja lice jeho, bezčestno byst, i ne vminísja. Sej hrichi našja nosit, i o nas boľiznujet, i my vminichom jeho byti v truďi i jazvi ot Boha, i vo ozloblenii. Tojže jazven byst za hrichi našja, i mučen byst za bezzakonija našja, nakazanije mira našeho na nem, jazvoju jeho my iscifachom. Vsi jako ovcy zabludichom: čelovik ot puti svojego zabludi, Hospod̄ predade jeho hrich radi našich. I toj zane ozloblen byst, ne otverzajet ust svoich: jako ovča na zakolenije vedetsja, jako Ahnec pred strihuščym jeho bezhlasen, tako ne otverzajet ust svoich. Vo smirenii jeho, sud jeho vzjatsja: rod že jeho kto ispovist? jako vzemletsja ot zemli život jeho, radi bezzakonij ľudej moich vedesja na smert̄. I dam lukavyja vmisto pohrebenija jeho, i bohatyja vmisto smerti jeho: jako bezzakonija ne sotvori, niže obritesja leš vo usfich jeho. I Hospod̄ choščet očistiti jeho ot jazvy: ašče dastsja o hrisi, duša vaša uzrit simja dolhoživotnoje. I choščet Hospod̄ rukoju svojeju otjati bo-ľizň ot duši jeho, javiti jemu svit, i sozdati rozumom, op-ravdati pravednaho blaho služašča mnohim, i hrichi ich toj ponestet. Seho radi toj nasľidit mnohich, i kripkich raz-ďilit korysti: zane predana byst na smert̄ duša jeho, i so bezzakonnymi vminísja, i toj hrichi mnohich voznese, i za bezzakonija ich predan byst. Vozveselisja neplody neražda-juščaja, vozhlasi i vozopij nečrevoboľivšaja, jako mnoha čada pustyja pače, neželi imuščija muža.

Apóstol. K Jevrějem poslánija svjatáho Apóstola Pávla čténije. začalo 306. Brátijje, svjátaj i osvjaščajemii, ot jedínaho vsi: jejáže rádi viný ne stydítjsja brátiju naricáti ich, hlahóľa: vozviščú imja Tvojé brátii mojéj, posredi cérkve vospojú Ťa. I páki: az búdu naďijasja naň, i páki: se az i ďiti jáže mi dal jest Boh. Ponéže úbo ďiti priobščišasja plóti i króvi, i toj priiskrenňi priobščísja tichže, da smértiju uprazdnit imúščaho deržávu smérti, sírič diávola. I izbávit sich je-

licy stráchom smérty črez vse žitijé povínní biša rabóti. Ne ot Ánhel úbo kohdá prijémlet, no ot símene Avra-
áмова priémlet. Otňúduže dólžen bi po vsemú podóbítisja
brátii, da mílostiv búdet i víren pervosvjaščénnik v tich,
jáže k Bóhu, vo jéže očístiti hrichí ľudskíja, v němže bo
postradá sam iskušén byv, móžet i iskušájemym pomošči.

Evanhelije ot Luki, zač. 111.

Taže: Skóro da predvarját ny ščedróty Tvojá, Hó-
spodi, jáko obniščáchom ziló, pomozí nam Bóže Spasíteľu
náš, slávy rádi ímene Tvojehó. Hóspodi, izbávi nas, i očí-
stí hrichí nášja, ímene rádi Tvojehó.

Trisvjatoje, po Otče náš: Kondak: Nas rádi Raspjátaho:
(zri str. 207.)

Hospodi pomiluj 40. i Molitva: Iže na vsjakoje vremja: (zri str.
207.) Hosp. pomiluj, 3. Sl.: I nýňi: Čestňišuju Cheruvim: Imenem Hosp.:

Jerej: Molítvami svjatých ótec náších Hóspodi Isúse
Christé Bóže náš, pomiluj nas.

Taže Jerej hlaholet Molitvu svjat. Vasilija Velikaho:

Bóže i Hóspodi sil, i vseja tvári soďíteľu, íže za milo-
sérdije neizrečénnyja mílosti Tvojejá, jedinoródnaho Sýna
Tvojehó, Hóspoda nášeho Isúsa Christá, nizposlávyj na
spasénije róda nášeho: i čestným Jehó krestóm, rukopísá-
nije hrich náších rasterzávyj, i pobidívyj tím načála, i vlá-
stí tmy: sam Vladýko čelovikolúbče, príjímí i nas hrišnych
blahodárstvennyja sijá i molébnnyja molítvy, i izbávi nas ot
vsjákaho vsehubítelnaho, i mráčnaho hrichopadéníja, i vsich
ozlóbíti nas íščuščích vídimych i nevídimych vráh, prihvozdí
stráchu Tvojemú plóti nášja, i ne ukloní serdec náších v
slovesá íli pomyšléníja lukávstvíja, no íubóvíju Tvojeju
ujazví dúšy nášja, da k Tebí vsehda vzirájušče, i jéže ot
Tebé svítom nastavljájemí, Tebé nepristúpneho i prisnosú-
ščnaho zrjášče Svíta, neprestánnoje Tebí íspovídaníje, i bla-
hodaréníje vozsylájem, beznačáľnomu Otcú, so jedinoród-
nym Tvoím Sýnom, i vsesvjatým i blahím, i životvorjá-
ščím Tvoím Dúchom, nýňi i príсно, i vo víki víkóv, amíň.

Čas devjatyj.

Priidite poklonimsja: 3.

Psalom 58. Izmi mja ot vrah moích Bóže: i ot vo-stajúščich na mja izbávi mja. Izbávi mja ot dílajuščich bezzakónije, i ot muž krověj spasi mja. Jako se uloviša dúšu mojú, napadóša na mja krípcyi: ni bezzakónije mojé, nižé hrich moj Hóspodi. Bez bezzakónija tekóch i isprá-vich. Vostáni v srítenije mojé, i vižd': i Ty Hóspodi Bóže Sil, Bóže Isráilev, vonmí posítiti vsja jazýki: da ne usčédriši vsja dílajušcyja bezzakónije. Vozvraťatsja na večer, i vzálčut jáko psi, i obýdut hrad. Se tíi otviščájut ustý svoími, i meč vo ustnách ich: jáko kto slýša? I Ty Hóspodi posmijéšisja im, uničížiši vsja jazýki. Deržávu mojú k Tebí sochraňú: jáko Ty Bóže zastúpnik moj jesí. Boh moj, mílost jehó predvarít mja: Boh moj javít mňi na vrazích mojích. Ne ubij ich, da ne kohdá zabúdut zakón Tvoj. Rastočí ich síloju Tvojęju, i nizvedí ich, zaščítniče moj, Hóspodi: hrich ust ich, slóvo ustén ich. I játi da búdut v hor-dýni svojej, i ot klátvy i lži vozvistátsja v končíni: V hňivi končíny, i ne búdut: i uvídat, jáko Boh obladájet Jákovom i koncý zemlí. Vozvraťatsja na večer, i vzálčut jáko psi, i obýdut hrad. Tíi razýdutsja jásti: ášče li že ne nasýfatsja, i porópšcut. Az že vospojú sílu Tvojú, i vozrádujusja zaútra o mílosti Tvojęj: jáko býl jesí zastúpnik moj i pribížišče mojé v deň skórbí mojejá. Pomoščnik moj jesí, Tebí pojú: jáko Ty Bóže zastúpnik moj jesí, Bóže moj, mílost moja.

Psalom 139. Izmi mja Hóspodi ot čelovíka lukáva: ot múža neprávedna izbávi mja. Iže pomýslíša neprávdú v sérdci, ves deň opolčáchu bráni. Izostriša jazýk svoj jáko zmíin: jad áspidov pod ustnámi ich. Sochraní mja Hóspodi iz rukí hrišniči, ot čelovík neprávednych izmi mja: iže pomýslíša zapjáti stopý mojá. Skrýša hórdii síť mňi, i úzy prepjáša síť noháma moíma: pri stezí soblázny položíša mí. Rich Hóspodevi: Boh moj jesí Ty, vnuší Hóspodi hlas

molénija mojehó. Hóspodi, Hóspodi, silo spasénija mojehó, osinil jesí nad hlavojú mojéju v deň bráni. Ne predážď mené Hóspodi ot želánija mojehó hrišniku: pomýšliša na mja, ne ostávi mené, da ne kohdá vonesútsja. Hlavá okružénija ich: trud ustén ich pokrýjet ja. Padút na nich úhlija ohnénajaja: nizložiši ja v strastéch, i ne postoját. Muž jazýčen ne isprávitsja na zemli: múža neprávredna zlája ulovját vo istfínije. Poznách, jáko sotvorit Hóspod' sud níščym, i mešť ubóhim. Obáče právednii ispovidatsja ímeni Tvojemú, i vseľátsja právii s licém Tvoím.

Psalom 85. Prikloní, Hóspodi, úcho Tvoje i uslyši mja, jáko nič i ubóh jesm az. Sochrani dúšu mojú, jáko prepodoben jesm, spasí rabá Tvojeho, Bóže moj, upovájusčaho na Ťa. Pomíluj mja, Hóspodi, jáko k Tebí vozzovú ves deň, vozveseli dúšu rabá Tvojeho, jáko k Tebí vzjach dúšu mojú. Jáko Ty, Hóspodi, blah i krótok, i mnohomílostiv vsim prizývájusčym Ťa. Vnuší, Hóspodi, molítku mojú, i voňmi hlásu molénija mojehó. V deň skórbí mojejá vozzvách k Tebí, jáko uslyšal mja jesí. Nišť podoben Tebí v bozích, Hóspodi, i nišť po dílóm Tvoím. Vsi jazýcy, jelíki sotvoril jesí, príidut, i poklóňatsja pred Tobóju, Hóspodi, i proslávjat ímja Tvoje. Jáko velij jesí Ty i tvorjáj čudesá, Ty jesí Boh jedin. Nastávi mja, Hóspodi, na puť Tvoj, i pojdú v istinni Tvoje, da vozveselitsja sérdce moje, bojátisja ímeni Tvojeho. Ispovímsja Tebí, Hóspodi Bóže moj, vsím sérdcem moím, i proslávlu ímja Tvoje vo vik. Jáko mílost Tvojá velija na mni, i izbávil jesí dúšu mojú ot áda preispódnijšaho. Bóže, zakonoprestúpnicy vostáša na mja i sónm deržávných vzyskáša duši mojejá, i ne predložiša Tebé pred sobóju. I Ty, Hóspodi Bóže moj, ščedryj i mílostivj, dolhoterpilivj i mnohomílostivj i istinnj. Prízri na mja i pomíluj mja, dážd' deržávu Tvojú ótroku Tvojemu, i spasí sýna rabý Tvojejá. Sotvorí s mnóju známenije v bláho,

i da vídat nenavídaščii mja i postyďátsja, jáko Ty Hóspodi pomóhl mňi, i utíšil mja jesí.

Sláva: I nýňi: Alliluja, 3. Hospodi pomiluj 3.

Sláva: Tropar', hl. 8. Víďa razbójnik Načálnika žízni na kresťí vísjašča, hlahólaše: ášče ne by Boh byl voplóščsja, lže s námi raspnýjsja, ne by sólnce lučí svojá potašlo, níže by zemľá trepéščušči trjaslásja. No vsjá terpjáj, pomjani mja Hóspodi vo cárstvii Tvojém.

I nýňi: Bohorodičen: lže nas rádi roždéjsa ot Ďívy, i raspjátije preterpívyj, Blahíj, isprovérhij smértiju smert', i voskresénije javléj jáko Boh: ne prezri íchže sozdál jesí rukóju Tvojéju: javí čelovikoľúbije Tvojé, Milostive, priimí rózďšuju Ťa Bohoródicu moláščujusja za ny, i spasí, Spáse naš, lúdi očájannja.

Stichiry, Hl. 7. Úžas bi víďítí néba i zemlí Tvorcá na kresťí vísjašča, sólnce pomérkšeje, deň že páki v nošč prelóžšijsja, i zémľu iz hrob ispuščájuščuju tilesá mértvych: s nímiže poklaňájemsja Tebí, spasí nas. 2.

Razďílšá rzy mojá sebl', i o odéždi mojéj metáša žrébij.

Hl. 2. Jehdá na kresťí prihvozďiša bezzakónnii Hóspoda slávy, vopijáše k nim: čím vas oskorbích? ilí o čem prohńívach? Prézde mené kto vas izbávi ot skórbí? i nýňi čo mňi vzdajeté zlája za blahája? za stolp óhnennyj na kresťí mja prihvozďiste: za óblak hrob mi iskopáste: za mánnu želč mí prinesóste: za vódu ócta mja napojíste: pročeje prizovú jazýki, i tíi mja proslávjat, so Otcém i svjatým Dúchom.

Dáša v sníď moju želč, i v žázdu moju napoiša mja ócta.

I paki tojže.

Sláva: Hl. 6. Dnes vísit na drévi, lže na vodách zémľu povísivyj: vincém ot térnija oblahájetsja, lže Ánhelov Car': v lóžnuju bahrjanícu oblačítsja, oďívájaj nébo óblaki: za-ušénije priját, lže vo Jordáňi svobodívyj Adáma: hvozďmí prihvozďísja Ženích cerkóvnnyj: kopijém probodésja Syn

Đivyja. Poklaňajemsja strastém Tvoím Christé, poklaňajemsja strastém Tvoím Christé, poklaňajemsja strastém Tvoím Christé: pokaži nam i slávnoje Tvoje voskresénije.

I nýňi: Paki tojže.

Prokimen, hl. 4. Reče bezúmnyj v sérdci svojem: ěist Bóha.

Proróčestva Jeremiina čténije. Hlava 11. Hóspodi, skaži mi, i urazumiju: tohda vidích načinanija ich. Az že jako aňňa nezlobivoje vedomoje na zakolenije, ne razumich: jako na mja pomysliša pomysl lukavyj, hlahoľušče: Priidite i vložim drevo v chľib jeho, i istrebim jeho ot zemľi živuščich, i imja jeho da ne pomjanetsja ktomu. Hospodi (Savaoft), suďaj pravedno, ispytujaj serdca i utroby, da viždu mščenije Tvoje na nich, jako k Tebi otkrych opravdanije moje. Seho radi sija hlaholet Hospoď na muži Anaftoftski iščuščyja duši mojeja, hlahoľušcyja: Da ne proročestvuješi o imeni Hospodni, ašče li že ni, umreši v rukach našich. Seho radi sija hlaholet Hospoď Sil: se az posišču na nich: junoš i mečem umrut, i synove ich i dščeri ich skončajutsja hladom. I ostanka ne budet ot nich, navedu bo zľaja na živuščija vo Anaftofti, v lito posiščeniya ich. Praveden jesi Hospodi, jako otviščaju k Tebi: obače sudby vozblahoľu k Tebi: čto jako puť nečestivych spijetsja? uhobzišasja vsi tvorjaščii bezzakonija? Nasadil jesi ich, i ukorenišasja: čada sotvoriša, i sotvoriša plod: bliz jesi Ty ust ich, daleče že ot utrob ich. I Ty Hospodi razumiješ i mja, vidil mja jesi, i iskusil jesi serdce moje pred Toboju: soberi ich jako ovcy na zakolenije, očisti ich v deň zakolenija ich. Dokoli plakati imať zemľa, i trava vsja selnaja izschnet ot zľoby živuščich na nej? pohiboša skoty i pticy, jako rekoša: Ne uzrit Boh. putej našich. Nozi tvoji tekut, i rasľabľajut ťa. Idite, soberite vsja zvir i selnyja, i da priidut sňisti je. Pastyrije mnozi rastľiša vinograd moj, oskverniša čast moju, daša čast želajemuju moju v pustyňu

neprochodnuju: položiša v potreblenje pahuby. Jako sija hlaholet Hospoď o vsich sositích lukavych, prikasajuščichsja naslidiju mojemu, ježe razďilich ľudem moim Israifu: Se az istorhnu ich ot zemli ich, i dom Judin izverhnu ot sredey ich. I budet jehda istorhnu ich, obraščusja i pomiluju ich, i vseľu ich kohoždo v dostojanije svoje, i kohoždo v zemľu svoju.

Apostol. Ko Jevrějem poslánija svjataho Apóstola Pávla čtenije, začalo 324. Brátije, imúšče derznovenije vchoditi vo Svjatája króviju Isús Christóvoju, putém nóvym i živým, jehóže obnovil jest nam zavisoju, sírič plótiju svojěju, i Jerěja velika nad dómom Bóžim: Da pristupájem so istinnym sérdcem, vo izviščénij víry, okroplěni serdcá ot sóvisti lukavyja, i izmověni tělesá vodóju čistóju. Da deržim isповídanie upovánija neuklónnoje: víren bo jest obiščávyj. I da razumívajem druh drúha, v pooščrěnií ľubvé i dóbrych đil: ne ostavlájusče sobránija svojehó, jákože jest níkim obýčaj, no druh drúha podvizájusče: i toľiko páče, jeliko vidíte približájusčsja deň (súdnyj). Vóleju bo sohrišájusčym nam po prijátii rázuma ístiny, ktomú o hrisích ne obrítájetsja žértva: strašno že níkoje čájanie sudá, i ohňá révnost', pojásti chofáščaho soprotivnyja. Otvérhlsja kto zakóna Mojsějova, bez milosérdija pri dvojú ili trijěch svidítelech umirájet: koliko, mnité, hóršija spodóbitsja múki, íže Sýna Bóžija poprávyj, i krov zavítuju skvérnú vozmnív, v néžže osvjatísja, i Dúcha blahodáti ukorívvyj? Vímy bo rékšaho: Mňi otmščénije, az vzdám, hlahólet Hóspod': i páki: Jáko súdit Hóspod' ľudem Svoim. Strašno jest jěže vpásti v rúci Bóha živáho.

Evanhelije ot Joanna, zač. 59.

Taže: Ne predážd' nas do koncá, ímene Tvojeho rádi, i ne razorí zavíta Tvojeho, i ne otstávi milostí Tvojejá ot nas, Avraáma rádi vozlúblennaho ot Tebé, i za Isaáka rabá Tvojeho, Izraifa svjataho Tvojeho.

Trisvjatoje: Po Otčenaš: Kondak: Nas rádi: (zri str. 207.)

Hospodi pomiluj 40. Molitva: Iže na vsjakoje vremja: (zri str. 207). Hospodi pomiluj 3, Slava: I nyňi: Čestňišuju Cheruvim: Imenem Hospodnim:

Jerej: Molítvami svjatých ótec nášich, Hóspodi Isúse Christé Bóže naš, pomiluj nas — Lik: Amiň. — Molitva:

Vladýko Hóspodi Isúse Christé Bóže, naš dolhoterpívyj o nášich sohrišéniich, i dáže do nýňišnahó časá privedýj nas, v oň že na životvorjáščem drévi vísja, blahorazúmnomu razbójniku, iže v ráj putesotvoril jesí vchod, i smértiju smérť razrušil jesí: očistí nas hrišnych, i nedostójnych rab Tvoích: sohrišichom bo i bezzakónnovachom, i ňismy dostójni vozvestí očesá nášja, i vozzriti na vysotú nebésnuju, zané ostávichom puť právdy Tvojejá, i chodichom v vóľach serdec nášich, no mólim Tvojú bezmírnuju bláhost: pošcadí nas Hóspodi po množestvu mílosti Tvojejá, i spasi nas imeni Tvojihó rádi svjataho, jáko isčezóša v sujeťi dnije náši, izmí nas iz rukí soprotívnahto, i ostávi nam hrichí nášja, i umertví plotskóje naše mudrovánije, da vétchaho otložívše čelovika, v nóvaho oblecémsja, i Tebí požívém nášemu Vladýci i Blahodíteľu: i táko Tvoím poslídujušče povelínijem, v víčnyj pokój dostíhnem, idíže jest vsich veseláščichsja žilíšče: Ty bo jesí voístinnu ístinnóje veselíje i rádošť lúbjaščich Ťa Christé Bóže naš, i Tebí slávu vozsylájem, so beznačálnym Tvoím Otcém, i presvjatým, i blahím, i životvorjáščim Tvoím Dúchom, nýňi prisno, i vo víki vikóv, amiň.

I sečas Obidnica; bez pinija hlaholem:

Vo cárstvii Tvojem jehdá priídeši: (zri str. 198.)

Taže: Sl.: I nýňi: Pomjani nas Hóspodi, jehdá priídeši v cárstvii Tvojem. Pomjani nás Vladýko, jehdá priídeši v cárstvii Tvojem. Pomjani nas Svjatýj, jehdá priídeši v cárstvii Tvojem. Lik nebésnyj pojét Ťa i hlahólet svjat, svjat, svjat Hóspod, Savaóft, ispóľn nébo i zemľa slávy Tvojejá.

Pristupíte k nemú i prosvitťesja, i líca vásja ne postydajátsja.

Lik nebésnyj:

Sláva: Sobór svjatých Ánhel i Archánhel, so vsími nebésnymi silami, pojét Ťa, i hlahólet: svjat, svjat, svjat Hóspod Savæóft, ispólň nébo i zemlá slávy Tvojejá.

I nýňi: Víruju v jedínaho Bóha Otcá: (zri na Liturgii.)

Oslábi, ostávi, otpustí, Bóže, sohrišénija nášja vólňaja i nevólňaja, jáže v slóvi i v díli, jáže v vídinii i nevídinii, jáže v umí i v pomyslénii, jáže v dni i v nošči, vsja nam prostí jáko bláh i čelovikofúbec.

Po Otče naš: Kondak: Nas rádi Raspjátaho priidite: (zri str. 207).

Hospodi pomiluj 40. Slava: I nýňi: Čestňijšuju Cheruvim: Imenem Hospodnim:

Jerej: Bóže usčédri ny i blahosloví ny, prosvití licé Tvoje na ny i pomíluj ny. — Lik: Amiň. Molitva:

Vsesvjatája Trójce, jedinosúščnaja (neoderžímaja) deržavo, i nerazdílimoe cárstvo, jáže vsich blahích vinóvnaja: blahovolí v nastojáščij séj čas i o mňi hríšnim, i vsja mi omýj skvérny, i prosvití mí smysl, jáko da vsehdá vospiváju, slavoslóvfu i hlahófu: jedín svjat, jedín Hóspod Isús Christós, vo slávu Bóha Otcá, amiň.

Taže: Budí ímja Hóspodne blahoslovéno ot nýňi i do víka. 3. — i Psalom 33. Blahoslovfu Hóspoda na vsjakoje vrémja, výnu chvalá Jehó vo ustích moich. O Hóspodi pochválitsja dušá mojá, da uslýšat krótcyi, i vozveselátsja. Vozveličíte Hóspoda so mnóju, i voznesém ímja Jehó vkúpi. Vzyskách Hóspoda i uslýša mja, i ot vsich skorběj moich izbávi mja. Pristupíte k nemú, i prosvitítejsja, i líca vášja ne postyďátsja. Sej níščij vozzvá, i Hóspod uslýša i, i ot vsich skorběj jehó spasé i. Opolčitsja Ánhel Hóspodeň ókrest bojáščichsja jehó, i izbávit ich. Vkusíte i vídíte, jáko blah Hóspod, blažen múž, íže upovájet naň. Bójtesja Hóspoda vsi svjatíi Jehó, jáko níšť lišénija bojáščimsja Jehó. Bohátii obniščáša i vzalkáša, vzyskájuščíi že Hóspoda, ne lišátsja vsjákaho bláha. Priidíte čáda, poslúšajte mené, stráchu

Hóspodňu naučú vás. Kto jest čelovik choťaj živót, ljubjáj dni víditi bláhi? Uderží jázyk tvoj ot zla, i ustní tvoí jéze ne hlahólati lsti. Uklonísja ot zla, i sotvorí bláho: vzysčí míra, i požení i. Óči Hóspodni na právednyja, i úši Jehó v molítvu ich. Licé že Hóspodne na tvorjáščyja zlája, jéze potrebiti ot zemlí pámjat ich. Vozváša právednii, i Hóspod uslyša ich, i ot vsich skorběj ich izbávi ich. Bliz Hóspod sokrušěnných sérdcem, i smírěnnýja dúchom spasét. Mnóhi skórbi právedným, i ot vsich ich izbávit ja Hospod. Chranít Hóspod vsja kósti ich: ni jedína ot nich sokrušítsja. Smért hrišnikov lutá, i nenavídaščii právednaho prehrišát. Izbávit Hóspod dúšy rab svoích, i ne prehrišát vsi upovájuščii naň.

Dostójno jest jáko voístinnu blažiti ta Bohoródicu, prisnoblažěnnuju i preporučnuju, i Máter Bóha nášeho.

Jerej: Premudrost: Čestňijsuju Cheruvím:

Jerej: Sláva Tebí, Christé Bóže, upovánije naše, sláva Tebí. — Lik: Sláva: I nýňi: Hóspodi pomíluj 3. blahosloví. I Otpust (zri str. 202.)

Večerňa vo velikij Pjatok.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry na 6.

Hl. 1. Vsja tvar izmiňášesja: 2. (vse zri str. 201.)

Hl. 2. Lúdije zločestívii i bezzakónnii:

Dnes zrjášči ta neporóčnaja Díva:

Na drévi vídašči vísima Chisté:

Hl. 6. Dnes Vladýka tvári predstoít Pilátu, i krestú predajětsja Zizdíteľ vsich: jáko áhnec privodím (na zakolénije): Svojěju vóleju, hvozďmí prihvozďájetsja, i v rébra probodájetsja, i húboju napojájetsja, mánnu odoždívyj: po lanití zaušájetsja Izbávitel míra, i ot Svoích rab poruhájetsja Sozdátel vsich. O vladýčnaho čelovikolúbija: o raspinájjuščich moláše Svojhó Otcá, hlahóla: Otče, ostávi im hrich sej, ne vídat bo bezzakónii, čto neprávednoje soďívájut.

Sláva: hl 6. O káko bezzakónnoje sónmišče Carjá tvári osudí na smerť, ne ustyďivsja blahodíjáníj, jáže vospominája, predutverždáše hlahóľa k nim: Ľúdije moi, čo sotvorich vam? ne čudés li ispólnich Judéju? ne mertvecý li voskresích jediňim slóvom? ne vsjákuju li boľizň iscilích i nedúh? Čto ubo mi vzdajeté, vskúju ne pómnite mja? za iscilenija rány mňi naloživše, za živót umerščvlájušče: višajušče na drévi jáko zlodíja, Blahodíteľa: jáko bezzakóna, Zakonodávca: jáko osuždénna, vsich Carjá. Dolhoterpilíve Hóspodi, sláva Tebí.

I nýňi: Strášnoje i preslávnoje táinstvo dnes díjstvujemo zrítsja: neosjazájemyj uderžavájetsja: vjážetsja, razrišájaj Adáma ot kľátvy: ispytújaj serdcá i utróby, neprávedno ispytújetsja; v temnici zatvorjájetsja, Íže bédnu zatvorívyj: Pilátu predstoít, Jemúže trépetom predstoját nebésnyja síly: zaušájetsja rukóju sozdánija, Sozdáteľ: na drévo osuždájetsja suďáj živým i mértvym: vo hróbi zaklučájetsja Razoríteľ áda. Íže vsja terpjáj milosérdno, i vsich spasýj ot kľátvy, nezlobíve Hóspodi, sláva Tebí.

Vchod s Evanhelíjem. — Svite tichij:

Prokimen, hl. 4. Razdíliša rízy mojá sebí, i o odéždi mojej metáša žrébij.

Ischóda čténie. Hlava 33. Hlahola Hospoď k Mojseju licem k licu, jakože ašče by kto vozhlaholal k svojemu druhu, i otpuščašesja v polk: sluha že Isus syn Najin junoša ne ischoždaše íz skinii. I reče Mojsej ko Hospodu: se Ty mňi hlaholeši: izvedi ľudi sija: Ty že ne javil mi jesi, koho posleši so mnoju, Ty že mňi rekl jesi: vim Ťa pače vsich, i blahodať imaši u mene. Ašče ubo obritoch blahodať pred Toboju, javi mi Tebe samaho, da razumno viždu Ťa, jako da obrít budu blahodať pered Toboju: i da poznaju, jako ľudie Tvoi jazyk velik sej. I hlahola (jemu Hospoď): az sam predidu pred tobóju, i upokoju Ťa. I reče k nemu (Mojsej): ašče sam Ty neideši s nami, da ne izvedeši mja otsjudu. I kako vidomo budet voistinnu, jako obritoch blahodať u

Tebe az že i ľudije Tvoi, točiju idušču Ti s nami? i proslavljen budu az že i ľudije Tvoi pače vsich jazyk, jelicy suf na zemli. Reče že Hospoď k Mojseju: i sie tebi slovo, ježe rekl jesi sotvorju: obril bo jesi blahodat predomnoju, i vim ta pače vsich. I hlahola (Mojsej): pokaži mňi slavü Tvoju. I reče (Hospoď k Mojseju): az predidu pred toboju slavoju mojeju, i vozzovu o imeni mojem, Hospoď pred toboju: i pomiluju, jehože ašče miluju: i ušcedrju, jehože ašče šcedrju. I reče: ne vozmožeši viditi lica mojeho, ne bo uzrit čelovik lice moje, i živ budet. I reče Hospoď: se misto u mene, staneši na kameni. Jehda že prejdet slava moja, i položu fa v razsiliňi kamene, i pokryju rukoju mojeju nad toboju, dondeže mimoidu. I otimu ruku (moju), i tohda uzriši zadňaja moja: lice že moje ne javitsja tebi.

Prokimen, hl. 4. Sudi Hóspodi obídašcyja mja, pobori borjúšcyja mja.

Jóva čténije. Hlava 42. Blahoslovi Hospoď poslidňaja Jovľa, neže prežňaja: bjachu že skoti jeho, ovec četyrenadesjať tysjašč, velbludov šest tysjašč, supruh volov tysjašča, oslic stadnych tysjašča. Rodišažesja jemu synove sedm, i dšceri tri. I nareče pervuju ubo, Deň: vtoruju že Kassiju: tretiju že Amalthejev Roh. I ne obritošasja podobni v lípoťi dšcerem Jovlevym v podnebesnyj: dade že im otec naslidije v bratii ich. Požive že Jov po jazvi lit sto sedmdesjat, vsich že lit požive dvisťi četyredesjať osm, i vidí Jov syna svoja, i syny synov svoich, daže do četvertaho roda. I skončasja Jov star i ispolň dnej: pisano že ješť paki vostatí jemu, s nimiže Hospoď vozstavít i.

Proróčestva Isáina čténije Hlava 52. Tako hlaholet Hóspod': se urazumijet: (zri str. 214.)

Prokimen Apostola, hl. 6. Položiša mja v róvi preispódnim, v témnych, i síni smértňij.

Apóstol. K Korintanom pervaho posláníja sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 125. Brátije, Slóvo kréstnoje pohibájuščym úbo

juródstvo jest, a spasájemym nam síla Bóžija jest. Písano bo jest: pohublú premúdrost premúdrych, i rázum razúmnych otvérhu. Hďi premúdr? hďi knižnik? hďi sovoprósnik viká sehó? ne obuí li Boh premúdrost míra sehó? ponéže bo v premúdrosti Bóžijej ne razumí mir premúdrostiju Bóha, blahoizvóli Boh bújstvom própovídi spastí vírujušćich. Ponéže bo Judéje známenija prósjat, i Jéllini premúdrosti išćut: my že propovídujem Christá ráspjata, Judéjem úbo soblážň, Jéllinom že bezúmije, samím že zványm, Judéom že i Jéllinom, Christá Bóžiju sílu i Bóžiju premúdrost. Zané bújeje Bóžije premúdrije čelovik jest: i nemoščnoje Bóžije, kripčáje čelovik jest. Vídite bo zvánije váše, brátije, jáko ne mnózi premúdrí po plóti, ne mnózi sílní, ne mnózi blaharódní: no bújaja míra izbrá Boh, da premúdryja posramít: i némošćnaja míra izbrá Boh da posramít kripkaja: i chudoródnaja míra i uničizénaja izbrá Boh, i ne súšćaja, da súšćaja uprazdnít: jáko da ne pochvalítsja vsjáka ploť pred Bóhom. Iz Nehóže vy jesté o Christí Isúsi, Íže byst nam premúdrost ot Bóha, právda že i osvjašćenije i izbavlénije: da jákože píšetsja: Chvalájsja, o Hóspodí da chválitsja. I az prišéd k vam, brátije, priidóh ne po prevoschódnomu slovesí íli premúdrosti, vozvišćája vam sviđitelstvo Bóžije. Ne súdich bo vídítí čto v vas, tóčiju Isúsa Christá, i Sehó ráspjata.

Evanhelije ot. Matheja, zač. 110.

Posem Jektenija: Rćim vsí: — Spodobi Hospodí: — Ispolnim večernija molitvy: Na Stichovnych Stichiry. (Jerej že oblačajetsja vo vsja svjašč. odeždy).

Hl. 2. Jehdá ot dréva Ťa mértva Arimathéj sňat, vsich životá, smírnoju i plašćaníceju Ťa Christé obvit, i íubóvíju podvizášesja, sérdcem i ustnámi Ťílo netlínnoje Tvoje oblobyzáti: obáče oderžím stráchom, rádujasja vopijáše Tí: sláva snizchoždéniju Tvojemú, Čelovikolúbče.

Hóspod vocarísja, v lípotu oblečésja.

Jehdá vo hróbi nóví za vsich položílsja jesí, Izbá-

viteľu vsich, ad vseposmijannyj víďiv Ťa užasésja, verei sokrušíšasja, slomišasja vratá, hróbi otverzózšasja, mértvii vostáša: tohdá Adám blahodárstvenno rádujasja, vopijáše Tebí: sláva snizchoždéniju Tvojemú Čelovikolúbče.

Íbo utverdí vselénnuju, jáže ne podvižitsja.

Jehdá vo hróbi plótski chofá zakľučílsja jesí, Íže jestestvóm Božestvá prebyváaj neopísannyj i neopreďilénnyj, smérti zakľučil jesí sokróvišča, i ádova vsja istoščil jesí Christé cárstvija: tohdá i Subbótu sijú Božéstvennahó blahoslovénija i slávy, i Tvojejá svítlosti svobódil jesí.

Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa Hóspodi, v dolhotú dnij.

Jehdá Síly zrzjáchu Ťa Christé, jáko preléstnika ot bezzakónnych oklevetájema, užasáhusja neizhlahólannomu dolhoterpíniju Tvojemú, i kámeňu hróba rukáma zapečátannomu, ímiže Tvojá netlínnaja rébra probodóša: obáče nášemu spaséniju rádujuščasja, vopijáchu Ti: sláva snizchoždéniju Tvojemú Čelovikolúbče.

Sláva: I nýňi: Hl. 5. Tebé oďijuščahosja svítom jáko rízoju, snem Jósif s dréva s Nikodímom, i víďiv mértva, náha, nepohrebéna, blahosérdnyj pláč vospriím, rydája hlahólaše: Uvý mňi, sladčájšij Isúse, Jehóže vmáli sólnce na krestí visíma uzrívšeje, mrákom oblahášesja: i zemľá stráhom kolebášesja, i razdirášesja cerkóvnaja zavísa: no se nýňi vízdu Ťa, mené rádi vóleju podjémšaho smert': káko pohrebú Ťa Bóže moj? íli kakóju plaščaníceju obvijú Ťa? íli kóima rukáma prikosnúsja netlínnomu Tvojemú tílu? íli kíja písní vospojú Tvojemú ischódu Ščédre? Veličáju strásti Tvojá, písnozlóvľu i pohrebénije Tvoje so voskresénijem, zovýj: Hóspodi, sláva Tebí.

Nýňi otpuščaješi: Trisvjatoje: i po Otče naš: (Obchod s plaščaníceju). Lik že pojet:

Tropar', hl. 2. Blahoobráznyj Jósif, s dréva sném prečistoje Ťílo Tvoje, plaščaníceju čistoju obvív i voňámi, v hróbi nóvi pokrýv položí. 3.

Sláva: I nyní: Mironósicam ženám pri hróbi predstáv Ánhel, vopijáše: míra mértvym suť prilíčna, Christós že istlínija javísja čúžd.

Otpust: Nas díla čelovik. i našeho radi spasenija, strašnyja strasti i životvorjaščij krest, i voľnoje pohrebenije plotiju vosprijemj, spasenija našeho radi, Christos istinnýj Boh naš:

Na Večerni s Liturgíjeju sv. Vasilija Vel.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry 8.

Hl. 1. Večernija náša mólitvy: — Obidíte Íúdije: — Priidíte Íúdije: (zri str. 51.)

Strástiju Tvojeju Christé: (zri str. 52.)

Hl. 8. Dnes ad steňá vopijét: úne mni bjáše, ášče bych ot Marii Róždšahosja ne prijál: prišéd bo na mja, deržávu moju razruší, vratá mídnaja sokruší, dúšy, jáže soderžách přéžde, Boh syj voskresí. Sláva Hóspodi Krestú Tvojemú, i voskreséniju Tvojemú. 2.

Dnes ad steňá vopijét: razrušísja mojá vlast, prijách Mértvaho, jáko jedínaho ot umérsích, Sehó že deržáti otnúd ne mohú, no pohubláju i síjá, ímize cárstvovach: az imích mertvecý ot víka, no Sej vsich podvizájet. Sláva Hóspodi krestú Tvojemú, i voskreséniju Tvojemú.

Dnes ad steňá vopijét: požérta mojá byst deržáva, Pástyr raspjátsja, i Adáma voskresí: ímize cárstvovach, lišichsja, i jáže požróch vozmojíj, vsich izblevách: istošči hróby Raspnýjsa, iznemohájet smértnaja deržáva. Sláva Hóspodi krestú Tvojemú, i voskreséniju Tvojemú.

Sláva: Hl. 6. Dněsnij deň tájno, velíkij Mojsěj proobrazováše, hlahóla: i blahosloví Boh deň sedmýj: síjá bo jest blahoslovénnaja subbóta, sej jest upokojénija deň, v óňze počí o vsich díl svoích, jedínoródnij Syn Bóžij, smotrénijem jéže na smert, plótiju subbótstvovav: i vo jéže bi, páki vozvráščsja voskresénijem, darová nam živót víčnyj, jáko jedín Blah, i Čelovikolúbec.

I nýňi: Hl. 1. Vsemírnuju slávu: (zri str. 52.)

Vchod s Jevanhelijem. Svite tichij: Prokimena nit, no abije.

Bytija čtenije. Hlava 1. V načali sotvori Boh nebo i zemľu. Zemľa že bi nevidima i neustrojena, i tma verchu bezdny: i Duch Božij nošašesja verchu vody. I reče Boh: da budet svit: i byst svit. I viđi Boh svit, jako dobro: i razluči Boh meždu svitom, i meždu tmoju. I nareče Boh svit deň, a tmu nareče nošč. I byst večer, i byst utro, deň jedin. I reče Boh: da budet tverď posređi vody: i da budet razlučajušči posređi vody i vody: i byst tako. I sotvori Boh tverď: i razluči Boh meždu vodoju, jaže bi pod tverdiju, i meždu vodoju, jaže bi nad tverdiju. I nareče Boh tverď nebo: i viđi Boh, jako dobro. I byst večer, i byst utro, deň vtoryj. I reče Boh: da soberetsja voda, jaže pod nebesem, v sobranije jedino, i da javitsja suša: i byst tako: i sobrasja voda, jaže pod nebesem, v sobranija svoja, i javisja suša. I nareče Boh sušu, zemľu: i sobranija vod nareče morja: i viđi Boh, jako dobro. I reče Boh: da prarastit zemľa bylije travnoje, sijuščeje simja po rodu i po podobiju, i drevo plodovitoje tvorjaščeje plod, jemuže simja jeho v nem po rodu na zemli: i byst tako. I iznese zemľa bylije travnoje, sijuščeje simja po rodu i po podobiju, i drevo plodovitoje tvorjaščeje plod, jemuže simja jeho v nem po rodu na zemli: i viđi Boh jako dobro. I byst večer i byst utro, deň tretij.

Proročestva Isaina čtenije. Hlava 60. Svitisja, svitisja Jerusalime, priide bo tvoj svit, i slava Hospodňa na tebi vozsija. Se tma pokryjet zemľu, i mrak na jazyki, na tebi že javisja Hospodň, i slava jeho na tebi uzritsja. I pojdut carije svitom tvoim, i jazycy svitlostiju tvojeju. Vozvedi okrest oči tvoi, i vižď sobrannaja čada tvoja: se priidoša vsi synove tvoi izdaleča, i dščeri tvoi na ramich vozmutsja. Tohda uzriši, i vozraduješisja, i uboišisja, i užasnešisja serdcem, jako preložitsja k tebi bohatstvo morskoje, i jazy-

kov i ľudej. I priidut k tebi stada velblud, i pokryjut fa velbludi Madiamstii i Gefarstii: vsi ot Savy priidut, nosjašče zlato, i livan prinesut, i kameň česten, i spaseňije Hospodne blahovozvisfat. I vsja ovcy Kidarskija soberutsja tebi; i ovni Naveothstii priidut k tebi, i vzenesutsja prijatnaja na žertvennik moj, dom molitvy mojeja proslavitsja. Kii suť, iže jako oblacy lefat, i jako holuby so ptency ko mňi? Mene ostrove ždaša, i korabli Tharsijstii v pervych privezti čada tvoja izdaleča, i srebro i zlato ich s nimi, imene radi Hospodňa svjataho, i za ježe svjatomu Israilevu slavnu byti. I sozyždut synove inorodnii sfíny tvoja, i carije ich predstojati budut tebi: za hňiv bo moj porazich fa, i za milosť moju vozľubich fa. I otverzutsja vrata tvoja prisno, deň i nošč ne zatvorjatsja, vvesti k tebi silu jazyk, i cari ich vedomyja. Jazycy bo i carije, iže tebi ne porabotajut, pohibnut, i jazycy zapustinijem zapustijut. I slava Livanova k tebi priidet, kiparisom, i peihom, i kedrom, vkupi proslaviti misto svjatoje moje, i misto noh moich proslavľu. I poidut k tebi bojaščesja synove smirivšich fa, i razdraživšich fa, i pokloňatsja sľidam noh tvoich vsi prohňivavšii fa: i narečešisja hrad (Hospodeň) Sion svjataho Izraileva. Za sije, jako byl jesi ostavljen, vrozenavidin, i ne bi pomohajuščaho ti: položu fa v radosť vičnuju, veselije rodom rodov. I isseši mleko jazykov, i bohatstvo carej sňisi, i urazumiješi, jako az Hospod' spasajaj fa, i izbavľajaj fa Boh Izrailev.

Ischoda čtenije: Hlava 12. Proročestva Jonina čtenije: Hlava 1. Isusa Naiina čtenije: Hlava 5.

Ischoda čtenije: Hlava 13. Vozdvihšesja synove Izrailevy ot Sokchotha, opolčiasja vo Othomi pri pustyni. Boh že voždaše ich, v deň ubo stolpom oblačnym, pokazati im puť: noščiju že stolpom ohnennym svititi im. I ne oskuđi stolp oblačnyj v dni, i stolp ohnennyj noščiju, pred vsimi ľudmi. I reče Hospod' k Mojseju, hlahoľa: Rcy synom Izrailevym, i obrativšesja da opolčatsja prjamo pridvoriju,

meždu Magdolom, i meždu morem, prjamo Velšepfonu: pred nimi opolčišisja pri mori. I rečet Faraon ľudem svojim o syňich Izrailevych: zabluzďajut sii po zemli, zatvori bo ich pustynja. Az že ožestoču serdce Faraonovo, i poženet sozadi ich: i proslavľusja v Faraoni, i vo vsem voinstvi jeho, i urazumijut vsi Egípfane, jako az jésm Hospod: i sotvoriša tako. I vozviščeno byst carju egipetskomu, jako bižaša ľudije. I prevratisja serdce Faraonovo, i rabov jeho na ľudy, i rekoša: čto sije sotvorichom, otpustivše syny Izrailevi, da ne rabotajut nam? Vprjaže ubo Faraon kolesnicy svoja, i vsja ľudy svoja sobra s soboju. I pojat šest sot kolesnic izbrannych i vsja koni egipetskija, i tristaty nad vsimi. I ožestoči Hospod serdce Faraona carja egipetskaho, i rabov jeho, i pohna sozadi synov Izrailevych: synove že Izrailevy ischoždachu rukoju vysokoju. I pohnaša egípfane v slid ich, i obritoša ich opolčivšichsja pri mori: i vsja koni i kolesnicy Faraonovy, i konnicy, i voinstvo jeho prjamo pridvoriju, protivu Velšepfona. I Faraon približašesja: vozzrivše že synove Israilevy očima, viđiša i se egípfane opolčičasja v slid ich, i ubojašasja zilo: i vozopiša synove Israilevy k Hospodu. I rekoša k Mojseju: za ježe ne byti hrobom v Egípti, izvel jesi nas umertviti v pustyni? čto sije sotvoril jesi nam, izved nas iz Egípta? Ne sej li bjaše hlahol, jehože rekočom tebi v Egípti, hlaholušče: ostavi nas, da rabotajem egípfanom: lučše bo bjaše nam rabotati egípfanom, neželi umreti v pustyni sej. Reče že Mojsej k ľudem: derzajte, stojte, i zrite spasenije ježe ot Hospoda, ježe sotvorit nam dnes. Imže bo obrazom viđiste egípfan dnes, ne priložite ktomu viđiti ich v vičnoje vremja. Hospod poboret po vas, vy že umolknite. I reče Hospod k Mojseju: čto vopiješi ko mňi? rcy synom Israilevym, i da putešestvujut. Ty že vozmi žezl tvoj, i prostri ruku tvoju nad more, i rastorhni je: i da vnidut synove Israilevy posređi morja po suchu. I se az

ožestoču serdce Faraonova, i vsich egíptan, i vnidut v sľid ich, i proslavľusja v Faraoňi, i vo vsem voinstvi jeho, i v kolesnicach i v koňich jeho. I uvidat vsi egíptane, jako az jesm Hospoď, jehda proslavľajusja v Faraoňi, i v kolesnicach, i v koňich jeho. Vzjatsja že Anhel Božij choďaj pred polkom synov Israilevych, i pojde sozadi ich: vzjatsja že i stolp oblačnyj ot lica ich, i sta sozadi ich. I vnide posredi polka egípetska, i posredi i polka synov Israilevych, i sta: i bysť tma i mrak, i přiide nošč, i ne smisišasja druh s druhom vo vsju nošč. Prostre že Mojsej ruku na more: i vozhna Hospoď more vitrom južnym vsju nošč, i sotvori more sušu, i razstupisja voda. I vnidoša synove Izrailevy posredi morja po suchu: i voda im stina bysť odesnuju, i stina ošujuju. Pohnaša že egíptane, i vnidoša v sľid ich, i vsjak koň Faraonov, i kolesnicy, i vsadniki posredi morja. Bysť že v stražu utrenňuju, i vozzri Hospoď na polk egípetskij v stolpi ohnenňim i oblačňim, i smjate polk egípetskij. I svjaza osi kolesnic ich, i veďašče ich s nuždeju: i rekoša egíptane: bižim ot lica Israileva: Hospoď bo poborjajet po nich na egíptany. I reče Hospoď k Mojseju: prostri ruku tvoju na more, i da sovoкупitsja voda, i da pokryjet egíptany, kolesnicy že i vsadniki. Prostre že Mojsej ruku na more, i ustroisja voda ko dňu na misto: egíptane že bizaša pod vodoju, i istrjase Hospoď egíptany posredi morja. I obrativšisja voda, pokry kolesnicy i vsjadniki, i vsju silu Faraonovu, všedši v sľid ich v more, i ne osta ot nich ni jedin. Synove že Israilevy projdoša po suchu posredi morja: voda že im stina (bysť) odesnuju, i stina ošujuju. I izbavi Hospoď Israila v deň on iz ruki egípetskija: i vidiša synove Israilevy egíptan izmeršich pri kraji morja. Vidi že Izraif ruku velikuju, jaže sotvori Hospoď egíptanom: i ubojašasja ľudije Hospoda, i virovaša Bohu, i Mojseju uhodniku jeho. Tohda vospí Mojsej, i synove Israilevy pišň siju Hospodevi, i rekoša

hlaholušče: **Poím Hospodévi.**

I pojem na 5. hlas: **Slávno bo proslávisja.**

Čtec čtet sija stichi i po kojemždo stichu hlaholet: „**Poím Hospodévi:**“ Iudije že pojut: **Slávno bo proslávisja.**

Koňa i vsadníka vverže v more.

Pomoščík i pokrovitel byst mňi vo spasenije.

Sej moj Boh, i proslavľu Jeho: Boh otca mojeho, i vzosnesu Jeho.

Hospod' sokrušajaj brani: Hospod' imja Jemu. Kolesnicy Faraonovi, i silu jeho vverže v more.

Izbrannyja vsadníki trístaty potopi v čermňim mori.

Pučinoju pokry ich: pohrjazoša vo hlubiňi jako kameň.

Desnica Tvoja, Hospodi, proslavisja v kriposti.

Desnaja Tvoja ruka, Hospodi, sokruši vrahí, i množestvom slavy Tvojeja sterl jesi soprotivnych.

Poslal jesi hňiv Tvoj, pojade ja jako steblije, i duchom jarosti Tvojeja razstupisja voda.

Ohustiša jako stína vody, ohustiša i volny posreďi morja.

Reče vrah: hnav postihnu, razďiľu koryst', ispolňu dušu moju, ubiju mečem moim, hospodstvovati budet ruka moja.

Poslal jesi Ducha Tvojeho, pokry ja more: pohrjazoša jako olovo v vodi zilňij.

Kto podoben Tebi v bozich, Hospodi? kto podoben Tebi? proslavljen vo svjatyh, diven vo slavi tvorjaj čudesa?

Prosterl jesi desnicu toju, požre ja zemľa.

Nastavil jesi pravdoju Tvojeju ľudi Tvoja sija, jaže izbavil jesi.

Otišil jesi kripostiju Tvojeju vo obitel' svjatuju Tvoju.

Slyšaša jazycy, i prohňivašasja, bolizni prijaša živuščii v Filistimi.

Tohda potščasasja vладыki Edomstii, i kňazi Moavitstii, prijat ja trepet: rastajaša vsi živuščii v Chanaaňi.

Napadet na ňa strach i trepet: veličijem myšcy Tvojeja da okameňatsja.

Dondeže projudt ľudije Tvoi, Hospodi, dondeže projudt ľudije Tvoi sii, jaže sfažal jesi.

Vved nasadi ja v horu dostojanija Tvojeho, v hotovoje žilišče Tvoje, ježe sočilál jesi, Hospodi, svjatyňu, Hospodi, juže uhotovasťi ruci Tvoji.

Hospod' carstvujaj viki, i na vik, i ješče.

Jehda vnide konnica Faraonova s kolesnicami, i vsadniki v more: i navede na nich Hospod' vodu morskiju.

Synove že Israilevy proidoša sušeju posredi morja.

Sláva: I nýni:

I poslidi Čtec pojet tožde: Slávno bo proslávisja.

Proročestva Sofonieva čtenie. Hlava 3. Tako hlaholet Hospod': poterpi mene v deň voskresenija mojeho, vo sviđitelstvo: zane sud moj v sonmišča jazykov ježe prijati carej, ježe izlijati na ňa hňiv moj, ves hňiv jarosti mojeja: zane ohnem rvenija mojeho pojadena budet vsja zemlja. Jako tohda obrašču k ľudem jazyk v rod jeho, ježe prizyvati vsim imja Hospodne, rabotati jemu pod ihom jediňim. Ot konec rik ethiopskich, priimu molaščýja mja, v razsijannyh moich prinesut žertvy mňi. V deň on ne imaši postyditisja ot vsich načinanij tvoich, imiže nečestvoval jesi v mja: jako tohda otimu ot tebe ukorizny dosaždenija tvojego, i ktomu ne imaši priložiti veličatisja na hori svjaťij mojej. I ostavľu v tebi ľudi krotki i smireny, i budut blahohoviti o imeni Hospodni. Ostanicy Israilevy, i ne sovtorjat nepravdy, i ne vozhlahoľut suetnych, i ne obrjaščetsja vo usťich ich jazyk lstiv: zane tiľ požirujut, i uhňiždatsja, i ne budet ustrašajaj ich. Radujsja dšči Sionova zilo, propoviduj dšči Jerusolimova, veselisja, i preukrašajsja ot vseho serdca tvojego, dšči Jerusalimľa: otjat Hospod' nepravdy tvoja izbavil ľa ješť iz ruki vrah tvoich: vocaritsja Hospod' posredi tebe, i ne uzriši zla ktomu.

Carstvija tretijaho čtenie: Hlava 17. Proročestva Isainia čtenie: Hlava 61.

Bytija čtenije. Hlava 22. Bysť po hlahofích sich, Boh iskušaše Avraama, i reče jemu: Avraame, Avraame: i reče: se az. I reče: pojmi syna tvojeho vozľublennaho, jehože vozľubil jesi, Isaaka, i idi v zemľu vysoku, i vognesi jeho tamo vo vsesožzenie, na jedinu ot hor, ichže ti reku. Vostav že Avraam utro, osidla osľa svoje, pojat že s soboju dva otročišča, i Isaaka syna svojeho, i rastniv drova vo vsesožzenije, vstav ide, i priide na místo, ježe rečejem u Boh, v tretij deň. I vozzriv Avraam očima svoima, vidí místo izdaleče. I reče Avraam otrokom svojim: sjadite zdí so osľatem: az že i ditišč pojdem do onďi, i poklonivšesja vozvratimsja k vam. Vzja že Avraam drova vsesožzenija, i vozloži na Isaaka syna svojeho: vzja že v ruki i ohň, i nož, i idosta oba vkupi. Reče že Isak ko Avraamu otcu svojemu: otče. On že reče: čto jest čado? reče. že: se ohň i drova, hďi jest ovča ježe vo vsesožzenie? Reče že Avraam: Boh uzrit sebi ovča vo vsesožzenie, čado: šedše že oba vkupi. Priidosta na místo, ježe reče jemu Boh: i sozda tamo Avraam žertvennik, i vozloži drova: i svjazav Isaaka syna svojeho, vozloži jeho na žertvennik verchu drov. I prostre Avraam ruku svoju, vzjatí nož, zaklatí syna svojeho. I vovzva i Anhel Hospodeň s nebese i reče: Avraame, Avraame, on že reče: se az. I reče: da ne vozložiši ruki tvojeja na otročišča, niže da sotvoriši jemu čto: nyňi bo poznach, jako boišisja ty Boha, i ne počadil jesi syna tvojeho vozľublennaho mene radi. I vozzriv Avraam očima svoima, vidí i se oven jedin deržimyj rohami v saďi Savek: i ide Avraam, i vzja ovna, i vognese jeho v vsesožzenie vmisto Isaaka syna svojeho. I nareče Avraam imja mistu tomu, Hospod' vidí: da rekuť dnes: na hori Hospod' javisja. I vovzva Anhel Hospodeň Avraama vtoriceju s nebese, hlahoľa: mnoju samim klachsja, hlaholet Hospod', jehože radi sotvoril jesi hlahol sej, i ne počadil jesi syna tvojeho vozľublennaho mene radi. Voistinnu blahoslovľa blahoslovľu ta, i umnožaja

umnožu simja tvoje, jako zvizdy nebesnyja, i jako pesok v skraj morja: i nasludit simja tvoje hrady supostatov. I blahoslovľatsja o simeni tvojem vsi jazycy zemni, zaneže poslušal jesi hlasa mojeho.

Proročestva Isaina čtenije: Hlava 61. Carstvija četvertaho čtenije: Hlava 4. Proročestva Isaiina čtenije: Hlava 63. Proročestva Jeremiina čtenije: Hlava 31.

Proročestva Daniilova čtenije. Hlava 3. V lito osmoadesjatoje Navuchodonor car' sotvori filo zlato i vysota jeho laktej šestidesjati, i širota jeho laktej šesti: i postavi je na poli Deiri, v straňi Vavilonstij. I posla (Navuchodonor car') sobrati ipaty, i vojevody, i mistonačalniki, voždi že i mučiteli, i suščyja na vlastech, i vsja kňazi stran, priiti na obnovlenije kumira, jechože postavi Navuchodonor car'. I sobrašasja mistonačalniki, ipaty, vojevody, voždi, mučiteli velicyi, iže nad vlastmi, i vsi načalnicy stran, na obnovlenije fila, ježe postavi Navuchodonor car'. I staša pred filom, ježe postavi Navuchodonor car'. I propovidnik vopijaše s kripostiju: vam hlaholetsja narodi, ľudije, pleména, jazycy. V oňže čas ašče uslyšite hlas truby, svirili že, i husli, samviki že, i psaltiri, i sohlasija, i vsjakaho roda musikijska, padajušče poklaňajtesja filu zlatomu, ježe postavi Navuchodonor car. I iže ašče ne pad poklonitsja, v toj čas vveržen budet v pešč ohnem horjaščuju. I bysť, jehda uslyšaša ľudije hlas truby, svirili že i husli, samviki že psaltiri i sohlasija, i vsjakaho roda musikijskaho, padajušče vsi ľudije, plemena, jazycy, poklaňatisja filu zlatomu, ježe postavi Navuchodonor car'. Tohda pristupiša mužije Chaldejstii, i obolhaša Judejev. Otviščavše riša Navuchodonosoru carevi: carju, vo viki živi. Ty carju položil jesi poveľinije, da vsjak čelovik, iže ašče uslyšit hlas truby, svirili že i husli, samviki že i psaltiri, i sohlasija, i vsjakaho roda musikijska, i ne pad poklonitsja filu zlatomu, vveržen budet v pešč ohnem horjaščuju. Suť ubo

muži Judeje, ichže postavil jesi nad díly strany Vavilonskija, Sedrach, Misach, i Avdenaho, iže ne poslušáša zapovídi tvojeja carju, i bohom tvoim ne služat, i filu zlatomu, ježe postavil jesi, ne poklaňajutsja. Tohda Navuchodonor v jarostí i hñivi reče přivesti Sedracha, Misacha, i Avdenaho: i přivedeni byša pred carja. I otvišča Navuchodonor, i reče im: ašče voistinnu Sedrach, Misach, i Avdenaho bohom moim ne služíte, i filu zlatomu ježe postavich, ne poklaňajetesja? Nyňi ubo ašče jeste hotovi, da jehda uslyšíte hlas truby, svířilí že i huslí, samvíkí že, i psaltíří i sohlasíja, i vsjakaho roda musíkíjskaho, padše poklonitesja filu zlatomu, ježe sotvorich: ašče že ne poklonitesja, v toj čas vverženi budete v pešč ohnem horjaščuju: i kto jest Boh, iže izmet vy iz ruki mojeja? I otviščaša Sedrach, Misach i Avdenaho, hlahofušče carju Navuchodonoru: ne trebí nam o hlaholí sem otviščati tebi. Jest bo Boh naš na nebesich, jemuže my služím, silen izjati nas ot pešči ohnem horjaščíja, i ot ruki tvojeja izbaviti nas, carju. Ašče lí ní, vídomo da budet tebi, carju, jako bohom tvoim ne služím, i filu zlatomu, ježe postavil jesi, ne klaňajemsja. Tohda Navuchodonor ispolnisja jarostí, i zrak lica jeho izminisja na Sedracha, Misacha, i Avdenaho, i reče: razžžíte pešč sedmericeju, dondeže do konca razhorítsja. I mužem silnym křipostiju reče: okovavše Sedracha, Misacha, i Avdenaho vverzíte v pešč ohnem horjaščuju. Tohda mužije oní okovani byša s haščami svoimi, i pokrivaly, i sapohmi, i so odeždami svoimi, i vverženi byša posređi pešči ohnem horjaščíja, poneže hlahol carev prevozmože, i pešč razženna byst přeizlišše: i mužej onych, iže vverhoša Sedracha, Misacha, i Avdenaho, ubi plameň ohnennyj. I muží tii trije, Sedrach, Misach, i Avdenaho, padoša posređi pešči ohnem horjaščíja okovani. I choždachu posređi plamene pojušče Boha, i blahoslovjašče Hospoda. I stav s nimi Azaria pomolisja sice: i otverz usta svoja posređi ohňa,

i reče: Blahosloven jesi, Hospodi Bože otec našich, chvalno i proslavleno imja Tvoje vo viki. Jako praveden jesi o vsich, jaže sotvoril jesi nam, i vsja díla Tvoja istina, i pravi putije Tvoi, i vsi sudi Tvoi istinni. I sudby istinny sotvoril jesi po vsim, jaže navel jesi na ny, i na hrad svjatyj otec našich Jerusalim: jako istinnoju i sudom navel jesi sija vsja na ny hrich radi našich. Jako sohrišichom i bezzakonnovachom otstupivše ot Tebe, i prehrišichom vo vsich. I zapovidej Tvoich ne poslušachom, niže sobľudochom, niže sotvorichom, jakože zapovidal jesi nam, da blaho nam budet. I vsja, jelika navel jesi na ny, i vsja jelika sotvoril jesi nam, istinny sudom sotvoril jesi. I predal jesi nas v ruki vrahov bezzakonnych, merzkich otstupnikov: i carju nepravednu i lukavňjšu pače vseja zemli. I nyňi ňisť nam otverzti ust, stud i ponošenije býchom rabom Tvoim, i čtuščym Ťa. Ne predažď ubo nas do konca imene Tvojeho radi, i ne razori zavita Tvojeho: i ne otstavi milosti Tvojeja ot nas, Avraama radi vozľublennaho ot Tebe, i za Isaaka raba Tvojeho, i Israila svjataho Tvojeho: imže hlalal jesi umnožiti simja ich, jako zvizdy nebesnyja, i jako pesok vskraj morja. Jako, Vladyko, umalichomsja pače vsich jazyk, i jesmi smireni po vsej zemli dnes hrich radi našich. I ňisť vo vremja sije kňazja, i proroka, i vožda: niže vsesožženija, niže žertvy, niže prinošenija, niže kadila, ni mesta, ježe požreti pred Toboju, i obristi milost: no dušeu sokrušennoju, i duchom smirenym, da prijati budem. Jako vo vsesožženiih ovnych junčich, i jako vo tmach ahnec tučnych: tako da budet žertva naša pred Toboju dnes, i da soveršitsja po Tebi, jako ňisť studa upovajuščim na Ťa. I nyňi vozslidujem vsim serdцем, i boimsja Tebe, i iščem lica Tvojeho. Ne posrami nas, no sotvori s nami po krotosti Tvojej, i po množestvu milosti Tvojeja. I izmi nas po čudesem Tvoim, i dažď slavu imeni Tvojemu, Hospodi. I da posramjatsja vsi javľajuščii rabom Tvoim

zlaja, i da postyđatsja ot vsjakija syly, i kripost' ich da sokrušitsja. I da razumijut, jako Ty jesi Hospod' Boh jedin i slaven po vsej vselenňij. I ne prestaša, vverhšij ich, sluhy carevy žhušče pešč naftoju i smoloju, i izhrebmi, i chvraštijem. I razlivašesja plameň nad peščiju na laktii četyredesjať devjať. I obyde, i požže, ichže obrite okrest pešči Chaldejškija, Anhel že Hospodeň snide kupno s suščimi so Azarijeju v pešč. I otrjase plameň ohnennyj ot pešči, i sotvori sredneje pešči jako duch rosy šumjašč: i ne prikosnusja ich otñud ohň, i ne oskorbi, niže stuži im. Tohda tii trije jako jediňimi usty pojachu, i blahoslovľachu, i slavjachu Boha v pešči, hlahoľušče: Blahosloven jesi, Hospodi Bože otec našich, i prepityj i prevoznosimyj vo viki, i blahoslovenno imja slavy Tvojeja svjatoje, i prepitoje i prevoznosimoje vo viki. Blahosloven jesi v chrami svjatyja slavy Tvojeja, i prepityj i prevoznosimyj vo viki. Blahosloven jesi vidaj bezdny, siđaj na Cheruvimich, i prepityj i prevoznosimyj vo viki. Blahosloven jesi na prestoli slavy carstvija Tvojeho, i prepityj i prevoznosimyj vo viki. Blahosloven jesi na tverdi nebesňij i prepityj i prevoznosimyj vo viki.

I pojem: **Hóspoda pójte i prevoznosite vo vsja víki.**

Čtec hlaholet stichi sija, my že po kojemždo stisi pojem:

Hóspoda pójte i prevoznosite Jehó vo víki.

Blahoslovite vsja díla Hospodňa.

Blahoslovite Anhely Hospodni, nebesa Hospodňa.

Blahoslovite vody vsja, jaže prevyšše nebes, vsja sily Hospodni.

Blahoslovite solnce i misjac, zvizdy nebesnyja.

Blahoslovite vsjak dožd' i rosa, i vsi dusi.

Blahoslovite ohň i var, studeň i znoj.

Blahoslovite rosy i inej, ledi i mraz.

Blahoslovite slany, snizi, nošči i dnije.

Blahoslovite svit i tma, molnija i oblacy.

Blahoslavite zemľa, hory i cholmi: i vsja prozjabajuščaja na nich.

Blahoslavite istočnicy, morja, i riki, kitii vsja dvižuščajasja v vodach.

Blahoslavite vsja pticy nebesnaja, zviri i vsi skoti.

Blahoslavite synove čelovičestii, da blahoslovit Israiľ.

Blahoslavite svjaščennicy Hospodni, rabi Hospodni.

Blahoslavite dusi i duši pravednych, prepodobnii i smirennii serdcem.

Blahoslavite Anania, Azaria, Misail.

Blahoslavite Apostoli, Prorocy, i Mučenicy Hospodni.

Blahoslovim Otca, i Syna i svjataho Ducha.

I nyňi i prisno, i vo viki vikov, amiň.

Chvalim, blahoslovim, poklaňajemsja Hospodevi.

Pojušče i prevoznosjašče vo vsja viki.

Taže Jektenija malaja i Vozhlas: Jako svjat jesí Bože naš:

Vmisto Trisvjataho pojem: Jelicy vo Christá krestístesja, vo Christá oblekóstesja. Allilúja. 3.

Prokimen, hl. 5. Vsja zemľá da poklónítsja Tebí, i pojét Tebí, da pojét že imeni Tvojemú, Výšnij.

Apostol. K Rimľanom poslanija svjataho Apostola Pavla čtenije, zač. 91. Brátije, jelicy vo Christá Isúsa krestíchomsja, v smert Jehó krestíchomsja. Spohrebóchomsja úbo Jemú kreščénijem v smert, da jákože vostá Christós ot mértvych slávoju ótčeju, táko i my vo obnovlénii žizni chodíti náčnem. Ášče bo soobrázni býchom podobiju smérťi Jehó, to i voskrésniju Jehó búdem. Sijé vídašče, jáko vétchij naš čelovik s nim raspjátsja, da uprazdnítsja tílo hrichóvnoje, jáko ktomú ne rabótati nam hrichú. Uméryj bo, opravdísja ot hrichá. Ášče li umróchom s Christóm, vírujem, jáko i živi búdem s nim. Vídašče, jáko Christós vostá ot mértvych, ktomú užé ne umirájet; smert im ktomú ne obladájet. Jéze bo úmre, hrichú úmre jedínoju: a ježe živét, Bóhovi

živét. Tákožde i vy pomyšľájte sebé, mértvym úbo býti hrichú, živým že Bóhovi: o Christí Isúsi Hóspodi našem.

Vmisto Alliluja pojem na hlas 7.: Voskresní Bóže, súdi zemlí, jáko Ty naslídiši vo vsich jazýcích.

(I pojem, — povtorjajušče. — tak dolho, poka Jerej vo svitly rizey preodijetsja.)

Evanheliye ot Matheja, zač. 115.

Vmisto Iže Cheruvimy: Hl. 8. Da molčit vsjáka ja ploť čeloviča, i da stoít so stráchom i trépetom, i ničtóže zemnoje v sebí da pomyšľájet: Car' bo cárstvujuščich, i Hóspod' hóspondstvujuščich prichódit zaklátisja i dátisja v sníd' vírnym. Predchódat že Semú lícy Ánhelstii so vsjákim Načálom i Vlástiju, mnohoočítii Cheruvímí, i šestokrilátii Serafímí, líca zakryvájušče, i vopijúšče pišň: Allilúja, allilúja, allilúja.

Vmisto Dostojno: (Irmos, Hlas 6): Ne rydá j Mené Máti, zryjáščí vo hróbi: jehóže vo črévi bez símene začalá jesí Sýna: vostánu bo i proslávľusja, i voznesú so slávoju neprestánno jáko Boh, víroju i ľubóviju tá veličájušcyja.

Pričasten: Vostá, jáko spjá Hóspod', i voskrése spasájaj nas. Allilúja.

Po zaamvonnoj molítvi: Hóspodu pomólimsja, i molitva na blahoslovenije pjať chľibov i proč. Po sej: Budi imja: i Psalom 33.

V svjatuju i velikuju Neďílu Paschi.

Na Utreni.

Tropar', hl. 2. Jehdá sníšel jesí: (zri str. 61).

Hl. 6. Voskresénije Tvoje Christé Spáse*, Ánheli pojút na nebesi*, i nas na zemlí spodóbi čistym sérdcem* Tebé píti i sláviti.

Jerej: Pred zatvorennymi vraty Cerkve, vozhlašajet: „Sláva svjatij:“ I pojet Tropar': Christós voskrése iz mértvych, smértiju smerť popráv, i súščym vo hrobích živót darováv.

Lik že pojet Tropar' tojže 2.

Da voskrésnet Boh, i rastočátsja vrazí Jehó, i da bižát ot licá Jeho nenavídašcii Jehó. — Christós voskréše:

Jáko isčezájet dym, da isčéznut: jáko tájet vosk ot licá ohňá. — Christós voskréše:

Táko da pohíbnut hrišnicy ot licá Bóžija, a právednicy da vozveselátsja. — Christós voskréše.

Sej deň, jehóže sotvorí Hóspod, vozrádujemsja i vozveselímsja v oň. — Christós voskréše:

Sláva: Christós voskréše: I nýňi: Christós voskréše:

Taže Jerej: Christós voskréše: Lik okončivajet: i súščym vo hrobích: i vchodim v Cerkov. Posem Jektenija: Mirom Hospodu pomolímsja: (zri 5.)

Kanon. Hl. 1., 1. Irmos: Voskresénija deň* prosvitímsja lúdije*, Páscha Hóspodna, Páscha* ot smérťi bo k žízni*, i ot zemlí k nebesí*, Christós Boh nas privedé*, pobídnuju pojuščyja.

Pripiv: Christós voskréše iz mértvych:

Očistím čúvstvija*, i úzrim nepristúpnym svítom voskresénija*, Christá blistájuščasja*, i rádujtesja rekúšča*, jáсно da uslýšim*, pobídnuju pojušče.

Nebesá úbo dostójno da veselátsja*, zemľá že da rádujetsja*, da prázdnujet že mir, vidimyj že ves i nevidimyj*: Christós bo vostá*, veselíje víčnoje.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jako Tvoja deržava i Tvoje:

3. Irmos: Priidíte, pitíje pijém nóvoje*, ne ot kámene neplódna čudodíjemoje*, no netlínija istóčnik*, iz hróba odoždívša Christá*, v Némže utverždájemsja.

Tropari: Nýňi vsja ispólnišasja svíta*, nébo že i zemľá i preispódnaja*: da prázdnujet úbo vsja tvar'* vostánije Christóvo*, v némže utverždájetsja.

Včera spohrebóchsja Tebí Christé*, sovostajú dnés voskrésšu Tebí*: sraspináchsja Tebí včera*, sam mjá sproslávi, Spáse*, vo cárstvii Tvojém.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jako Ty jesi Boh naš:

Ipakoj, hl. 4. Predvarívšyja útro jáže o Marii*, i obrityšyja kámeň otvalén ot hróba*, slýšachu ot Ánhela*: vo svítí prisnosúščnim Suščahó*, s mértvymi čto iščete jáko čelovíka?* vídite hróbnyja pelený*, tecýte i miru propovídate*, jáko vostá Hóspod, umertvívyj smért*: jáko jest Syn Bóha*, spasájuščaho rod čelovičeskij.

4. Irmos: Na Bóžestvennij stráži* bohohlahólivyj Avvakúm da stánet s námi*, i pokážet svitonósna Ánhela*, jáсно hlahóľušča*: dnes spasénije míru*, jáko voskrése Christós*, jáko vsesílen.

Tropari: Múžeskij úbo pol*, jáko razvérzyj dřivstvennuju utróbu*, javísja Christós, jáko čelovík že* Áhnec narečésja*, neporóčen že, jáko nevkúsen skvérny*, náša Páscha*: i jáko Boh ístinen*, soveršén rečésja.

Jáko jedinóľitnyj Áhnec*, blahoslovénnyj nam vinéc Christós*, vóľeu za vsich zaklán byst*, Páscha čistítelnaja*: i páki iz hróba* krásnoje právdy nam vozsijá Sólnce.

Bohootéc úbo David* pred sínnyj kovčéhom skakáše ihrája*: ľúdiže že Bóžii svjátii*, obrazóv sbytijé zrjášče*, veselímsja božéstvenni*, jáko voskrése Christós*, jáko vsesílen.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jako blah i čelovikolubec:

5. Irmos. Útreňujem útru hlubokú*, i vmisto míra pišň prinesém Vladýci*, i Christá úzrim, právdy Sólnce*, vsim žizň vozsijájušča.

Tropari: Bezmírnoje Tvoje blahoutróbiže*, ádovymi úzami soderžímii zrjášče*, k svítu idáchu, Christé*, veselými nohámí*, Páschu chváľašče víčnuju.

Pristupím sviščenosnii*, ischoďášču Christú iz hróba jáko ženichú*, i sprázdnuim ľuboprázdenstvennymi čínmi* Páschu Bóžiju spasítelnuju.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jako svjatisja i proslavisja:

6. Irmos. Snišél jesí v preispódnaja zemľi*, i sokrušíl jesí vereí víčnyja*, soderžáščyja svjazannyja, Christé*, i tridnéven*, jáko ot kíta Jóna*, voskrésl jesí ot hróba.

Tropari: Sochranív cíla známenija Christé*, voskrésil jesí ot hróba*, kľučí Ďivy ne vredívuj* v rožděství Tvojém*, i otvérzl jesí nám rájskija dvéri.

Spáse moj*, živóje že i nežértvennoje Zakolénije*, jáko Boh sam Sebé vóleju privéd Otcú*, sovoskresíl jesí vseródnaho Adáma*, voskrés ot hróba.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jako Ty jesí Car' miru:

Kondak: Hl. 8. Ášče í vo hrób sníšél jesí Bezsmértne*, no ádovu razrušíl jesí sílu*: i voskrésil jesí jáko pobidíteľ Christé Bóže*, ženám mironósicam viščávuj: rádujtesja*, i Tvoím Apóstolom mír dárújaj*, pádšým podájaj voskresénije.

Ikos. Ježe prežde solnca Solnce zašedšeje inohda vo hrob, predvariša ko utru, iščuščyja jako dne mironosicy Ďivy, i druha ko družij vopijachu: o druhini, priidite, voňamí pomažim Ěilo živonosnoje. Ploť voskresívšuju padšaho Adama, ležaščuju vo hrobi: idem, potščimsja jakože volsví, i poklonimsja, i prinesem mira jako dary, ne v pelenach, no v plaščanici obvitomu, i plačím i vozopiim: O Vladyko vostani, padšým podájaj voskresenije.

Taže hlaholem: Voskresénije Christóvo víďívše, poklonimsja svjatómu Hóspodu Isúsu, jedínomu bezhríšnomu*. Krestú Tvojemú poklaňajemsja Christé, i svjatóje voskresénije Tvojé pojém i slávím*: Ty bo jesí Boh náš, rázvi Tebé inóho ne znájem, ímja Tvojé imenújem*. Priidíte vsi vírnii, poklonimsja svjatómu Christóvu voskreséniju*: se bo priide Krestóm rádošť vsemú míru. Vsehdá blahoslovjášče Hóspoda*, pojém voskresénije Jehó: raspjátije bo preterpív, smértiju smérť razruší. 3.

Stichira. hl. 6. Voskrés Isús ot hróba*, jákože prorečé*, dadé nam živót vičnyj*, i véliju mílošť. 3.

7. Irmos. Ótroki ot péšči izbávívuj*, byv čelovík*, stráždét jáko smérten*, i strástiju smértnoje* v netlínija oblačít blaholípije*, jedín blahoslovén* otcév Boh, i preproslávlen.

Tropari: Žený s míry bohómúdryja* v slíd Tebé tečáču*, Jehóže jáko mértva so slezámi iskáču*, poklo-

nišasja rádujuščasja živómu Bóhu*, i Páschu tájnuju* Tvoím Christé učenikóm blahovistiša.

Smérťi prázdnujem umerščvlénije*, ádovo razrušénije*, inóho žitijá vičnáho načálo*, i ihrájušče pojém Vinóvnaho*, jedínaho blahoslovénnaho* otcév Bóha, i preproslávlennaho.

Jáko voistinnu svjaščénnaja i vseprázdenstvennaja* sijá spasítelnaja nošč*, i svitozárnaja, svitonósneho dne* vostánija súšči provozvístnica*: v néžze bezlítnyj Svit* iz hróba plótski vsim vozsijá.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Budi deržava carstvija Tvojeho:

8. Irmos. Sej narečénnyj i svjatýj deň*, jedín subbót*, Car' i Hospód*, prázdnikov prázdnik*, i toržestvó jest toržestv*: v óňže blahoslovím Christá vo víki.

Tropari: Priidite, nóvaho vínohráda roždénija*, bóžestvennaho vesélija*, v naróčitom dni voskresénija*, cárstvija Christóva priobščímsja*, pojúšče Jehó jáko Bóha vo víki.

Vozvedí ókrest óči tvoí Sióné, i vižď*: se bo priidóša k tebi*, jáko bohosvítlaja svítla*, ot západa, i sívera, i mórja*, i vostóka čáda tvojá*, v tebi blahoslovjáščaja Christá vo víki.

Troičen: Ótče vsederžíteľu, i Slóve, i Dúše*, tremí sojediňájemoje vo ipostásich jestestvó*, presúščestvenne i prebožéstvenne*: v Ťa krestíchomsja*, i Ťa blahoslovím vo vsja víki.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jáko blahoslovísja imja Tvoje, i proslavisja carstvo Tvoje, Otca:

Pisň 9. Pripiv: Ánhel vopijáše Blahodátňij: Čístaja Ďívo rádujsja, i páki rekú, rádujsja: Tvoj Syn voskrese tridnéven ot hróba, i mértvyja vzdvíhnuvyj: lúdi je veselítešja.

Irmos. Svítísja, svítísja, nóvyj Jerusalíme*, sláva bo Hospódňa na tebi vozsijá*, likúj nýňi i veselísja, Sióné*: Ty že čístaja krasújsja Bohoródice*, o vostánii Roždestvá Tvojehó.

Tropari: O bóžestvennaho, o ľubéznaho*, o sladčájšaho Tvojehó hlása*! s námi bo nelóžno obiščálsja jesí býti*, do

skončánija víka, Christé*: Jehóže vírnií utverždénije* na-
dézdy imúšče, rádujemsja.

O Páscha vélija i svjaščénnijšaja, Christé*, o Mú-
droste i Slóve Bóžij, i Sílo*: podaváj nam ístije Tebé pri-
čaščátisja* v nevečérňim dni* cárstvija Tvojeho.

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jako Tebe chvalat vsja Sily:

Svitilen. Plótiju usnúv*, jáko mértv*, Cárju i Hóspodi*,
tridnéven voskrésl jesí*, Adáma vozdvih ot tli*, i uprazd-
nív smért*: Páscha netlínija*, míra spasénije. 3.

Vsjákoje dychánije: (zri str. 26.)

Na Chvalite: Stichiry četyri, hl. 1. Pojém Tvojú: — Krest
preterpívyj: — Ada plínívyj: — Boholípnoje Tvojé: (zri str. 56.)

Posem Stichiry Paschi, hl. 5.

Stich: Da voskresnet Boh, i rastočatsja vrazi Jeho:

Páscha svjaščénnaja nam dnes pokazásja*, Páscha
nóva svjátaja*, Páscha táinstvennaja*, Páscha všečestnája*,
Páscha Christós Izbávitel*, Páscha neporóčnaja*, Páscha
velíkaja*, Páscha vírnych*, Páscha dvéri rájskija nam ot-
verzájúščaja*, Páscha* vsich osvjaščájúščaja vírnych.

Stich: Jako isčezajet dym, da isčeznut:

Priidíte ot vídínija žený blahovístnicy*, i Siónu rcýte*:
priimí ot nas rádoti blahovíščenija*, voskresénija Chris-
tóva*: krasújsja i likúj*, i rádujsja Jerusalíme*, Carjá Chri-
stá uzrív iz hróba*, jáko* ženichá proischoďášča.

Stich: Tako da pohibnut hrišnicy ot lica Božija, a pravednicy da
vozveselatsja.

Mironósicy žený, útru hlubokú predstavšja* hróbu
Živodávca*, obritóša Ánhela na kámení síďášča*, i toj pro-
viščáv im síce hlahólaše*: čto íščete živáho s mértvymi*?
čto pláčete netlínnaho vo tli*? šédše* propovíдите učení-
kóm Jehó.

Stich: Sej deň, jehože sotvori Hospod:

Páscha krásnaja*, Páscha Hóspodňa*, Páscha*, Páscha
vsečestnája nam vozsíjáj*, Páscha, rádotiju druh drúha
obímem*: o Páscha izbavlénije skórbí*: íbo iz hróba dnes*

jáko ot čertóha vozsijáv Christós*, žený rádoti ispólni hláhoľa*: propovíдите Apóstolom.

Sláva: I nýňi: Voskresénija den, i prosvitímsja toržestvóm*, i druh drúha obímem*, rcem Brátije*, i nenavídaščym nas prostím vsja voskresénijem*, i táko vozopíím:

Christós voskrése iz mértvych: Mnohaždy.

Jektenija: Pomiluj nas Bože: Ispolnim utrenňaja: J.: Premudrost. — L.: Blahosloví. J.: Syj blahosloven Christos Boh naš, vsehda, nyňi, i prisno, i vo viki vikov. — L.: Amiň. Utverdí Bóže víru: J.: Presvjatája Bohorodice: — L.: Svitisja, svitisja, nóvyj: J.: Slava Tebť Christe Bože: — L.: Christós voskrése iz mértvych, smértiju smerť popráv, i súščym vo hrobích živót darováv. Hóspodi pomíluj 3. Blahosloví.

Otpust: Christos voskresyj iz mertvych, smertiju smert' popravyj i suščym vo hrobich život darovavyj, istinnyj Boh naš, molitvami Prečistyja:

Po „Christos voskrese“: okončajem: I nam darová živót víčnyj: poklaňajemsja Jehó tridnévnomu voskreséniju.

Na Liturgii.

Po Blahoslovenno carstvo: Amiň. Christos voskrese: 3.

Antifon 1. Voskličnite Hóspodevi vsja zemľá, pójte že imeni Jehó, dadíte slávu chvalí Jehó.

Molítvami Bohórodicy, Spáse, spasí nas.

Sláva: I nýňi: Molítvami Bohoródcy, Spáse, spasí nas.

Antifon 2: Bóže uščédri ny i blahosloví ny, prosvití licé Tvoje na ny i pomíluj ny.

Spasí nas Sýne Bóžij, voskresýj iz mértvych, pojuščija Ti, alliluja 3.

Antifon 3. Da voskrésnet Boh, i rastočátsja vrazí Jehó, i da bižát ot licá Jehó nenavídaščii Jehó.

Christós voskrése:

Vchodnoje: V cérkvach blahoslovíte Bóha, Hóspoda ot istóčnik Ísrailevych.

Tropar': Christós voskrése:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 8. Ášče i vo hrob sníšél jesí: (zri str. 245.)

Vmisto Trisvjataho: Jelicy vo Christá krestístesja, vo Christá oblekóstesja. Allilúja.

Prokimen, hl. 8. Sej deň, jehóže sotvorí Hóspod: vozrádujemsja i vozveselímsja v oň.

Đijánij svjatých Apóstol čténije. zač. 1. Pérhoje úbo slóvo sotvorích o vsich, o Theofile, jáže načát Isús tvoríti že i učíti, dáže do dne, v oňže zapovíдав Apóstolom Dúchom svjatým, ichže izbrá, voznesésja: Pred nímiže i postávi sebé žíva po stradánii svojem, v mnózich istinných známeniich, déňmi četyredesjáťmi javľájasja im, i hlahóľa, jáže o cárstvii Bóžii: S nímiže i jadýj, povelí im ot Jerusalíma ne otlučátisja, no ždáti obitovánija Ótča, jéže slýšaste ot mené: Jáko Joánn úbo krestíl jest vodóju, vy že imate krestítisja Dúchom svjatým, ne po mnózich sich dnech. Oní že úbo sošédšesja voprošachu jehó, hlahóľušče: „Hóspodi, ášče v líto sijé ustrojáješ i cárstvije Israilevo?“ Rečé že k nim: „Ňisť váše razumíti vremená i líta, jáže Ótec položí v svojej vlásti. No príimete sílu, našédšu svjatómu Dúchu na vy, i búdete mi svídíteli v Jerusalími že i vo vsej Judéi i Samarii i dáže do poslídních zemlí“.

Evanhelije ot Joanna, zač. 1.

Vmisto Dostojno: Ánhel vopijáše: i Svitísja:

Pričasten: Ťílo Christóvo príimíte, istóčnika bezsméрт-naho vkusíte. Allilúja.

Po So strachom Božii: i po Spasi Bože: Christós voskrese:

Na Premudrost: Svitísja, svitísja:

Na Večer.

Blahosloven Boh naš: Christos voskrese: 3. Da voskresnet Boh: (zri str. 243.) s Troparem: Christos voskrese: Jek-tenija velikaja: Hospodi vozzvach:

Stichiry voskresny hl. 2. na 6. Stichir: Prézde vik: Slava: Spasíteľnuju pišň: I nyňi: Préjde siň: (zri str. 59. i 60.)

Vchod s Evanhelijem: Svíte tíchij:

Prokimen, hl. 7. Kto Boh vélij jáko Boh naš, Ty jesí Boh tvorjáj čudesá.

Posem Jerej: I o ježe spodobitisja nam:

Evanhelije ot Joanna zač. 65. Rcim vsi: Spodobi Hospodi: i Ispolnim večernija:

Na Stichovnych. Stichira, hl. 2. Voskresénije Tvoje Christé Spáse, vsju prosvítí vselénnuju, i prizvál jesí Tvoje sozdánije, Vsesíľne Hóspodi, sláva Tebí.

Taže Stichiry Pasci: Páscha svjaščénnaja: (zri str. 247). so stichi ich.

V Ponedilnik svitlyj.

Na Utreni.

Pojem jakože včera. Na Chvalite: Stichiry voskresny četyri 2-ho hlasa: Vsjákoje dychánije i vsja tvar': (zri str. 64.) i Paschi (zri str. 247.)

Na Liturgii.

Prokimen, hl. 8. Vo vsju zémľu izýde viščánije ich, i v koncý vselénnyja hlahóly ich.

Apostol. Díjáníj svjatých Apóstol čténije zač. 2. V dni óny: vozvratíšasja Apóstoly v Jerusalím ot horý naricájemyja Jeleón, jáže jesť bliz Jerusalíma, subbóty ímuščija puť. I jehdá vnidóša, vzyjdóša na hórnicu, idíže bjáchu prebyvájušče, Petr že i Jákov, i Joánn i Andréj, Filípp i Thomá, Varftoloméj i Maftéj, Jákov Alféov i Símon Zilót, i Júda Jákovľ. Síi vsi bjáchu terpjášče jedinodúšno v molítvi i molénii, s ženámi i Marijeju, Matériju Isúsovoju, i s brátijeju jeho. I vo dni tyja vostáv Petr posreďí účenik, rečé: (bí že imén naróda vkúpi, jáko sto i dvádesjat): „Múzije brátije! podobáše skončátisja písáníju semú, ježe predrečé Duch svjatýj ustý Davídovymi o Júďi, bývšem voždí jémšim Isúsa: Jáko pričtén bí s námi, i prijál bjáše žrébij slúžby sejá. Podobájet úbo ot schodívšichsja s námi mužéj vo vsjáko líto, v néže vnide i izýjde v nas Hóspod' Isús, načén ot kreščénija Joánnova dáže do dne, v óňže voz-

nesésja (na nébo) ot nas, svidíteľu voskresénija jehó býti s námi jedínomu ot sich". I postáviša dva, Jósifa naricájemaho Varsávu, íže narečén byst Just, i Matftia. I pomolívšesja, ríša: „Ty Hóspodí, serdcevidče vsich, pokaží jehóže izbrál jesí ot sejú dvojú jedínaho, prijáti žrébij služénija sehó i apóstolstva, iz nehóže ispadé Júda, ití v místo svojé". I dáša žrébija íma, i padé žrébij na Matftija, i pričtén byst k jedínonádesjati Apostólom.

Evanhelije ot Joanna, zač. 2.

Na Večerni.

Na Hospodí vozzvach: Stichiry voskresny 3-ho hlasu na 6. Tvoím Krestóm: Sláva: Nedostójno stojášče: I nyňi: Káko ne dívímsja: (zri str. 67. i 68.) Vchod bez Evanhelija.

Prokimen, hl. 7. Boh naš na nebesí i na zemlí, vsja, jelíka voschofí sotvorí.

Na Stichovnych: Strástiju Tvojéju: (zri str. 68.) Taže Stichiry Pasci: Páscha svjaščénnaja: (zri str. 247).

Vo Vtornik svitlyj.

Na Utreni.

Poslídovanije jakože v Neđíľu. Na Chvalíte: Stichiry voskresny četyri 3-ho hlasu (zri str. 72.) i Paschi (zri str. 247).

Na Liturgii.

Prokimen, hl. 3. Velíčit dušá mojá Hóspoda, i vozrádo-vasja duch moj o Bózi, Spási mojém.

Apostol. Díjáníj sv. Apóstol čténije, zač. 4. V dni óny, stav Petr s jedínonádesjati, vozdvíže hlas svoj, i rečé im: „Múžije Judéstii, i živúščii v Jerusalími vsi, sijé vam razúmno da búdet, i vnušíte hlahóly mojá. Ne bo, jákože vy nepščú-jete, síi pijání suf: jest bo čas trétij dne. No sijé jest rečén-noje prorókom Jóilem: I búdet v poslídnijsi dni, hlahólet Hóspod: izlíjú ot Dúcha mojhó na vsjáku ploť, i prorekút

sýnove váši, i dšćeri váša, i júnoši váši viďinija úzrjat, i stárce váši sónija viďat: Ibo na rabý mojá i na rabýni mojá, v dni óny, izlijú ot Dúcha mojehó, i prorekút. I dam čudesá na nebesí horí, i známenija na zemlí nizu, krov i ohň, i kurénije dýma. Sólnce preložítsja v tmu, i luná v krov, préžde dáže ne priití dňu Hóspodňu velikomu i prosviščénnomu. I búdet, vsjak, iže ášče prizovét imja Hóspodne, spasétsja“.

Evanhelije ot Luki zač. 113.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry voskresny 4-ho hlasana 6. Životvorjáščemu Tvojemú: (zri str. 75.) Sláva: Hóspodi, jéže ot Otcá: I nýni: Íže Tebé rádi: (zri str. 76.)

Vchod. — Prokimen, hl. 8. Hlásom moím k Hóspodu vozzvách, hlásom moím ko Bóhu, i vňat mi.

Na stichovnych: Hóspodi, vozšéd na krest: (zri str. 76.)

Posem, Stichiry Pasci: Páscha svjaščénnaja: (zri str. 247.)

V Neďiľu Antipaschi ili Thominu.

V subbotu na Večerni.

Blahosloven Boh naš: Christos voskrese: 3. I abije: Priidite poklonimsja: 3. Psalom 103. — Blažen muž:

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. Dvérem zakľučénny, učeníkóm sobránnym, všél jesí vnezápu, vsesilne Isúse Bóže naš, i stáv posreďi ich, mir dav, ispólnil jesí Dúcha svjataho: ždáti že poveřil jesí, i nikákože razľučátisja ot Jerusalíma, dóndeže oblekútsja jéže svýše síloju. Ťimže vopijém Ti: prosviščénije i voskresénije, i mire naš, sláva Tebí. 2.

Po dnéch osmích vostánija Tvojhó, Hóspodi, javílsja jesí učeníkóm Tvoím na místi, iďiže bjáchu sóbrani, i vozhlasív im: mir vam! nevírujuščemu učeníkú rúci pokazál jesí, i prečistoje rebró: on že vírovav vopijáše Tebí: Hospóď moj, i Boh moj, sláva Tebí. 2.

Thomá hlahólemyj bliznéc ne bi s ními, jehdá všel jesí Christé zaklučěnnym dvérem: tímže i ne vírovaše rečěnnym jemú, ot nevírja v víru izvístvúja: ne nespodóbil že jesí, Bláže, pokazátí jemú prečístoje rebró Tvoje, i ruk i noh jázvy: on že osjazáv i víďiv, ispovída Tebé býti Bóha ne náha, i čelovika ne prósta, i vopijáše: Hóspod' moj i Boh moj, sláva Tebí. 2.

Učeníkóm somňáščymysja, vo osmýj deň predstá Spás, idíže bjáchu sóbrani, i mir dav, Thomí vozopí: priidi Apóstole, osjaží dláni, v níhže hvózdija vonzóša. O dóbroje nevírije Thomínó: vírných serdcá v poznánije přivedé, i so stráchom vozopí: Hóspod' moj i Boh moj, Sláva Tebí. 2.

Hl. 2. Po vostánii Tvojem, Hóspodi, sobránnym učeníkóm Tvoím, i dvérem zaklučěnnym, posredí stal jesí, mir podajá im: vírovav že i Thomá, zrinijem rukú i rebr Tvoích, Hóspoda i Bóha Ťa ispovída, spasájuščaho upovájuščyja na Ťa, Čelovikoľúbče.

Dvérem zaklučěnnym, predstáv Isús učeníkóm, bezstrášije i mir dajáše, táže hlahólet Thomí: počtó mňi ne víruješi, jáko voskresóch iz mértvých? přinesí símo rúku tvojú, i vloží v rébra Mojá, i vížď: tebí bo nevírujušču, vsi navykóša strásti i voskresnije Mojé, zvátí s tobóju: Hóspod' moj i Boh moj, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Dvérem zaklučěnnym přišel jesí Christé ko učeníkóm, tohdá Thomá smotriteľno ne obrítejsja s ními, hlahólaše bo: ne imú víry, ášče ne uvíždu i az Vladýki, i ne uvíždu rebró, otonúduže izýde krov, vodá, kreščěnije: uvíždu jázvu, ot nejáže iscílí velikij strúp čelovičeskij: uvíždu, káko ne bi, jákože duch, no plot' i kósti. Směrt' poprávyj, i Thomú uvírivyj, Hóspodi sláva Tebí.

Na Stichovnych. Hl. 4. O preslávnahe čudesé, nevírije víru izvístnuju rodí! rek bo Thomá: ášče ne víždu, ne imú víry, osjazáv že rébra, blahoslóvit Voplotívšahosja, Tohóžde Sýna Bóžija pozná: jáko postradávsja plótiju propovída

voskréšaho Bóha, i vozopí svítlym hlásom: Hóspod' moj i Boh moj, sláva Tebí.

Pochvalí Jerusalíme Hóspoda, chvalí Bóha Tvojeho Síone.

O preslávnaho čudesé, ohnú síno kosnúvšejesja spasésja! vloživ bo Thomá rúku vo ohnénnaja rébra Isúsa Christá Bóha, ne opalisja osjazánijem: duši bo zlovirstvo preloživ na blahovírije, téplí vozopí ot hlubiný dušévnyja: Vladýka Ty jesí i Boh moj, iz mértvych voskresýj, sláva Tebí.

Jáko ukripi' vereí vrat Tvoích, blahosloví sýny Tvojá v Tebí.

O preslávnaho čudesé! Joánn na pėrsi Slóva vozležé, Thomá že rébra osjazáti spodóbisja: no ov úbo otonúdu strašno Bohoslóvija hlubókoje izvlečé smotrénije, sej že spodóbisja tájno naučítí nas: predstavljájet pokazánija jasno vostánija Jehó, vopijá: Hóspod' moj i Boh moj, sláva Tebí.

Sláva: I nýni: Hl. 5. Čelovikoľúbče, vélije i bezprikládnoje mnóžestvo ščedrót Tvoích: jáko dolhoterpíl jesí ot Juděj zaušájem, ot Apóstola osjazájem, i ot otmetájuščichsja Tebé mnohoispytújem: káko voplotílsja jesí? káko raspjálsja jesí Bezhríšne? No vrazumí nas, jáko i Thomú vopítí Tebí: Hóspod' moj i Boh moj, sláva Tebí.

Tropar', hl. 7. Zapečátanu hróbu, živót ot hróba voz-sijál jesí, Christé Bóže, i dvérem zakľučénnym učeníkóm predstál jesí, vsích Voskresénije, duch právyj tími obnov-lája nam, po velícij Tvojejí milostí.

Otpust: Prišédyj k učeníkóm dvérem zatvorénnym, i Thomú uvírivyj, spasénija nášeho rádi, Christós ístinnyj:

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar: Zapečátanu hróbu:

1. Sidalen, hl. 1. Strácha rádi Judéjska, sokrovénnym učeníkóm, i v Síóni sobránnym, všél jesí k nim, Bláže, i stal jesí posreďí ich dvérem zakľučénnym, rádosť im

tvorjáj: i pokazál jesí im rúci, i prečistych Tvoích rebr jázvy, hlahóla nevírujuščemu učenikú: Prinesí rúku Tvojú i ispytáj, jáko sam Az jesm, Tebé rádi postradávyj.

Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen, hl. 1. Predstál jesí Životé, dvěrem zaklučenym, Christé, učenikóm, i rébra pokazál jesí i rúci Tvoí i nózi Tvoí, jéže iz hróba Tvojé vostánije preduvirjája: no Thomá ne obrítešja, tímže hlahólaše: Ášče ne uzrjú Jehó, ne víruju slovesém vášym.

Sláva: I nýňi: tojže.

Chvalíte ímja Hospódne: (zri str. 22.)

Veličájem Ťa, životdávče Christé, nas rádi v ad sošédšaha, i s Sobóju vsja voskresívšaha.

Stichi: Hospoď vocarisja, v lípotu oblečesja. — Jako sokruši vrata miđanaja, i verei želiznyja slomi. — I izvel jesí ny ot tmy sini smertnyja. — Vosta jako spja Hospoď, i porazi vrahi Svoja. — Da voskresnet Boh, i razydutsja vrazi Jeho. — Sej deň, jehože sotvori Hospoď, vozradujemsja i vozveselimsja v on. — Voskresni Hospodi Bože, moj: da voznesetsja ruka Tvoja, ne zabudi niščich Tvoích do konca. — Hospodi Bože moj, vo vik ispovimsja Tebi.

Slava: I nýňi: Alliluja. 3.

Priidíte s Apóstoly proslávím, Hóspoď moj i Boh moj, voskresšaha Christá.

Sidalen, hl. 1. Víďa Mojá rébra i jázvy hvozdėj, Thomó, čto ne víruješi Mojému voskreseniju, Hóspoď hlahólaše voskres ot hróba, javľajasja apóstolom neizrečénno: bliznéc že vírovav, vopijáše Sozdáteľu: Boh moj jesí i Hospoď.

Sláva: I nýňi: tojže.

Stepena: Ot júnosti mojejá: (zri str. 24.)

Prokimen, hl. 4. Pochvalí Jerusalíme Hóspoda, chvalí Bóha tvojeho Síone.

Irmosi Kanona. Hl. 1. 1. Poím vsi ľúdije, ot hórkija rabóty faraóni Isráifa izmínšemu, i vo hlubiňi morstjij nohámi nemókrymi nastávľšemu, pišň pobidnuju: jáko proslávisja.

Katavasia: Voskresénija deň: (zri str. 243.)

3. Utverdí mené, Christé, na nedvížimom kámení zá-
povidej Tvoích, i prosvítí mja svítom lícá Tvojehó: nišť bo
svjat páče Tebé, Čelovikoľúbče.

Ipakoj, hl. 6. Jáko posreďi učeníkóv Tvoích prišél jesí
Spásé, mir dája im, priidi i k nam, i spasí nas.

4. Vélija tájna Tvojehó, Christé, smotrénija: siju bo
svýše provída, bohozriteľno, Avvakúm: izšél jesí, vopijáše
Tebí, vo spasénije ľuděj Tvoích, Čelovikoľúbče.

5. Ot nóšci útreňujušče, pojem Ťa Christé Bóže, so
Otcém sobeznačálna, i Spása duš nášich: mir mírovi podážď,
Čelovikoľúbče.

6. Proróka spásł jesí ot kíta, Čelovikoľúbče: i mené
iz hlubiný prehrišénij vozvedí, moľusja.

Kondak, hl. 8. Ľubopýtnuju desniceju, žiznopodáateľnaja
Tvojá rébra Thomá ispytá, Christé Bóže: zakľúčennym bo
dvérem jáko všel jesí, s próčimi Apóstoly vopijáše Ti: Hós-
poď jesí i Boh moj.

Ikos: Kto sochrani učeníku dlaň tohda neopalimu, jehda ko oh-
nennym rebrom pristupi Hospodnim? Kto dade jej derzosť, i vozmože
osjazati plamennuju kosť, vsjako neosjažimuju? Ašče bo ne by rebro
silu podalo brenňij desnici, kako možaše osjazati, stradaňmi pokolebav-
šaho jaže vyše i jaže nizu? Sija blahodat Thomi dadesja, ježe sija osja-
zati, Christovi že vopiti: Hospoď jesí i Boh moj.

7. Óbrazu služítí, musikíjskomu sohlásiju sozyvájušču
ľúdi, ot písnej Siónskich pojúšče otéceski ótrocy Davídovy,
mučítelevo razoríša zločestívoje velínie, i plámeň v rósu
preložíša, písň vospívájušče: prevoznosímj otcév i náš
Bóže, blahoslovén jesí.

8. V plámeni óhnenňi horjáščija péšči sochráňšaho
ďítí, i vo zráci Ánhela snizšédšaho k nim, pójte Hós-poda,
i prevoznosite Jehó vo víki.

Pripiv: Veličáj dušé mojá, izvédšaho iz áda čelovíka,
i darovávšaho nam vzkresénije.

9. Tebé svítľuju sviščú i Máter Bóžiju, prečúdnuju
slávu, i výššuju vsich tvárej, písňmi veličájem.

Druhij Pripiv: Veličáj duše mojá, Uvirivšaho Thominó nevirije.

Po Jektenii maloj pojem: Svjat Hospoď Boh náš. 3. na hl. 1.

Svitilen, hl. 1. Moích udov tvojeju rukóju ispytávyj jázvy, ne neviruj mi Thomó, ujazvlennomu tebe rádi: so učenikí jedinomuđrstvuj, i žívuščaho propovíduj Bóha.

Sláva: I nýňi: Dnes vesná blahouchájet, i nóvaja tvar likújet: dnes vzimájutsja kľučí dverej i nevirja Thomý drúha vopijúšča: Hóspod i Bóh mój.

Na Chvalite: Hl. 1. Po jěze iz hróba Tvojem strášnom, Žiznodávče, vostánii, jákože pečátej ne razrušil jesí, Christé, hróbných, táko zakľučénnym dvérem všel jesí, ko preslávnyj Apóstolom Tvoím, radostotvorjá ich, i právyj Duch podajá im, za bezmírnuju milosť. 2.

Thomá iže i bliznéc ne bi prišél, jehdá Ty učenikóm javílsja jesí, Hóspodi: tímže ne vírova Tvojemú voskreséniju, i viďívšim Ťá vopijáše: ášče ne vlozú pérsta v rébra Jehó, i hvozdėj jázvy, ne víruju, jáko vostał jěst.

Jákože chóščeši osjží, Christós Thomí vopijáše: vloží rúku, i poznáj Mja kósti imúšča, i zemnoje tílo, i ne búdi nevíren, rávno že so iňimi uvirisja, on že vozopí: Boh moj i Hóspod Ty jesí, sláva vostańiju Tvojemú.

Sláva: hl. 6. Po dnéch osmích vostańija Tvojihó, Isúse Cárju, jedinoródnj Slóve Ótčij, javílsja jesí učenikóm Tvoím, zakľučénnym dvérem, mir Tvój podajá: i nevirujúščemu učenikú známenije pokazál jesí, hlahóla: priidi i osjaží rúci i nózi i tetlínnaja Mojá rébra, on že vírovav, vopijáše Tebí: Hóspod moj i Boh moj, sláva Tebí.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Tropar': Zapečátanu hróbu: (zri str. 254.)

Po Otpustí: Sláva: I nýňi: Stichira Evanhelškaja, hl. 1. (zri str. 30.)

Na Liturgii.

Tropar', hl. 7. Zapečátanu: (zri str. 254.)

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 8. Ľubopýtnuju desníceju: (zri str. 256.)

Prokimen, hl. 3. Vélij Hóspod' naš, i vélija krípost Jehó, i rázuma Jehó ňisť číslá.

Apostol. Dĳánij sv. Apóstol čténije, zač. 14. Vo dni óny, rukámi Apóstolskími býša známenija i čudesá v ľúdech mnóha: i bjáchu jedinodúšno vsi v prítvóri Solomóni. Ot prócich že niktóže smíjaše prilíplátisja im, no veličáchu ich ľúdi je: Páče že prilaháhusja vírujúšcii Hóspodevi, mnóžestvo mužéj i žen: jáko i na stóhny iznosítí nedúžnyja, i polahátí na postélach i na odrích, da hrjadúšču Petrú, poné siň jehó osinít ňíkojeho ot nich. Schoždášesja že i mnóžestvo ot okréstnych hradóv vo Jerusalím, prinosjášče nedúžnyja i strážduščija ot duch nečistych, iže iscíliváhusja vsi. Vostáv že archijeréj i vsi, iže s nim, súščaja jéres saddukéjskaja, ispólnišasja závisti. I vozložíša rúki svojá na Apóstoly, i posláša ich v sobľudénije óbščeje. Ánhel že Hóspodeň nóščiju otvérze dvéri temnýcy, izvéd že ich rečé: „Idíte, i stávše hlahólite v cérkvi ľúdem vsja hlahóly žízni sejá“

Evanhelije ot Joanna, zač. 65.

Pričasten. Pochvalí Jerusalíme Hóspoda, chvalí Bóha Tvojeho, Síone. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichira, hl. 1. Po jéze iz hróba: Thomá iže i blíznéc: — Jákože chóščeši: (zri str. 257.) — I iz Mninei 3.

Sláva: I nýňi: Hl. 1. Dvérem zakľučénnym: (zri str. 252.) — Vchod.

Prokimen velikij, hl. 7. Kto Boh vélij, jáko Boh naš, Ty jesí Boh tvorjáj čudesá.

Na Stichovnych. Hl. 1. Večernija nášja molítvy: (zri str. 51.)

Jáko pučina mnóha: (zri str. 58.)

Molítvami Hóspodi: (zri str. 59.)

Sláva: I nýňi: Po dnech osmích: zri str. 252.)

Tropar' Svjataho. Sláva: I nýňi: Zapečátanu hróbu: (zri str. 254.)

Nedíľa 3-aja po Paschi.

(Sv. Mironosic i Josifa Arimatejskaho.)

V subbotu na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Četyri Stichiry voskresny 2-ho hlasa (zri str. 59.) I šest Stichir Mironosic:

Hl. 2. Mironósicy žený, útru hlubokú, aromáty vzémšyja, Hóspodňa hróba dostihóša, jáže ne nađijachusja obrítšija, pomyšláchu blahohovijušče kámennomu otvaléniju, i druhá k družij hlahólachu: hđi suť pečáti hróba? hđi jest Pilátova kustodija, i opásnoje utverždénije? Bysť že vozvistiteľ ne rozumivájuščim ženám, blistájajsja Ánhel i hlahólaj k nim: čto s rydánijem iščete živáho, i oživotvorivšaho rod čelovičeskij? vostá Christós Boh naš iz mértvych jáko vsesílen, podajáj vsim nam netlínije i žizň, prosviščénije i véliju milosť.

Počtó mira so slezámi, o učenícy, rastvorjájete? kámeň otvalísja, hrob istoščísja: vídíte tľu životóm popránnuju, pečáti svíditeľstvujušča jávstvenno, spjášcyja ľúti strázniki nepokorivých: smértnoje spasésja plótiju Bóžijeju, ad rydájet: tékša rádstiju rcýte Apostólom: Umertvívyj smert Christós, pervoroždén iz mértvych, vas predvarjájete v Galiléi.

Mironósicy ráno bývšja, i hrob Tvoj so tščánijem dostihšja, iskáchu Tebé Christé vo jéže pomázati prečistoje tílo Tvoje: i Ánhelovymi hlahóly ohlasívšesja, radostotvórnyja óbrazy Apostólom propovidachu: jáko voskrése Načálnik spasénija nášeho, plínivýj smert, mírovi že dárujaj živót víčnyj, i véliju milosť.

Litijnyja, hl. 1. Mironósicy žený ko hróbu čtó priidóste? čto iščete Živáho v mértvych? voskrése Hóspod, derzájete, vopijét Ánhel.

So stráchom priidóša žený na hrob, mirom pomázati Tílo Tvoje tščášesja: i sijé ne obrítše, nedoumivachusja druhá k družij, ne rozumíjušče voskrésenija. No predstá im Ánhel, i reč: voskrése Christós, dáruja nam véliju milosť.

Priidóša na hrob Magdalína i druhája Marija, iščušče Hóspoda, i Ánhela vídiša jáko mólniju sidášča na kámeni, i blahóľušča k nim: čo iščete Živáho s mértvymi? voskrése jákože reče, v Galiléi Toho obrjáščete. K Nemú že vozopíim: voskresýj iz mértvych, Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: hl. 6. Mironósicy žený hróba Tvojeho dostíhša, i pečáti hróbnija vídivšja, ne obrítša že prečístaho tíla Tvojeho, rydájušča so tščánijem priidóša blahóľušče: kto ukráde naše upovánije? kto vzjat Mértva náha, smírnoju pomázana, Máteri jedino utišénije? o káko mértvyja oživívyj umertvísja? ad plínívyj, káko pohrebésja? no voskresní Spáse samovlástno, jákože rekl jesí, tridnéven, spasájaj dúšy nášja.

I nýňi: Prejde siň: (zri str. 60.)

Na Stichovnych. Pervaja Stichira 2-ho hlasa: Voskresénije Tvojé Christé: (zri str. 60.) Taže Stichiry Paschi: (zri str. 247).

Sláva: Tebé odíjuščahosja svítom: (zri str. 228).

I nýňi: Voskresénija deň: (zri str. 248).

Tropar', hl. 2. Jehdá sníšél jesí: (zri str. 61).

Sláva: Blahoobráznyj Jósif: (zri str. 61).

I nýňi: Mironósicam ženám: (zri str. 62). — Otpust Paschi.

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Jehdá sníšél jesí: 2. (zri str. 61).

Sláva: Blahoobráznyj Jósif: (zri str. 61.)

I nýňi: Mironósicam ženám: (zri str. 62).

1. Sidalen, hl. 2. Kámeň hróbnyj: (zri str. 62.)

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá, ne zabúdi níščich Tvoích do koncá.

Ňidra prečístaho v výšních ne istoščívyj, pohrebénije i voskresénije o vsich prijál jesí: Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Vsja páče smýsla: (zri str. 61.)

2. Sidalen, hl. 2. Mironósicy útro prišédšja, i hrob tošč vídivšja, Apóstolom blahólachu: tľínije nizloží Deržávnij,

i súšcyja vo áďi ischítí uz: propovidíte derznoveníjem, jáko voskrése Christós Boh, dárujaj mírovi véliju milosť.

Ispovímjsja Tebí, Hóspodí, vsim sérdcem moím. povím vsja čudesá Tvojá.

Míra pohrebénija Tvojehó žený nosjášča, tájno ko hróbu príidóša uránše, Judéjskija bojáščesja dérзости, i vóinov predzrjášče utverždénije: no jestestvo nemoščnoje múžestvo pobidí, jáko namírenije milostívnoje Bóhu uhodí. Prilíčno úbo vzyváchu: voskresní Hóspodí, pomozi nam, i izbávi nas slávy rádi ímene Tvojehó.

Sláva: I nyňi: Preproslávlenna jesi: (zri str. 61.)

Po Neporočnych: Anhelskij sobor: Taže Ipakoj 2-ho hlasá: Po strásti šédše: (zri str. 62.) Stepenni i Prokimen 2-ho hlasá (zri str. 63.)

Kanon Paschi: Voskresenija deň: — Očistím čuvstvija: Nebesa ubo dostojno: (zri str. 243.)

Kanon Bohorodičen pojemyj v Neďíľu Mironosic, Razslablennaho, Samarjanyňi i o Slípom:

Prípiv: Presvjataja Bohorodice spasi nas.

Umerščvenija predíl slomila jesi, vičnuju žizň roždšaja, Christa iz hroba vozsjavšaho dnes, Ďivo vseneporočnaja, i mir prosvitívšaho.

Voskresšaho viďivši Syna Tvojeho i Boha, radujsja so Apostoly Bohoblahodatnaja čistaja: i ježe radujsja pervije, jako vsich radosti vinovnahó vosprijala jesi, Bohomati vseneporočnaja.

Mironosic, hl. 2. Irmos: Mojsejskiju pišň: (zri str. 142.)

Pišň 3. Irmos: Priidíte: — Nyňi vsja: — Včera spohrebochsja: (zri str. 243.)

Bohorodičen: Na netfínnuju žizň prichoždu dnes, blahostiju roždšahosja iz tebe Čistaja, i vsim koncem sviť oblistavšaho.

Boha jehože rodila jesi plotiju, iz mertvych, jakože reče, vostavša viďivši Čistaja likuj, i seho jako Boha, Prečistaja, vozveličaj.

Mironosic: Neplodstvovavšij moj um, plodonosen Bože pokaži mi, dilaťelu dobrych, nasaditeľu blahich, blahoutrobijem Tvoim.

Pisň 4. Irmos: Na Božestvennij: — Mužeskij: — Jako jedinoľitnyj: -- Bohootec: (zri str. 244.)

Bohorodičen: Sozdavyj Adama, tvojeho praotca, Čistaja, žizdetsja ot tebe, i smertnoje žilišče razori svojeju smertiju dnes, i ozari vsja božestvennymi blistaňmi Voskresenija.

Jehože rodila jesi Christa, prekrasno iz mertvych vozsijavša dnes, vo spasenije vsich, zrzašči, Čistaja, dobraja, i neporočnaja v ženach i krasnaja, so Apostoly radujuščisja, toho proslavľaj.

Mironosic: Ježe ot Ďivy Tvoje Roždestvo Prorok predzrja, vozpropovidaše vopija: sluch Tvoj uslyšach i ubojachsja, jako ot juha, i iz hory svjatyja, priosinennyja, prišel jesi Christe.

Pisň 5. Irmos: Utreňujem utru: — Bezmirnoje Tvoje: Pristupim: (zri str. 244.)

Bohorodičen: Prosviščajetsja božestvennymi lučamj i živonosnymi voskresenija Syna tvojeho, Bohomati Prečistaja, i radosti ispolňajetsja blahočestivych sobranije.

Ne razverzl jesi vrat đivstva vo voploščenii, hroba ne razrušil jesi pečatej Carju sozdanija, otonuduže voskressaħo Ťa zrzašči Mati, radovašesja.

Mironosic: Mlhu duši mojeja Spase moj razhnav, sviťtom zapovidej Tvoich ozari mja, jako jedin car' mira.

Pisň 6. Irmos: Snišel jesi: — Sochraniv cila: — Spase moj: (zri str. 244.)

Bohorodičen: Vozvedesja drevle deržimoje smertiju i tľinijem, k netľinňij i prisnosuščňij žizni, voplotivšimsja ot tvojeho prečistaho čreva, Bohorodiče Ďivo.

Snide v preispodňaja zemli, v ložesna tvoja Čistaja sšedyj i vselivyjsja i voplotivyjsja pače uma, i vzdviže s soboju Adama, voskres ot hroba.

Mironosic: Vo hlubiňi hrichovňij soderžim jesm Spase i v pučini žitejstij oburevajem, no jakože Jonu ot zvirja, i mene ot strastej vozvedi, i spasi mja.

Kondak, hl. 2. Rádovatisja Mironosicam povedil jesí, plač pramátere Jévy utolil jesí, voskresenijem Tvoím Christé Bóže, Apóstolom že Tvoím propovídati povedil jesí: Spas voskrésá ot hróba.

Ikos: Na hrob Tvoj Spase Mironosicy idušcyja, v sebi nedoumivachusja umom, i viščachu: kto nam kameň otvalit hrobnjy; i voz-zrivša vidat, jako kameň otvalen bi, zraku že Anhelovu so odijanijem divlachusja: soderžimi že bjachu trepetom, i bižati pomyšlachu; i k nim junoša vozopi: ne bojtesja vy, Jehože iščete, vosta: priidite vidite misto, idiže ležaše Ťilo Isusovo, i skoro šedšyja vozvistite učeníkom: Spas voskrese ot hroba.

Pisň 7. Irmos. Otroki ot pešči: — Ženy s míry: — Smerti prazdujem: — Jako voistinnu: (zri str. 245.)

Bohorodičen: Umertviv Syn tvoj smerť, Vseneporočnaja, dnes vsím smertnym prebyvajuščij život vo viki vikov darova, jedin blahoslovennyj Otcev Boh i preproslavlennyj.

Vsím carstvujaj sozdaniem, bysť čelovik, vselisja v tvoju Bohóblahodatnaja utrobu: i raspjatije preterpiv i smerť, voskrese bohólpno, sovostaviv nas jako vsesilen.

Mironosic: Cheruvimi podražajušče otrocy v pešči likovstvovachu vopijušče: blahosloven jesí Bože, jako istinnoju i sudom navel jesí sija vsja hrich radi našich: prepityj i preproslavlennyj vo vsja viki.

Pisň 8. Irmos: Sej narečennyj: — Priidite novaho vinohrada: — Vozvedi okres oči tvoí: — Otče vsederžitelu: (zri str. 246.)

Bohorodičen: Priide Toboju v mir Hospoď Ďivo Bohorodice, i črevo adovo rastorh, smertnym nam voskresenije darova; fimže blahoslovim jeho vo viki.

Vsju nizloživ smerti deržavu Syn tvoj Ďivo, svoím voskresenijem, jako Boh kripkij sovoznese nas i oboži, fimže vospivajem Jeho vo viki.

Mironosic: V kupiňi Mojseju Ďivy čudo, na Sinajstij hori, Preobrazivšaho inohda, pojte, blahoslovite, i prevoznošite vo vsja viki.

Chvalim, blahoslovim, poklaňajemsja Hospodevi:

Katavasija: Sej narečennyj i svjatyj deň: (zri str. 246.)

Vmisto Čestňišuju pojem: Anhel vopijaše: (zri str. 246.)

Pisň 9. Irmos: Svititsja, svititsja, novyj Jerusalime: — O božestvennaho, o ľubeznaho: — O Pascha velija i svjaščennjšaja: (zri str. 246.)

Bohorodičen; Sohlasno Ďivo tebe blažim virnii: radujsja Dvere Hospodňa: radujsja Hrade oduševlennyj: radujsja jejaže radi nam nyňi vozsija Svit, iz tebe roždennaho iz mertvych voskresenija.

Veselisja i radujsja božestvennaja Dvere Svita: zašedyj bo Isus v hrob, vozsija, prosijav solnca svitľije, i virnyja vsja ozariv, bohoradovannaja Vladyčice.

Mironosic: Prejestvenno plotiju začensuju v črevi, ot Otca bezľitno predvozsijavšeje Slovo, v pisnech nemolčnych veličajem virnii.

Svjat Hóspod' Boh naš, 3. na hlas 2. — Svitilen. Plótiju usnúv: (zri str. 247).

Sláva: Žený usľýšite hlas rádovanija: mučiteľa áda Poprávyj, ot tľi mir vzdviže: tecýte, druhóm rcýte moím blahovístija: choščú bo sozdánije svoje rádstiju ozariti otonudúže prichódit pečál. — I nyňi: tojže.

Na Chvalite: Stichiry, hl. 2. (zri str. 64).

Sláva: Stichira Evanheľskaja, hl. 2. S miry prišédšym: (zri str. 31).

I nyňi: Preblahoslovénna jesí:

Po Slavoslovii: Tropar': Voskrés iz hróba:

Na Liturgii.

Tropar', hl. 2. Jehdá snišél jesí: (zri str. 61). i: Blahoobráznyj Jósif: (zri str. 61).

Sláva: Kondak, hl. 2. Rádovatisja Mironóšicam: (zri str. 263).

I nýňi: Ašče i vo hrob: (zri str. 245).

Prokimen, hl. 6. Spasí Hóspodi ľúdi Tvojá, i blahoslóvi dostojánije Tvojé.

Apostol. Díjáníj sv. Apostol čtenije, zač. 16. V dni óny, umnóživšimsja účenikom, byst roptánije jéllinov ko jevréom, jáko prezirájemy byváchu vo vsednévňim služénii vdovíci ich. Prizvávše že dvanádesjať mnóžestvo účenik, ríša: „ne uhódno jest nam, ostávľšim slóvo Bóžije, služíti trapézam. Usmotríte úbo, brátije, múži ot vas svidíteľsvovany sedm, ispólneny Dúcha svjáta i premúdrosti, ichže postávím nad slúžboju séju: my že v molítvi i služénii slóva prebúdem“. I uhódno byst slóvo sijé pred vsim naródom: I izbraša Stefána, múža ispólnena víry i Dúcha svjáta, i Fillípa, i Próchora, i Nikanóra, i Tímona, i Parména, i Nikolája prišielca Antiochijskaho. Íchže postávaša pred Apóstoly, i pomolívšesja vozložíša na ňa rúci. I slóvo Bóžije rastáše, i množášesja čisló účenik vo Jerusalími ziló: mnoh že naród svjaščennikov poslúšachu víry.

Jevanhelie ot Marka, zač. 69.

Pričasten. Ťílo Christóvo: i: Chvalíte Hóspoda:

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 5. (Podoben. Radujsja postnikom): Hvozďmí prihvozďivsja, klátvu júže na drévi, drévom potrebil jesí: položivsja že vo hróbi, jáže ot víka mértvyja božéstvennoju síloju voskresil jesí: Tvojú sílu velehlásno slávím, Páscha božéstvennaja, Isúse vsesílne, Životé náš, Ótčeje sijánije: tímže nebésnaja s zemnými rádujutsja, pobidnyja písni Tebí, pobidotvórcě Slóve pojúšče, Christé Vse-deržitelu, podajúščemu mírovi véliju mílost.

Úbo s mértvými Život, pod zemléju že nevečernejě Sólnce ješče i nýňi jest, Mironósic lík rydája vopijáše, priidíte, tecém tščátelno, i úzrim u hróba svjatáho vnútr sehó blistájuščasja Ánhela uzrívše, nedoumíjuščasja užasá-chusja: íže preloživ ích rydánije, vozopí: Žiznodávec vos-

krése, ne užasájtesja ľubočestnyja, Toj cárstvujet, dárujaj mírovi véliju mílošť.

Ráno žénskýj lik, préžde sólнца, súščaho vzyskáše Sólнца, vo hrob zašédšaho tohdá: svitozárnnyj že tím pro-vozhlašáše Ánhel: vozsjáj Svít, ozarjájaj vo tmi spjáščyja: svitozárnnyj učeníkóm vozvístite, plač v rádošť preložíte, Páschu že rádošťnuju i mirospasítelnuju nesumňinnym sérdcem pleščúšče likújte: Christós voskrése, dárujaj mírovi véliju mílošť.

Taže iz Minei 3.

Sláva: I nyňi: Hl. 1. Mironósicy žený, ko hróbu čo príidóste? čo íščete Živáho v mértvyh? voskrése Hóspod, derzájte, vopijét Ánhel.

Na Stichovnych: Préžde vik: (zri str. 59.)

Sohrišich Tebí: (zri str. 66.)

Iže zemnýja: (zri str. 67.)

Sláva: I nyňi: Hl. 1. So stráhom priidóša žený na hrob, aromáty fílo Tvoje pomázati tščáščyjasja, i sehó ne obrítše, nedoumiváchusja druhá ko družij, ne vídušče voskresénija: no predstá im Ánhel i rečé: voskrése Christós, dárujaj nam véliju mílošť.

Tropar': Blahoobráznyj: (zri str. 61).

Slava: Svjataho ili Jehdá sníšél: (zri str. 61.)

I nyňi: Mironósicam: (zri str. 62).

Neděla 4-aja po Paschi (o Razslablennom).

V subbotu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Sedm Stichir 3-ho hlsaa, (zri str. 67).

Hl. 1. Dláníju prečístuju sozdávvyj čelovíka, prišél jesí Blahoutróbné nedúhujuščyja isciliti, Christé: razsláblennaho vo óvčej kupíli slóvom Tvoím vozstávil jesí, krovotočívovj že bolízň iscílil jesí, Chananéi otrokovícu stužájemuju pomíloval jesí, i prošénija sótníka ne prezríl jesí. Sehó rádi zovém: Vsesíľne Hóspodi, sláva Tebí. 2.

Ne pohrebén mértvec sej razsláblennyj víďiv Ťá, vozopí: pomíľuj mja Hóspodi, jáko odr moj hrob mňi byst: čo mňi priobritenje životá? ne trébuju óvčija kupíľi: ne ímam bo nikohóže vlahájušča mja, vozmuščájuščymsja vodám: no k Tebí istóčniku prichoždú iscilénij, da i az so vsími zovú: Vsesíľne Hóspodi, Sláva Tebí.

Sláva, hl. 5. Vzýde Isús vo Jerusalím na óvčuju kupíľ, hlahólemuju Judéjski Vithesdá, pjať prítvórov imúščuju: v fích bo sležáše mnóžestvo nemoščstvújuščich, Ánhel bo Bóžij po vsja líta schoďá, vozmuščáše ju, i zdrávije podaváše prístupájuščym víroju: i víďiv Hóspoď mnohovrémena čelovíka, hlahólet k nemú: chóščeši li zdrav býti? nemoščstvújaj otviščaváše: Hóspodi, čelovíka ne ímam, da jehdá vozmutitsja vodá, vvérzet mjá v kupíľ: vračém izdách vse imínije mojé, i míľosti ulučíti ne spodóbichsja. No Vrač dúš i filés hlahólet k nemú: vozmí odr tvoj i chodí, propovíduja moju síľu i véľiju míľost v koncích.

I nýňi: hl. 3. Káko nedivímsja (zri str. 68).

Na Stichovnych. Stichira: Strástiju Tvojejú: (zri str. 68). Taže Stichiry Paschi: Páscha svjaščénnaja: so stichí ich (zri str. 247).

Sláva: hl. 8. V prítvóri Solomónovi, támo sležáše mnóžestvo nemoščstvújuščich: i prepolovívšusja prázdniku, obríte Christós tridesjať osm lít razsláblena ležášča: vladýčnim hlásom hlahólet k nemú: chóščeši li zdrav býti? nemoščstvújaj otviščaváše: Hóspodi, čelovíka ne ímam, da jehdá vozmutitsja vodá, vvérzet mja v kupíľ. On že hlahólet k nemú: vozmí odr tvoj i chodí, se zdrav byl jesí, ktomú ne sohríšáj. Bohoródicy molíťvami nizposlí nam véľiju míľost.

I nýňi: Voskresénija deň: (zri str. 248).

Po Nýňi opuščaješi: Tropar': Da veselátsja: (zri str. 69). Sláva: I nýňi: Ťa chodátajsvovavšuju: (zri str. 69).

Na Utreni.

Na Boh Hospoď: Tropar': Da veselátsja: 2. Sláva: I nýňi: Ťa chodátajstovavšuju:

1. Sidalen, hl. 3. Christós ot mértvych vostá: (zri str. 69).

Voskresní Hóspodi Bóže moj, da voznesétsja ruká Tvojá; ne zabúdi niščich Tvoich do koncá.

Plótiju smérti: (zri str. 69).

Sláva: I nýňi: Krasotí ďivstva tvojeho, i presvítloj čis-toťi tvojeť, Havriil udivívsja, vopijáše ti Bohoródice: kúju ti pochvalú prinesú dostójnuju? čto že vozimenúju fa? nedoumiváju, i užasájusja: tímže jákože povelín bych, vopijú ti: rádujsja Blahodátnaja.

2. Sidalen, hl. 3. (Podob. Krasotí ďivstva): Vsja čelovičeskaja vosprijém, vsja náša prísvoív, na kresťi prihvodítisja blahoizvolíl jesí, Tvórcě moj, smerť prijém preterpíti jáko čelovík, da čelovičeskoje ot smérti izbáviši, jáko Boh: tímže jáko žiznodávcu vopijém ti: Sláva Christé blahoutróbiju Tvojemú.

Ispovimsja Tebi, Hóspodi, vsim sérdcem moim, povím vsja čudesá Tvojá.

Nepostížimoje: (zri str. 70).

Sláva: I nýňi: Nebésnaja ľubóvíju: (zri str. 69).

Po Neporočnych: Blahoslovén jesí Hóspodi: — Posem: Ipákoj: Udivľája viďinijem: i pročaja (zri str. 70).

Irmosi Kanona Paschi: Voskresénija deň: (zri str. 243).

Irmosi Kanona o Razslablennom, hl. 3. *1. Divno, slavno tvorjaj čudesa, Ty jesí Bože, bezdnu ozemlenivjy, i kolesnicy potopivjy, i ľudi spasyj pojuščyja Tebi, jako Carju našemu i Bohu.

*3. Neplodnaja duše i bezčadnaja, staži plod blahoslavnyj, i vese-laščichsja vozopij: utverdichsja Toboju Bože: nišť svjat, nišť praveden pače Tebe Hospodi.

Kondak i Ikos Paschi. Taže Sidalen, hl. 3. Hlahól tókmo razsláblennaho stahnú, jáko vsemírnoje slóvo jedíno, nas rádi na zemľi Jávľšahosja za blahoutróbije: tímže i odr nosjá mimochoždáše, áščě i knížnicy zriti soďijannoje ne terpjáchu, zlóby soderžímí závístiju, dúši razslabľájuščěju.

Sláva: I nýňi: Krasotí ďivstva: (zri vyšše).

*4. Príosinennuju horu, Avvakum prozrjaščě prečistuju tvoju utrobu. Čistaja: tím vzyvaše: ot juha priidet Boh, i Svjatyj ot hory, príosinen-nyja čašči.

*5. Svitom Tvoim nevečernim, Christe, ozari Bože smirennuju moju dušu, i nastavi na strach Tvoj, zane svit povelinija Tvoja.

*6. Hlubina strastej vosta na mja, i burja protivnych vitrov: no predvariv mja Ty spasi, Spase, i izbavi ot tli, jakože spas jesi ot zvirja Proroka.

Kondak, hl. 3. Dúšu mojú, Hóspodi, vo hrisích vsjáčeskich i bezmístnymi dĳjáňmi ľúti rasláblenu, vzdvíhni bóžestvennym Tvoím predstátelstvom, jákože i razsláblennaho vzdvíhl jesi dréve, da zovú Ti spasájem, Ščedre: sláva Christé deržávi Tvojéj.

Ikos: Ruki Tvojeja horstiju soderžaj koncý Isuse Bože, Otcu so-beznačalnyj, i Duchu svjatomu sovladyčestvujaj vsimi: plotiju javilsja jesi, neduhi iscílaja, i strasti othoňaja: slípicy prosvítíl jesi, i razslablennaho slovom bóžestvennym Ty postavíl jesi, semu naprasno choditi poveliv, i jeho nosivšij odr na ramu vzjati; tĳmže vsi s nim vospivajem i vopijem Ščedre: slava Christe deržávi Tvojej.

*7. Plameň orosivyj peščnyj, i otroki neopalimy spasyj, blahosloven jesi vo viki, Hospodi Bože otec našich.

*8. Anhelmi nemolčno v vyšnich slavimaho Boha, nebesa nebes, zemľa, i hory i cholmi, i hlubina, i ves rod čelovičeskij, pišňmi toho Sozdatela i Izbaviteľa blahoslovite, i prevoznosite vo vsja viki.

*9. Na Sinajstij hori viďi Ĥa v kupiňi Mojsej, neopalno ohň Božestva začenuju vo črevi: Daniil že Ĥa viďi horu nesikomuju: Žezl prozjabšij. Isaia vzyvaše, ot korene Davidova.

Svjat Hóspod' Boh naš: 3. na hl. 3.

Svitilen. Plótiju usnúv: (zri str. 247).

Sláva: Predstá čelovikoľúbec i vseščedryj Hóspod' ovčej kupíli, jáže iscíliti nedúhi: obríte že čelovíka sležášča mnóhimi ľity, i k nemú vozopí: vozmi odr, idi na putí právyja.

I nýňi: tojže.

Na Chvalite: Stichiry 3-ho hlása (zri str. 72).

Sláva: Hl. 8. Hóspodi, razsláblennaho ne kupíľ iscílí, no Tvojé slóvo obnoví, i nižé mnohoľitnyj zapját jemú nedúh: jáko hlása Tvojehó skoríjšeje dĳstvo pokazásja, i neudobonosímuju fážestv otvérže, i brémja odrá ponesé, vo sviditelstvo mnóžestva ščedrót Tvoich: sláva Tebí.

I nýňi: Preblahoslovénna jesi:

Po Slavoslovii Tropar' voskresen. Po Otpustí: Sláva: I nýňi: Stichira Evanheľskaja, hl. 3. Magdaliňi Marii: (zri str. 31).

Na Liturgii.

Tropar': Da veselátsja: (zri str. 69.)

Sláva: Kondak, hl. 3. Dúšu mojú: (zri str. 269.)

I nýňi: Ášče i vo hrob: (zri str. 245.)

Prokimen, hl. 6. Búdi Hóspodi mílošť Tvojá na nas, jákože upováchom na Ťa.

Apostol. Džánij sv. Apóstol čténie zač. 23. V dni óny, byst Petru posiščájušču vsich, sníti i ko svjatým živúščim v Líddi. Obríte že támo čelovíka níkojeho, ímenem Jenéja, ot osmí lit ležášča na odrí, íže bi razsláblen. I reče jemú Petr: „Jenéje, iscifájet ta Isús Christós, vostáni s postéli tvojejá“. I ábije vostá: i vídiša jehó vsi živúščii v Líddi i vo Assaróni, íže obratišasja k Hóspodu. Vo Joppíi že bi níkaja účenica ímenem Tavítha, jáže skazájema hlahóletsja Sérna: síja bjáše íspólnena blahích díl i mílostyň, jáže tvorjáše. Byst že v dni týja bolívšej jej umrití: omývše že ju, položíša v hórnicí. Bliz že súščeť Líddi Joppí, účenici slýšavše, jáko Petr ješť v nej, posláša dva múža k nemú, molášče jehó ne oblínitísja priití do nich. Vostáv že Petr íde s níma; jehóže prišédša vozvedóša v hórnicu, i predstáša jemú vsja vdovícy pláčušče, i pokazújušče rízy i odéždy, jelíka tvorjáše, s ními súšči, Sérna. Izhnáv že von vsja Petr, i preklón kolína pomolísja, i obráščsja k tílu, reče: „Tavítho, vostáni!“. Oná že otvérze óči svojí, i vídivše Petrá, síde. Podáv že jej rúku, vzdvíže ju, i prizváv svjátija i vdovíci, postávi ju živu. Uvídano že byst síje po vsej Joppíi, i mnózi vírovaša v Hóspoda.

Evanhelije ot Joanna, zač. 14.

Pričasten: Ťílo Christóvo Druhij: Chvalíte Hóspoda:

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 8. (Podob. O preslavnaho čudese): O preslavnaho čudesé! Tvoréc vsich, plotonósec byv, v

náše obnišča jestestvo chofá, jáko blahoutróben, i s čelovíki poživ, čudés množestvo Jevréom pokazá: tímže iscili inohdá razsláblennaho, rek jemú: vozmí odr tvoj, vo Vi-thésdu prišéd.

Spáse, Bóže moj i Hóspodi, pádšyja čelovíki voskresíti chofá, na zemlí jáko čelovík obchoždál jesí, iscilája vsich nedúhi mnóhaho rádi blahoutróbija: tímže prišéd k ovčej kupíli, cíla vzdvíhl jesí inohdá razsláblennaho, slóvom Tvoím, tridesať osm lit ležášča.

Závistiju Jevréje snídájemi, blahodijánija Tvojá, preblahij Hóspodi, vinú tvorjášče, i neístovstva razžénijem bezzakónnujušče sámi k zakóňi prísno, Tebé iskáchu ubíti voístinnu Žízň, subbóty rádi, jehdá vsehó čelovíka pokazál jesí Ty zdráva, préžde razsláblenna súšča.

Tažé iz Minei 3.

Sláva: I nýňi: Hl. 5. Pri ovčej kupíli čelovík ležáše v nemošči, i víďiv Ťa Hóspodi, vopijáše: čelovíka ne ímam, da jehdá vozmúťsja vodá, vvéržet mja v ňu: jehdá že prichoždú, in predvarjájat mja, i prijémlet iscilenije, az že nemošcestvújaj ležú. I ábije umilosérdivsja Spás, hlahólet k nemú: tebé rádi čelovík bych, tebé rádi v plóť oblekóchsja, i hlahóleši, čelovíka ne ímam: vozmí odr tvoj i chodí. Vsjá Tebí vozmóžna, vsjá poslúšajut, vsjá povinúťsja: vsich nas pomjaní i pomíluj, Svjatýj, jáko čelovíkoľúbec.

Na Stichovnych: Hl. 3. Tvoím Krestóm: (zri str. 67.) Večérňuju písň: (zri str. 74.) Vélija krestá: (zri 74.)

Sláva: I nýňi: Hl. 1. Dlániju prečístuju: (zri 266.)

Tropar', hl. 3. Da veselátsja: (zri str. 69.)

Nedíla 5-aja po Paschi (o Samarjanyni).

V subbotu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Četyri Stichiry 4-ho hlasu (zri 75.)

Hl. 4. Nastá prepolygonije dnej, ot spasitelnaho načínájemych vostánija, pjatdesjátniceju že božéstvennoju pe-

čátajemoje, i svititsja svítlosti obojúdu imúšče, i sojediňajúščeje obojá: i priiti slávi predjavľajúščeje Vladýčnaho voznesénija, predpočitájet.

Slýša i vozveselísja Sión, blahovistívšusja Christóvu voskréseniju: vírnii že jehó sýnove vozrádovašasja, sehó vídivše omyvájušča Dúchom skvérnú Christoubíjstva: hotóvitsja toržestvúja oboích veséloje prepologénije.

Priblížisja Bóžestvennaho izobilnoje izlítije na vsich, jákože napisásja, Dúcha: preduzakonénije propovidujet prepologívšesja, po Christóvi smérti i pohrebénii i voskrésénii, ot Nehó dánnu súšču učenikóm, nelóžnomu obiščániju, Ufišitelevu pokazújuščemu javlénije.

Hl. 1. Na istóčnik prišél jesí, Istóčniče čudés, v šestýj čas, Jávin ulovíti plod: Jáva bo v toj izýde iz rajá, prélestiju zmíjevoju: priblížibosja Samarjanyňa počerpstí vódu, júže vídiv reče Spas: dažď mi vodý pítí, i az vodý tekúšcija nasýščú fa. I vo hrad tékši cilomúdreňaja, naródom vozvistí ábie: priidite, vídite Christá Hóspoda, Spása duš nášich.

Hl. 2. Na studenéc jáko priide Hóspoď, Samarjanyňa moljáše blahoutróbnaho: podážď mi vódu víry, i priimú kupíľnyja vodý: rádovanije i izbavlénije, Životdávče Hóspodi, sláva Tebí.

Sobeznačálnyj i soprinosúščnýj Syn i Slóvo Ótčeje, na istóčnik priide, Istóčnik iscílénij, i žená ot Samárii priide počerpstí vódu: júže vídiv reče Spas: dažď mi vodý pítí, i šédši prihlasi tvojehó múža. Oná že jáko čeloviku hlahóľušči, a ne Bóhu, utaíti tščasčisja, hlahólaše: ne ímam múža. I Učíteľ k nej: istinu reklá jesí: ne ímam múža, pjať bo imila jesí, i nýňi jehóže ímaši, nišť tvoj muž. Oná že o hlahóľi udivívšisja, i vo hrad tékši, naródom vopijáše, hlahóľušči: priidite vídite Christá, Iže dárujet mírovi véliju mílost.

Sláva: hl. 6. Pri studencí Jákovli obrít Isús Samarjanyňu, prósit vodý ot nejá, óblakami pokryvájaj zémľu: o čudesé,

íže Cheruvímy nosímyj, bludníci žeňi besídovaše, vodý prosjá, íže na vodách zémľu povísivýj, vodý iskiť, íže ístóčniki i jezéra vod izlivájaj: chofá privleščí sijú voístinnu ulovľájemu ot supostáta vrahá, i napoíti ju vodóju živóju, palímuju v bezmístiich lúfi, jáko jedín blahoutróbnýj i čelovikofúbec.

I nýňi: Hl. 4. Íže Tebé rádi: (zri str. 76.)

Na Stichovnych: Hóspodi, vozšéd: (zri Str. 76.) Taže stichiry Paschi: Páscha svjaščénnaja nam: (zri str. 247).

Sláva: Hl. 8. Jehdá javílsja jesí vo plóti Christé Bóže, za neizrečénnoje smotrénie, slýšavši Samarjanýňa Slóvo Tebé čelovikofúbca, ostávi počerpálo u studencá, i teče hlahóluščí súščym vo hráďi: priidite, vídite Serdcevidca, jedá sej jest čájemyj Christós, imíjaj véliju mílošť.

I nýňi: Voskresénija deň: (zri str. 248.)

Po nýňi otpuščaeši: Tropar': Svítľuju voskresénija: (zri str. 77.)

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Prepolovívšusja prázdniku, žáždusčuju dúšu mojú blahočéstija napój vodámi: jáko vsím Spáse vozopíl jesí: žáždaj da hrjadét ko Mňi, i dá pijét. Istóčnice žizni nášeja, Christé Bóže, sláva Tebí.

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar': Svítľuju voskresénija: (zri str. 77.)

Sláva: I nýňi: Prepolovívšusja prázdniku:

1. Sidalen, hl. 4. Vozzrívše na hróbnýj: (zri str. 77.)

Voskrésł jesí jáko bezsmértnýj: (zri str. 77.)

Sláva: I nýňi: Ježe ot víka: (zri str. 77.)

2. Sidalen, hl. 4. (Podoben Udivísja Josif.): S hórnych: (zri str. 78.)

Vólňym Tvoím: (zri str. 78.)

Sláva: I nýňi: Udivísja Jósif: (zri str. 78.)

Irmosi Kanona Paschi: Voskresénija deň: (zri str. 243.)

Irmosi Kanona Samarjanyni, hl. 4. *1. Porazivýj Egípta, i Faraona mučíteľa pohruzivýj v mori, ľudi spasł jesí iz raboty, Mojseskii pojuščyja pišň pobidnuju, jako proslavisja.

*3. Utverdisja serdce moje vo Hospodi, dajuščem molitvu moláščemusja: jako ľuk silnych iznemože, i nemoščstvujuščii pepojasašasja siloju.

Kondak, hl. 4. Prázdniku zákónnomu prepolovlájuščusja, vsich Tvórcě i Vladýko, k predstojáščym hlahólal jesí, Christé Bóže: priidíte i počerpíte vódu bezsmértija. Tímže Tebí pripádajem, i vírno vopijém: ščedróty Tvojá dáruf nam: Ty bo jesí istóčnik žizni nášeja.

Ikos. Oladeňivšuju moju dušu prehrišenij bezzakoňmi, tečeňmi Tvoich krovej napoj, i pokaži plodonosnu dobroďitelmi. Ty bo rekl jesí vsim, žeze prichoditi k Tebí, Slove Božij vsesvjatyj, i vodu netlinija počerpati, živuju že i očiščajuščuju hrichi pojuščich slavnoje i božestvennoje Tvoje vostanije, podaja, Blahij, s vysoty ššedšuju voistinnu učeníkom Tvoim Ducha kriposť, Tebe Boha viduščym: Ty bo jesí istočnik žizni nášeja.

Sidalen Samarjanyňi, hl. 4. Da rádujetsja nébo, da likovstvájut zemnája, jáko Christós ot Ďívy javisja jáko čelovík, izbávi iz istlínija vse čelovičestvo Svojeju smértiju: čudesý že vozsjávyj, žeňi Samarjanýni vodý prosjáščeje, podajét istóčnik iscilénij, jáko jedín bezsmérten.

Sláva: I nýňi: Premúdrosti Podátelu Vladýko, prázdniku zákónnomu predstávšu, vo svjatilišči sid učil jesí, hlahóla síce vsim: hrjadíte žážduščii, pijte vódu, júže az nýňi podajú, jéjuže žizni ot Bóha i píščí nasladitesja vsi čelovicy.

*4. Uslyšach Bože sluch Tvoj i ubojachsja, rozumich ěila Tvoja i užasochsja, Hospodi: jako Tvojeho chvalenija ispolň zemla.

*5. Vozsjaj mi Hospodi: svit povelínij Tvoich, jako k Tebí duch moj utreňujet, i pojet Ĥa: Ty bo jesí Boh naš, i k Tebí pribihaju, Carju mira.

*6. Da ne pohruzit mene burja vodnaja, niže požret mene hlubina: otveržen bo jesm vo hlubiny serdca morskaho zol moich: tím Tebí zovu jako Jona: da vzydet ot tli život moj k Tebí, Bože.

Kondak, hl. 8. Víroju prišédšaja na kláďaz Samarjanýňa, víďi Ĥa premúdrosti vódu: jéjuže napoivšisja obíľno, cárstvije výšneje našlídova víčno, jáko prisnoslávnaja.

Ikos. Čestnaja tainstva uslyšim, Joannu nas učašču, v Samarii byvšaja: kako žeňi besidovaše Hospoď, vody prosiv, Iže vody v sonmišča ich sobravjij, Iže Otcu i Duchu soprestolnyj: priide bo iščaj obraza Svojeho, víčno jako prisnoslavnyj.

*7. Ne predaď naš do konca imene Tvojeho radi i ne razori

zavita Tvojeho, i ne odstavi milosti Tvojeja ot nas, Hospodi Bože otec našich, prepityj vo viki.

*8. Vsjačeskaja Vladyko Tvojeju premudrostiju sostavil jesi, zemli že paki utverdil jesi, jakože visi, dno osnovanijem vodruzivyj na vodach bezmirnych. Ťim vsi vopijem, vospivajušče: blahoslovite đila Hospodňa neprestanno Hospoda.

*9. Sotvori deržavu myšceju svojeju, nizložil bo silnyja so prestol, i voznese smirennyja Boh Israilev, v nichže positi nas vostok s vysoty, i napravil ny ješ na puť mira.

Svjat Hóspod' Boh naš: — Taže: Plótiju usnúv: (zri str. 247).

Sláva: V Samariju prišél jesi, Spáse moj vsesílne, i žeňi besídovav, prosil jesi vodý píti, jevréjem vody istošćivyj iz kámene nesikómaho: júže k viri sovsprijál jesi, i nýňi žizni naslaždájetsja na nebesich vično.

I nýňi: Prepolovívšusja prázdniku prišél jesi, Čelovikolúbče, vo svjatilišče, i hlahólal jesi: žáždy ispolnénnii ko Mňi priidite, i počerpíte vódu živúju i pitájuščuju: jéjuže pišči, blahodáti že, i žizni bezsmértnyja nasladíteja vsi.

Na Chvalitech 6 stichir 4-ho hlasu (zri str. 80). Taže sija:
Nalacý i uspiváj ístiny rádii, i krótosti i právdy.

Hl. 3. Da rádujetsja dnes svítlo nébo i zemlá, jáko Christós javísja voploščájem jáko čelovik, da Adáma izmet ot klátvy vseródna, i udivlájem ješ čudesý v Samariju prišéd, žeňi že besídovaše vodý prosjá, iže óblaki vodámi odivájaj; ťimže vsi poklonímsja, nas rádii vóleju obniščávšemu blahoutróbnym sovítom.

Vozlubil jesi právdu i voznenavídil jesi bezzakónije.

Hl. 6. Táko hlahólet Hóspod' Samarjanyňi: ášče by jesi vídala dar Bóžij, i kto ješ hlahólaj Tebí: dažd' mi vodý píti: ty by prosila u Nehó, i dal by ti píti, da ne vžáždešisja vo viki, hlahólet Hóspod'.

Sláva: Istóčnik živonačálíja Isús Spás naš, ko istóčniku prišéd Patriárcha Jákov, píti prošáše vodý ot žený Samarjanyňi: sej že nepriobšćitelnoje Judéom prirékšej, múdryj Žizdíteľ privódit ju sládkimi hlahóly, páče k prošéniju

prisnosúščnyja vodý: júže i priímši, vsím propovída rekúšči: priidíte, vídite sokrovénnych Vídca i Bóha, prišédšaho plótiju, za jéze spastí čelovíka.

I nýňi: Preblahoslovenna jesí:

Po Otpustí: Sláva: I nýňi: Stichira Evanhelskaja, hl. 7. Se tma: (zri str. 34.)

Na Liturgii.

Tropar', hl. 4. Svítľuju voskresénija: (zri str. 77).

Taže: Hl. 8. Prepolovívšusja prázdniku žaždušču: (zri str. 273).

Sláva: Kondak, hl. 8. Víroju prišédšaja: (zri str. 274).

I nýňi: Hl. 4. Prázdniku zakónnomu: (zri str. 274).

Prokimen, hl. 3. Pójte Bóhu nášemu, pójte Cárevi nášemu, pójte.

Apostol. Díjáníj svjatých Apóstol čténije zač. 28. Vo dni óny, razsívavšijsja Apóstoli ot skórbí bývšija pri Stefáni, pridóša dáže do Finikii i Kípra i Antiochii, ni jedínomu že hlahólúšče slóvo, tókmo Judéjem. Bjáchu že níciij ot nich múzije Kíprstii i Kirínéjstii, iže všédše v Antiochiju, hlahólachu k Jéllinom, blahovistvújušče Hóspoda Isúsa. I bi ruká Hóspodňa s ními: mnóhoje že čisló virovavše, obratišasja ko Hóspodu. Slýšano že byst slóvo o nich v úšiju cérkve súščija v Jerusalími, i posláša Varnávu prejtí dáže do Antiochii. Íže prišéd i vídiv blahodáf Bóžiju, vozrádovasja, i moláše vsich, izvolénijem sérdca terpítí o Hóspodi: jáko bi muž blah i ispólň Dúcha svjata i víry: I prilóžisja naród mnoh Hóspodevi. Izýde že Varnáva v Tars vzyskáti Sávla: i obrít jehó, privedé v Antiochiju. Byst že im líto cílo sobirátisja v cérkvi, i učítí naród mnoh, nareščí že préžde v Antiochii účeniki Christiány. Ot účenik že, po jelíku kto imíjaše čto, izvóliša kíždo ich na slúžbu posláti živúščim v Judéi brátijam. Jéze i sotvoríša, poslávshe stárcem rukóju Varnávleju i Sávleju.

Evanheliije ot Joanna, zač. 12.

Pričasten: Ťílo Christóvo: Druhij: Chvalíte Hóspoda:

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 5. (Podob. Radujsja postnikov): Javisja svitojavlénnoje i krásnoje Spásova voskresénija dnes prepovolénije vsesvjatóje, jáko polúdne svitloje, ujasnájuščeje mir božéstvennymi blahodáfmi Christóva vostánija, osijájuščeje čudesá netlíniya: oblistavájet známenija, i pokazújet na vysotú voznesénije, javlájet mnohoračitelnoje Dúcha prišéstviye, pjatdesjátnicy vsečestnýja svitlijšeje toržestvó: tímže i podajét dušám nášym mir i véliju milost.

Jáko bóžestvennyja slávy riká, prázdniku nýňi prepolovívšusja, Hóspod struí blahoutróbiya vsím podavájaj, vopijét: žáždaj da hrjadét ko Mňi i pijét téplí. Istóčnik bo sostradániya, i milosti pučina Sam syj, istočájjet mírovi ostavlénije: omyvájet prehrišénija, i očiščájjet nedúhi, spasájjet voskresénije Jehó prázdnujuščich, pokryvájet ľubóviju počítájuščich, jéže so slávoju voznesénije Jehó, i podajét dušám nášym mir i véliju milost.

Posreďi svjatilíšča stáv neopísannyj Boh že i Hóspod: Boh bo bjáše jestestvóm, ášče i nas rádi vočelovícivjsja opísan javisja tílom: vsím istočáše životóčnyja hlahóly, vsím hlahóla: dúšy očistite, i znoj strastěj ochladíte, da ne káko lišátsja pitijá čelovicy: bóžestvennúju bo blahodáf dáruju bezsméртnaho i ľúčšaho výšňaho cárstvija, sopričastítisja mňi Sozdáteľu, i proslávítisja. — Taže iz Minei 3.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Prepolovívšusja prázdniku, préžde strásti i slávnaho voskresénija Tvojeho Hóspodi, byl jesí učá Bláže vo svjatilíšči nepokorívvyja Judéi i fariséi i knížniki, i vopijá k nim: žáždaj da hrjadét k Mňi i pijét: vírujaj v Mja, vodý žízni Dúcha božéstvennaho riki potekút ot čréva jehó. O neizrečénnyja premúdrosti Tvojeho chvalénija: Íže vsja ispolňájaj Bóže naš, sláva Tebí.

Na Stichovnych. Hl. 4. Životvorjáščemu Tvojemú Krestú: (zri str. 75). Chofích slezámi: (zri str. 82). i Proslavľájsja v pámjatech: (zri str. 83).

Sláva: I nýni: Hl. 6. Prázdniku prepолоvívšusja Tvojehó Christé voskrésenija, i božéstvennaho prišéstvija svjatáho Tvojehó Dúcha, sošédšesja čudés Tvoich vospívajem táinstva, v óňže nizposlí nam véliju milostf.

Tropar' Prazdnika: Prepолоvívšusja prázdniku: (zri str. 273).

Neďila 6-aja po Paschi (o Slípom).

V subbotu na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Sedm Stichir 5. hlasa (zri str. 83).

Hl. 2. Slípýj rodívyjsja, v svojem pómysli hlahólaše: jedá az hrich rádi roditeľnych rodíchsja bez óčiju? jedá az za nevírije jazýkov rodíchsja vo obličénije? ne domyšlájusja voprošátí, kohdá nošč, kohdá deň, ne terpíta moí nózi kámenneho pretykánija: ne vídich bo sólnca sijájušča, nižé vo óbrazí mené Sozdávšaho: no molútisja Christé Bóže, prízri na mja i pomíluj mja. 2.

Mimochoďá Isús ot svjatilíšča, obríte čelovíka slípa ot roždénija, i umilosérdivsja položí brénije na óčiju jehó, i rečé k nemú: idí, umýjsja v Siloámi: i umývsja prozrí, slávu vozsylája Bóhu. Sosídí že jehó hlahólachu jemú: kto tvoí zínicy otvérze, íchže niktóže ot zrjáščich iscíliti voz-móže? on že vozopív rečé: čelovík Isús hlahólemyj on mi rečé umýjsja v Siloámi, i prozrich: Toj jest voístinnu, Jehóže rečé Mojsěj v zakóni Christá Messiju, Toj jest Spas duš nášich.

Sláva: Hl. 5. Hóspodi, mimochoďá putém, obríl jesí čelovíka slípa ot roždénija: i udivlení bývše Učenicý, voprošachu Ťa hlahólušče: Učitelu, kto sohriši? sej li ilí rodíteli jehó, da slíp rodísja? Ty že, Spáse moj, vozopíl jesí k nim: ni sej sohriši, ni rodíteli jehó, no da javjátsja dílá Bóžija na nem: mňi podobájet dílati dílá Poslávšaho mja, jáže niktóže móžet dílati. I sijá rek, plúnuv dólu, i brénije sotvór', pomázal jesí óči jehó, rek k nemú: idí, umýjsja v

Siloámstij kupíli: on že umývsja zdrav byst, i vopijáše k Tebí: víruju Hóspodi, i poklonísja Tebí. Ťímže vopijém i my: pomíluj nas.

I nýňi: V čermňím móri: (zri str. 84.)

Na Stichovnych. Stichira pervaja: Tebé voploščennaho: (zri str. 84.) Taže Stichiry Paschi: Páscha svjaščěnnaja: so stichi ich (zri str. 247).

Sláva: Hl. 8. Právdy Sólnce mýslennoje, Christé Bóže, iz utróby svíta lišěnnaho Tvoím prečístym prikosnovénijem prosvítívšeje obojúdu, i náši óči dušěvnyja ozarív, sýny dně pokaží, da víruju vopijém Ti: mnóhoje Tvoje i neizrečěnoje jéže na nas blahoutróbije, Čelovikolúbče, sláva Tebí.

I nýňi: Voskresénija deň: (zri str. 248.)

Po Nýňi otpuščaješi: Tropar'. hl. 5. Sobeznačálnoje Slóvo: (zri str. 85).

Sláva: I nýňi: Rádujsja dvére: (zri str. 85).

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Sobeznačálnoje Slóvo:

Bohorodičen: Rádujsja dvére:

1. Sidalen, hl. 5. Krest Hóspodeň: (zri str. 86).

Hóspodi, mértv: (zri str. 86).

Sláva: I nýňi: Rádujsja svjatája horó: (zri str. 87).

2. Sidalen, hl. 5. Hóspodi, posreďi: (zri str. 86).

Stránnoje Tvoje Spásě moj táinstvo mírovi spasénije byst: voskrés bo ot hróba bohólípno, istlívšich sovozdvíhl jesí jáko Bóh, vsich Životé: Hóspodi, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Neiskusobráčna ja Máti, Bohorodítelnice čistaja, Jévinu pečál obrádovavšaja: vospivájem vírnii, i poklaňájemsja Tebí, jáko vozvelá jesí nas ot drěvnija klátvy: i nýňi molí neprestáno, vsepítaja Presvjatája, vo jéže spastísja nam.

Po Neporočnych: Ánhelskij sobór:

Irmosi Kanona Paschi: Voskresénija deň: (zri str. 243).

Irmosi Kanona o Slípom, hl. 5. *1. Zemľu, na ňuže ne vozsija, ni

vidí solnce kohda, bezdnu, juže ne vidí nahu širota nebesnaja, Israif projde nevlažno. Hospodi, i vvel jesi jeho v horu svjatyni Tvojeja, chva-
fašča i pojušča pobidnuju pišň.

Katavasija: Spasíteľu Bóhu: (zri str. 289).

*3. Dvižimoje serdce moje, Hospodi, volnami žitejskimi, utverdi, v pristanišče tichoje nastavľaja, jako Boh.

Kondak i Ikos Paschi. Taže Sidalen, hl. 8. Vsich Vladýka i Tvoréc prechoďá, obríte na putí slípa siďášča, pláčušča i hlahóľušča: ne víďich v žítii sólnca sijájušča, niže luný svit ozarjájuščija: tímže vopijú Ti: roždéjsja ot Ďivy, prosvítivij vsjáčeskaja, prosvítí mja jáko blahoutróben, da zovú pripádaja Tebí Vladýko, Christé Bóže: prehrišénij ostav-
lénije dáruj, za mnóžestvo mílosti, nam, Čelovíkoľúbče.
— Sláva: I nýňi: tojže.

*4. Uslyšach Hospodi sluch Tvoj, i ubojachsja, rozumich smotrenije Tvoje, i proslavich Ťa, jedine Čelovíkoľúbče.

*5. Okajannuju dušu moju noščeborjuščujusja s tmoju strastej, predvariv, uščedri, i vozsjaj, myslennoje Solnce, dnesvitlyja luči vo mňi: vo ježe razdiliti nošč ot svita.

*6. Jakože Proroka ot zvirja izbavil jesi Hospodi, i mene iz hlubiny nesoderžimych strastej vozvedí, moľusja, da priložu prizriti mi ko chramu svjatomu Tvojemu.

Kondak, hl. 4. Dušévnyma očima osľiplén, k Tebí Christé prichožďú, jákože slípýj ot roždénija, pokajánijem zovýj Ti: Ty súščich vo tmi svit presvitlyj.

Ikos: Struju mi daruj, Christe, premudrosti neizrečennyja, i razuma horňaho, Svite suščich vo tmi, i prelščajemych Nastavniče, da vozmožu čudesa Tvoja povidati okajannyj, jaže božestvennaja kniha naučí Evan-
heliija mira, sijest sľipaho čudotvorenije: jako ot roždenija sľip syj, oči čuvstvennyja prijemlet i duševnyja, viroju vzyvaja: Ty suščich vo tmi svit presvitlyj.

*7. Ohňa hasilišče otrokov molitva, orošajuščaja pešč, propovid-
nica čudese, ne opalajušči, niže sožihajušči pisnoslovcy Boha otec našich.

*8. Anhelov sonm, čelovikov sobor, Carja i Zižďiteľa vsich, svja-
ščennicy pojte, blahoslovite leviti, ľudije prevoznosite vo vsja viki.

*9. Jako sotvori Tebí veličija Sifnyj, Ďivu javľej ťa čistu po rožděstvi, jako roždšuju bez simene svojego Tvorca: tím ťa Bohorodice veličajem

Svitilen: Plótiju usnúv: (zri str. 247).

Sláva: Úmnyja mojá oči oslíplénnyja, Hóspodi, ot mráčnaho hrichá, Ty prosvití, vloživ Ščedre smirénije, i pokajánija omýj slezámi.

I nýni: Mimoidýj Spas naš, obríte slípa bez očiju: plúnuv na zémľu, i sotvorív brénije, pomáza jehó, i k Si-loámu povelí iti i umýtisja: on že umývvsja, priíde vída svit Tvoj, Christé Moj.

Na Chvalite: Sedm Stichir 5-ho hlasu (zri str. 89). Taže :
Prízri na mja i pomíľuj mja.

Hl. 8. Za milosérdije milosti voplotívvsja, Christé Bóže, svíta lišénnaho ot utróby, milosérdijem neizrečénných šče-drót, sijánija bóžestvennaho spodóbil jesí, sehó zinícám pérstiju sozdátelnymi pérsty Tvoími prikosnúvyjsja: Sam i nýni, Svitodátelu, i náša ozarí dušévnaja čúvstva, jáko jedín nezavistnodátel.

Sláva: Któ vozhlahólet síly Tvojá Christé? ilí kto iz-očtét čudés Tvoích mnóžestva? suhúb bo jáko vídin byl jesí na zemlí za bláhost suhúby i cilbý nedúhujuščím po-davál jesí: ne tóčiju bo tilésnyja oči otvэрzł jesí íže ot utróby slípómu, no i dušévnnyja: tímže Bóha Ťa íspovídaše tajášchahosja, i vsim podajúšča véľiju mílošf.

I nýni: Preblahoslovénna jesí:

Po Otpustí: Sláva: I nýni: Stichira Evanhelskaja hl. 8. Mariíny slézy: (zri str. 34).

Na Liturgii.

Tropar', hl. 5. Sobeznačálnoje: (zri str. 85).

Sláva: Kondak, hl. 4. Dušévnnyja očima: (zri str. 280).

I nýni: Ášče i vo hrób: (zri str. 245).

Prokimen, hl. 8. Pomolítejsja i vzdadíte Hóspodevi Bóhu nášemu.

Apóstol. Díjáníj sv. Apóstol čténije, zač. 38. V dni óny, byst idúščím Apóstolom na molítvu, otrokovíca níkaja imúščaja duch pytlív, sríte nas, jáže sťažánije mnóho dajáše hos-podém svoím, volchvíjušči. Ta poslídovavši Pávlu i nam,

vzyváše hlahóľušči: síi čelovíci rabí Bóha výšňaho suť, iže vozviščájut nam puť spasénija. Se že tvorjáše na mnóhi dni. Stuziv že si Pável, i obráščsja, dúchovi rečé: zapreščájú ti ímenem Isúsa Christá, izýdi iz nejá; i izýde v tom časí. Víďivše že hospódi je jája, jáko izýde naděžda sťažánija ich, pojémše Pávla i Sílu, vlekóša na torh ko kňazém. I privédše ich k vojevódam, riša: síi čelovíci vozmuščájut hrad naš, Judéje súšče: i zaviščavájut obýčai, jáže ne dostóit nam priimáti, ni tvoríti, Rímľanom súščim. I snídesja naród na nich: i vojevódy rasterzávše im rízy, veláchu pálicami bíti ich. Mnóhi že dávše im rány, vsadíša v temnicu, zaviščávše temničnomu strážu, tvérdo strešči ich. Íže takovó zaviščánije prijém, vsadí ich vo vnútrenňuju temnicu, i nóhi ich zabí v kláďi. V polúnošči že Pável i Síla moláščesja pojáchu Bóha: poslušachu že ich júzníci. Vnezápu že trus bysť vélij, jáko pokolebátisja osnovániju temničnomu, otverzóšasja že ábije dvéri vsja, i vsim júzy oslabíša. Vozbúždšja že temničnyj straž, i víďiv otvérsty dvéri temnicy, izvlék nož, choťáše sebé ubíti, mňa izbíhšja júzníci. Vozhlasí že hlásom véliim Pável, hlahóľa: ničtóže sotvorí sebí zla, vsi bo jesmý zďi. Prosív že sviščí vskočí, i trépeten byv, pripadá k Pávlu i Síli, i izvéd ich von rečé: Hospódi je, čto mi podobájet tvoríti, da spasúsja? Óna že rekósta: víruj v Hóspoda Isúsa Christá, i spasésisja ty, i ves dom tvoj. I hlahólasta jemú slóvo Hóspodne, i vsim, iže v domú jehó. I pojém ja v tójže čas nóšči, izmý ot ran: i krestísja sam, i svoi jemú vsi ábije. Vved že ja v dom svoj, postávi trapézu, i vozrádovasja so vsim dómom svoím, vírovav Bóhu.

Evanhelije ot Joanna, zač. 34.

Pričasten: **Ťílo Christóvo: Druhij. Chvalíte Hóspoda:**

Na Večerni.

Na Hospodí vozzvach: Hl. 5. (Podoben Radujsja postnikov):
Svit vsemú jestestvú čelovičeskomu, i óko ťílu míra

sehó, syj Bóže i Slóve, i očés óbščij Sodíteľ i Ziždíteľ poznávajem: i nýňi ot smišénija brénija i pľunovénija, slípáho neizrečénno voočáješi pérsty Tvoimi sozidájuščimi, i brénije, i vidínie: jéže i ulučív, préžde v roždénnych znájemyj, sólнца otňúd ne víđa: Tebé sládkoje vídit Sólnce, zrjá óbraz, nas rádi, za blahoutróbie neizrečénnoje Sozdávšaho.

Udóv lišénijem, i otložénijem čelovičeskija plótskija orudíjnyja části bohatíja, préžde slípýj ot utróby máterni proizsédyj, jáko ne býti sozdánije pomyšláše, za očés lišénije, iznemóže noháma i mnózajšaja tilésé pretknovénija, jáže o kámenije byváchu: no Tobóju i sijé bohátstvo sťažáv, vídit svit míra, i Tebé, svítov Stroíteľa, Bóha i Vladýku tvárem vozviščájet, i Sodíteľa vsemírnaho.

Usty i dušéju i umóm, ot pérsti ziždíteľski i pľunovénija očés zínicy dávšaho, i óbščeje prosviščénije, íže préžde slípýj ispovídaše tvárem vsemírnaho Smotríteľa i Stroíteľa, za milosérdije tókmo sozdánija vočelovičívšahosja i propovídaše jáko Bóha vsesílnaho: Jehóže knížnicy závistiju, i jéže k nim besídovánija otňúd ne mohúšče zriti, slípostvújušče mnózaje, izhnána ot sobórišča súdat, inohdá zínicy dávšaho slípómu dušévnyja i tilésnyja.

I iz Minei 3.

Sláva: I nyňi: Hl. 2. Slípýj rodívyjsja: (zri str. 278.)

Na Stichovnych. Čestným Tvoím: (zri str. 83.)

Hóspodi, sohrišájá: i O zemných vsích: (zri str. 91 i 92.)

Sláva: I nyňi: Hl. 2. Mimochoďá Isús: (zri str. 278.)

Po Nyňi otpuščaješi: Tropar', Hl. 5. Sobeznačaľnoje Slóvo: (zri str. 85.)

V Četvertok Voznesenija Hospodňa.

Na Velikoj Večerni.

Na Hóspodi vozzvach: Hl. 6. Hóspod' voznesésja na nebesá, da póslet Utíšiteľa míru: nebesá uhotóvaša prestól Jehó, óblacy voschoždénije Jehó: Ánheli divjátsja, čelovíka

zrjášče prevýše sebé: Otéc ždét, Jehóže v nídrach ímaf soprisnosúščna, Dúch že svjatýj velít vsím Ánhelom Jehó: vozmíte vratá, kňázi, vaša. Vsí jazýcy vosplesčíte rukámi, jáko vzýde Christós, ídíze bí pérvije. 2.

Hóspodi, Tvojemú vozneséniju udivíšasja Cheruvímy, zrjášče Tebé Boha na óblacích vozchoďášča, na níh síďášča: í slávím Ťa, jáko bláha mílost Tvojá, sláva Tebí. 2.

Na horách svjátých zrjášče Tvoje voznesénije Christé, síjánije slávy Ótci, vospívám Tvoj svítoobráznyj lícá zrak: kláňajemsja strastém Tvoím, počítám vóskresénije, slávnoje voznesénije slávjašče: pomíluj nas. 2.

Hóspodi, Apóstoli jáko víďiša Ťa na óblacích voznošíma, rydánijem sléz, žiznodávče Christé, skórbí íspolňájami, rydájúšče hlahólachu: Vladýko, ne ostáví nás sírych, íchže za mílosérdije vozľubíl jesí rabý Tvojá jáko blahoutróben: no poslí, jákože obíščál jesí nam, presvjatáho Tvojeho Dúcha, prosvíščájúšča dúšy nášja. 2.

Hóspodi, smotrénija soveršív táinstvo, pojém Tvojá učeníkí na hóru Jeleónskuju, voznosílsja jesí: í sé tvéř nebésnuju prošél jesí, mené rádi obníščávyj po mňi: í vozšéd, otonúduže ne razlučílsja jesí, vsesvjátáho Tvojeho Dúcha nízposlí, prosvíščájúšča dúšy nášja. 2.

Sláva: I nýňi: Nídr Otéčeskích ne razlúčsja, sladčájší Isúse, í s zemnýmí jáko čelovík poživ, dnes ot horý Jeleónskija voznésílsja jesí vo slávi, í páďšeje jestestvo naše mílostívno voznés, Otcú sposadíl jesí: tímže nebésníi bezplótných čínove čudesí udivlájúšesja, užasáhusja úžasom, í trépetom soderžímí, Tvoje čelovíkoľúbije velíčachu. S nímiže í my zemníi jéže k nam Tvoje snizchoždénije, í jéže ot nas voznesénije slavoslóvjašče, mólímsja, hlahóľušče: učeníkí í róždšuju řa Bohoródicu rádstí bezčíslennyja íspólnivyj vo Tvoje voznesénije, í nas spodóbi ízbránných Tvoích rádstí, molítvami ích, velíkija rádi Tvojeja mílosti.

Vchod. — Prokímen dne.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 2. Tako hlaholet Hospod: Budet v posłidnija dni javlena hora Hospodna, i dom Božij na versich hor, i vozvysitsja prevyše cholmov, i priidut k nej vsi jazycy. I pojdut Ľudije mnozi i rekuť: Priidite i vzydem na horu Hospodnu, i v dom Boha Jakovla, i vozvstit nam puť Svoj, i pojdem po nemu.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 62. Tako hlaholet Hospod: Idite, vnidite vraty moimi, uhotovite puť moj, i puť sotvorite Ľudem moim, i kamenije, ježe na puti, razmeščite: vzdvihnite znamenije na jazyki. Se bo Hospod slyšano sotvori do posłidnich zemli. Rcyte dšćeri Sionovi: Se Spasitel tvoj hrjadet, imijaj s Soboju mzdu Svoju, i dĽilo Svoje pred licem Svoim. I prozovet ja Ľudi svjaty, izbavleny Hospodem: ty že prozovešisja vzyskan hrad, i ne ostavljen. Kto sej prišedyj ot Jedoma, červleny rizy Jeho ot Vosora? Sej krasen vo utvari Svojej, vopijet s kripostiju velijeju. Az hlahoľu pravdu, i sud spasenija. Počto červleny rizy Tvoja, i odeždy Tvoja jako ot istoptanija točila, ispolnen istoptanija? Točilo istoptach jedin, i ot jazyk nišť muža so mnoju. Milost Hospodnu pomjanuch, dobrođiteli Hospodni pomjanu, chvalu Hospodnu vo vsich, imiže nam vzdajet Hospod, sudija blah domu Israilevu, navodit nam po milosti Svojej, i po množestvu pravdy Svojeja. I reče: I Ľudije li moi? čada, i ne otverhutsja: i bysť im vo spasenije ot vsjakija skorbi ich. Ne chodataj niže Anhel, no sam Hospod spase ich, zane Ľubit ich, i šćadit ich. Sam izbavi ich, i vosprijat ich, i voznese ich vo vsja dni vika.

Proročestva Zachariina čtenije. Hlava 14. Tako hlaholet Hospod: Se deň hrjadet Hospodeň, i stanut nozi Jeho v deň onyj na hory Jeleonsťij, prjamo Jerusalima, ot vostok solnca. I v deň onyj izydet voda živa iz Jerusalima, pol jeja v more pervoje, i pol jeja v more posłidneje, v žatvu i v vesnu budet tako. I budet Hospod v carja po vsej zemli, v deň onyj budet Hospod jedin. Imja Jeho

jedino okružajuščeje vsju zemľu i pustyňu, ot Havy daže do Remmona, protivu chrebtu Jerusalmľu: i voznesetsja, i na místi prebudet, ot vrat Venjaminovych, daže do místa dverej pervych, daže do vrat uholnych, i daže do stolpa Anameileva, daže do podtočilij carevych: obitajut v nem, i anathema ne budet ktomu, i vselitsja Jerusalm nadijajsja.

Na Litii. Hl. 1. Vozšéd na nebesá, otonúduže i sošél jesí, ne ostávi nas sírych, Hóspodi: da príidet Tvoj Dúch, nosja mir mírovi: pokaží synóm čelovičeskim dílá síly Tvojejá, Hóspodi čelovikolúbče.

Vozšél jesí Christé k beznačálnomu Otcú Tvojemú, neopisannych Jehó nídr ne razlučivysja, i prilóha Síly chvalénijem Trisvjatáho ne prijáša, no jedínaho Sýna i po vočelovičeenii poznáša Ťa, Hóspodi, jedínoródna Otcú. Vo množestvi ščedrót Tvoích pomíluj nas.

Anheli Tvoí, Hóspodi, Apóstolom hlahólachu: múžije Galiléjstii, čto stoité, zryášče na nébo? Sej jest Christós Boh voznesýjsja ot vas na nébo: Toj príidet páki, ímže óbrazom vídíte Jehó idúšča na nébo: poslužíte Jemú v prepodóbii i právdí.

Hl. 4. Jehdá prišél jesí na hóru Christé Jeleónskuju, Ótčeje soveršiti blahovolénije, užasóšasja nebésnii Ánheli, i ustrašíšasja preispódnii: predstáša že učenicý s rádstiju trépetní, jáko hlahólal jesí ím: prestól že hotovľášesja protiv óblak ždúšcij: vratá že nébo otvérzšeje dobrótu javľáše, i zemľá sokróvišča otkryvájet, Adámovu schoždéniju jáko poznátisja, i páki voschoždéniju: no stopý úbo vozvyšáhusja, jákože rúci, ustá že veľmi blahoslovľáchu, jákože slýšašesja: óblak podjémľáše, i nébo Tebé vnútr priját. Dílo sijé, Hóspodi, sodílal jesí velíkoje i preslávnoje, vo spasénije duš nášich.

Nízšédšeje jestestvo Adámovo v dólňijšyja strany zemľi, Bóže, novosotvorivj Sobóju, prevýše vsjákaho Načála i Vlásti vozvél jesí dnes: jáko bo vozľubív, sposadíl

jesí: jákože pomílovav, sojediníl jesí Sebí: jáko sojedinívyj spostradál jesí, i jáko bezstrásten postradáv, sproslávil jesí. No Bezplótnii: Kto jest sej, hlahólachu, krásnyj muž? no ne čelovík tóčiju, Boh že i čelovík, sovokuplénno i javlá-jemo. Ťímže udivléni Ánheli, vo oděždach litájušče ókrest učeníkóv, družii že stojášče, vopijáchu: múžije Galiléstii, Íže ot vas otíde, Sej Isús čelovík Boh, Boh čelovík, páki príidet, sudijá živých i mértvych, vírnym že dárújaj hrichóv proščénije, i véliju milost.

Jehdá voznésjsja jesí vo slávi Christé Bóže, učeníkóm zrjáščym, óblacy podimáchu Ťa s plótiju, vratá vzjášasja nebésnaja, lik Ánhelskij rádovašasja s vesélijem, hórňijšysja Síly zovjáchu hlahólušče: vozmíte vratá, kňázi, váša, i vnídet Car' slávy: učenicý že divjáščasja hlahólachu: ne razlučísja nas, Pástyrju dóbryj, no poslí nam Dúcha Tvojeho presvjatáho, nastavlájušča i utverždájušča, i prosviščájušča i osvjaščájušča dúšy nášja.

Sláva: I nýňi: Hóspodí, táinstvo jéže ot vikóv sokrovennoje i ot rodóv, ispólniv jáko blah, prišél jesí so učeníkí Tvoími na hóru Jeleónskuju, imíja Róždšuju Ťa Tvorcá i vsich Sodíteľa: Toj bo vo strásti Tvojejí máterski páče vsich bolíznovavšej, podobáše i slávoju plóti Tvojejí premnóhija nasladítisja rádoti: jejáže i my pričáščájuščasja, íže na nebesá voschódom Tvoím Vladýko, velíkuju Tvojú milost na nas bývšuju slávím.

Na Stichovnych: Hl. 2. Rodílsja jesí, jáko Sam voschofíl jesí, javílsja jesí, jáko Sam izvólil jesí: postradál jesí pló-tiju, Bóže naš, iz mértvych voskrésl jesí popráv smert': voznésjsja jesí vo slávi, vsjáčeskaja ispolňájaj, i poslál jesí nam Dúcha Božéstvennaho, jéže vospiváti i sláviti Tvoje Božestvo.

Vsi jazýcy vospleščíte rukámi, vosklíknite Bóhu hlásom rádovanija.

Vosprijémlemu Tebí Christé ot horý Másličnyja, Síly zrjášče, druh drúhu vopijáchu: Kto jest Sej? I hlahólet

k nim: Sej jest deržávnnyj i sílnyj, Sej jest sílnyj v bráni, Sej jest voístinnu Car' slávy. I počtó Jemú červlény rízy? Iz vosóra prichódit, jéze jest plóti, Ty že Sam jáko Boh odesnúju sid Velíčestvija, poslál jesí nam Dúcha svjatáho, da nastávit i spasét dúšy nášja.

Vzýde Boh v voskliknovénii, Hóspod vo hlási trúbňi.

Voznéslsja jesí vo slávi na horí Másličnij Christé Bóže, pred Tvoími učeníkí, i sil jesí odesnúju Otcá, vsjáčeskaja ispolňájaj božestvóm, i poslál jesí im Dúcha svjatáho, prosviščájusča i utverždájusča i osvjaščájusča dúšy nášja.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Vzýde Boh v voskliknovénii, Hóspod vo hlási trúbňi, jéze voznestí pádšij óbraz Adámov, i poslátí Dúcha Ufišitelja, jéze osvjatítí dúšy nášja.

Tropar', hl. 4. Voznéslsja jesí vo slávi Christé Bóže naš, rádoš sotvorívij učeníkóm, obítovánijem svjatáho Dúcha, izviščénnyj im bývšim blahoslovénijem, jáko Ty jesí Syn Bóžij, Izbávitel' mira. 3.

Otpust: V slávi voznešýjsja ot nas na nebesa, i odesnúju sidýj Bóha i Otcá, spasénija nášeho rádi, Christós istinnyj:

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar': Voznéslsja jesí: 3.

1. Sidalen, hl. 1. Ánhelom divjáščymsja voschóda strán-nomu, učeníkóm užasájusčymsja strašnomu vzýtija, vozšél jesí so slávoju jáko Boh, i vratá Tebí vzjášasja Spáse: sehó rádi Síly nebésnyja divláhusja vopijúšče: Sláva snizchoždéniju Tvojemú Spáse, sláva cárstviju Tvojemú, sláva voznéséniju Tvojemú, jedíne čelovikolúbče. — Sláva i nýňi: tojže.

2. Sidalen, hl. 3. Prevíčnyj Boh i beznačálnyj, jéze vo-spríját jestestvó čelovičeskoje, obohotvorív tájno dnés voznésé: Ánheli predtekúsče, Apóstolom pokázovachu Sehó idúšča na nebesá so slávoju mnóhoju: Tomú že poklonívšesja, hlahólachu: Sláva Bóhu voznésšemusja. Sláva i nýňi: tojže.

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličájem Ťa, životdávče Christé, i počítájem jéze na nebesá s prečistuju Ti plótiju Božéstvennoje voznesénije.

Stichi: Vsi jazycy vospleščíte rukámi, vosklíkníte Bóhu hlásom rádovanija. — Jáko Hóspod' výšnij strášen, Car' vélij po vsej zemlí.

Vzýde Boh v voskliknovénii, Hóspod' vo hlási trúbňi. — Vozmíte vráta, kňázi, váša, i vnídet Car' slávy.

Hóspod' na nebesí uhotóva prestól Svoj, i cárstvo Jehó vsími obladájet. — Rečé Hóspod' Hospodévi mojemu: Sidí odesnúju mené, dóndeže položú vrahí Tvojá podnóžije noh Tvoích.

Voznesísja na nebesá, Bóže, i po vsej zemlí sláva Tvojá. — Voznesísja, Hóspodí, siluju Tvojeju, vospojém i pojém síly Tvojá.

Sláva: I nýňi: Alliluja. 3.

Pripiv bolharskij: Vzýde Boh v voskliknovénii, Hóspod' vo hlási trúbňi: spastí óbraz Adámov.

Sidalen, hl. 5. Sošédyj s nebesé na zemnája i dólu ležáščij vo ádoví stráži, sovoskresívj jáko Boh, Adámov zrak, voznesénijem Tvoím Christé na nebesá vozvéd, prestólu Otéčeskomu Tvojemú sosídítela sođilal jesí, jáko mílostiv i čelovikofúbec. — Sláva: I nýňi: tojže.

Stepenna: Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Vzýde Boh v voskliknovénii, Hóspod' vo hlási trúbňi.

Po 50. Psalmi: Stichira, hl. 6. Dnes na nebesích hórnija Síly naše jestestvó zrášče, divjáščasja stránnaho óbraza voschódu, nedoumívachusja, druch ko drúhu hlahófušče: Kto sej prišédyj? vídašče že svojehó Vladýku, nebésnaja vratá vzjáti povelíváchu. S ními že neprestánno vospoím s plótiju otonúdu páki Hrjaduščaho, jáko Sudijú vsich i Bóha vsesílna.

Irmosi Kanonov. Hl. 5. 1. Spasíteľu Bóhu, v móri ľúdi nemókrymi nohámí nastávľšemu, i faraóna so vsevoínstvom potópľšemu, Tomú jedínomu poím, jáko proslávisja.

Hl. 4. *1. Otvérzu ustá mojá: (vsi pisni 1—9.). (zri Pokrov Pr. Ď. Marii).

Katavasija, hl. 4. Božéstvennym pokrovén medlenojazyčnyj mrákom, izvitíjstvova bohópisannyj zakón: tínu bo otrjás očesé úmnaho, vídit Súščaho, i naučájetsja Dúcha rázumu, chvaľá božéstvennymi písňmi.

3. Síloju Krestá Tvojeho, Christé, utverdí moje pomýšlenije, vo jéze pítí i sláviti spasitelnoje Tvoje voznesénije.

Sidalen, hl. 8. Vsid na óblaki nebésnyja, ostáviv mir súščym na zemlí, vozšél i sil jesí odesnúju Otcá, jáko jedinosúščen Semú syj i Dúchu: ášče bo i vo plóti javílsja jesí, no neprelóžen prebýl jesí: tímže čáješi soveršénija koncá, sudíti hrjadýj na zémľu míru vsemú. Pravosúde Hóspodi, poščadí dúšy nášja, prehrišénij ostavlénije dáruja, jáko Boh milostív, rabóm Tvoím.

Sláva: I nýni: tojže.

4. Uslýšach sluch síly Krestá, jáko raj otvérrezja im, i vozopích: Sláva sílí Tvojeje Hóspodi.

5. Útreňujušče vopijém Ti Hóspodi, spasí nas: Ty bo jesí Boh naš, rázvi Tebé inóho ne znájem.

6. Obýde mja bézdna, hrob mňi kit bysť, az že vozopích k Tebí čelovikolúbcu, i spasé mja desnica Tvoja Hóspodi.

Kondak, hl. 6. Jéze o nas ispólniv smotrénije, i jáže na zemlí sojedíniv nebésnym, voznéslsja jesí vo slávi Christé Bóže naš, nikákože otlučájasja, no prebyvája neotstúpnyj, i vopijá lúbjaščym Ĥa: Az jesm s vámi, i niktóže na vy.

Ikos. Jáže zemli na zemli ostavivšij, jáže pepelnaja persti ustupa-juščij, priidite vosprjanem, i na vysotu vozvedem oči i mysli, vperim vidy vkupi i čuvstva na nebesnaja vrata smertnii: nepščuim bytí v Masličnoj hori, i vzirátí na Izbavľajuščaho, na oblacich nosíma: otonudu bo Hospod na nebesa vosteče, i tamo darolubeznyj dary razdaja Apostolom Svoim, utíšiv ja jako otec, i utverdív ja, nastaviv jako synov, reče k nim: ne razlučajusja vas, az jesm s vámi, i niktože na vy.

7. V peščí óhnenňij pismoslóvcy spasýj ótroki, blahoslóven Boh otéc nášich.

8. Iz Otcá préžde vik roždénnaho Sýna i Bóha, i v poslídňaja líta voploščénnaho ot Dívy Mátere, svjaščénnicy pójte, Iúdije prevoznosite vo vsja víki.

Pripiv: Veličáj dušé mojá voznéssahosja ot zemlí na nébo Christá, žiznodávca.

(Ili sej: Veličáj dušé mojá vo slávi na nebesá s plótiju voznéssahosja Hóspoda).

9. Ťa páče umá i slovesé Máter Bóžiju, v líto Bezlít-naho neizrečénno róždšuju, vírnií jedínomúdrečno veličajem.

Vtoryj Pripiv: Ánheli voschoždénije Vladýki zrjášče, užasachusja, káko so slávoju vzjásja ot zemlí na hórňaja.

(Ili sej: Veličáj dušé mojá so slávoju na nebesá k Ótcu vozsédšaho Vladýku Christá).

Svitilen. Učenikóm zrjáščym Ťa, voznéslsja jesí Christé k Otcú sosídá, Ánheli predtekúšče zovjáchu: vozmíte vratá, vozmíte: Car' bo vzýde k načálnomu svítu slávy. 2.

Na Chvalite. Hl. 1. (Podoben Nebesnych Činov): Ánhelski v míri toržestvúim, na prestóli slávy Bóhu nosímomu vzyvájušče pínije: svjat jesí Ótče nebésnyj, soprisnosúščnyj Slóve, svjat jesí i Dúše vsesvjatýj. 2.

Načálnicy Ánhelov, smotrjájušče Spáse voschoždénija stránnoje, nedoumivachusja drúh k drúhu: čtó vídínije síjé? čelovík úbo zrákom vídimyj, jáko že Boh prevýše nebés s plótiju voschódit.

Galiléane zrjášče Ťa voznésenna ot Másličnyja horý s tilom, Slóve, slýšachu Ánhelov vopíjúšcích im: čtó stoité zrjášče? sej priidet páki s plótiju, ímže óbrazom vídíte.

Sláva: I nýni: Hl. 2. Rodílsja jesí: (zri str. 287.)

Po Slavoslovii: Tropar', Voznéslsja jesí vo slávi: (zri str. 288.)

Na Liturgii.

Antifon 1. Vsi jazýcy vospleščíte rukámi, vosklíknite Bóhu hlásom rádovanija.

Molitvami Bohorodicy, Spáse, spasi nas.

Sláva: I nýňi: Molitvami Bohorodicy:

Antifon 2. Vélij Hospód' i chválen zilo, vo hráďi Bóha nášeho, v hori svjafij Jehó.

Spasi ny Syne Božij, voznesysja vo slaví, pojuščyja Ti: Alliluja.

Antifon 3. Uslýšite sijá vsi jazýcy, vnušíte vsi živúščii po vselénňij.

Tropar', hl. 4. Voznéslsja jesí vo slávi: (zri str. 288.)

Vchodnoje. Vzýde Boh v voskliknovénii, Hospód' vo hlási trúbní.

Tropar'. Voznéslsja jesí vo slávi:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 6. Jéže o ňas: (zri str. 290.)

Prokimen, hl. 7. Voznesísja na nebesá Bóže, i po vsěj zemli sláva Tvojá.

Apostol. Dĭjáníj sv. Apóstol čtenije, zač. 1. Pévoje úbo slóvo sotvorich o vsich, o Teófile, jáže načát Isús tvoríti že i učítí, dáže do dne v oň že zapovídal Apóstolom Dúchom svjatým, íchže izbrá, voznesésja: Pred ními že i postaví Sebé živa po stradánii Svojém. v mnózych ístinnych známeníich, déňmi četýredesjafmi javlájasja im, i hlahóla, jáže o cárstvii Bóžii: s nímiže i jadýj, povelí im ot Jerusalíma ne otlučátisja, no ždátí obitovánija Ótča, jáže slýšaste ot mené. Jáko Joánn úbo krestil jest vodóju, vy že ímate krestítisja Dúchom svjatým, ne po mnózych sich dnech. Oní že úbo sošédšesja voprošáchu Jehó, hlahólušče: Hóspodi, ášče v líto sijé ustrojáješi cárstvije Israilevo? Rečé že k nim: ňisť váše rozumítí vremená i líta, jáže otéc položí v svojěj vlásti. No príjmete sílu, našédšu svjatómu Dúchu na vy, i búdete mi svídítelije v Jerusalími že i vo vsej Judéi i Samaríi, i dáže do poslídnich zemlí. I sijá rek, zrjáščim im vzjátsja: i óblak podját Jehó ot óčiju ich. I jehdá vzi rájušče bjáhu na nébo, idúšču Jemú, i se múža dva stásta pred ními v odéždí bílí, íže i rekósta: múžije Galiléjstii! čto stoité zrjášče na nébo? sej Isús voznesýsja ot vas na nébo, tákožde príjdet, imže óbrazom vídíte jehó idúšča na

nébo. Tohdá vozvratíšasja v Jerusalím, ot horý naricáje-myja Jeleón, jáže jest bliz Jerusalíma, subbóty imúščija puť.

Evanhelije ot Luki, zač. 114.

Vmisto Dostojno: Veličáj duše mojáj, Íže vo slávi na nebesá s plótiju voznésšahosja Hóspoda. — I Irmos. Ťá páče umá: (zri str. 291).

Pričasten. Vzýde Boh v voskliknovénii, Hóspod' vo hlási trúbňi. Allilúja.

Vmisto Vidichom svit: i Da ispolňatsja: (po zdišnemu obyčaju) Voznesísja na nebesá Bóže, i po vsěj zemlí sláva Tvojáj.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. Vozšéd na nebesá: — Vozšél jesí: — Ánheli Tvoí: (zri str. 286).

I iz Minei 3.

Sláva: (Svjataho, ašče imat) I' nýňi: Hl. 2. Rodílsja jesí, jáko Sam: (zri str. 287.)

Vchod. Prokimen velikij, hl. 7. Boh nas na nebesí i na zemlí, vsja jelíka voschofí, sotvorí.

Na Stichovnych. Hl. 2. (Podoben: Jehda ot dreva): Hlahólet íže vsjáčeskaja ispolňájaj ko učeníkóm, na hóru Jeleónskuju vozšéd: približisja, o drúzi Moi, voschoždénija vrémja: šédše naučíte jazýki slóvu, jáže slýšaste ot hlása Mojihó. Tohdá voznéslsja jesí vo slávi jákože na kolesnící: tímže trépetom Apóstoli užasachusja.

Vsi jazýcy vospleščíte rukámi, vosklíknite Bóhu hlásom rádovanija.

Jehdá Máteri so učeníkí, sputešestvujuščym druh drúhu v Vithániju, Christé, voznésł jesí rúci Tvoí vo blahoslovenije ich, i vnehdá blahoslovítí ich, óblak svíta ot očés ich ábije vzját Ťa: tohdá voznéslsja jesí vo slávi, i desnosidáteľ voístinnu javílsja jesí, Ótcu spoklaňajem.

Vzýde Boh v voskliknovénii, Hóspod' vo hlási trúbňi.

Priidíte sovzýdem vírnii, na vysókuju hóru Jeleónskuju, jákože Apóstoli sovoschoďášče: i na vysotú vzměš serdcá i mysli, úzrim Hóspoda nýňi nosíma: Jemúže bla-

hodárno rádujuščasja vozopím: sláva vozneséniju Tvojemú, Mnohomilostive.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Na horách svjatých: (zri str. 284.)

Po Nýňi otpuščaješ: Tropar' Prazdnika: Voznéslsja jesí:

Neděla 7-aja po Paschi.

(Bohonosnych Otec 318. iže v Nikei.)

V subbotu na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Tri Stichiry voskresni 6-ho hlasa, (zri str. 92—93.) Po sich Vozneseniju tri (zri str. 283—284..) i Otec sija:

Iz čréva rodílsja jesí: (zri Sv. Otec VI. sob. po 16. juľ. na več.).

Kto Tvojú Spásu rízu razdrá? (zri Sv. Otec po 11. okt.

— na večerni).

V bréh pádajet hrichá, Árij voznenavídivyj svíta ví-
dítí, i božéstvennoju rasterzájatsja údiceju vo vnútrennych,
vse izdátí suščestvo i dúšu núžno, druhij Júda byv nrá-
vom i óbrazom: no sobór iže v Nikéi, Sýna Bóžija Ťa pro-
povída, Hóspodi, Otcú i Dúchu soprestólna.

Árij bezúmnyj, presvjatýja Trójcy presičé jedinonáčá-
lije v tri bezzakónnaja že i nesráslennaja suščestvá: tímže
otcý bohonósnii sošédšesja usérdno, révnostijú razžizájemi,
jákože Thestvitánin Ilíja, duchóvnym posikájut mečem studú
naučívšaho chúlrika, jákože Dúch viščáše.

Sláva: Tájnyja dnes Dúcha trubý, bohonósnaja otcý,
voschválím, písнопívšyja posredí cérkve pišň slíčnuju bo-
hoslóvíja: Trójcu jedínu nepremínnuju, suščestvo že i Bo-
žestvo: nizložíteli Árijevy, i pravoslávnych pobórniki, mo-
láščyjasja vsehdá Hóspodu, pomílovatisja dušám našym.

I nýňi: Kto Tebé ne ublažít: (zri str. 93). — Prokimen dne.

Bytíja čténije. Hlava 14. Slýšav Avrám, jáko plínén byst
Lot bratánič jehó, sočté svojá domočádcy trista i osmná-
desat, i pohná v slid ich dáže do Dána, i napadé na ňa
nóščiju sam i ótrocy jehó s nim, i porazí ich, i honí ich
do Chovála, jéže jest ošúuju Damáska: i vozvratí vsjákaho

koňá sodómskaho, i Lóta bratániča svojehó vozvratí, i vsja iminija jehó, i žený, i lúdi. Izýde že car' sodómskij v srítenije jemú, po vnehdá vozratitisja jemú ot síča chodolohomórskaho, i s carmí íže s nim vo udól Sáviňu: síjé že bjáše póle carévo. I Melchisedék, car' salímskij, iznesé chlíby i vinó (bjáše bo svjaščénnik Bóha výšňaho). I blahosloví Avráma, i rečé: blahoslovén Avráma Bóhom výšnim, íže sozdá nébo i zémľu, i blahoslovén Boh výšnij, íže predadé vrahí Tvojá pod rúki Tebí.

Vtoráho zákóna čténije. Hlava 1. Vo dnech óňich, rečé Mojsěj k synóm Izráilevym: vídite, predách pred licém vášim zémľu: všédše nasľidujte zémľu, júže klátsja Hóspod' otcém vášym, Avraámu, Isæáku i Jákovu, dátí im i símeni ich po nich. I rekóch k vam vo vrémja óno, hlahóľa: ne vozmóhu jedín vodíti vas, Hóspod' Boh naš umnóžil vy jest', i se jesté dnes jáko zvízdy nebésnyja mnóžestvom. Hóspod' Boh otéc nášich, da príložit vam, jáko da búdete týsaščami suhúbo, i da blahoslovít vas, jákože hlahóľa vam: i vzjach ot vas múži múdry, i svídomy, i smýsleny, i postávi ich vladíti nad vámi, tysjaščenačálniki, i stonačálniki, i pjad-desjatonačálniki, i desjatonačálniki, i pismovvodíteli súdijám vášym. I zapovídash súdijám vášym vo vrémja óno, hlahóľa: razslúšajte posreďí brátij vášich, i sudíte právedno posreďí múža, i posreďí bráta jehó, i posreďí prišélca jehó, da ne poznájete licá v sudí: máloму i velíkomu súdiši, i ne ustyďišisja licá čelovičeska, jáko sud Bóžij jest'.

Vtoráho zákóna čténije. Hlava 10. Vo dnech óňich, rečé Mojsěj k synóm Israilevym: se Hóspoda Bóha Tvojehó nébo, i nébo nebesé, zemľá i vsja, jelíka suť na nej: obáče otcý vášja proizvóli Hóspod' ľubíti ja: i izbrá símja ich po nich vas páče vsich jazýk, deň sej. I obrízíte žestosérdije váše, i výi vášeja ne ožestočíte ktomú. Íbo Hóspod' Boh naš, sej Boh bohóv i Hóspod' hospodéj: Boh velíkij, krípkij i strášnyj, íže ne divítsja licú, níže vzémlet dar;

tvorjáj sud prišélcu i siroti i vdovi, i lúbit prišélca, dáti jemú chlib i rízu. (I vozlúbite prišélca, prišélcy bo bíte v zemli Egípetstij). Hóspoda Bóha Tvojeho da uboíšisja, i Tomú jedínomu poslúžiš, i k Nemú prilipíšisja, i ímenem Jehó kleníšisja: Toj chvalá tvojá, i Toj Boh tvoj, íže so-tvorí tebi velíkaja i slávnaja síj, jáže vídista óči tvoí.

Na Stichovnych. Stichiry voskresny, hl. 6. Voskresénije Tvojé: (zri str. 93.) — i pročíi.

Sláva: Hl. 4. Molébnuju pámjať dnes bohonósnych Ot-cév, ot vsejá vselénnyja sobrávšichsja v svítlim hrádi Ní-kéjsim, pravoslávnych sobránija, blahočestvujúšče vírno prázdnujem: síi bo lútahe Ária bezbóžnoje velínije blahočestnomúdreňni nizložiša, i ot katholíčeskija Cérkve sobórni toho izhnáša, i jáсно Sýna Bóžija jedínosúščna i soprisno-súščna, préžde vik súšča, vsich naučíša ispovidati, v izobraženíi víry izvístno i blahočéstno síje izložívše. Tímže i my božéstvennym ich povelínijem poslídstvujúšče, izvístno vírujúšče, slúzím s Otcém Sýnu i Dúchu vsesvjatómu, v jedínom Bóžeství, Trójci jedínosúščnij.

I nýňi: Hóspodi, táinstvo: (zri str. 287).

Po Nýňi otpuščaješ: Tropar', hl. 6. Ánhelskija Síly: (zri 94).

Sláva: Hl. 8. Preproslávlén jesí, Christé Bóže naš, svítla na zemli otcý náši osnovávyj, i fími ko ístinňij víri vsja ny nastávivyj, Mnohoblahoutróbné, sláva Tebí.

I nýňi: Hl. 4. Voznéslsja jesí: (zri str. 288.)

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Ánhelskija Síly: 2. (zri str. 94).

Sláva: Preproslávlén jesí: (zri vyšše).

I nýňi: Voznéslsja jesí: (zri str. 288).

1. Sidalen, hl. 6. Hróbu otvérstu: (zri str. 95).

Hóspodi, predstojáše: (zri str. 95).

Sláva: I nýňi: Blahoslovénnuju narekíj: (zri str. 94).

2. Sidalen, hl. 6. Žívót vo hróbi: (zri str. 95).

Vólnoju Tvojéju smértiju živót bezsméртnyj obrítóchom, vsesílne jedíne vsich Spáse: Ty bo v čestnóm Tvojém vostánii vsja vozzvál jesí, razrušívjy ádovu pobídu i smérti. žaló.

Sláva: I nýňi: Bohoródice Ďívo, molí: (zri str. 95).

Po Neporočnych: Ánhelskij sobór:

Ipakoj i pročaja jakože na str. 96.

Irmosi Kanonov: Jáko po súchu: (zri str. 96).

Spasíteľu Bohu: (zri str. 289).

Katavasija, hl. 4. Božésvennym pokrovén medlenojazyčnyj: (zri str. 290).

Po 3. Pisni: Kondak i Ikos Vozneseniju zri str. 290.

Sídalén Otcem, hl. 4. Svitílnicy presvítlii ístiny Christóvy míru javítesja na zemlí, voístinnu blažénňijšii Otcý Bohoviščánnii, izsušívše jéresi chúlnych jazykovrédij, i uhasívše plamennovidnaja zloslávnych smuščénija: tímže jáko Svjátíteľije Christóvy molítesja, spastísja nam.

Sláva: Hl. 4. Nikéjskij svítlyj hrad, dnes ot vsejá zemlí k sebí prizvá trista i osmnádesjať Svjaščennonačálnikov, na hlahólavšaho chulú Ária, i umaľájusčaho ot Trójcy Sýna i Slóva voístinnu Bóžija: íže Ária nízložše, víru utverdíša.

I nýňi: Vozšéd na nebesá so slávoju, i sosidýj Otcú odesnúju, níkakože razlučísja jesí Čelovikolúbče Christé: Dúcha že svjatáho premúdrym učeníkóm Tvoím posláti obiščávjy, i nášja ozarívjy mysli, dážd prosviščénije, jáko da neprestánno pojém Ťa, Vladýko.

Po 6. pisni: Kondak, hl. 8. Apóstol propovidanije i Otec dogmáti, cérkvi jedínu víru zapečatlíša: jáže i rízu nosjášči ístiny, ot jéže svýše bohoslóvija, ispravlájet i slávit, blahočéstija velíkoje táinstvo.

Ikos: Vysókim propovidanijem Bóžiju Cerkóv uslýšim vopijúšču: žázdaj da hradét ko mňi i pijét čášu júže deržú. Čáša jest premúdrosti, síje pitíje ístiny slóvom počerpóch, vódu prolívájusču ne prekoslóvije, no ispovfdanije; júže pijá nýňišnij Izráil, Bóha zrit viščájusča: vídite, vídite, jáko sam az jesm, i ne premiňájusja, az Boh pėrvyj, az že i po sích, i

rázvi Mené ništ inóho otňúd: otsjudú přičáščajuščiijsja nasýfatsja, voschválat blahočéstija velikóje táinstvo.

Po 9. pisni: Svjat Hóspod Boh naš. 3.

Svitilen voskresen: Tiveriádskoje móre: (zri str. 35.)

Sláva: Ótec božéstvennych dnes pámjat prázdnujušče, molěňmi tich, mólim Vseščédre, vsjákaho vréda jeresěj izbávi lúdi Tvojá Hóspodi, i vsja spodóbi Otcá i Slóva sláviti, i svjataho Dúcha.

I nýňi: Učenikóm zrjáščym Ťá: (zri str. 291).

Na Chvalite: Četyri Stichiry voskresny (zri str. 98). Po sich:

Hl. 6. (Podob. Vse otložše): Vse sobrávše dušévnoje chudóžestvo, i božéstvennym Dúchom usmotrívše, nebésnyj i čestnýj simvól víry, čestníi Otcý bohopísanňi načertáša: v němže jávstvenňiše Róždšemu sobeznačálnaho Slóva naučájut, i vseistinno jedinosúščnaho, i Apóstolskim poslídujušče projávlénno učeníjem, blahoslávnii i prebohátii istinno i bohómúdríi.

Vse prijémše úmnoje sijánije svjataho Dúcha, prejestéstvenňišeje blahoslóviye, krátkimi hlahóly i mnóhim rázumom, bohoduchnovénno proviščáša, jáko Christóvy propovidnicy, evanhélskich predstátelije učeníj blažénnii, i blahočestívych predáníj, svýše prijémše sich otkrovénije jávi, i prosviščšesja, izložíša víru bohonaučénnuju.

Blahoslovén jesť Hóspodi Bóže Otec nášich, i chválno i prosláveno ímja Tvojé vo víki.

Vse sobrávše pástyrskoje iskústvo, i járošt podvíhše nýňi právedňijšuju, otmstítelňi tážkija othnáša i páhubnyja vólki, práščeju Dúcha, izvérhše ot cerkóvnaho ispolnénija, pádšyja jáko k smérti, i jáko neiscílno nedúhovavšyja, bóžestvenníi pástyrije, i jáko rabý istinňijšii Christóvy, i božéstvennaho propovidánija, táinicy svjaščénnijšii.

Soberite jemú prepodóbnii jehó. zaviščájúščyja zavít jehó o žértvach.

Vse sobrávše: (1-aja stichira).

Sláva: Hl. 8. Svjatých otcév lik ot konec vselénnyja stékšijsja, Otcá i Sýna i Dúcha svjataho, jedíno suščestvo

naučiša i jestestvo, i tájnu bohoslóvija jasno predáša cérkvi: ichže pochvalájušče víroju ublažím, hlahóľušče: o božestvennyj póľce, bohohlahóľivii orúžnicy opolčénija Hóspodňa, zvizdy mnohosvítlyja mýslennyja tvérđi, táinstvennaha Sióna neborímii stolpí, mirodochnovénňii cvíti rájstii, vsezlátaja ustá Slóva, níkéjskaja pochvaló, vselénnyja ukrašénije, príľžno molítejsja o dušách nášich.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Po Slavoslovii velikom Tropar' voskresen. — Po Otpusti: Sláva:

I nýňi: Stichira Evanhelskaja, hl. 6. Po jéže v ad sošéstvii: (zri str. 35.)

Na Liturgii.

Tropar', hl. 6. Anhélskija Síly: (zri str. 94.)

Tropar' Voznesenija, hl. 4. Voznéslsja jesí: (zri str. 288.)

Tropar' Otcem, hl. 8. Preproslávlen jesí: (zri str. 296.)

Sláva: Kondak, hl. 8. Apóstol propovídanije: (zri str. 297.)

I nýňi: Jéže o nas: (zri str. 290.)

Prokimen, hl. 4. Blahoslovén jesí Hóspodí Bóže otéc nášich, i chváľno i proslávleno Ímja Tvojé vo víki.

Apostol. Díjáníj svjatých Apóstol čténije, zač. 44. Vo dni óny, sudí Pável mimoítí Jefés, jáko da ne búdet jemú zakosňítí v Asii: tšcháše sja bo, ášče vozmóžno búdet, v deň pjatdesjátnyj býti v Jerusalími. Ot Milíta že posláv v Jefés, prizvá presvítéry cerckóvnyja. I jákože príidóša k nemú, reče k nim: Vnímájte úbo sebí, i vsemú stádu, v némže vas Duch svjatýj postávi Jepískopy, pastí cérkov Hóspoda i Bóha, júže stažá króvíju svojéju. Az bo vim sijé, jáko po otšéstvii mojém vnidut vólci tážci v vas, ne ščaďáščii stáda. I ot vas samích vostánut múžije hlahóľuščii razvraščénnaja, jéže ottorháti účeniki v slíd sebé. Sehó rádí bdíte, pominájušče, jáko tri líta, nošč i deň ne prestájach učá so slezámi jedínaho kohóždo vas. I nýňi predajú vas, brátije, Bóhovi i slóvo blahodáti Jehó, mohúščemu nazdáti, i dáti vam naslídije v osvjaščénných vsich. Srebrá, ilí zláta,

ilí riz, ni jedínaho vozželách. Sámi víste, jáko trébovaniju mojemú i súščim so mnóju, poslužísti rúci moí síi. Vsja skazách vam, jáko táko truždájusčimsja, podobájet zastupáti nemoščnýja, pomináti že slóvo Hóspoda Isúsa, jáko sam rečé: blaženňije jesť páče dajáti, néželi priimáti. I sijá rek, preklón kolína svojá, so vsími ími pomolísja.

Evanheliije ot Joanna, zač. 56.

Pričasten: Chvalíte Hóspoda s nebés: Druhij: Rádujtesja právednii o Hóspodi: právym podobájet pochvalá. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Iz čréva rodílsja: — Kto Tvojú Spáse: — V bréh pádajet hrícha: (zri str. 294.) I Minei 3.

Sláva: Tájnyja dnes: (zri str. 294.)

I nýňi: Na horách svjatých: (zri str. 284.)

Na Stichovnych: Vse sobrávše dušévnoje: (zri str. 298.)

Vse prijémše úmnoje: (zri str. 298.)

Vse sobrávše pástyrskoje: (zri str. 298.)

Sláva: Hl. 3. Apóstolskich predánij izvístnii chranítelije býste, svjatíi Otcý: svjatýja bo Trójcy jedinosúščnoje pravoslávno naučívše, Árijevo chulénije sobórňi nizložíte; s nímže i Makedónia duchobórca obličívše, osudíte Nestória, Evtichia i Dioskóra, Savéllia že i Sevíra bezhlávna: íchže preléstí isprosíte izbávitisja nam, i neskvérnomu nášemu žitijú v víri sochranítisja, mólímsja.

I nýňi: Hl. 6. Vzýde Boh: (zri str. 288.)

Po nýňi otpuščaješi: Tropar': Preproslávlen jesí: (zri str. 296.)

Sláva: Svjataho, aščé ímat.

I nýňi: Voznéslsja jesí: (zri str. 288.)

Neďíla Sošestvija svjataho Ducha.

Na velikoj Večerni.

Blažen muž:

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. Pjatdesjátnicu prázdnujem i Dúcha prišéstvije, i predložénije obiščánija, i nadéždy is-

polnénije, i táinstvo jeliko, jáko veliko že i čéstno: tímže vopijém Ti: Sodíteľu vsich, Hóspodi, sláva Tebí. 2.

Jazykami inoródných obnovil jesí Christé Tvojá Učeníkí, da tími Ťa propovídat bezsmétnaho Slóva i Bóha, podajúščaho dušám nášym véľiju mílošť.

Vsjá podajét Duch svjatýj, tóčit proróčestvija, svjaščénniki soveršájet, neknížnyja múdrosti naučí, rýbari bohoslóvcy pokazá, ves sobirájet sobór cerkóvnyj. Jedinosúščne i soprestólne Otcú i Sýnu, Ufišíteľu, sláva Tebí.

Hl. 2. Víďichom svit ístinnyj, prijáchom Dúcha nebésnaho, obrítóchom víru ístinnuju, nerazdíľnij svjatij Trójci poklaňajemsja: Ta bo nas spaslá jest. 2.

Vo Prorócích vozvístil jesí nam puť spasénija, i vo Apóstolích vozsijá Spáse naš blahodát Dúcha Tvojeho: Ty jesí Boh pėrvyj, Ty i po sich, i vo víki Ty jesí Boh naš.

Vo dvórich Tvoích vospojú Ťa Spáse míra, i preklóň koľina pokloňúsja Tvojejí nepobídímij síľi, večer i útro i polúдне, i na vsjakoje vrémja blahoslavlú Ťa Hóspodi.

V dvórich Tvoích Hóspodi, vírnii koľina duš i tílės preklóňše, vospívajem Ťa beznačálnaho Otcá, i sobeznačálnaho Sýna, i soprinosúščnaho, i presvjatáho Dúcha, prosviščájuščaho i osvjaščájuščaho dúšy nášja.

Trójcu jedinosúščnuju pisnoslóvim, Otcá i Sýna so svjatým Dúchom: táko bo propovídaša vsi Prorócy i Apóstoli s Múčeníkí.

Sláva: I nýňi: Hl 8. Priidíte ľúdiže, triipostásnomu Božestvú poklonímsja, Sýnu vo Otcí, so svjatým Dúchom: Otec bo bezlítno rodí Sýna soprinosúščna i soprestólna, i Dúch svjatýj bí vo Otcí, s Sýnom proslavlájem: jedina síla, jedíno suščestvó, jedíno Božestvó: Jemúže poklaňajúščesja vsi hlahólem: svjatýj Bóže, vsja soďíjavj Sýnom, soďíjstvom svjatáho Dúcha: svjatýj Krípkij, Ímže Otcá poznáchom, i Duch svjatýj príide v mír: svjatýj Bezsmétnýj

utišiteljnij Dúše, ot Otcá ischoďáj i v Sýňi počívájaj: Trójce svjatája, sláva Tebí. — Prokimen dne.

Čisl čtenije. Hlava 11. Reče Hospoď ko Mojseju: soberi mi sedmdesjat mužej ot stavec Israilevych, ichže ty sam visi, jako sii suť starcy ľudej, i knižniki ich, i prive-deši ich v siň sviđinija, i stanut tu s toboju. I snidu i voz-hlahoľu tamo s toboju, i otimu ot Ducha suščaho v tebi, i vozložu na nich, i posobstvujut s toboju, stremleniju ľudej, i ne povodiši ich ty jedin. I sobra Mojsej sedmdesjat mužej ot stavec ľudej i postavi ich okrest sini. I snide Hospoď vo oblaci i hlahola Mojseju, i vzjat ot Ducha iže v nem, i položi na sedmidesjati mužej stavec: a jakože počí Duch na nich i prorekoša, i ktomu ne priložiša. I ostaša dva muža v stanu, imja jedinomu Jeldad, i imja vtoromu Modad: i počí na nich Duch, i sii biša ot napisannych i ne priidoša v siň, i proročestvovasta v stanu. I pritek junoša vozvisti Mojseju i reče jemu, hlahoľa: Jeldad i Modad pro-ročestvujeta v stanu. I otviščav Isus syn Navin, predstojaj Mojseju, izbrannij jeho, reče: Hospodi Mojseje, vozbrani im. I reče jemu Mojsej: ne revnuješ li ty mňi? i kto dast vsim ľudem Hospodnim byti proroki, jehda dast Hospoď Ducha Svojego na nich?

Proročestva Joileva čtenije. Hlava 2. Tako hlaholet Hospoď: Čada Sionova, radujtesja i veselitesja o Hospoďi Bozi vašem, jako dade vam brašna v pravdu, i odoždit vam dožď rannij i pozdnij, jakože prežde. I napolňatsja humna pšenicy, i izlijutsja točila vina i jelea. I vdam vam vmisto ľit, ichže pojadoša pruzi i husenicy, rža i chrustove, sila moja velikaja, juže poslach na vy: i sňiste jadušče i nasytitesja, i pochvalite imja Hospoda Boha vašeho, lže sotvori s vami čudesa, i ne postyďatsja ľudije moi v vik. I razumijete, jako posredi Israila az jesm, i az Hospoď Boh vaš, i nišť inoho razvi mene: i ne postyďatsja ktomu ľudije moi v vik. I budet po sich, izliju ot Ducha mojeho

na vsjakuju ploť, i prorekuť synove vaši i dšćeri vaša, i starcy vaši sonija viďat i junoši vaši víďinija uzrjat. Ibo na raby moja, i na rabyni moja vo dni ony izliju ot Ducha mojeho, i prorekuť. I dam čudesa na nebesi hori, i znamenija na zemli nizu, krov i ohň i kurenije dyma. Solnce preložitsja v tmu i luna v krov, prežde prišestvija dne Hospodňa velikaho i strašnaho. I budet, vsjak iže ašće prizovet imja Hospodne, spasetsja.

Proročestva Jezekiileva čtenije. Hlava 36. Tako hlaholet Hospoď: Priimu vas ot jazyk i soberu vy ot vsich jazyk strannych, i vvedu vy v zemľu vašu: i okropľu na vy čistuju vodu, i očistitesja ot vsich nečistot vašich, i ot vsich idol vašich, i očišču vy. I dam vam serdce novoje, i Duch novyj dam vam: i otimu serdce kamennoje ot ploti vašeja, i dam vam serdce plofanoje, i Duch moj dam v vas: i sotvorju da vo opravdaniich moich chodíte, i sudby moja sochranite i sotvorite. I vselitesja v zemľu, juže dach otcem vašym, i budete mi v ľúdi, i az budu vam v Boha.

Na Litii. Hl. 2. Vo Prorócih: — Vo dvórich Tvoích vospojú Ťa: — Vo dvórich Tvoích Hóspodi: (zri str. 301).

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Jehdá Dúcha Tvojeho poslál jesí, Hóspodi, síďáščym Apóstolom, tohdá jevréjskija diti zrjášće (sijá) užasachusja úzasom: slýšachu bo ja viščájušća inými stránnymi jazýki, jákože Duch podaváše im: nevíždi bo súšće umudrišasja, i jazýki v víru ulovívše, božestvénnaja vitíjstvovachu: tímže i my vopijém Ti: Íže na zemli javléjsja, i ot prélesti spasýj nas, Hóspodi, sláva Tebí.

Na Stichovnych. Hl. 6. Ne rozumíjušće jazýcy, Hóspodi, presvjatáho Ducha na Apóstoly Tvojá bývšija síly, izmínije jazýk pijánstvo býti mňachu: my že utverdivšesja ot nich, neprestánno síce hlahólem: Dúcha Tvojeho svjatáho ne otimí ot nas, mólimtisja, Čelovikolúbče.

Séďce čisto sozíždi vo mňi Bóže, i duch prav obnoví vo utróbi mojéj.

Hóspodi, svjatáho Dúcha našéstvije Apóstoly Tvojá ispólnivšeje, inými jazýki hlahólati ustróí: tímže preslávnoje nevírnym úbo pítánstvo mňášesja, vírnym že chodátajstvenno spasénija: jehóže sijánija i nas spodóbi, mólintisja Čelovikolúbče.

Ne otvérzi mené ot licá Tvojehó, i Dúcha Tvojehó svjatáho ne otimí ot mené.

Carjú nebésnyj, Utišiteľu, Dúše ístiny, Íže vezdí syj i vsja íspolňájaj, sokróvišče blahích, i žízni podáteľu, priidi i vselísja v ny, i očisti ny ot vsjákija skvérny, i spasí, Bláže, dúšy nášja.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Jazýcy inohdá razmisíšasja, dérzosti rádi stolpotvorénija, jazýcy že nýňi umudrišasja, slávy rádi bohovídnija: támo osudí Boh nečestívyja pohrišénijem, zdi prosvítíl jest Christós rýbari Dúchom: tohdá uprazdnisja bezhlásije k mučéniju, nýňi obnovlájetsja sohlásije ko spaséniju duš nášich.

Po Nýňi otpuščaješi: Tropar', hl. 8. Blahoslovén jesí Christé Bóže naš, Íže premúdry lovcý javlěj, nizposláv im Dúcha svjatáho, i tími ulovlěj vselénuju: Čelovikolúbče, sláva Tebí. 3.

Otpust: Vo óhnennych jazýcich s nebesé nizposlávij presvjatáho svojehó Dúcha na svjatýja svojá Učeníki i Apóstoly, spasénija nášeho rádi, Christós ístinnyj:

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar': Blahoslovén jesí Christé: 3.

1. Sidalen. Hl. 4. (Podoben Udivisja Josif): Poprázdenstvennyj, vírnii, i konéčnyj prázdnik prázdnuim svítlo: sej jest Pjatesjárnica, obiščánija íspolnénije i predložénija v sej bo ohň Utišitelev sníde na zémľu, jáko v víd'í jazýk, i učeníki prosvítí, i sijá nebotaínniki pokazá: svit príide Utišiteľa, i mír prosvítí.

Sláva: I nýňi: Tojže.

2. Sidalen. Hl. 4. Dúcha ístóčnik príšéd na zémľu, vo óhnennyja ríki razdíľajasja mýslenno, Apóstoly orošáše

prosviščája: i byst im óblak orošájaj ohň, prosviščájaj tich i odoždájaj plámeň: ímiže my prijáchom blahodáf ohném že i vodóju: svit príide Utišiteľa, i mir prosvítí.

Sláva: I nýňi: tojže.

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličájem Ťa, životdávče Christé, i čtem vsesvjatýj Duch Tvoj, Jehóže ot Otcá poslal jesí božéstvennym učeníkóm Tvoím.

Stichi: Nebesá povídajut slávu Bóžiju, tvorénije že rukú Jehó vozviščájjet tverd'. — Slóvom Hóspodnim nebesá utverdišasja i Dúchom ust Jehó vsja síla ich.

Ohň pred Nim predidet, i popalít ókrest vrahí Jehó. — Pósleši Dúcha Tvojeho, i sozízduťsja, i obnovíši licé zemlí.

Duch Tvoj blahíj nastávit mja na zémľu právu. — Sérđce čisto sozízdi vo mňi Bóže, i duch prav obnoví vo utróbi mojéj.

Ne otvérži mené ot licá Tvojeho, i Dúcha Tvojeho svjataho ne otímí ot mené. — Hóspod' krípost' lúdem Svoím dať, Hóspod' blahoslovít' lúdi svojá mírom.

Sláva: I nýňi: Alliluja 3.

Pripiv bolharskij: Sláva Tebí Trójce svjataja: Ótče i Slóve i Dúše svjatýj: sláva Tebí Bóže.

Sidalen. Hl. 8. (Podob. Poveľinnoje tajno): Po vostánii Christé jéže ot hróba, i jéže k vysofí nebésnoj božéstvennom voznesénii, bohovídcem slávu Tvojú nizposlal jesí Ščédre, dúcha právaho obnovívyj učeníkóm: tímže jáko husľ musikijskaja, vsím vozhlasiša bóžestvennym brjacáalom táinstvenno, Spáse, hlašenija i smotrénije Tvojé.

Sláva: I nýňi: tojže. — Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Duch Tvoj blahíj nastávit mja na zémľu právu.

Po Evanhelii abije Psalom 50. — Sláva: Molíťvami svjatých Apóstol: — I nýňi: Molíťvami presvjatýja Bohoródicy: — Stich: Pomiluj mja Bože: i Stichira, hl. 6. Carjú nebésnyj: (zri 304).

Irmosi Kanonov. Hl. 7. Póntom pokrý faraóna s kolesnicami, sokrušájaj bráni mýšceju vysókoju: poím Jemú, jáko proslávísja.

Hl. 4. *1. Božéstvennym pokrovén: (zri str. 290).

3. S vysoty síloju, učeníkóm Christé, dóndeže oblečétesja, rekl jesí, sídíte vo Jerusalími: Áz že jáko Mené, Utšítela inóho, Dúcha Mojhó že i Otčá pošlú, v Némže utverditésja.

*3. Razvérze utróby nečádstvovávšija úzy, dosádu že neudoboterpímu blahočádstvujuščija, jedna molítva Proróčicy dréve Ánny, nosjáščija duch sokrušen k Sílnomu i Bóhu rázumov.

Sidalen. Hl. 8. Spásovi račítelije rádsti ispolníšasja, i derznovénije prijáša, préžde bojáščiisja: jáko Duch svjátýj dnes svýše sníde na dom učeníčeskij, i in inája hlahólaše k lúdem: jazýcy bo razsíjašasja vídimi, jáko ohň, i sich ne opalí, no páče orosí.

Sláva: I nýňi: tojže.

4. Smotrjájaj Prorók v poslídnaja Tvojé Christé prišéstvije, vopijáše: Tvojú uslýsach Hóspodi sílu, jáko vsja spastí pomazánnyja Tvojá prišél jesí.

*4. Carjú caréj, jakovýj ot jakóvaho jedín, Slóve, proizsédyj ot Otčá bezvinóvnaho, ravnomóščnaho Tvojhó Dúcha Apóstolom ístinno poslál jesí, jako blahodíteľ, pojúščym: Sláva deržávi Tvojej Hóspodi.

5. Strácha rádí Tvojhó začátyj Hóspodi, vo črévi Prorókov, i roždénnyj na zemlí, Duch spasénija, apostólskaja serdcá sozidájet čistá, i vo vírných právyj obnovlájetsja: svít bo i mir zané Tvojá poveľínija.

*5. Rišíteľnoje očiščénije hrichón, ohneduchnovénnuju priimíte Dúcha rósu, o čáda svitobráznaja cerkóvnaja: nýňi ot Sióna bo izýde zákón, jazykoohneobráznaja Dúcha blahodát.

6. Plávajuščaho vo molví žitéjskich popečénij, s korablém potoplájema hrichí, i dušetlínnomu zvirju primetájema, jáko Jóna Christé vopijú Ti, iz smertonósnyja hlubiný vozvedí mja.

*6. Očišćenije nam Christé, i spasénije, Vladýko vozsiljal jesti ot Dívy, da jáko Proróka ot zvirja morskáho pérsej Jónu, ot tli ischitšiji vseho Adáma vseródna, pádšaho.

Kondak, hl. 8. Jehdá snizšéd jazýki slijá, razdílaše jazýki Výšnij: jehdá že óhnennyja jazýki razdajáše, v sojedínénije vsja prizvá: i sohlásno slávím vsesvjatáho Dúcha.

Ikos. Skóroje i tvrdoje potlážd' utišénije rabóm Tvoím, Isuse, vnehdá unyvátí duchóm nášym: ne otlučájsja ot duš našich vo skórbech, ne udalájsja ot myslej našich v obstojániich, no prisno nas predvarí, približisja nam, približisja vezdí syj: i jákože Apóstolom Tvoím soprebyvál jesti vsehdá, síce i Tebé želájuščym sojedini sebe Ščédre, da sovokúpleni Tebé pojem, i slavoslóvim vsesvjatáho Dúcha.

7. V péšč óhnennuju vvérzeni, prepodóbnii ótrocy, ohň v rósu preložiša, vospivánijem síce vopijúšče: Blahoslóven jesti Hóspodi Bóže otéc našich.

*7. Sohlásnaja vozšumí orgánskaja pišň, počítáti zlatosotvorénnyj bezdúšnyj istukán: Ufšiteleva že svitonósnaja blahodát počestvújet ježe vopfti: Trojce jedínaja, ravnosíl'naja, beznačálnaja, blahoslóvena jesti.

8. Neopálnaja ohňú: (zri str. 105).

*8. Razrišájet úzy, i urošájet plámeň trisvitlyj bohonačál'ija óbraz: pojút ótrocy, blahoslóvit že jedínaho Spása i Vsedítela, jako blahodítela, sotvorén'naja vsjáčeskaja tvar'.

Pripiv: Veličáj duše mojá, Íže ot Otcá i Sýna ischoďáščaho svjatáho Dúcha.

9. Ne tlinija iskušénijem: (zri str. 105).

Druhij pripiv: Veličáj duše mojá, v trijéch lících súščeje jedíno Božestvo.

*9. Rádujsja Carice, materodívtennaja slávo: vsjáka bo udobobraščátnaja blahohlahólivaja ustá vitijstvújušča ne móhut Tebé pfti dostójno: izumivájet že um vsjak Tvoje roždestvo razumiti: tímže Ťa sohlásno slávím.

Svitilen. Vsesvjatýj Dúše, iz Otcá ischoďáj, i Sýnom prišédšij k bezknížnym Učeníkóm, Tebé Bóha poznávšich spasí, i pomíluj vsich. 2.

Sláva: I nýňi: Svit Otéc, svit Slóvo, svit i svjatýj Duch Íže v jazýcích óhnennych Apóstolom poslásja, i tím ves mir prosviščájetsja Trójcu počítati svjatúju.

Na Chvalite: Hl. 4. Preslávnaja dnes vídiša vsi jazýcy vo hrádi Davidovi, jehdá Duch sníde svjatýj vo óhnennych jazýcích, jákože bohohlahólivyj Luká povistvújet: hlahólet bo: sobránnym učeníkóm Christóvym, býst šum, jákože nosímu dychániju búrnú, i ispólni dom, idíže bjáchu sidášče: i vsi načáša hlahólati stránnymi hlahóly, stránnymi učeníi, stránnymi povelínii svjatýja Trójcy. 2.

Duch svjatýj bi úbo prísno, i jest i búdet, níže načínajem, níže prestajáj, no prísno Otcú i Sýnu sčínén i sčislájem: živót, i životvorjáj: svit, i svita podátel: samoblahíj, i istóčnik blahostýni: Ímže Otéc poznávájetsja, i Syn proslavlájetsja, i ot vsich poznávájetsja jedína síla, jedíno sočetánije, jedíno poklonénije svjatýja Trójcy. 2.

Duch svjatýj, svit i živót, i živýj istóčnik úmnyj: Duch premúdrosti, Duch rázuma, blahíj, právyj, úmnyj, obladájaj, očiščájaj prehrišénija: Boh i bohotvorjáj, ohň ot ohňá proischoďáj: hlahólaj, díjaj, razdíľájaj darovánija: Ímže prorócy vsi i božéstvennii Apóstoli s Múčeniki vinčášasja. Stránnoje slýšánije, stránnoje vídínije: ohň razdíľájajsja v podajánije darovánij. 2.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Carjú nebéсныj: (zri str. 304.)

Po Slavoslovii velikom Tropar' Prazdnika.

Na Liturgii.

Antifon 1. Nebesá povídajut slávu Bóžiju, tvorénije že rukú Jehó vozviščájjet tvérď.

Molitvami Bohorodicy, Spase, spasi nas.

Sláva: I nýňi: Molitvami Bohorodicy:

Antifon 2. Uslýšit ťa Hóspod' v deň pečáli, zaščítit ťa ímja Bóha Jákovľa.

Spasi ny Utisítelju blahíj, pojúščyja Ti: Allilúja.

Antifon 3. Hóspodi, síloju Tvojéju vozveselítsja car', i o spasénii Tvojém vozradujetsja ziló.

Tropar'. Blahoslovén jesí Christé: (zri str. 304.)

Vchodnoje: Voznesisja Hóspodi síloju Tvojéju, vospojém i pojém síly Tvojá.

Tropar': Blahoslovén jesí Christé:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 8. Jehdá snizšéd: (zri str. 307.)

Vmisto Trisvjataho: Jelicy vo Christá krestistesja, vo Christá oblekóstesja. Alliljúa.

Prokimen, hl. 8. Vo vsju zémľu izýde viščánie ich i v koncý vselénnyja hlahóly ich.

Apostol. Džánij sv. Apóstol čténije, zač. 3. Vo dni óny, jehdá skončavášasja dnije pjaddesjátnici, býša vsi Apóstoly jedinodúšno vkúpi. I byst vnezápu s nebesé šum, jáko nosímu dychániju búrnu, i ispólni ves dom, idže bjáchu siďášče: I javišasja im razďilénii jazýcy jáko óhnenni, síde že na jedínom kójemždo ich. I ispólnišasja vsi Dúcha svjata, i načáša hlahólati inými jazýki, jákože Duch dajáše im proviščávati. Bjáchu že v Jerusalími živúščii Judéi, múžije blahohovijnii, ot vsehó jazýka, iže pod nebesém. Bývšu že hlásu semú, snídesja naród i smjatésja: jáko slýšachu jedín kījždo ich svojím jazýkom hlahóľuščich ich. Divľachusja že vsi, i čudáachusja, hlahóľušče druh k drúhu: ne se li vsi síi suť hlahóľuščii Galiléane? I káko my slýšim kījždo svoj jazýk naš, v némže rodíchomsja? Párthane i Míďane, i Jelaťite, i živúščii v Mesopotámii, v Judéi že i Kappadokii, v Pónti i Asii, v Frigii že i Pamfilii, v Egípti i stranách Livii, jaže pri Kirinii, i prichodáščii Rímlane, Judéi že i prišélcii, Kríťane i Arávľane, slýšim hlahóľuščich ich našimi jazýki veličija Bóžija.

Evanhelije ot Joanna, zač. 27.

Vmisto Dostojno: Pripiv: Veličáj dušé mojá, Iže ot Otcá i Sýna ischoďáščaho svjataho Dúcha.

Irmos: Rádujsja Carice: (zri str. 307).

Pričasten: Duch Tvoj blahij nastávit mja na zémľu právu.

Druhij: Dúcha Tvojehó svjátaho ne otímí ot nas, mólimtisja, Čelovikofúbče. Allilúja.

Na Večerni.

Na mirnoj jektenii po: O plávajuščich :

O predstojáščich lúdech, i čájuščich blahodáti svjátáho Dúcha, Hóspodu pomólimsja.

O priklónšich serdcá svojá i kolíni pred Hóspodem, Hóspodu pomólimsja.

O osvjaščénii duš i tilés vsich nas, právedňi víroju i blahohovínijem, sošédšichsja v prečestnýj chrám sej, Hóspodu pomólimsja.

O jéze spodóbitisja nam cárstvija netlínnao blahodáti svjátáho Dúcha, Hóspodu pomólimsja.

O jéze býti nam chrám i žilíšče svjátáho i živo-tvorjáščaho Dúcha, Hóspodu pomólimsja.

O jéze sochraníti nam víru i ľubóv nepostýdnuju blahodátiju svjátáho Dúcha, Hóspodu pomólimsja.

O jéze obrísti nam blahodáf i mílošť vsesvjátáho Dúcha, Hóspodu pomólimsja.

O javlénii, jáko býti nam pričástnikom svjátáho Dúcha, Hóspodu pomólimsja.

O jéze prijáti nam ostavlénije hričov, i poznánije duchóvnyja blahodáti, Hóspodu pomólimsja.

O jéze ne býti nam čúzďym svjátáho Dúcha, v hró-znoje i právednoje sudíšče Christóvo, Hóspodu pomólimsja.

O darování bohátyja mílošti i ščedrót i blahodáti svjátáho Dúcha, Hóspodu pomólimsja.

O jéze razrišíti nas svjátómu Dúchu ot vsjákija úzy neprijáznennyja, Hóspodu pomólimsja.

O spasénii, jéze svýše, nas priklónšich víroju serdčnii i tilésnii kolíni v deň sej pjaťdesjátnyj, Hóspodu pomólimsja.

O jéze uslýšati Hóspodu Bóhu nášemu nas hrišnych,

i posláti na ny Dúcha svjatáho, i osvjatíti nas, Hóspodu pomólimsja.

O jéze poklaňátisja nam prisno dušévno i tilésno, i pítí svjatúju jedinosúščnuju Trójcu v jedínstvi, Hóspodu pomólimsja.

O jéze blahovolíti Hóspodu Bóhu na ny priklónšyja kolíni svoi, i ispustíti na nas svjatýj svoj Duch, Hóspodu pomólimsja.

O jéze prijátnym býti kolínopriklonénijam i molítvam nášym pred nim, jáko voňá blahouchánija duchóvnaho, Hóspodu pomólimsja.

O jéze býti nam óbščnikom osijánija bóžestvennaho ístinnyja i životvorjáščyja Trójcy, Hóspodu pomólimsja.

O jéze izbávitisja nam:

Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. Stichíry utrennyja na Chvalite: Sl.: I nýni: Carjú nebésnyj (zri str. 304).

Prokimen, hl. 7. Kto Boh vélij jáko Boh naš? Ty jesí Boh tvorjáj čudesá.

Po Prokimeni: Páki i páki priklónše kolína, Hóspodu pomólimsja. — Hóspodi pomiluj. 3.

Molítva: Prečíte, neskvérne, beznačálne, nevidíme, nepostížíme, neizslídíme, nepremínne, nepovidíme, neizčétne, nezlóbive Hóspodi, jedín imíjaj bezsmértije, vo svífi živýj nepristúpnom, sotvorívyj nébo i zémľu i móre, i vsja sozdánnaja na nich, přéžde dáže prosíti, vsim prošénija podavájaj, Tebí mólím sja, i Tebé prósim, Vladýko čelovikolúbče, Ótče Hóspoda i Bóha, i Spása nášeho Isúsa Christá, nas rádi čelovikov, i nášeho rádi spasénija sšédšaho s nebés, i voplotívšahosja ot Dúcha svjatáho, i Marií prisnođivy i preslávnyja Bohoródicy: íže pévrije úbo slovesý učá, poslídi že i díly pokazúja, jehdá spasíteľnuju strast preterpí, podadé nam podpisánije smirénnyj i hríšnyj, i nedostójnyj rabóm tvoím molbý prinosíti Tebí, v výi i kolín priklonénijach, o svoich hrisích i o ľudských nevidí-

niich. Sam, Mnohomílostive i Čelovikofúbče, uslyši ny v oňže ášče deň prizovém Ťa, izrjadňije že v deň sej pjaddesjálnyj, v oňže po vozneseníi Hóspoda nášeho Isúsa Christá na nebesá, i siďinii odesnúju Tebé Bóha i Otcá, nizposlál jesí svjatáho Dúcha na svjatýja svojá učeníkí i apóstoly, iže i síde na jedíňim kojehóždo ich, i ispólnišasja vsi neistoščímyja blahodáti Jehó, i hlahólaša jazýki inými veličija Tvojá i prorekóša. Nýňi úbo moláščichsja Tebí uslyši nas, i pomjaní nas smirénnych i osuždénnych, i vozvrátí plínénije duš nášich, Tvoje milovanije imíja o nas moláščesjesja: priimí nas pripádajuščich k Tebí i vopijúščich: sohríšichom, k Tebí privérženi jesmý ot utróby, ot čréva mátere našeja, Ty jesí Boh naš. No jáko isčezóša v sújeťi dnije náši, obnažichomsja Tvojejá pómošči, lišichomsja vsjákaho otvíta: no derzájušče na ščedróty Tvojá, zovém: hrichóv júnosti našeja i nevidínija ne pomjaní, i ot tájnych nášich očisti nas, i ne otríni nas vo vrémja stárosti: vnehdá oskuďiti krípsti našej, ne ostávi nas: préžde dáže nam v zémľu ne vozvrátitisja, spodóbi k Tebí obratítisja i voňmi nam blahoprijátijem i blahodátiju. Vozmíri bezzakónija nášja ščedrótami Tvoimi, soprotiv postávi bézdnu ščedrót Tvoich mnóžestvu sohríšénij nášich. Prízri s vysoty svjatýja Tvojejá, Hóspodi, na predstojáščyja lúdi Tvojá, i čajuščyja jáže ot Tebé bohátyja milostí. Posití nas blahodátiju Tvojeju, izbávi nas ot nasílstvija diávoľa, utverdí živót naš svjatými Tvoimi i svjaščénnymi zakóny, Ánhela vírna chraníteľa pristávi lúdem Tvoim, vsich soberí v Tvoje cárstvije, dážd proščénije upovájuščim na Ťa, ostávi im i nam hrichí, očisti nas dįjstvom svjatáho Tvojhó Dúcha, razruší jáže na nas kózni vrážija.

Taže: Blahoslovén jesí, Hóspodi, Vladýko, vsederžíteľu, prosvítivýj deň svítom sólnečnym, i nošč ujasnívýj zarjámí óhnennymi, dolhotú dnévnuju prejtí nam spodóbivýj, i priblížitisja načátkom nošči, uslyši molénija náša i vsich lu-

dej Tvoích, i vsim nam prostív vólňyja i nevólňyja hrichí, priimí večérňaja náša molénija, i nizposlí mnóžestvo mílosti Tvojejá, i ščedróty Tvojá na dostojánije Tvojé. Ostiní nas svjatými Ánhely Tvoími, vooruží nas orúžijem právdy Tvojejá, ohradí nas istinoju Tvojejú, sobľudí nas síloju Tvojejú, izbávi nas ot vsjákaho obstojánija, vsjákaho navíta soprotivoležáščaho: podáždž že nam i nastojáščij večer s prichodáščeju nóščiju soveršén: svját, míren, bezhrišen, bezsobláznen, bezmečtánen, i vsja dni životá nášeho, molítvami presvjatýja Bohoródicy, i vsich Svatých ot víka Tebí blahouhodívšich.

Jekt. malaja. Vozhlas: Jáko Tvojé jest jéže mílovati i spasáti nas Hóspodi Bóže naš, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, i vo víki vikóv.

Jektenija: Rcim vsi: Po Jektenii: Páki i páki priklóňše kolína, Hóspodu pomólimsja. — Hóspodi pomíľuj. 3.

Molítva: Hóspodi Isúse Christé Bóže naš, mir Tvoj podávyj čelovíkom, i presvjataho Dúcha dar, ješčé v žitíi i s námi syj, v nasľidije ne otjémlemoje vírnym prisno podavájaj, javlénňijše že sijú blahodáf Tvoím učeníkóm i Apóstolom dnes nizposľavyj, i sich ustňi óhnennymi utverdívyj jazýki, imiže ves rod čelovíčekskij bohoviđinije svoím jazýkom v sluch úcha prijemše, svítom Dúcha prosvítichomsja, i prélesti jákože tmy izmínichomsja, i čúvstvennych i óhnennych jazýk razdájánijem, i prejestéstvennym đijstvom jáže v Ťa víry naučichomsja, i Tebé bohoslóviti so Otcém i svjatým Dúchom, vo jedínom Božeství, i síľi i vlásti ozarichomsja. Ty úbo Ótčeje sijánije, suščestvá i jestestvá Jehó neizmínnoje i nedvízimoje načertánije, istóčniče premúdrosti i blahodáti, otvérzi i mňi hrišnomu ustňi i nauči mja káko dostóit i o ichže potrěba molítisja. Ty bo jesí vídyj mnóhoje hrichóv moích mnóžestvo, no Tvojé blahoutróbije pobidít sich bezmírnoje: se bo so stráchom predstojú Ti, v pučinu mílosti Tvojejá očájanije duší mojejá povérh, okormí život

moj, slóvom vsju tvar' neizrečénnoju premúdrosti siloju upravljájaj, tíchoje oburevájemych pristánišče: i skaží mi puť v óňže poidú: Duch premúdrosti Tvojejá moím podážd pomyšlénijem, Duch rázuma bezúmiju mojemú darujaj, Dúchom strácha Tvojehó mojá osiní dílá, i duch právyj obnoví v utróbi mojej, i Dúchom Vladýčnym mýslej moích popolznovénije utverdí, da na vsjak deň Dúchom tvoím blahím k poléznomu nastavljajem, spodóblusja tvoriti zápovidi Tvojá, i Tvojé prisno pámjatstvovati slávnoje prišéstvije, i istazáteľnoje sodíjannych námi. I da ne prézriši mja tľinnymi soprelščátisja míra sehó krásnymi, no búduščich vosprijátija želáti ukripí sokróvišč: Ty bo rekl jesí Vladýko, jáko jelíka ášče kto prósit o Tvojem ímeni, nevozbránno prijémlet ot Tvojehó prisnosúščnaho Bóha i Otcá: tímže i az hrišnyj v prišéstvii svjatáho Tvojehó Dúcha, Tvojú molú bláhost, jelíka prosích vzdážd mí spasénije, jej Hóspodi vsjákhah blahodíjánija bohátyj dáteľu, i podáteľu blahíj, jáko Ty jesí podavájaj preizobílno íchže prósim: Ty jesí sostradálen i milostivyj, íže bezhrišno byv plóti nášeja óbščnik, i prikloňájuščym k Tebí kolína, prikloňájajsja ľuboblahoutróbní, očiščénije že byv hrichóv nášich. Dážd úbo, Hóspodi, ľudem Tvoím ščedróty Tvojá, usľýši nas s nebesé svjatáho Tvojehó, osvjatí nas siloju spasíteľnyja desnicy Tvojejá, pokrýj nas króvom krlíu Tvojejú, da ne prézriši díl rukú Tvojejú, Tebí jedínomu sohrišájem, no i Tebí jedínomu slúzím: ne vímí kláňatisja Bóhu čuždému, níže prostiráti rúki náša, Vladýko, k bóhu inómu. Ostávi nam sohrišénija, i prijém náša kolínopoklónnaja molénija, prostrí vsím nam rúku pómošči, priimí molítvu vsích jáko kadílo prijátnoje, vosprijémlemoje pred Tvoím preblahím cárstvom.

Taže: Hóspodi, Hóspodi, izbavléj nas ot vsjákiija strílý letáščija vo dni, izbávi nas ot vsjákiija věšči vo tmi prechodáščija: priimí žértvu večérnuju ruk nášich vzdíjánija.

Spodóbi že nas i noščnoje póprišče bez poróka preiti ne-iskušény ot zlych, i izbávi nas ot vsjákaho smuščénija i bojázni, jáže ot diávola nam pribývajúščija. Dáruj dušám nášym umilénije i pomyslóm nášym popečénije, jáže na-strašním i právedním Tvojém sudí ispytánija. Prihvozdí stráchu Tvojemú plóti náša, i umertví údy náša súščyja na zemlí, da i sónnym bezmólvijem prosvitímsja, zrinijem sudéb Tvoích: otímí že ot nas vsjakoje mečtánije nepodóbnoje i póchoť vrédnu, vozstávi že nas vo vrémja molítvy, utverždény v víri, i prespívajúšcyja v zápovidech Tvoích.

Jekt. malaja i Vozhlas: Blahovolénijem i bláhostiju jedi-noródnaho Sýna Tvojeho, s nímže blahoslovén jesí s pre-svjatým i blahím i životvorjáščim Tvoím Dúchom, nýni i prášno, i vo víki víkóv.

Spodóbi Hóspodi: i: Páki i páki priklónše koľina, Hóspodu pomólimsja. — Hóspodi pomiluj 3.

Molítva: Prisnotekúščij, živótnyj i prosvitítelnij Istóč-niče, soprisnosúščnaja Otcú soďítelnaja sílo, vse smotrénije za spasénije čelovičeskoje prekrásni ispólnivyj, Christé Bóže naš, smérti úzy nerazrišimyja i zaklépy ádovy rastórhnuvyj, lukávych že duchóv množestvo poprávyj, privedýj sebe o nas neporóčnoje zakolénije, i tílo dávyj prečístoje v žértvu, vsjákaho hrichá neprikosnovénnoje že i neprochód-roje, i strašným sim i neispovidímym svjaščennodíjstvijem, živót nam víčnyj darovávyj, v ad sšédyj i vereí víčnyja sokrušivyj, i vo tmi síďáščym voschód pokazávyj, načalo-zlóbneho že i hlubínnaho zmijá bohomúdrostnym lščénijem ulovívij i veríhami mráka svjazávyj, v tártari i ohní ne-hasímom i vo tmi kromíšnij, neisčetnosílnuju Tvojéju zatver-dívij krípostiju, velikoimenítaja premúdroste Ótčaja, napást-vujemym velikij pomóščnik javívyjsja, i prosvitívij síďáščyja vo tmi i síni smértňij: Ty slávy prisnosúščnyja Hóspodi i Otcá výšňaho Sýne vozľúblennyj, prisnosúščnyj svíte, ot prisnosúščnaho svíta, sólnce právdy, uslyši nas moláščichsja

Tebí, i upokój dúšy rabóv Tvoích, préžde usópšich otéc i brátij nášich, i prócích sródnik po plóti, vsich prísnych v víri, o níchže i pámjat tvorím nýňi, jáko v Tebí vsich deržáva, i v rúci Tvojej soderžiši vsja koncý zemlí. Vladýko vsederžíteľu, Bóže otéc, i Hóspodi mílosti róda smértnaho že i bezsmértnaho, i vsjákahto jestestvá čelovíčeskaho soďíteľu, sostavlájemaho že, i páki razrišájemaho, životá že i skončánija, jéže zďi prebyvánija, i jéže támo preložénija: litá izmirjáaj živým i vremená ustavlájaj smérťi, nizvodáj vo ad i vozvodáj, svjazúaj v némošči i otpuščájaj v síli, nastojáščaja potrebni strojaj, i búduščaja polézno upravlájaj, smértnym žalom ujázvennych, voskresénija nadéždami veselájaj: sam úbo Vladýko vsich, Bóže Spasíteľu naš, nadéždo vsich koncév zemlí, i súščich v móri daléče, iže i v sej poslídni j velíki j spasíteľny j deň pjadestjátnicy prázdni ka, tájnu svjatýja i jedinósúščnyja, i soprinosúščnyja, i nerazďilímyja, i neslijánnyja Trójcy pokazávyj nam, i naítije i prišéstvije svjataho i životvorjáščaho Tvojeho Dúcha, v víďi óhnenných jazýkov na svjatýja Tvojá Apóstoly izlijávyj, i blahovístniki fich postávivyj blahočestívya nášeja víry i ispovidniki i propovídniki ístinnaho bohoslóvi ja pokazávyj, iže i v sej vsesoveršénny j i spasíteľny j prázdni k, očiščénija úbo molítvennaja, o iže vo áďi deržímých spodóbivyj príimáti, velíkija že podavájaj nam nadéždy, oslabléniju soderžímým ot soderžáščich ja skorběj i utišéniju Tobóju nizposlátisja: uslyši nas smirénnych rab moláščichsja Tebí, i upokój dúšy rabóv Tvoích préžde usópšých, na místi svítľi, na místi zláčňi, na místi prochláždénija, otonúduže otbižé vsjáka ja bolízň, pečál' i vzdycháni je, i učini dúchi ich v selénijach právedných, i míra i oslablénija spodóbi ich: jáko ne mértvii voschválat Ťa, Hóspodi, níže súščii vo áďi ispovidáni je derznút prinestí Tebí, no my živíi blahoslovím Ťa i mólim, i umilostivíteľnyja molítvy i žértvy prinósim Tebí o dušách ich.

Taže: Bóže velikij i víčnyj, svjatýj čelovikolubivyj, spodóbivyj nas v sej čas státi pred nepristúpnoju Tvojeju slávoju na pínije i chvalú čudés Tvoích, očistí ny nedostójnyja rabý Tvojá i podážď blahodát, jéže sokrušěnnym sérdcem, nevoznositelno, prinositi Tebí trisvjatóje slavoslóvije, i blahodarénije Tvoích velikich daróv, jáže sotvoril jesí, i tvoríš vsehdá v nas. Pomjaní, Hóspodi, némošč nášu, i da ne pohubiši nas s bezzakónii nášimi, no sotvorí velikuju mílošť so smirénijem nášym, da hrichóvnyja tmy izbízávše, vo dni právdy chodíti búdem, i oďjavšesja orúžijem svíta, nenavítني prebúdem ot vsjákijsa kózni lukávaho, i so derznovénijem proslávím Tebé jedínaho, ístinnaho i čelovikolúbca Bóha, íbo Tvoje jáko voístinnu i velikoje v risnotú táinstvo, Vladýko vsich, i Tvórcě, vréměnoje rišénije Tvoích tvárej, i jéže po sich sovokuplénije i upokojénije, jéže vo víki. Tebí blahodát o vsich ispovídujem, o vchóďich nášich, íže v mir sej, i ischóďich, íže naděždy nam voskresénija, i žízni netlínija, Tvoím nelóžnym obiščánijem predobručájut, jáže príímem v búduščem vtoróm prišéstvii Tvojem: Ty bo i voskresénija nášeho načáľnik, i požívšych neumýtnyj, i čelovikolubivyj sudijá, i mzdovozdájánija Vladýka i Hóspod, íže i priobščivysja nam priiskrenno plóti i króve, snischoždénija rádi krájňaho, i náša strásti neotmétnyja, vo jéže vóleju vo iskús postáviti, príjem za milosérdije ščedrót, i v némže postradál jesí, sam iskusivsja, iskušajemym nam byv samoobiščánnij pomóšćnik: tímže i sovozvél jesí nas v Tvoje bezstrástije. Priímí úbo, Vladýko, molbý i molénija náša i upokój vsja otcý kojehóždo, i máteri, i čadá, i brátiju, i sestry, jedinoródnija, i kupnoródnija, i vsja préžde počívšyja dúši, v naděžďi voskresénija i žízni víčnyja, učiní dúchi ich i imená v knízi živóťnij, v nídrich Avraáma, Isaáka i Jáкова, v straňi živých v cárstvii nebésňim, v raí sládosti, svítlymi Ánhely Tvoími vvoďá vsja vo svjatýja Tvojá obíteli, sovozdvizájaj

i tilesá náša v deň, v óňže opredílil jesí, po svjatým Tvoím i nelóžnym obitováním. Ňist úbo, Hóspodi, rabóm Tvoím smert, ischodáščym nam ot tyla, i k Tebí Bóhu nášemu prichodáščym, no prestavlénije ot pečálňijšich na polézňijšaja i sládostňijšaja, i na upokojénije i rádosť. Ášče že i čto so-hrišichom k Tebí, mílostív búde nam že i tím, zané ni jedín jest čist pred Tobóju ot skvern, nižé ášče jedín deň životá jehó jest: rázvi Ty tóčiju jedín, na zemlí javívyjsja bezhrišnyj Hóspod naš Isús Christós, ímže vsi upovájem mílost polučíti, i ostavlénije hrichóv. Sehó rádí nam že i óňim, jáko blah i čelovikolúbec Boh, oslábí, ostáví, prostí hrichopadénija náša, vólňaja i nevólňaja, jáže v vídínii, i ne v vídínii, predjavlénňaja i zabyvájemaja, jáže v dĵánii jáže v pomyslénii, jáže v slovesí, jáže vo vsich našich obraščéniih i dvíženíih. I otšédšym úbo svobodú i oslábu dárúj, nas že súščich zdí blahosloví, konec blahij i mírnyj dárúja nam že i vsím lúdem Tvoím, i mílosti i čelovikolúbija utróbu otverzájaj nam na strášňom i užásňom Tvojem prišestvii, i cárstvija Tvojeho dostójných nas sotvorí.

Taže: Bóže velikij i výšnij, jedíne ímíjaj bezsmértije, vo svítí živýj neprístúpnom, vsju tvar múdrostiju sozdávij, razďílivij meždú svítom, i meždú tmóju, i sólnce úbo položivij vo óblast dne, lunú že i zvízdy vo óblast nóšči, spodóbivij nas hrišnych i v nastojáščij deň predvaríti licé Tvoje vo ispovidanii i večérňuju Tebí slúžbu prinestí: sam čelovikolúbče Hóspodi, isprávi molítvu nášu, jáko kadílo pred Tobóju, i priímí ju v voňú blahouchánija: podážd že nam nastojáščij večer i prichodáščuju nošč mírnu, oblecí ny orúžijem svíta, izbávi ny ot strácha noščnáho, i ot vsjákiya véšči vo tmí prechodáščija, i dárúj nam son, jehóže vo upokojénije némošči našej daroval jesí, ot vsjákaho diávolskaho mečtánija izminén. Jej Vladýko vsich, blahích podáteľu, jáko da i na lóžach našich umilájuščesja, vospomjaném i v nošči presvjatóje ímja Tvoje, i poučénijem

Tvoích záповidej ozarjájemi, v rádoti dušévňij vostánem k slavoslóviju Tvojejá bláhosti, molítvy i molénija Tvojemú blahoutróbiju prinosjásče o svoich hrisích, i o vsich ľudej Tvoích: jáže molítvami presvjatýja Bohoródicy v mílosti posítí.

Jektenija malaja i Vozhlas: Ty bo jesí upokojénije: duš i tilés nášich, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, vo víki vikóv.

Jektenija: Ispólnim večérňaja molítvy:

Na Stichovnych, hl. 3. Nýňi v známenije vsim, jávi jazýcy býša: Judéje bo, ot nich že po plóti Christós, nevírijem nedúhovavše, Bóžija blahodáti otpadóša: i bóžestvennahó svíta súščii ot jazýkov spodóbachomsja, utverdívšesja slovesý učeníkóv, viščájuščich slávu blahodítela vsich Bóha: s nímiže serdcá s kořinami priklóňše, víroju poklonímsja svjatómu Dúchu, utverdívšesja spasítelem duš nášich.

Sérdce čstvo sozízdi vo mňi, Bóže, i duch prav obnoví v utróby mojej

Nýňi utíšitelnyj Duch na vsjákujú plot izlíasja: ot Apóstolskich bo likóv načénšij, ot tich po pričástiju vírnym blahodát prostré: i uvirjájet svoje deržavnoje naitije, vo óhnennom vídčí, učeníkóm razdajáj jazýki, v pisnopínije i slávu Bóžiju: tímže serdcý úmno prosviščájemi, v víri utverdívšesja svjatým Dúchom, mólímsja, spastísja dušám nášym.

Ne otvérzi mené ot licá Tvojeho, i Dúcha Tvojeho svjataho ne otimí ot mené.

Nýňi oblačátsja deržavoju Christóvoju s vysotý Apóstoli, obnovlájjet bo ich Ufíšitel', v nich obnovlájjasja táinstvennym obnovlénijem rázuma, íže stránnymi hlásy i vysokohlólivymi, propovídatuščich prisnosúščnoje že jestestvo i próstoje, triipostásnoje počítati, blahodítela vsich Bóha tímže prosvítivšesja ónych učěňmi, Otcú poklonímsja s Sýnom i Dúchom, moláščesja, spastísja dušám nášym.

Sláva: I nýňi: hl. 8. Priidite ľudije: (zri str. 301).

Po Nýňi otpuščáješi: Tropar', hl. 8. Blahoslovén jesí Christé Bóže naš:

Otpust: Iz otéčeskich i bóžestvennych nídr istočívvyj sebé, i ot nebesé na zémfu snizšédy, i naše vse vosprijémnyj jestestvo i obožívvyj je: po sich že ábije na nebesá voznesýjsja, i odesnúju sidýj Bóha i Otcá, bóžestvennaho že i svjatáho, i jedinosúščnaho, i jedinosílnaho, i soprisnosúščnaho Dúcha nizposlávyj na svjatýja svojá učeníkí i apóstoly, i tím prosvítívvyj úbo sich, ímíže vsju vselénnuju, Christós ístinnýj Boh náš, molítvami prečístyja i preneporóčnyja svjatýja svojejá Mátere, svjatých slávných, vsechválnych bohoprovidník i duchonósnych Apóstol, i vsich Svjatých:

V Ponedielnik svjataho Ducha.

Na Utrení.

Na Boh Hospod': Blahoslovén jesí:

1. Sidalen: Poprázdenstvennyj, vírnii:

2. Sidalen: Dúcha istóčnik: (zri str. 304.)

Irmosi Kanonov: Póntom pokrý: Božestvennym pokroven: (zri str. 306.)

Po 3. písni. Sidalen, hl. 8. Vsesvatýj Dúch nýňi sošéd na Apóstoly vídom óhnennym, úžasom íspólni jazýkov sobrá-nija: jazýki bo hláhoľuščích óhnennymi, Čelovikofúbče, svojú kijždo besídu slýšaše: tímže i čúdo nevírnym jáko pijánstvo, vírnym že spasíteľnoje voístinnu poznavášesja. Sehó rádi slávím deržávu Tvojú, Christé Bóže, prosjášče prehríšénij ostavlénije nizposláti bohátno rabóm Tvoím.

Sláva: I nýňi: tojže.

Po 6. Písni Kondak i Ikos Prazdnika (zri str. 307.)

Na 9. písni Pripiv Prazdnika i Irmos.

Svitilen jakože včera.

Na Chvalite: Hl. 2. Vidíchom svít: Vo Prorócích: — Vo dvórich Tvoích vospojú: — Vo dvórich Tvoích Hóspodi: (zri str. 301.)

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Jazýcy inohdá: (zri str. 304.)

Po Slavoslovii velikom Tropar': Blahoslovén jesí Christé:

Na Liturgii.

Antifony izobrazitelnyja. — Vchodnoje včerašneje:

Tropar': Blahoslovén jesí:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 8. Jehdá snížšéd (zri str. 307)
Trisvjatoje. Prokimen, hl.6. Spasí Hóspodi lúdi Tvojá i bla-
hosloví dostojánije Tvojé.

Apostol. K Jefeséjem poslánija sv. Apóstola Pávla čténije zač. 229.

Brátije, jákože čáda svíta chodíte: plód bo duchóv-
nyj jest v vsjákoj blahostýni i právdí i ístiňi. Iskušájušče,
čto jest blahouhódno Bóhovi: i ne priobščajtesja k dílóm
neplódnym tmy, páče že i obličájte. Byvájemaja bo ótaj
ot nich, srámno jest i hlahólati. Vsja že obličájemaja, ot
svíta javlájutsja: vse bo javlájemoje svit jest. Sehó rádi
hlahólet: vostáni spjáj, i voskresní ot mértvych, i osvitít ta
Christós. Bľudite úbo káko, opásno chóдите, ne jákože
nemúdrí, no jákože premúdrí: iskupújušče vrémja, jáko dnije
ľukávi suf. Sehó rádi ne byvájte nesmyslení, no razumívájte,
čto jest vóla Bóžija: i ne upívájtesja vinóm, v němže jest
blud, no páče ispolňájtesja Dúchom, hlahóľušče sebí v
psalmích i píniích i písnech duchóvných, vospívájjušče i
pojúšče v serdcách vášich Hospódevi.

Evanhelije ot Matheja, zač. 75.

Vmisto Dostojno: Veličáj dušé mojá, v trijéch lících
súščeje jedńno Božestvo. — Irmos: Rádujsja Caríce: (zri 307).

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. (Podoben Nebesnych Činov):
Nýňi obnovlájutsja jazýcy veličii Bóžiiimí, inoviščánnymi
slovesý, jáko vo vídii óhnennom, vo uvirénije vsich súščich
na zemlí, povídati jasńjší: nýňi v známenije jazýkom vo-
ístinnu, spasénije prišél jesí.

Júže nizposláti obiščál jesí Učeníkóm Tvoím, Christé,
s vysoty sílu, ispolńnyj, posyláješi svjatáho Tvojehó Dúcha,
pokazávyj nam jáko Ty jesí ístina, na Ťa upovájúšcii Bláže
voístinu ne posramľájutsja.

Predobiščánije ispolńnyj Tvojehó Ufíšiteľa, jáko vo
óhnenných jazýcích poslal jesí míru, vsich hričí Bóžestven-

nym ohném slíjati, i dáti nam jéze k Nemú obščénije ístinnoje, vírno bohoslovjáščym Jehó. — Iz Minei 3.

Sláva: I nýňi: Hl. 1. Pjatdesjátnicu prázdnujem: (zri str. 300).

Na Stichovnych, hl. 2. (Podob. Dome Jefratov): **Đílom Učenikóm, jákože obiščál jesí Slóve, poslal jesí Božéstvennahó i svjatahá Tvojehá Dúcha, i sich prosvítíl jesí.**

Sérdce čísto sozízdi vo mňi Bóže, i duch prav obnoví v útrobi mojéj.

Vnezápu s nebesé Apóstoly vsja Božéstvennahó Uťíšiteľa síla, vsemúdry, i bohoslónny pokazá.

Ne otverží mené ot licá Tvojehá, i Dúcha Tvojehá svjatahá ne otímí ot mené.

Rod inoródných slyšášče nedoumiváchusja jazýki svoími, božéstvennyja Apóstoly, Trójcu velučájusčyja.

Sláva: I nýňi: Hl. 1. Jazýkami inoródných obnovíl: (zri 301).

Nedíla vsich Svjatych.

V subbotu na Večerni.

Na Hospodí vozzvach: Stichiry voskresny 8-ho hlasa: **Večérňuju písň:** (zri str. 108).

Hl. 6. (Podoben Vse otložše): **Duchóvnii vitii, učenicý Spásovy, Dúchu orgáni bývše víroju, razsíjašasja v koncý zemlí, čestnóje propovídánije pravoslávňi síjušče: ot níchze prozjabóša božéstvennym zemleđilijem, i blahodátiju Múčeniek vóinstva, strast čestnúju obrazújušča mnohoobráznymi razdroblénii, ránami i ohném: i so derznóvenijem móľatsja o dušách nášich.**

Ohném vospalájemi Hóspodni ľubvé, ohň prezriša, i jáko božéstvennoje úhlije vozzihájemi, čestní Múčenicý vo Christí, popalíša chvrástnoje lésti šatánije, zviréj že zahradíša ustá čestným prízyvánijem: i vo hlavý usikájemi, posikóša vrahá vsja opolčénija: i krovéj prolivájusče potóki terpilívno, cérkov napoíša, víroju prosviščájemu.

So zvirní brávšesja, ubivájemi mečem, nohofmí razterzájemi, rukámi otjémlemi, i múčimi, tvérdii Múčenicý, ohném veščéstvennym neščádno palími, i probodájemi, so-

stávy ssicájemi, preterpiša tverďíjše, upokojénije predvíďiša búduščeje, i netlínnyja víncý, i slávu Christá: Jemúže so derznovénijem móľatsja o dušách nášich.

Vo vsich koncích stradávšyja vírno, Apóstoly, Múčeni-
niki, Svjaščénniki bohomúdryja, čestných Žen svjaščénnoje
stekánije, svjaščénnymi písňmi po dólhu voschválím: jáko
sojediníšasja nebésnym zemníi, i strastmí bezstrástije blaho-
dátiju Christóvoju prijáša, i nýňi jáko zvizdy svítlyja oza-
rjájušče nas, so derznovénijem móľatsja o dušách nášich.

Hl. 1. Víry sohlásijem, mirskóje toržestvo ot víka Bóhu
blahouhodívšich, patriárchov čestnoje i Prorókov soslóvije,
Apóstolov udobrénije, Múčenikov sobránije, Póstnikov po-
chvalú, vsich Svjatých pámjať duchóvňi prázdnuim: móľat
bo sja neprestánno, darovátisja míru mírovi i dušám našym
véľijej mílosti.

Priidíte vsi vírnii, Svjatých vsich vseslávnuju pámjať
vo psalmích, píniich i písnech duchóvnych voschválím:
Krestíteľa Spasíteleva, Apóstoly, Proróki i Múčeni-
ki, Svjaščennonáčalniky, Učíteli že i Prepodóbnija, Póstniki i Prá-
vednyja, i svjatých Žen bohoľúbnoje sobránije, čestno ubla-
žájušče sohlásno vozopím: Prebláhij Christé Bóže naš,
tích molítvami podážď mir církvam Tvoím, pobíďy na vrahí
církví našej i dušám našym véľiju mílost.

Sláva: Hl. 6. Múčeniek božéstvennyj lík, církví osnová-
nije, blahovistiju skončánije, vy dílom Spásova hlahólanija
ispólniste: vámi bo vratá ádova na církov otvérzšajasja
zaklučíšasja, króve vášeja lítije idolskija žértvy izsuší, za-
klánije váše porodí cerkóvnoje ispólnénije, bezplótných
udíviste, Bóhu víncenóscy predstoité: Jehóže neprestánno
molíte o dušách nášich.

I nýňi: Hl. 8. Car' nebésnyj: (zri str. 109).

Prokimen. Hóspod' vocarísja:

Proročestva Isaiina čtenije: Hlava 43. Tako hlaholet
Hospod': Vsi jazycy sobrašasja vkupi, i soberutsja kňazi

ot nich. Kto vozvstit sija? ili jaže ot načala, kto slyšana sotvorit vam? da privedut sviďiteli svoja i opravďatsja, i uslyšat, i da rekuť istinu. Budite mi sviďiteli, i az sviďitel', hlaholet Hospoď Boh, i otrok jehože izbrach, da poznajete i virujete mi i rozumijete, jako az jesm: prežde mene ne byst in Boh, i po mňi ne budet. Az jesm Boh, i nišť razvi mene spasajaj. Az vozvstich i spasoch, uničizich, i ne bi v vas čuždij. Vy mňi sviďiteli, i az Hospoď Boh, i ješče ot načala az jesm, i nišť ot ruk moich izbavľajaj: sotvorju, i kto otvratit to? Sice hlaholet Hospoď Boh, izbavľajaj vas Svjatyj Israilev.

Premudrosti Solomoni čtenije: Hlava 3. Právednych dúši v ruci Bóžij, i ne prikósnetsja ich múka. Nepščeváni býša vo očesích bezúmnych umréti, i vminísja ozloblénije ischód ich, i jéže ot nas šestvije, sokrušénije, oni že suť v míri. Íbo pred licém čelovičeskim, ášče i múku príimut, upováňija ich bezsmértija ispólneno: i v máli nakázani bývše, velikími blahodítelstvovani búduť, jáko Boh iskusí ja, i obríte ich dostójny sebí. Jáko zláto v horníli iskusí ich, i jáko vseplódije žértvennoje priját ja. I vo vrémja posiščenija ich vozsiájut, i jáko iskry po stéblju potekút. Súdat jazýkom, i obladájut ludmí, i vocarítsja Hóspod' v nich vo víki. Naďijuščiisja naň rozumíjut istinu, i vírníi v lúbvi prebúduť jemú. Jáko blahodát i milost' v prepodóbnych jehó, i posiščenije vo izbránnych jehó.

Premudrosti Solomoni čtenije. Hlava 5. Pravednicy vo víki živut, i v Hospoďi mzda ich, i popečenije ich u Vyšňaho. Seho radi príimut carsvije blaholípíja, i vinec dobroty ot ruki Hospodni: zane desniceju pokryjet ja, i myšceju zaščitit ich. Priímet vseoružije rvenije Svoje, i vooružit tvar' v mešť vrahom. Oblečetsja v broňa pravdy, i vozložít šlem, sud nelicemiren. Priímet ščit nepobidimyj prepodobije: poostřit že naprasnyj hňiv vo oružije: spoboret že s Nim mír na bezumnyja. Pojduť pravolučnyja strily molniiny,

i jako blahokruhla luka oblakov, na namirenije poľefat. I ot kamenometnyja jarosti ispolň padut hradi. Voznehodujet na nich voda morskaja, riki že potopjat ja nahlo. Soprotiv stanet im duch sily, i jako vichor razvijet ich: i opustošit vsju zemľu bezzakonije, i zloďijstvo prevratit prestoly silnych. Slyšite ubo carije i rozumijte, navyknite sudii koncev zemli. Vnušite deržaščii množestva, i horďaščiiisja o naroďi jazyk: jako dana jest ot Hospoda deržava vam, i sila ot Vyšňaho.

Na Stichovnych. Stichiry voskresny 8-ho hlasu: (zri str. 109).

Sláva: Hl. 6. Priidite vírnii, dnes lik sovokupívše, blahočestno toržestvúim i vsich Svjatých preslávnuju i čestnúju pámjat slávno počtím, hlahóľušče: rádujtesja Apóstoli slávnii, Prorócy i Múčenicy i Svjaščennonacálnicy: rádujtesja Prepodóbných sobóre i Právednych: rádujtesja čestných Žen liče: i Christá o míri molíte, pobídy církvii na várvary darovátii, i dušám nášym véľiju milosť.

I nýňi: Tvoréc i Izbáviteľ: (zri str. 94).

Po Nýňi otpuščaješii: Tropar', hl. 8. S vysoty snišel: (zri 110).

Sláva: Hl. 4. Íže vo vsem míri Múčenik Tvoích (Hospodi), jáko bahrjaniceju i víssom, krovmi církov Tvojá ukrasívšisja, tími vopijét Ti, Christé Bóže: lúdem Tvoím ščedróty Tvojá nizposlí, mir žitelstvu Tvojemú dáruj, i dušám nášym véľiju milosť.

I nýňi: Ježe ot víka utajénnoje: (zri str. 77.)

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar', hl. 8. S vysoty snišel jesí: (zri 110.)

Sláva: Hl. 4. Íže vo vsém míri:

I nýňi: Jéže ot víka utajénnoje: (zri str. 77.)

1. Sidalen, hl. 8. Voskrésel jesí: (zri str. 110.)

Čelovicy Spáse: (zri str. 111.)

Sláva: I nýňi: Íže nas rádi roždéjsja: (zri str. 110.)

2. Sidalen. Hl. 8. (Podoben Povelínnoje tajno): Bilonosjáj Ha-

vriil, svitel predstá, jáko vo víd'í mólnii Christóvu hróbu, i kámeň otvalí ot hróba, i strách vélij soderžáše Tvojá stráži, i vnezápu prebýša vsi áki mértvi. Ot hróba strážej, i kámene pečáti ustyditesja prebezzakónnii, rozumíjte, jáko voskrése Christós.

Voskresýj iz hróba: (zri str. 110.)

Sláva: I nýňi: O Tebí rádujetsja: (zri str. 111.)

Irmosi Kanona. Kolesnicehoníteľa: (zri str. 112.)

Kanona Vsim Svjatym Irmosi tiíže.

Katavasija. Otvérzu ustá mojá: (zri v Pokrov Pr. Bohorod.).

Po 3. pisni. Sidalen, hl. 8. (Podoben Premudrosti): Práotec, Ótec, Patriárch, Apóstol, Múčenik, Prorók, Svjatítelej i Prepodóbných Tvoích, Póstnikov i Právedných že, i vsjá-kaho ímene písannaho v knízi žízni, svjatúju pámjať so-veršájušče, Christé Bóže, vsích podvizájem na molítvu, moláššesja: umirí mir Tvój tími, jáko čelovikofúbec, da vsí vopijém Ti: Bóže proslavlájemyj v sovíí Svjatých Tvoích, Ty jesí voistinnu proslávivyj dostójno pámjať ich.

Sláva: tojže.

I nýňi: Nebésnuju dver': (zri str. 110.)

Po 6. pisni. Kondak, hl. 8. Jáko načátki jestestvá Nasadí-teľu tvári, vselénnaja prinósit Ti, Hóspodí, bohonósnyja Múčeniki. Tich molítvami v míri hlubóci cérkov Tvojú, žitelstvo Tvojé, Bohoródicy rádi sobľudí Jedíne Mnohomílostive.

Ikos. Iže po vsej zemli mučívšiisja, i na nebesa preselívšiisja, iže strasti Christovy podražavši, i strasti našja otemľuščí, zdí dnes sobira-jutsja, pervoroždenných pokazujušče cerkov, jako hornija obraz soder-žašču, Christu vopijušču: Boh moj jesí Ty, Bohoródiceju sobľudí mja, Mnohomílostive.

Po 9. pisni. Svjat Hospód Boh nas. 3,

Svitilen. So učeníkí vzydem: (zri str. 30.)

Sláva: Krestíteľa i Predtěču, Apostóly, Proróki, Múče-niki, Svjaščennonačálniki že, Póstniki i Prepodóbnija, Svja-ščennomúčeniki, kupno bohoľubívija Žený, i Ánhelom

činy dólžno písňmi uvjazém, moláščasja slávu sich polučíti ot Christá Spása.

I nýňi: Íže horí proslavlájemyj božéstvenňi ot Ánheľov, ot ňidr Ótčich, Prečístaja, ne otstúpl' neizrečénno, s dólnimi poživé. Ty že sehó bylá jesí spasénija chodátaica, ot čistych Tvoích krověj Semú, Čístaja, páče slóva ploť zaimodávši. Jehóže molí, rabóm Tvoím izbavlénije dáti prehrišénij.

Na Chvalíte: Pjat Stichir 8-ho hlasa, (zri str. 113—114.)

Hl. 4. (Podoben: Jako dobla): Svjatýja íže na zemľi, udiví Hóspod': Tohó bo rány i stradánija, vo plóti vosprijáša, v sich krasjáščasja, i bóžestvennymi udobréňmi javlénno udobrájemi, jáže vospoím jáko neuvjadájuščyja cvíty, jáko zvízdy nepreléstnyja cérkve, jáko vólnaja zakolénija.

Vozzváša právednii i Hóspod' uslyša ich, i ot vsich skorběj ich izbávi ich.

So Proróki Apóstoli, s Prepodóbnymi Učítelije, so Svjaščennomúčenniki vsi Právednii, i žen postradávsjeje, i ľubóviju postívšesja svjatých mnóžestvo, i Právednych činove, da voschváľatsja svjaščénnymi písňmi, jáko hórňaho cárstvija naslídnyca, jáko rajá žítelije.

Díven Boh vo svjatých svočh, Boh Izráilev.

Íže zémľu onebesívšii dobroďitelij svitlostiju, íže Christóvu sméřt podražávšii, bezsméřtnyj chodátajstvennyj puť šéstvovavšii, íže strásti čelovikom rukodíjstvijem blahodáti očistívšii, íže vo vsém míri jedínodúšno stradálčestvovavšii dóblestvenňi, da voschváľatsja múčennicy.

Sláva: Stichira evanhelskaja, hl. 1. (zri str. 30.)

I nýňi: Preblahoslovenná jesí:

Na Liturgii.

Tropari: So vysoty: — Íže vo vsem míri: (zri str. 325.)

Sláva: Jáko načátki jestestvá: (zri str. 326.)

I nýňi: Zastupnice Christianov:

Prokimen, hl. 8. Pomolítešja i vzdadíte Hóspodevi Bóhu nášemu.

Druhij hl. 4. Díven Boh vo svjatých Svoich, Boh Izráilev. Apostol: (zri str. 117).

Pričasten: Chvalíte: i: Rádujtesja právednii o Hóspodi, právym podobájet pochvalá. Allilúja.

V Četvertok po Nedili Vsich Svjatych:
Prazdnik Presv. Tajny Evcharistii.

Na Večerni.

Hl. 6. Velikoje táinstvo Tvojeho vočelovičeniya, na večeri vozležášču Tebí Taínnikom čelovikolúbče otkrýv, rekl jesí: jadíte Chlíb živótnyj, sijé jest Ťilo Mojé, i pijte Krov netlínnjya žízni. 2.

Siň nebésnaja hórnicá, idíže Páschu Christós soverší, i večerju bezkróvnuju i slovésnuju slúžbu: trapéza že tu súščych soveršénnych táin, mýslennj žértvennik. 2.

Chlíb blahoslovív, chlíb syj nebésnyj, blahodarív Otcú Rodíteľu: prijém i čášu, učeníkóm dajáše, priimíte, jadíte vopijá, sijé Mojé jest ťilo, i pijte krov netlínnjya žízni. 2.

Napitá Hóspod' učeníkí svojá brašnom nebésnym, préžde strásti dast im chlíb Ánhelskij, páče mánnj predívnyj: otcý váši (rečé Hóspod') jadóša mánnu v pustýni i umróša, sej jest chlíb schoďáj s nebesé, ášče kto ot nehó jast, ne úmret, no živ búdet vo víki. Jehóže i nas nýňi spodóbi pričastísja, molítv rádi Tvojejá Bohomátere. 2.

Sláva: I nýňi: Hl. 4. Priidíte prazdnolúbcy vírnii, vospléščem dnes, míru spasítelnoje toržestvó živótnaho chlíba, i Bóžijaho Áhnca, vzémľuščaho hrichí míru i prehrišeniya, ne v kvási zlóby vétchija, no v bezkvásii čistotý i ístiny: očíščšesja úbo, dostójno pričastímsja Jemú, jáko da polúčim víčnoje Jehó cárstvije.

Po Vchódi: Prokímen dne.

Ischóda čténije. Hlava 19. (zri str. 190).

Ot Carstv knih pérvych čténije. Hlava 21. Vo dni óny, príde David v cérkov k Avimeléchu Jeréju, i užasésja Avi-

meléch o prišéstvii jehó. I rečé jemú: čto se ty jedín jesí, i niš' niktóže s tobóju? I rečé David Jeréjevi: car' zapovida mí hlahól dnes, i rečé k mňi: niktóže da urazumíjet hlahóla jehóže rádi az posiláju ta, i o némže zapovídaju tí. I ótroki ostávich na místi hlahólemim Jemmoním. I nýňi ášče suť u tebé pjať chlíby, dážd' mi jeliko ímaši. I otviščá Jeréj Davidovi i rečé: ne suť chlíby prósti u mené, no tóčiju chlíby svjaščénnii. Chraními tím, íže čísti suť ot žén, i tíi ja dát ja. I otviščá David Jeréjevi, i rečé: i my ot žén vozderžáchomsja včera i trétijaho dne: otnélíže izydóch az na puť, býša vsi ótrocy očiščénni, i sej puť nečíst, no osvjatítsja dnes sosúd rádi moích. I dadé jemú Jeréj Avimeléch chlíby predložénija, jáko ne bí támo ínaho chlíba: tíj bo bíchu jedíni chlíby prinesení, íchže vzjáša pred licém Hóspodnim, i toj dast ja jemú v toj deň.

Ot carstv knih trétiich čténije. Hlava 17. (zri v prazdnik Sv. Proroka Ilíi, 1-je čtenije, označennuju čast!)

Stichiry na Litii. Hl. 6. Pred sínnym kovčéhom, skakáše íhrája Bohótec David: my že semú dnes, jáko Bóhu poklaňájemsja, Jehóže čelovíčestvo kovčéh proobrazováše, íbo vmísto mánný, Božestvó voploščénno: vmísto skrižáli, zakonodávec Christós Boh utajén zrítsja, spasájaj dúšy nášja.

Ímíjaše vétchij zavít, kivot okován vsjúdu zlátom: íže vzjat ot inoplémennik, ne sterpí na kápišči s kumírom priobščénija, no izrínu i na zémľu, i sokruší hlavú i óbí dláni ruk jehó. Ty že čelovikolúbče, Christé Bóže naš, káko vnídeši v kápišče skvérnýja dúšy okajánnýja?

Íže jedín ímíjaj bezsmértije, i v svítí živýj neprístúpňim, káko sovokupíšisja s kumírom tmy hrichóvnýja? no o svíte! prosviščájaj vsjákahe čelovíka, ne sokruší, ni nizvérži v tmu kromíšnuju témnych i hrišnych duš nášich, no prosvítí ja blahodátiju Tvojéju mólimsja, milosérdija pučino, Chlíbe prejestéstvennyj.

Áhnče nezlóbivýj, vzémľaj hrichí vsehó míra: čeloví-

českaho rádi spasénija, chľib pretvoril jesí v plot Tvojú: i v chľibi božestvo, plot i dúšu božestvennoju síloju utail jesí: jemúže vsi vírnii, dnes prázdnenstvenno, s umilénijem i víroju poklaňajemsja.

Sláva: I nýňi: Hl. 2. Tájňij dnes večeri i trapézi božestvenňij, so stráchom približajemsja, vírnii, chofášče vkusíti istóčnika bezsmértnaho: no trépet i strach nas prijémlet mnóhich rádi hrich nášich, ot níchže Tobóju očistitisja želájem, molítvami Bohoródicy Vladýčicy našeja.

Stichiri na Stichovnych. Hlas 1. (Podóben: Nebesnych činóv): Chľib nebésnyj živótnyj vospoím, s nebesé neprestánnoschoďášč neizrečénno, hlahóľušče jedinómúdrénno: Ťílo Christóvo, imže vsi izbávichomsja, rádujsja, i Krov božestvennaja i svjatája, jéjuže iskupíchomsja.

Chľib Ánhelskij jadé čelovík, brášno poslá im do obľíja.

Na večeri samáho Tebé dal jesí, Tvoím učeníkóm i druhóm v sníď, o čudesé! i jadíte chľib, se bo jest Ťílo Mojé, čášu že priim rékl jesí: vsi pijte vy Krov Mojú.

I odožďí im mánnu jásti, i chľib nebésnyj dadé im.

O božestvennoje i vsečestnoje Ťílo i dražájšeje! bohočelovična Slóva, spasí Tvojá rabý ot skorbéj mnóhich i iskušénij, i vsjákich obstojánij, nebésnoje cárstvije i žizň podajá, Tvojejá rádi mílosti.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. O preslávnoje čúdo! sošédyj s nebesé chľib živótnyj i božestvennyj, vóleju v sníď dadésja v večer táinstvennyj, prijém bo chľib, blahoslovív, dadé rek učeníkóm: priimíte i jadíte, sijé jest tílo: tákóžde i čášu. Ťímže kóždo sebé da iskušájet, i táko da jast i pijét v spasénije, i žizň víčnuju.

Nýňi otpuščáješi: po Otče naš:

Tropar'. Hl. 7. Chľib prejestéstvennyj, jehóže Ánheli i Archánheli trepěščušče víďíti želájut, dnes prázdnenstvenno na prestóľi zřítsja, i čelovíkom vo sníď dajétsja: v némže my prebohátuju Tvojú mílost, Christé Bóže naš, zřjášče,

Bóha Ťa s plóti ju zrinijem vidóv utajénnaho ispovidujem, hlahóľušče: spodóbi nas pričástnikami býti, da i žízni víčnyja nasladímsja.

Otpust. Premnóhija rádi milosti, na tájňij svojej večeri, Plot svoju jásti, i Krov svojú ístinnuju píti na spasénije dávyj nam, Christós ístinnyj:

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar' Prazd. 3.

1. Sidalen: Hl. 7. Páscha náša velíkaja i vsečestnája syj Christós, snídén byst jáko chľib: zaklávšisja že jáko ovčá, Toj prinesésja ot nas žértva bohopríjemna, Jehóže prečístomu tílu i čestňij króvi blahočéstno poklaňajúšesja, umílno hlahólem: všehdá s námi sam sprebyvájaj, i niktóže vozmóžet čto na ny.

Sláva: I nýňi: Bohoródice prisnodívo Marije, se plóf Sýna Tvojeho Christá Bóha nášeho, júže iz utróby tvojejá díjstvom Dúcha presvjatáho príjem, i na tájňij večeri učeníkóm svoím dajáše hlahóľa: príimíte i jadíte, síjé jest tílo Mojé, i pijte, síjá jest krov Mojá: jehóže ty máternym derznovénijem umolí, jáko da nas pričáščájuščichsja ne opalít, no spasét dúšy nášja.

2. Sidalen Hl. 4. (Podoben: Skoro predvari): Chľib nebésnyj i čášu vzém, Christós blahosloví, pokazúja Otcú Rodíteľu: i divjáščymysja učeníkóm, podajáše, hlahóľa: jadýj Mojú plot i pijáj Mojú krov, ímať živót víčnyj, i az voskrešú jehó v posľidnyj deň. Sehó rádi my nedostójnii dnes prázdnenstvenno poklaňájemsja prečístym tájnam plóti i króvi Tvojejá, derznovénno vírujúšče: jáko Ty jesí Christós Syn Bóha živáho príšedyj v mír hrišnyja spastí.

Sláva: I nýňi: Bezsímenno ot Dúcha svjata začála jesí i rodilá jesí Sýna Christá Bóha nášeho, Jehóže prečístij plóti, jáko Bóhu i izbávíteľu nášemu do licá zemlí poklaňájemsja, i pričástnicy býti želájem: i k tebí jáko Máteri pribihájem, prečístaja Bohoródice, i umílno hlahóľušče mó-

lim ta: priimi molitvy nášja, i donesi ja Sýnu tvojemú i Bóhu nášemu, da spasét dúšy nášja.

Polijeláj: Veličánije: Veličájem Ťa, životdávče Christé, nas dífa chlíb v ploť, i vinó v krov Svojú pretvórsaha: sim že dnes jáko Bóhu voploščénnomu poklaňájemsja.

Velíj Hóspoď i chválen ziló, v hráďi Bóha nášeho, v horí svjattíj jehó. — Čto vzdám Hóspodevi o vsich, jáže vzdadé mi.

Čášu spasénija priimú, i imja Hóspodne prizovú. — Pámjať so-tvoril jest čudés svojch mílostiv i ščédr Hóspoď, i píšču dal jest bojá-ščymsja jehó.

Odoždí im mánnu jásti, i chlíb nebésnyj dadé im. — Chlíb Ánhelskij jádé čelovík, brášno poslá im do oblíja.

Sláva: I nýňi: Allilúja 3. Veličájem Ťa. . .

3. Sidalen. Hl. 3. (Podb.: Krasofi): Previčnyj Bóže i bez-načálnyj, vosprijémnyj jestestvo čelovičeskoje, prišél jesí na hórnicu uhotóvannu s učeníki Tvoími, idíže páschu vétchu skončáv, Spáse naš, i páschu nóvu táinstvennuju soďílal jesí: prijem bo chlíb, i v ploť svojú, čášu že v krov pretvorív, nam v snídí i pitijé podál jesí: sijú tájnu božéstvennuju dnes zrzjášče, s umilénijem hlahólem: sláva blahoutróbiju Tvojemú čelovikolúbče.

Sláva: I nýňi: tojže.

Stepénna: Ot júnosti: Prokfímen, Hl. 4. Jadýj mojú ploť, i pijáj mojú krov, ímať život víčnyj, i az voskrešú jehó v poslídnj deň.

Evanhelije ot. Joanna, zač. 23—24. (Stich. 55—59.) Rečé Hóspoď k prišédšym k nemú Judéom: ploť mojá ístinno: . . . jadýj chlíb sej, živ búdet vo víki.

Psalom 50., Sláva: Molítvami svjatých Apóstol: I nýňi: Molítvami prečístyja Bohoródicy: táže Stich: Pomíluj mja Bóže: i Stichíra:

Hl. 6. Dnes Ánheli užasájutsja, zrzjášče Ťa Bóha voploščénna v tájnach sokrovénnaho, ot čelovík so stráhom poklaňájema i v snídí dajúščasja: s ními že i my zemníi, Vladýku Ťa čelovikolúbca vospívájem, hlahólušče: spodóbi nas plóti i króvi prečístij pričastítisja, blahosérde Hóspodi.

Irmosi Kanona : Hl. 2. Pisň 1. Hradíte ľúdije, poím pisň Christú Bóhu, razdíľšemu móre, i nastávlšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty jegípetskija, jáko proslávjsja.

Katavásija : Otvérzu ustá mojá :

3. Na kámeni mja víry utverdív, razšírl jesí ustá mojá na vrahí mojá, vozveselí bo sja duch moj vnehdá píti : níst svjat jákože Boh naš, i níst práveden páče Tebé, Hóspodi.

Sidálen. Hl. 1. Jadýj Vladýko s učeníkí Tvoími áhnca, po zápovidi Mojséja, Tebé Áhnca neporóčnaho táinstvenno v sníd dal jesí nam v ostavlénije hrichóv, v osvjaščénije dušám, ímže pitájušesja, mólím : da ne v sud ilí v osuždénije búdet nam pričástije svjatých Tvoích táin, hrich rádí i bezzakónij nášich.

Sláva : I nýňi : Áhnca i Pástyrja, Máti, Dívo, Bohoródice umolí, jehóže rodilá jesí Sýna, da spasét i prosvítit dúšy nášja.

4. Prišél jesí ot Ďívy, ne chodátaj ni Ánhel, no sam, Hóspodi, voplóšcsja i spásl jesí vsehó mja čelovíka ; tím zovú Ti : sláva sílí Tvojej, Hóspodi.

5. Prosviščénije vo tmí ležáščich, spasénije očájanných, Christé Spáse moj, k Tebí útrenňuju, Carjú míra, prosvítí mja sijánijem Tvoím : inóho bo rázvi Tebé Bóha ne znáju.

6. Vo bézdni hrichóvnij valájasja neizslídnuju milosérdija Tvojeho prizývajú bézdnu : ot tlí, Bóže mja vozvedí.

Kondák, Hl. 4. Se predležít Christós na písču vsím, príidíte i pripádajušče poklonímsja Christú Bóhu, sími tájnami utajénnomu, s umilénijem vzyvájušče : Vladýko, da ne opališi nás nedostójnych priobščénijem : no búdi popalája hrichí, i očiščája dúšy nášja.

Íkos, Tájnij trapézi so stráchom približívšesja vsi, čistymi dušami chľib Božéstvennyj prijémlem, čájušče spasénija, umým nózi sóvisti nášeja, da i žizni víčnyja nasládímsja, molítvami Bóžija Mátere.

7. Ĺílu zlatómu na póli deíri služímu, trijé Tvoí ótrocy

nebrehóša bezbóžnaho velínija: posreďí že ohňá vvérzeni, orošájemi pojáchu: blahosloven jesí, Bóže, otéc nášich.

8. O podóbii zláti nebrehše treblažennii júnošy, neizmínnyj i živýj Bóžij óbraz víďívše sredi ohňá vospiváchu: osuščestvovánnaja da pojét Hóspoda vsjá tvár', i prevoznósit vo vsjá víki.

Táže „Chvalím blahoslovím:“ i Katavásija: Ótroki:

Pripív: Veličáj, dusé mojá, Hóspoda, plót svojú v písču tájnu dávšaho.

Druhij: Veličáj, dušé mojá, Christá Bóha nášeho, ploť v spasénije čelovíkom dávšaho.

9. Ves jesí želánije, ves sládost, Slóve Bóžij, Ďívy Sýne, Bóže bohóv, Hóspodi, svjatých presvjatýj: tím Ĥá vsí s Róždšeu veličajem.

Po katavasii i Jekténii máł. Svitšlen: Učeníkóm sidáščym na tájnij večeri i zrjáščym Ĥá, Hóspodi, prijém chlib v svjatýja Tvojá rúki, vozved óči na nébo ko Ótcu, blahodartv, blahoslovív i prelomív, dajáše svjatým učeníkóm Svoím. Dažd' úbo i nam hrišnym rabóm Tvoím.

Sláva: I nýňi: Sej jest, prečístaja Ďívo Bohoródice, v sích tájnach poklaňájemyj, jehóže Ty nosíla jesí préžde, Prečístaja, v črévi máterni, po sém že na rukú, Sehó o nas molí, da spasét dúšy nášja.

Na Chvalitech. Hl. 1. (Podóben: O dívnoje čúdo): O dívnoje čúdo! istóčnik žizni na prestóli zritsja, i čelovíkom v sníď dajétsja, veselísja cérkve božéstvennaja, chlibom plóti Christóvy preukrašénnaja, vozopím vírnii, Joánnu Bohoslóva imúšče činonačálnika: Slóvo plót býst, i vselísja v ný, i víďichom slávu Jehó, jáko jedinoródnaho ot Otcá.

O dívnoje čúdo! íže v mánňi proobrazújemyj, Boh ístinnyj, ot Bóha ístinna roždénnyj, vosprijém čelovičeskija plóti jestestvo, veselísja dnes róde čelovič, víďaj Bóha v plóti Sebé Tebí dajúšča: vozopij veseláščisja, i usérdno Bóha blahodarjášči: i Slóvo plót býst, i vselísja v ný, i víďichom slávu Jehó, jáko jedinoródnaho ot Otcá.

O divnoje čúdo! zaklá premúdrost svojá žértvennaja i čerpá v čáši svojéj vinó, i uhotóva svojú trapézu, vsich k sebi sozyvájušči: priidíte, jadíte mój chlib, i pijte vinó jéze čerpách vám, veselitesja cárije, blahodaríte svjatiteliže: i Slóvo plóť byst, i vselisja v ny, i vídichom slávu Jehó, jáko jedinoródnaho ot Otcá.

O divnoje čúdo! iže na horí sinájstij, s Mojséjem hlahólavyj v kupiňi neopalímij, i skrižáli zakónnyja napisávyj, Jehóže hlas hróma, trúb i mólnij, ustraší sýny Izráilevy, prošédšyja móre po súchu, sej deň božéstvenno v chlíbi utaisja, i v sníď podavájetsja vsím, Áhnec, Boh i Spasíteľ.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Áz jesm chlib živótnyj, chlib sošédy s nebesé, rečé Hóspod prišédšym k nemú Judéom: ášče ne snístie plóti Sýna čelovičeskaho, i ne pijéte króve Jehó, životá ne ímate v sebi: jadýj mojú ploť, i pijáj mojú krov, ímat živót víčnyj, i Áz voskrešú jehó v posľidnyj deň.

Slavoslóviže velikoje. Tropár Prázdника. Jektenii i Otpúst Prázd.

Na Liturgii.

Antifon 1. Hóspod pasét mja, i ničtóže mja lišít, na místi zláčňi, támo vseli mja.

Molítvami Bohoródicy Spáse, spasí mja.

Antifon 2. Vírovach, tímže vozhlahólach az že smirích-sja ziló.

Spasí ny Sýne Bóžij, pitávyj plótižu Tvojéju pojúščich Ti: Allilúja, 3.

Antifon 3. Požrite žértvu právdy, i upovájte na Hóspoda. Tropar' prazdnika. (zri str. 330).

Vchodnoje: Tebí požrú žértvu chvalý, i v ímja Hóspodne prizovú.

Tropar': Chlib prejestéstvennyj:

Sláva: I nýňi: Se predležít Christós: (zri str. 333).

Prokimen, hl. 4. Napitá ich ot túka pšenična, i ot kámene méda nasýti ich.

Apostol. K Korínfanom 1. poslániija sv. Apóstola Pávla čtenije. Zač. 149. (zri str. 192.)

Evanhelije ot Joanna, zač. 23.

Vmisto Dostojno: Veličaniije i Irmos.

Pričasten: **Jadýj mojú Ploť, i pijáj mojú Krov, v mňi prebyvájjet, i az v nem, rečé Hóspodť.**

Toržestvennyj obchod s Najsvjatijšuju Evcharistijeju.

Poslí: Búdi Ímja Hóspodne: tvoritsja toržestvennyj obchod. Jerej obyčno vynimajet Najsv. Evcharistiju, umolajet i kadit, taže hlaholet: **S mírom izýdím, Hóspodu pomólimsja.**

Prišedše k 1-oj trapezi, složit Sv. Evcharistiju, umolájjet, kadit i vozhlášajet:

Blahósloven Boh naš: Načalo obyčnoje: Po Otče naš. Tropar' prazdnika. — I abije:

O jéze spodóbitisja nam slýšaniju svjataho Evanhélija, mírom Hóspoda Bóha mólím. — Hóspodi pomiluj 3.

Mír vsím. — I Dúchovi Tvojemú.

Premúdrošť, prósti, uslýším svjataho Evanhélija, ot Joánna svjataho Evanhélija čtenije. — Sláva Tebí Hóspodi, sláva Tebí.

Vonmím. I slídujjet Evanhélije ot Joanna, zač. 1. (stich 1—17.)

Poslí Evanhélija Jerej kadit Najsv. Tajny i vozhlášajet: **So stráchom Bóžiim i so víroju i ľubóviuju priidíte poklonímsja i pripadém ko Christú.**

Lik: Blahosloven hrjadýj vo ímja Hospódne, Boh Hóspodť i javísja nam. — Spasí nas Sýne Božij, pitávyj plótiju svojéju pojúščija Ti: Allilúja.

Jerej: Blahoslovlájjet najsv. Tajnami ľudej hlahóla:

Spasí Bóže ľudi Tvojá, i blahosloví dostojániije Tvojé.

Lik: Na mnóhaja ľíta Vladýko. Víďichom svit ístinnyj i prijáchom Dúcha nebésnahe, obritóchom víru ístinnuju, nerazďíľnij Svjatij Trójci poklaňájemsja, ta bo nas spaslá jesť.

Blahoslovenije tak povtorjajetsja na 2, 3 i 4 trapezi s tím, čo:

2. Evanhélije ot Joanna, zač. 20. (hlava 6. stich 27—35).

3. Evanhélije ot Joanna, zač. 23. (hlava 6. stich 48—58).

4. Evanhelije ot Joanna, zač. 24. (hlava 6. stich 63—69).

Skončavšesja obchod, processija vozvraščajetsja v chram, idize pojetsja: Sláva v vyšnich Bohu: (zri str. 28.) taze:

Jektenija: Pomiluj nas Bóže po velícij mílosti Tvojejí, mólimtisja uslyši i pomiluj. — Hóspodi pomiluj 3.

Ješčé mólimsja o jéže sochranítisja hrádu semú, (vési sej), i vsjákomu hrádu, vési, i stráňi, ot hláda, hubíteľstva, trúsa, potópa, hráda, ohná, mecá, našéstvija inopleménnik, i mezduusóbnija bráni: i o jéže mílostivu býti, blahouvítlivu, i blahopremenítelnu, blahómu i čelovikoľubívomu Bóhu nášemu, i otvratíti ves' hńiv svoj na ny dvižáščijsja, i izbávíti nas naležáščaho právednaho svojhó preščénija, i pomílovati nas. — Hóspodi pomiluj 3.

Uslyši ny Bóže Spasíteľu naš, upovánie vsím koncém zemlí, i súščym na móri daléče, i mílostive mílostiv búdi nam o hrisích nášich i pomiluj nas: mílostiv bo i čelovikoľúbec Boh jesí, i Tebi slávu vozsyľajem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, i nýňi i prísno, i v víki víkóv. — Amiã.

Najsv. Evcharistija predpisannym sposobom polahajetsja v kivot: I byvajet: Premúdrost': i Otpust.

Sposob Haličskij toržestvennaho obchoda:

Na ischod iz chrama pojetsja: Tropar' prazdnika.

Pred trapezoju Jerej vozhlašajet: O jéže spodóbitisja nam: i pročéje. Čtetsja 1. Evanhelije ot Matheja, zač. 108. (stich. 17—30). I abije Jerej pojet 1. stich suplikacii 3. i Iudije takozde. Posemu Jerej blahoslovjajet ľudej Sv. Tajnami.

Evanhelije: pri druhoj trapezi: Mark, zač. 64. (12—26).

Evanhelije: pri trefej trapezi: Luka, zač. 108. (7—22).

Evanhelije: pri četvertoj trapezi: Joann, zač. 23. (48—58).

Po každom Evanhelii daľšij stich suplikacii pojetsja, a ostavši stichi pojetsja po vozvraščenii v chrami. Po otloženii Najsv. Evcharistii: Budí imja Hospodne: i Otpust.

Na Večerni.

Na Hóspodi vozzvach, hl. 2. (Na 6. Stichiry): Archijeréj previčnyj, po čínu Melchisedékovu, Hóspod' naš Isús Christós,

chľib i vinó na tájňij večeri svojej, Sebé Samahó Otcú pri-
nesé, hrich rádi róda čelovičeskaho: Semú dnes jáko Bóhu
istinnomu prázdenstvenno poklaňajemsja. 2.

Šcedr i mílostiv, píšču dal jest Hóspod̄ bojaščymsja
Jehó, hlahóľa ko učenikóm svoím: priimíte i jadíte, sijé jest
fílo Mojé, pijte ot čáši vsi, sijá jest krov Mojá nóvaho
zavíta, jáže za vy izlivájemaja v ostavlénije hrichóv. 2.

Pámjat̄ sotvoril jest čudés Svoích Hóspod̄, mílosti
Svojejá rádi i blahoutróbiya, v sích tájnach plóti i króvi
Svojejá, plot̄ Svojú daja v sníď i krov v pitijé: o vélija
síla i díla Hóspod̄na, izýskana vo vsich vólach Jehól svjáto
i strášno ímja Jehó, jéže jest páče vsjákaho ímene: da o
ímeni Isúsovom vsjakoje kolíno poklaňajetsja, nebésnych,
zemných i preispódných.

Tájňij dnes večeri, i trápezi bóžestvenňij, so stráchom
približimsja vírnii, choťášče vkusíti istóčnika bezsmétnaho:
no trépet i strach nas prijémlet, mnóhich rádi hrich nášich,
ot níchže Tobóju očistítisja želájem, molítvami Vladýčicy
nášeja Bohoródicy.

Sláva: Hl. 8. Az jesm chľib živótnyj, sšédyj s nebesé:
da ášče kto sníšť ne úmret, no živ búdet vo víki, i chľib
jehóže Az dam, ístinnaja jest plót Mojá, júže Az dam za
živót míra. Az jesm chľib živótnyj, chľib schoďaj s nebesé,
da ášče kto ot nehó jast, ne úmret, no ímať živót víčnyj.

I nýňi: Jehóže bezsíménno rodilá jesí, prečístaja Dívo,
sej ne ispytáno dnes na prestóli prázdenstvenno zritsja,
i v sníď vírnym dajétsja. Ánheli s trépetom, i čelovicy
jáko Bóhu ístinnomu poklaňajutsja. Jehóže máternymi
tvoími molítvami umolí: jáko da ne opalít nas hrich rádi
nášich, no pomílujet i spasét dúšy nášja.

Prokimen, Hl. 7. Kto Boh vélij, jáko Boh naš? Ty jesí
Boh tvorjáj čudesá.

Na Stichovnych: Hl. 2. (Podóben: Dóme Jefrathov): Na tájňij

véčeri, Christós Boh, dal jest Apóstolom jásti, ploť svojú božéstvennuju, vo iscileníje dúši i řila.

Uhotóval jest predomnúju trapézu suprotív stužájuščym mi.

Pristupíte vsi, ne k sinájstij horí, no ko Bóhu výšnemu, v sich tájnach utajénnomu, Christú Bóhu nášemu.

Hóspod pasét mja i ničtóže mja lišít, na místi zláčňi, támo vselí mja.

Dajétsja Christós, vsím vo sníď hříšnym, chľib tvorjá v řilo, i vinó v krov božéstvennuju, pretvorjájuščí.

Sláva: Chválím Ťa, Christé, Spáse naš blahíj, íže króv Tvojú izlijál jest, spasénija rádi čelovíčeskaho.

I nýňi: Bohoródice Ďivo Marije, molí iz Tebé rózďšahosja, da dostójnych nas sotvorít, božéstvennych táin, pričástnikami býti.

Po Nýňi otpuščáješi: Tropar' Prázdnika.

V 3-ij pjatok po Soš. Sv. Dúcha

Prazdnik Najsv. Serdca Isusa Christa.

Na Liturgii.

Antifón. 1. Kol' vozľúblenna selénija Tvojá, Hóspodi, síl! želájet i skončavájetsja dušá mojá vo dvorý Hóspodňa.

Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nas.

Sláva: I nýňi:

Molítvami Bohoródicy:

Antifón 2. Ispovímjsja Tebí, Hóspodi, vsím sérdcem moím, povím vsjá čudesá Tvojá.

Spasí nás, Sýne Božtj, vozľubívij vsím sérdcem pojúščyja ti: Allilúja.

Antifón. 3. Ímže óbrazom želájet jéleň na istóčniki vodnýja, síce želájet dušá mojá k Tebí, Bóže.

Tropar'. Hl. 6. Bédnu ľubvé Tvojejá k nam, Christé Bóže, pokazál jest svjaščenníjše Sérdce Tvojé: spodóbi nas v nýňišnem víci sobľudénijem záповídej Tvoích, vzdajáti Tebí ľubóv vóz ľubóv, i v búduščem naslazďátisja ľubóviju vsesoveršenníjšoju, v soľľadánii Božestvá.

Vchódnoje: Ispovídajtesja Hospodévi jáko blah, jáko v vík milost Jehó. — Tropar': Bédnu lubvé Tvojejá:

Sláva: I nýňi: Kondák, Hl 7. Truždájuščymysja i obremeněnym pokóišče, pokazal jesí, Spáse, sladčájšeje Sárdce Tvoje: priimí nas v ňidro jehó, i spodóbi nas v nem žiti i v nem skončátisja, i udostoitisja lubvé vsesoveršěnníjšija v sohladánií Božestvá.

Prokímen, Hl. 4.: Povím ímja Tvoje brátii mojéj, posredi cěrkve vospojú Ťa.

Apóstol vo Jevréjem, zač. 306. Brátije, svjatáj i osvjaščajemii: (zri str. 215.)

Evanhelije ot Joánna, zač. 9—10.

Rečé Hóspod': níktóže vzýdet na nébo: konec: da spa-sétsja mir.

Vmísto dostójno: Pripiv: Veličáj, duše mojá, Sárdce Spa-sítela lubóviju ko nam horjáščeje.

Irmos: Ves jesí želánije, ves sládost, Slóve Bóžij, Ďívy Sýne, Bóže bohóv Hóspodí, svjatých presvjatýj: tím Ťa vsi s Róždšeju veličajem.

Pričásten. Víďiša vsi koncý zemlí spasénije Bóha nášeho. Allilúja.

Otpúst. Kopijém Sárdce Tvoje na kresťi probostí, i plámennuju lubóv Jehó k nám pokazáti izvólivýj, Christós ístinnyj Boh naš:

IZ MINEI PRAZDNIČNOJ.

8-ho (21-ho) Septembrija.

Roždestvo Presvjatyja Bohorodicy.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodí vozzvach: stavim stichov 8.

Stichiry, hl. 6. Dnes iže na razúmnych prestólich počívájaj Boh, prestól svjat na zemlí Sebí preduhotóva: utverdívij múdrostiju nebesá, nébo oduševlénnoje čelovikolúbijem sođila: ot neplódnaho bo kórene, sad živonósen izrastí nam Máter' Svojú, iže čudés Boh, i nenadíjuščichsja nadéžda: Hóspodí sláva Tebí.

Sej deň Hóspodeň, rádujtesja lúdije: se bo svita čertóh i kniha slóva živótnaho iz utróby proizýde: i iže k vostókom dvér' róždšisja, ožidájet vchóda Svjatíteľa velíkaho: jedína, i jedínaho vvodášči Christá vo vselénnuju, vo spasénije duš nášich.

Ášče i Božéstvennym chofínijem svítlyja neplódný žený prozjabóša, no vsich María roždénnych boholípno prevozsijá: jáko ot neplódnaja preslávno róždšisja mátere, poródi plótiju vsich Bóha, páče jestestvá ot bezsímennyja utróby: jedína dver jedínoródnaho Sýna Bóžija, júže prošéd, zaključénnu sochraní: i vsja múdri ustróiv jáko viť Sam, vsim čelovikom spasénije sođila. 2.

Dnes neplódnaja vratá otverzájutsja, i Dver đivíčeskaja božéstvennaja predhrjadét: dnes plod raždátí blahodát načinájet, javlájušči míru Bóžiju Máter': Jéjuže zemnája s nebésnymi sovokuplájutsja, vo spasénije duš nášich. 2.

Dnes vsemírnyja rádsti provozviščénije, dnes vozvíjaša vítri, spasénija provozvístnicy: jestestvá nášeho raz-

rišájetsja neplódstvo, neplódy bo máti pokazújetsja, d'ivst-
vujuščija i po roždeství Ziždítelevi: iz Nejáže čúzdeje pri-
svojájet iže jestestvóm Boh, i zablúždšym plótiju spasenije
soďivájet Christós čelovikolúbec, i Izbáviteľ duš nášich.

Dnes neplódnaja Ána raždájet Bohootrokovícu, ot
vsich rodóv proizbránnuju v žilíšče vsich Carjá i Ziždíteľa,
Christá Bóha, vo íspolnénije božéstvennaha smotrénija:
ímže nazdáchomsja zemnoródnii, i obnovíchomsja ot tli k
žizni bezkonéčnij.

Sláva: I nýňi: Dnes iže na razúmnych: (zri str. 341.)

Vchod. Prokimen dne.

Bytija čtenije. Hlava 28. Izyde Jakov ot studenca kla-
tvennaha, i ide v Charran. I obrite misto, i spa tamo,
zajde bo solnce: i vzjat ot kamenija mista toho, i položi
vozhlavije sebi, i spa na místi onom. I son vidí, i se list-
vica utveržděna na zemli, jejaže hlava dosjazaše do ne-
bes: i Anhely Božii voschoždachu i nizchoždachu po nej.
Hospoď že utverždašesja na nej i reče: Az Boh Avraama
otca tvojego, i Boh Isaaka, ne bojsja: zemľa idíže ty spiši
na nej, tebi dam ju, i simení tvojemu. I budet simja tvoje
jako pesok zemnyj, i rasprostranitsja na more, i livu, i si-
ver, i na vostoki, i vozblahoslovjatsja o tebi vsja kolína
zemnaja, i o simeni tvojem. I se Az s tobou, sochraňajaj
fa na vsjakom puti, amože ašče pojdeši: i vozvrašču fa v
zemľu siju, jako ne imam tebe ostaviti, dondeže sotvoriti
mi vsja, jelika hlaholach tebi. I vosta Jakov ot sna svojego
i reče: Jako jest Hospoď na místi sem, az že ne vidích.
I ubojasja, i reče: Jako strašno misto sije, ňišť sije, no dom
Božij, i sija vrata nebesnaja.

Proročestva Jezekiileva čtenije. Hlava 43. Tako hlaho-
let Hospoď: Budet ot dne osmaho i pročeje, sotvorjat jerei
na oltari vsesožženija vaša, i jaže spasenija vašeho, i pri-
imu vy, hlaholet Adonai Hospoď. I obrati mja na puť vrat
svjatyh vňišních, zrzaščich na vostoki: i sija bjachu za-

tvorena. I reče Hospoď ko mňi: Vrata sija zatvojena budut, i ne otverzutsja, i niktože projdet imi: jako Hospoď Boh Israilev vnidet imi, i budut zatvorena. Jáko ihumen sjadet v nich snisti chlib, po puti Jelamskich vrat vnidet, i po puti jeho izydet. I vvede mja po puti vrat svjatych suščich k síveru prjamo chramu: i vidich, i se ispolň slavy chram Hospodeň.

Pritčej čtenije. Hlava 9. Premudrost sozda Sebi dom, i utverď stolpov sedm. Zakla Svoja žertvennaja, i rastvori v čaši Svojej víno, i uhotova Svoju trapezu. Posla Svoja raby, sozyvajušči s vysokim propovidanijem na čašu, hlaholušči: Iže jest bezumen, da uklonitsja ko mňi. I trebujuščym uma reče: Priidite, jadite moj chlib, i pijte víno, ježe rastvorich vam: ostavíte bezumije, i živi budete, i vzyščíte razuma, da poživete, i ispravíte rozum v vidíni. Nakazujaj zlyja, priimet sebi bezčestije: obličajaj že nečestivaho, oporočit sebe: obličeniya bo nečestivomu, rany jemu. Ne obličaj zlych, da ne vozenavidat tebe, obličaj premudra, i vozľubit Ťa. Dažď premudromu vínu, i premudrijšij budet: skazuj pravednomu, i priložit priimati. Načalo premudrosti strach Hospodeň, i sovít svjatych rozum: rozumíti bo zakon, pomysla jest blahaho. Syn bo obrazom mnohoje poživeši vremja, i priložatsja tebi ľita života.

Na Litii, Hl. 1. Načalo nášeho spasénija, ľúdije, dnes byst: se bo pronarečénnaja ot rodóv drévnich Máti i Ďíva i prijátelišče Bóžije, ot neplódove rodítisja proischódit: cvít ot Jesséja, i ot kórene jehó žézl prozjabé. Da rádujetsja Adám práotec, i Jéva da veselítsja rádstiju: se bo sozdánnaja ot rebrá Adámova, dščer i vnúku blažit jávstvenňi: rodísja bo mňi, rečé, Izbavlénije, Jehóže rádí ot uz ádovych svoboždúsja. Da rádujetsja Davíd bijá vo húsli, i da blahoslovít Bóha: se bo Ďíva proischódit ot utróby neplódnja, ko spaséniju duš nášich.

Hl. 2. Priidíte ľubodřivstvennii vsi, i řistotý rařitelije, priidíte, podimíte ľuboviju řivstva pochvalú, ot kámene tvérdaho tekúřcij istóćnik žizni: i ot bezčadstvujušćija kupinú neveřěstvennaho ohňá, učiřćajuřćaho i prosviřćajuřćaho dúšy nášja.

Čto řum prázdnujuřćich byvájet? Joakím i Ánna toržestvújut tájno, rádujtesja s námi, hlahóľušće, Adáme i Jévo dnes: jáko imže dřevle prestupľenijem zatvoriša raj, plod blahoslovén nam dadésja, Bohootrokovica Maria, ot-verzájuřći jehó vsim vchod.

Pronarećennaja vsich Carica, Bóžije obitelišće, ot neplódnaja dnes utróby prójde Ánny slávnyja, prisnosúřćnaho suřćestvá božestvennoje prebyválišće: Jejúže bezstúdnij ad proprásja, i vseródnaja Jéva v tvérduju žizň vvódiťsja. Toj dostójno vozopiím: blažénna Ty v ženách, i plod čréva Tvojeho blahoslovén.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. V blahoznamenítij deň prázdника náševo vostrubím duchóvnoju civnícejú: jáže bo ot símene Davídova, dnes raždájetsja Máti Životá, tmú razriřćajuřći, Adámovo obnovľenje, i Jévino vozzvánije, i netľinija istóćnik, tľi preminénije: Jejáže rádij my obožichomsja, i ot smérti izbávľeni býchom: i vozopiím Toj s Havriíľom vírnii: rádujsja Blahodátnaja, Hóspodř s Tobóju, Tebé rádij dárújaj nam veľiju milořť.

Na Stichovnych: Hl. 4. Vsemírnejá rádoř ot právednych vozsijá nam, ot Joakíma i Ánny, vsepítaja Ďiva: Jáže premnóhija rádij řistotý, chram Bóžij oduřevľenňij byvájet, i jedina voistínnu Bohoródica poznavájetsja. Tojá molíťvami, Christé Bóže, mir míru nizposlí, i duřám nášym veľiju milořť.

Slýři dřći, i vižď, i prikľoní ucho tvoje.

Ánhelovym prorećenijem, plod prečist ot Joakíma i Ánny právednikov, dnes proizýde Ďiva, nébo i prestól Bóžij, i prijáteliřće řistotý, rádoř provozviřćajuřći vsemú míru: životá náševo chodátaica, kľátvy otjátije, blahoslo-

vénija podajánije. Ťim v roždeství Tvojem, Ďivo bohozválnaja, míru mir isprosí, dušám našym véliju mílošť.

Lícu tvojemú pomólatsja bohátii lúdstii.

Neplódy bezčádnaja Ána dnes rukámi da vosplěščet svítlo: da svitlonósjat zemnája, cáríje da ihrájut, Svjatitelije vo blahoslověníich da veselátsja, da prázdnujet ves mir: se bo Caríca, i neporóchnaja nevísta Ótča, ot kórene Jesésejeva prozjabé: ktomú žený v pečálech ne rodát čad, rádošť bo procvíté, i živót vsím čelovíkom v míri žitelstvu-jet: i ktomú dáry Joakímovy ne vozvraščájutsja, rydánije bo Ány v rádošť preložísja: srádujtesja mňi, hlahóluščí, ves izbránnyj Isráil, se bo dadé mi Hospód oduševlénnuju palátu božestvennyja slávy Jehó, vo óbščeje veselíje i rádošť, i spasénije duš nášich.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Priidíte vsí vírnii, k Ďívi tecém: se bo raždájetsja jáže přéžde čréva predvídinnaja Bóha nášeho Máti: đivstva sosúd Aarónov prozjábšij žězl, ot kórene Jesésejeva: proróčeskoje propovídanije, i právednych Joakíma i Ány prozjabénije. Raždájetsja úbo, i mir s néju obnov-lájetsja: raždájetsja, i cěrkov vo svéj blaholípíje ukrašá-jetsja: chrám svjatýj, božestvá prijátelišče, đivstvennyj so-súd, cárskej čertóh, v němže preslávnoje neizrečénnahe sojedinénija sošédšichsja vo Christí jestěstv soveršénnoje sođijasja táinstvo: Jemúže poklaňájušesja, vospívajem Ďívy vseneporóčnyja roždestvó.

Tropar'. Hl. 4. Roždestvó Tvoje, Bohoródice Ďivo, rádošť vozvístí vsěj vselěnníj: iz Tebé bo vozsijá Sólnce právdy, Christós Boh naš: i razrušív klátvu, dadé blahoslovénije, i uprazdnív směrt, darová nám živót víčnyj. 3.

Na Utreni.

Na Boh Hospód: Roždestvó Tvoje, Bohoródice: 3.

1. Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivísja Josif): Vozopíj Davíde, čto klátsja Tebí Boh? Jáže mňi klátsja, rečé, ispólni užé:

ot plodá čréva mojehó dávyj Ďivicu, iz Nejáže Sodíte, Christós, nóvyj Adám, rodísja Car' na prestóli mojém, i cárstvujet dnes, imíjaj cárstvo nedvížimoje: neplódy raždájjet Bohoródicu, i pitátelnicu žizni nášeja.

Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen. Hl. 4. (Podoben: tojže): Ot kórene Jesséjeva i ot čresl Davidovych Bohootrokovíca Mariá raždájetsja dnes nam: rádstiju bo rádujutsja svjáčeskaja i obnovlájutsja: srádujtesja kúpno nébo i zemlá, voschvalíte ju otéčestvija jazýk: Joakím veselítsja, i Ánna toržestvújet, zovúšči: neplódy raždájjet Bohoródicu, i pitátelnicu žizni nášeja.

Sláva: I nýňi: tojže.

Polijelej: Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanije: Veličájem Ťa, presvjatája Ďivo, i čtem svjatých Ti rodítelej, i vseslávnoje slávím roždestvó Tvojé.

Stichi: Pomjaní Hóspodi Davída i vsju krótost jehó. — Preslávnaja hlahólašasja o Tebí, hráde Bóžij.

Kláštsja Hóspod Davídu ístinoju, i ne otvéržetsja jejá. — Jáko izbrá Hóspod Sióna, i izvolí jehó v žilišče Sebí.

Osvjatil ješ selénije svoje Výšnij. — Svjat chram Tvoj, díven v právdí.

Pomjanú ímja Tvojé vo vsjákom ródi i ródi. — Blahoslovén Boh v víki, i v vik víka.

Sláva: I nýňi: Allilúja.

Pripiv bolharskij: Rádujsja obradovánnaja Marije, Hóspod s Tobóju. Allilúja.

In Pripiv: Prečístaja Bohoroditelnice Marije, čistaja Ďivo, spasí stádo Tvojé ot vsjákich bid: jáko da proslavljajem i veličájem Ťa, nadéždo vsim Christiánom.

3. Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Povelínnoje tajno): Da rádujetsja nébo, i zemlá da veselítsja: Bóžije bo nébo na zemlí rodísja, bohonevístnaja síjá ot obitovánijsja: neplódy mladéncu pitájet Mariju, i rádujetsja o roždeství Joakím: Žezl, hlahóla, rodísja mňi, iz nehóže cvít Christós prozjabé iz kórene Davídova: voístinnu čúdo preslávno.

Sláva: I nýňi: Obnovísja Adáme, rádujsja Jévo, veselisja Davíde, blahodúštvuj Ánno: ibo máti Ziždítela tvojehó razdájetsja preslávno: likújet obnóvľišsja vsja zemľá, i rádujetsja odňjana vo oděždu: vsjak jazýk likúja da vopijét Marii: Blažen dom Davidov, jáko pitájet Pitátelnicu žizni nášeja.

Stepenna hl. 4. Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Pomjanú imja Tvojé vo vsjákom ródi i ródi.

Evanhelije ot Luki, zač. 4. — Psalom 50.

Sláva: Molítvami Bohoródicy, Milostive, očisti množstvo sohríšénij nášich. — I nýňi: tojže.

Stichira, hl. 6. Dnes neplódnaja vratá otverzájutsja: (zri str. 341).

Irmosi Kanonov Hl. 2. 1. Hradíte ľudije, poím pisň Christú Bóhu, razďilšemu móre, i nastávlšemu ľudi, jáže izvedé iz rabóty egípetskija, jáko proslávisja.

Hl. 8. *1. Sokrušívšemu brani myšceju Svojeju, i provedšemu Israíla skvozi čermnoje more, poím Jemu jako Izbavitelu našemu Bohu, jako proslávisja.

Katavasija: Krest načertáv Mojsej vprjámo žezlóm móre čermnoje presičé, Israílu pišechodášču, to že obrátno faraónovym kolesnicam udáriv sovokupí, voprekí napisáv nepobidímoje orúžije, tím Christú poím Bóhu našemu, jáko proslávisja.

3. Utverdí nás v Tebí Hóspodi, drévom umerščvléj hrích, i strách Tvój vsadí v serdcá náša pojúščich Ťa.

*3. Utverdisja serdce moje vo Hospodi, voznesesja roh moj v Bozi mojem, razširišasja na vrahí moja usta moja, vozveselichsja o spasenii Tvojem.

Sidalen. Hl. 4. Ďíva Marija i Bohoródica ístinno, jáko óblak svíta dnés vozsíjá nám, i ot právednych predhrjádet v slávu nášu: ne ktomú Adám osuždájetsja, i Jéva ot uz svobodísja: i sehó rádi zovém, vopijúšče so derznovénijem jedníj Čístij: rádosť vozviščájet roždestvo Tvojé vsěj vselénňij.

4. Uslýšach Hóspodi slúch Tvojeho smotrénija, i proslávich Ťá, jedíne Čelovikolúbče.

*4. Prorok Avvakum umnyma očima providí, Hospodi, prišestvije Tvoje: tím i vopijáše: ot juha priidet Boh. Slava síli Tvojei, slava snizchoždeniju Tvojemu.

5. Sinnopísanuyj mrák hadánij razorív, i vírnych pribytijem ístiny Bohootrokovíceju ozarív serdcá, i nas svítom Tvoím Christé nastávi.

*5. Hospodi Bože naš, mir dažd nam, Hospodi Bože naš, stáži ny, Hospodi razvi Tebe inoho ne vimy, imja Tvoje imenujem.

6. Ko Hóspodu ot kíta Jóna vozopí: Ty mja vozvedí iz hlubiný áda, molúsja, da jáko Izbáviteľu vo hlási chvalénija, ístiny že dúchom požrú Tebí.

*6. Jako vody morskija, Čelovikolúbče, volnami žitejskimi oburevajasja: tímže jako Jona vopiju Ti Slove: vozvedí ot tli život moj, blahoutrobne Hospodi.

Kondak, hl. 4. Joakím i Ána ponošénija bezčádstva, Adám že i Jéva ot tli smértnyja svobodístasja, Prečístaja, vo svjaťim roždeství Tvojem: to prázdnujut i lúdije Tvoí, viný prehríšénij izbávľšesja, vnehdá zvátí Ti: neplódy raždájet Bohoródicu, i pitáteľnicu žizni našeja.

Ikos: Molitva kupno i vzdychanije neplodsva i bezčadstva Joakima že i Anny blahoprijatnoje vo uši Hospodni vnide, i prozjabe plod živonosen miru: ov bo molitvu na horí tvorjaše, ova že v saďi ponošénija nošaše: no s radostiju neplody raždajet Bohorodicu, i pitateľnicu žizni našeja.

7. Kupiná vo horí ohneneopálnaja, i rosonósnaja pešč chaldéjskaja jávi predpisá Ťa, Bohonevísto: božéstvennyj bo neveščéstvennyj vo veščéstvenním črévi ohň neopálno prijála jesí: tímže iz Tebé Róždšemusja pojém: blahosloven jesí Bóže otec nášich.

*7. Chaldejskaja pešč, ohnem raspalajemaja, orošašesja Duchom, Božim predstojanijem, otrocy pojachu: Blahosloven jesí Bože otec nášich.

8. V peščí ótročestij proobrazil jesí inohdá Tvojú Máter', Hóspodi: óbraz že sijá ohňá izimáše, neopálno

vchoďáščyja: júze pojem jávlšujusja Tobóju koncém dnes, i prevoznósím vo vsja viki.

*8. Pokryvajaj vodami prevysprenňaja Svoja, polahajaj morju predil pesok, i soderžaj vsja: Ťa pojet solnce, Ťa slavit luna, Tebi prinosit pišň vsja tvar', jako Soďiteľu vsich vo viki.

Pripiv: Veličáj dušé mojá preslávnoje roždestvó Bóžija Mátere.

9. Íže prézde sólнца svitílnika Bóha vozsjávšaho, plótskí k nam prišédšaho iz bokú diviču, neizrečénno volplotívšaja blahoslovénnaja vsečístaja, Ťa Bohoródice veličájem.

Druhij Pripiv: Veličáj dušé mojá, ot neplódove róždšujusja Ďívu Mariju.

*9. Čuzde materem dívstvo, i stranno divam đitoroždenije: na Tebí Bohorodice oboja ustroišasja: tím Ťa vsja plemena zemnaja neprestanno veličajem.

Svitilen: Ot neplódnija dnes Ánny cvít proizýde Bohoródica, vsja blahouchánija božéstvennaho ispolňajušči koncý míra, i rádostí vsju napolňajušči tvár': júze pojúšče dostójno voschvalájem, jáko súšču zemnoródných prevýšuju.

Sláva: I nýňi: tojže.

Na Chvalitech. Hl. 1. (Podoben: O dívnoje čudo): O dívnoje čúdo! Istóčnik žízni, ot neplódnija raždájetsja, i blahodát plodorodíti svítlo načínájetsja. Veselísja Joakíme, Bohorodicy byv rodíteľ: niš in jákože ty, zemnoródných rodítelej, bohoprijátne: bohovmistimaja bo Otrokovíca, Bóžije selénije, presvjatája horá, tobóju nam darovásja. 2.

O dívnoje čúdo: ot neplódove plod vozsjá manovénijem vsich Soďiteľa i Vsederžitela: dóblestvenno mirskóje blahích razriší neplódstvo: máteri s Máteriju Bohoródičnuju likújte, vozúšče: Obrádovannaja rádujsja, s Tobóju Hósopđ, podajáj míru Tobóju véliju milost.

Stólp cilomúdríja oduševlén, i svítloje prijátelišče, blistájuščejesja blahodátiju, Ánna blahoslávnaja jávlšisja porodí: zabrálo voístinnu dívstva, božéstvennoje procviténije,

jáze vsím ďivstvennym i ďivstva želájuščym darovánije, ďivstva dobrótu jávi podajúščuju, i dárujuščuju vsím vírnym véliju milost.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Sej deň Hóspodeň: (zri str. 341.)

Na Liturgii.

Tropar', hl. 4. Roždestvó Tvojé Bohoródice Ďivo: (zri str. 345).

Sláva: I nýňi: Kondak' hl. 4. Joakím i Ánna: (zri str. 348.)

Vchodnoje: Prijdíte poklonímsja ... spasí nas Sýne Bózij, molítvami Bohoródicy pojúšcyja Ti: Allilúja.

Prokimen, hl. 4. Veličít dušá mojá Hóspoda, i vozrádovasja dúch moj o Bózi Spásí mojem.

Apostol. K Filippisějem poslánija sv. Apóstola Pávla čténije zač. 240. Brátije, sijé da múdrstvujetsja v vas, jéze i vo Chriští Isúsi, íze vo óbrazí Bóžii syj, ne voschiščénijem nepščevá býti ráven Bóhu: no sebé umálil, zrák rabá príim, v podobíi čelovíčestím byv, i óbrazom obrítesja jákože čelovík: smíril sebé, poslušlív byv dáže do smérti, smérti že kréstnyja. Ťímže i Boh jehó prevoznese, i darová jemú ímja, jéze páče vsjákahó ímene: da o ímeni Isúsovi vsjáko kořino poklonítsja nebesnych, i zemných, i preispódných, i vsják jazýk ispovísf: jáko Hóspod' Isús Christós v slávu Bóha Otcá.

Evanhelije ot Luki, zač. 54.

Vmisto Dostojno: Veličáj dušé mojá ot neplódove: I Irmos: Čúžde máterem: (zri str. 349.)

Pričasten: Čášu spasénija príimú, i ímja Hóspodne prizovú. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov): Joakím i Ánna toržestvújut, načátok róždše nášeho spasénija, jedínu Bohoródicu: s nímiže i my prázdnujem dnes, ot kórene ónaho Jessějeva blažášče Ďivu čístuju.

Bohovmistitel'naja otrokovica, i Bohoródica čistaja, Prorókov sláva, Davídova džči, dnés raždájetsja ot Joakíma i Ánny cilomúdreňnyja, i Adámova klátva jáže na nas potreblájetsja roždestvóm Jejá.

Jáže préžde neplódnaja straná, zémľu plodonósnu raždájet, i ot neplódnjya utróby plod svjat dávši, mlekóm pitájet. Čúdo strášno: Pitátel'nica žizni nášeja, jáže nebésnyj Chľib vo črévi prijémšaja, mlekóm ot soscú pitájetsja.

Hl. 4. (Podoben: Dal jesi znamenije): Priidíte nýňi likúim písnenno, o prazdnofúbcy, i virno prázdnuim, pámjať počítájušče Joakíma i Ánny, čestnýja dvóicy: tíi bo rodiša nam Bohomáter', i Ďivu čistuju: tímže i prestávišasja ot privremennych k netľinnym žiliščem, moláščesja spastísja nam.

Véselo krasújetsja tvar' vsja dnes, Bohoródice vsepítaja, litňuju prinostjášči pámjať jedinomúdreňno Tvoich roditelej, Joakíma čúdnaho, kúpno i Ánny, toržestvújušči: rádoť bo ischodátajstvovaša, ta páče nadéždy izrastívše, svit oblistávšuju, i pitátelnicu žizni nášeja.

Rádújetsja dnes Ánna ihrájušče dúchom, i veselítsja rádujuščisja, ulučívši želánije jehóže želáše drévle blahočádija: obiščánija bo plod i blahoslovénija božéstvennyj prozjabé, Mariju vseneporóčnuju, Bóha nášeho róždšuju, i Sólnce vozsjávšuju vo tmí spjáščym.

Sláva: I nýňi: Hl. 5. O blažénnaja dvóice, vy vsich roditelej prevzydóste, jáko tvári vsejá preimúščuju prozjablí jesté: istinno blažen jesi Joakíme, takový otrokovicy byv roditeľ: blažénna ložesná tvojá Ánno, jáko Máter' žizni nášeja prozjablá jesi: blažéni soscý, ímiže vozdoíla jesi, mlekóm pitávšuju Pitájuščaho vsjákoje dychánije: Jehóže molíti vam vseblažénnii mólimsja, pomilovatisja dušám nášym.

(Ašče v Pjatok večer, pojetsja: Sláva: prazdnika, I nýňi: dogmat rjadovaho hlasu).

Na Stichovnych. Hl. 2. (Podoben: Jehda ot dreva): Ánna bohómúdreňna, ístinoju, hňízdó ptíče vídivši na drévi préžde,

svojé bezčádije pomjanúvši, vopijáše: uvý mňi Hóspodi, Hóspodi: az hrišna jedína obniščách plodotvorénija ot Tebé. Tohdá čelovikolúbec Boh plod jej Ďivu, čestníjšuju vsejá tvári, dadé.

Slýši dšči i vižd, i prikloní úcho tvoje.

Ána bohomúdretna voístinnu, bezčádnoje bolínije neplódija poznáváše pėrvije: tímže moláščisja vopijáše k Bóhu: pečálnu i neplódnú úzu razriší i roždú Svjatóje, roditi Ĥa Imúščuju Slóvo: jéze Vladýko Christé, žiznodáteľu, dáruješi jej: rodít bo Ĥa Spása vsim čelovikom.

Licú Tvojemú pomoláštsja bohátii lúdstii.

Ístinno Vladýka i Boh že, tvojú mólitvu uslyšavj, jáko Sárriu prėzde, vnehdá uslyša ánhelov hlas, rádosť tebi propovídajušč: Bóžiju Máter' rodiši. I vozopila jesí vesélijem duší: Vladýka i Hóspoď, Boh moj i Tvoréc, ístinnoju mňi ostávi ukorénije, róždšej Prismoďivu.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Íže iz neplódných ložésn žézl svjatúju Bohoródicu izrastívše, iz Nejáze spasénije míru vozsijá Christós Bóh, suprúh svjat, i sožiteľstvo svjato, Joakím i Ána: tíi prestvávlšesja k nebésnym selénijem, s svojéju dščeriju, prečístuju Ďivoju, so Ánhely likújut, o míri mólitvy tvorjášče. S nímiže i my sošėdsesja blahočéstno, vospívajúšče hlahólem: íže Bohootrokovíceju i prečístuju Marijeju praroditeli Christóvy, molítejsja o dušách nášich.

Po Nýňi otpuščaješ: Tropar', hl. 2. Právednych Tvoích, Hóspodi, Joakíma i Ány pámjať prázdnujušče, tími mólím Ĥa, spasí dúšy nášja.

Sláva: I nýňi: Roždestvó Tvoje, Bohoródice Ďivo:

Neďiľa pred Vozdviženijem Č. Kresta.

Na Liturgii.

Tropar' voskresen i Prazdnika. Sláva: Kondak voskresen.

I nýňi: Prazdnika.

Prokimen, hl. 6.: Spasí Hóspodi lúdi Tvojá, i blahosloví dostojánije Tvoje.

Apostol. K Galátom, zač. 215. (zri str. 130).

Evanhelije: ot Joanna, zač. 9.

Pričasten: Chvalíte Hospoda.

14-ho (27-ho) Septembrija.

Vsemirnoje Vozdviženija čestnaho i životvorjaščaho Kresta.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 6. (Podoben: Vse otložše): Krest vozdvizájemj na nem Voznesénneho prečístuju píti povelivájet tvári vsej: na tom bo ubív nas ubívšaho, umerščvlénnyja oživíl jest i udobrí, i na nebesích žiti spodóbi jáko milosérd, premnóžestvom bláhosti. Ťim rádujuščasja, voznesém imja Jehó, i Tohó vozveličím krájneje snizchoždénije. 3.

Mojsěj predobrazí Ťa, rúki prostér na vysotú, i pobizdáše Amalíka mučíteľa, Kréste čestnýj, vírnych pochvaló, stradálcev utverždénije, Apóstolov udobrenije, Právednych pobórniče, vsich Prepodóbných spasiteľu. Ťim Ťa vozdvizájema zrjášči, tvar' veselítsja i toržestvújet, slávjašči Christá, tobóju razstojáščaja sobrávšaho, krájneju bláhostiju. 3.

Kréste prečestnýj, jehóže obstoját čini Ánhelstii veseláščasja, dnes vozdvizájem Božéstvennym manovénijem voznósiši vsja, okradénijem snídí othnánnyja i v smerť popólzšjasja. Ťimže fa serdcý i ustnámi vírnii lobyzájušče, svjaščénije počerpájem, voznosíte, vopijúšče, Christá preblaháho Bóha, i Tohó poklaňájetesja božéstvennomu podnóžiju. 2.

Sláva: I nýňi: Hl. 2. Priidíte vsi jazýcy, blahoslovennomu drévu poklonímsja, imže byst víčnaja právda: praotcá bo Adáma prelstívyj drévom, Krestóm preščájetsja, i pádajet nizvéržen padénijem stránnym, iže mučitelstvom oderžavyj cárskoje zdánije: króvíju Bóžijeju jad zmíjev omyvájetsja, i klátva razrušísja osuždénija právednaho, neprávednym sudóm Právedniku osuždenu bývšu: drévom

bo podobáše drévo izcíliti, i strástiju Bezstrátnaho jáže na drévi razříšiti strásti osuždénneho. No sláva, Christé Carjú, jáže o nas Tvojemú múdromu smotréniju, imže spásť jesť vsich, jáko blah i čelvvíkoľúbec.

Vchod. Prokimen dne. — Ašče prazdník slučitsja v Subbotu, pojetsja Prokimen: Boh náš na nebesť i na zemľ, vsja jelíka voschoť, sotvorí.

Ischoda čténije: Hlava 15. Pojat Mojsej syny Israilevy ot morja čermnaho, i vede tyja v pustyňu Sur: i idachu tri dni v pustyni, i ne obrítachu vody, da byša pili. Priidoša že v Merru, i ne možachu pítí vody ot Merry, horka bo bi: seho radi narečesja imja mistu tomu, Horesť. I rop-tachu ľudije na Mojseja, hlaholušče: čto pijem? Vozopi že Mojsej ko Hospodu: i pokaza jemu Hospodť drevo, i vloži toje v vodu, i sladka bysť voda; tamo položi jemu Boh opravdanija i sudy, i tamo iskušáše jeho. I reče: Ašče sluchom uslyšíši hlas Hospoda Boha tvojeho, i uhodnaja pred Nim sotvoriši, i vnušimi zapovidi Jeho, i sochraniši vsja opravdanija Jeho, vsjaku bolizň juže navedoch Egíptanom, nenavedu na ta: az bo jesm Hospodť izcílajaj ta. I priidoša v Jelim, i bjachu tamo dvanadesjať istočnikov vod, sedmdesjať steblij finikovyh: i opolčísasja tamo pri vodach. I vozdvihošasja ot Jelima, i priide ves sonm synov Israilevyh, v pustyňu Sin: jáže jesť meždu Jelimom i meždu Sinoju.

Pritčej čtenije. Hlava 3. Syne, ne prenebrehaj nakazanija Hospodňa: niže oslabivaj ot Neho obličajemyj: jehože bo ľubit Hospodť, nakazujet, bijet že vsjakaho syna, jehože prijemlet. Blažen čelovik, iže obrite premudrost: i smerten, iže uvidí rozum. Lučše bo siju kupovati, neželi zlata i srebra sokrovišča. Čestnijša že jesť kamenij mnogocinnych, ne soprotivľajetsja jej ničtože lukavoje: blahorazumna jesť vsim ľubjaščym ju, vsjakoje že čestnoje nedostojno jeja jesť. Dolhota bo žitija, i ľita žizni v desnici jeja, v šujci že jeja bohatstvo, i slava: iz ust jeja ischodit pravda, zakon že i milosť na jazyci nosit. Putije jeja putije dobri, i vsja

stezi jeja s mirom. Drevo života jest vsim deržaščymsja jeja, i voskloňajuščymsja na ňu, jako na Hospoda tvrda.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 7. Sija hlaholet Hospod: Otverzutsja vrata tvoja Jerusalime vynu, deň i nošč, i ne zatvorjatsja, ježe vvesti k tebi silu jazykov i cari ich vedomyja. Jazycy bo i carije, iže tebi ne porabotajut pohibnut: i jazycy zapustinijem zapustijut. I slava Livanova k tebi priidet, v kiparisi, i pevgi, i kedri vkupi, proslaviti misto svjatoje moje: i misto noh moich proslavľu. I pojdut k tebi bojaščasja synove smirivšich fa, i prohňivavšich fa, pokloňatsja sľidom noh tvoich vse prohňivavšii fa: i narečešisja hrad Hospodeň, Sion Svjataho Israileva. Za ježe byti tebi: ostavlenu, i vrozenavidinu, i ne bi pomahajaj tebi: položu fa v radost vičnuju, veselije rodod rodov. I izseši mleko jazykov, i bohatstvo carej sňisi, i urazumiješi, jako az Hospod spasajaj fa, i izbavľajaj fa Boh Israilev.

Na Litii. Hl. 1. Dnes jáko voistinnu svjatoviščánnij hlahól Davidov konec priját: se bo jávi prečistych noh Tvoich poklaňájemsja podnóziju, i na siň krilú Tvojéju nađijuščasja, Vseščedryj vopijém Ti: da znamenajetsja na nas svit licá Tvojehó: pravoslávnych ľudej Tvoich roh vzenesi, čestnáho Krestá Tvojehó vozdvíženijem, Christé mnohomilostive.

Nasaždennoje v Kránijevi místi drévo súščaha životá, na němže sođila spasénije previčnyj Car' posredi zemli, vzenosimoje dnes, osvjaščájet míra koncý, i obnovľajetsja vzkresénija dom: rádujutsja Ánheli na nebesi, i veselátsja čelovicy na zemli, Davidski vopijúšče i hlahólušče: vzenosite Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňátesja podnóziju noh Jehó, jáko svjató jest, podajá míru véliju milost.

Proobrazúja Krest Tvoj, Christé, patriárch Jákov, vnúkom blahoslovénije dáruja, na glavách preminény rúki sotvorí: jehóže Spáse my dnes vzenosjášče vzyvájem: dáruj církví našej pobídy, jáko Konstantínu odoľinije.

Hl. 2. Božéstvennoje sokróvišče v zemli skryvájemoje,

Žiznodávca Krest, na nebesích pokazásja carjú blahočestívomu, i pobídy na vrahi podpisánije javlájet razúmno: jehóže rádujasja víroju i ľubóviju božéstvenno vestečé k vysotí zririja: tščánijem že tohó ot zemných ňidr iznesé, vo izbavlenije míra i spasénije duš nášich.

Ruk preminénije patriárcha Jáкова, na blaboslovénije čad, deržávnoje Krestá Tvojeho predjavláše známenije: jehóže my deržášče tvrda chranítela, démonskija vsemóščno othónim polkí, i diávoľu hordýňu v nem nizlahájem, vraždébňijšaho Amalíka pobíždájusče vsehúbitelnuju sílu: tohó i nýňi voznosíma blahočestivomúdrečno, vírnii, vo očiščénije hrichóv, Tvojejí bláhosti prinósím, vo mnohomnožájšem hlási vopijúšče: Hóspodí pomiluj. Íže iz Dívy voplotivyjsja, uščédri ruk Tvoích, Bláže, múdroje sozdánije.

Ty moj pokrýv deržáven jesí, tričástnyj Kréste Christóv: osvjatí mja siloju tvojeju, jáko da víroju i ľubóviju poklaňájusja i slávľu ta.

HI. 4. Vospléščím dnes písnennoje toržestvó, i svítlym licém i jazýkom jáсно vozopíím: nas rádi Christé sud prijémnyj, i oplevánija i rány, i červleníceju odíjavyjsja, i na Krest vozšédyj, Jehóže vídivše sólnce i luná svít skryša, i stráchom zemlá kolebášesja, i zavísa cerkóvnaja razdrásja na dvóje: Ty i nýňi dáruj Krest Tvoj čestnýj nam blústítela i chranítela, i prohonítela bisóv: jáko da vsi oblobyzájušče, vopijém jemú: spasí nas Kréste siloju tvojeju, osvjatí ny svítlostiju tvojeju, čestnýj Kréste, i ukripí ny vozdvíženijem tvoím: jáko svít nam darováľ jesí, i spasénije dušám násym.

Svitosijánen zvizdámi óbraz predpokazá, Kréste, pobídu odoľníja blahočestívomu carjú velíkomu: jehóže máti Jeléna izobritši, mirojavléna sotvorí: i ta dnes vozdvížušče vírnych lícy zovém: prosvítí ny svítlostiju tvojeju, Kréste, i otverdí ny vozdvíženijem tvoím, vozdvizájemyj ko opolčéniju vrahóv.

Sláva: I nýňi: Hl. 4. Čestnáho Krestá Christé džjstvo probraziv Mojsěj, pobidí protivnaho Amalíka v pustýni Sinájsťij: jehdá bo prostiráše rúci, Krestá óbraz tvorjá, ukripláchusja lúdije: nýňi že veščěj sbyťijé v nas ispólnisja: dnes Krest vozdvizájetsja, i démoni bihajut: dnes tvar' vsjá ot tli svobodísja: vsja bo Krestá rádi vozsjjáša nam darovánija. Ťimže rádujuščasja vsi, pripádajem Tebí hlahólušče: jáko vozveličíšasja dílá Tvojá Hóspodi, sláva Tebí.

Na Stichovnich. Hl. 5. Rádujsja živonósnyj Kréste, bla-
hočéstija nepobidímaja pobido, dvér' rájskaja, vírnych
utverždénije, cérkve ohraždénije: imže tla razorisja i upraz-
dznísja i poprásja smértnaja deržáva, i voznesóchomsja ot
zemlí k nebésnym: orúžije nepobidímoje, bisóv soprotivo-
bórče, slávo Múčenikov, Prepodóbných voístinnu odobré-
nije, pristánišče spasénija: dáruj míru véliju milost.

Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňátesja podnóžiju nohú
Jehó, jáko svjáto jest.

Rádujsja Hóspodeň Kresté: imže razrišísja ot klátvy
čelovičestvo, súščija rádsti známenije: prohoňájaj vrahí
vo Tvojém vozdvíženii, vsečéstne, nam pomóščiče: caréj
deržávo, kríposte právednych, svjaščénnikov blaholípije:
voobražájemyj, i ot lútych izbavljájaj, žézl síly, imže spa-
sémsja: orúžije míra, jehóže so stráchom obstoját Ánhely:
Christá božéstvennaja slávo, podajúšča ho míru véliju milost.

Boh že Car' naš prézde vik, so díla spasénije posreďi zemlí.

Rádujsja slípých nastávnice, nemóščnych vraćú, vo-
skresénije vsich umérsích, vozdvíhnuvyj ny vo tlu pádšyja,
Kréste čestnýj: imže razrušísja klátva, i procvité netlínije,
i zemní obožichomsja, i diávol vsekonéčno nizvérzesja:
dnes vozdvizájema ta vídašče rukámi archijeréjskimi, vo-
znósim Voznesénnaho posreďi Tebé, i Tebí poklaňájemsja,
počerpájušče bohátno véliju milost.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Jehóže drévlé Mojsěj proobrazová-
v sobóju, Amalíka nizloživ pobidí, i Davíd pisnopívec pod-

nóžiju Tvojemú vopijá kláňatisja poveľiváše: čestnému Kréstu Tvojemú, Christé Bóže dnes hrišnií kláňajemsja, ustnámi nedostójnymi Ťa izvólivšaho prihvodzítisja na nem vospivájušče, mólimsja: Hóspodi, s razbójnikom cárstvija Tvojehó spodóbi nas.

Tropar', hl. 1. Spasí Hóspodi lúdi Tvojá, i blahoslóvi dostojánije Tvojé, pobídy cérkvi nášej na soprotívnyja dáruja, i tvojá sochraňája Krestóm Tvoím lúdi. 3.

Na Utreni.

Na Boh Hóspod': Spasí Hóspodi: 3.

1. Sidalen. Hl. 6. Tókmo vodruzísja drévo Christé Krestá Tvojehó, osnovánija pokolebášasja smérti, Hóspodi: jehóže bo požré želánijem ad, otpustí trépetom: javíl jesí nam spasénije Tvojé, Svjatýj: i slavoslóvim Ťa Sýne Bóžij, pomíľuj nas.

Sláva: I nýňi: Hl. 1. Krestá Tvojehó drévu poklaňajemsja Čelovikolúbče, jáko na něm prihvodzílsja jesí, Životé vsich: raj otvérzl jesí Spáse, víroju prišédšemu Ti razbójniku, i sládosti spodóbisja ispovídajasja Tebí: pomjaní mja Hóspodi. Priimí, jákože ónaho, i nas zovúščich: sohrišičom vsi, blahoutróbijem Tvoím ne prézri nas.

2. Sidalen. Hl. 6. Dnes proróčeskoje ispólnisja slóvo: se bo poklaňajemsja na místo, idíže stojáša nóhi Tvojá Hóspodi: i drévo spasénija prijémše, hrichóvných strastéj svobódu polučíchom, molítvami Bohoródicy, jedíne čelovikolúbče.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Proobražáše táinstvenno dréve Isús Navín krestá óbraz, jehdá rúci prostré krestovidno, Spáse moj: i sta sólnce, dóndeže vrahí nizloží protivostojášcyja Tebí Bóhu: nýňi že zájde na Krestí Ťa zraja, Christé, deržávu smértnuju razrušív, i ves mir sovozdvíhl jesí.

Polijelej: Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanije: Veličájem Ťa, životdávče Christé, i čtém Krest Tvój čestnýj, ímže nas spasl jesí ot rabóty vrážija.

Stichi: Súdi Hóspodi obidáščyja mja, pobóri borjúščyja mja. — Známenasja na nas svit licá Tvojehó Hóspodi.

Dal jesí bojáščymsja Tebé známenije jéze ubizáti ot licá lúka. — Vídiša vsi koncý zemlí spasénije Bóha nášeho.

Poklonímsja na místo, idíže stojásti nozí Jehó. — Boh že Car' naš préžde vik, sođila spasénije posređi zemlí.

Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňájtesja podnóžiju nohú Jehó, jáko svjáto jest. — Spasí lúdi Tvojá i upasí, i voznesí ja do víka.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3.

Pripiv: Dal jesí bojáščymsja Tebé známenije, jéze ubizáti ot licá lúka: Krest Tvoj Christé Bóže.

Sidalen. Hl. 8. (Podoben Povelinnoje tajno): V raí mja préžde drévo obnaží, o vkušénii vrah prinosjá umerščvlénije: Krestá že drévo životá odíjáníje čelovíkom nosjá, vodruzísja na zemlí, i mir ves ispólnisja vsjákiya rádsti: jehóže zrjášče vozvyšájema, Bóhu víroju lúdiije sohlásno vozopím: ispólň slávy dom Tvoj.

Sláva: I nýňi: Tojže.

Stepenna, hl. 4.: Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4.: Vídiša vsi koncý zemlí spasénije Bóha nášeho.

Evanhelije ot Joanna, zač. 42.

Stichira, hl. 6.: Kréste Christóv, Christián upovánie, zablúždšich nastávnice, oburevájemych pristánišče, v bránech pobído, vselénnyja utverždénije, nedúžnych vraćú, mértvych voskresénije: pomíluj nas.

Irmosi Kanona, hl. 8. 1. Krest načertáv Mojsěj: (zri str. 347.)

3. Žezl vo óbraz tájny prijémletsja, prozjabénijem bo predrazsuždájet svjaščénnika: ne plodáščej že préžde cérkvi nýňi procvité drévo Krestá, v deržávu i utverždénije.

Sidalen. Hl. 4. (Podoben Skoro predvari): V tebí, prebláženne i životdávče Kréste, lúdiije učreždájuščesja sprázdnujut s bezplótnými Líki, číni archijeréjstii blahohovíjno vospivájut,

mnóžestvo že monášestvujuščích i póstnikov poklaňájutsja: Christá že raspénšahosja vsi slávim.

Sláva: I nýňi: tojže.

4. Uslýšach Hóspodi smotrénija Tvojeho táinstvo, razumích dílá Tvojá, i proslávich Tvoje Božestvo.

5. O treblažennoje Drévo, na němže raspjásja Christós, Car' i Hóspoď, ímže padé drévom preštivyj, Tobóju preštivšja, Bóhu prihvodzívšusja plótiju, podajúščemu mir dušám nášym.

6. Vodnáho zvirja vo utróbi dláni Jóna krestovidno rasprostér, spasítelnuju strast' proobrazáše jávi: tím tridnéven izšéd, premírnoje voskresénije propisáše, plótiju prihvozdénnaho Christá Bóha, i tridnévnym voskresénijem mir prosvíščšaho.

Kondak, hl. 4. Voznesýjsja na Krest vóleju, tezoimenítomu Tvojemú nóvomu žitelstvu ščedróty Tvojá dárui, Christé Bóže: vozveselí síloju Tvojeju církov Tvojú, pobídy dajá jej na supostáty, posóbije ímúščeje Tvoje orúžije míra, nepobídímuju pobídu.

Ikos: Iže do tretijaho nebese voschiščen byst' v raj, hlaholy uslyšav božestvennyja i neizrečennyja, ichže nelít jest' jazyki čelovičeskimi hlaholati, čto Galatom pišet, jako račitelije pisanij pročtoste i razumiste: mňi, reče ne budi chvalitisja, tokmo o Krestí Hospodni, na němže stradav ubi strasti. Toho ubo i my izvistno deržimsja, Kresta Hospodňa, pochvaly vsich: jest' bo nam spasenije sije drevo, oružije míra, nepobidimaja pobida.

7. Bezúmnoje velínije mučítela zločestívaho lúdi pokolebá, dýšuščeje preščénije i zlochulénije bohómérzkoje: obáče tri ótroki ne ustraší járosť zvirskaja, ni ohň snídájaj, no protivodýšušču rosonósnomu dúchu, so ohném súšče pojáchu: prepítij otcév i naš Bóže, blahoslovén jesí.

8. Blahoslovíte ótrocy, Trójcy ravnočislennii, Soďítela Otca Bóha, pójte snizšédšej Slóvo, i ohň v rósu prevtóršej, i prevoznosíte vsím žízň podavájúščaho Dúcha vsesvjatáho vo víki.

Pripiv: Veličáj dušé mojá prečestnýj Krest Hóspodeň.

9. Táin jesí Bohoródice raj, nevozďilanno vozrastívšij Christá, ímže kréstnoje žívonósnoje na zemlí nasadísja drévo: tím nýňi voznosímu poklaňájuščasja jemú, Ťa veličájem.

Druhij Pripiv: Veličáj dušé mojá žívoťvorjáščaho Krestá, Hóspodňa vozdviženije.

*9 Šnídiju dreva rodu pribyvšaja smerť Krestom uprazdnisja dnes: ibo pramaterňaja vserodnaja klatva razrušísja, prozjabenijem čistyja Bohomaterě: juže vsja síly nebesnyja veličajut.

Svitilen: Krest chraníteľ vsej vselénňij: Krest krasotá cerkóvnaja: Krest carém deržáva: Krest vírnym utverždénije. Krest Ánhelom sláva: Krest bísom jazva. 2.

Sláva: Inýňi: Krest vozdvízájetsja dnes, i mir osvjaščájetsja: íže bo so Otcém síďáj i Dúchom svjatým, na sém rúci rasprostré: mir ves privlečé k Tvojemú, Christé, poznániju. Íže úbo na Ťa naďíjušcyjasja božéstvennyja spodóbi slávy.

Na Chvalite: Hl. 8. O preslávneho čudesé: žívonósnyj sad, Krest presvjatýj, na vysotú voznosím javlájetsja dnes: slavoslóvjat vsí koncý zemníi, ustrašájutsja démonskija polkí. O kakovýj dar zemným darovásja: ímže Christé spasí dúšy nášja, jáko jedín blahoutróben. 2.

O preslávneho čudesé: jáko hrózd ispólnen žívoťá, ponesýj Výšňaho, ot zemlí vozdvízájem Krest víditsja dnes: ímže vsí v Bóhu privlekóchošsja, i požérta bysť do koncá smérť. O drévo prečestnóje: ímže vosprijáchom vo jedémí bezsmértnuju píšču, Christá slávjašče.

O preslávneho čudesé: šírotá Krestá i dolhotá nebesí rávna jesť, jáko božéstvennoju blahodátiju osuščájet vsjáčeskaja: o sem jazýcy várvarstí pobižďájutsja, o sem skiptri caréj utverždájutsja. O božéstvennyja lístvicy: jéjuže voschódim na nebesá, voznosjášče v písnech Christá Hóspoda.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Dnes proischódit Krest Hóspodeň, i vírnii prijémľut tohó želánijem, i vzémľut izcilénija duší že i tíla i vsjákija boľizni. Sehó cilúim rádotiju i stráchom: stráchom, hrichá rádi, jáko nedostójni súšče: rádotiju že spasénija rádi, jéže podajét míru na tom prihvozdívyjsja Christós Boh, imíjaj véľiju míľost.

Slavoslovije velikoje: Trisvjatoje: i obchod s krestom:

Premúdrost, prosti. — Spasí Hóspodi ľúdi Tvojá: 3.

Jektenija: Pomíľuj nas Bóže, po velícij míľosti Tvojeť, móľimtisja usľýši i pomíľuj.

Lik: Hóspodi pomíľuj. 12.

Ješčé móľimsja o svjatíjšem vselénskom Archijeréi (N.), Pápi Rímskom, o deržávi, pobídi, prebyvánii, míri, zdrávii, spasénii i ostavlénii hrichóv jehó, i o jéže Hóspodu Bóhu nášemu najpáče pospišíti i posobíti jehó vo vsem, i pokorťti pod nózi jehó vsjákaho vrahá i supostáta, rcim vsi.

Hóspodi pomíľuj. 12.

Ješčé móľimsja o bohoľubívom jepískopi našem (N.), i o otcích naších duchóvnych, i vsej vo Chistíť brátii nášeť, o zdrávii i spasénii i ostavlénii hrichóv ich, rcim vsi.

Hóspodi pomíľuj. 12.

Ješčé móľimsja o vsjákóť dúši christiánskoť, o zdrávii i spasénii, i ostavlénii hrichóv ich, rcim vsi.

Hóspodi pomíľuj. 12.

Ješčé móľimsja o vsich služáščích i poslužívších vo svjatím chrámi sem, o zdrávii i spasénii, i ostavlénii hrichóv ich, rcim vsi.

Hóspodi pomíľuj. 12.

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 4. Voznesýsja na krest vóľeju: (zri str. 360).

Taže: Krestú Tvojemú poklaňájemsja Vladýko, i svjatóje voskresénije Tvoje slávím. 3.

Jehda že cilujut čestnyj Krest, pojem Stichiry samohlasny:

Hl. 2. Priidíte vírnii, životvorjáščemy Drévu poklonímsja, na némže Christós, Car' slávy, vóľeju rúci rasprostér, voznesé nas na pérvoje blaženstvo, ichže préžde slástiju ukrád vrah, izhnány ot Bóha sotvorí. Priidíte vírnii, Drévu poklonímsja, imže spodóbichomsja nevidímých vrah sokrušíti

hlavý. Priidíte vsja otéčestvija jazýk, Krest Hóspodeň písňmi počtím: rádujsja Kréste, pádšaho Adáma soveršennoje izbavlénije: v tebí virňijšii cárije náši chválatsja, jáko tvojeju síloju Ismáilitiskija lúdi deržávno pokarjájuščii: tebé nýňi so stráchom christiáne cilújem, na tebí prihvozdívšahosja Bóha slávím, hlahóľušče: Hóspodi, na tom prihvozdívysja pomíľuj nas, jáko blah i čelovikoľúbec.

Hl. 5. Priidíte lúdije, preslávnoje čúdo víďašče. Krestá síľi poklonímsja: jáko drévo v raí smerť prozjabé, sijé že žizň procvité, bezhrišnahó imúščeje prihvoždéna Hóspoda: ot nehóže vsi jazýcy netlínije vzémľušče zovém: iže Krestóm smerť uprazdnívyj i nas svobodívyj, sláva Tebí.

Hlas Prorókov Tvoích Isáii i Davída ispóľnisja Bóže, hlahóľuščij: priidut vsi jazýcy, Hóspodi, i pokloňátsja pred Tobóju. Se bo lúdije, iže Tvojejá Bláže blahodáti napóľnišasja, vo dvórich Tvoích Jerusalíma. Krest preterpívyj za ny, i voskresénijem Tvoím životvorjáj, sochraní i spasí ny.

Hl. 6. Četverokonéčnyj mir dnes osvjaščájetsja, četveročástnomu vozdvizájemu Tvojemú Krestú, Christé Bóže naš, i roh sovoznóšitsja deržávy našej: tím vrahóv sokrušájem roh. Vélij jesí Hóspodi, i díven v díľich Tvoích, sláva Tebí.

Prorókov hlási Drévo svjatóje predvozvístiša, imže drévnija svobodísja klátvy smértnyja Adám: tvar' že dnes, voznosímu tomú, sovozvyšájet hlas, ot Bóha prosjáščí bohátyja mílosti. No jedínij v blahoutróbií bezmírnyj, Vladýko, očiščénije búdi nam, i spasí dúšy nášja.

Hl. 8. Hlas proróka Tvojeho Mojséja, Bóže, ispóľnisja hlahóľaj: úzrite život vaš vísjašč pred očesy vášimi. Dnes Krest vozdvizájetsja, i mir ot lésti svoboždájetsja: dnes Christóvo voskresénije obnovlájetsja, i koncý zemlí rádujutsja, v kimválích Davidski písň Tebí prinosjášče, i hlahóľušče: soďilal jesí spasénije posreďi zemlí Bóže. Krest i voskresénje, ichže rádi nas spásl jesí bláže i Čelovikoľúbče. Vsesíľne Hóspodi, sláva Tebí.

Dnes Vladýka tvári, i Hóspod' slávy, na krestí prihvožďajetsja, i v rébra probodájetsja, želci i octá vkušájet, sládost cerkóvnaja: vincém ot térnija oblahájetsja, pokrývájaj nébo óblaki, oděždeju oblačítsja poruhánija: i zaušájetsja brénnoju rukóju, rukóju sozdávyj čelovíka, po pleščéma bién byvájjet, odívájaj nébo óblaki, zaplevánija i rány prijemlet, ponošenija i zaušenija: i vsja terpit mené rádi osuždénna, Izbáviteľ moj i Boh, da spasét mir ot prélesti, jáko blahoutróben.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Dnes íže neprikosnovénnyj suščestvóm, prikosnovén mňi byvájjet, i stráždjet strásti svoboždájáj mja ot strastěj: svit podavájaj slípým, ot bezzakónnych ustén oplevájetsja, i dajét plešči za plínénnyja na rány. Sehó čistaja Ďiva i Máti na krestí zrjášči boľiznenno viščáše: uvý mňi čádo mojé, čto sijé sotvoril jesí? Krásnyj dobrotóju páče vsich čelovík, bezdychánnij, bezzračnyj javľáješisja, ne imíja vída, níže dobróty; uvý mňi moj svíte, ne mohú spjášča zřiti Ťa, utróboju ujazvlájusja, i ľútoje orúžije sérdce mojé prochódit: vospívájaju Tvojá strásti, poklaňájusja blahoutróbiju Tvojemú, dolhoterpilive Hóspodi, sláva Tebí.

Jektenija: Ispolnim utrenňaja molitvy: i Otpust.

Na Liturgii.

Antifon 1. Bóže, Bóže moj, vonmí mí, vskúju ostávil mja jesí? daléče ot spásenija mojehó slovesá hrichopadénij moích.

Molitvami Bohoródicy, Spáse, Spasí nas.

Sláva: I nýňi: Molitvami Bohorodicy:

Antifon 2. Vskúju Bóže otrínul ny jesí do koncá? razhňivasja járosť Tvojá na ovcý pážiti Tvojejá.

Spasí ny Sýne Bóžij, plótiju raspnýsja na Krésti, pojúščija Ti: Allilúja.

Antifon 3. Hóspod' vocarísja, da hňivajutsja ľudije: sidáj na Cheruvímich, da podvížitsja zemľá.

Tropar', hl. 1. Spasí Hóspodi ľudi Tvojá:

Vchodnoje: Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňájtjesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjátó jest.

Tropar'. Spasí Hóspodi lúdi Tvojá:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 4. Voznesýjsja na Krest:

Vmisto Trisvjataho: Kréstu Tvojemú poklaňájemsja Vladýko, i svjátóje voskresénije Tvoje slávím.

Prokimen, hl. 7. Voznosíte Hóspoda Bóha nášeho, i poklaňájtjesja podnóžiju nóhu Jehó, jáko svjátó jest.

Apostol. K Koríntanom 1. posláníja sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 125. Brátije, slóvo kréstnoje pohibájuščím úbo juródstvo jest, a spasájemym nam síla Bóžija jest. Písano bo jest: „pohublú premúdrost' premúdrych, i rázum razúmnych otvérhu“. Hđi premúdr? hđi knížnik? hđi sovoprósnik víka sehó? ne obuí li Boh premúdrost' míra sehó? Ponéže bo v premúdrosti Bóžijej ne rozumí mir premúdrostiju Bóha, blahoizvóli Boh bújstvom própovídi spastí vírujuščích. Ponéže i Judéje známeníja prósjat, i Jéllini premúdrosti íščut: my že propovídujem Christá raspjáta, Judéjem úbo soblázn, Jéllinom že bezúmije: sámím že zvánnym Judéjem že i Jéllinom Christá Bóžiju sílu, i Bóžiju premúdrost'.

Evanhelije ot Joanna zač. 60.

Vmisto Dostojno: Pripív 1. i Irmos: Táin jesí Bohoródice raj: (zri str. 361.)

Pričasten: Známenasja na nas svít licá Tvojeho, Hóspodi, dal jesí vesélije, v sérdci mojém. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Rádujsja živonósnyj Kréste: — Rádujsja Hóspodeň Kréste: — Rádujsja slípých nastávníče: (zri str. 357.)

Taže Mučeniku 3. i Sláva: iz Obščiny: ili iz Minei sija:

Hl. 1. (Podob. Nebesnych Činov): Blahočestívym vseorúžijem ođíjavsja, pobórník javílsja jesí Christá Vsecarjá, Nikíto strastotéřpče: jákože dréve Gedeón vsekrípkij ino-

pleménných polkí nizloživ, dóblestvennym Tvoím derzno-
vénijem.

Inopleménnaho Múčeniče porátoval jesí vsesílnoju
víroju Spásovoju, bohomúdre, preterpívyj strásti: tím, mú-
dre, várvary obrátil jesí ko Tvorcú i Vladýci vsich, i slá-
vjat Jehó blahočestivo.

Načátki Múčeniče ot várvar Christú slávu prinesýj,
javílsja jesí stradálec bohohlahólivyj, i úmer za Trójcu:
tím jávstvenno i vinéc vosprijál jesí, i jáko svitílo sijáješi
bohólípno v míri, dostoslávne.

Sláva: hl. 6. Svitílnika múčenikov tá poznáchom, Nikíto,
Christóv stradálec: ty bo súščaho na zemlí dostóinstva
slávu ostáviv, otéčeskoje bezbóžije voznenavídív, bóhi ich
sokrušíl jesí, i pobidítelno várvary posramíl jesí: za Christá
múčeničestvo ispovidanija ispólnil jesí, i vóin nebésnahó
Bóha byl jesí: o nas molílsja blahodíteľu vsich, jéže uščé-
driti i spastí dúšy nášja.

I nyní: Prorókov hlási Drévo: (zri str. 363.)

Vchod — Prokimen, hl. 7. Boh naš na nebesí i na zemlí,
vsja jelíka voschofí, sotvorí.

(V Subbotu Prokimen: Hospoď vocarisja:)

Na Stichovnych. Hl. 6. (Podoben Vse otložše): Krest vozdvizá-
jemyj: (zri str. 353.)

Voznosťte Hóspoda Bóha nášeho i poklaňájetesja podnóžiju nohú
Jehó, jáko svjáto jest.

Mójsej predobrazí Ťa: (zri str. 353.)

Boh že Car' naš přezde vik, sođila spasénie posredí zemlí.

Kréste přečestnýj: (zri str. 353.)

Sláva: Hl. 8. Pobídy tezoimenít pokazálsja jesí Múče-
niče vsečéstne Nikíto, v pódvizi propovídal Christá Bóha
nášeho, i pred carí i mučíteli Tohó ispovídal jesí: tím ne
prestáj molásja o míri míra i Christolúbivoj cérkvi, i o
vsich pámjat tvojú soveršájuščich vírno, jedínomu Čeloviko-
lúbcu, izbávitisja vsjákahó hńíva.

I nyní: Hlas proróka Tvojehó: (zri str. 363.)

Tropar'. Hl. 4. Krést Christóv jáko ňikoje orúžije usérdno vospriím, i k boréniju vrahóv pritékl jesí, i za Christá postradáv, poslídi ohném svjáščennuju tvojú dúšu Hóspodu predál jesí: otonúduže i darév izcilénija ot Nehó spodó-bílsja jesí prijáti, Velikomúčeniče Nikíto: molí Christá Bóha, spastísja dušám nášym.

Sláva: I nýňi: Spasí Hóspodi: Otpust velikíj.

**Neđíla po Vozdviženii Č. Kresta.
Na Liturgii.**

Tropar voskresen i prázdnička. — Sláva: Kondak voskr.

I nýňi: Kondak prazdnika.

Prokimen Prazdnika i hlása.

Apostol. K Galatom, zač, 203. (zri str. 129).

Evanhelije: ot Marka, zač. 37.

1-ho (14-ho) Oktobrija.

**Pokrov presvjatyja Bohorodicy.
Na velikoj Večerni.**

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. (Podoben: O divnoje čudo): O velíkoje zastuplénije pečálnym jesí, Bohoródice čistaja, skóraja pomóšćnice, spasénije míra i utverždénije, mílosti pučina, Bóžija múdrosti istóčnik, míru pokróv. Vospojém vírnii, svítlyj omofór jejá chvalášče neizrečénno: Obrádovannaja rádujsja, s tobóju Hospóď, podajáj míru tobóju véliju mílost', 2.

Dívnyj prorečé Isáija: búdet bo, rečé, v poslídnaja dni jávi horá Hóspodňa, i dom Hóspodeň vérchú horý: uvídichom že Vladýčice o tebi ístinnoe sbytijé: hóry bo i chólmi ukrašíšasja mnohoimenítymi cérkvami tvoích prázdnikov. Ťím véselo vopijém ti: Obrádovannaja rádujsja, s tobóju Hospóď, podajáj míru tobóju véliju mílost'.

O čúdnoje ukrašénije vsím vírnym jesí, proróčeskoje ístinnoje sbytijé, Apóstolom sláva i Múčennikom udobrénije, dívstvu pochvalá, i vsemú míru predívnyj pokróv. Pokrýj, Vladýčice, omofórom mílosti tvojejá cérkov i vsja lúdi,

vopijúšcyja Obrádovannaja rádujsja, s tobóju Hóspod', podajáj míru tobóju véliju mílost'.

Hl. 4. (Podoben: Jáko dobla): Jáko bohonasazdénnyj ráj, i místo živótnaho dréva, napajájemo Dúchom svjatým, tebé Bohoródice svídušče, Tvorcá vsich rózďšuju, živótnym chlí-bom vírnyja pitájúšča: Jemúže o nás s Predtáceju molísja, čestným omofórom pokryvájušči cérkov i lúdi ot vsjákija napásti. 2.

Osvjaščájetsja nébo i zemlá, cérkov že svítitsja i lúdi je vsi veselátsja: se bo Máti Bóžija, s Ánhelskimi vóinstvy, s Predtáceju i Bohoslóvom, Proróki že i Apostóly, nevidimo všédši, za christiány mólitsja Christú, pomílovati hrad i lúdi, slávjašcyja tvojá pokróva prázdniik.

Dobrótu ta Jákovľu, i listvicu nebésnuju, po néjže Hóspod' sníde na zémľu, tich že tohdá óbrazí, tvojú čest' i slávu Bohoródice projavľáchu: ta rózďšuju Bóha vsich blažát nebésnií Ánheli, i zemnií čelovícý: jáko za ves mir mólíšisja, pokryvájušči mílostiju, tvoj čestnýj soveršájúščich prázdniik.

Sláva: I nýni: Hl. 8. Srádujutsja s námi úmnaja vsja Činonačálíja, duchóvno sovokúplše čúvstvennyj lik, vídašče Carícu i Vladýcicu vsich, mnohoiménni vírnými slávimu: rádujutsja že i dúsi právednych, súščii zritelije viďínija, zrjášče na vzdúsi moléбно prostirájušču vsečestnií svoi rúci, prosjášču umírénija míru, i carém deržávy i utverždénija i spasénija dušám nášym.

Vchod. Prokimen dne i Čtenija tri (zri str. 342. i 343).

Na Litii, Hl. 3. Nastá dnes presvítlyj prázdniik, presvjatája Ďivo, čestnáho tvojehó Pokróva, páče sólнца osviščájúšči lúdi, jáže víroju ot čista sérdca tebé ístinnuju Máter' Bóžiju ispovídajušcyja, i Síynu tvojemú vopijúšcyja: Christé Bóže, molítvami Prísnoďivy, čisto i bez ístlínija rózďšija Ťa, ne predážď vrahóm, vojújuščym na Tvoje dostojánije, no jáko mílostiv spasí v míri dúšy nášja.

Hl. 4. Chvalénije tebi jéze po dostojániju, lúdije Sýna tvojehó, Prečístaja Vladýčice, želájušče vospítí, no ne voz-móhut: vsehdá bo vsich vírných zastupáješi, i pokrýváješi čestným tvoím Pokróvom, i mólišijsja spastísja vsim, ví-roju tebé čístuju i ístinnuju Bohoródicu počítájuščym.

Hl. 2. Preneporóčnuju vsich Carícu, prečístuju Ďívu, sošédšesja vírnii dnes ublažím, Máter Christá Bóha: prísno bo k Sýnu rúci mílostivno prostirájet: júže i predívnyj Andrěj vídí na vzdúsi, čestným svoím pokróvom lúdi pokrývájuščuju: i toj umílno vozopím: rádujsja pokróve i zastuplénije, i spasénije dušám nášym.

Sláva: I nýni: Smýsl očístivše i um, s Ánhely i my toržestvujem, svítlo načínájušče Davídskuju pisň otroko-vící, nevístí vsich Carjá Christá Bóha nášeho: voskrésní Hóspodí, hlahólušče, v pokój Tvoj, Ty i Kívót svjatýni Tvojejá: áki bo palátu krasnú sijú ukrasív, pričté ju hrádu Tvojemú, Vladýko, stróiti i pokrývátí ot supostátných pohán, deržáv-noju síloju Tvojeju, molítvami jejá.

Na Stichovnych, hl. 2. Jáko vsich výšši súšči nebésnych i zemných, Cheruvím slávnijši, i vsejá tvári čestnijši, tebé zastúpnicu pokrów deržáven christiánskomu ródu Christós darová, pokrývátí i spasáti lúdi sohríššysja, k tebi príteká-juščysja. Tímže pribížišče vsim, tebé vospívajem Vladýčice, i čestnýj prázdnik tvojehó pokróva prázdnujem svítlo, Christá molášče, darováti nam vélíju mílošf.

Slýši dšči i vížď, i prikloní úcho tvoje.

Hl. 5. Vospoím lúdije svítlo Davídskuju pisň otrokovící nevístí, Bóžíjej Máteri vsich Carjá Christá: predstá Caríca odesnúju Tebé Vladýko, rjásny zlatýma odíjana, i preukráše-na božéstvennymi lípotami. Sijú bo izbránnuju v ženách páče vsehó míra udobrív, blahoizvóli rodítisja ot nejá, velíkija rádi mílosti: i sijú pomóščnicu lúdem svoím darová, stróiti i pokrývátí ot vsjákijsja bíďy rabý svojá, jedínu blahoslovénnuju.

Licú Tvojemú pomólatsja bohátii lúdstii.

Hl. 7. Horá jesí velíka i preslávna, páče horý Sináj-skija, Bohoródice: oná bo ne terpjášči snítija slávy Bóžija vo óbrazich i sínech, ohném vozharjášesja, i hrómi i mól-nija támo býša: ty že vsehó v sebí božéstvennahó ohná súšča Bóžija Slóva v črévi neopálno nosíla jesí, mánijem nosjáščaho vsja: i máterne derznovénije k Nemú imúšči, pomozí Vladýčice vírno prázdnujuščym tvoj čestnýj prázd-ník, i ne zabúdí milostivno posiščájúšči: prijála bo jesí ot Bóha dar stróiti i pokryvátí Christoimenítoje tvojé stádo, rabý tvojá.

Sláva: I nýni: Hl. 2. Jáko víncém presvítlym, vsečístaja Bohoródice, pokrívom tvoím čestným cérkov Bóžija pri-odísja, i svítitsja rádujuščisja dnes, i tájno likovstvújet, Vladýčice, vopijúšči tebí: rádujsja odíjáníje čestnóje, i vínče Bóžija slávy: rádujsja jedíno slávy soveršénije i víčnoje vesélije: rádujsja k tebí pritekájúščym pristáníšče i izbav-lénije, i spasénije náše.

Tropar', hl. 4. Dnes blahovírnii lúdije svítlo prázdnujem, osiňájemi tvoím Bohomáti prišéstvijem, i k tvojemu vzi-rájúšče prečístomu óbrazu umílno hlahólem: pokrýj nas čestným tvoím pokrívom, i izbávi nas ot vsjákaho zla, molášči Sýna tvojehó, Christá Bóha nášeho, spastí dúšy nášja.

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Dnes blahovírnii lúdije: 3.

1. Sidalen. Hl. 3. Božéstvennymi sijánii Ánhelskich vóinstv okružájema, i s čiňmi Prorók i Apostól čéstno slúžbu prijém-lušči, jáko Máti Bóžija, posítí nas tvoích rab, molášči Christá Bóha nášeho, darovátí nam vélíju mílost.

Sláva: I nýni: tojže.

2. Sidalen. Hl. 6. Bezpomóščnym krípóst ty voístinnu, prečístaja Bohomáti: otsjúdu smirénii tobóju vozvyšájemsja, o tebí vysóci deržímsja: ty jesí pokrív i k Bóhu chodátaica.

Sláva: I nýni: tojže.

Veličanije: Veličájem ta presvjatája Ďivo, i čtem Pokróv tvoj čestnýj, ta bo na vzdúsi vídi sjatýj Andrěj, za ny Christú moláščujusja.

Stichi: Živýj v pómošči Výšňaho, v króvi Bóha nebés-naho vodvorítsja. — Pleščmá Svoíma osínit Ťa, i pod krilí Jehó naďješisja.

Jáko skry mja v króvi Svojém, v deň zla mojehó pokrý mja. — Synóve že čelovíčestii v króvi krilú Tvojejú naďjutsja.

Projdú v místo króva dívna, dáže do dómu Bóžija. — I rich: kto dasť mi krilí jáko holubiňi, i poleščú i počiju.

Jáko na Ťa upová dušá mojá, i na siň krilú Tvojejú naďjusja. — Dolhotóju dnij ispólňu jehó, i jávlú jemú spa-sénije mojé.

Sláva: I nýňi: Alliluja.

Sidalen. Hl. 4. Jáko drévňaho voístinnu prečestňije kivóta tvój prečestnýj omofór, páče iléktra prosviščájasja, ne veščéstvenňi, no duchóvňi netlínnyimi tvoími prečístymi rukámi prostirájem, sobludájet milostivno čestvújuščich blahoukrašennyj prázdňik tvojehó Pokróva, Vladýčice: v óňže sošédšesja, usérđno prázdňujem.

Sláva: I nýňi: Tojže.

Prokimen, hl. 4. Pomjanú ímja Tvojé vo vsjákom ródi i ródi.

Evanhelie ot Luki zač. 4.

Stichira, hl. 8. Srádujutsja s námi: (zri str. 368).

Irmosi Kanoná. Hl. 4. 1. Otvérzu ustá mojá, i napólňatsja dúcha, i slóvo otrýhnu Cáríci Máteri, i javlúsja svítlo toržestvúja, i vospojú rádujasja tvojá čudesá.

3. Tvojá pisnoslóvcy, Bohoródice, živýj i nezavístnyj, istóčnice, lík sebí sovokúpľšysja, duchóvno utverdí, v božéstvenňij tvojěj slávi vincév slávy spodóbi.

Sidalen, hl. 5. Téplaja Zastúpnice i nepobidímaja, na-déždo tvérdaja i nepostýdnaja, sfinó i pokróve i pristánišče

pribehajúšnym k tebi, Prisnoďivo čístaja: Sýna tvojehó i Bóha molí so Ánhely, mír podáti mírovi, i spasénije i véliju mílošf.

Sláva: I nýňi: tojže.

4. Sidáj vo slávi, na prestóli Božestvá vo óblaci léhci, príide Isús prebožéstvennyj, netlínnoju dlániju, i spasé zovúšcyja: sláva, Christé, síli Tvojej.

5. Užasóšasja vsjáčeskaja o božéstvenňij slávi tvojej, ty bo neiskusobráčnaja Ďivo, imíla jesí vo utróbi nad vsími Bóha, i rodilá jesí bezlínneho Sýna, vsim vospívajúšnym ta, mír podavajúščaja.

6. Božéstvennoje sijé i vsečestnóje, soveršájušče prázdenstvo, bohumúdríi Bohomátere: priidite rukámi vospléššim, ot nejá roždšahosja Bóha slávím.

Kondak, hl. 3. Ďíva dnes predstoít v cérkvi, i s líki Svjatých nevidímo za ny mólitsja Bóhu: Ánheli s Archíjeréi poklaňajutsja, Apóstoli že s Proróki likovstvújut: nas bo rádi mólit Bohoródica previčnaho Bóha.

Ikos. Toja preslavných čudes, priidite ľudije, nasladímsja: Seju bo Adam ot tli izbavisja: Ta bo i kovčeh, ne Nojem, no Bohóm sotvoren byst: drevle ubo Mojsej v kupíni ohnenňij Boha vidíti ne vozmože, nýňi že ot Toja roždšahosja vsja zemla znajet Syna Božija, k Nemu že za ny molitsja. Seho radi proslavljajem Ju, jako Božiju Mater: nas bo radi Bohorodica molit previčnaho Boha.

7. Ne poslužíša tvári bohumúdríi páče sozdávšaho, no óhnennoje preščénije múžeski poprávše, rádoachusja pujúšče: prepítij otcév Hóspod i Boh blahoslovén jesí.

8. Ótroki blahočestívyja v peščí, roždestvó Bohoródice spasló jest: tohdá úbo obrazújemoje, nýňi že džístvujemoje, vselénnuju vsju vozdvizájet píti tebi: Hóspoda pójte džílá, i prevoznosíte vo vsja víki.

Pripiv: Veličáj dušé mojá, čestnýj Pokróv Prisnoďivy Bohorodicy.

9. Vsják zemnoródnij da vzyhrájetsja dúchom prosviščájem, da foržestvújet že bezplótných umóv jestestvó,

počitajúščeje svjaščénnoje toržestvo Bohomátere, i da vo-
píjět: rádujsja, vseblažénnaja Bohoródice čistaja prisnođivo.

Druhij Pripiv: Veličáj duše mojá, k Isúsu Christú mo-
lébnicu za nas, Bohoródicu Mariju.

Svitilen. (Podoben: Ženy uslyšite): O presvjatája Hospozé
Ďivo Bohoródice, pokrýj nas čudésnym tvoím omofórom,
sochraňája církov i lúdi ot vsjákaho zla, jákože ta pre-
čúdnyj Andrėj vídí vo Vlachérnstij církví moláščujusja: i
nýňi nam Hospozé, poslí velikuju Tvoju mílost.

Na Chvalite: Hl. 8. (Podob.: O preslavnaho čudese): Tebí pri-
pádajem Hospozé, i umílno kláňajuščesja mólím ta: rádujsja
bohoblažénnaja Vladýčice, mnohoimenítaja Ďivo, Proróki
proobražénnaja čéstno: v ta bo jáko rosá Christós sníde,
i rodilá jesí brakoneiskúsnaja čistaja, i na rukú nosila jesí
vsich Tvorcá i Hóspoda, Jemúže nýňi o nas molísja, slá-
vjaščich vírno tvojehó Pokróva prázdňik. 2.

Pojút ta, Ďivo Bohoródice, Ánhelstii číni, i slávjat
Patriársi so Archijeréi, i svjatíi Apóstoli, jáko Máteri Bó-
žijej čéstno slúžat tebí, vídašče ta za mir mólitvu tvorjá-
ščuju, k Spásu vsich Christú Bóhu, Jemúže pomolísja izbá-
viti hrad i lúdi, slávjaščyja ta vírno, i tvojehó Pokróva
prázdňik čestvújuščyja.

Páče Aaróna kivóta, vsju ta Boh osvjatí Dúchom Bo-
horódice, svjatým: i páče sólnečnych luč tvoím svitáščimsja
omofórom osviščáješi církov i lúdi, i tmu hrichóv nášich
othoňaješi: izbavláješi že ot bid i skorběj, víroju čestvú-
juščyja tvojehó čestnáho Pokróva prázdňik.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Jáko vídí ta prečúdnyj Andrėj na
vzdúsi, so archánhelskim mnóžestvom, so Apóstoly i Pro-
róki, i mnóžestvom mučénikov, Sýnu tvojemu i Bóhu ná-
šemu, o hráđi i lúdech moláščujusja, Vladýčice, i čestným
tvoím pokróvom pokrývajúščuju: ne oskuďij i nýňi, Pre-
čístaja, spastí izrjátnoje dostojánije tvojehó Sýna, prečest-
nýj prázdňik tvoj prázdnujuščeje Mnohopítaja.

Na Liturgii.

Antifony Izobrazitelnyja.

Vchodnoje: Priidite poklonímsja . . . spasí nas Sýne Bóžij, molítvami Bohoródicy pojúščyja Ti. Allilúja.

Tropar'. Dnes blahovírnii: (zri str. 370.)

Sl.: I nýňi: Kondak: (zri str. 372.)

Prokimen, hl. 3. Velíčit dušá mojá Hóspoda, i vozrádo-vasja duch moj o Bózi Spási mojém.

Apostol. K Jevréjem posláníja sv. Apóstola Pávla čtenije zač. 320. Brátije, imíjaše pėrvaja skínija opravdáníja slúžby, svjatóje že ľudskóje. Skínija bo sooružená býst pėrvaja, v nėžje svítilnik, i trapėza, i predložėnija chľíbov, jáže hlahóletsja svjatája. Po vtorij že zavísi skínija hlahólemaja svjatája svjatých, zlátu imúšči kadílnicu i kovčėh zavíta okován vsjúdu zlátom: v nėmže stámna zlatá, imúščaja mánnu, i žezl Aarónov prozjábšij, i skrižáli zavíta. Prevýšše že jehó cheruvimi slávy, osiňajúšči oltár': o níchže ne lit nýňi hlahólati podróbnu. Sim že táko ustrójenym, v pėrvuju úbo skíniju vínu vchoždáchu svjaščėnnici, slúžby soveršajúšče: v vtorúju že jedínoju v líto jedín archijerėj, ne bez króve, júže prinósit za sebė i o ľudských nevížestvíich.

Evanhelije ot Luki, zač. 54.

Vmisto Dostojno: Pripiv: I Irmos: (zri str. 372).

Pričasten: Čášu spasėnija priimú, i ímja Hóspodne prizovú. Allilúja.

Na Večerni.

Stichiry na Hospodi vozzvach 6., i to 3. iz Oktoicha nastojaščaho hlasa i sija:

Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Svjaščėnničeskím pomázáníjem, i múčeničeskoju króvíju, Bóhu priblížilsja jesí soveršėnníjše Kipriáne vseslávne, cvíte jestestvá, dobróto slovės, múdrostí verchóvniče, právostí dogmátov mírilo, kanónov vsešľíchnaja pravotá, i cėrkvej blaholípje.

Strážduščym blahoslávije, múčėníkom vínec, podpisúja uvíril jesí bohomúdryja, derzáti dóblestvenníjše, na različ-

nyja múki i úzy i temný, i filés obnaženija, i vjazánija, i stúdeni lutíjšyja, i na rány i smert pósližde, Kipriáne vsečstne.

Na čarovánija démonskaaja, písňmi dúcha, i krestá, známenijem protivlšisja, đivstvo sobludála jesí, i múčenica nepobídímaja privelásja jesí Christú, svjaščénňišeje zakolénije. Ĥim polučila jesí vincý pobídnyja, Justíno, đivam i múčenikom ukrašénaja svitlost.

Sláva: hl. 2. Učénija prélest, i znánije idolov otvérhl jesí ístinno, i krestá odíjalsja jesí orúžijem na spasénije, Kipriáne vsebláženne, povérh kníhi volšébnýja, čelovíka otložil jesí vétchaho, i vselísja v ta Bohoznánije Trojcy jedinosúščnyja: sijú molí Jerárše so Ánhely, jéže spastísja nam.

I nýňi: (Podob. „Jehda ot dreva“): Drévu kréstnomu Ĥa Isúse prihvoždénna, zrjášči neiskusobráčnaja, pláčušči hlahólaše: čádo sladčájšeje, počtó ostávil jesí mené róždšuju Ĥa jedínu, svíte nepristúpnyj prebeznačálnaho Otcá: potščíjsja i proslávisja, jáko da slávu polučát Božéstvennuju, božésvennyja strásti Tvojá slávjašči.

Na Stichovnych: Stichiry Oktoicha. Sláva: Hl. 2. Svitílnika bohosijánnaho, Pávlova sobesídника i đilóm sopričástnika, Kipriána voschválím: so Ánhely bo veselítsja, priím vinéc netlínija ot jedínaho Bóha: i mólitsja spastísja dušám nášym.

I nýňi: (Podob.: Jehda ot dreva): Jehdá neskvérnaja Áhnica, vídí svojehó Áhnca, na zakolénije jáko čelovíka vóleju vlekóma, pláčušči hlahólaše: bezčádstvovati mja nýňi tščíšisja Christé róždšuju Ĥa. Ĥto sijé sotvoril jesí, Izbávitelju vsjáčeskich; obáče vospívaju i slávľu Tvojú, júže páče umá že i slóva, krájňuju bláhost čelovikolúbče.

Tropar', hl. 4. I nrávom pričástnik, i prestólom namištník Apóstolom byv, đijánije obril jesí Bohoduchnovénne, v vídínija voschód: sehó rádi slóvo ístiny ispravľája. I víry rádi postradál jesí dáže do króve, svjaščennomúčeniče Kipriáne, molí Christá Bóha spastísja dušám nášim.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen đnu.

V neďilu po 11-om dni Oktobrija.

Pamjať svjatych Otec

VII. Vselenskaho Sobora, nikejskaho že II.

V subbotu na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach. Stichiry rjadovaho hlasu četyri i sija:

Hl. 6. (Podob.: Otcajannaja): Čestnýja sobóry Otcév, v ráznaja vremená sostáviv vo jedíno sobrá jedním i tímže právilom, ziló dóbri Patriárch Géрман nóvyj pisá, kúpno že i deržá dogmáti sich, íže i molítvenniki bódrstvennyja sijá spasénija, Hóspodu predlahájet: i pástvi s pástyri. 2.

Zakóna písánije dítem jevréjskim položí čestnúju sedmícu, síni prideržáščymsja, i služáščym sej: júže Otcý, stéšesja na sedmóm sobóri, mánijem Bóžii, v šesti dnéch vse sijé soveršívšaho i sedmýj blahoslovívšaho, čestníjšij sođílaša, predíl víry izložívše.

Trójcu vsim ot veščej, mirobýtija súščuju vinú, jáсно predáste preblaženii Otcý: tri bo i četýre sobóry táinstvenníjšim slóvom položívše, i otmstítelije jávlšesja pravoslávnahto slóva, stichíja četýre súšča i Trójcu izjasníste, sozdávšuju sijá, i mír sotvóršuju.

Dovlíjaše i jedíno, živót vdochnúti ležáščemu sýnu služáščija, Proróka Jelisséja slačénije zilno: obáče obratisja sedmízdy, i preklaňášesja semú, provozviščája jáko provídec vášja sobóry: ímže umerščvlénije Božéstvennahto Slóva vodušíste, Ária umertvívše, i jehó svérstniki.

Któ Tvojú Spáse rízu razdrá? Arij, Ty rékl jesí, íže Trójcy presičé jedínočestnoje načálo v razdíleníja: sej otvérže Ťa býti jedínaha ot Trójcy, sej i Nestória učít Bohoródicu ne hlahólati: no sobór íže v Nikéi, Sýna Bóžija Ťa propovída, Hóspodi, Otcú i Dúchu soprestólna.

Sláva: Hl. 6. Tájnaja dnes Dúcha trubý, bohonósnyja Otcý voschválím, pisnopívšyja posređi Cérkve pišň slíčnuju bohoslóvíja, Trójcu jedínu, nepremínnoje suščestvó že i

Božestvo: nizložíteli Árijevy, i pravoslávnych pobórniki, moláščyjasja vsehdá Hóspodu, pomílovatisja dušám nášym.

I nýňi: Bohorodičen pervyj hlasa.

Prokimen dne. Čtenija 3. (zri str. 294—295).

Stichovny voskresny.

Sláva: Hl. 4. Molébnuju pámjať: (zri str. 296.)

I nýňi: Bohorodičen: Prízri na molénija: (zri str. 77.)

Tropar' voskresen.

Sláva: Hl. 8. Preproslávlen jesí Christé Bóže naš, svitíla na zemlí Otcý nášja osnovávyj, i tími ko ístinňi víri vsja ny nastávivyj: Mnohoblahoutróbně, sláva Tebí.

I nýňi: Íže nas rádi: (zri str. 110.)

Na Utreni.

Ha Boh Hospod': Tropar' voskresen. 2.

Sláva: Preproslávlen jesí:

I nýňi: Íže nas rádi:

Irmosi Kanona Otcev. Hl. 8. Kolesnicehoníteľa Faraóna: (zri str. 112.)

Po 3. pisni: Kondak i Ikos voskresen.

Sidalen Otcem, hl. 4. Svitílnicy presvítlii: (zri str. 297.)

Sláva: I nýňi: Skóro nas predvari, Dívo Máti čistaja: ot vrah nas ischítí chůlaščich na ta: sokruší jazykobólíja jeresěj vsja: razruší krípóstiju tvojęju stremlénija tich: da rozumíjut, jáko jedína Bohomáti jesí, molítvami tvoími pravoslávnych sovokuplénije spasájuščaja.

Po 6. pisni: Kondak, hl. 6. Íže iz Otcá vozsjávvyj Syn nezrečénno, iz žený rodísja suhúb jestestvóm: Jehóže vídašče ne otmetájemsja zráka izobražénija, no síjé blahočéstno načertájušče, počítajem vírno: i sehó rádi ístinnuju víru cérkov deržášči, lobyzájet ikónu vočelovičénija Christóva.

Ikos: Choťaj vseščedryj Boh nas vozdvizati prisno v pamjati soveršénňij Svojego vočelovičénija, podloh sej predade čelovikom, šarodílaňmi ikon čestnych vozobražati zrak: jáko da síja vo zriniich vídašče, virujem, jáže slovom slyšachom: rozumijušče javi džjanije i imja, načertanije i stradanija svjatych mužej, i Christa vincodavca, vincy podajuščaja

svjatym Stradalcom že i Mučenikom: ichže radi jasňijše istinnuju viru deržašči, Cerkov lobyzajet ikonu vočelovičeniya Christova.

Po 9. pisni: Svitilen voskresen.

Sláva: Otcý nebomúdreonii, na sedmóm sobóri sobrávšijsja, molitvu prílišnu Trójci prinesíte, jéže izbávitisja ot vsjákiya jéresi i sudá víčnaho, cárstvije že polučítí nam nebésnoje, vaš sobór božéstvennyj vospivájuščym.

I nýňi: Molbámi, preblahij Hóspodi, Mátere tvojejá, i iže na sedmí sobórich sobrávšichsja Otcév, Cérkov utverdí i viru ukripí, i cárstvija nebésnaho vsja pokaží pričástniki, jehdá prídeši na zémľu sudítí vsju tvar'.

Na Chvalitech: Stichiry voskr. 4. (zri str. 98.) i Otcév 4 sija:

Hl. 6. (Podob. Vse otložše): Vse sobrávše dušévnoje: 2-ždy (zri str. 298.) i pročaja.

Sláva: Hl. 8. Svjatých otec lik: (zri str. 298.)

I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Na Liturgii.

Po Vchoďi: Tropar voskr. i Otcem: Preproslávlen jesí: (zri str. 377.) i Kondak voskresen.

Sláva: Kondak Otcem: Hl. 6. Íže iz Otcá vozsjávvyj: (zri 377.)

I nýňi: Bohorodičeň: Zastúpnice christiánov: (zri na Liturgii).

Prokimen Hlása, i Otcév. Hl. 4. Blahoslovén jesí Hóspodi Bóže otec nášich, i chváľno i proslávleno ímja Tvojé vo víki.

Apostol Neďili rjadovoj, i Otcem:

K Jevréjem posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 334. Brátije, pomínájte nastávniki váša, iže hlahólaša vam slóvo Bóžije: ichže vzirájušče na skončániye žítelstva, podražájte víri ich. Isús Christós včera i dnes tójže, i vo víki. V naučénija stránná i različnaja ne prilahájtesja: dobró bo blahodátiju utverždáti serdcá, a ne brášny, ot níchže ne prijáša pólzy chodívšii v nich. Ímamy že oltár', ot nehóže ne ímut vlásti jásti služáščii síní: ichže bo krov živótnych vnósisja vo svjatája za hrichí pervosvjaščénnikom, sích tílesá sžihájutsja vňi staná. Tímže Isús, da osvjatít lúdi

svojéju króvíju, vñi vrat postradáti izvólil. Tímže úbo da ischódím k Nemú vñi stána, ponošenije Jehó nosjášče. Ne imamy bo zdi prebyvájuščaho hráda, no hrjadúščaho vzy-skújem. Tím úbo prinóšim žértvu chvalénija výnu Bóhu, sírič plód ustén ispovídajuščichsja imeni Jehó. Blahotvo-rénija že i občénija ne zabyvájte: takovými bo žértvami blahouchoždájetsja Bóh.

Evanhelije Neđili rjadovoj i Otcem: Ot Joanna, zač, 56.

Pričasten: Chvalíte Hóspoda: i druhij: Rádujtesja prá-vednii o Hóspodi: právym podobájet pochvalá. Allilúja.

V neđilu po 13-om dni Oktobrija (po n. stílu poslidňaja neđ. Oktobrija).

Prazdnik sladčajšaho Hospoda našeho Isusa Christa-Carja.

V subbotu na velikoj Večerni.

Blažen muž: — Na Hospodi vozvach: Stichiry Prazdnika 8.

Hl. 2. (Samohlasen): Prázdniku prispívšu Hóspodňu, pro-slávím dnes Christá Bóha, svídítelstvovavšaho dóbroje ispovídanije: „Car' jesm az“, vospoím dnes Carjá nášeho, sídáščaho prisno s Otcém, podímem dnes Carjá bezsmért-naho, cárstvujučcho v Presvjatij Tájni i priklónše kolíni poklonímsja.

Proróčeskoje ispólnisja prorečénije, se dniye hrjadút hlahólet Hóspoď, i vozstávľu Dávidu vostók právednyj, cárstvovati búdet Car' i premúdr búdet, i sotvorít sud i právdu na zemlí, i sijé imja jemú, imže narekút jehó: „Hóspoď práveden naš“, cárstvujet s námi vo víki.

Isús Christós Bohočelovik, Car' jesť po jestestvú svojemú. sijánije slávy Ótci sýj: Car' naslídiya rádi, imíjaj vsja jazýki dostojánije i koncý zemlí oderžánije: Car' izbavlénija rádi, izbavlěj nas živonósnoju cinóju: Car' naš izbránnyj, v jehóže cárstvo kreščénijem vóleju napisáchomsja, tomú priklónše kolíni duš i filés poklonímsja.

Hrjadýj s nebesé Christé Carjú, nad vsími jesi, pre-

výše vsjákaho načálstva i vlásti, i sily i hósposdstva, i vsjákaho ímení imenújemaho ne tóčiju v víci sem, no i v hrjadúščem. O, kóje prespíjuščeje veličestvo síly i vlásti Tvojejá; tímže pokarjájuščasja žezlú cárstvija Tvojehó, jedínodúšni vopijem Ti, vsesílne Carjú, sláva deržavi Tvojej.

S dvádesjati i četýrmi stárcy pripadém i poklonímsja Carjú Christú, sidáščemu na prestóli, hlahólušče: chválím Ťa, Hósposdi Bóže vsederžíteľu, íže syj i bi i hrjadýj, jáko prijál jesí sílu Tvojú velíkuju i vocarílsja jesí.

Isúse Carjú ístiny, jejáže rádí cárstvuješi, naučí nas ístiňi Tvojej! Ty Boh naš, Ty náša ístina, i vsja Tvojá suť ístina: žítijé i učeníje, zápovídi i sovítý, čudesá i Tájny svjatýja. Dažď nam otséli v ístiňi Tvojej chodíti, dóndeže úzrim Ťa jáсно v slávi Tvojej.

V slávi sidáj, Christé, na prestóli Božestvá, i nam sprebyváaj na prestóli žértvenňím, istočáješi čístu rikú vodý živótnyja, dúchom právednym svít slávy, čelovíkom že mánnu ístinnuju: tímže, Christé nalací, i uspiváj, i cárstvuj ístiny rádí i krótosti i právdý.

Carjú Christé naš, pástyrju jedínýj cárstviju Tvojemú, se my óvcy stáda naslídijsja Tvojehó, íchže po ímení hlašáješi: „moj jesí ty“, vídušče hlas Tvoj, poslídujem mistoderžíteľu Tvojemú, ot čuždáho že pástyrja bižím, jáko ne znájem hlása jehó: tohó rádí mólim Ťa, da búdem jedíno stádo i Ty jedín pástyr naš i v cárstvii Tvojem nebésňím.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Car' nebésnyj za čelovíkoľúbije na zemlí javíjsja, i s čelovíki požívé: ot Ďívy bo čístyja ploť prijémyj, i iz nejá prošédyj s vosprijátíjem: jedín jest Syn, suhúb jestestvóm, no ne ipostásiju: tímže soveršénna Tohó Bóha i soveršénna čelovíka, voístinnu propovídajušče, ispovídujem Christá Carjá nášeho: jehóže molí, Máti beznevístnaja, pomílovatisja dušám nášym.

Prokimen dne.

Proročestva Isaiina čtenije. (Hl. 4.) I bysť v líto, v

neže umre Ozia car', vidích Hospoda sídašča na prestoli vysoci i prevoznoseni, i ispolň dom slavy Jeho. I serafimy stojachu okrest Jeho, šest kryl jedínomu i šest kryl druhomu: i dvima ubo pokryvachu lica svoja, dvima že pokryvachu nohi svoja, i dvima letachu. I vzyvachu druh ko druhu i hlaholachu: svjat, svjat, svjat Hospod' Savaoth: ispolň vsja zemľa slavy Jeho. I vzjasja naddverije ot hlasu, imže vopijachu, i dom napolnisja dyma. I rekoch: o, okajannyj az, jako umilichsja, jako čelovik syj i nečisti ustni imyj, posredi ludej nečistyja ustni imuščich az živu: i Carja Hospoda Savaotha vidích očima moima. I poslan bysť ko mni jedín ot serafimov, i v ruci svojej imaše uhľ horjašč, jehože kleščami vzjat ot oltarja, i prikosnusja ustnam moim i reče: se prikosnusja sije ustnam tvoim, i otimet bezzakonija tvoja i hrichi tvoja očistit.

Proročestva Jeremiina čtenije. (Hlava 23.) Tako hlaholet Hospod' sil: ješče budut na sem misťi pustim, za ježe ne byti čelovíku, ni skotu, vo vsich hradích jeho obitališča pastuchov pasuščich ovcy, vo hradích hornych i vo hradích polnych i vo hradích Nahev, i v zemli Venjamini, i vo okrestnych Jerusalima i vo hradích Judínych, ješče pojduť ovcy ko ruci izčislajuščaho, hlaholet Hospod'. Se, dnije hraduť, reče Hospod', i vozstavľu slovo blaho, ježe hlaholach k domu Israilevu, i k domu Judínu. Vo dnech oňich i v to vremja proizrastiti sotvorju Davídu otrasľ pravdy, i sotvorit sud i pravdu na zemli. Vo dnech oňich spasen budet Juda, i Jerusalím prebudet v nadeždi: i sije jest' imja, imže narekut jeho: Hospod' praveden naš. Tako bo reče Hospod': ne oskudijet ot Davída muž sídaj na prestoli domu Israileva: i ot žercev i ot Levítov ne pohibnet muž ot lica mojeho, prinosjaj vsesožženija i dar i tvorjaj žertvy po vsja dni.

Proročestva Daniilova čtenije. (Hlava 7.) V pervoje lito Valtasara carja Chaldejska, az Daniil v vidínií mojem zrych, dondeže prestoli postavíšasja, i Vetchij deňmi síde, i odežda

jeho bila aki volna čista, prestol jeho plameň ohnen, kolesa jeho ohň palašč: rika ohnenna tečaše ischođašči pred nim: tysjašča tysjašč služachu jemu, i tmy tem predstojachu jemu: sudišče side, i knihi otverzošasja. Vidich tohda ot hlasa sloves velikich, jaže roh onyj hlaholaše, dondeže ubisja zvir' i pohybe, i tilo jeho dadesja vo sožženije ohnenno: i pročich zvirej prestavisja vlast, i prodolženije žitija dadesja im do vremene i vremene. Vidich vo sňi noščiju, i se na oblacich nebesnych jako Syn čelovič idyj bjaše i daže do Vetchaho deňmi dojde i pred neho privedesja: i tomu dadesja vlast i češ' i carstvo, i vsi ľudije, plemena i jazycy tomu porabotajut: vlast jeho vlast vičnaja, jaže ne prejdet, i carstvo jeho ne razsypletsja. Vostrepeta duch moj v sostojanii mojem, az Daniil, i viđinija hlavy mojeja smuščachu mja.

Na Litii Stichiry, hl. 4. Cárstvo Tvoje Christé Bóže naš, niš' ot míra sehó, načálo bo jehó nebésnoje i konéc jehó poznánije Bóha i blaženstvo víčnoje: Car' jeho nebés Vladýka: vóla božéstvennaja, prejestéstvenno otkrovénnaja, zakón jehó: zrinije Bóha licém k licú, mzdá jehó. Sehó rádi, súšče v míri, ne ot míra sehó žitelstvuim, no ot víry v Christá Carjá nášeho.

Cárstvo Tvoje Christé Bóže naš, i v míri, obáče niš' ot míra sehó, jáko Ty Hóspod' Výšnij strášen, Car' vélij po vsej zemli: Tobóju cárije cárstvujut i sílnii píšut právdu, Tobóju velmóži veličájutsja, i vlastitelije Tobóju deržát zémľu: mi že ot víry derzájušče, slávu prinósim Tvojeje deržávi i chvalú.

Cárstvo Tvoje, Christé Bóže naš, niš' ot míra sehó, Judéje že chúlašče ne voschofíša Tebé, da Car' by Ty byl nad nimi, iskáchu bo kesarja ot míra sehó: tohó rádi otverhóšasja Tebé načálnika víry i žizni: my že so derznovenijem vzyvájem Ti vopijúšče: da prídet cárstvije Tvojeje i prebúdet vnútr nas v víki.

V cárstvii Tvojém, Christé Bóže naš, vsjáčeskaja suť cársckaja: jeréjstvo i brášno, jehóže pričáščajemsja, jest cársckoje, trapéza i mzdá jest cársckaja: sehó rádi iščušče přéžde cárstvija Tvojehó, mólim Ťa: zaviščaváj nam, jákože zaviščá Tebí Otéc Tvoj cárstvo, da jámy i pijéme na trapézi Tvojéj i vo cárstvii Tvojém nebésním.

Sláva: I nýni: Hl. 8. Ty Proróki Christé, Car' narečén jesí, ty Car' slávy, Christé, Car' carém i Hóspod' hospodém, sidáj na prestóli božestvá i Davidovi, Car' Sióna i cérkve svjatýja, Car' vsejá zemlí i vselénnyja, Načálník míra i ljubvé, i ístiny i právdy Car' i Spas dušám nášym.

Na Stichovnych, hl. 1. Vozráduimsja, sýnove Sióni, o Christí Carí svojem, Toj jest učitel' i zakonodátel', mohíj zakón razorítí ilí dáti, Toj jest archijeréj, podajáj nam ostavlénije hrichóv, i sudijá živým i mértvym, spasájaj dúšy nášja.

Az postávlén jesm Car' ot nehó nad Siónom horóju svjatóju Jehó.

Da dvizetsja vsják jazýk čelovičeskij i mysl' ko pochvaléniju dostóinstva i vlásti Carjá Christá, jáže dadésja Jemú na nebesí i na zemlí, da o ímeni Jehó vsjako kolíno poklonítsja nebésnych i zemných i preispódných i ispovíst, jáko Hóspod' Isús Christós Car' vsejá zemlí Boh.

Az pobidíh i sidóh s Otcém moím na prestóli Jehó.

Carjá Hóspoda Savaótha, Isáija Ťa vídí na prestóli vysóci i prevoznésní, i Serafímy stojáščyja okrest Tebé, krýly líca svojá zakryvájuščyja i trisvjatými hlásy Carjá vsehó vospívájúščyja, s nímiže i my hrišní vopijém Ti: osvjatí ny slávoju Tvojéju.

Sláva: I nýni: hl. 6. Car' syj nébu i zemlí i neizrečénnoju bláhostiju i bohátym prómyslom upravljájaj vsjáčeskaja, soberí vsja jazýki k sebí i jedínu javí Vladýko cérkov, vospívájúščuju Ťa, zemnúju i nebésnuju, i nas spodóbi pred svjatóju Tvojéju slávoju píti Ťa sládkaho Isúsa i čeloviko-lubívaho Carjá nášeho.

Tropar', hl. 4. Vladýčestvo Tvoje Christé Bóže naš, izbávi nas ot vlásti témnyja i prestávi v cárstvo ľubvé Tvojejá: syj i přezde syj i javléjsja nam jáko Car', Hóspodi sláva Tebí.

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar': Vladýčestvo Tvoje Christé: 3.

Sidalen, hl. 1. (Podoben: Hrob Tvoj Spase): Rávno viščájušče slovesém proróčeskim, predvíčňaho Ťa slavoslóvim Carjá po jestestvú. Zvizdú ot Jáкова, Čelovíka ot Isráiľa, Múža sidáščaho na prestóli dómu Isráiľeva, Starijšinu, jéze býti v kňázja v Isráiľi, sláva cárstviju Tvojemú Christé, sláva vlásti Tvojej, sláva deržávi kríposti Tvojejá, jedíne čelovikolúbče.

Sláva: I nýňi: tojže.

Sidalen: hl. 3. (Podoben: Krasofi Ďivstva): Krasofi cárstva Tvojeho, udivľájutsja Ánheli na nebesí, i rádujutsja čelovicy na zemlí, krípostiju vlásti Tvojejá vselénnaja i ispolnénije jejá stoít, bláhostiju síly Tvojejá sérdca nášja jáko vósk tája ot licá ohňá, króvíju Sérdca Caréva v jedíno Božestvá vladýčestvo napisáchomsja. Ťímže zovém Tebí: Isúse, Carjú naš pomíľuj nas.

Sláva: I nýňi: tojže. — Chvaltíte ímja Hospódne:

Veličanije: Veličájem Ťa, Isúse Carjú, na prestóli božestvá sidáščaho, i vsemírnoje slávím Vladínije Tvoje.

Stichi: Dam ti jazýki dostojánije Tvoje, i oderžánije Tvoje koncý zemlí.

Jáko Car' vsejá zemlí Boh, pójte razúmno.

Jáko Hóspodne ješť cárstvije, i toj obladájet jazýki.

I az pérvenca položú Jehó, vysóka páče caréj zemných.
I prestól jehó jáko dníje néba.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3. Sláva Tebí Bóže. 3.

Pripiv Bolharskij: Priidíte vsi zemnoródnii poklonímsja Hóspodu Isúsu Christú, Carévi i Bóhu nášemu.

Sidalen, hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Priidíte vídim vírnii, hdi cárstvujet Christós: vo jáslech jáko na prestóli vozleže, podajáj mir mírovi: na Golgóti visjaj na drévi, pobíždájet jestestvá ustávi: na prestóli evcharistíjním nam sprebyvájet krótok i smirén sérdcem: na nebesí, sidáj odesnúju Otcá, vselénnoju obladájet. Tímže otvérhšesja sebé, cárstvija Jehó priobščímsja, veličájušče Jehó jáko Carjá nášeho.

Sláva: I nýni: tojže.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen: hl. 4. Cárstvo Tvoje cárstvo vsich vikóv, i vladýčestvo Tvoje vo vsjákom ródi i ródi.

Evanhelije ot Luki zač. 95. s prestup. (XIX. 12—15., 27—28.) Reče Hospod pritču siju: čelovik níkij dobra roda ide na stranu daleče prijati sebi carstvo i vozvratísja: prizvav že desjat rab svoich dade im desjat mnas i reče k nim: kupľu džite, dondeže priidu. I hraždane jeho nena-vidachu jeho poslaša posly v slíd jeho, hlaholušče: ne choščem semu da carstvujet nad nami. I byst' jehda vozvratísja priim carstvo, reče: vrahí moja ony, iže ne voschoťiša mene, car bych byl nad nimi, privedíte simo i izsícite predomnoju. I sija rek: idaše predi voschođa vo Jerusalim.

Po Evanhelii: Voskresénije Christóvo: Psalom 50-yj. — Po semu vmísto: Molitvami svjatych Apostol:

Sláva: Hl. 2. Vsjáčeskaja dnes da vozrádujutsja, Christós cárstvujet vo víki. — I nýni: tojže.

Pomíľuj mja Bóže: Stichira, hl. 6. Jáko Car' Povelíteľ dav Apóstolom sílu i vlast' svojú, poslál jesí ich na própovid' cárstvija, i tími ídolov mnogobóžije uprazdníl jesí, cárije že otložívše porfiru i víncý svojá, s prestól snidóša i pádše pokloníšasja žezľú cárstvija Tvojeho, vsesílne Hóspodi sláva Tebí.

Irmosi Kanona, hl. 2. 1. Vo hlubiňi postľá inohdá, faraonítskoje vsevoínstvo preoružénnaja síla: voplóščejesja že Slóvo, vsezlóbnij hrich potrebiló jest', preproslávlennyj Hóspod', slávno po proslávisja.

Katavasija. Otvérzu ustá mojá: (zri str. 371).

3. Na kámení mja víry utverdív, razšířil jesí ustá mojá na vrahí mojá: vozveselíbosja duch moj, vnehdá píti: níšť svjat jákože Boh naš, i níšť práveden páče Tebé Hóspodi.

Sidalen. hl. 2. (Podob. Blahoobraznyj): Priidíte, porabótím na zemlí Christú Carévi nášemu, poddajúšče sebé zakónu Jehó i sviditeľstvujušče dobroditelnym žitijém cárstvije Jehó, da jehdá sjádet na prestóli slávy Svojejá, chofáj sudíti míru, opravdímsja pred nim i vnídem v radosť Carjá nášeho.

Sláva: I nýňi: tojže.

4. Prišél jesí ot Ďivy, ne chodátaj ni ánhel, no sam Hóspodi voplóšcsja, i spasl jesí vsehó mja čelovíka: tím zovú Ti: sláva síli Tvojej Hóspodi.

5. Prosviščénije v tmi ležáščich spasénije, očájannyh, Christé Spáse mój: k Tebí útreňuju Carjú míra, prosvítí mja sijánijem Tvoím: inóho bo rázvi Tebé Bóha ne znáju.

6. Vo hlubiňi hrichóvňij soderžím jesm, Spáse, i v pučíní žitéjstij oburevájem: no jákože Jónu ot zvirja, i mené ot strastěj vozvedí, i spasí mja.

Kondak, hl. 7. Carjú vikóv bezsmértnomu, jedínomu premúdroму Christú Bóhu poklonímsja i pripadém zovúšče: Tebí dadésja vlast i česť i cárstvo i vsi ľudije Tebí porabótajut: vlast Tvojá vlásť víčnaja i cárstvo Tvoje ne rászýpletsja, nas bo rádi vocarísja predvíčnyj Car' Christós.

Ikos: Predvíčnyj, nezlobivij, preblahij Car', sobeznačalnyj i so-prisnosuščnyj Syn i Slovo Boha Otca voplotivsja v poslídok dnij ot Prisnodívy Marii, príide k nam svyšé, da vladíjet na zemlí, jákože na nebesich: iže imijaj vlast po jestestvu svojemu víčnomu, nizloží nepreborimym si žezlom vlast temnuju: iže míroví v raspjatii svojem dva potoka, krove ostavlenija i vody očiščénija, ot Serdca Svojeho istočívij, sozda i na zemlí carstvo Svoje svjatoje, jemuže vrata adova ne odolijut, i soveršiv vse. ježe dade Jemu Otec, da soveršit ispravi nam puť istinoju Svojeju, da budet nam vinec blažennyja žizni, juže jesť uhotoval nam ot složenija mira jako náš predvíčnyj Car' Christos.

7. Óbrazu zlatómu na póli Deíri služímu, trijé Tvoí ótrocy nebrehóša bezbóžnaho velínija: posreďi že ohňá vvéržení orošájemi pojáchu: blahoslovén jesí, Bóže otéc nášich.

8. Hlásy ánhelskimi na nebesích slávímaho Bóha voschválím hlahófušče, zemnoródnii, vo vsja víki.

Pripiv: Veličáj duše mojá, iže v vselénňij vocarivšahosja Carjá Christá.

Druhij pripiv: Veličáj duše mojá, slavňjšuju Vladýčicu, Máter Carjá Christá.

9. Irmos. Beznačalna Röditeľa Syn Boh i Hóspoď, voplóšcsja ot Ďivy, nam javisja, omračénnaja prosvititi, sobráti rastočénnaja: tím vsepítuju Bohoródicu veličájem.

Svitilen. Car' prosvititeľ naš, svit míru syj, positíl ny jest svýše. Choďáj po nemú, ne chódit vo fmi, no ímaf svit živótnyj: sehó rádi my nýňi svit o Hóspoďi i vsi sýnove svíta i sýnove dne: nísmy nóšči, níže fmy. 3.

Na Chvalitech: Stichir 4. hl. 4. Otrásl právdy ot Otcá préžde vik jestestvóm i ot Davída plótiju jáko ot kórene prozjabé nam Christós, kňáz carěj zemných, iže milosérdija rádi omí nas ot hrích nášich svjaťjšejju króvíju Svojéju i sobrá vo cárstvo svojé svjatóje, jéže sláviti deržávu Jehó vo spasénije duš nášich.

Rádujsja Sióne, i propovíduj, se vocarisja Boh Tvój i isprávisja s milostiju prestól i síde na nem so ístinoju vo skínii Davidovi, suďá i vzyskája sud i ukorjája právdu.

Kto vozhlahólet, Christé Carjú naš, sílu i slávu vlásti Tvojejá, neimúščija predíla na nebesí, níže na zemlí, jéže vsjákoje místo, vrémja i vsja tvar' pokoréna, jáže isprazdnít vsjáko načálstvo i vsjáku vlást i sílu! sehó rádi poklaňájemsja žezlú síly Tvojejá, jáko da choďášče vsjáčeski po manovéniju Tvojemú, dostíhmem vsi v živót víčnyj.

Hlahólom Prorók bohoduchnovénnym dréve Ťa Christé, kámeň narečé, iže byst horá velíka i napólni vsju zémľu, vozviščája Tvojé božéstvennoje cárstvo, jéže vozstánet i vo víki ne ístlíte.

Sláva: Hl. 6. Otverzíte, vírnii, vratá vášja, otverzíte serdcá vášja, i vnídet Christós Car' slávy, iže obladájet vodámi ot mórja do mórja i ot rik do íschódišč zemlí, Toj potrebit luk bránnyj i dárujet nam mír i vélíju mílošť.

I nýňi: Hl. 2. Pod deržávoju Tvojéju, Christé, vsehdá chraními, Tebí slúžbu nášu prinósim, ispovídajušče Tebé kňazjá i povelítela nášeho i mistoderžítela Tvojehó počítájušče, jehóže postávil jesí verchóvnaho pástyrja cárstviju Tvojemú na zemlí.

Tropar': Prazdnika: Vladýčestvo Tvojé: (zri str. 384.)

Otpust: Vo slávi cárstvujaj na nebesích i vselénnoju obladájaj Christós ístinnyj Boh náš:

Na Liturgii.

Antifon 1. Voznesú Ťa Bóže moj, Carjú moj, i blahoslovľú ímja Tvojé v vik i v vik víka.

Molítvami Bohoródicy, Spáse spasi nas.

Sláva: I nýňi:

Molítvami Bohoródicy:

Antifon 2. Vsi jazýcy vosplesčíte rukámi, vosklíkníte Bóhu hlásom rádovanija.

Spasí nas Sýne Bóžij, cárstvujaj vo slávi, pojúščija ti: Allilúja.

Antifon 3. Vozmíte vratá kňázi vášja, i vozmítešja vratá víčnaaja, i vnídet Car' slávy.

Tropar', hl. 4. Vladýčestvo Tvojé: (zri str. 384.)

Vchodnje: Az postávljen jesm Car' ot Nehó nad Siónom, horóju svjatóju Jehó.

Tropar': Vladýčestvo Tvojé:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 7. Carjú vikóv bezsméртnomu: (zri str. 386.)

Prokimen, hl. 3. Pójte Bóhu nášemu, pójte: pójte Carévi nášemu, pójte.

Apostol. K Kolossájem posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije. (I., 12—20.) zač. 250. i 251. Brátije, blahodarjášče Bóha: (zri str. 133). Neď. 28-aja: — Apostol ves' — i dodavše ješče sřidujuščaja: Jáko v nem blahoizvóli vsemú ispolnéniju vselítisja, i tím primírítí vsjáčeskaja k Sebí, umírotvorív króvijiu krestá Jehó, črész nehó ášče zemnája ášče lí nebésnaja.

Evanhelije ot Joanna zač. 59. (XVIII. 33—37.) Vo vremja ono:

vnide Pilat v pretor: . . . i vsjak, iže jest ot istiny, poslušajet hlasa mojeho.

Vmisto „Dostojno“ Pripivy Prazdnika i Irmos. (zri str. 387.)

Pričasten: Hóspod' Sudijá naš, Hóspod' Kňaz naš, Hóspod' Car' naš, toj nas spasét. Allilúja.

V nedělu večer.

Na Hospodi vozzvach postavim Stichir 6. Prazdniku 3. Hl. 2. Prazdniku prispívšu . . . : Proróčeskoje ispólnisja . . . : Isús Christós Bohočelovík . . . (zri str. 379). I Svjatomu iz Minei ili Obščiny 3.

Sláva: I nýňi: Prazdnika, hl. 8. Ty Proróki Christé: (zri 383). Vchod.

Prokimen velikij. hl. 7. Kto Boh vélij, jáko Boh naš; Ty jesí Boh tvorjáj čudesá.

Na Stichovni Stichiry, hl. 2. (Podob.: Dome Jefrathov): Blahodárnyja písni prinesím Otcú nebésnomu, izvólivšemu dáti nam Isúsa, Carjá krípkaho i premúdraho, vseščédraho i čelovikolúbivaho.

Az postáven jesm Car' ot Nehó nad Siónom horóju svjatóju Jehó.

Toržestvuím vírnii o tolicim blaženství, jáko imamy Carjá lúbjaščaho ny i omývšaho nas króvíju ot Sárdca Svojeho.

Az pobídich i sidóch so otcém moím na prestóli Jehó.

Isúse Carjú svjatýj, nepostížimaho veličestva, jehóže rádi umílno mólim Ťa, príimi i sochrani nas vsehdá pod deržávoju Tvojeju.

Sláva: I nýňi: Bláho jest imíti místo vo dvórich caréj zemných, koľmi páče preblahij Cár' Isús, úňšija obíteli uhotóva nam vo dvórich svoích nebésnych.

Tropar' Svjataho, Sláva: I nýňi: Prazdnika.

Otpust Prazdnika.

14-ho (27-ho) oktobrija.

Prepodob. Materi Paraskevi.

Ašče jest chram: Na velikoj Večerni: Blaž. muž: Na Hóspodi vozzvách: stichir 8.

Hlas 6. (Pod. Vse otlóžše): Vozsijála jesí, Paraskévo, dobrodítelmi i vidínijem, na tvérdi jáko póstnica vírna, vsesvítlymi i slávnymi zarjámi vsja othoňáješi omračénija jeretičeskaja, i prosviščáješi víroju i lubóviju príližášcyja tvoím učénijem: tímže svitonósnyj tvoj prázdnyk soveršájem lubóviju, Christú so derznovénijem molísja o dušách nášich. 2.

Trudý póstničeskimi, tvojú dúšu vooruzíla jesí, i plotskája uvjadíla jesí vzyhránija, i um, Slávnaja, sođílala jesí božéstvennyja Trójcy žilíšče: i vozvysilasja jesí, o Paraskévo, idíže netlínije i pokój právednych: s nímiže nýňi ráduješisja, i vo slávi predstoíší Christú, so derznovénijem molásja o dušách nášich.

Božéstvennych slez tvoích tečení, Paraskévo, vse potopíla jesí démonskoje opolčénije, jáko némoščno súščo, tvoími k Bóhu vsehdá manovénii i sílnymi voschoždénii: i hórdoje voznošénije na zémľu nizverhlá jesí, i vozvysilasja jesí v nebésnyja i blaholípnaja obíteli: v níhže so Ánhely vodvorjáješisja, predstojášči Christú, so derznovénijem molísja o dušách nášich.

Živúšči po smérti, Paraskévo blažénnaja, posiščáješi vsja so víroju prítekájušcyja k ráci tvojej: ot lútych strastěj pokryváješi vsehdá, i ot bid izbavľáješi, podaváješi iscílénija molítvami tvoími, i spasáješi ot démonskaho nachoždénija, čtúšcyja svjatúju pámjat tvojú, prosjášče ot Bóha, darováti proščénije prehrišénij. 2.

Ánhel zemnýj na zemlí javílasja jesí, žitijé bezplótnoje v zemním tíli pokazála jesí, otcá bo i mátere daléče otbíhši, pričtálasja jesí ko Christú ženichú tvojemú, v čertózi nebésním, Bohonevísto, živúšči, v Kallikrátii ímaši selénije krípko, idíže iscílénija podajéši s víroju prítekájuščím ti, i čudés blahodát vsim istočáješi.

Dréve úbo odožďáše, Boh izraíltánom mánnu s nebesé: dnes že ímuščym ímja tvoje čestnóje suhúba byváše pšenica, v razdajánije trébujuščím: i nas nýňi v tvojej

pámjati prepódobnaja, Paraskévo, chlíba nebésneho spodóbi prijáti blahodáf v blahodarénije čudés tvoích: da radosť dušám i spasénije polučím, vo svjatij pámjati tvojej.

Sláva: Hl. 1. Ty sléznyimi izlijánii plotských strastěj razženija uhasívši, i božéstvenneho račénija ohň vozhníščši, ozarilasja jesí, Carjá Christá, bezsmértijem: i Tomú sočtálasja jesí dóbraja, Divo, i s Nim v čertóh razúmnyj nýňi vošlá jesí, Paraskévo: molísja o dušách nášich.

I nýňi: Bohor.-dogmát Hl. 1.: Vsemírnuju slávu: (zri str.52.)
Vchod, Prokímen dne.

Premúdrosti Solomóni čtenije. Hlava 5.

Premúdrosti Solomóni čtenije. Hlava 3. (zri str. 324.)

Premúdrosti Solomóni čtenije. Hlava 4. Pravédnik ášče postíhnet skončátisja, v pokóí búdet. Stárost bo čestná, ne mnoholítna, nížé v čísli lít izčítájetsja. Sidína že jest múdrost čelovikom, i vózrast stárosti, žitijé neskvérnoje, blahouhóden Bóhu byv, vozľúblen byst, i živýj posredí hrišnikov, prestávlen byst, voschiščen byst, da ne zlóba izminít rázuma jehó, ilí leš prelstít dúšu jehó. Rečénije bo za zlóby pomračájet dóbraja, i padénije póchoti premiňájet um nezlobív. Skončávsvja v máli, ispólni líta dólha, uhódna bo bi Hóspodu dušá jehó: sehó rádí potščasja ot sredy lukávstvija. Lúdije že vídivše, i ne razumívše, nížé polózše v pomyšlénii takovóje: jáko blahodáf i milost v prepodóbných jehó, i posiščenije vo izbránných jehó.

Na Litii: Hl. 1.: V bolíznech póstničeskich terpjášči prijála jesí blahodáf, dušévnyja i filésnyja bolízni očiščáti, Máti čestnája Paraskévo, i nečistyja dúchi prohoňáti dúchom, i vsim skorbjáščym predstátelstvovati, tímže tvoími molítvami prosí iscilénija vsím, i vélija milosti.

Raká moščěj tvoích slípým prozrínije istočájet, i vsim boláščym iscilénije, prichodáščym víroju, i prosjáščym posiščenija tvojeho, Máti prepodóbnaja i dostočúdnaja Paraskévo: tímže tvoími molítvami isprosí nam véliju milost.

Prepodóbnaja Máti Paraskévo, izmláda sebesamúju vozložívši Christú Bohú, i ot Nehó ukriplájema plotskíja strásti pokoríla jesí, i chúzďseje porabótíla jesí lúčšemu: tímže i vínec pripleténnyj prijála jesí, molí spastí dúšy nášja.

Sláva: Hl. 8. Vsják jazýk da podvížitsja k pochvaléniju Christóvy krásnyja nevísti, čistyja holubícy pozlaščénnyja Dúchom svjatým: ta bo vozľubí pustýnnoje žitijé, byst ánhelom sobesídnica, dívstvennaja pochvalá: júže ánheli vo-schvalíša, i čelovičestii ródi blažášče vopijém: rádujsja zastúpnice súščym v bidách, i oburevájemym pristánišče, prebláženna Paraskévo: ty bo poslídovala jesí tvojemú ženichú, Christú, podajúščemu míru véliju milost.

I nýňi: Rádujsja vselénnyja pochvaló: rádujsja chráme Hóspodeň: rádujsja horó priosinénna: rádujsja vsich pribížišče: rádujsja svitílničje zlatýj: rádujsja slávo pravoslávnych čestnája: rádujsja Marije Máti Christá Bóha: rádujsja rajú: rádujsja bóžestvennaja trapézo: rádujsja síne: rádujsja rúčko vsezlátaja, rádujsja vsich upovánije.

Na Stichovyh: Hl. 4. (Podoben: Zvannyj svyšje): Ujazvívšisja želánijem božestvennym, prepodóbnaja Máti Paraskévo, vsja sújetnaja preléstnaho žitijá vrozenavíďivši, Christú poslídovala jesí, horjáščim dúcha želánijem, mudrovánije plotskóje umertvívši vozderžánijem, i ístinnym umilénijem, i soveršénnyj smirénijem, i prijála jesí ot Bóha dar čudotvorénij neizrečénnyh: Jehóže molí, spastí i prosvitítí dúšy nášja.

Čestná pred Hóspodem smert prepodóbných Jehó.

Ánhelskoje vozželívši žitijé, prepodóbnaja Máti Paraskévo, mimotekúščeje síje žitijé, jáko son vminíla jesí, podvizájuščisja vozderžánijem, príložnyimi molítvami i poščénijem i bďínijem, i nizulehánijem, i čistotóju, sosúd prečíst javílasja jesí Dúcha božestvennaho: i svítlych i neizrečénnyh čudés dar ot Bóha prijála jesí, Jehóže, vsebla žénna Máti, molí, spastí i prosvitítí dúšy nášja.

Blaženi vsi bojáščiisja Hóspoda, chodáščii v putéch Jehó.

Nastojáščaho žitijá sehó, preléstnaho i malovrémen-
naho, i skoromimotekúščaho vsja otvérhla jesí, i plámeň
ohňá strastnáho uhasila jesí, neprestánnym umilénijem, i
soveršénnym smirénijem, i prilížnym molénijem, bezplótnych
činí dostihla jesí: i zriši otkrovénnym licém slávu Bóziju,
Jehóže, prepodobnaja Paraskévo, molí, spastí i prosvititi
dúšy nášja.

Sláva: Hl. 2. Ot kórene blaháho izrasté šipók, iže ot
mladénčestva tvojeho vozľubila jesí Christá, Paraskévo,
blahodátiju páče néže mlekóm vospitána bývši, i na ká-
mení stojášči plóť tvojú iznurila jesí, i k Bóhu vozvysiv-
šisja rázúmom, i Hóspodne sozdálasja jesí dobrođitelmi ži-
líšče, i s nebésnymi likovstvúješi, Christóva bývši obíteľ,
molí spastísja dušám nášym.

I nýňi: O čudesé nóvaho: (zri str. 61.)

Tropar', hl. 4. Pustýnnoje i bezmólvnoje žitijé vozľubív-
ši, i vo slíd Christá Ženichá tvojeho usérдно potékši, i
Tohó blahóje ího vo júnosti tvojeje vzémši, kréstnym zná-
menijem k mýslennym vrahóm múžeski vooružívšisja, pó-
stničeskimi pódvihi postóm i molítvami i sléznyimi kápľami,
úhlije strastéje uhasila jesí, dostoslávnaja Paraskévo: i nýňi
v nebésním čertózi s múdrymi đivami predstojášči Christú,
molí o nas počítájuščich čestnúju pámjaf tvojú. 2.

I Bohoródice Đivo: 1. (v neđ. že Bohoródice Đivo: 2. i Prep. 1.)

Jak ňít Litii, to Tropar' Prepodobnoj. Sláva: I nýňi: Ježe ot
vika: (zri str. 77.)

Na Utreni.

V neđilu Na Boh Hóspod' Tropar' Svjatýja 2. Sláva: I nýňi: Jéže
ot vika. (zri str. 77.)

1. Sidalen Hl. 4. (Podoben. Skoro predvari): Ženichá vozľu-
bívši Tvorcá i Bóha, ženichá že tľinnaho ostávila jesí, čest-
nája Paraskévo: i rádujuščisja preterpila jesí póstnyja
pódvihi; tímže i vincý nosjášči k božéstvennomu čertóhu
vozšlá jesí, isprošájušči vsim hrichóv ostavlénije.

Sláva: I nyní: Ďivo vseneporóchnaja jáže presúščna ho Bóha róždšaja, Tohó neprestánno molí ostavlénije prehrišénij, i ispravlénije žitijá dáti nám préžde koncá, víroju i ľubóviju pojúščym ta po dólhu, jedína Vsepítaja.

2. Sidalen. Hl 1. Neporóchnaja Áhnica čestnája, Hóspodevi sočtásja táinstvenno v čisťim žitíi, dobrótoju bohodánnoju sebé ukrasívši; tímže i priját blahodáť iscilénija, uvračújušči strásti pritekájúšcích k nej, síloju duchóvnoju.

Sláva: I nyní: Máter ta Bóžiju mólim vsi, Ďivu voistinnu i po roždeství javľšujusja, ľubóviju pribihájúšči k tvojej bláhosti: tebé bo ímamy hrišni predstátelnicu, tebé stázachom v napástech spasénije, jedínu vseneporóchnuju.

Polijelėj i Veličanie: Ublažám ta prepodóbnaja Máti Paraskévo, i čtém svjatúju pámjat tvóju, ty bo móliši za nas Christá Bóha nášeho.

Stichi: Terpjá poterpích Hóspoda i vňat mi, i usľýša molítvu mojú. — Bďich i bych jáko ptica, osobjáščajasja na zdi.

Býša slézy mojá mňi chľib deň i nošč. — Izmýju na vsjáku nošč lóže mojé, slezámi moími postělu mojú omočú.

Obratíl jest plač moj v rádoť mňi, i dal mi jesí zaščičénije spasénija. — Pójte Hospodévi prepodóbnii Jehó, i ispovídate pámjat svjatýni Jehó.

Sláva: I nyní: Allilúja.

Pripiv: Priidíte, vsi prazdnolúbcy, voschválím prepodóbnuju Paraskévu, Jepivátom pochvalú.

Sidalen. Hl. 8. Predizbránnaja ot Bóha prepodóbnaja Máti Paraskévo, žitijá trevolnéni, i mjatěza mírskáho strastných pomýšlénij izbíhši, ko pristánišču žitijá dostíhla jesí, i so Ánhely pisnoslójvašči izbávitela Christá Bóha, molí neprestánno o nas, da blahodáť i míloť dárujet nam, čtúščym ľubóviju svjatúju pámjat tvójú.

Sláva: I nyní: Rádujsja Ánhelom rádoť míru prijémšaja,

rádujsja rôždšaja Tvorcá tvojehó i Hóspoda, rádujsja spodóblšajasja býti Máti Bóžija.

Ot junosti. Prokimen. Hl. 4. Díven Boh vo svjatých svojích, Boh Izrailev.

Evanhelije ot Mateja, zač. 104.

Po 50. Psalmi, Stichira Hl. 8. Vsják jazýk da podvížitsja: (zri str. 392.)

Irmosi Kanona: Jako po suchu: Hl. 6. (zri str. 96.) Vodu prošed: hl. 8. (zri v Obščini Bohorodicy.) Katavasija: Otverzu usta moja: (zri 371.)

Sidalen: Hl. 4. Javilasja jesí, prepodóbnaja Paraskévo, cérkvi jáko inóje sólnce, ozarjájušči sijú mólnijami čudés tvoích, i prosviščájušči víroju vopijúšcyja ti: rádujsja póstnic pochvaló, i điv udobrénije.

Sláva: I nýni: Prečístii rúci tvoí, Đivomáti, prostérši, pokrýj upovájušcyja na ta, i Sínu tvojemú zovúšcyja: vsim podážď, Christé, milostí Tvojá.

Po 6. pisni: Kondak, Hl. 6. Svjatúju vsi Zastúpnicu súščym v bidách, blahočéstno vospoím Paraskévu vsečestnúju: ta bo žitijé ostávliši tlinnoje, i nerastlíjemoje priját vo víki: sehó rádi slávu obrite čudés blahodáf Bóžiiim velínijem.

Ikos: Priidíte póstiničeskoje soslóvije, priidíte čistotý račítelije, priidíte prazdnofúbcy vsják vózrast, písni duchóvnymi pustynofúbnuju Hórlicu: póstnikov pochvalú, điv ukrašénije, molčálnikov udobrénije, pečálnych utšitelnicu, boláščich positifelnicu, i súščym v bidách skoroposlúšnuju pomóščnicu, bohómúdruju Paraskévu, točáščuju vsim iscilénija: obríte bo blahodáf čudés Bóžiiim velínijem.

Po 9-oj pisni Svitlen: Jáko božéstvennyj svít, Paraskévo, písnenno cérkvi javilasja jesí, krasotóju sijú ozarívši svítom licá tvojehó, predóbraja Nevísto Christóva: k Nemúže neprestánno molisja o vsich nas.

Sláva: I nýni: Drévle darovánnuju mi rízu báneju kreščénija, oskvernív strastným bluzénijem, užasájusja okajánnyj, čas pomyšlája voístinnu božéstvennaha sudá, Đivo vseneporóčnaja, predstáni tohdá, i izbávi mja strášnaha preščénija.

Na Chvalitech. Hl. 8. (Podoben: O preslavnaho čudese): Hrjadíte vsi bohómúdríi, ot zemlí dál'nija, ráci prikosnúvšesja Prepodóbnyja, prošénija svojá ot duší prinosjášče, priimíte izbavlénije, ot strastěj različnych: iníi že hrichóv razrišénije, i k Bóhu prisvojenije, i vsjaku pólzu nam ko spaséniju. 2.

Pošćenija puť vosprijémši, žitéjskija búri izbíhši, Paraskévo slávnaja: óvo úbo s múdrymi dřivami, svitonósna vošlá jesí vo dvorý Hóspoda tvojeho, óvo že unevístivšísja Jemú, istočáješi iscilénija pritekájuščym k tebí, i ot duševnych nedúh izbavláješi, jáže k Bóhu tvoími molítvami.

Naděždeju Christóvoju i víroju vozmóhši, sťažánija rodítelej otbíhši, i so bezplótnymi likúješi, prepodóbnaja Máti Paraskévo slávnaja: tímže iscilénije tóčiši po smérti, tvojá bo móšcy pokazášasja vsjakim blahouchánijem ispolneny, jáže Christós tebí darová, Jehóže vozľubila jesí, jehóže vozžefila jesí, i Toj ta proslávi, Prepodóbnaja.

Sláva: Hl. 8. Otéčestvo i sródstvo i imínije, ostávliši, Paraskévo, i nečéstija vsjá mírskája voznenavídívši, Bóha jedínaho vozľubila jesí, Jemúže i pošćenijem unevístilasja jesí, i bylá jesí svjatáho Dúcha žilíšče; ot Nehóže svitolítijem prosvítivšísja, Toho molí spastí dúšy nášja.

I nýňi: Vladýčice, priimí molítvy rabóv tvoích, i izbávi nas ot vsjákija núždy i pečáli.

Po vel. Slavoslóvii Tropar' Svjatýja, Sláva: I nýňi: Bohoródičen.

Na Liturgii.

Izobraziteľnaja.

Tropar': Pustýnnoje: (zri str. 393.)

Sláva: I nýňi: Svjatúju vsí: (zri str. 395.)

Prokimen, hl. 4. Díven Boh v svjatých svojích, Boh Izráilev.

Apostol. K Galátom poslánija sv. Apóstola Pávla čtenije, zač. 208. Brátije, préžde prišéstvija víry, pod zakónom strehómi bíchom, zatvoréni v chofáščuju víru otkrýtisja. Tímže zakón pístun nam bysť vo Christá, da ot víry opravdímjsja.

Prišédši že víri, užé ne pod pístonom jesmý. Vsi bo vy sýnove Bóžii jesté víroju o Christí Isúsi: Jelícy bo vo Christá krestístesja, vo Christá oblekóstesja. Ňisť Juděj, ni Jéllin: Ňisť rab, ni svobód: Ňisť múžeskij pol, ni žénskij: vsi bo vy jedíno jesté o Christí Isúsi. Ášče li vy Christóvy: úbo Avraámle símja jesté, i po obitovániju naslídnicy.

Evanhelije ot Math. zač. 104.

Pričasten: Rádujtesja právednii o Hóspodi, právym podobájet pochvalá. Allilúja.

Na Večerní.

Na Hosspodi vozzvach: Stichir 6. Chramu 3. (zri str. 390.) i 3. iz Minei ili iz Obščiny.

Sláva: Chramu. — I nýňi: Bohorodičen — dogmat po hlasu Slavy. Vchod. — Prokimen dne.

Na Stichovnych: Stichiry Chramu.

Sláva: Chramu. — I nýňi: Bohorodičen.

Tropar' Chrama. — Sláva: Svjatomu. — I nýňi: Bohorodičen.

26-ho Oktobrija (8. nov.).

Sv. velikomučenika Dimitria.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 2. (Podoben: Jehda ot dreva): Svítiši otéčestvu tvojemú vsehdá, slávnyj Dimítrije Múčeniče, jákože zvízdá svítlaja: pokryváješi bo práсно síjé ot páhuby vrahóv, i izbavláješi ot ozloblénija i búri vsjákiija: tímže rádosťno prinósit litňuju pámjat' Blažénne soveršája, víroju že i ljubóviju pojá Hóspoda, ta proslávľšaho. 2.

Múčeniče, strastotérpče Christóv, čudesý svítiši míru jákože sólnce, svjáte Dimítrije: tímže v pámjati tvojej naslaždájemsja vsi tvoích čudés, Blažénne, izrjádnaja toržestvújušče víroju: derznovenije úbo imija, molísja k Hóspodu, spastí ot tli i skorběj rabý tvojá.

Kópijami probodén v rébra, probodénnaho rádi Spása na krestí v rébra: Tohó bo ujazvlénijem ljubóviju porev-

novál jesi, strastotérpče Dimítrije, javlája vsim nepobidímoje svídítelstva tvojehó: tímže i ujazvlen honíteľ nizpadé prijem tvojehó iskús ispovidanija, stradálče Christóv.

Hl. 8. (Podoben: O Preslavnaho čudese): O preslavnaho čudese: na nebesí i na zemlí rádosť dnes v pámjati vozsijá Dimítrija Múčenika: ot Ánhel bo chvalámi vinčájetsja, i ot čelovík pínija prijémlet. O káko postradá, káko dóbri podvizásja: imže vráh padé lukávij, Christú pobíždšu tohó. 2.

O preslavnaho čudese: čudés svitlostní sólnca svitlíjše prísno Dimítrij svítit koncém, ot nevečérňaho svíta oblistájemyj, i v nezachodímim svíti krasújasja: jehóže sijáňmi óblacy othnání býša várvarstii, nedúzi prohnášasja, i démoni pobidíšasja.

O preslavnaho čudese: Christá rádí probodén, treblážennyj Dimítrij, ko vrahóm vsehdá javísja orúžije obojúdu óstroje, požnájá vrahóv vozvyšénija, i nizlahája démonskaja svirípstva. Jemúže vozopiím: svjatýj Dimítrije, pokrýj ny, vírno počítájušcyja fa ot ľubvé vsehdá.

Sláva: Hl. 6 Dnés sozyvájat nás Strastotérpca vsemirnoje toržestvó: priidíte úbo, prazdnóľubcy, svítlo prázdnuim pámjat jehó, hlahóľušče: rádujsja íže rízu nečéstija razdrávij víroju, múžestvom že dúcha sebé obložívij: rádujsja uprazdnívij koznodíjstva čuždáho, krípstiju dánnoho tebí ot jedínaho Bóha: rádujsja, íže probodénnymi udesý blažénnuju strást Christóvu duchóvňi nám vozživopisávij: Jehóže molí, stradálcev udobrenije Dimítrije, izbávitisja nam vídimych i nevídimych vrah, i spastísja dušám nášym.

I nýňi: Któ Tebé ne ublažít: (zri str. 93.)

Vchod. Prokimen dne:

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 63. Obratisja ot nebesé, Hospodi, i vižd' ot domu svjataho Tvojeho, i slavy Tvojeja: hďi jest revnosť Tvoja, i kriposť Tvoja? hďi jest množestvo milosti Tvojeja, i ščedrot Tvoich, jako terpil jesi nam, Hospodi? Ty bo jesi otec naš: jako Avraam ne

uvidí nas, i Israíl ne pozna nas: no Ty, Hospodi, otec naš, izbavi ny, jako iznačala imja Tvoje na nas jest. Počto uklonil jesi nas Hospodi, zabluditi ot puti Tvojeho: ože- stočil jesi serdca naša, ježe ne bojatisja Tebe? Obratisja rab Tvoich radi, plemen radi naslídija Tvojeho: da pomali naslídstvím horu svjatuju Tvoju. Protivnicy naši popraša svjatyňu Tvoju: bychom jako ot načala, jehda ne vladíl jesi nami, niže nazvasja imja Tvoje na nas. Ašče otveržeši nebo, trepet priimut ot Tebe hory i rastajutsja, jako vosk ot lica ohňa tajet. I popalit ohň supostaty Tvoja, i javleno budet imja Tvoje protivnym Tvoim, ot lica Tvojeho jazycy vozmjatutsja. Jehda sotvoriši slavnaja: trepet priimut ot Tebe hory. Ot vika ne slyšachom, niže oči naši viďiša Boha, razvi Tebe i dila Tvoja istinna: i sotvoriši terpjaščym Ťa milost. Srjaščet bo milost tvorjaščyja pravdu, i puti Tvoja pomjanut. I nyňi, Hospodi otec naš Ty jesi, my že brenije: i Ty sozdateľ naš, i dila ruk Tvoich vsi my. Ne prohňivajsja na ny, Hospodi, zilo, i da ne pomjaneši vo vremja hrichov našich: i nyňi prizri, Hospodi, jako ľudie Tvoi vsi my.

Proročestva Jeremiina čtenije: Hlava 2. Sija hlaholet Hospod: Pomjanuch milost junosti tvojeja, ľubov soveršenstva tvojeho: ježe poslídovati tebi Svjatomu Israilevu, hlaholet Hospod. Svjatyh Israíl Hospodu, načatok roždenij Jeho: vsi sňidajuščii jeho prehrišat, zľaja priidut na tyja, hlaholet Hospod. Uslyšite slovo Hospodne, dome Jakovľ, i vse otečestvo domu Israileva. Sija hlaholet Hospod: Koje obritoša otcy vaši vo Mňi prehrišeniye, jako otstupiša daleče ot Mene, i chodiša v slid sujetnyh, i osujetišasja? I ne rekoša: Hdí jest Hospod vozvedyj nas iz zemli Jegipetskija, i putevodivyj nas v pustyni, v zemli suchoj i nechodňij: v zemli bezvodňij, i neplodňij, i v sini smertňij, v zemli po nejže ne projde kohda muž, niže vselisja syn čelovič tamo. I vozvedoch vy na Karmiľ, ježe jasti vam plody jeho,

i blahaja jehó: i vnidoste i oskverniste zemľu moju, i nasľidije moje položiste v merzosť. Jereje ne riša hďi jest Hospoď, i deržaščiisja zakona ne viďiša mja: i pastyrije nečestvovachu v mja: i prorocy proročestvovachu Vaalom, i v sľid nepoleznych chodiša. Seho raďi ješče vozsuzďusja ko vam, hlaholet Hóspoď: i ko sýnom sýnov vašich vozsuzďusja. Prejdite vo ostrovy Chettim, i uvidite, i v Kídar poslite, i razsmotrite príľižno, i uvidite, ašče bjachu takovaja. Ašče izmiňat jazycy bohí svoja, i sii ne suť boží: ľudije že moi premíňiša slavu Jeho, ot nejaže ne príimut polzy. Užasesja nebo o sem, i vostrepeta na mnozí zilo, hlaholet Hospoď.

Premudrosti Solomonovy čtenije: Hl. 4. (zri str. 391).

Na Litii. Hl. 1. Veselísja v Hóspoďi, hráde Thessaloníki: rádujsja i likúj víroju svítlo oďijavsja, Dimítria vsesľávnaho stradálca i sviďiteľa istiny v nídrich imíja jáko sokróvišče: nasladísja čudés, iscileníja zrja, i vižď nizlahájušča inoplemennikov dérзости, i blahodárno Spásu vozopíj: Hóspoďi, sláva Tebí.

Písnej krasotóju nastojáščij ujasním deň, i vozhlasím Múčenika pódvihí: predležíť bo nam vo blahochvalénije velikij Dimítrij: jáko demónskaja nachoždéníja múžeski pohubív, k tríznišču usérдно príide, i pobidítelnaja slávno otnés, Spásu móľitsja, spastísja dušám nášym.

Hl. 2. V premírnaja seléníja duch tvoj, Dimítrije Múčenice múdre, Christós Boh položí neporóčno: ty bo Trójcy byl jesí pobórník, i v trízniščí múžeski postradál jesí, jáko adamánt tvérdyj: probodén že byv v rébra netľínnaja tvojá, vsečéstne, podóbjasja na drévi Probodénnomu na spasénije vsehó míra, čudés prijál jesí dĳstvo, čelovíkom podajá iscileníja obíľno. Ťímže tvoje dnes uspénije prázdnujem po dostojáníju, slávjašče ťa proslávľšaho Hóspoda.

Sláva: Hl. 5. Stecémsja víroju i ľubóvíju, vozopíim prázdenstvennaja, i vosplěščem rukámí vsi v nastojáščeje toržestvo pervonačálníka nášeho. Vóinstva nebésnaja da

veselátsja, i probódšahosja za probodénneho kopijém Carjá Hóspoda, i hordýňu Líjevu nizložívšaho dérnostni da pojút: da čudátsja zemlá že i móre svítlaho svitilnika preslávnym známenijem: po dólhu da voschválat júnií júnosti obuzdáteľa, v stárosti žezl, v bidách predstáteľa, niščií obohatiteľa, vo blahošéstvii stroíteľa, spobórnika vóini, i v pučínii splávateľa: so vsími tvojehó tvérdaho pobórnika hráde Thessaloníki: moláščesja síce rcím: preslávne Dimítrije, predvari i izmí ny ot vsjákiya núždy, i spasi rabý tvojá molítvami tvoími.

I nýňi: Vostrúbim trubóju písnej: preklónšisja bo svýše Vsecaríca Máti Ďíva, blahoslovenmi vinčavájet vospivájuščyja ju. Cárije i kňazi da stekútsja, i Caríci da vospléščut v písnech, Carjá róždšej, smértiju oderžimyja pérvije razrišíti čelovikofúbno blahovolívšaho: pástyrije i učítelije, dóbraho Pástyrja prečístuju Máter' sošédšesja voschválím: svíščnik zlatozárnij, svitonósnyj óblak, nebés prostránnijšuju, oduševlénnyj kivót, ohnezráčnyj Vladýčeň prestól, manno-prijémnuju zlatúju stámnu, zaklučénnuju Slóva dver'. Vsich christián Pribížišče písniimi bohohlahólivymi voschvalájušče, síce rcím: paláto Slóva, spodóbi smirénnyja ny nebésnahó cárstvija: ničtóže bo nevozmóžno chodátajstvu tvojemu.

Na Stichovnych. Hl. 2. Zemlí smuščájemij hńíva Tvojehó stráchom, chólmi i hóry trjasútsja, Hóspodi: no blahoutróbija okóm na ny prizrív, ne járostiju Tvojéju prohńívajsja na ny: no umilosérdivsja na dílá ruk Tvoích, strášnaho ny preščénija trúsa svobodí, jáko blah i čelovikofúbec.

Prizirájaj na zémľu, i tvorjáj ju trjastísja.

Hl. 6. Strášen jesí Hóspodi, i kto sterpít právednahó Tvojehó hńíva? ilí któ Ĥa umolít? ilí kto ukrotít, Blahij, o ľúdech sohrišívšich i očájavšichsja? Nebésnii Čini, Ánheli, Načála i Vlásti, Prestóli, Hóspodstva, Cheruvími i Serafími, o nas Tebí vopijút: svjat, svjat, svjat jesí Hóspodi, díl ruk Tvoích ne prézri Bláže, za utróby milosti, spasi hrad bidstvujuščij.

Strjasil jesí zémľu i smutľl jesť ju.

Ninevitane sohríšénij rádi trúsom preščénija pohíbeľ slýšachu, v srédstvennom že známenii kíta, črez vostánije Jóny, pokajánije umolájet: no jáko ónyja, vopľ ľuděj Tvoich so mladéncy i skóty usčédřiv, prijál jesí, i nas nakazújemych tridnévnahto rádi vostánija poščadí i pomiluj.

Sláva: Hl. 8. Imíjet úbo božéstvenňijsaja tvojá dušá i neporóčnaja, prispnopámjatne Dimítrije, nebésnyj Jerusalím žilišče, jehóže stíny prečístymi rukámi nevidimaho Bóha živopisášasja: ímaľ že i vsečestnoje i mnohostradálňijseje tvoje tílo preizřádnyj sej chram na zemľi, sokróvišče nekrádomoje čudés, i nedúhov vračevstvó, idíže pritekájusče cíľbý počerpájem: sobľudí, Vsechváľne, řa veličájusčij hrad ot protivnych priražénij, derznovénije jáko imíja ko Christú, řa proslávlšemu.

I nýňi: Beznevístnaja Ďivo: (zři str. 109).

Tropar', hl. 3. Velíka obríte v bidách řa pobórnika vseľénnaja, Strastotéřpče, jazýki pobíždájusča. Jákože úbo Lijévu nizložil jesí hordýňu, i na pódvih derznovénna sořvoril jesí Néstora, táko svjáte Dimítrije Christú Bóhu molisja, darováti nam véliju míloř. 2.

Taže: Bohoródice Ďivo: (zři str. 156).

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Tropar' Trjaseniju, hl. 8. Prizirájaj na zémľu, i tvorjáj ju strjastisja, izbávi ny strášnaho trúsa preščénija, Christé Bóže naš, i nizposlí nam bohátyja mílosti Tvojá, molítvami Bohoródicy, i spasí ny. 2.

Sláva: Dimitrija: Velíka obríte:

I nýňi: Trjasénija.

1. Sidalen. Hl. 4. (Podoben Javilsja jesi): Dimítrije dnes strastotéřpca prázdňik soveršájem blahočestivomúđrenno, jáko Christú neprestánno moláščasja, vsim dáti mir i míloř. 2.

Sláva: I nýňi: Téploje zastuplénije súščym v bidách,

i pomóšnicu nášu i k Bóhu preminénije, jejúže tli izbá-
vichomsja, Bohoródicu vírnií ublažajem.

2. Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Skoro predvari): Pámjať tvojá,
slávne Múčeniče Dimítrije, ujasní dnes cerkóv Christóvu, i
vsja sobrá písňmi dostójno voschvalíti ta, bohomúdre, jáko
istinno vóina, i vrahóv potrebitela: tímže molbámi tvoími
izbávi ny ot iskušénij. 2.

Sláva: I nýňi: Pojém ta Bohonevísto, Máti Christá Bóha,
slávjašče roždestvó tvoje nepostížnoje, imže izbávichomsja
ot lésti diávoli i vsjáčeskich bid, Vladýčice Bohoródice,
i vírno vzyvájem: pomiluj stádo tvoje, jedína vsepítaja.

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanije: Veličajem ta, stratotérpče Christóv Dimítrije,
i čtem čestnája stradánija tvojá, jáže za Christá preterpíl jesí.

Stichi: Boh nam pribížišče i síla, pomóšník v skórbich
obritšich ny ziló. — Proidóchom skvozí ohň i vódu, i izvél
jesí nas v pokój.

Mnóhi skórby právednym, i ot vsich ich izbávit ja Hós-
pod. — Svjatým íže suť na zemlí Jehó, udiví Hóspod' vsja cho-
tínija Svojá v nich.

Právedník jáko fíniks procvité, i jáko kedr íže v Liváni
umnóžitsja. — Vozveselítsja právedník o Hóspodi, i upo-
vájet na Nehó, i voschválatsja vsi právednií sérdcem.

Sláva: I nýňi: Alliluja. 3.

Pripiv bolharskij: Priidíte, mučenikolúbcy, voschválím
mirotočívaho Dimítrije: revníteľa Spásova.

Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Sijánija čudés jáko
lučí oblistáješi i vsja prosviščáješi mira koncý, jáko zvizdá
presvítlaja, i véselo blahovónstvuješi jákože druhij raj,
i dúšy veselíši, i ustavláješi nedúhi: tímže ta vsebláženne
po dólhu pojém, i lubóviju počítajem čestnúju pámjať tvojú,
Stratotérpče Dimítrije: molí Christá Bóha, sohríšénij ostav-
lénije darováti čtúščym lubóviju svitluju pámjať tvojú. 2.

Sláva: I nýňi: Jáko Ďivu, i jedinu v ženách Ťa bezsí-

menno rôždšuju Bóha plótiju, vsi blažím ródi čelovičestii: ohň bo vselísja v ťa Božestvá, i jáko mladénca pitáješi Žizďiteľa i Hóspoda. Ťim ánhel'skij i čelovičeskij rod dostójno slávím presvjatóje roždestvó Tvojé, i sohlásno vopijém Ti: molí Christá Bóha, sohríšénij ostavlénije darováti poklaňájuščym'sja viroju vsesvjatómu roždestvú tvojemú.

Prokimen, hl. 4. Díven Boh vo Svjatých Svoích, Boh Isráilev.

Evanhelije ot Matheja zač. 36.

Psalom 50. Stichira, hl. 6. Dnes sozyvájet nas: (zri str. 398)

Irmosi Kanonov. Trjaséniju: Hl. 6. Jáko po súchu pišešestvovav: (zri str. 96).

I Svjatomu dva: Hl. 4. *Morja čermuju: (zri str. 79.) Druhij, hl. 8. **Kolesnicehoniteľa Faraona: (zri str. 112).

**3. Nebesnaho kruha verchotvorče Hospodi, i cerkve žizďitelu, Ty mene utverdi v ľubvi Tvojej, želanij kraju i virnych utverženije, jedine čelovikoľubče.

Po 3. pisni: Kondak Trjasenija. Hl. 6. Izbávi trúsa fážkaho vsich nas, Hóspodi, i jázvy nesterpímyja hrich rádi nášich: počadí Hóspodi cérkov nášu i ľúdi Tvojá, jáže sťažál jesí Tvojéju króviyu, Vladýko, i hrad (ili ves) ne predážd' v pohíbeľ trúsom strášnym: inóho bo rázvi Tebé Bóha ne vímy: i vozzoví pojúščym: Az jesm s vámi, niktóže na vy.

Sidalen Dimitrija. Hl. 4. (Podob.: Udivisja Josif): Jáko dóblemu Stradálcu, i vóinu krípku vsecarjújuščaho Christá, vzyvájem psalómski: rádujsja, múčenikov ukrašénije i ľipota, rádujsja svítlaja cérkve zvízdó, i stinó i pristánišče pribihájuščich tebi, Velikomúčeniče slávne Dimítrije: ťa pojúščyja spasáj ot vsjakaho vréda čuždáho i ozloblénija vsjá. 2.

Sláva: I nýňi: Trjasenija, hl. 4. (Podob.: Voznesyjsja): Sohrišívšyja Tebí mnóho ne prezril jesí, no nakazáv milostivno isprávil jesí: božéstvennym priziránijem Tvoím potrjársl jesí zémľu, Vladýko dolhoterpílive, nikákože povredív vsja raby Tvojá, za milosérdiije mnóhoje. Ťim blahodárstvennymi Ťa hlávy slavoslóvim, i so stráchom slávím.

Po 6. pisni: Kondak Dimitrija, hl. 2. Krověj tvoích strujámí, Dimítrije, cérkov Boh obahří, dávyj tebí krípost nepobidímuju, i sobľudája hrád tvoj nevredím: tohó bo jesí utverždénije.

Ikos: Seho velikaho vsi vospoim sošedšēja, vírnii, jako oružnika Christova i mučenika, Dimitrija, v pisnech i piniich sovzyvajušče Vladyci i Žižditelu vseľennyja: izbavi ny trusa i nuždy, Čelovikolubče, molítvami Bohorodicy i vsich svjatyh Mučenikov Tvoich: na Ťa bo vsi nadijemsja, izbavitisja bid i skorbej: Ty bo jesí naše utverždénije.

**7. Ďiti jevrejskija v pešči popraša plameň, derznovenno, i na rosu ohň preložiša, vopijušče: blahosloven jesí Hospodi Bože vo viki.

Po 9. pisni: Svitilen: Křestóm voořúžil jesí Néstora, črez ónaho Líjevu razorív hordýňu, Dimítrije, na triznišči: jákože Christós otverzáješi kopijém rébra tvojá: ímiže stádo tvojé chraní. 2.

Sláva: I nýňi: Hóspodi, prizirájaj na zémľu s nebesé, i tvorjáj ju trjástisja, izbávi ny ot trúsa, Bohoródicy molítvami, júže darováł jesí christiánom predstátelnicu.

Na Chvalite: Stichiry na 6. Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Probođen byv, borcá tvoími kópijami ujazvil jesí, i mértva sotvoril jesí i neďijstvenna: jehóže zlóby Dimítrije nas izbávi, krípki na strásti múčašcyja vsehdá soďivája svjaščénnyimi tvoími molítvami, bóžestvennym stráchom umilája serdcá i dúšy nášja, Svjáte.

Rikú ta ispóľnenu vod duchóvnych vídašče, Svjáte, mólím: istájavšyja dúšy nášja strastěj prestupľénni, milostiju tvojéju mnóhoju svjaščénno orosí, i omýj súšcyja v skvérňi, i premnóhich izbávi bid, i víčnaho mučénija.

Jáko zvizdá svitľišaja na zemľi pokazálsja jesí čudés sijáňmi, podsólnečnuju prosviščájesi vsehdá, Dimítrije slávne: mhlý omračénija othoňá molítvami tvoími duš nášich i nedúhi iscili ot ľubvé soveršájušcich tvojú pámjaf, sláva Mučénikov i pochvalá.

Hl. 5. (Podoben: Radujsja postnikov): Priidi Mučénice Chri-

stov k nam, tvojehó trébujuščym milostivnaho posišćenija, i izbávi ozlóblennyja mučitelskimi preščénii, i lútaho neistovstva jeretičeskaho, ot níhže jáko plínicy i názi honími jesmý, ot místa na místo částo prechodášče, i zabluzdájušče v vertépich i horách: uščédri úbo prechválne, i dažd nam oslábu: utolí búrju i uhasí jéže na ny nehodováníje, Bóha molá, podajúščaho míru véliju mílost.

Stiná tvérdaja nam, plínénija vrážija ne ubojávjsja, dan jesí: várvarskaja našéstvija uprazdňája, i nedúhi utolája: stepěň nerazrušímyj i osnováníje neoborímoje, i hradodéřzec, i naselitel', i pobórník byl jesí tvojemu hrádu Dimítrije: jehóže i nýňi vseblážénne, lúti bídstvujuščaho i obtažénna okajánňi, tvoími molítvami spasí, Christá molá, podajúščaho míru véliju mílost.

Vsjáku dobrodítel' vospriím, strastotéřpčeskij lik javísja, otonúduže netlínnyja i blažénnyja žizni naslaždénije dostóžni naslídova: v némže dostočúdne ukrašájem, Dimítrije, i podražánijem Christóvym počítájajsja, i chvalásja rávenstvom kopijá, prosí príližníje, nas počítájuščich ta izbáviti ot strastěj i lútych obstojánij, téplí molá Podajúščaho míru véliju mílost.

Sláva: Hl. 4. Kópijami naslídovavšaho Spásovych rébr blahodát, proboděnných kopijém, iz níhže nam istočájjet Spás žizni i netlínija vódy, Dimítrija počtím, premúdraho vo učěniich, i viněčnika v múčenicich: króvíju skončávšaho stradánija tečénije, i čudesý prosijáša vsěj vselénňij: revníteľa Vladýčna, i milóstiva niščeľúbca: vo mnóhich i mnóhašči bidách lútych Tessalóňanom predstáteľa. Jehóže i lítňuju pámjat' počítájušče, slávím Christá Bóha, díjstvujušča jehó rádi vsím iscilenija.

I nýňi: Izbávi ny ot nužd nášich, Máti Christá Bóha, róždšaja vsích Tvorcá, da vsi zovém ti: rádujsja, jedíno predstátel'stvo duš nášich.

Na Liturgii.

Tropar' Trjasenija, hl. 8. Prizirájaj na zémľu: (zri str. 402.)
 Taže hl. 3. Velíka obríte: (zri str. 402.) Sláva: Kondák. hl. 2. Kro-
 vėj tvoích: (zri str. 405.) I nýňi: Trjasenija, hl. 6. Izbávi trúsa:
 (zri str. 404.)

Prokimen, hl. 6. Spasí Hóspodi ľúdi Tvojá, i blahosloví
 dostojánije Tvojé.

Taže Svjatomu, hl. 7. Vozveselítsja právedník o Hóspodi,
 i upovájet na Nehó.

Apostol. K Timothéju 2. posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije,
 zač. 292. Čádo Timothéje, vozmoháj v blahodáti, jáže o
 Christí Isúsi: i jáže slýšal jesí ot mené mnóhimi svídíteli,
 síjá predážď vírnym čelovikom, iže dovólňi búdut i iných
 naučiti. Ty úbo zlopostraždí jáko dobr vóin Isús Christóv.
 Niktóže bo vóin byvája obvjazújetsja kúplami žitéjskimi, da
 vojevódi uhóden búdet. Ášče že i postráždet któ, ne vinčá-
 jetsja, ášče ne zákónno múčen búdet. Truždájuščemusja
 dílateľu prézde podobájet ot plodá vkusíti. Razumij, jáže
 hlahóľu: da dášf úbo tebi Hóspod' rázum o vsém. Pomi-
 náj Hóspoda Isúsa Christá vostávšaho ot mértvych, ot sí-
 mene Davídova, po blahovistvovániju mojemú: v némže
 zlostraždú dáže do uz, jáko zloděj: no slóvo Bóžije ne
 vjážetsja, sehó rádi vsja terplú izbránných rádi, da i tí
 spasénije ulučát, jéže o Christí Isúsi, s slávoju víčnoju.

Evanhelije ot Matheja, zač. 52.

Pričasten: Chvalíte Hóspoda: i druhij: V pámjat víčnuju
 búdet právedník, ot slúcha zlá ne uboítsja. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry Oktoicha 3. Taže Mučeniku Ne-
 storu iz Obščiny 3. ili iz Minei síja:

Hl. 8. (Podob. O preslavnahe čudese): Néstore stradálče čú-
 dne, vseorúžijem Christóvym sebé obložil jesí: čúvstvenňi
 úbo Liju splétsja, tohó pohubil jesí, nevidimými že neví-

dímaho strilámi Veliára ty zapjál jesí i umertvíl jesí: tímže pobídy vincém tvojú hlavú vinčá Velikodarovítj.

Slovesý božéstvennymi ukriplájem, Néstore múdre istinno, Dimitrija Múčenika, hórdaho mučítela múžeski umertvíl jesí: i uméršáho i ad razóršaho ispovídav Bóha bezsmértna, smert' neprávednu podjál jesí slávne: tímže žizň, rádujasja nekončájemuju naslídoval jesí.

Božéstvennyj júnoša byl jesí, tělesé krasotóju múdre síjája, i blalodátiju božéstvennoju ukrašén, i síloju udobrn: tímže Líjevu razorív sílu, síloju Vsederžítela, rádujasja postradál jesí, i líkóm scísilsija jesí stradálcev: s nímiže rádujasja nas pomináj.

Sláva: I nýňi: Ta mólim, Prečístajá, predstátelnicu nášu: smuščájemyja v pečálech ne prézri do koncá pohíbnuti rabý tvojá, no uskorí izjáti ny nastojáščaho hńíva i pečáli, o obrádovannaja Presvjatája čistaja: Ty bo náša jesí stíná, i pómošč neoborímaja.

(Vtornik i četvertok: Ťa vídašči prihvozďájema na kresťí, Isúse, i strásti prijémľušča vóleju, Dívá i Máti Tvojá Vladýko: uvý mńi, vopijáše, Čádo sládkoje: rány neprávedno káko terpiši, vračú, izcilívij čelovíčeskoje nemožénije, i ot tli vsja izbávívij milosérdijem Tvoím).

Na Stichovnych: Oktoicha.

Tropar': Múčenik tvój, Hóspodi Néstor: Iz Obščiny.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

1-ho (14-ho) Novembrija.

Sv. čud. i bezsrebr. Kosmy i Damiana.

Ašče jesť chram: — Na vel. Večérni: Blažén muž: Na Hospodi vozzvách: stichir 8.

Hl. 6. (Pod. Vse otložše): Vsju otložívše, na nebesích nadéždu, sokróvišče nekrádimo, sébi Svjatíi sokróviščstvovaša: túne prijáša, túne dajút, nedúhujščym vračevánija: zláta ilí srebrá jeváhelski ne sfažáša: čelovíkom že i skotóm,

blahodíjáníja prepodáša, da vsími poslušlivi bývše Christú, so derznovéníem móľatsja, o dušách nášich. 2.

Věšči vozhušášasja, na zemlí tlíjemyja, nebesnožitelije že vo plóti, jákože Ánheli javíšasja, jedinómúdreinii sožitelije: supruh jedinonrávnj Svjatých, i jedinodúšnj, tímže strážduščym vsim vračeváníja podajút, bezsrébrečno dárjušče blahodíjáníja trébujuščym: jáže lítnym sím dostójno počtím prázdnikom: Christú so derznovénijem moľášcyjasja, o dušách nášich. 2.

Vsjú vsělšaja v sebe Trójcu, dvóica prisnopámjatnaja, Kosmá i Damián bohomúdrii: jáko potócy istočájut, ot istočnika živonósnahe, vódy vračevánij: ichže i móšči strásti osjazánijem vračújut, i sámaja tókmo imená, nedúhi ot čelovíkov othóňat, vsích pritekájuščich, spasítelnaja pristánišča o Christí: i so derznovénijem móľatsja o dušách nášich. 2.

Vse otrínuvše strastnóje mučitelstvo, i vsjako razmyšlénije lukávaha zmija poprávše o Christí: svjátii bezmézdnicy, Kosmó i Damiáne, svitoobrázni javístesja, jáko svítla ozarjájušče vsju podsólnečnuju bohoznámenmi vsehdá, tmu othoňájušče i nedúhi blahodátiju: i vsim spasítelije javlájuščesja, víroju neuklónnoju, tvorjáščym slávnuju pámjat vášu, Premúdrii. 2.

Sláva: (Samohlásen.) Bezkonéčna jěst svjatých blahodát, júže ot Christá prijáša: tímže i móšcy ich ot božéstvennyja síly neprestánno díjstvujut čudesá, ichže i imená víroju prizývájema, neizcilnyja bolízni iscílájut: ímiže, Hóspodi, i nás; duševnych i tilésnych strastěj svobodí, jáko Čelovikolúbec.

I nýňi: Bohoródičen: Bohoródice ty jesí lozá: (zri str. 210.)
ilí Dogmát. Któ tebé ne ublažít: (zri str. 93.)

Vchód, Prokímen dné.

Premúdrosti Solomóni čténije. Hlava 5.

Premúdrosti Solomóni čténije. Hlava 3. (zri str. 324.)

Premúdrosti Solomóni čténije. Hlava 4. (zri str. 391.)

Na Litii. Hl. 4. Bolhárskij. Vodámi duchóvnymi, jáko riki navodňájemí, i jávi ispólnšesja, tvár' napojážete bohoznámenmi i preslávnymi iscilénij darovánij, i dušetlinnyja strásti izsušážete, i nedúhi iscilážete, i othoňážete dúchi, bohonósnii Bezsrébbrennicy, molitvénnicy o dušách násich.

Strásti bezslovésnyja pokórše, Svjatíi, dušévnymi silami čelovikom i skotóm blahodíjáníje podavážete, ot Christá darovánijem iscilénij oboháščšesja; tímže svjaščénnoje váše i svitonósnoje toržestvó soveršájušče, prósim očiščénija dušám nášym.

Božéstvennyj chrám váš, jáko nébo pokazásja svitozárnno i spasénno, jáko zvizdy čudesá spásitelna nýňi priťazáv, i jákože sólne svtlo, iscilénij božéstvennoje díjstvo, Kosmó preblážéne, Damiáne presláвне, Hóspodni služítelije, molitvénnicy o dušách nášich.

Hl. 2. Se koľ dobró, i koľ krasnó, jéze žítii brátii vkúpi, v Dúsi svjatím, jákože rečé bohootéc David: ľubóviju nelicemírnoju, i víroju nesomňínnoju, slóvom ístínnym, jáko rjasny zláty, druh drúzi sebé prideržášča: priidíte nýňi blahoslovím Hóspoda, dávšaho nam svjatýja svojá bezmézdniiki, Kosmú i Damiána: vračý boláščich, svtíla témnych, prohóniteli démonov, ímiže boláščii iscilájutsja, ímiže mértvii voskresájut, ímiže prokazénii očiščájutsja, po hlásu Hóspodňu: túne úbo prijáša, túne že i podajút boláščým iscilénija: íchže molítvami, Christé Bóže, prosvítí dúšy náša.

Sláva: Hl. 8. Kto ne udivítsja? kto ne proslávit? kto ne vospojét vírno múdrych i preslávných Bezsrébbrennikov čudesá? jáko i po svjatím ích prestavlénii vsim podajút prítekájuščým víroju, bohátno vračeváníje: í čestnýja i svjatýja móšcy fích istočájut blahodát vračeváníj; o dvóice svjatája! o čestnýja hlavý! o premúdroste i slávo! ot Bóha dánnyja vam blahodáti; tímže písňmi zovém blahodíteľu Bóhu, pokazávšemu týja na vračeváníje duš násich.

I nýňi: Rádujsja vselénnyja pochvaló: (zri str. 392).

Na Stichovny: hl. 2. Istóčnik iscilenij, jedínaho tókmo v líti iscileváše: chram že bezsrébrebnikov, vse mnóžestvo iscifájet nedúhujuščich; neoskúdno bo jest i neždivájemoje bohátstvo svjatých: fích molítvami, Christé, pomiluj nas.

Díven Boh vo svjatých svojích, Boh Israilev.

Lubóviju božéstvennoju, i želánijem búduščich, dítelni požívše: spasítelnyja putí isprávisťe; tímže čistotú dušévnuju neskvérno soblúdše, véščnym do koncá protivostáste: Dúchom že božéstvennym pozlatívšesja, bezzlátno iscilenije nedúhujuščym podajeté, dvóica svjaščénnaja: svitozárnnyj snúze, prosviščénnyj božéstvennyj soprúže Bezsrébrebnicy: v skórbich i nedúzich posiščájúšče nas, i duš nášich nedúhi bezmézdno vračújušče.

Svjatým íže suť na zemlí Jehó, udiví Hóspod' vsja choťnija Svojá v nich.

Velíkich spodóblšisja daróv, Vsechválnii, v smirénnom žitíi na zemlí požíte: i prochoďášče vsjúdu, túne nedúhujuščich strásti vračújušče, javítesja Ánhelov sobesídnicy, Kosmó s Damiánom múdrym, brátija prekrásnaja: i nášja strásti molítvami vášimi uvračíte.

Sláva: Hl. 6. Vsehdá imúšče Christá díjstvujúšča v vas, svjatíi Bezsrébrebnicy: čudodíjstvujete v míri, nemoščstvújušcyja vračújete; íbo vračevstvo váše istóčnik jest neisčerpájemyj: čérplem že páče preístekájete: i izlivájem izobilújet: na kíjždo deň istoščavájem, i umnožájetsja: vsím podajá, i ne oskuďívájem prebyvája: i čérpluščíi nasyščájutsja vračevánij, tójžde prebyvájet neždivúšč; čto úbo vas narečém? cílítelnych lí vračév, duš že i filés? cílítelej strastěj neiscílných, túne iscifájúščich vsich? príjémšich darovánije ot Spása Christá, podajúščaho nam véliju mílost.

I nýňi: Niktóže prítekájaj k tebí, posrámlen ot tebé ischódit, prečistájaja Vladýčice Dívo: no prósit blahodáti, i príjémlet darovánije, k poléznomu prošéniju.

Po Nýňi otpuščáješi: Tropár', Hl. 8. Svjatíi bezsrébrebnicy

i čudotvórcy, Kosmó i Damiáne, positite némošči nášja, túne prijáste, túne dadíte nam. 2. I Bohoródice Divo: 1. (Ášče ňist Litti, Tropár' Svjatých, Sláva: I nýňi: Bohoródičen: Íže nas rádi: zri str. 44.

Na Utreni.

Po Boh Hóspod': Tropár' 2, Sláva: I nýňi: Íže nas rádi: (str. 44.)

1. Sidalen, Hl. 4. (Podób. Skóro predvari): Vo míri boho-uhódno žitijé stažávše, Bohatnosvítinii, iscilénija nam rádosť prijémľuščym: izviščénije svjatým, čestňi naučívšesja podajeté: javistesja bo preslávnii vráčeve boľáščich, Christú spospištvújušču vam, Kósmo i Damiáne, svjatií bezmézdnicy.

Sláva: I nýňi: Pojém ta Bohonevísto i Máti Christá Bóha, slávjašče roždestvó tvoje nepostižimoje, ímže izbávi-chomsja ot lésti dijávoli, i vsjáčeskich bíd, Vladýčice Boho-ródice, i vírno vzyvájem: pomíluj stádo tvoje, jedína vsepítaja.

2. Sidalen. Hl. 8. (Podób. Povelínnoje tájno): Ot bezmézdnych sokróvišč čudesá soďivájušče, prečistych daróv blahodátnych, javistesja račénijem bohoľípňi, bohátstvo vosprijémši nebés-noje, i slávu ostávľše zemnúju; tím písn' prinósím vsich Soďíteľu, blahodát darovávšemu vam iscilénij.

Sláva: I nýňi: Nepremínnaho Bóha jáko róždšaja, izmí-nénneho mja prisno hrichóm, utverdí sérdce moje, Blahája, mólitvami máternymi tvoími; jáko da i az zovú ti, Boho-ródice Marije: pomíluj stádo tvoje, jéže stažála jesí Vse-neporóčnaja. — Polijeláj: posém Veličánije:

Veličájem vas čudotvórcy slávnii, Kosmó i Damiáne, i čtem svjatúju pámjat' vášu, nastávnicy zablúždšich, iscilíteli boľáščich, i sobesídnicy Ánhelov.

Blažen muž bojájsja Hóspoda, v zápovidech jehó voschóščet ziló. V pámjat' víčnuju búdet právednik, ot slúcha zla ne uboťsja.

Svit vozsijá právedniku, i právym sérdcem vesélije. Právednik jáko fíniks procvitét, i jáko kedr íže v Liváni umnóžitsja.

Jáko ty blahoslovíši právednika. Vozveselítsja právednik o Hóspodi, i upovájet na Nehó: i pochválatsja vsi právii sérdcem.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3.

Sidálen, Hlas 8. (Pod. Vozléh na pérsi): Iscilénij dátelijsa i čudotvórcy, i čudés svitilniki svitoprijémni i vsim javístesja, duchóvnoju blahodátiju: strastěj bo plámeň víroju prochláždájete, i vírnych v nej smysl sohrivájete; tím vračestvo dušévnoje sfažávše božéstvennuju cěrkov vášu, k néžje pribihájusče vopijém: Bohonóscy Bezsrebrenicy, molíte Christá Bóha, sohrišénij ostavlénije darováti, prázdnujuščym ľubóviju svjatúja pámjat vášu.

Sláva: I nýni: Jáko Divu i jedínu v ženách, ta bez símene róždšuju Bóha plótiju, vsi ublažájem ródi čelovičestii, ohň bo vselísja v ta božestvá, i jáko mladénca mlekóm pitáješi Ziždítelja i Hóspoda: tím ánhelskij i čelovičeskij rod, dostójno slávím presvjatóje roždestvo tvoje, i sohlásno vopijém ti: molí Christá Bóha, prehrišénij ostavlénije darováti, poklaňájusčymsja víroju presvjatómu roždestvu tvojemú.

Ot júnosti mojejá:

Prokímen, hl. 4. Svjatým iže suť na zemli Jehó, udiví Hóspod' vsja choťinija Svojá v nich.

Evanhelije ot Marka, zač. 23.

Po 50. Psalmi, Stichira Hl 2. Se koľ dobro: (zri. str. 140).

Irmosi Kanona. Hl. 2. 1. Netrénnu, neobýčnu, nemókrrenno morskýju šestvovav stězju, izbránnij vopijáše Izraíl: Hóspodevi pojém, jáko proslávisja.

Katavásija: Otvérzu ustá mojá: (Irmosý Pokróva). (zri str. 371.)

3. Luk sokrušísja sílnych deržávoju Tvojeju Christé, i síloju nemoščstvájuščii prepojásasja.

Sidálen, Hl. 8. Ot istóčnika bézdny Isúsa, čudés struí, blaholípno počěrpši Svjatii, tájnými túčami strastěj mráčnyja óblaki othoňájete, i nedúhujusčym čelovikom iscilénija podájete: tím polučívše zdrávoje vesélie vámi, Preslávni, udivľajemi zovém: bohonósnii Bezsrebrenicy, molíte Christá Bóha, sohrišénij ostavlénije darováti prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat vášu.

Sláva: I nýni: Jáko vseneporóčnaja Nevísto Tvorcú,

jáko neiskusomúžnaja Máti Izbáviteľa, prijateľišče jáko súšči Utišiteľa, Prepítaja, bezzakóniju mja súšča skvérnoje obiteľišče, i bisóm ihrálišče v rázumi bývša, potščíjsja ot tich zlodíjstva mja izbáviti, i svitloje žilíšče dobrodítelej soverši, svitonósnaja netlínna, otženi mrak strastěj, i výšňaho pričástija spodóbi, i svíta nevečérňaho, molítvami tvoími.

4. Uslýšach, Hóspodi, slávnoje Tvoje smotrénije, i proslávich, čelovikolúbče, nepostizímuju Tvojú silu.

5. Uhl Isáii projavléjsja, sólnce iz dívstvennyja utróby vozsjá: vo tmi zablúždšym bohorazúmija prosviščénija dáruja.

6. Hlas blahól molébných ot bolíznennyja, Vladýko, duši uslýšav, ot lútych mja izbávi: jedín bo jesí nášeho spasénija vinóven.

Kondak, Hl. 2. Blahodát priimši iscilenij, prostirájete zdrávije súščym v núždach, Vračeve, Čudotvórcy preslávni: no vašim posiščénijem rátnikov dérзости nizložíte, mir iscilájušče čudesý.

Ikos: Vsjákaho rázuma i múdrosti prechódit slóvo múdrych Vračév, i vsim znánije podajút: Výšňaho bo blahodát prijémše, nevidimo zdrávije dárujut vsim; otňúduže i mni póvisti blahodát darovásja píti, jáko bohonósnyja uhódniki Christóvy i služiteli, iscilenij množestvo podajúščyja: bolíznej bo vsja izbavljájut, mir iscilájušče čudesý.

7. Vítii javišasja ótrocy, ľubomúdrijšii dréve, ot bohoprijátnyja bo duši, bohoslóvjašče ústnami pojáchu: prebožéstvennyj otcév i náš Božé, blahoslovén jesí.

8. O podóbii zláti nebréhše, treblážennii júnoši, neizmínnyj i živýj Bóžij óbráz vídivše, sredi že ohňá vospiváchu: osuščestvovánna da pojét Hóspoda vsja tvár', i prevoznošit vo vsja víki.

9. Ves jesí želánije, ves sládost, Slóve Bóžij, Dívy Síne, Bóže bohóv, Hóspodi svjatých presvjatýj, fim Ťa vsi s Róždšeu veličájem.

Svitilen: Blahodát vračevánij ot Bóha prijémše, Bez-

srébreńicy blaženni: jéže vračeváti nedúžnyja, i isciláti vsja vírno pritekájušcyja k božéstvennomu vašemu chrámu; sehó rádi sohlásno ublažajem, dostójňi čestnúju vášu pámjať.

Sláva: I nýňi: Rodilá jesí, Prečístaja, bóžije Bóha Šlómo, mírovi spasíteľnoje soveršájuščaho vsemúdrí, strojénije izrjadnoje: sehó rádi fá vsi pisnoslówim dostójňi, jáko moláščujusja k Nemú, izbávitisja nám nedúhov, i vsjákich bid.

Na Chvalitech. Hl. 1. Blahodáf iscilénij ot Bóha prijémše, bezsrébreńno strásti dúš i tilés nášich, tépľi iscilájete, vse-mírnií Bezsrébreńicy: tímže vámi Christós vírnym dánnoje zdrávije dáruja, svitila neléstnaja, vas pokazújet vselénňij; Tohó umolíte, spastisja dušám nášym.

Ot výšňaho prómysla bézdnú iscilénij počérpše, vsím istočájete vírnym iscilénija, Bezsrébreńicy: prejestéstvenňi bo nedúhujščich strásti, rukodíjstvii táinstvennymi, ot sokróvišč dúcha ličbý predlahájušče spasíteľnyja, stráždúščich iscilájete; tímže chrám česten bývše živonačálnyja Trójcy, v vas vo jávi obitel' sotvorí: Jéže molítejsja spastisja dušám nášym.

Hl. 2. Rádujetsja lík svjatých vo víki, cárstvo bo nebésnoje naslídovaša: zemlá móšcy ich prijémši, blahovónije vozvija, rabý Christóvy býša, vselívšesja v žizň víčnuju.

Vračeve nemoščstvújuščich, sokróvišča vračevánij, spasíteľije vírných, Bezsrébreńicy vseslávnií: v núždach zovúšcyja, i bolášcyja iscilíte, s Theodótoju molášče Bóha blaháho, izbávitisja nam ot sitěj vrážiich.

Hl. 6. Svítlaja i prosviščénnaja vozsjá dnés pámjať, Bezsrébreńikov Christóvých: svítlo oblistájušči lučámí čudés, po vsej zemlí mir: priidíte úbo prazdnolúbcy, vírno toržestvúim: priidíte k móščem Svjatých usérdno vsi stecémsja: jáko da skóroje iscilénije ot nich priímem neoskúdní: bezmézdno bo podajút vsím, díjstvom svjataho Dúcha, iscilénij darovánija.

Hl. 8. Kto ne udivítsja: (zri na Litii, str. 410.)

Sláva: Hl. 4. Istóčnik iscilenij, imúšče svjatíi Bezsrébnicy, iscilenija podajéte vsim trébujuščym, jáko veličájšich daróv spodóblšesja, ot prisnotekúščaha istóčnika Spása Christá; rečé bo k vam Hóspod': jáko jedinorevnítelem Apóstolov: se dach vam vlast' nad dúchi nečístymi, jákože týja izhoníti, i ličítí vsjak nedúh, i vsjákuju jázvu: tímže v povelíniich Jehó dóbri požívše: túne prijáste, túne podajéte, vračújušče sšrásti duš i filés nášich.

I nýňi: (Podób. Jáko dóbla): Rádujsja pribížišče christián, i utverždénije. Rádujsja listvice nebésnaja. Rádujsja sokróvišče dřivstva. Rádujsja Bohoródice kivóte slovésnyj Božéstvennyja slávy. Rádujsja pochvaló vsehó míra i utverždénije: pádšich vozzvánije, skínije vsesvítlaja, svjatája i vsekrásnaja.

Po vel. Slavosl. Trop. Svjatým, Sláva: I nýňi: Bohoródičen.

Na Liturgii.

Antifony Izobrazitel'nyja.

Tropar': Svjatíi bezsrebrénicy:

Sláva: I nýňi: Blahodát priímší: (zri str. 414.)

Prokimen, hl. 4.: Svjatým, íže suť na zemlí Jehó, udiví Hóspod' vsja choťinija Svojá v nich.

Apostol. K Koríntanom 1. posláníja, sv. Apóstola Pávla čtenije; zač. 153. Brátije, vy jesté filó Christóvo, i údí ot částí. I óvych úbo položí Boh v cěrkvi, pěrvije apóstolov, vtoróje prorókov, trétije učitelej: potómže síly, táže darováníja iscilenij zastuplénija, pravlénija, ródy jazýkov: Jedá vsi apostóli? jedá vsi prorócy? jedá vsi učíteli? jedá vsi síly? Jedá vsi darováníja ímut iscilenij? jedá vsi jazýki hlahólut? jedá vsi skazújut? revnújte že darováníj bólsích; i ješčé po prevoschoždéniju puť vam pokazúju. Ášče jazýki čelovíčeskimi hlahólu i ánhelskimi, ľubvé že ne ímam, bych (jáko) miď zveňášči, ilí kimvál zvjacájaj. I ášče ímam prorócestvo, i vím tájny vsjá, i ves rázum: i ášče ímam vsju víru, jáko i hóry prestavláti, ľubvé že ne ímam, ničtóže jesm. I ášče

razdám vsja imínija mojá, i ášče predám tílo moje vo jéze sžečí je, ľubvé že ne ímam, níkája pólza mi jest. Ľubý dolhoterpít, milosérdstvujet: ľubý ne zavídit: ľubý ne prevoznósitsja, ne hordítsja: ní bezčínstvujet, ne íščet svojích sí, ne razdražájetsja, ne mýslit zla: ne rádujetsja o neprávdí, rádujetsja že o ístiňi: vsja ľúbit, vsemú víru jemlet, vsja upovájet, vsja terpít: ľubý níkolíže otpádajet.

Evanhelije ot Math., zač. 34., ot polu.

Pričasten: Rádujtesja:

Na Večerní.

Ašče prazdník chrama: Na Hospodi vozzvach: Stichiry 6.: Chramu 3. i iz Minei ili Obščiny 3.

Sláva: Chrámu. I nýňi: Dogm. — Bohorodičen po hlasu Slávy.

Vchod. Prokímen dne.

Na Stichovnych: Stichiry Chramu iz vel. večerní.

Sláva: Chramu. I nýňi: Bohorodičen ich.

Tropar': Chrama.

Sláva: Svjatomu zavtrišňomu.

I nýňi: Bohorod. voskr. po hlasu Slávy.

8-ho (21-ho) Novembrija.

Sobor sv. Archistratiha Michaila,

i pročích bezplotnych Sil.

Na velikoj Večerní.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podob. Jako dobľa): Trisólnečnaho Božestvá predstátel' svitľíšij Michaile javľájasja, Archistratiže, s hórnikami Sílamí zověší rádujasja: svjat jesí Otčé, svjat jesí sobeznačálnoje Slóvo, svjat jesí i svjatýj Dúše, jedína sláva, jedíno cárstvo i jestestvó, jedíno Božestvó i síla. 2.

I vid tvoj óhnen, i dobróta čúdna, Michaile Pervóáhele: neveščéstvennym bo jestestvóm prechódiši koncý, ispolňája povelínija vsich Tvorcá: sílen v krípости tvojej poznavájem, i ístóčnik izcilénij chram tvoj soďilovaja, zvánijem tvoím svjatým počítájemj.

Tvorjáj Ánhely Tvojá, jákože písásja, dúchi, i služáčyja Tebí plámeň óhnennyj, posredi činov pérvenstvujušča pokazál jesí Hóspodi Tvoích Archánheľskich, Michaíla Archistritíha, Tvoím manovením povínújuščasja, Slóve, i pišň trisvjatúju so stráchom vohlašájušča slávi Tvojéj.

Hl. 4. (Podob. Dal jesí znamenije): Um predvičnyj svit so-
stávi vtorýj, Havriíla tebé, pričástii božéstvennymi prosviščá-
juščaho vsju vselénnuju, i júže ot víka otkryvájuščaho nam
božéstvennuju i velíkuju ístinno tájnu: vo utróbi Voploščá-
jemaho džístvennij, súšča bezfilésnaho, i bývša čelovíka vo
jéže spastí čelovíka. 2.

Prestólu predstojá trisólnečnaho Božestvá, i bohátno
osijájem božéstvennymi svitlostmi, ispuščájemymi nepre-
stánno ottúdu: súščyja na zemlí, rádostno likújuščyja
i blahochválaščyja řa, strastéj mhly izbávi, i prosviščénijem
ujasní, Havriíle Archistratíže, molítvenniče o dušách nášich.

Sokruší svirípstva agárjanskaja, na stádo tvoje částo
nachodáščaja: ustávi razdóry cérkve: ukrotí búrju bez-
mírnych iskušénij: izbávi bid i obstojánij ľubóviju čtúščyja
řa, i pod krov tvoj pribihájuščyja, Havriíle Archistratíže,
molítvenniče o dušách nášich.

Sláva: Hl. 6. Srádujtesja nam vsja Ánhel'skaja čino-
načálíja: pervostojátel bo vař, i naš predstátel, velíkij
Archistratíh, v dnéšnij deň, v čestním jehó chrámi preslávno
javľájasja osvjaščájet. Ťímže po dólhu vospivájušče, tomú
vozopiím: pokrýj nas króvom kril tvoích, veličájšij Michaíle
Archánhele.

I nýni: Srádujtesja nam vsja dživstvennych likostojáníja:
Predstátel'nica bo náša, i chodatáica, i pokrýv, i velikoje
pribížišče, v dnéšnij deň v čestním jeřá i božéstvenním
chrámi skorbjáščyja utířájet. Ťímže po dólhu vospivájušče
sijú, vozopiím: pokrýj ny božéstvennym predstátel'stvom
tvoím prečístaja Bohoródice Vladýčice.

Vchod. Prokimen dne.

Isusa Navina čtenije. Hlava 5. Byst' jehda bjaše Isus u Jerichona i vozzriv očima svoima, vidí čelovika stojašča pred nim, i meč jeho obnažen v ruci jeho. I prišed Isus, reče jemu: Naš li jesi, ili ot soprotivnych našich? On že reče jemu: Az Archistratih sily Hospodni, nýňi priidoch simo. I Isus pade licem svoim na zemľu, i reče jemu: Vladýko, čto poveľivaješi tvojemu rabu? I reče Archistratih Hospodeň ko Isusu: Razriši sapoh tvoj ot noh tvoich, misto bo, na nemže ty stoiši, svjato jest. I sotvori Isus tako.

Sudej Israilevych čtenie. Hlava 6. Byst' vo dni ony: ukripisja Madiam na syny Israilevy, i tii vozopiša ko Hospodu Bohu. I se Anhel Hospodeň priide i side pod dubom iže v Jefrathi, v zemli Joasa, otca Jezrimova: i Gedeon syn jeho mlafaše pšenicu na humňi: ježe bižati s neju ot lica Madiamla. I javisja jemu Anhel Hospodeň, i reče k nemu: Hospoď s tobou silnyj kripostiju. I reče k nemu Gedeon: Vo mňi, Hospodi moj, i ašče jest Hospoď s nami, i česo radi obritoša ny vsja zľaja sija? i hďi suť vsja čudesa Jeho, jelika povidaša nam otcy naši, blaholušče: Ne iz Jegipta li izvede nas Hospoď? I nyňi otverže ny Hospoď, i predade ny v ruku Madiamľu? I vozzri na neho Anhel Hospodeň, i reče jemu: Idi v kriposti tvojej sej, i spaseši Israiľa ot ruki Madiamli: i se poslach řa. I reče k nemu Gedeon: Vo mňi, Hospodi, v česom spasu Israiľa? se tysjača moja chuždša v Manassii, i az jesm mňij v domu otca mojeho. I reče k nemu Hospoď: Poneže az budu s tobou: i izbiješi Madiama, jako muža jedinaho. I reče k nemu Gedeon: I ašče obritoch blahodať pred očima Tvoima, i da sotvoriši mňi dnes znamenije, jako Ty hlaholeši so mnoju: ne otidi otsjudu, dondeže priiti mňi k Tebi i prinesu žertvu moju, i požru pred Tobou. I reče k nemu Anhel Hospodeň: Az jesm, i premedľu dondeže obratišisja ty. Gedeon že vnide, i sotvori kozlišče ot koz, i četverť muki oprisnokov, i vloži s mjasom v košnicu, i juchu vľija v hornec, i iznese k nemu

pod dub, i poklonisja. I reče k nemu Anhel Hospodeň: Vozmi mjaso i chľiby prisnyja, i položi u kamene onaho, i juchu izlij: i sotvori tako. I prostre Anhel Hospodeň konec žezla suščaho v ruci jeho: i kosnesja mjasom i chľibom prisnym, i vozhorisja ohň iz kamene, i pojade mjaso i oprisnoki: i Anhel Hospodeň otide ot očej jeho. I viďi Gedeon, jako Anhel jest Hospodeň: i reče Gedeon: Uvy mňi, Hospodi, Hospodi, jako viďich Anhela Hospodňa licem k licu. I reče jemu Hospod: mir tebi, ne bojsja, ne umreši. I sozda tamo Gedeon žertvennik Hospodu: i nazva jeho mir Hospodeň, daže do dne seho.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 14. Tako hlaholet Hospod: Vsja zemľa da vopijet s veselijem, i dreva Livanova da vozveselatsja o tebi, i kedri Livanovy rekut: Otneliže ty usnul jesi, ne vzyde sikij nas. Ad doľi ohorcisja, sritiv tebe, hrjadušču ti vozdvize na fa ispoliny vsja načalstvovavšja zemleju: ašče votali byša ot prestol svoich vsi carije jazyčestii, vsi otviščajut, i rekut tebi: I ty pľinen jesi, jakože i my s nami že pričtalsja jesi. Snide vo ad slava tvoja, i mnohoje tvoje veselije: pod toboju postelut hnilost, i pokrov tvoj červi. Kako spade s nebese dennica, zautra vozsjavajuščaja? sokrušisja na zemľu, posylajaj ko vsim jazykom. Ty bo rekl jesi v pomyšlenii tvojem: Na nebo vzydu, verchu zvizd nébesnych postavľu prestol moj: i sjadu na hori vysocij, na horach vysokich, suščich k siveru: i vzydu vyše oblakov, i budu podoben Vyšnemu. Nyňi že vo ad snideši, vo osnovanija zemli. I viďivšii fa počudatsja i rekut o tebi: Sej čelovik smuščajaj zemľu, potrjasajaj cari: položivyj vseleňuju vsju pustu, i hrady jeja nizloži, i pľinennych ne razriši v domy ich. Vsi carije jazyčestii uspoša v česti, čelovik v domu svojem. Ty že otveržen budeši v horach, jako mertvec vozhnusen so mnogimi mertvecy izbodenymi mečem, nizchođaščimi vo ad. Imze obrazom riza kroviju namočena ne budet čista. sice niže ty budeši čist.

Zane zemľu moju pohubil jesi i ľudi moja porazil jesi, i ne prebudeši v vičnoje vremja.

Na Litii. Hl. 1. Úmnych Sil Archistratizi, predstojášče neprestánno Vladýčňu prestólu, molítejsja ko Hóspodu, mir mirú darováti, i dušám nášym véliju milostf.

Činonačálnik výšnich Sil, Michail pervostojáteľ božestvennych Činóv, dnés nás k toržestvú sozvá, iže vsehdá s námi choďaj i sochraňajaj vsja ot vsjákaho diávoľa obstojanija: priidite úbo prazdnofúbcy i Christofúbcy, cvity dobrodítelej vzémše, čistymi pómysly, i sóvistiju blahostojánnoju, Archánhelov sobór počtím: tój bo neprestánno Bóhu predstojá, i trisvjatúju písň vospivája, mólit spastisja dušám nášym.

Hl. 2. Neveščestvennoje suščestvó, úmnych Sil predstátelstvujusče, i trisólnečnyja slávy blistáňmi svitodajúšče vselénňij, Archistratizi, neprestánnym hlásom trisvjatúju písň vospivájete: tímže molítejsja, spástisja dušám nášym.

Neveščestvennyj prestól okružajušče, úmnaja suščestvá, božestvennii Bezfilésnii, trisvjatúju písň práviteľu Bóhu, plámennymi ustnámi pojeté: svjatýj Bóže, Ótče beznačálnyj, svjatýj Krípkij, Síne sobeznačálnyj, svjatýj Bezsmértnyj, jedinosúščnyj Dúše, Otcú i Sínu sproslavľajemyj.

Bezfilésnymi ustnámi, i úmnymi ustý Ánhelstii čini neprestánnoje pínije prinósjat Tvojemú nepristúpnomu Božestvú, Hóspodi, i Úmi čistii i služitelije Tvojejá slávy chválat Ťa, Hóspodi: s nímiže Michail bezfilésnyj, i Havriil ziló blaholípňijšij, i pervostojátelije hórnych Sil, Archistratizi ánhelstii, učreditelije naši dnes býša: písni písnej povelivajušče nam piti nepristúpnij slávi Tvojej, Čelovikofúbče, jéjže móľatsja neprestánno za dúšy nášja.

Sláva: Hl. 4. Óhnennymi ustnámi pojút Ťa Cheruvimi, Christé Bóže, bezfilésnymi že ustý nemóľčno slavoslóvit Ťa Archánhelskij lik: Michail že, Archistratih výšnich Sil, pobídnuju písň neprestánno prinósit slávi Tvojej: toj bo nas

dnes ozari k toržestvú svítlomu, vozbrjacáti dostójni psalómski chvalú trisvjatúju, brénnymi ustnámi: jáko vsjáčeskaja Tvojeho chvalénija ispólnišasja, i podajěši míru tím véliju míloš.

I nýni: Dnes bohovmístimyj chram, Bohoródica, v chram Hóspodeň privódsitsja, i Zachária sijú podjémlet: dnes Svjataja svjatých rádujutsja, i lik Ánhelskij táinstvenno toržestvújet, s nímiže i my prázdnujušče dnes s Havriílo m vozopím: rádujsja Blahodátnaja, Hóspod s Tobóju, imíjaj véliju míloš.

Na Stichovnych. Hl. 1. (Podoben Nebesnych činov): Ánhelski v míri toržestvújušče Súščemu, na prestóli slávy Bóhu sídáščemu, vozopím pišň: svjat jesí Ótče nebésnyj, svjat jesí soprisnosúščnoje Slóvo, svjat jesí i Dúše vsesvjatýj.

Tvorjáj Ánhely Svojá dúchi, i sluhí Svojá plámeň óhnennyj.

Nebésnym pérvenstvujaja v derznovénii mnózim, i predstojá prestólu strášnomu v slávi, samovídče neizrečénnych, spasí ny Michaíle Archistratíže, súšcyja v núždach, ot bid i napástej, molítvami tvoimi, mólimsja.

Chvalíte Jehó vsi Ánheli Jehó, chvalíte Jehó vsja Síly Jehó.

Bezplótnych Ánhelov pérvyj jesí, i služíteľ Božéstvennaho svitozarénija ónaho, samovídec že i táinnik: spasí ny Michaíle Archistratíže, lítno čtúšcyja ta blahočéstno, i pojúšcyja Trójcu vírno.

Sláva: I nýni: Hl. 8. Jáko činonačálnik i pobórník, i Ánhelov načalovóžd, Archistratíže, vsjáki ja núždy i skórbí, nedúchov i lútych hrichóv svobodí, vírno vospivájušcyja i molášcyja ta, slávne, jáko Neveščéstvennaho zra, i neprištúpny m svítom Vladýčnija slávy osijájem: Toj bo čelovikolúbno plóf nas rádí ot Dívy priját, spastí voschofív čelovíčestvo.

Tropar, hl. 4. Nebésnych Vóinstv Archistratízi, mólím vas príso m nedostójni, da vášimi molítvami ohradíte nas króvom kryl neveščéstvennyja vášēja slávy, sochraá-

jušče ny pripádajušcyja prílišno, i vopijúšyja: ot bid izbá-
vite ny, jáko činonačálnicy výšnich Sil. 2.

I: Bohorodice Ďivo:

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Nebésnych Vóinstv: 2.

Sláva: I nýňi: Jéže ot víka utajénnoje: (zri str. 77.)

1. Sidalen. Hl. 1. (Podoben: Hrob Tvoj): Prestólu strášnomu predstojášče prísno, i svítlymi zarjámi trisólnečnaho Božestvá osijájemi, prosvítite ny, hrichóvnnyj mrák othoňášče, vaš sobór prázdnujušcyja svítlo, i prílišno molíte, izbávitisja nam ot bid, presvítlii molitvennicy.

Sláva: (Podoben: Lik Anheľskij): Lik Ánheľskij, Archistra-
tíha imíja božéstvennaho Michaila, s nim svjatíj Trójci prinošájet pínije: ot ne súščich bo Sodíteľ vsjáčeskich vó-
instva ohnezráčnych Čínov slóvom privedé.

I nýňi: Upovánije Christián, presvjatája Ďivo, Jehóže rodilá jesí Bóha, páče umá i slóva, neprestánno molí s hórnyimi Silami, podáti ostavlénije hrichóv nášich vsích, i ispravlénije žitijá, víroju i ľubóviju prísno slávjaščym Ĥa.

2. Sidalen. Hl. 2. (Podoben: Jehda snišel jesí): Posreďi polkóv Ánheľskich starijšij javílsja jesí, Michailé Archistratiže: výšnaho Carjá neprestánno molí, dólnich mučitelej hordýňu nizložiti: i jáko imíja derznoveníje u prestóla ohnezráčnaho, molí za ný neprestánno raby tvojá.

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Skoro predvari): Cheruvími i Serafími mnohoočítaja Archánhelov služitelej vóinstva, so Vlastní Prestóli, Hospódstva, Ánheli, Síly že i Načála, mólat Ĥa, Tvorcá nášeho i Bóha i Vladýku, da ne prézriši molénija ľuděj sohrišívšich, Bóže mnohomílostive.

I nýňi: Ďivo vseneporóčnaja, jáže presúščnaho Bóha róždšaja: s Bezplótnymi Tohó neprestánno molí, ostavlénije prehríšénij, i ispravlénije žitijá dáti nám prézde koncá, víroju i ľubóviju pojúščym Ĥa po dólhu, jedína vsepítaja.

Polijelej: Chvalíte imja Hospóдне:

Veličanije: Veličájem ťa svjatýj Archánhele Christóv Michaile, i vás svjatií Archánheli, Ánheli, Načála, Vlásti, Prestóli, Hospódstvíja, Síly, Cheruvími, i strašnií Serafími, proslavlájuščich Hóspoda.

Veličájem ťa, Archánhele Christóv Michaile, i čtém obraz tvój svjatýj, jáko v podobii božéstvennahó licá tvojeho.

Stichi: Ispovímsja Tebí Hóspodí vsim sérdcem moím, i pred Ánhely vospojú Tebí. — Tvorjáj Ánhely Svojá dúchi, i sluhí Svojá plámeň óhnennyj.

Blahoslovíte Hóspoda vsi Ánheli Jehó. — Poklaňájtesja Jemú vsi Ánheli Jehó.

Opolčítsja Ánhel Hóspodeň ókrest bojáščichsja Jehó. — Blahoslovíte Hóspoda vsjá Síly Jehó, sluhí Jehó tvorjáščii vólu Jehó.

Blahoslovíte Ánheli Hóspodni, nebesá Hóspodňa Hóspoda pójte. — Vsjákoje dychánije da chvalít Hóspoda.

Sláva: I nýňi: Alliluja.

Pripítv bolharskij: Priidíte vsí, sohlásno voschválím Archistraticha Michaíla: vyšním Sílam činonačálnika.

Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Nebésnych činóv nastávník, služíteľ že slávy božéstvennyja dostójno byv, povelínijem Zizdíteľa tvojeho christiánom jesí chodátaj spásenyj, neveščéstvennoju tvojeju slávoju zemnýja nazirája: tímže po dólhu voschvalájem ťa vsi, božéstvennoje tvoje dnés vospivájušče toržestvó, Michaile Archistratíže: molí Christá Bóha, hrichóv ostavlénije darováti prázdnujuščym ľubóviju svjatóje tvoje toržestvó.

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Skoro predvari): Ánhelstii číni so stráchom predstoját prestólu Tvojemú, Vladýko Christé Bóže, i jáže ottúdu zarjámi prísno prosviščájemi, písň Ti nemóľčno pobídnuju vospivájut: iže svjaščénnymi molítvami mir miru dáruj, i dušám našym véliju mílost.

I nýňi: Čístaja i vseneporóčnaja i neiskusomúžnaja Divo Máti, jáže jedína bezľitnahó Sýna i Slóva Bóžija v

lito porožďši: Seho so bezplótnymi čestnými nebésnymi Silami molí, darovátí nam očiččénije hrichóv i véliju milost.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 2. Tvorjáj Ánhely Svojá dúchi, i sluhí Svojá plámeň óhnennyj.

Evanhelije ot Matheja, zač. 52. — Psalom 50.

Sláva: Molítvami Archánhelov, Mílostive, očisti mnóžestvo sohrišénij nášich.

I nýňi: Molítv rádi prečistyja Bohoródcy, Mílostive, očisti mnóžestvo sohrišénij nášich.

Stichyra, hl. 6. Ánheli Tvoí Christé, prestólu Veličestva vo strási predstojášče, i Tvoím svitolítijem prisno osijavájemi, v výšních písнопívcy Tvoí, i sovíta Tvojeho služitelije, ot Tebé nizposylájemi dajút prosviščénija dušám nášym.

Irmosy Kanona Bohorodičnaho. Hl. 8. 1. Poím Hóspodevi, provédšemu lúdi svojá skvozí čermnóje móre, jáko jedín, slávno proslávisja.

Irmosy Kanona Arch. Michala, hl. 8. 1. Pisň vozslém, lúdije, cúdnomu Bóhu nášemu, svobodívšemu Izraíla ot rabóty, pisň pobídnuju pojúšče, i vopijúšče poím Tebí jedínomu Vladýci.

Katavasija: Hl. 4. Otvérzi ustá mojá: (zri str. 371.)

*3. Ty jesí utverždénije pritekájuščich k Tebí, Hóspodí, Ty jesí svít omračénnych, i pojét Ťa duch moj.

3. Strách Tvoj Hóspodí vsadí v serdcá rab Tvoích, i búdí nam utverždénije, Ťa vo ístiňi prizyvájuščich.

Sidalen. Hl. 8. (Podob. Povelínnoje): Nebésnych načálnicy, i pervostojátelije vysokoprestólnych i strášnych božéstvennyja slávy, Michaile i Havriile Archistratízi, Ánhelov činonačálnicy, so vsími Bezplótnymi, o služitelije Vladýčni, o míri neprestánno moláščesja, isprosíte ostavlénije prehrišénnych námi, i milost i blahodát obristí v deň súdnyj. 2.

Sláva: I nýňi: Bohoblahodátnaja čistaja, blahoslovénnaja, blahoutróbjia rádi ščedrót, iz tebé Róždšahosja s výšními

Silami i Archánhely i vsími Bezplótnymi molí neprestáno, podáti nam préžde koncá mílostivno proščénije hrichóv, i žitijá ispravlénije: jáko da obrjáščem mílost.

*4. Uslýšach Hóspodi, smotrénija Tvojeho táinstvo, rozumích dílá Tvojá, i proslavích Tvoje Bóžestvo.

4. Vsil jesí na kóni, Apóstoly Tvojá; Hóspodi, i prijál jesí rukámi Tvoíma uzdy ich, i spasénije byst jíždenije Tvoje, vírno pojúščym: sláva síli Tvoje, Hóspodi.

*5. Utreńújušče vopijem Ti, Hóspodi, spasi ny, Ty bo jesí Boh naš, razví bo Tebé inóho ne vímy.

5. Ot nóšči nevídinija, po dušelovíteľnomu putí príсно bludáščaho, svítom rázuma Tvojeho, Hóspodi, prednastavljája mja, na stezú záповidej Tvoích naprávi.

*6. Rízu mńi podážd' svítlu, odíjájšja svítom jako rízoju, mnohomílostive Christé Bóže naš.

6. Jónu v kífí Hóspodi jedínaho vselil jesí: mené že svjazannaho mréžami vrážiimi, jáko ot tli ónaho, spasi.

Kondak, hl. 2. Archistratízi Bóžii, služítelije božéstvennyja slávy, Ánhelov načálnicy i čelovikov nastávnicy: poléznoje nam prosíte, i véliju mílost, jáko Bezplótnych Archistratízi.

Ikos. Rekl jesí Čelovikolubče, v písaniich Tvoich, množestvu radovatisja Anhelov na nebesi o čelovici jedínom kajuščemusja, Bezsmertne: tímže my íže v bezzakoniich, bezhrišne jedine Serdcevidče, Ťa molíti vsehda derzajem, jako blahoutrobnaho, usčedriti i nizposlati nedostojnym umílenije, Vladyko, podajaj nam proščénije: ot vsich bo nas molatsja Tebi bezplotnych Archistratízi..

*7. Ot Judéi došédše ótrocy v Vavilóni inohda, víroju trójčeskoju plámeń péščnyj popráša pojúšče: otcév Bóže blahoslovén jesí.

7. Ótrocy jevréjstii v peščí: (zri str. 405.)

*8. Carjá nebésnaho, jehóže pojút voi anhelstii, chvalíte i prevoznosite vo vsja víki.

8. Na horí svjafij proslávľšasja, i v kupińi ohném

Prisnoďivy Mojsėjovi tájnu jávľšaho Hóspoda, pójte i prevoznosite vo vsja víki.

*9. Voistinu Bohoródicu řa ispovídujem, spasénii tobóju, Ďivo čístaja, so bezplótnymi líki řa veličájušče.

9. Ustávy prešlá jesí jestestvá, Sodítela začénši i Hóspoda, i dver spasénija mírovi bylá jesí: řim řa, Bohoródice, neprestánno veličájem.

Svitilen. (Podoben: Duchom vo svjatilíšči): Óhnennych Archistratíže sluh, predstáteľstvo ot Otcá prijál jesí Michaíle, svítov: řim i síjáníje tohó slávy síjájuščeje ímaši, okrúh prečístaho prestóla ty predstojá, jáko pėrvyj neveščėstvennych Čínóv.

Sláva: Neveščėstvenných Sil, Archánhel, i Ánhel, Hóspodstv i Prestól, i Načál predstáteľ pred Bóhom postojánnij, Archistratíže božėstvenne, Michaíle preslávne, nesterpímomu bo prestólu predstojáj: pokrýj, sobľudí, sochrání i spasí vsja, víroju řa počítájuščyjja, mířskáho predstáteľa.

I nýňi: Čestňíjšaja jesí Cheruvím slávných, i Serafím Vsepítaja strášnych bez sravnénija slávníjšaja, i vsich svjatých Ánhel svjaťíjšaja, Prečístaja: Zíždítela bo vsich plótski neizrečėnno rodílá jesí, Bohoródice: Jehóže molí, rabóm Tvoím razříšénije darovátí prehríšénij.

Na Chvalite: Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov:) Nebésnych Čínóv jáko prednačálnika, i súščích na zemlí čelovíkov krípkaho řa predstáteľa, chraníteľa že i izbávíteľa, vospívájem vírno, Michaíle Archistratíže, moláščesja, ot vsjákija tletvórnyja bolízni nas izbáviti.

Činonačálnik syj hórnych božėstvennych Sil, dnes sozyvájet čelovíčeskija líki, jedín so Ánhely svítlyj prázdnik sostáviti sobóra ich božėstvennaho, i kúpno pišň Bóhu vospítí trisvjatúju.

Pod krov božėsvenných ny kríl tvoích pribihájuščyjja víroju, Michaíle, božėstvennyj úme, sobľudáj i pokrýváj

črez vse žitijé: i v čas, Archánhele, smértnyj strášnyj, ty predstáni pomóčnik vsim nam blahoprijémnějšíj.

Hl. 4. Trisólnečnyja lučí božéstvennym svítom osijávájemi, Archistratízi, Nevéščestvennych ozarjájete činonačálíja: jákože svít biloobrážní pokazújuščasja v výšnich, ohň oblistájete v míri neprístúpnaho Božestvá. Ťim i trisvjatúju pisň plámennymi ustnámi neprestánno pojeté: svjat, svjat, svjat jesí Bóže naš, sláva Tebí.

Sláva: Hl. 5. Idíže osiňájet blahodáf tvojá, Archánhele, ottúdu diávoľa prohónitsja síla: ne terpít bo svíta tvojehó vidíti spadýj denníca: ťim mólím ťa, ohnenósnyja jehó stríly, jáže na ny dvížimyja, uhasí chodátajstvom tvoím, izbavljája nas ot sobláznov jehó, dostochváľnyj Michaíle Archistratíže.

I nýňi: Blažím ťa Bohoródice Ďívo, i slávím ťa vírnii po dólhu, hrad nepokolebímyj, stínu neoborímuju, tvérduju predstátelnicu, i pribížišče duš nášich.

Po vel. Slavoslovii: Tropar' prazdnika.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

Na Liturgii.

Tropar', hl. 4. Nebésnych Vóinstv: (zri str. 422).

Sláva: Kondak, hl. 2. Archistratízi Bóžii: (str. 426).

I nýňi: Zastupnice christianov: (zri na Liturgii) ili Kondak Chrama Bohorodicy.

Prokimen, hl. 4. Tvorjáj Ánhely Svojá dúhi, i sluhí Svojá plámeň óhnennyj.

Apostol. K Jevréjem posláníja sv. Apóstola Pavla čténije. zač 305. Brátije, ášče hlahólannoje Ánhely slóvo bysť izvístno, i vsjako prestuplénije i oslušáníje právednoje priját mzdovozdajáníje: káko my ubížím o tolicim neradívše spasénii? jéže načálo prijémše hlahólatisja ot Hóspoda, slýšavšími v nás izvistísja, sosviditeľstvujušču Bóhu známeňmi že i čudesý, i različnymi silami, i Dúcha svjataho razďilěňmi, po svojěj jemú vóli. Ne Ánhelom bo pokorí Bóh vselěnnuju hrjadúščuju, o néžze

hlahólem. Zasviditeľstvova, že nihdí níkto, hlahóla: „čo jest čelovík, jáko pómniši jehó? ilí syn čelovičeskij, jáko posiščáješi i? umánil jesí jehó málym ničim ot Ánhel: slávoju i čéstiju vinčál jesí jehó, i postavil jesí jehó nad díly rukú tvojeju: vsjá pokoril jesí pod nózi jehó. Vnehdá že pokoriti jemú vsjáčeskaja, ničtóže ostávi jemú nepokoréno: nýňi že ne u vídim jemú vsjáčeskaja pokoréna: a umálenaho málym čim ot Ánhel, vídim Isúsa, za prijátije smérti, slávoju i čéstiju vinčánna, jáko da blahodátiju Bóžijeju za vsich vkúsit smérti. Podobáše bo jemú, jehóže rádi vsjáčeskaja, i ímže vsjáčeskaja, privédšu mnóhi sýny v slávu, načálnika spasénija ich stradáňmi soveršiti.

Evanhelije ot Luki, zač. 51.

Pričasten. Tvorjáj Ánhely Svojá dúchi:

Na Večerni.

Na Hospodí vozzvach: (Idiže jest Chram: 3. Chramu iz vel. Večerni, 3. že Mučenikom: Sláva: Chramu. I nýňi: Bohor. Dogmat po hlasu Slávy). Inače že:

Mučenikom: Hl. 8. (Podob.: O preslavnaho čudese): Múčeniče stradálče, blaženne Onísifore: Christá Bóha ispovídal jesí, straždá kripčájše, bezzakónnujuščich pred sudíščem rány jazv preterpív i požženija vsehó filesé: tím že vinčálsja jesí pobídy vincém, živonačálnijšeju rukóju vsechváľne.

Múčeniče stradálče Porfírije, krověj obahrénmi sebí pomázal jesí porfíru, blahodátiju i síloju Dúcha: v núže ođijavsja javílsja jesí svitlíjšij, scárstvuja cárstvujuščemu jedínomu Bóhu nášemu vo víki, slávne: Jehóže príľižno vsehdá molí, ježé spastísja vsím nam.

Múčenicy dostoslávnii, za vsich Žizň svjaščénno umerščvlájemi, na skovradí rádujušesja razžénňij prostróstesja, i privjazani kónmi vlačími, blaženňij konéc prijáste: tím proslavljájetesja i ublažájetesja, o nas vsehdá moláščesja, prisnoblažénňii.

Prepodobnoj: Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Plóti ihránija póstnymi pódvihí duší Iubočestní pokorila jesí i Christú poslídovala jesí: i posreďí póstnikov vselilasja jesí vsehovíjno, o Matróno, uhašájušči raspalénija slastnája božéstvennymi túčami slez, i zilníjšeje želánije k Žizďítelu vozžihájušči.

Svjaščénnoje žilíšče vo mnóhich póľzu Bóhu vzdvíhla jesí, bývši chrám Dúcha, vsemúdraja, čistotóju dušévnoju: i putevódstvila jesí dúšy k poléznym pódvihóm póstnym, i prívelá jesí sijá, jákože víno, spasény, o Matróno, Vladýci: s nímiže víroju ta počítajem.

Otrokovicy vozľubíša Nevístnika i Hóspoda, učéniju Tvojemú pokarjájuščyasja: i plotskúju prezrívše slábošť v dúsi, usérdijem strásti blahočestno uderžáša: i vvedóšasja s tobóju, o Matróno, v čertóh nebésnyj i božéstvennyj, vsehdá veseláščesja.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen: Jáže Bóha nevmistímaho vo črévi tvojem vmistívšaja, čelovikolúbno čelovíka bývša, i naše smišénije iz tebé príimša, i oboživša jávi, ne prézri mené, Vesečístaja, nýňi skorbjášča: no usčédri skóro, i različnyja vraždý že i vréda lukávaho svobodí.

Vtornik i Četvertok: Krestobohorodičen: Na krestí Ťa jáko uzrí prihvoždéna, Hóspodí, Ábnica i Máti Tvojá, divľášesja, i čo vidínije sijé vzyváše, síne voždelíníjše? sijá Ti nevírnyj sobór vozdadé prebezzakónnyj, iže mnóhich Tvoích čudés nasladívyjsja? no sláva neizhlahólannomu sošéstviju Tvojemú, Vladýko.

Subbotu: rjadovaho hlasu.

(Idíže chram: Vchod. — Prokimen dne.

Na Stichovnych: StichiryChramu iz vel. večerni. Sláva: Chramu. I nýňi: Bohorodičen.

Po nýňi otpuščáješi: Tropar' Chrama. — Sláva: Svjatomu zavtrišnemu. I nýňi: Bohorod. voskr. po hlasu Slávy.)

Inače že: Stlchiry rjad. hlasu.

Tropar' i pročeje iz Minei ili Obščíny.

12-ho (25-ho) Novembrija

Sv. mučenika Josafata.

Na velíkoj Večérni: Blažen muž: Na Hóspodi vozzvách: stichír 8: Hl. 1. (Podób. Prechválnei Mučénicy): **Múčeničeskimi křovmi svjaščennuju rízu obahrív, všel jesí vo svjatája svjatých, Dostoslávne, idíže hlási prázdnujuščaho, otnehóže trudóv tvoích vosprijémleši pobídy, i vinéc neuvjadájuščij, i víčnujuščuju dobrótu, i rájskoje žitíjé, Josafáte svjaščennomúčeniče, i nýňi molísja, darováti cěrkvam sojedíněnije, i mir, i dušám našym véliju míloš.**

Žértvu pėrvije Bóhovi prinesé bezkróvnuju, jáko svjatíteľ božéstven, jáko vseplódije, prijátne žértvu, sam sebe króvíju jáko svjaščennomúčenič istinen Christóvi prived, blahohlahólive Vsečéstne: i nýňi molísja, darováti cěrkvam sojedíněnije, i mir, i dušám našym véliju míloš.

Nizložív raskólnoje sújetije, svjatíteľskim ti slóvom, i utverdíl jesí víroju serdcá neutveržděnnaja, i k žízni víčnij prestávilsja jesí, postradáv za sojedíněnije, svidíteľ Hóspodeň byl jesí, svjaščennomúčeniče Josafáte: i nýňi molísja, darováti cěrkvam sojedíněnije, mir, i dušám našym véliju míloš.

Svjaščennuju odězdu obahrív, króvíju svjaščěnyja plóti tvojejá, svjatíteľu Ótče, suhúb vinéc ot Christá prijál jesí, Preboháte, i s Ánhely likúješi na nebesích, predstojáj svjafij Trójci: jéjže nýňi molísja, darováti cěrkvam sojedíněnije, i mir, i dušám našym véliju míloš.

Svjaščennomúčeniče Josafáte, čestnýja žízni čisto vozželál jesí, čestíteľ byv Isusa Vsederžíteľa, i k sojedíněniju nastávil jesí lúdi, čestnými slovesý tvoími, i blahodátiju, prišél jesí k nevrémennym, stradálčeskoju króvíju omývvsja, Bohoblaženne: i nýňi molísja, darováti cěrkvam sojedíněnije: i mir, i dušám našym véliju míloš.

V nezachodáščij óblak, neizrečěnnaho svíta vozšéd razúmno, svjaščennomúčenič i pástyr, navýče neizhlahó-

lannyja tájny Christóvy, jáko múčenik bo prosviščájem, i jáko pástyr tájno naučájem, tím i suhúby vinci ot výšnyja slávy uvjazésja, i nýňi molísja, darováti cérkvam sojedíně-nije, i mir, i dušám nášym véliju mílošť.

Sláva: Hl. 6. Svjaščěnnik zakónen, dáže do končiny tvojejá, byl jesí, svjaščěnnomúčěniče Josafáte, svjaščěnnodíjstvuja bo božěstvennaja neizhlahólannaja táinstva, krov izlijál jesí po Christí Bózi: žěrtvu blahoprijátuju sebe privél jesí, tímže derznověnije imýj k nemú, prilížno molísja o víroju tvorjáščich tvojú vsečěstnúju pámjaf, i počítajuščych ju: izbávitisja napástej stádu tvojemú, i vsemú míru, ot vsjákich inopleměnnik, i ot vsich bid, i obstojánij.

I nýňi: Dogmát Hl. 6., v neđilu Dogmát Hl. rjad.

Po Vchódi, Prokimen dne.

Pritěj čtěníje. Hlava 10. Pámjaf právednaho s pochvalámi, i blahoslověnije Hóspodne na hlaví jehó. Blažěn čelovik, iže obríte premúdrošť: i smérten iže uvídi rázum. Lúčše bo sijú kupováti něželi zláta, i srebrá sokróvišča. Čěstnějša že jest kámenij mnogocínnych, vse že čěstnoje nedostójno jejá jest. Dolhotá bo dněj i líta životá v desnici jejá: v šúici že jejá, bohátstvo i sláva, ot ust jejá ischódit právda, zakón že i mílošť na jazýci nósit. Pošlúšajte úbo mené, o čáda, čěstnája bo rekú: i blažěn čelovik, iže putí mojá sochranít, ischódi bo moí, ischódi životá, i uhotovlájete chořinije ot Hóspoda: sehó rádi molú vas, i predlaháju moj hlas synovóm čelovičěskim, jáko az premúdrošť ustróich, sovít i rázum i smysl az prizvách, moj sovít i utveržděnije, moj rázum: mojáže krípošť. Az mené ľubjaščyja ľublú, iščuščii že mené obrjáščut blahodáf. Razumíjte jáko nezľóživii kovárstvo, nenakázannii že prilahájte serdcá. Poslúšajte mené i páki, čěstnája bo rekú: i otvérzu ot ustěn právaja, jáko ístiňi poučítisja hortáň moj, měrzskei že predomnúju ustný ľživyja. S právdoju vsi hlahóly ust moích: ničtóže v nich stropótno, nižé razvraščěno. Vsja práva

suť rozumívajúščym, i prósta obritájuščym rázum. Naučáju bo vas ístíni, da búdet o Hóspodi naděžda váša, i is-pólnitesja Dúcha.

Premúdrosti Solomónovy čténije. Hlava 4—6. Pochvalájemu právedniku, vozveselátsja lúdijs: bezsmértije bo jest pámjat jehó, jáko ot Hóspoda poznavájetsja, i ot čelovík: uhódna Hóspodevi dušá jehó. Vozľubíte úbo o múzijs múdrost, i poživeté, voschoščíte jejá, i nakázani búdete: načálo bo jejá ľubý i sobľudénije zakóna. Počtíte premúdrost, da vo víki cárstvujet. Vozviščú vam i ne sokrýju ot vas táin Bóžiich; jáko toj múdrosti nastávník jest, i múdrych isprávitel: i vsjákomu smýslu i dilu chitréc, i vsim smýslom, naučit múdrost: jest bo v nej duch rázumen i svjat, i sijánije svíta prisnosúšč-naho, i óbraz bláhosti Bóžija: tája drúhy Bóžija i proróky ustrojájet. Blaholípňijski že jest sólнца, i páče vsjákhoto sotvorénija zvízd, svítu sosuzďájema, obritájetsja pėrvijši. Tája uhoždájuščyja jej ot boľizni izbávi: i nastávi na stezi právyja. Dadé im rázum imíti svjat, i sochraní ot lovjáščich, i pódvih krípok, podadé im. Da rozumíjut vsi jáko sílňijski vsehó jest blahočėstije: I nikohdáže premóžet zľóba múdrosti, nižé préjdet zľýja obličájušči sud. Rekóša že v sebí, pomýslivše neprávedno: nesílstvujem právednaho, i ne poščadím prepodóbstva jehó, ni usramímsja sidín stárosti mnoholítny. Búdet bo nam krípost zakón, i ulovím právednaho, jáko neuhóden nam jest: i protivitsja dílom nášym, i prinósit nam otpadénije ot zakóna, i obličájet nam sohrišénija nakazánija nášeho. Vozviščájet nam rázum imíti Bóžij, i ótroka Hóspodňa sebé imenújet. Bysť nam na obličénije pomýslénij nášich, i tážek nam jest, i vídim: jáko nepodóбно iným žitijé jehó i izminény stezi jehó. V poruhánije vminichomsja jemú: i udaľájetsja ot putėj nášich, jáko ot nečistót: i blažit posľidňajja právednych. Uvidím úbo, ášče slovesá jehó ístinna suť, iskúsim jáže sbyvájutsja jemú. Ruhánijem i múkoju ístážem jehó: da rozumíjem

krótosť jehó, i iskúsim bezzlóbstvo jehó, smértiju bezobráznoju osúdim jehó: búdet bo posiščénije ot slovés jehó. Sijá pomýsliša, i prelstíšasja: oslípi bo ja zlóba ich, i ne razumíša táin Bóžiich, i ne rásudíša, jáko Ty jesí Boh jedín, životá imíjaj i smérti vlast: i spasájaj vo vrémja skórbí, i izbavľájaj ot vsjákaho zla. Ščedr i milostiv, i dájaj prepodobnym svoím blahodáť, i svojéju mýšceju, hór-dym protivľájajsja.

Premúdrosti Solomónovy čténije. Právednik ášče postihnét: (zri 3-je čténije na: Usiknovenije hl. Joanna Kr.).

Na Lítii, Hl. 1. Bolhárskej: Svjaščennoslóvii božéstvennymi, svjaščennomúčenika Josafáta, priidíte vsi pámjať duchóvno toržestvúim, posíkl bo razdórstva térnija, i nasadí dušám spa-sénnaja učénija, dobrodítelej obilújušču plódom svjaščénije.

Svjaščennodíjstvovav Bóžije evanhélie, božéstvennaja učénija zapečatľiv króvijiu, ot razdorotvórnych ovéc, svjaščennomúčeníče Josafáte, tok že bisóvskij izsušil jesí, po-bidonósec vozšél jesí k nebesí, pobídy prijém vinéc.

Voschódnjy stepěň, cérkov sťažá svjaščěnnija ti pód-vihi, svjaščennomúčeníče Josafáte, júže i chraníši nezýb-lemu i nenavítu ot volkóv vražděbných, propovídujušču dóblesti tvojá, i veličájušče ta, Blažénne.

Sláva: Hl. 5. Svitonósnoje tvoje sijé toržestvó cérkov prázdnujet rádujasja, svjaščennomúčeníče Josafáte, ta vírno počítájušči: júže blahoslovítí jáko pástyr' ne prestáj, o vsich molítvu tvorjá.

I nýňi: Chram i dver jesí: (zri str. 85.)

Na Stichovnych. Hl. 4. (Podoben: Jáko dóbľa): Jáko sólnce mnohosvítloje, mýslenno vozsíjál jesí na cerkóvňim útver-žděnií, dúšy omračěnnija zlóboju vrahá, svítlostiju slovés tvoích i učénijem bohómúdrym, i žítijém ravnoánhel'skim prosvítíl jesí, i zablúždšich na puť istinnjy nastávil jesí, i k so-jediněniuju cérkve pravoslávnyja katholíčeskija privél, tím dnés veseláščesja, soveršájem svitonósnuju i svjátuju pámjať tvoju.

Jeréi Tvoí, Hóspodi, oblekútsja v právdú, i prepodóbnii Tvoí vozrádujutsja.

Apóstolom ravnočéstnyj byl jesí, svjaščennomúčeniče Josafáte, pómysl ravnorevnítelnyj vospriím, neubojávjsja mučítelej zločestívych suróvstva, no múžeski so derznovénijem propovíduja sojedínénije víry, preterpíl jesí mnohorazličnyja rány i múki, i nýňi mzdú mnóhu dolhoterpínija tvojehó vosprijál jesí, ot jedínaho podvihopolóžnika Christá Bohá nášeho, Jehóže molí prílišno, o vsích víroju čtúščich svjatúju pámjaf tvojú.

Čestná préd Hóspodem sméřt prepodóbných Jehó.

Slúžbu prinosjá čestnúju, svjaščenomúčeniče Josafáte, i žéřtvu neporóčnu Vladýci Christú Bóhu, vsesožžénije soveršénno Tomú prinesé sám sebe, postradáv múžeski ľubvé rádi Jehó, i króv svojú prolíjál jesí, i jáko ístínnij pástyr' i nasľídnik Christóv, vopijá neprestál jesí: Ótče sobľudí vsích vo ímja Tvojé, da búduť jedíno vsí, i nýňi, vseblažénne Josafáte, molisja darováti církvam sojedínénije i vsím v sojedínénii súščym, spastísja nam.

Sláva: Prosíjáša dóbraja dílá tvojá jáko sóľnce, na nebesí i na zemlí, Christóv uhódníče vseblažénne svjaščennomúčeniče Josafáte, pravoslávno bo propovídal jesí nam, ístínnuju i neporóčnuju víru Christóvu, jejáže rádi i dúšu tvojú jáko dóbryj pástyr' položil jesí, jáko ístínnij nasľídnik pástyrej načálnika Christá Bóha nášeho: jehóže molí, vseblažénne Svjatíteľu, v pámjati tvojéj, Bohonósne, spastísja vsím ľubóviju prázdnujuščym, vsečestnúju pámjaf stradánija tvojehó.

I nýňi: Prizrí na molénija. (zri str. 77.)

Tropár', Hl. 4. Svitílnik svítlyj javílsja jesí, svjaščennomúčeniče, Josafáte, jáko úbo dóbryj pástyr' položil jesí dúšu tvojú za óvcy, ot rasproľúbnych vrahóv ubijén jesí, i všel jesí vo svjatája svjatých, so bezplótnymi vodvorjásja; tím řa mólím, Mnohostrádálne: molí pástyrej načálnika

Christá, nás pričtáti desnému ovéc stojániju, i spastí dúšy nášja. 2. — I „Bohoródice Dívó:" 1.

Ašče pripadet v neďilu, to „Bohorod. Dívó" 2. i Svjat. 1

Na Utreni.

Po Boh Hóspod: Tropár' Svjátaho 2, Sláva: I nýňi: Bohoródičen: Jéze ot víka utajénnoje (zri str. 77.)

Sidálen Hl. 8. (Podóben: Povelinnoje tájno): Zemnája vsjá ostávív, i v míri jáko Ánhel požív v čistofí tilésňij, dúchom byl jesí Ánhelom sopričástnik: íbo nastojáščyja strásti umertvíl jesí tilésnyja, Trójci svjatij pokazásja uhódnik, Vseblážénne, tím i nedúžnych iscíláješi strásti, i dúchi lukávyya prohoňáješi blahodátiju Christóvoju, bohonóse ótče náš svjaščennomúčeniče Josafáte: molí Christá Bohá, hrichóv ostavlénije podáti, prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat tvojú.

Sláva: I nýňi: Nepremínnaho Bóha: (zri str. 412).

2. Sidálen, Hl. 4. (Podób. Udivísja Jósif): Žértvennik krásen sérdce tvójé soveršívij i bežkróvnnyja svjaščennodíjstvovav prinosíl jesí žértvy Bóhovi, postradáv že krípko ot zločestívych vrahóv, i različnyja múki preterpív, žértva bohoprijátna prinesésja nás díla požéršemusja, Christú Bóhu nášemu, vseblážénne svjaščennomúčeniče Josafáte vsechválne: Jehóze príľižno molí prísno, vsím spastísja ľubóviju pojúščym ta.

Sláva: I nýňi: Pojém tá Bohonevísto: (zri str. 412).

Polijelej i Veličanije: Veličájem tá svjaščennomúčeniče Christóv Josafáte i čtém čestnája stradánija tvójá, jáže za sojedínénije preterpíl jesí.

Uslýšite síja vsi jazýci, vnušite vsi živúščii po vselénňij.

Ustá mojá vozhlahóľut premúdrost', i poučénije sérdca mojihó rázum.

Právednik jáko fíniks procvitét, i jáko kedr íže v Liváni umnóžitsja.

Blažénni živúščii v dómu Tvojém, v vík víka voscháľat Ťa.

Sláva: I nýňi: Alliluja: 3.

Sidálen, Hl. 4. Nizlôž vrahóv razdorotvórnych voznošénija, jáko pástyr' dóbryj i sílen vóin Vladýčen, pobídnyj vinéc prijál jesí ot desnýcy Výšňaho, pástyrej načálnika Christá Bóha nášeho, tímže voschvalájem ta dnes, jáko dóbraho pástyrja i pobidonósnaho stradálca, víroju tvorjášče vseprázdenstvennuju pámjať tvoju, v nějže molí spastísja nám ot vrah vídimych i nevídimych, svjaščenomúčeniče Christóv Josafáte mnohostradálne.

Sláva: I nýňi: Skóro nas predvarí, Máti Ďivo čistaja: ot vrah nas ischítí chúláščich na ta: sokruší jazykobólíja jeresěj vsja: razriší krípostiju tvojeju stremlénija tich: da rozumíjut, jáko jedína Bohomáti jesí, molítvami tvoími pravoslávnych sovokuplénije spasájuščaja.

Stepenna. Prokimen. Hl. 4. Čestná pred Hóspodem smert' prepodóbnych Jehó.

Evanhelije ot Joanna, zač. 35.

Psalóm 50. Sláva: Molítv rádi svjataho svjaščennomúčeniika Josafáta: I nýňi: Molítvami Bohoródyci: Stich: Pomíluj mja Bóže: i Stichira, Hl. 6. Svjaščénnik zakónen: (zri str. 432.)

Irmosy Kanona: Bohorodičnaho. Hl. 8.: Vodu prošed: Zri v Obščíni: Bohodicy. — V neđilu že: Irmosy voskresny.

Irmosy Kanona Svjataho, Hl. 2. 1. Hrjadíte ľudije: (zri na Obrizanije.)

Katavásija: Otvérzu ustá mojá: (zri str. 371.)

3. Na kámení mja víry: (zri str. 333.)

Sidálen. Hl. 4. Prélest popalíl jesí razdorotvórnych, svjaščennomúčeniče Josafáte, víru ujasníl jesí sojedínénijem dóbri, i mir prosvítíl jesí, otonúduže znamenonósnyj stradálec javílsja jesí, stólp cérkve i ístinnyj pástyr': molísj neprestánno Christú, spastísja vsim nam.

Sláva: I nýňi: Čistaja vseneporóčnaja i neiskusobráčnaja, jedína, bezlítneho Sýna i Slóvo Bóžije, v ľiti róždšaja, tohó so svjatými i čestnými Apóstoly, Múčeniki i Proróki i Prepodóbnými molí, darovátí nam očiščénije i velíju mílost.

4. Uslýšach sluch prišestvija Tvojehó, Christé, jáko bez símene vo črévi Ďivy začát byst i vozopích: sláva síli Tvojej Hóspodi.

5. Svíta podátelu: (zri Obrizanije.)

6. Vo hlubiňi hrichóvňij: (zri str. 142.)

Kondak, Hl. 4. Zaréju óhnennoju ot raspjátaho Christá, júnošeski prosviščén, Ánhelom podóbjasja v inočestím žitii, i blahočéstno v svjatítelstvi požil jesí, jáсно propovídav sojedinénije, pohasil jesí rasproľubívych raspalénnaja razdórstvijem serdcá, múčeničeskoju tvojeju króvíju, i vinéc ot Christá prijál jesí: tímže pomjaní nas tebí vopijúščych: rádujsja nepokolebímyj sojedinénija stólpe.

Ikos. Jáko Anhel javilsja jesí na zemľi plótiju oďtjan, neizrečén-naja Bóžija vozviščája táinstva: uviščál že jesí nas vopťti tebí, Boho-hlahólive, síjá: rádujsja, ímže tma rasproľubívych pomračíjsja, rádujsja, ímže svit vzýde sojedinénija: rádujsja, nesozdánnaho Božestvá Ánhel: rádujsja, sozdánnych i búich ístinnij obličitelu: rádujsja, jáko slávu Bó-žiju dóbrí izrekl jesí; rádujsja svitlničé pokazávyj sólnce; rádujsja čáše pitijá božéstvennaho podátelnice; rádujsja, jáko múčeničeskij vinéc prijál jesí; rádujsja, jáko na nebesích predstojá svjatij Trójci, s Ánhely likú-ješi; rádujsja, jáko s Múčeniiki veselíšisja: rádujsja, ímže ístina prosija-vájet; rádujsja nepokolebímyj sojedinénija stólpe.

7. Íže pešč drévlé klokóčušču uhasívyj, i ótroki v nej túčeju duchóvnoju prochláde, blahoslovén jesí, Hóspodi.

8. Pešč inohdá óhnenna: (zri str. 64.)

9. Ot Bóha Bóha Slóva: (zri Trech Svjatitelej.)

Ášče neďíla: Svitlén voskréšen.

Sláva: Svjatáho: Nemílostivno hlavú tvojú vrah razsíćé, Svjatítelu blažénne, júže Christós Boh v výšních vincém pobídy vinčá, Vinčenósće mnohostrádálne, vselénňij svitl-ničé, archijeréjem udobrénije, slávo múčeniikom i vsim pre-podóbnym pochvaló.

I nýňi: Drévlé darovánnuju mí rizu báneju kreščénija, oskvernív strastným bluzénijem, užasájusja okajánnij, čas pomyšľája voístinnu božéstvennaho sudá, Ďivo vseneporóč-naja, predstáni tohdá, i izbávi mja strášnaho preščénija.

Na Chvalitech. Hl. 6. Ves ot júností vozložisja Vladýci Christú, plóti kromí byst i mírskija ľubvé, inok izjáščen byv, svjaščénňijsij ótče Josafáte, i prijátelišče božéstvennaho Dúcha, sobľúl jesí čistotú dušévnuju i tilésnuju, jáko Ánhel v ínocich požív na zemlí, v poslušánii i niščetí, v ľubví k Bóhu i blížnemu, v molítvach i bďíniich vsenóščených, óbraz byst vsim ínokom, i zercálo vsjákija dobrodíteli, um vperil jesí k nebésnym, zriti neizrečénnuju dobrótu Christá carjá i Bóha, Jehóže vsim sérdcem vozľubív, i Jehóže síloju ukriplájem, mnóhija skórbí i múki preterpíl jesí, Jemúže so derznovénijem molisja o dušách nášich. 2.

Na prestóli svjatitelstím, Vseblaženne, siďá, vsjákimi dobrodítelmi sebé ukrasíl jesí, učénijem i ďilami k pokajániju i spaséniju nastávil jesí, tímže čistotóju i molítvami príľízno, poččénijem i bďínijem vooruživsja, jáko Vladýka Christós ko strásti i smérťi kréstňij približásja, krestaobrázno vozléh na zemlí molítku tvorjá, k stradániju sebé uhotóvil jesí, svjaščennomúčeniče Josafáte, tím řa zločestívii vrazí, jáko zvirije nemilostívii našédše, jáko nezlobívoje ahňá vlekúšče, neprávedno rasterzáchu, stradávřa krípko i s derznovénijem, moláščasja o dušách nášich.

Ľúdije zločestívii vrazí tvoí, jákože psalóm ski Davíd rečé v psalmích, vozřumířa nenavídařcii řa, vzdvihóřa na řa hlavú, blaženne Josafáte, lukavnovářa vóleju i sovíst nečestívij soviščávře riřa: priidíte i potrebím jehó ot jazýk, i ne pomjanétsja ímja jehó ktomú, i jáko soviščářa jedinomyřlénijem, napadóřa na řa krípcii, i hlavú tvojú čestnúju razsikóřa, bijúřče nemilostívno i suróvno vlekúšče, prolíjářa krov tvojú jáko vódu po vsem hrádi, řážkaja privjazavře kámenija k výi tvojęj i nohám svjatým, s horý v bystrínú ričnuju ruhájuščesja voverhóřa: o tvbřehó múžestva i dolhoterpínija, jehóže rádi prijál jesí, mnohostradálne Josafáte, vinéc neuvjadájemyj.

Sláva: Ot mladénstva Christá Bóha vozľubív, vse-

blažénne Josafáte, ostáviv mir ľubvé Jehó rádi, i vsja jáže v míri krásnaja, evanhélski v poslušánii, čistoťi i niščeťi inočestij, posľidoval jesí, vo vsja dni životá tvojehó, obnišćávšemu nas dľífa, Christú Bóhu, inočeski uhodil jesí Jemú, ábije že jáko pástyr' dóbryj k stradániju múžeski uhotóvivsja i za sojedinénije cérkve Bóžija, mnóhi skórbí podjál jesí terpilivno ot zločestívych ľuděj, vlačím i bijém i mnóhimi ránami po vsem fíli ves ujazvľájem, v hlavú razsikájem, vincém spodóbisja ot Christá Bóha, Tohó molí, Vseblažénne, íže ľubóviju soveršájuščym tvojú prísno čestnúju pámjaf, izbávitisja nam ot vrah vídímych i nevídímych, ot strastěj i iskušénij lukávaho i búduščaho súda, i spastísja dušám nášym.

I nýňi: Bohoródice, ty jesí lozá: (zri: Rožd. sv. Joanna).

Po vel. Slavosl.: Tropar' svjataho. — Sl. I nýňi: Bohorodičen.

Na Liturgii.

Tropar': Svitílnik svítlyj: (zri str. 435).

Kondak: Zaréju óhnennoju: (zri str. 438).

Prokimen, Hl. 7. Čestná pred Hóspodem smert' prepodóbných Jehó.

Apostol. K Jevrějem poslánija svjataho Apóstola Pávla čténije. Zač. 311. (zri str. 170). (Apostol ves, i čti ješče): Íže v dnech plóti svojejá, molénija že i molítvy k mohúščemu spastí jehó ot smérťi, s vóplem krípkim i so slezámi prinés, i usľýšan byv ot blahovíinstva. Ášče i syn bjáše, obáče navýče o sich, jáže postradá, poslušániju: i soveršívvsja, byst vsim posľúšajuščim jehó vinóven spasénija víčnaho: narečén ot Bóha pervosvjaščennik, po čínu Melchisedékovu.

Evanhelije ot Joanna. Zač. 36. Pričásten: V pámjaf víčnuju búdet právedník, ot slúha zla ne uboítsja. Allilúja.

21-ho (4-ho dek.) Novembrija.

Vchod vo chram Presv. Bohorodicy.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. (Podob.: O divnoje čudo): Dnes vírnii likovstvúim, vo psalmích i písnech Hóspodevi pojúšče i čtúšče Tohó svjaščénnuju siň, oduševlénnyj kivót, nevímístimoje Slóvo Vmistívšuju: privóditjsja bo Hóspodevi, páče

jestestvá plótiju mladénstvujušči, i svjatiťel' velikij Zachária prijémlet s vesélíjem Sijú, jáko Bóžije žilíšče. 2.

Dnes Chram oduševlénnyj svjatýja slávy Christá Bóha nášeho, jedína v ženách blahoslovénnaja, čistaja privódiťsja v chram zákónnyj žití vo Svjatých: i rádujutsja s Néju Joakím i Ánna dúchom, i dívstvennii licy Hóspodevi pojút, psalómski vospívájúšče, i čtúšče Máter' Jehó.

Ty Prorókov propovidanije, Apóstolov sláva, i Múčnikov pochvalá, i vsich zemnoródných obnovlénije, Děvo Máti Bóžija: tobóju bo Bóhu primirichomsja. Ěimže čtim tvoje vo chram Hóspodeň vchoždénije, i so Ánhelom vsi písnenno rádujsja tebi, Prečístaja, vopijém, tvoími molíťvami spasájemii.

Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Vo svjatých svjatája, Svjatája i Neporóčnaja svjatým Dúchom vvódiťsja, i svjatým Ánhelom pitájetsja, súšči svjatíjšij chram svjatáho Bóha nášeho, vsjáčeskaja osvjatívšaho vchódom Jejá, i oboživšaho jestestvó zemných popólzšesja. 2.

Otrokovicy rádujuščasja, i sviščý imúšče, svišči dnes prechódat razúmňij, i vvódat Sijú vo svjatája svjatých svjaščénno: projavlájúšče choťáščuju zarjú neizrečénno iz Nejá vozsjátí, i prosvitíti vo tmi sídášcyja nevidínija, Dúchom.

Veselásja priímí Zachárije, vozopí Ánna vsechválnaja, júže propovídaša Bóžii Prorócy Dúchom, i Sijú vvedí vo svjatýj chram, svjaščénno vospitátisja: jáko da búdet Vladýki vsich božéstvennyj prestól, i paláta i odr, i svitozárnoje obítelišče.

Sláva: I nýni: Hl. 8. Po rožděství tvojém, Bohonevísto Vladýčice, prišlá jesí vo chrám Hospódeň vospitátisja vo svjatája svjatých, jáko osvjaščénna. Tohdá i Havriil poslan bysť k tebi vseneporóčňij, píšču tóbi prinosjá: nebésnaja vsja udivíšasja, zrjášče Dúcha svjatáho v ta vsélšasja. Ěimže Prečístaja i Neskvérnaja, jáže na nebesí i na zemlí slávima, Máti Bóžija, spasí rod naš.

Vchod. Prokimen dne.

Ischoda čtenije. Hlava 40. Hlahola Hospoď k Mojseju, hlahoľa: V deň jedin misjaca pervaho postaviši skiniju sviďinija: i vložiši kivot i pokryješi jeho zavisuju. I vneseši trapezu i svitilnik jeja, i položiši kadilnicu zlatuju vo ježe kaditi pred kivotom sviďinija: i položiši pokrov zavisy nad dvermi skinií sviďinija. I vozmeši jelej pomazanja: i pomazeši skiniju, i vsja jaže v nej, i osvjatiši ju, i vsja sosudy jeja, i budut svjata. I osvjatiši žertvennik, i budet žertvennik svjataja svjatyh. I sotvori Mojsej vsja, jelika zapovida jemu Hospoď Boh, Svjatyj Israilev. I pokry oblak skiniju sviďinija, i slavy Hospodni ispolnisja skinija. I ne možaše Mojsej vniti v skiniju sviďinija, jako osiňaše nad neju oblak: i slavy Hospodni ispolnisja skinija.

Carstv tretich čtenije: Hlava 8. Bysť, jako soverši Solomon ježe sozdati dom Hospodeň: i sobra vsja starcy Israilevy v Sion, vznesti kivot zavita Hospodňa iz hrada Davidova, sej jest Sion. I vzjaša svjaščenicy kivot zavita Hospodňa, i skiniju sviďinija, i vsja sosudy svjatyja, jaže v skinií sviďinija. I car', i ves Israiľ pred kivotom. I vnesoša svjaščennicy kivot zavita Hospodňa na místo jeho: v davir chrama, vo svjataja svjatyh, pod krila Cheruvimov. Jako Cheruvimi bjachu rasprosterti krilami, nad mistom kivota: i pokryvachu Cheruvimi nad kivotom, i nad svjataja jeho svyšě. I ne bi v kivoťi, kromi dvuch skrižalej zavita: jaže položi tamo Mojsej v Chorivi, jaže zavišča Hospoď. I bysť jako izydoša svjaščenicy ot svjataho, i oblak ispolni dom. I ne vozmohoša svjaščenicy stati služiti ot lica oblaka: jako ispolnisja slavy dom Hospoda Boha Vsederžiteľa.

Proročestva Jezekiileva čtenije. Hlava 43. (zri str. 342).

Na Litii, hl. 1. Da rádujetsja dnes nébo svyšě, i óblacy vesélie da kropját o ziló preslávnych veličiich Bóha nášeho: se bo dver' na vostóki zrjáščaja, róždšisja ot neplódove bezplódnyja po obitovániju, i Bóhu osvjaščěna bývši v

žilišče, dnes v chram jáko neporóčnoje prinošénije privó-dítsja. Da rádujetsja Davíd, brjacája v húslí: privedútsja, rečé, Carjú ďivy v slíd jejá, bližnaja jejá privedútsja, vnútr skínii Bóžija, vnútr očistílišča Jehó, vospitátisja vžilišče préžde vik ot Otcá netlínno Róždšahosja, vo spasénije duš nášich.

Hl. 4. Dnes bohovmistímjy Chram, Bohoródica, v chram Hóspodeň privó-dítsja, i Zachária sijú prijémlet: dnes svja-tája svjatých rádujutsja, i lik Ánheľskij táinstvenno torže-stvújet: s nímiže i my prázdnujušče dnes, s Havriílo m vozopiím: rádujsja Blahodátnejá, Hospóď s Tobóju, imíjaj véliju mílošť.

Priídíte vsi vírnii, jedínu neporóčnuju voschválím, ot Prorókov propovídannuju, i v chrám privedénnuju, préžde vik pronarečénnuju Máter', i v poslídňaja líta jávľšujusja Bohoródicu. Hóspodi, molítvami jejá mir tvoj podážď nam, i véliju mílošť.

Sláva: I nýňi: hl. 5. Vozsijá deň rádosten, i prázdnik vsečésten: dnes bo jáže préžde rožděstvá i po rožděství díva prebývši, v chrám Hóspodeň privodítsja: i rádujetsja Zachária stárec, rodíteľ Predtěčev, i vopijét véselo: približisja, predstáteľnica skorbjáščich, v chrám svjatýj, jáko svjata, osvjatítsja v obítelišče Vsecarjá: da veselítsja Jo-akím práotec, i Ána da rádujetsja, jáko prinesóša Bóhu jáko trilítstvujusčuju júnicu, neporóčnuju Vladýčicu: máteri srádujtesja, ďivy vzyhrájte, i neplódy slikovstvújte, jáko otvérze nam nebésnoje cárstvo pronarečénnaja Vsecarica: rádujtesja ľúdije i veselítesja.

Na Stichovnych. Hl. 5. (Podoben: Radujesja živonosnyj Kreste): Rádujtesja nébo i zemľá, nébo úmnoje hrjadúščeje zrjášče v božéstvennyj dom, vospitátisja čésto, Ďivu jedínu i neporóčnuju: k néžze divjásja Zachária vopijáše: dvére Hóspodňa, chráma otverzáju tebí dvéri, rádujuščisja v nem likovstvúj: poznách bo i vírovach, jáko užé izbavlénije priídet projavlénno Isráilevo, i rodítsja iz tebé Boh Slóvo, dárújaj mírovi véliju mílošť.

Privedútsja Carjú ďivy v slid jejá, iskrennija jejá privedútsja Tebí.

Ána božéstvennaja Blahodát jáví, ot blahodáti dán-nuju čistuju Prisoďívu privódit s veselíjem vo chram Bó-zij, prizvávši ití pred néju otrokovícám sviščý nosjáščym, i hlahólušči: pojdí čádo, Dávšemu ta búdi vozložénije, i blahovónnyj thimiám: vnídi v nevchodímaja, i uvížd tájny: i uhotóvisja býti Isúsovo vmístilišče veséloje i krásnoje, podajúščaho míru véliju mílošť.

Privedútsja v veselíi i rádovaníi, vvedútsja v chram Carév.

Vnutr vo chram Bózij, bohovmístimyj Chram vozla-hájetsja, Díva vsesvjatája, i otrokovícy jej nýňi sviščý no-sjášče predchódat: ihrájet rodítelej soprjažénije izrjádnoje, Joakím že i Ána, likovstvújušče, jáko rodiša Tvorcá Róždšuju: jáže likovstvújušči v božéstvennych skíniich, i pitájema rukóju Ánhelovoju, vseneporóčnaja Christá javisja Máti, podajúščaho míru véliju mílošť.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Dnes sobóri vírnych sošédšesja du-chóvňi da toržestvúim, i Bohootrokovícu Ďívu i Boho-ródicu, v chram Hóspodeň privodímu, blahočéstno voschválím, predizbránnu ot vsích rodóv vo obítelišče vsích Carjá Christá i Bóha: ďivy, sviščý nosjášče predidíte, Prisoďívy čtúšče čestnoje proischoždénije: máteri, pečál vsjú otložívše, rádostno sposlídstvujte Máteri Bóha byvájušcej, i rádosti míra chodátaici: vsi úbo rádostno jéže rádujsja s Ánhelom vozopiím Obrádovanňij, prisno moláščejsja o dušách nášich.

Tropar', hl. 4. Dnes blahovolénija Bózija predobražénije, i čelovíkov spasénija propovídanie: v chrámi Bóžii jáсно Ďíva javlájetsja, i Christá vsim predvozviščájjet: toj i my velehlásno vozopiím: rádujsja, smotrénija Zíždíteleva is-polnénije. 3.

Na Utrení.

Na Boh Hospod': Dnes blahovolénija: 3.

1. Sidalen. Hl. 1. (Podob.: Lik Anhel'skij): Právednych plód Joakíma i Ánny prinósitsja Bóhu vo svjatilišče svjatóje,

plóti ju mladénstvujušči, Pitátelnica žizni náseja: júže blahosloví svjaščénnyj Zachária. Sijú vsi jáko Máter' Bóžiju vírno da ublažím.

Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen. Hl. 4. (Podob.: Udivisja Josif): Prězde začátija čístaja osvjatilasja jesí Bóhu, i róždšisja na zemlí, dar pri neslásja jesí nýňi Jemú, ispolnájušči otéčeskoje obiščánije: v božéstvenním že chrámí, jáko súšči božéstvennyj chram, ot mladénstva čísti so sviščámi svitlymi otdaná bývši, javílasja jesí prijátelišče nepristúpnaho i božéstvennaho Svíta: velíko voístinnu predšéstvije tvoje, jedína Bohonevisto i Prisnođivo.

Sláva: I nýňi: tojže.

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanje: Veličájem ta, presvjatája Ďivo, bohoizbránaja Otrokovice, i čtém v cérkov Hóspodňu vchoždénije tvoje.

Stichi: Vélij Hóspod' i chválen ziló v hráđi Bóha nášeho, v horí svjatíj Jehó. — Preslávna ja hlahólašasja o tebí, hráde Bóžij.

Svjatá Cérkvi Tvojá, dívna v právđi. — Sijá vrata Hóspodňa, právednii vnidut v ňa.

Predstá Caríca odesnúju Tebé. — Privedútsja Carjú dívky v slíd jejá.

Slýši Dščí i vízď i prikloní úcho Tvoje. — Sehó rádi lúdi je ispo vídatsja Tebí v vík, i vo vík víka.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3.

Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Povelínnoe tajno): Da rádujetsja David pisnopísec, i da likovstvújet Joakím so Ánnoju: jáko plód svjatýj iz níh proizýde, María svítonósnaja, božéstvennaja sviščá, i rádujetsja vchoďášči v chrám: júže i zrja blahosloví Varachiín sýn, i rádujasja vzyváše: rádujsja čúdo vsemirnoje.

Sláva: I nýňi: tojže. Ot júnosti mojeja: — Prokimen, hl. 4.
Slyši Dšči i vížd, i prikloní úcho Tvojé.

Evanhelije ot Luki, zač. 4.

Po 50. Psalmi vmisto: Molitv radi prečistyja: Sláva: Hl. 2.
Dnes Chram oduševlennyj, i velikaho Carjá, v chram vchódit, Tomú uhotóvatisja v božéstvennoje žilíšče: lúdi je veselitesja.

I nýňi: tojže

Stichira, hl. 4. Dnés bohovmistímij Chrám: (zri str. 443).

Irmosi Kanona Hl. 4. Otvérzu ustá mojá: (zri str. 371).

Hl. 1. *1. Pisň pobidnuju poim vsi Bohu, sotvoršemu divnaja čudesá, myšceju vysokoju, i spasšemu Israila, jako proslavisja.

Katavisja. Christós raždájetsja: (zri na Roždestvo Christovo.)

3. Tvojá pismoslóvcy: Bohoródice, živýj i nezavístnyj istóčnice, lik sebí sovokúplšyja duchóvno utverdí, v čestním Vchoždénii tvojém, víncév slávy spodóbi.

*3 Da utverditsja serdce moje v voli Tvojej, Christe Bože, iže nad vodami nebo utverždej vtoroje, i osnovavyj na vodach zemľu, Vsemohij.

Sidalen. Hl. 4. (Podoben Udivisja Josif): Vozopij Davíde, čo sej nastojáščij prázdnik: júže vospíl jesí inohdá v knízi psalomstij jáko dščer', Bohootrokovícu i Ďívu, privedútsja, reče, Carjú táinstvenno đívy v slíd jejá, i bližnija jejá: i diven sođilaj i vsemíren prázdnik zovúščym: Bohoródica nám predstá, spasénija chodátaica.

Sláva: I nýňi: Neporóčnaja áhnica i neskrévnyj čertóh, v dóm Božij Bohoródica Mariám s veselíjem vvódiťsja preslávno: júže Ánheli Božíi dorinósjat vírno, i vsí vírnii blažát prísno, i blahodárstvenno pojút jej neprestánno véliim hlásom: náša sláva i spasénije ty jesí, Vseneporóčnaja.

4. Neizslídnij Božij sovít, jéže ot Ďívy voploščénija tebé Výšňaho, prorók Avvakúm usmotrjája, zovjáše: sláva silí Tvojéj Hóspodi.

*4. Duchom providá Proroče Avvakume Slovese voploščénije, propovidal jesí, vopija: vnehda približitisja lítom, poznáješisja, vnehda priiti vremeni, pokažešisja: slava silí Tvojej Hóspodi.

5. Užasóšasja vsjáčeskaja v čestním vchoždénii tvojem : tý bo neiskusobráčnaja Ďivo, vnútr vošlá jesí v chrám Božij, jákože čistijšij Chrám, vsím vospivájuščym fá mír podavájuščaja.

*5. Svitlyj nam vozsijaj svit prisnosuščnyj, utreňujuščym o sudbach zapovidej Tvoich, Vladyko čelovikolúbče, Christe Bože naš.

6. Božéstvennoje sijé i vsečestnoje: (zri str. 372).

*6. Proroka Jonu podražaja vopiju: život moj Blaže svobodi iz tli, i spasi mja Spase mira, zovušča: slava Tebi.

Kondak, hl. 4. Prečistyj Chrám Spásov, mnogocínnyj čertóh i Ďiva, svjaščénnoje sokróvišče slávy Bóžija, dnés vvódiťsja v dom Hóspodeň, blahodát sovvoďášči, jáže v Dúsi božéstvennom: júže vospivájut Ánheli Božíi: sijá jest selénije nebésnoje.

Ikos: Neizrečennych Božíich i božestvennych tain zrja v Ďivi blahodát javľajemuju, i ispolňajemuu jávstvenno, radujusja: i obraz razumíti nedoumijusja strannyj i neizrečennyj: kako Izbrannaja čistaja jedina javisja pače vseja tvári vidímjya i razumívajemjya? Ťimže voschvaliti choťa siju, užasajusja zilo, umom že i slovom: obače derzaja propovidaju i veličaju: sija jest selenije nebesnoje.

7. Ne poslužiša tvári (zri str. 372).

*7. Pešč Spase orošašesja, otrocy že likujušče pojachu: Otcev Bože, blahosloven jesí.

8. Slýši otrokovíce Ďivo čistaja, da rečét úbo Havriil sovít Výšňaho drévnij ístinnij, búdí k prijátiju hotóva Bóžiju: tobóju bo Nevmistímjy s čelovíki požívé: tím i rádujasja vopijú: blahoslovíte vsja dílá Hóspodňa Hóspoda.

*8. Jehože užasajutsja Ánheli i vsja voinstva, jako Tvorca i Hóspoda, pojte svjaščennicy, proslavíte otrocy, blahoslovíte ľudije, i prevoznosíte vo vsja víki.

Pripiv: Ánheli vchoždénije Prečistjya zrjášče, udivíšasja: káko Ďiva vchódiť vo svjatája svjatých.

9. Jáko oduševlénnomu Bóžiju Kivótu, da níkákože kósnetsja ruká skvérnych: ustní že vírnych Bohoródiči nemólčno hlas Ánhela vospivájušče, s rádstijju da vopijút: ístíno výšši vsich jesí, Ďivo čistaja.

Druhij Pripiv: Veličáj duše mojá priveděnnuju v cěrkov Hóspodňu, i blahoslověnnuju rukámi jerějevymi.

*9. Svitonosnyj oblak, v oňže vsich Vladyka, jako dožd s nebese na runo, snide, i voplotisja nas radi byv čelovik, Beznačalnyj, veličajem vsi jako Mater' Boha našeho čistuju.

Svitilen. (Podoben Ženy uslyšite): Južé dréve predvozvistí proróceskoje soslóvije stámnu i žézl i skrižál, i nesíkomuju hóru, Mariju bohootrokovícu, vírno da voschválím: dnes bo vvódiťsja vo svjatája svjatých, vospitáťsja Hóspodu. 3.

Na Chvalite: Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov): Sviščenósicy dívy, Prisoďívu svítlo provoždájúšče, prorócestvujut ístinno Dúchom búduščeje: chram bo Bóžij Bohoródica súšči, v chram so slávoju dívstvennoju, mladěnstvujúšči, vvódiťsja.

Obiščánija svjatáho i plod blahoslávnyj Bohoródica voístinnu javísja míru, jáko vsich prevýššaja: jáže blahočéstno privodíma v chram Bóžij, molítvu róždšich ispolňájet, sobludájema Božéstvennym Dúchom.

Nebésnym vospitána, Ďivo, chlíbom vírno v chrámí Hóspodni, rodilá jesí míru žízni chlíb Slóvo: Jemúže jáko chram izbránnij i vseneporóčnyj predobručilasja jesí Dúchom táinstvenno, obručená Bóhu i Otcú.

Da otvérzetsja dver bohoprijátneho chráma: Chram bo vsich Carjá i Prestól dnes so slávoju vnutr prijem Joakím vozlahájet, osvjatív Hóspodu, ot nehó izbránnuju v Máter Sebí.

Sláva: I nýňi: Hl. 2. Dnes v Chram privódiťsja vseneporóčnaja Ďíva, vo obitelišče Vsecarjá Bóha, i vsejá žízni nášeja pitátela: dnes čistíjšaja Svjatýňa, jáko trilítstvujúščaja júnica vo svjatája svjatých vvódiťsja. Toj vozopím jáko Ánhel: rádujsja jedína v ženách blahoslověnnaja.

Na Liturgii.

Vchodnoje: Priidíte poklonímsja... Spasí nas Sýne Bóžij, molítvami Bohoródicy pojúščya ti. Allilúja.

Tropar', hl. 4. Dnes blahovolénija Bóžija: (zri str. 444).

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 4. Prečistyj Chram: (zri str. 447).

Prokimen, hl. 3. Velíčit dušá mojá Hóspoda, i vozrádovasja duch moj o Bózi Spasí mojem.

Apostol. K Jevréjem poslánija svjátaho Apóstola Pávla čténije, zač. 320. (zri str. 374).

Evanhelije ot Luki, zač. 54.

Vmisto Dostojno: Pripiv i Irmos 9. (zri str. 447).

Pričasten: Čášu spasénija priimú, i imja Hóspodne prizovú. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 8. (Podoben: O preslavnaho čudese): O preslávneho čudesé: predpisújetsja nýňi búduščeje nezrečénnoje, vo óbrazich dnes vidimych razumivájemo: svit bo mírovi božéstvennyj vozsjávši, nevísta privódiťsja k cérkvi božéstvennijšej: júže voschválím jáko chram Bóžij presvítlyj, svjatýj i svitozárnyj, svitodáťeľa Christá.

Voístinnu načátok bohoprijáten, Joakím múdryj so Ánoju prinesósta, Spodóblšemu božéstvennyj plod dáti im, Bohootrokovícu Dívu Maríju jávi: jejúže skórbí otnásja dolh. Júže vospoím blahočéstno veseláščesja: rádosti bo chodátaica ta byst všemú míru.

Hrjadíte, táinstvenno stecémsja, i prednačném nýňi, sviščámi víry ukrašájemi, Dívy predšéstvije: vo chram Bóžij bo slávno vchódit, obručená Christú vsich Carjú. Jejáže prázdnujem krásnoje toržestvó, bohólípno vsi nasyščájemi vchódom tojá.

Hl. 2. (Podoben: Jehda ot dreva): Rozhá lozý žiznennyja slávnyj Filimóne syj, vinó iskápal jesí božéstvennaho poznánija, súščym v boľizni duší: i serdcá vozveselil jesí svítujuščaja lésti omračénijem, i oderžímaja tmóju idoloneístovstva. Tímže veseláščesja pámjat tvojú bohozárnuju toržestvújem.

Hrad ta Gázskij počítájet, svit poznánija blažénne, tobóju uzriv: Kolossáje že božéstvennoje tvojé tílo, jákože

bohátstvo imúšče, objémlut vračevánija, i istočájušču blahodáf vsehdá. Ťímže soveršájuščii pámjaf tvojú, sochraňájemsja ot bid, Filimóne slávne, molítvami tvoími.

Víroju so Apfíjeju čestnóju, Archíppa múdraho jerárcha, voschválím: pojúšče Filimóna i Onísima, svjaščénnyja bohoprovidníki, čestnýja učíteli, leš mnogobóžnuju iskorenívšyja slóvom, i nasadívšyja vsim znánije ístiny, čtúščym tich blahočéstno pámjaf vsehdá.

Sláva: I nýňi: Da rádujetsja dnes nébo: (zri str. 442).

Na Stichovnych. Hl. 2. (Podoben: Dome Jefrathov): Dnes psalómski sobór đivstvennyj, sviščý vozžéhše, svitlo predchódat jedínij Vseneporóčnij.

Privedútsja Carjú đivy v slíd jejá, ískrennija jejá privedútsja Tebí.

Hóru mýslennuju, trapézu božéstvennuju, most i stámnu, Proróče prijémli: jedínu Vseneporóčnuju.

Privedútsja v veselii i rádovanii, vvedútsja v chram Carév.

Dvéri svjatilíšča otvérž, Zachárije Proróče, prijémli ístinno Bóžiju Máter', i jedínu Prísnođivu.

Sláva: I nýňi: Dnes v Chram privódišja: (zri str. 448).

Po Nýňi otpuščaješi: Tropar' Apostolom, hl. 3. Apóstoli svjatíi, molíte milostivaho Bóha, da prehríšénij ostavlénije podáš dušám nášym.

Sláva: I nýňi: Dnes blahovolénija Bóžija: (zri str. 444).

6-ho (19-ho) Decembrija.

Sv. Otca Nikolaja.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodí vozzvach: Hl. 2. (Podob. Jehda ot dreva): V Mírích poživ čúvstvenno, míro voístinnu javílsja jesí; mírom pomázavsja úmnym, svjáte Nikólaje, svjatíteľu Christóv, i blahoucháješi líca víroju i ľubóviju tvojú vseslávnoju pámjaf soveršájuščích prísno, razrišája bid i napástej i skorbéj sích ótče, k Bóhu tvoími molítvami.

Pobídy tezoimenít voístinnu, vírnym ľúdem javílsja

jesí v napástech krípok, svjáte Nikólaje, svjatíteľu Christóv; vezdí bo prizyvám býstro predvarjáješi, ľubóviju pritekajúščich pod krov tvoj: ty bo vo dne i nóšči vírnym javľajasja, spasáješi ot napástej i obstojánij.

Javilsja jesí Konstantínu carjú; i Avláviju vo sni, i sim strách vloživ, síce tím rekl jesí: razrišíte úbo vskóri, jáže deržité svjazannyja v temnici: nepovínni bo suť bezzakónnaho zakolénija: obáče ášče preslúšaješi mené, molbú sotvorjú Carjú na ta, ko Hóspodu molásja.

Vélij zastúpnik i téplyj v bidách obrítajúščymsja jesí slávne, svjáte Nikólaje, svjaščennopropovidniče Christóv, súščym na zemi, i plávajuščym, súščym daléče i bliz obrítajúščymsja, jáko ziló mílostivníjšij, i molébnik krípkij. Tímže sošédšesja vopijém: molísja k Hóspodu, jáko da vsjákahe izbávimsja obstojánija.

Hl. 2. (Podob.: Kíimi pochválnymi): Kíimi pochválnymi víncý, uvjazém Svjatíteľa, plótiju v Mírích súšča, i duchóvno vsim dostizájušča, čísti tohó ľúbjaščym: vsich predstátela i zastúpnika i vsich skórbnych utíšíteľa, i vsich súščich v bidách pribížišče, blahočéstija stolpá, vírných pobórnika, jehóže rádi šatánija vrahóv Christós nizloží, imíjaj véliju mílost.

Kíimi písnennymi pínií pochválím svjatíteľa? nečéstija protivoborcá i blahočéstija pobórnika: cérkve pervostojátela, velíkaho zastúpnika že i učíteľa: vsja zloslávnyja posramľajušča: potrebitela Árijeva, i tohó posóbnikov? jehóže rádi sich šatánije Christós nizloží, imíjaj véliju mílost.

Kíimi proróčeskimi písními pochválím svjatíteľa, íže daléče súščaja provídašča, i otstojášča jáko bliz súšča proróčestvujušča nelóžno: i vsju vselénnuju nazirájušča, i vsjá obídomyja izbavľajušča, vo sni javľšasja Carjú Bohomúdrumu, i svjazannyja zakolénija neprávédnaho izbavľša i dárujušča véliju mílost.

Sláva: Hl. 6. Svjatíteľej udobrénije, i Otcév slávu, istóč-

nika čudés, i virnych zastúpnika velíkaho, sošédšesja, o prazdnolúbcy! písnennymi pochvalámi vospoím, hlahólušče: rádujsja Mírjanom chraníteľu, i pervosidáteľu čestnýj, i stólpe nepodvížimyj: rádujsja svitílničie vsesvítlyj, iže mírskíja koncý prosviščája čudesý. Rádujsja skorbjáščich božéstvennaja rádoste, i obídimych téplyj predstáteľu: i nýňi vseblážénne Nikólaje, ne prestáj molásja Christú Bóhu, o víroju i ľubóviyu čtúščich prisnorádostnuju, i vseprázdenstvennuju pámjaf tvojú.

I nýňi: Vertépe blahoukrasisja, Áhnica bo hrjadét čre vonosjášče Christá: jáslí že podimíte, slóvom razrišívšaho ot bezslovésnaho đíjánija nas zemnoródných: pástyrije svirjájušče sviditelstvujte čudesí strášnomu, i volsví ot Persidy zláto i liván i smírnu Carjú prinesíte: jáko javísja Hóspod' iz Đívy Mátere. Jemúže i priníkši rábski Máti poklonísja, i príviščáše k deržimomu na objátiich jejá: káko vsijálsja jesí mňi, ilí káko prozjábl jesí vo mňi, Izbáviteľu mój, i Bóže.

Vchod. — Prokimen dne.

Pritčej čtenije. Hlava 3. Pamjaf pravednaho s pochvalami, i blahoslovenije Hospodne na hlavi jeho. Blažen čelovik, iže obrite. premudrost: i smerten, iže uvidí razum. Lučše bo siju kupovati neželi zlata, i srebra sokrovišča. Čestnijša že jest kamenij mnogocinnych, vse že čestnoje nedostojno jeja jest. Dolhota bo dnej i ľita života v desnici jeja, v šuici že jeja, bohatstvo i slava: ot ust jeja ischodit pravda, zakon že milost' na jazyci nosit. Poslušajte ubo mene, o čada, čestnaja bo reku: i blažen čelovik, iže puti moja sochranit: ischodí bo moi, ischodí života i uhotovľajetsja chofinije ot Hospoda. Seho radi moľu vas, i predlahaju moj hlas synovom čelovičeskím: jako az premudrost' ustroich, sovit i razum i smysl az prizvach. Moj sovit i utverždenije, moj razum: moja že kripost'. Az mene ľubjašcyja ľubľu, iščuščii že mene obrjaščit blahodať. Razumíjte ubo nezlobivii kovarstvo: nenakazannii že prilahajte serdca.

Poslušajte mene i paki, čestnaja bo reku, i otverzu ot usten pravaja: jako istiňi poučitsja hortañ moj, merzski že predomnoju ustny lživyja. S pravdoju vsi hlaholi ust moich: ničože v nich stropotno, niže razvraščenno. Vsja prava razumivajuščym, i prosta obritajuščym rozum. Naučaju bo vas istiňi, da budet o Hospođi nadežda vaša, i ispolnitesja Ducha.

Pritčej čtenije. Hlava 10—11. Usta pravednaho kapľut premudroš, jazyk že pravednaho pohibnet. Ustňi mužej pravednych kapľut blahodati, usta že nečestivych razvrašča-jutsa. Mirila lstivaja merzosoť pred Hospodem: vis že pravednyj prijaten Jemu. Idiže ašče vnidet dosaždenije, tamo i bezčestije: usta že smirennych poučajutsja premudrosti. Soveršenije pravych nastavit ich, i popolznovenije otricajuščichsja upaset ich. Ne poľzujut iminija v deň jarosti, pravda že izbavit ot smerti. Umer pravednyj, ostavi raskajanje: naručna že byvajet i posmijatelna nečestivych pahuba. Pravda neporočnaho ispravľajet puti: v nečestije že padajet nepravda. Pravda mužej pravych izbavit ich: bezsovitijem že plňnajutsja bezzakonni. Skončavšusja mužu pravednu, ne pohibnet nadežda: pochvala že nečestivych pohibnet. Pravednik ot lova ubihnet, vmisto že jeho predajetsja nečestivij. Vo usťich nečestivych siť hraždanom, čuvstvo že pravednych blahospišnoje. Vo blahich pravednych ispravitsja hřad, i v pohibeli nečestivych radovanije. Vo blahich pravednych, vozvysitsja hrad: usťy že nečestivych raskopajetsja. Ruhajetsja hraždanom lišennyj razuma, muž že mudryj bezmolvijje vodit.

Premudrosti Solomoni čtenije. Hlava 4. Pravednik ašče postihnet. (zri str. 391).

Na Litii, hl. 2. Právilo víry i óbráz krótosti, javi ta stádu tvojemu Christós. Boh, Svjatíteľu Nikólaje: v Mirich úbo blahouchájušču ti, vsjúdu sijájut svitlo božéstvennaja tvoja ispravlénija, sírych i vdovic predstáteľu: tímže molisja neprestánno, spastí dúsy nášja.

Ótče Nikólaje, miropolóžnica moščěj tvoích Míry obohaščájet, v níhže i svjazannyja, neprávedno osužděnyja, vo sni carjú viđinijem tvoím javísja, svobodíl jesí ot smérťi, i uz i temnicy: no i nýňi, jákože tohdá, i prisno viđinijem tvoím javísja, moláj o dušách nášich.

Ótče Nikólaje, ášče i Mírskaja straná molčít, no mir ves íže tobóju prosviščěnyj, míra že blahouchánii, i čudés mnóžestvy vzyvájet blahochválnymi písňmi: i spásšisja tobóju osužděnni, s súščimi v Mírích, i my pojúšče vopijém: molí spastísja dušám nášym.

Hl. 4. Ótče Nikólaje, Presvjatáho Dúcha miropolóžnica syj, jáko v Mírích blahoucháješi božěstvennymi aromáty: Christóvym bo Apóstolom podobnik byv, vselěnnuju obchódiši slovesý čudés tvoích. Tímže i dálnym jáko bliz, v sni javlájasja, ot smérťi izbavláješi, íže neprávednym sudóm umrěti imúšcyja, spasája preslávno ot bid mnóhich prizyvájuscyja ta. Tímže i nas ot nachodáščich lútych svobodí, tvoími molítvami, prisno voschvalájusčich ta.

Hl. 8. Dóblestej tvoích, prepodóbne Ótče, plod prosvítíl jest vírnych serdcá: kto bo slýšav bezmírnoje tvoje smirěnije, terpíniju ne udivísja? jěže k níščym tíchosti, k skorbjáščym utišěniju? vsja bohólipno naučil jesí, Svjatítelju Nikólaje. I nýňi neuvjadajemym vıncém uvjazlsja jesí: molísja o dušách nášich.

Na chvalú potěkl jesí Hóspodnu, Nikólaje, vo vrěmennij žizni: i Toj ta proslávi na nebésňij i ístinňij žizni: tímže derznovénije stažáv k Nemú, molí spastí dúšy nášja.

Sláva: Hl. 6. Blahij rábe, i vírnyj dílatelju vinohráda Christóva: ty i fahotú dnevnúju poněsl jesí, ty i dánnyj tebí talánt vozrastíl jesí, i po tebí přisědšym ne zavídíl jesí: tímže vratá nebésnaja otverzóšasja tebí: vnídi v rádstvó Hóspoda tvojeho, i molí o nas, svjáte Nikólaje.

I nýňi: Síone toržestvúj, Jerusalime veselísja, hráde Christá Bóha, podimí Žizdítelja v vertěpi i jáslech vmiščá-

jemaho: otvórzite mi vratá, i všed v ňa, uzrjú jáko mladenca pelenámi povivájemaho, dlániju že soderžáščaho tvar', Jehóže pojút Ánheli neprestánnym hlásom, žiznodávca Hóspoda, spasájuščaho rod naš.

Na Stichovnych. Hl. 5. (Podob.: Radujsja postnikov): Rádujsja svjaščénnaja glavó, čistyj dobrodítelej dóme: božestvenňijšaho svjaščénstva právilo, pástyrju velíkij, svitilničesvitlíjšij: íže pobídy nosjá ímja, i moláščymsja milostiven prekloníteľ, prinicájaj k nemoščných prošénijam: izbávitelu hotóvíjšij, chraníteľu spasíteľnyj, vsim víroju čtúščym vse-slávnuju pámjať tvojú: Christá molí preblažénne, nizposláti míru véliju milosť.

Čestná pred Hóspodem smert prepodóbných Jehó.

Rádujsja svjaščénňijšij úme, Trójcy čistoje obitálišče, stólpe cerkóvnij, vírnych utverždénije, pobíždájemym pomošč: zvizdó, íže síjánmi blahoprijátných tvoích molítv razorjáaj napástej že i skorběj tmu vsehdá, Svjatíteľu Nikólaje: pristánišče tíchoje, v néže prítekájušče trevolnénmi žitijá oderžímii spasájutsja: Christá molí, dušám našym dáti véliju milosť.

Svjaščénnicy Tvoí oblekútsja v právdu, prepodóbnii Tvoí vozrádujutsja.

Rádujsja révnosti božestvennyja ispólnivyjsja, i navedénija zla izbávl neprávedno imúščích umréti, predstánijem strášnym i sna zapreščénmi: istóčnice istočájaj v Mírích Nikólaje míro bohátno, i dúšy napajájuščeje, smrády že strastěj othoňájuščeje: meč plévely prélesti posikájuščij, lopáta razvivájuščaja Árijeva plévelnaja učénija: Christá molí, nizposláti dušám našym véliju milosť.

Sláva: Hl. 6. Čelovíče Bóžij, i vírnyj rábe, sluhó Hóspodeň, múžu želánij, sosúde izbránnij, stólpe i utverždénije cérkve, cárstvija naslídniče: ne premolči vopijá za ny k Hóspodu.

I nýňi: Beznevístnaja Ďívo, otkúdu prišlá jesí? kto

rodívjyť ta? któ i máti tvojá? káko Ziždítela nósiši na rukú? káko ne rastlílasja jesí utróboju? O velikich pre-slávnych na tebi strašnych táinstv, na zemlí soveršájemych zrim, Vsesvjatája! i preduhotovľajem dostójnyj tebi dolh: na zemlí vertép, i ot nebés prósím podáti zvizdú: i volsví že prichódat ot vostókov zemlí k západom, víditi čeloví-českoje Spasénije, vo jáslích pelenámi povivájemoje.

Tropar', hl. 4. Práviló víry i óbraz krótosti, vozderžá-nija učítela, javí ta stádu tvojemú, jáže veščej Ístina: sehó rádi sťažál jesí smirénijem vysókaja, niščetóju bohátaja: Ótče Svjaščennonáčalniče Nikólaje, molí Christá Bóha, spa-stísja dušám nášym. 2. — Bohorodice Dívó: 1.

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar': Práviló víry: 2.

Sláva: I nýňi: Jéže ot víka utajénnoje: (zri str. 77.)

1. Sidalen. Hl. 1. (Podob.: Hrob Tvoj Spase): V Mírích živýj čúvstvenňi, Jerárše, mírom razúmno duchóvnym javílsja jesí pomázan, Ótče Nikólaje: tímže míry čudés tvoich mir oblahovónil jesí, míro prisnotekúščeje prolivája mírnymi tvoími blahovónnymi slovesý, i pámjatiju tvojeju.

Sláva: Oblistaváješi na zemlí čudés lučámi, Nikólaje múdre, i dvížeši vsják jazýk na slávu že i chvalú na zemlí ta Proslávľšaho: Jehóže molí, vsjákija núždy izbávitísja pámjat' tvojú víroju i ljubóviju počítájuščym, Otcév izbránije.

I nýňi: Vsich Tvorcá, Bóha že i Sodítela, vseneporóč-naja Čístaja, Dúchom Božéstvennym v ložesnách začalá jesí, i tľínija kromí rodilá jesí: Jehóže slávjašče, ta vospí-vájem Dívó, jáko palátu Vsecarjá i míra zaščiščénije.

2. Sidalen. Hl. 4. (Podob.: Javílsja jesí): Vírnym predstáteľ-stvuješi, pokrývája i sobľudája týja, Blaženne, vsjákija skórbí izbavľája jávi, Jerárchov krasnijšaja slávo i chvaló, Nikólaje prepodóbne.

Sláva: Hl. 8. (Podob.: Premudrosti i slova): Istóčnik čudés Ótče

múdre, prijém ot Hóspoda, vsim vírnym istočáješi, Blažénne, medotóčnyja vódy: jáko bo pástyr' syj i propovídník víry, ístinnaho Pástyrja slovesá soblúl jesí: tímže derznovénije k Nemú ímija, čelovíki spasl jesí ot smérti, Nikólaje, Jerárše blažénne: molí Christá Bóha, hrichóv ostavlénije podáti čtúšcym íubóviju svjatúju pámjaf tvojú.

I nýňi: V tínu vpád hrichóv, i níst mňi postojánija, lúfi potopí mja búrja prehrišénij: no jáko róždšaja Slóvo, jedínaho čelovikolúbca, na mja rabá tvojehó prízri, i ízbávi mja vsjákaho hrichá, i strastěj dušetlínnych, i vsjákaho ozloblénija lukávaho ubíjcy, Bohoródice neiskusomúžnaja: molí Christá Bóha, hrichóv ostavlénije dáti mňi: ta bo naděždu ímam, rab tvoj.

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanije: Veličájem ta Svjatíteľu Christóv Nikólaje, i čtém svjatúju pámjaf tvojú: ty bo móliši o nas Christá Bóha nášeho.

Stichi: Uslýšite sijá vsi jazýcy, vnušíte vsi živúščii po vselénňij. — Ustá mojá vozhlahóľut premúdrost', i poučénije sérdca mojihó rázum.

Blahovístich právdu v cérkvi velícij. — Uslýšati mi hlas chvalý Tvojejá, i povídati vsja čudesá tvojá.

Ustá právednaho poučátsja premúdrosti, i jazýk jehó vozhlahóľet sud. — I jazýk moj poučítsja právdí Tvojej, ves deň chvalí Tvojej.

Slávoju i čéstiju vinčál jesí jehó. — Blažení živúščii v domú Tvojem, v vik víka voschváľat Ťa.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3.

Pripiv bolharskij: Priidíte vsi zemnoródnii, voschváľim Jerárcha Nikólaja: Mírjanom nastávnika.

Sídalén. Hl. 5. (Podob.: Sobeznačalnoje): Premúdraho Jerárcha voschváľim, jáko tépla v bidách i v skórbech súšča ot Bóha pomóščnika i zaščítника, vsi Nikólaja vírnii bohonó-

snaho blahočestno: móľitsja bo Hóspodu o viroju tvorjáščich i pojúščich božéstvennuju pámjaf jehó.

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Skoro predvari): Predstáteľ tepljšíj cérkve Christóvy pokazáľsja jesí Nikólaje, i jeresěj bezbóžnaja učénija razrušája so derznovenijem, i právilo pokazáľsja jesí vsim pravoslávija, o vsich moľásja posľidujuščich tvoím božéstvennym učénijem i nakazánijem.

I nýňi: Skóro priimi Vladýčice molitvy nášja, i sijá prinesí tvojemu Sýnu i Bóhu Hospozé vseneporóčnaja: izbávi obstojánij k Tebí pritekájuščyja, sokruší bohátstva, i nizloží dérzosť voorúžájuščichsja bezbóžnych, Prečístaja, na rabý tvojá.

Ot júnosti mojejá:

Prokímen, hl. 4. Čestná pred Hóspodem sméřt prepodóbných Jehó.

Evanhelije ot Joanna, zač. 36.

Po Psalmi 50. Stichira, hl. 6. Nasľidniče Bóžij, sopričástniče Christóv, služíteľu Hóspodeň svjáte Nikólaje, po ímeni tvojemu táko i žitijé tvojé: sprosijá bo sidíni rázum, svidítelstvovaše svítlosť licá tvojehó dušévnoje nezľóbije, izvístvovaše krótosť slóva molčalivoje: žízň tvojá slávna, i uspénije so Svjatými: molí o dušách nášich.

Irmosi Kanonov. Kanon Bohorodicy: Hl. 1. Písň pobídnuju: (zri str. 446.)

Kanon Nikolaja: Hl. 2. *V hlubiňi postla drevle: (zri str. 63.)

Katavasija: Christós raždájetsja: (zri na Roždestvo Christ.).

Po 3. písni: Sidalen, hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Vozšéd na vysotú dobroďiteľej, i božéstvennymi ottúdu Ótče ozarivsja sijánii čudés, presvítel voístinnu javilsja jesí mírovi pástyr', nam v napástech syj predstáteľ nepobidím: tímže preslávno vrahá pobidiv, lžu othnál jesí, i čeloviki spásľ jesí ot sméřti, Nikólaje: molí Christá Bóha, hrichóv ostavlénije darováti čtúščym ľubóviju svjatúju pámjaf tvojú.

Sláva: Rikú iscléniť obilňi izlivájuščuju, i istóčnik fa

čudés neoskúdnyj pokazá, Nikólaje, mílosti Bézdna: tážkimi bo nedúhami hórce družímii, i zloklučénmi žitijá lúti múčímii, vsjákija skórbí cilébnuju voístinnu obrítájut líčbú, téploje tvoje zaščišćenije. Sehó rádi vopijém ti: molisja Christú Bóhu, prehrišenij ostavlénije darovátí prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat tvojú.

I nýňi: Jáko Ďívu i jedínu v ženách: (zri str. 403.)

*5 Posvišćenije vo tmi ležaščich, spasenije otčajannyh, Christe Spase moj, k Tebi utrenňuju Carju mira, prosvití mja sijanijem Tvoim: inoho bo razvi Tebe Boha ne znaju.

Po 6. písni: Kondak, hl. 3. V Mírích, Svjáte, svjaščennodijstviteľ pokazálsja jesí: Christóvo bo, Prepodóbne, Evanhélie ispólnív, položil jesí dúšu tvojú o ľúdech tvoích, i spasl jesí nepovínnyja ot smérťi: sehó rádi osvjatílsja jesí jáko velikij táinnik Bóžija blahodátí.

Ikos. Vospoim nýňi Svjatiteľa písňmi, Mírskim ľudem pastyrja i učiteľa, da molítvami jeho prosvitímsja: se bo javisja čist ves, netľínen duchom, Christu prínosja žertvu neporočnu, čistu, Bohu blahoprijatnu, jako Svjatiteľ očišćen i dušeju i filom: tímže syj istinno cerkve predstateľ i poborník seja, jako velikij táinnik Božija blahodati.

*7. Obrazu zlatomu na poli Deiri služimu, trije Tvoí otrocy nebrehoša bezbožnaho velinija: posreďi že ohňa vverženi, orošajem pojachu: blahosloven jesí Bože otec našich.

*8. V pešč ohnennuju k Otrokom jevrejskim snizšedšaho, i plameň v rosu preložšaho Boha, pojte ěila jako Hospoda, i prevoznosite vo vsja viki.

9. Živoprijémnyj istóčnik prisnotekúščij, svitonósnij svitilnik blahodátí, chram oduševlénnyj siň prečístuju, nebesé i zemlí prostránňijsuju, Bohoródicu, vírnii veličájem.

Svitilen. (Podoben: Ženy uslyšite): Velíkaho Archipástyrja i Jerárcha vsí, predsídáteľa Mírlíkijškaho, Nikolája voschválím: mnóhi bo múži spasé neprávedno umréti imúščyja, i carjú javľájetsja so Avlávijem vo sní, rišája neprávednyj sud.

Sláva: Veľmí ťa proslávi v čudesích Hóspodĕ, i živa i po koncí, Jerárše Nikólaje: kto bo ot ľubvé víry tókmo svjatóje tvoje ímja prizovét, i ne ábije uslyšán tépla ťa predstáteľa obrítájet?

I nýňi: Múdrost ipostásnuju i Slóvo presúščestvennoje, i vračá vsich Christá róždši, Ďivo, hnojénija i jázvy duší mojejá iscili, lútyja i mnohovrémennyja, i sérdca mojehó strastnája pomyslénija umertví.

Na Chvalite. Hl. 1. Vozzrív neuklónno na vysotú rázuma, i uzrív nejavlénno premúdrosti hlubinú, tvoími učěňmi mír obohatil jesí, Ótče; o nas prísno molísja Christú, Svjatíteľu Nikólaje.

Čeloviče Bózij, i vírnyj uhódniče, i stroíteľu Tohó táin, i múžu želánij duchóvnych, stólpe oduševlěnnij, i vdohnověnnij óbráz: jáko božěstvennoje bo sokróvíšče ta Mírskaja cěrkov čudáščisja prijála jest, i molitvěnnika o dušách nášich.

(Podoben: Nebesnych Činov): Cerkóvnyja cvity oblítája, jákože pteněc výšňaho hñždá ánhel'skaho, Nikólaje treblaženne, zověši prísno k Bóhu o vsich nas íže v núžnych bidách i iskušěniich, i izbavľaješi molitvami tvoími.

Svjaščěnnija odězdy krasotú, đijatěľnymi sođilal jesí dobrođitelmi svitľíšuju, Ótče bohonóse: tímže nam svjaščěnnodíjstvuješi dívňaja, slávnych čudės svjaščěnnodíteľu, lútych izbavľája ny.

Nevídimych dobróty prochoďá, strášnuju ónu razumil jesí slávu svjatých, svjáte: tímže nam neběsnaja slovesá prisnoživótnych ónych viďinij javľaješi, svjaščěnníšij Ótče.

Jáko v sní predstál jesí blahočestívomu carjú, i úzniki Ótče ot směrti izbávil jesí: molísja neprestánno, jáko da i nýňi molitvami tvoími izbávimsja ot iskušěnij i bid i bolíznej, dostójno blahochválaščii ta.

Sláva: Hl. 5. Vostrúbim trubóju písnej, vzyhrájem prázdenstvenňaja, i likovstvúim rádujuščesja, v molěbnoje toržestvó bohonósnaho Otcá: cárije i kňázi da stekútsja, i íže sónnym strášnym javlěnijem carjá prepirájušča, nepovínno deržimyja tri otpustíti vojevódy, da vospojút: pástyrije i učítelije, dóbraho Pástyrja podobnorevńitelna

pástyrja: sošédšesja voschválím, iže v nedúzich vraća, i iže v bidách izbáviteľa, hrišnií zastúpníka, níščii sokróvišče, i iže v skórbech utíšiteľa, spútníka putešestvujuščii, na móri súščii pravíteľa: i vsi vezdí téplí predvarjájušča velíkaho Svjatíteľa voschvalájušče, síce rcím: presvjatýj Nikólaje, predvari i izbávi ny ot nastojáščija bidý, i spasi stádo tvoje molítvami tvoími.

I nýňi: Vostrúbím trubóju písnej: (zri str. 401).

Na Liturgii.

Tropar', hl. 4. Právilo víry: (zri str. 456.)

Sláva: Kondak, hl. 3. V Mírích, Svjáte: (zri str. 459.)

I nýňi: Bohorodičen: Ďíva dnés predstoít: (zri str. 372.) — ili: Zastupnice christianov:

Prokimen, hl. 7. Vozveselítsja právedník o Hóspodi, i upovájet na Nehó.

Apostol. K Jevréjem poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 335. Brátije, povinújtesja nastávníkom vášim i pokarjájtesja: tíi bo bdat o dušách vášich, jáko slóvo vzdáti choťášče, da s rádostiju sijé tvorjáj, a ne vzdychájúšče: níšč bo polézno vam sijé. Molítešja o nás: upovájem bo jáko dóbru sóviť ímami vo vsich dóbri choťášče žítí. Líšše že molú, sijé tvoríte, da vskóri ustrójusja vam. Boh že míra, vozvedýj iz mértvych pástyrja ovcám velíkaho, króvíju zavíta víčnaho, Hóspoda nášeho Isúsa Christá, da soveršít vý vo vsjákom dílí blázi, sotvorítí vólu Jehó, tvorjá v vás blahouhódnoje pred ním, Isús Christóm: jemúže sláva vo víki vikóv, amíň.

Evanhelije ot Luki, zač. 24.

Pričasten: V pámjať víčnuju búdet právedník, ot slúcha zla ne uboítsja. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry Oktoicha 3. i Svjatitelu 3. iz obščiny, ili Minei sija:

Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov): Vladýčestva prestól u-

krašája dobrodítelmi, ot vdochnovénija božéstvenna svjaščenonačáljia podobňi prijál jesí: tímže víren stroíteľ blahodáti vo oboich Amvrósije byv, suhúb vinéc nasľidoval jesí.

V vozderžánii i boľíznech, i vo bďiniich mnózich, i molítvach sprofažénnych, dúšu i tělo očistil jesí, bohomúdre: sosúd próčeje izbrán javívsja Christú Bóhu, Apóstolom ráven jávľsja, vosprijál jesí darovánija.

Blahočestivaho carjá sohríšívša inohdá, jáko Davída Nathán, derznovénijem obličil jesí, Amvrósije vseblažénne: sehó jávi otlučéniju podložil jesí, i pokajánijem nakazáv bohofipno, sočísľil jesí, pástvi tvojej.

Sláva: I nýňi: Nrávom hnilym popólzsja nic ležú, i k tvojej Ďivo, pritekáju tišiňi: ot búri soprotivnyja i iskušénij mnohoobráznych mja izbávi: da pojú tvoju blahodáf neprestánno, Bohoródice, Máti Prismoďivo.

Vtornik i četvertok: (Krestobohorodičen): U krestá predstojášči Sýna i Bóha tvojeho, i dolhoterpínije Toho smotrjajúšči, hlahólaše pláčušči Máti čístaja: uvý mňi čádo sladčájšeje, čtó sijá stráždeši neprávedno Slóve Bózij, da spásési čelovíčestvo.

Stichovny Oktoicha.

Tropar', hl. 4. Práviló víry i óbraz krótosti, vozderžánija učíteľa javí ta stádu tvojemú, jáže veščej Ístina: sehó rádí sfažál jesí smírenijem vysókaja, niščetóju bohátaja, Ótče Svjaščennonačálniče Amvrósije, molí Christá Bóha, spastísja dušám nášym.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen po Ustavu.

9-ho (22-ho) Decembrija.

Neporočnoje Začatije Presv. Bohorodicy.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podoben: Zvánnyj svýše): Plodorodášči neplódy páče nadězdy Ďivu, chofáščuju rodíti Bóha plótiju, rádstiju svítít'sja i likújet rádujuščisja, velehlásno

vzyvájušči: koľina vsja srádujtesja mňi Isráileva: se vo črévi nošú, i ponošénija bezčádstva otlaháju, jákože blahoizvóli Sodíteľ, uslyšav molítku moju, i bolízni sérđca iscili, v želájemych mi. 3.

Íže ot nemókrenna kámene istočivij vódu, plod črévu tvojemú, Ánno, dárujet Prismođivu Vladýčicu, iz nejáže vodá spasénija chóščet proizýti: ne ktomú jáko neplódnaja zemľa prebúdeši na zemli, ponošénije otčuždila jesí: zemľu bo vozrastivši plodonosjášču žizni klas, ponošénija otjémľuščij vsim čelovikom, jákože blahoizvóli za milosérđije milostí voobrazítisja v čuždéje. 3.

Proróčeskaja rečénija nýňi ispolňájutsja: horá bo svjataja v ložesnách vodružájetsja listvica božéstvennaja naslaždájetsja: prestól velikij carév prouhotovľájetsja, místo ukrašájetsja bohovchodímoje: kupiná neopalímaja načínájet prozjabáti, miropolóžnica svjatýni užé istekájet, neplódstvija ríki prostirájušči bohomúđrennyja Ánny: júže víroju ublažájem. 2.

Sláva: I nýňi: Hl. 2. Nedovídomoje Ánhelom, i čelovikom velikoje, jéže ot víka sokrovénnoje táinstvo preslávnoje, dnes v ložesnách cilomúđrennyja Ánny mladonósitsja, María Bohootrovica, uhotovľájemaja vo vselénije vsich Carjá vikóv, i vo obnovlénije róda nášeho. Júže čistoju sóvistiju umólim, vopijúšče k nej: molí Sýna tvojeho i Bóha, jáko predstátelnica súšči nas Christián, spastí dúšy nášja.

Vchod. Prokimen dne.

Čtenija tri: zri na Roždestvo Presv. Bohorodicy (str. 342).

Na Litii: Hl. 1. Veselítesja právednii Bohootcý Joakíme i Ánno dnes, vy bo pronarečéní biste ot vsich rodóv, býti rodítelije róždšej plótiju jedinoródnaho Sýna Bóžija, Marii neiskusomúžnoj Bohomáteri, i konec podáti tojá rádi vsim známenijem že i tájňi neizrečénnyj, i prorečénijem proróčeskim, táinstvu Slóva voploščénija: veselísja i ty ves Pro-

róčeskij líče, so Davidom i Avraámom Praotcý: príide bo sláva propovídanija vašeho, i vsemírnoje izbavlénije.

Hl. 2. Dnes óblak svítel v nebláznoj utróbi sostavlá-jetsja: ot nehóže sólnce právdy, Christós Boh naš, pre-výšše jestestvá vozsjájjet, prosvítiti íže v tmí i síni smértňij sidáščich, i vsím darováti véliju mílošť.

Hl. 6. O čudés preslávných, o veščěj prejestéstvennych? Ánhel s nebesé vsečestnému sojúzu roždénije Bohoródično predvozviščájjet, i neroďáščaja neplódy plodonósit Boho-otrokovícu: izsóchšaja že utróba zatvorénnuju Výchnaho dver' prozjabájjet, i imenovánije bezčádných suprúhov v bohootéc tezoimenítstvo preložísja, blahočádija rádi. Ťímže vozopijém: Íže vsja soďivájaj, i tóčiju jéže хотínijem pre-miňájaj, Hóspodi, sláva Tebi.

Sláva: I nýňi: Hl. 5. Rádujsja i veselísja Ánno, Bóhom počétnaja, jáko ot obiščánija plodonósiši ot Ánhela rádošť príímšuju: i ot neraždájuščija utróby prozjabáješi, ot bez-símennyja utróby prozjábšuju Sadíteľa vsich. Blažen dom ot nehóže rodísja: blažennyj kóreň voístinnu, iz nehóže proizýde: blažennyj plod rodítelej, iz níhže prozvedésja, s Joakímom bohomúdrym: vy bo božéstvennym mánijem rodíteľije voístinnu pokazástesja jedínoje v ženách blaho-slovénňij, Dívi i Bohomáteri.

Na Stichovnych. Hl. 5 (Podoben: Radujsja): Ánna, božést-vennaja blahodáf, inohdá moláščísja o čáďi, vozopí vsich Bóhu i Žizdíteľu: Adonái Savaóth, bezčádija vísi ponoše-nije: Sam bolizň sérdca mojehó razriši, i chlábý utróbnyja razvérzi, i neplódnuju plodonósnuju pokaží, jáko da raždá-jemoje dar Ti prinesém, blahoslovjáščje, pojúščje i jedino-múdrečno slávjaščje Tvoje blahoutróbiče, imže míru dajétsja vélija mílošť.

Klátsja Hóspod Davídu ístinoju, i ne otvérzetsja jejá.

Drévlje moláščísja vírno Ánna cilomúdrečnaja, i Bóha umolájjuščí, Ánhel'skij hlas uslyša, izvístvújuščij jej prosí-

mych božestvennoje sbytijé: k néžže bezfilésnyj jávstvenno besídovaše: molénije tvoje k Hóspodu približisja, ne sítuj, i ot slez otstupí: blahoplódna bo búdeši máslina, prozjabájušči vitv krásnuju, Dívu: jáže cvit procvítét, Christá plótiju, podajúščaho míru véliju mílost.

Ot plodá črevá tvojeho posazdu na prestóli tvojem.

Súpruh plodorodit česten božestvennuju júnicu, iz nejáže prójdet Teléc nezrečénnyj slóvom upitánnj voístinnu, za ves mir zakalájemyj: tím rádujuščasja ispovidánije neprestánnoje vo umilénii Hóspodevi prinósjat, i vsjáčeskaja pólzujuščuju imíti búdut. Sijá úbo da ublažím, i víroju likovstvúim v začátii božestvenní, jáže ot nich Bóha nášeho Mátere raždájemyja: jéjuže dajétsja bohátno vélija mílost.

Sláva: I nýňi: Hl. 2. Dnes iz kórene Davídova cárskaja porfíra prozjábši, ot Jesséja izrastíti načínájet cvít táinstvennyj: v néžže Christós Bóh náš procvíté, spasájaj dúsy nášja.

Tropár', hl. 4. Dnes bezčádija úzy razrišájutsja: Joakíma bo i Ánnu uslýšav Boh, páče naděždy rodíti tím jávi obiščavájet Bohootrokovícu: iz nejáže Sam rodísja neopísannyj, čelovík byv, Ánhelom povelív vopíti jej: rádujsja Blahodátnaja, Hóspod' s tobóju.

Na Utreni.

1. Sidalen..Hl. 1. (Podoben: Lik Anhelskij): Nóvoje nébo vo črévi Ánny zízdeťsja, Bóha Vseďiteľa povelínijem: iz Nehóže vozsjájjet nevečernejje Sólnce, mir ves prosviščájúščeje lučámí Božestvá, premnóžestvom blahoutróbija, jedín Čelovikolúbec.

Sláva: I nýňi: Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Blahoslovénija načátok, neplódstva prozjabénijem darovál jesí, Blahij, Ánňi vopijúščeje: molítvoju Ty pretvarjájješí jestestvá v raždájúščich: tímže, o Spasíteľu, umerščvlénnoje mojé je-

stestvó, jáko Boh páki novosodilaj, da plód prinesú Ti, vopijúšči k Zižďiteľu mojemu: Tebí podobájet sláva, Bóže vsjáčeskich, i jedine Čelovikoľúbče.

2. Sidalen. Hl. 1. (Podob.: Lik Anhelskij): Lik Proróčeskij propovída drévle neporóčnuju čistuju, i Bohootrokovicu Dívu, júže Ána začat, neplódy súšči i bezčádna: sijú dnes vesélijem sérdca ublažím spásšesja jejá rádi, jáko jedínu neporóčnuju.

Sláva: I nýňi: Hl. 4. (Podob.: Skoro predvari): Adáme obnovísja, i Jáva vzyhráj: suchája bo i neplódnaja zemľá prozjabé plod ziló blahocvitúščij, procvítšuju vsemú míru klas bezsmértija: i ukorízna vsja otjáta bysť bezčádija: s nímiže kúpno vozveselítesja, rádujuščesja dnes.

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanije: Veličájem ta preneporóčnaja Dívo, i čtem svjatýja tvojá rodíteli, i neporóčnoje slávím začatije tvoje.

Stichi: Pomjaní Hóspodi Davída, i vsju krótosť jehó. — Preslávna ja hlahólašasja o tebi, hráde Bóžij.

Boh posreďi jehó, i ne podvížitsja. — Hóspod sochranit ta ot vsjákaho zla, sochranit dúšu tvoju Hóspod.

Hóspod sochranit vchoždénije tvoje i ischoždénije tvoje, ot nýňi i do víka. — Támo vozraščú roh Davíдови, uhotóvach svitilnik pomázannomu mojemu.

Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ródi i ródi. — Blahoslovén Boh v víki, i v vik víka.

Sláva: I nýňi: Allilúja.

Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Vozopíj Davíde, (zri str. 345.)

Sláva: I nýňi: tojže.

Ot júnosti mojejá: — Prokimen, hl. 4. Ot plodá čréva tvojeho posaždú na prestóli tvojem.

Evanhelije ot Luki, zač. 4.

Po 50. Psalmi: Sláva: Hl. 2. Rádujsja jestestvó čelovičeskoje

dobrodítelmi přezde neplódstvujuščeje: neplódy bo nyní začínájet neplódstvíja tvojeho razrišéníje.

I nýni: tojže.

Stichira, hl. 6. Načátok spaséníja nášeho, lúdije, dnes byst: načínájetsja úbo Ďíva Mariám, i zíždetsja vo utróbi neplódníja, i mir s néju obnovlájetsja: veselítsja Joakím s Ánnoju, neplódstvíja razrišájutsja, i Adám rádujetsja, ot uz svoboždájem. S nímiže i my rádstíju toj vozopíjem: rádujsja obrádovannaja, Hóspod' s tobóju.

Irmosi Kanona. Hl. 1. 1. Pisň pobídnuju: (zri str. 446.)

Katavasija: Christós raždájetsja: (zri na Rožd. Christovo.)

Po 3. pisni: Sídalen. Hl. 4. (Podoben: Voznesyjsja): Joakím svjaščénnyj i Ánna dar prinesóša díčvním svjaščénnikom, i neprijáti býša neplódy súšče: molbú prinesóša Dátelu vsjáčeskich, i molítvu ich uslyšav, dárujet im súščo dver' žízni: jejáže svjatóje počtím začátíje.

Sláva: I nýni: (Podoben: Udivisja Josif): Neskvérnaja áhnica i prečístyja čertóh ot právednych proizýti nýni načínájet, vírnii, bohokrašénaja Maria preslávno: veselítesja próčeje nébo i zemlá, i vsi zemnoródnii sovzyhrájte, jáko sotvori dnes preslávnaja Boh, vo črévi neplódstvujuščíja plod jedínu pokazáv Ďívu, júže vírno vospojém.

5. Tvoj mir dažd' nam, Síne Bóžij: inóho bo rázvi tebe Bóha ne znájem, ímja Tvoje ímenújem: jáko Boh živých i mértvých jesí.

Po 6. pisni: Kondak, hl. 4. Prázdnujete dnes vselénnaja Ánnino začátíje, bývšeje ot Bóha: íbo ta porodí páče slóva slóvo róždšuju.

Ikos: Joakím čudnyj i Anna bohomudraja, oba živušče vo vsjakom blahočestii po zakonu Mojsejevu, neplodní bjachu, i molachusja Bohu vseju dušej, hlaholušče: Hospodi Savaoth preblahij, vsjačeskich nađežda, bezčadstvija bolizň i ukoriznu visí i pečal': podažd' ubo nam plod iz čreva, i prinesem toho v chram Tvoj, dar svjaščén i prinošenije íspolneno, páče slova Slovo roždšuju.

7. Súščym v pešči otrokóm Tvoím, Spáse, ne prikosnúšja nížé stuží ohň: tohdá trijé jáko jediňimi ustý pojáchu i blahoslovľáchu hlahóľušče: blahoslovén Boh otéc nášich.

Na 9-oj pisni Pripiv: Veličáj duše mojá ot neplódove začénšujusja preneporučnuju Ďivu Mariju.

9. Živoprijémnyj istóčnik prisnotekúščij, svitonósnyj svitilnik blahodáti, chrám oduševlénnyj, siň prečístuju, nebesé i zemlí prostránňijsuju, Bohoródicu, vírnii veličájem.

Druhij Pripiv: Veličáj duše mojá prečestnóje začátije Bóžija Mátere.

Svitilen. (Podob. Svite neizminnyj): Svit róždšuju, vsjú ozarjájuščij tvár', dnés načínájet prozjabáti Ánna neplódnymi ložesný: tímže stecémsja vsí, íbo príide izbavlénije osuždénija Jévina.

Sláva: I nýňi: tojže.

Na Chvalite: Hl. 1. (Podob. Nebesnych Činov): Jáže préžde čelovíkom jestestvo neplódstvujuščeje, jáže k Bóhu naděždy načátok blahočéstija prozjabájet Ďivu: jéjuže dóbrych blahoplódi je propovidujetsja, v začátii sejá na zemlí, pripodáti prišéstviju Christóvu. 2.

Neprochodímaja dvér' Carjá Christá, jaže Bóžiiim sovítom, v neplódných ložesnách začátije prijémlet: jéjže na zemlí predlahájemij, vózmutsja nebésnaja vratá, i zemným popúšfat vchód.

Íže préžde vík neizrečénno ot Bóha zemným propovidanných božéstvennych i strášnych táinstv načátok víry javísja Čístaja i Bohootrokóvicy začátije: jéjuže dílóm tmy i strastém prestáti predvozviščájet.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Priidíte, rádostno dnés vsjá k čin i vózrast čelovíčeskij, so Ánhel'skimi líki preslávnoje začátije Bohorodicy svítlo prázdnujem: Patriársi, vsich Carjá Máter': Prorócy, júže vámi propovidannuju: Práotcy, júže ot vás Bohomáter': stárcy, Bohootcév: Bohootcý, Bohootrokóvicy:

ďivy, Prisnodívu: vírnii, kóreň víry: svjaščennicy, vsesvjaščennyj chrám Bóžij: Svjatých vsích lícy, vinú sobránija vášeho: Ánhel'skaja že vóinstva, róždšuju Vladýku vsejá tvári, i Spása dús nášich.

Po Slavoslovii velikom Tropar' Prazdnika.

Na Liturgii.

Tropar', hl. 4. Dnés bezčádija: (zri str. 465).

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 4. Prázdnujet dnés: (zri str. 467).

Prokimen, hl. 4. Díven Boh vo Svjatých Svoích, Bóh Isráilev.

Apostol. K Jevréjem poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 320. (zri str. 374).

Evanhelije ot Luki, zač. 3.

Vmisto Dostojno: Veličáj dušé mojá ot neplódove začénšujusja preneporučnuju Ďívu Mariju.

I Irmos: Živoprijémnyj: (zri str. 468).

Pričasten: Rádujtesja právedníi o Hóspodi, právym podobájet pochvalá. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry Oktoicha 3. Taže Mučenikov 3. iz Obščiny, ili iz Minei sija:

Hl. 4. (Podoben: Vsechvalnii): Múčeniče preslávne Míno, po plesnám bijém, i očesý izbodájem, i otjémlemu bohoslóvnomu jazýku, tverdíše terpíl jesí, na božéstvennaja vzdajánija zrja: tímže molí, darovátí dušám našym mir i véliju mílošf.

Ruk otsičénije, i nóh lúbit otjátije Jermogén slávnyj: i vzirája na ohň, mnóžajšu teplotú serdecnuju javláše, Bóhu prílipjásja: jemúže i mólitsja nýňi, darovátí dušám našym mir i véliju mílošf.

Udesý sokrušájemí, múdrii, vo hlubínú morskúju vvérzeni býste, svjatíi: mánijem že lúčšim k tíchomu prístánišču sládosti napravistesja, potóplše zlóbu zmíjevu: tímže molítesja, darovátí dusám našym mir i véliju mílošf.

Sláva: I nýňi: Netlínno rodilá jesí Bóha, tľu potrebívšaho i netlínije istočívšaho, netlínnaja, neporóčnaja. Ťímže molú ta: Iútyimi istlívšaho mjá, molítvami tvoími Čistaja obnoví, da slávľu ta, da ľubóviju veličáju tá, rod naš vozveličívšuju.

Ili Krestobohorodičen: Ďíva neveskvérnaja, inohdá na drévi vídivši, Jehóže rodí iz bezsímennyja utróby ne terpjášči, hlahólaše: mánijem soderžáj tvár' vsjú, káko jáko osuždénnyj, na krést voznesén jesí, vsjáko choťáj spastí čelovíčestvo.

Na Stichovnych: Oktoicha.

Tropar' Mučenikom iz Obščiny, ili iz Minei sej:

Hl. 8. Vozderžánijem strastěj ohnepáľnyja umertvívše zráki i dvíženija, Christóvy Múčenicy, prijáša blahodáť nedúhi othoňáti nemoščných, i živše i po končíní čudodijstvovati: voístinnu čúdo preslávno, jáko kósti náhi istočájut iscílénija: sláva jedínomu i sozdáťelu Bóhu.

Nedíla svjatych Praotec.

Na Velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Oktoicha stichir šest, potom sija:

Hl. 8. (Podob.: Iže vo Jedemi): Práotcev dnés vírnii soveršájušče pámjaf, vospoím Christá Izbaviteľa, vozveličívšaho ich vo vsich jazýcích, i čudés preslávnaja vírno soveršívšaho Hóspoda, jáko deržávna i síľna, i ot ních pokazávša žezl síly nam, jedínu neiskusomúžnuju i Bohootrokovicu Mariju čistuju: iz nejáže cvít prójde Christós, izrastívij vsím žizň i neizždivájemuju píšču, i spasénije víčnoje.

Iže svjatýja ótroki iz ohňá izbávívij, Vladýko, i ot úst Iívových Daniíla, blahoslovívij Avraáma i Isaáka rabá Tvojeho, i sehó sýna Jáкова: blahovolívij ot símene ich býti po nám, da préžde popolznúvšyjasja spasési práotcy nášja krestóm Tvoím i voskresénijem, i rastórhnuv smértnyja úzy, sovoztáviši vsjá, jáže ot víka súščyja v mértvych, poklaňájuščyjasja Tebí Christé, Cárju vikóv.

Jákože vo chládi posreďi plámene rosóju Dúcha, rádujušesja ótrocy Bóžii chozdáchu, táinstvenno v ném obrazívše Trójcu, i voploščénije Christóvo, i jáko múdrii víroju uhasiša sílu óhnennuju, i Daniíl že právednyj Ívón javísja obuzdáteľ: ichže molítvami umolén byv, čelovikolúbče Spásae, i nás nehasímaho víčnaho izbávi ohná, i spodóbi ny cárstvija Tvojeho, Hóspodi.

Jákože v rosí súšče, vírnii i svjatíi ótrocy Tvoí, v pešči plámene óhnennaho predživopisáchu táinstvenno, jéže iz Dívy Tvoje prišéstvije, neopálno vozsjávšeje nám: i Daniíl že právednyj, i vo Prorócich čúdnyj, jáсно božéstvennoje vtoróje tvoje prišéstvije projavljája: vídich dóndeže prestóli postávišasja, hlahólet, i sudijá síde, i óhnennaja poteče riká: jejáže da izbávimsja Christé, molítvami ich, Vladýko.

Sláva: Hl. 6. Íže préžde zákóna otcý vsjá voschválím dnes, vírnii: Avraáma boholúbívaho, Isaáka ot obiščánija roždénnaho, i Jáкова i dvanádesjať Patriárci, Davída krotčájšaho, i Daniíla želánij proróka, i tri ótroki s ními slávjašče, pešč v rósu preloživšyja: prosjášče ostavlénija ot Christá Bóha, proslavljájemaho vo Svjatých Svoích.

I nýňi: Bohorodičen pervyj hlása.

Stichovny voskresny. — Sláva: Hl. 3. Práotecv sobór, prazdnolúbcy, priidíte psalómski da voschválím: Adáma práotca, Jenócha, Nója, Melchisedéka, Avraáma, Isaáka i Jáкова: po zakóňi Mojséja i Aaróna, Isúsa, Samuíla i Davída, s nímiže Isáiju, Jeremíju, Jezekiíla, i Daniíla, i dvanádesjať, vkúpi Ilijú, Jelisséa i vsja: Zachárijju, i Krestíteľa, i propovíдавšyja Christá, žizň i voskresénije róda nášeho.

I nýňi: Bez símene: (zri str. 68.)

Tropar' voskresen. — Sláva: I nýňi: Hl. 2. Víroju Práotcy opravdál jesí, ot jazýk tími predobručívij cérkov: chváľatsja vo slávi Svjátii, jáko ot símene ich jest plod blahoslovén, bez símene róždšaja Ťa. Ťich molítvami, Christé Bóže, pomíluj nas.

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Tropar' voskresen. 2.

Sláva: I nýňi: Víroju Práotcy:

Po oboich Kaftismach Sidalny Oktoicha.

Po Polijelei Ipakoj hlasu. — Taže Sidalen, hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Avraáma, Isaáka že i Jáкова voschválím vsí písnenno, Davida krótkaho, Isúsa i dvanádesjať Patriárchi, kúpno s tremí júnošami, uhasívšimi óhnennyj plámeň síloju duchóvnoju: rádujtesja, vopijúšče k nim, préleť dóblestvenňi obličívše carjá bezúmnaho, i Christú molítesja, sohrišénij ostavlénije darováti prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjať vášu.

Sláva: I nýňi: Blahodárstvennoje pochvalénije dólžno, jákože vdovica ónaja dva leptá, prinošú tebi Vladýčice, ot vsich darovániich tvoích: ty bo javilasja jesí pokrýv kúpno i pómošč, napástej i skorběj prisno mja izymájušči. Tímže jáko ot sredy horjáščija péšči izbávšja oskorblájuščich mja, ot sérdca vzyváju tebi: Bohoródice, pomozí mi, molášči Christá Bóha, sohrišénij ostavlénije dáti mňi: ta bo imiju naděždu rab tvój.

Irmosi Kanonov: 1. Voskresny.

Svjatych triech Otrokov: Hl. 8. *1. Vodu prošed jako sušu, i Jegipetskaho zla izbižav, Israilfanin vopijaše: Izbaviteľu i Bohu našemu pojem.

Katavasija: Christós raždájetsja: (zri na Rožd. Christovo.)

*3. Ty jesí utverždenije: (zri str. 425.)

Ipakoj, hl. 2. V rósu dítém ohň prelahášesja, pláč v rádošť ženám premiňášesja: Ánhel bo vo oboích služáše čudesích: óvym úbo vo upokojénije pretvorívij pešč, sim že voskresénije vozvistívij tridnévnoje. Načálniče žizni nášeja Hóspodi, sláva Tebi.

*4. Uslyšach Hospodi: (zri str. 360.)

*5. Vskuju mja otrinul jesí: (zri str. 113.)

*6. Bezdna hrichov, i prehrišénij burja mja smuščajet, i vo hľubinu nuždneho rijet mja očajanija: no Tvoju kripkuju ruku mňi prostri jako Petrovi, o Upraviteľu, i spasi.

Kondak, hl. 6. Rukopísannaho óbraza ne počétše, no neopísannym suščestvóm zaščítivšesja treblažénnii, v pódvizi ohná proslávistesja: sredi že plámene nesterpímaho stojášče, Bóha prizváste: uskorí, o Ščedryj, potščísja jáko mílostiv v pómošč nášu, jáko móžeši choťaj.

Ikos: Prostri Tvoju ruku, jejuže drevle prijaša iskušeniye Jegiptane borjuščii, i Jevreje borimii: ne ostavi nas, da ne požret nas smert žažduščaja nas, i satana nenavíďaj nas: no približisja nam, i poččadi dušy našja, jakože poččadil jesi inohda otroki Tvoja suščyja v Vaviloňi, neprestanno slavjaščyja Ťa, i vverženyja Tebe radi v pešč, i ot seja vopijuščyja Ti: uskorí o Ščedryj, i potščísja jako mílostiv na pómošč nášu, jako móžeši choťaj.

*7. Otrocy bohočestivii v Vaviloňi obrazu zlatomu ne poklonišasja, no posredi pešči ohnennyja orošajemi, pišň vospivachu, hlahofuščé: prevoznosimyj otcev i naš Bóže, blahosloven jesi.

*8. Sedmericeju pešč: (zri str. 113.)

*9. Voistinnu Bohorodicu: (zri v Obščíni Bohorod.).

Svitlen voskresen. Taže: Sláva: (Podoben: Ženy): Adáma voshválím, Áveľa, Sítha i Jenócha, Jenócha i Nója: Avraáma, Isaáka i Jáкова: Mojséja, Jóva i Aaróna: Jeleazára i Isúsa: Varáka, Sampsóna i Jeťtája: Davída i prócích.

I nýňi: Sólnce velíkoje, Sozdáteľ, ot neiskusomúžnyja Ďivy, jáže ot Adáma prosvítiti v Viflejém tščítsja: tímže vozviščájet čúdo Práotec vsesvitlíšsja pámjať.

Na Chvalite: Stichiry voskresny 4. Taže Praotcev 4. sija:

Hl. 2. (Podoben: Dome Jefrathov): Vsi čestných nýňi Práotec pámjať soveršájem pojúšče, bohohódnoje sich žitijé, jehóže rádí vozveličišasja. 2.

Blahosloven jest Hóspodi Bóže ótec nášich, i chváľno i proslávleno tmja Tvojé vo víki.

Uhasiša sílu ótrocy óhnennuju, likújušče posredi péšči, i pojúšče Bóha vsesíľnaho.

Jáko práveden jest o vsich, jáže sotvoril jest nam.

V róvi zakľučén, zvirém soobitáteľ, Daniíl Prorók, nepričásten sich pokazásja ozloblénija.

Sláva: Hl. 7. Priidíte vsi, vírno toržestvuím, préžde zákóna otéc, Avraáma i súščich s nim, lítňuju pámjat: Júdovo plémja dostójno počtím: íže v Vavilóni ótroki, uhasívšyja péščnyj plámeň, jáko Trójcy óbraz, s Daniíлом voschválím: proróčeskaja prorečénija izvístno deržášče, so Isáijem velehlásno vozopíím: se Ďíva vo črévi priímet i rodít Sýna Emmanúila, íže jest: s námi Boh.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Po Otpusti: Sláva: I nýňi: Stichira Evanhelskaja.

Na Liturgii.

Tropar' voskr. i Otcev, hl. 2. Víroju Práotcy: (zri str. 471.)

Sláva: I nýňi: Kondak: Rukopísannaho óbraza (zri 473.)

Prokimen, hl. 4. Blahoslovén jesí Hóspodi Bóže otéc nášich, i chváľno, i proslávleno ímja Tvoje vo víki.

Apostol: K Kolossájem poslánija sv. Apóstola Pávla čténije zač. 257. (zri str. 134.)

Evanhelije ot Luki, zač. 76.

Pričesten: Chvalíte: Druhij: Rádujtesja:

Nedíla pred Roždestvom Christovom, svjatych Otec.

Na velikoj Večerní.

Na Hospodi vozzvach budet stichir 10, a beretsja sice:

Jesli sija nedíla pripadajet na 18 ili 19 dekemvrija, pojem stichir voskr. 6 i Otcev 4. Sláva: Otcev, I nýňi: Dogmat. — Jesli pripadajet na 20., 21., 22. ili 23., tohda voskr. 4, Predprazd. 3 i Otcev 3, Sláva: Otcev, I nýňi: Predpr. — Ašče pripadet 24-ho (v Naveč.), voskr. ne pojem, a beretsja Otcev 6, každy po 2-raza, i Predpr. 4. (1-uju 2-raz) iz sej ned., Sláva Otcev. I nýňi: Predpr.

Stichiry Predprazd.: Hl. 6. (Podob.: Vse otložše): Nezachodímoje Sólnce iz dívstvennych ložésn vozsijátí ídet, prosvitítí vsjú podsólnečnuju. Čístymi očesý, i čistymi đíjájňmi srísti Sehó potščímsja, i podjátí nýňi uhotóvímsja dúchom Hrjadúščaho vo svojá stránnym roždestvóm, jákože blahovolí, jáko da

ustránšyásja ny jedémskaho žitijá, vozvedét jáko blaho-
utróben: v Viflejémi raždájetsja.

Na pleščách nosímjy cheruvímskich, Boh Slóvo, plóti
po ipostási sojedínivsja, vo vseneporóčnoje črévo vselísja,
i byst čelovík, i na zémľu hradét, ot Júdova plémene ro-
ditisja: vertép svjat Vsecarjú blahoukrasísjá, jáko veličáj-
šaja paláta: jáslí že, jáko prestól ohnezráčen, v níhže
jáko mladénca Ďíva María polahájet, vo obnovlénije so-
zdánija, neopredilénneho.

V bezslovésnych jáslech Ĥa polahájet Ďíva, Bóžije
Slóvo beznáčalnoje, načálo prijémšeje umá: mojé bo raz-
rišiti bezslovésije hradéši, jéže podjách závistiju zmíinoju,
pelenámi že povítisja, jáko da rastórhneši rúby i plenicy
prehrišénij moích, jedíne Bláže i Čelovíkolúbče. Ĥímže Ĥa
slávľu, pojú i poklaňájusja prerádostno vo plóti prišéstvijú
Tvojemú, ímže svobodíchsja.

Otcev: Javisja míra koncém Práotcev pámjat, svíta
istíno ispólnena, i zarjámí blahodáti síjájušči: Christós bo,
Sólnce svítloje, svýše prosíjáv izdaléča, zvízd sobór vedét,
s ním vozsíjávšij, i roždestvó bohočelovíčnoje javľájetsja
vnútr Viflejéma býti: vsí úbo víroju Sehó roždestvó, bla-
hočéstno pléščušče, líkúím, chvalú predprázdenstvennuju.

Slávoju ukrašájutsja božéstvennahó pričástija: Adám,
rádujasja dnes, jáko osnovánije i utverždénije Práotcev
múdrych: sovzyhrájet že Áveľ, i Jenóch veselísja, i líkújet
Síth i Nóje kúpno: s Patriárci že pojét Avraám vsechvál-
nyj, i roždénije bez otcá nýňi Melchisedék vídit svýše.
Ĥímže božéstvennuju pámjat Christóvych Práotcev i my
soveršájušče, mólím spastísja dušám nášym.

Oblístá véselo íže v pešči dítej bohómúdrych sobór,
i Christóvo roždestvó propovídujet na zemlí: jáko bo čes-
nája rosá nížšéd Hospóď rózďšuju spasájet neopálnu, so-
bludájet neporóčnu, i obohaščájet božéstvennymi darová-
nii. Ĥímže i bohóprijátnyj rádujetsja Daniil veselásja: ká-

meň bo iz horý nesíčen provída jávi, so derznovénijem móľitsja nýňi o dušách nášich.

Sláva: Hl. 6. Daniíl muž želánij, kámeň bez rukí ot-síčen viďiv Ťa Hóspodi, mladénca bez símene roždéna pro-narečé Ťa, iz Ďivy voploščénna Slóva, nepremínnaho Bóha, i Spása duš nášich.

Inýňi: (20. dek.): Vertépe blahoukrasísja, Áhnica bo hrja-dét: (zri str. 452.) Prežde 20. dňa pojem Bohorodičen pervyj hlása.

Vchod. — Prokimen dne. — Čtenija tri (zri str. 294—295.)

Na Stichovnych: Stichiry voskresny. — Sláva: Otcem: Ráduj-tesja Prorócy čestníi, íže zakón Hóspodeň dóbri učinívše, i víroju jávlšesja nepobídímii stolpí, nepreklónnii: vy bo i chodátaí javístesja nóvaho zavíta Christóva, i prestávlšesja k nebesí Tohá molíte, umiriti mir, i spastí dúšy nášja.

Ašče že v 24. dek. — vmisto voskr. Stichir pojutsja: Hl. 2. (Samopodoben): Dóme Jefrathov, hráde svjatýj, Prorókov slávo, ukraší dóm, v němže Božéstvennyj raždájetsja.

Boh ot júha prídet, i Svjatýj iz horý priosinénnyja čásči.

Viflejéme, zemlé Júdova, Súščemu po plóti žitelstvo svítlo uhotóvi božéstvennyj vertép, v němže Bóh plóti ju raždájetsja iz neiskusomúžnyja svjatýja Ďivy, vo jéže spastí ród naš.

Hóspodi, uslýšach sluch Tvoj i ubojáchsja: Hóspodi, rozumích dílá Tvojá, užasóchsja.

Priidíte vsi, Christóvo roždestvó vírno predprázdnui, i mýslenňi pínije, jáko zvízdú predlahájem volchvóv slavo-slóvíja, s pástyrmi vozopijém: príide spasénije čelovíkom iz dívstvennych ložésn, vírnyja prizyvája.

Sláva: Rádujtesja Prorócy: (zri vyše).

I nýňi: (v 20. dek.) Se vrémja približísja spasénija nášeho: hotóvisja vertépe, Ďíva približájetsja rodíti: Viflejéme, zemlé Júdova, krasújsja i veselísja, jáko iz tebé vozsíj Hóspod naš: uslýšíte hóry i chólmi, i okréstnyja straný Judéjskíja, jáko hrjadét Christós, da spasét jehóže sozdá čelovíka, jáko čelovíkoľúbec.

Ašče prežde 20. dek: pojem: I nýňi: O čudesé novaho: (zri str. 61).

Po nýňi otpuščaješ: Tropar' voskresen.

Sláva: Tropar', hl. 5. Vélija víry ispravlénija! vo istóčnici plámene jáko na voďi upokojénija, svjatii trijé ótrocy rádo-vachusja, i Prorók Daniíl Ivóm pástyr' jáko ovcám javlášesja. Tích molítvami, Christé Bóže, spasí dúšy nášja.

I nýňi: Bohorodičen: Vsja páče smýsla: (zri str. 61).

V predprazdenstvo že: Hotóvisja Viflejéme, otvérzisja vsím Jedéme, krasújsja Jefrátho, jáko drévo životá v ver-tépi procvité ot Dívy: raj bo ónoja črévo javisja mýslen-nyj, v némže božéstvennyj sad: ot nehóže jádše živí búdem, ne jákože Adám úmrem. Chistós raždájatsja, préžde pádšij vozstáviti óbraz.

Ili 24. dek.: Napisovášesja inohdá so stárce m Jósifom, jáko ot símene Davídova v Viflejémi Mariám, črevonosjášči bezsímennoje Roždénije: nastá že vrémja roždestvá, i místo ni jedínože bí obitálišču: no jákože krásnaja paláta, vertép Caríci pokazášesja. Christós raždájetsja, préžde pádšij voskresíti óbraz.

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar' voskresen 2. Sláva: Vélija víry: I nýňi: jákože prežde na Večerni.

Sídalny voskresny. — Ašče že v 24. dek. pojem nastojaščyja Sídalny:

1. Sídalen hl. 4. (Podob.: Udivisja Josif): Vo Otcích, Bóže, predvozhlasíl jesí táinstvenno choťáščeje býti na zemlí bo-hojavlénije táinstvenní, prevíčnaho Sýna Tvojeho ot Dívy, vo Avraámi, Isaáki, Júďi i prócích, Jesséi i Davíďi, i prócích vsich, Dúchom predvozviščája v Viflejémi Christá javlšasja, súščyja v míri vsja vzyvájušča.

Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sídalen. Hl. 8. (Podob. Premudrosti): Prázdnyk prázdnuim vírnii, Otcév božéstvennych rádoštno, Adáma, Áveľa čtúšče, Sítha, Jenósa blažáše, Jenócha, Nója, Síma že i Jáfetha

vospoím: Avraáma préžde zakóna víroju prosijávša, i božéstvennaho Isaáka, Jáкова i Júdu, Levíju, i cilomúdreneho Jósifa voschválím, i vírno vozopiím: Bohonósnii Práotcy, molíte Christá Bóha, hrichóv ostavlénije darováti prázdnujúščym ľubóviju svjatúju pámjat' vášu.

Sláva: I nýni: tojže.

Po Neporočnych Sidalen, hl. 8. (Podob.: Premudrosti:) Avraáma, Isaáka že i Jáкова voschválím: (zri str. 472).

Sláva: I nýni: (vnutr Predprazdenstva): Iz ňidr Otéčeskich snizšél jesí, i neskazánnym istoščánijem júže po nám niščetú vosprijál jesí páče jestestvá, Čelovikoľúbče: v vertép vselítisja blahovolíl jesí Hóspodi, i jáko mladénc soscý pitáješisja, Ziždíteľ i Hóspod. Ťímže zvízdóju nastavľajemi volsví, dáry Tebí prinósjat, jáko Vladýci tvári: pástyrije i Ánheli divľáchusja, zovúšče: sláva v výšních Bóhu, na zémľu hrjadúščemu rodítisja jáko čeloviku.

Ašče že vni Predprazdenstva, hlaholem: Sláva: I nýni: Blahodárstvennoje pochvalénije: (zri str. 472).

Stepenna i Prokimen hlasá.

Irmosi Kanona Otcev. Hl. 6. 1. Volnúju morskóju skrývšaho drévre honíteľa mučíteľa, pod zemléju skrýša spasénnych ótrocy: no my jáko otrokovícy, Hóspodevi pojém: slávno bo proslávisja.

Katavasija: Christós raždájetsja:

3. Tebé, na vodách povisívšaho vsju zémľu neoderžimo, tvar' vídivši na Lóbnim visíma, úžasom mnóhim sodrohášesja, ňišt svjat rázvi Tebé, Hóspodi, vzyvájušči.

Po 3. písni: Ipakoj, hl. 8. Ánhel otrokóv orosí pešč, nýni že žen plač razriší, hlahóľa: čo prinósite míra, kohó iščete vo hróbi? vostá Christós i Boh: jest bo žizň i spasénije róda čelovičeskaho.

4. Jéže na kresí Tvojé božéstvennoje istoščánije províđa Avvakúm, užássja vopijáše: Ty sílnych presíkl jesí deržávu, Bláže, priobščájasja súščym vo ádi, jáko vsesilen.

5. Bohojavlénija Tvojehó, Christé, k nam milostivno bývšaho, Isáija viďiv nevečérnij, iz nóšči útrenevav vzyváše: voskrésnut mértvii, i vostánut súšćii vo hrobích, i vsi zemnoródnii vozrádujutsja.

6. Žitéjskoje móre: (zri str. 97).

Po 6. pisni: Ašče prežde 20. dek., Kondak Otcev: Rukopísan-naho óbraza: (zri str 473).

Ikos: Prostrí Tvojú rúku: tamože.

Vnutr že Predprazdenstva hlaholem: Kondak hlas 1. Veselísja Viflejéme, Jefrátho hotóvisja: se bo Áhnica Pástyrja velikaho vo utróbi nosjášči, jéže róditi tšćítsja. Jehóže zrjášče bohónósnii Otcý veselátsja, s pástýrmi pojúšče Ďívu dojáščuju.

Ikos. Tvojeho roždestva, Ďívo, svitlost' zrjášče sijajuščuju, Avraam bohoľubivij, Isaak prispnopamjatnyj, Jakov, i ves bohosobrannyj lik Svjatyh radujetsja: i tvar' privedoša k tvojemu sriteniju, radostnymi rečenii: radosti bo chodataica vsim javilasja jesí, vo utrobi začensája inohda v Vaviloňi Viďinnaho, i otroki v pešč nepravední vveržennyja neopalny sobľudšaho, i ta pokazavšaho pače vsjakaho razuma. Ĥim i vospivajut Zrimaho v rukach junicy, pojušče Ďívu dojaščuju.

7. Neizrečénnoje ćúdo, v pešći izbávivij prepodóbnija ótroki iz plámene, vo hróbi mertv bezdychánen polahájetsja, vo spasénije nas pojúšćich: Izbáviteľu Bóže, blahoslovén jesí.

8. Užasnísja bojásja nébo, i da podvížatsja osnovánija zemli: se bo v mertvecích vmiňájetsja vo výšních Žívýj, i vo hrob mal strannoprijémletsja, Jehóže ótrocy blahoslovíte, svjaščénnicy vospójte, ľúdije prevoznosite vo vsja víki.

9. Na rydáj mené, Máti, zrjášči vo hróbi, Jehóže vo črévi bez símene začalá jesí Sýna, vostánu bo i proslávľusja, i voznesú so slávoju neprestánno, jáko Boh, víroju i ľubóviju ta veličájušćyja.

Po 9. pisni: Svitilen voskresen. Taže: Sláva: (Podoben: Učenikom): Patriárchov izbránnii, i préžde zákóna Otcý, víroju predvozsijáša: Avraám, Isaák že i Jákov, jáko svitílnicy: vsi bo Prorócy i Právednicy vozsjáša ot nich jáko svišći svito-

vidnyja, i tvar' vsju lučami prosviťaša čestnáho proróčestva, i prilížno móľatsja k Bóhu o míri.

I nýňi: Áhnica neskvérnaja, Áhnca róždšaja Slóva prebeznačálnaho, v poslídnaja vremená, bjáše sijé čúdno, Adá-mova vnúka i Davidova po dostojániju: jejáže neskazán-nej roždestvó Otcév množestvo predprázdenstvujet dostójno.

Ašče že v 24. deň, Svitilen voskresen ne hlaholem, no Otcév sej: Ot símene vvódiťsja Avraáma, i božéstvennaho Davída Bohootcá, prebeznačálnoje Slóvo, íže ótroki ravnočíslenňyja pérvije Trójci, čúdno Ánhela sošéstvijem iz plámene spasýj, i rydánije v radosť preložívjy žen.

Sláva: Patriárchov izbránnii: (zri str. 479.)

I nýňi: Veselísja Viflejéme, i ty Jefráto hotóvisja: Bohoródica bo prichódit v vertépi i jáslech rodíti Bóha nezrečénno. O strášnaho táinstva: Jehóže nýňi božéstven-nej roždestvó Avraám, Isaák že i Jákov, Patriársi vsi i Prorócy svíťlo predprázdnujuť, i čelovícy so Ánhely.

Na Chvalíte: Stíchiry voskresny 4. (kromi 24. dek.) i Otcév 4. sija.

Hl. 5. (Podoben: Radujsja postnikov): Vozvýsi tvój hlas ístinno Sióne, božéstvennyj hráde, i propovížd' Otcév božéstvennuju pámjaf, so Avraámom Isaáka i Jákova počítá-jušče prisnoslávnaho: se so Júdoju i Levíjem veličájem Mojséja velikaho, i Aaróna čúdnaho, i počítajem s Davidom Isúsa, i Samuila vsi: predprázdenstvu Christóvu božéstvennuju pochvalú písňmi božéstvennymi pléščušče, jáže ot nehó blahodáf ulučíti prósim, i míru darováti véľiju mílošť. 2.

Blahoslovén jesí Hóspodi Bóže otéc násich, i chváľno i proslávleno ímja Tvojé vo víki.

Hrjadí, na ohnénnuju inohdá vozsídyj Ilijé božéstvennuju kolesnicu, i bohómúdre Jelisséje so Jezekijéju vo jedínó, Osíje kúpno, srádujtesja: čestnája že dvojenadesjátice Prorókov bohodochnovénnaja, roždestvú Christóvu slikovstvújte, i v písnech vsi Právedníi vospójte: ótrocy vseblážénnii, rosóju dúcha uhasívšií plámeň péščnyj, o nas molíte Christá, nizposláti dušám našym véľiju mílošť.

Jáko práveden jest o vsich, jáže sotvoril jest nam.

Javisja jáže ot víka na zemli propovidajemaja Pro-
róki v viščániich Díva Bohoródica, júže Patriársi múdrii
i právednych sobóri vozviščájut: s nímiže slikovstvújet i
žen blaholípje: Sárra, Revékka, Rachíl i Ánna že, i sláv-
naja Mariám Mojséjeva kúpno: s ními srádujutsja i míra
koncý, vsja tvar' počítájet: jáko Ziždíteľ vsich i Boh pri-
chódit plótiju rodítisja i darováti nam véliju mílost.

Sláva: Hl. 8. Zakónnych učeníj soslóvije vo plóti jav-
lájet Christóvo božéstvennoje roždestvó, préžde zakóna
blahodáf blahovistvújušcyja, jáko páče zakóna v víri sú-
šcyja: tímže tlinija izminéniju súšču chodátajstvenno vo
áďi deržímym dušám predpropovidachu, voskresénija rádi:
Hóspodi, sláva Tebí.

Iny Stichiry, ašče 24. dek. jehda ne pojetsja voskresno: pojem
stichiry Otcev 3. i Predprazdenstva 3. sija:

Hl. 4. (Podoben: Zvannyj svyšje): Isáii hlas ispolňájetsja: se
bo Díva Neobjátnaho, opisújemaho plótiju vo utróbi nó-
sit, i preslávno rodíti prichódit. Bohoprijátnyj vertépe ukra-
sísja. Viflejéme uhotóvisja, Car' bo ta izvóli vo obítelišče:
priímíte jásli povivájema mladénca Christá, chofášča rišiti
plenicy sohrišénij čelovíkov, bláhostiju.

Napisásja s rabý Vladýka, prehrišénij rukopísánije
razdráti chofá, i napisáti vsja v knízi živúšcich umeršč-
vlénnyja ukradenímjem zmíja: Díva že nósit Ťa, vsja nosjá-
ščaho, plótiju mértvennoju obložéna, i vselítisja v mályj
vertép blahovolívšaho: Jehóže róždšasja čini hórnií Án-
helstii voschvalíša, s božéstvennymi pástyri, divjáščesja
deržávi Tvojéj.

Svítlyj že i oduševlénnyj óblak, dožd' nosjášči ne-
bésnyj, sej na zémľu nýni predhrjadét prolíjáti, jáko da
napoít zemli licé: vesná blahodáti, mýslennaja lástovica,
vnútr' bo utróbi deržášči, neizhlahólannym slóvom raždájet,
zímú bezbóžnuju razorjájúšči: paláta čistaja i neskvérnaja,
Carjá v vertép prinósit voploščájemaho.

Sláva: Hl. 8. Zakónnych účenij: (zri str. 481).

I nýňi: Preblahoslovéna jesí:

Po otpusťi: Sláva: I nýňi: Stichira Evanhelskaja.

Na Liturgii.

Tropar' voskresen, i Otcev: Vélija víry: hl. 2. (zri str. 477).

Sláva: I nýňi: Kondak Otcev: Hl. 6. Rukopísannaho óbraza: (zri str. 473).

V Predprazdenstvi: I nýňi: Veselísja Viflejéme: (zri str. 479).

Ašče že 24. dek. pojem: Tropar' voskresen, Otcev i Predprazdenstva: Sláva: Kondak Otcev, I nýňi: Predprazdenstva.

Prokimen: Písň Otcev, hl. 4. Blahoslovén jesí Hóspodi Bóže ótec nášich, i chváľno i proslávlenno ímja Tvojé vo víki.

Apostol. K Jevréjem poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 328. Brátije, víroju príide Avraám v zémľu obitovánija, jákože na čuzďú, v króvích vselísja so Isaákom i Jákovom, snašlídnikoma obitovánija tohóžde: ždáše bo osnovánija imúščaĥo hráda, jemúže chudóžnik i soďíteľ Bóh. I čtó ješčé hlahóľu? ne dostánet bo mi povistvújušču vrémene: o Gedeóni, Varáci že, i Sampsóni, i Jefthái: o Davídi že i Samuǐli i o druhích prorócich: íže víroju pobidíša cárstvija, soďijáša právdu, polučíša obitovánija, zahradiša ustá ľvón: uhasíša sílu óhnennuju, izbihóša óstreja mečá, vozmoĥóša ót némošči, býša krípci v bránech, obratiša v bíhstvo polkí čuzďých: prijáša žený ot voskresénija mértvych svoích; iní že izbijéni býša, ne prijémše izbavlénija, da lúčšeje voskresénije ulučát: družii že ruhánijem i ránami iskušénije prijáša, ješčé že i úzami i temnícejú: kámenijem pobijéni býša, pretréni býša, iskušéni býša, ubijstvom mečá umróša, proidóša v milotech, i v kóziich kóžach, lišéni, skorbjášče, ozlóbléni, íchže ne bi dostóin ves mir, v pustýňach skitájuščesja, i v horách, i v vertépach, i v própastech zemných. I síi vsi poslúšestvovani bývše víroju, ne prijáša obitovánija, Bóhu lúčšeje, čtó o nas predzrívšu da ne bez nas soveršénstvo príimut.

Evanhelije ot Matheja, zač. 1.

Pričasten: Chvalíte: Druhij: Rádujtesja: (zri str. 397).

24-ho (6. jan.) dekembrija.

Predprazdenstvo Roždestva Christova,

i pamjat sv. Prepodobnomuč. Evgenii.

Na Velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Predprazdenstvu: Hlas 5. (Podob.: Radujsja): Nosiši Adámov zrák, vo óbrazí Bóžii sýj vsesoversěennyj, i chóščeši rukámi deržátisja, rukóju vsjá soderžáj síloju Tvo-jéju, Čistaja vseneporócnaja proviščaváše, blahólušči: káko Ťa pelenámi povijú jáko mladénca, káko soscámi pitáju Ťa, vsjáčeskaja pitájuščaho? káko Tvojejj páče umá niščeťi udiv-lúsja, káko Ťa sýna mojehó narekú, rabá Tvojj nýňi súšči? pojú, blahoslovľú Ťa, podajúščaho míru véliju mílošť.

Mladénca voploščájema iz nejj, predvícnaho Bóha, Vseneporócnaja zrjášči, rukámi deržášči i oblobyzájušči částo, i rádošti ispolňájuščisja, proviščaváše Jemú: Bóže výšnij, Carjú nevidimyj: káko zrjú Ťa, i razumíti táinstva ne mohú bezmírnyja niščetý Tvojejj? vertép bo malíjšij, i séj čúzďij, vnútr vmiščájjet Ťa rózďšahosja, i đivstva ne ri-šívša, ložesná soblúďšaho, jáko prézde roždestvá, i dajú-ščaho véliju mílošť.

Síja rábskij Čistaja užásno viščájjušči, usľýšaše volchvóv pred vertépom kúpno predstojáščich, i k nim rečé: kohó iščete vy? jáko vízdu bo, ot inodálnyja straný priidóste, pérzskij óbraz i mudrovánije imúšče: stránen ischód i šes-tvije sotvoriste, i k stránstvovavšemu svýše i stránno v mja vsělšemusja, jáko višť, so tščánijem priidóste Tomú poklonítisja, dárujuščemu míru véliju mílošť.

Prepodobnomučenci: Hl. 8. (Podoben: O preslavnahe): Míra ostávľši krasotú, duši blahoródija svýše dobrótami ujasnila jesí Jevgénije vsechválnaja: óbraza blahodáť nemútnu ži-tijém sochráňši, múčenice nepobidímaja, đivstva zabrálo bohovidno, i cvíte jestestvá vseblahoródňijšij.

Slóvom i žitijém i blahodátiju, i terpínijem duši ukra-sívšisja, privelá jesí stradálec vóinstva, i điv sobór, ot

Dívy Vozsijávšemu, i sviďitelstva jávi otvérzšemu vsim vchod, Jevgénije vsemúdraja: s nímiže i nýňi Sehó umolí, spastí stádo tvoje.

Právdy Stroíteľ ta jáko dívu čistu, i jáko slávnu múčenicu, suhúbymi vincý blaholípno ukraší, krásen čertóh tebí darováv, svitovjavléňmi prosviščénnyj: idíže vsélšisja, víčnujuščim, nevísto Christóva, nýňi blaženstvom jávi obohátilasja jesí.

Sláva: I nýňi: Hlas 2. Se vrémja približisja: (zri str. 476).

Na Stichovnych. Hl. 1. (Podoben: Prechvalnii Mučenicy): Dáry Tebí prinosjášče, Sýne, cáríje priidóša vostóčnii, Carjá Ťa uvidívši rodítisja, liván i smírnu i zláto: i se stoját pred dvérmí: sim povelí víďiti Ťa mladénca, na rukú mojéju deržima, drévnaho Adáma starijša.

Boh ot júha prídet, i Svjatýj iz horý priosinénnyja čásči.

Priidíte, vnidíte so tščánijem, Ťíva rečé dréve volchvóm, i vídíte Nevídímaho vídima jávlšasja, i mladénca bývša. Oní že so usérdijem vnidóša i poklonišasja, i dáry prinesóša, proróčestvo božéstvennoje ispólnivše.

Hóspodi uslyšach sluch Tvoj, i ubojáchsja: Hóspodi, rozumích díla Tvojá, i užasóchsja.

Nošú Ťa jáko mladénca rukámi, vsjáčeskaja nosjáščaho, i udivlájusja, hlahólaše neiskusobráčnaja: káko Ťa mlekóm vospitáju, pitájusčaho vsja, Sýne moj i Tvórcé moj: slávľu Tvoje bezmírnoje k čelovíkom snizšéstvije, ímže spasáješi mír pohibájuščij.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Sióne toržestvúj: (zri str. 454).

Tropar', hl. 4. Napísovášesja inohdá: (zri str. 477).

Poslídovanije Časov Carskich v Nevečerije Roždestva Christova.

(Ašče slučísja Navečerije sije v Subbotu, ili v Neďíľu, Časy sija pojem v Pjatok prežde Navečerija).

Čas pervyj.

Blahosloven Boh naš: Slava Tebi Bože naš, slava Tebi, i po Otče naš: Hospodi pomiluj 12. Slava: I nyňi: Priidíte poklonimsja: 3. Taže:

Psalom 5. Hlahóly mojá vnuší Hóspodi: (zri str. 202).

Psalom 44. Otrýhnu sérdce moje slóvo bláho, hlahólu az díla mojá Carévi: jazýk moj trost knížnika skoropisca. Krásen dobrótoju páče synón čelovíčeskich, izlijásja blahodáť v ustnách tvoích: sehó rádi blahosloví ta Boh v víki. Prepojáší orúžije tvoje po bedri tvojém, sílne. Krasotóju i dobrótoju tvojéju, i naľací, i uspiváj, i cárstvuj: ístiny rádi i krótosti i právdy, i nastávit ta dívno desnica tvojá. Stríly tvojá izoščrény sílne: lúdije pred tobóju padút v sérdci vrahóv Carévych. Prestól tvój Bóže v vik vika: žezl právosti, žezl cárstvija Tvojeho. Vozľubil jesí právdu, i vrozenavídil jesí bezzakónije: sehó rádi pomáza ta Bóže, Boh tvoj jeléjem rádoti páče pričástnik tvoích. Smírna i stákti, i kássija, ot riz tvoích, ot fázestej slonóvych; iz nichže vozveseliša ta. Dščéri caréj v česti tvojéj: predstá Carica odesnúju tebe v rizach pozlaščénnych odíjana, i preukrašéna. Slýši dšči, i vížd, i prikloní úcho tvojé: i zabúdi lúdi tvojá i dom otcá tvojeho. I vozželájet Car' dobróty tvojeja: jáko toj jest Hóspod' tvoj, i pokloníšisja Jemú. I dšči Tírova s dáry: licú Tvojemú pomólatsja bohátii lúdstii. Vsja sláva dščere carévy vnútr': rjasny zlatými odíjana i preukrašéna. Privedútsja v veselii i rádoti, vovedútsja v cerkóv Carévu. Vmísto otéc tvoích rodišasja sýnove tvoí: postáviši ich knázi po vsěj zemli. Pomjanú ímja tvojé, vo vsjákom ródi i ródi. Sehó rádi lúdije ispovidátsja tebi vo víki, i vo vik vika.

Psalom 45. Boh nam pribížišče i síla: pomóščnik v skórbech obrítsich ny ziló. Sehó rádi ne uboímsja, vnehdá smuščajetsja zemľá i prelahájutsja hóry v serdcá morskája. Vozšumíša i smutišasja vódy ich: smjatóšasja hóry krípostiju jehó. Ričnaja ustremľénija veselát hrad Bóžij: osvjatil jest selénije svoje Výšnij. Boh posreďi jehó, i ne podvížitsja: pomóžet jemú Boh útro zaútra. Smjatóšasja jazýcy, uklonišasja cárstvija: dadé hlas svoj Výšnij, i potrja-

sésja zemlá. Hóspod sil s námi: zastúpnik naš Boh Jákovľ.
 Priidite, i vidite díla Bóžija, jáže položí čudesá na zemli:
 otjémľa bráni do koncá zemli. Luk sokrušit i slómit orú-
 žije: i ščitý sožžét ohném. Uprazdnítešja i razumíjte, jáko
 az jesm Boh: i vonesúsja v jazýcích, vonesúsja na zemli.
 Hóspod sil s námi: zastúpnik naš Boh Jákovľ.

Sláva: I nýňi: Alliluja 3. Hospodi pomiluj 3.

Sláva: Tropar' hl. 4. Napisovášesja inohdá so stárcem:
 (zri str. 477.)

(Ašče Časy soveršajutsja v Pjatok pred Navečerijem, hlaholem
 na vsich Časich Tropar' sej: Hl. 4. Hotóvisja Viflejéme: (zri 477.)

I nýňi: Čto řa narečém: (zri str. 205).

Stichiry. Hl. 8. Viflejéme uhotóvisja, blahoukrasítešja
 jáslí, vertép da priimet: istina priide, siň mimotecé, i Boh
 čelovíkom ot Ďivy javísja, voobrazivsja jákože my, i obo-
 živ ploř: římže obnovlájetsja Adám s Jéhoju, zovúšče: na
 zemli blahovolénije javísja, spastí rod naš. 2.

Boh ot júha priidet, i Svjatýj iz horý priosinénnyja čáščí.

Hl. 3. Nýňi proróčeskoje prorečénije ispolnítisja hrjadét,
 tájno hlahóľuščeje: i ty Viflejéme, zemlé Júdova, nikákože
 narečéšisja ménši vo vladýkach, preduhotovlájusči vertép:
 iz tebé bo mi izýdet vožd jazýkov plótiju, ot Ďivy otroko-
 vícy Christós Boh, iže upasét ľudí Svojá, nóvaho Isráíľa:
 dadím Jemú vsi veličestvo.

Hóspodi, usľýšach sluch Tvoj i ubojáchsja: Hóspodi, razumích
 díla Tvojá, i užasóchsja. — Paki tojže.

Sláva: Hl. 8. Sijá hlahóľet Jósif k Ďivíci: Marije, čo
 dílo sijé, jáže v tebí víždu? nedoumíju i udivlájusja, i umóm
 užasájusja, otáj úbo ot mené búdí vskóri. Marije, čo dílo
 sijé, jáže v tebí víždu? vmísto čestí, stud: vmísto vesélija,
 pečál: vmísto jáže pochvalítisja, ukoríznu mi prineslá jesi,
 ktomú ne terplú próčeje ponošénija čelovičeska: ot svja-
 ščénnik úbo iz cérkve, jáko neporóčnu Hóspodnu tebé
 prijách, i čo zrímoje?

I nýňi: tojže.

Prokimen, hl. 4. Hóspod' rečé ko mňi: Syn moj jesí Ty, az dnes rodích Ťa.

Ot Proročestva Micheina čtenije. Hlava 5. Tako hlaholet Hospod': (ot tuda čtetsja i Navečeriju Roždestva na Večerni) i ty Viflejeme, dome Jefrathov, jeda mal jesí ježe byti v tysjaščach judovych? iz tebe bo mňi izydet starijšina ježe byti v kňazja, vo israili: i ischody jeho iz načala ot dnej vika. Seho radi daš ja do vremene raždajuščija, rodit, i pročii ot bratii jeho obratatsja k synom israilevym. I stanet, i uzrit, i upaset stado svoje kripostiju Hospod'. I vo slavi imene Hospoda Boha svojeho prebudut: zane nyňi vozveličitsja daže do konec zemli.

Apostol. K Jevréjem poslánija Apóstola Pávla čténije, zač. 303. Mnohočástni i mnohoobrážni dréve Boh hlahólavyj otcém vo prorócich. V poslídok dnej sich hlahóla nam v Sýňi, Jehóže položí naslídnika vsim, ímže i víki sotvorí. Iže syj sijánije slávy, i óbraz ipostási Jehó: nosjá že vsjáčeskaja hlahólom síly Svojejá, sobóju očiščénije sotvoriv hrichóv nášich, síde odesnúju slávy prestóla veličestvija na vysókich. Toliko lúčšij byv Ánhelov, jeliko preslávňije páče ich naslídstvova ímja. Komú bo rečé kohdá ot Ánhel? Syn moj jesí Ty, az dnes rodích Ťa: i páki: az búdu jemú vo otcá, i toj búdet mňi v sýna. Jehdá že páki vvódit pervoródnaho vo vselénnuju, hlahólet: i da poklónatsja Jemú vsi Ánheli Bóžii. I ko Ánhelom úbo hlahólet: tvorjáj Ánheli svojá dúchi, i sluhí svojá ohň palášč. K Sýnu že: prestól Tvoj, Bóže, vo vik vika, žezl právosti, žezl cárstvija Tvojeho. Vozľubíl jesí právdu, i voznenavídil jesí bezzakónije: seho rádi pomáza Ťa, Bóže Boh Tvoj: jeléjem rádství, páče pričástnik Tvoich. I páki: v načálích Ty, Hóspodi, zémľu osnovál jesí i dílá rukú Tvojeju suť nebesá. Ta pohíbnut, Ty že prebyváješi, i vsja jákože ríza obvetšájut. I jáko odéždu svijéši ich, i izmiňátsja: Ty že tójžde jesí, i líta Tvojá ne oskuďijut.

Evanhelje ot Matheja, zač. 2.

Taže: Stopý mojá:

Da ispólňatsja: (zri str. 206—207).

Po Otče naš; Kondak hl. 3. Ďíva dnes previčnoje Slóvo v vertépi hrjadét rodíti neizrečenno: likúj vselénnaja uslýšavši, proslávi so Ánhely i pástyrmi choťáščaho javítisja otročá mládo, previčnaho Bóha.

Hospodi pomiluj 40. Molitva: Íže na vsjákoje vremja: (zri 207).

I pročejje do konca.

Čas tretij.

Priidíte poklonímsja: 3.

Psalom 66. Bóže uščédri ny, i blahosloví ny: prosvití licé Tvoje na ny, i pomiluj ny. Poznáti na zemlí puť Tvoj, vo vsich jazýzich spasénije Tvoje. Da ispovíďatsja Tebí lúdijsja, Bóže: da ispovíďatsja Tebí lúdijsja vsi. Da vozveselátsja, i da vozrádujutsja jazýcy: jáko súdiši lúdem pravotóju, i jazýki na zemlí nastáviši. Da ispovíďatsja Tebí lúdijsja, Bóže: da ispovíďatsja Tebí lúdijsja vsi. Zemľa dadé plod svoj: blahosloví ny Bóže, Bóže naš. Blahosloví ny, Bóže: i da ubojátsja Jehó vsí koncí zemlí.

Psalom 86. Osnovánijsja jehó na horách svjatých, lúbit Hospod' vratá Sióna, páče vsich selénij Jákovlich. Preslávna ja hlahólašasja o tebí, hráde Bóžij. Pomjanú Raáv i Vavilóna víduščym mja: i sé inopleménicy, i Tir, i lúdijsja Ethiópstii, sii býša támo. Máti Sión, rečét čelovík rodíjsja v něm: i Tój osnová i Východníj. Hospod' povíť v písánii lúdijsja, i kňazéj sich bývsich v něm. Jáko veseláščichsja vsich žilíšče v tebí.

Psalom 50. Pomiluj mja Bóže: (zri str. 24).

Sláva: I nýňi: Alliluja 3. Hospodi pomiluj 3.

Sláva: Tropar': (zri str. 477).

I nyni: Bohoródice, Ty jesí lozá: (zri str. 210).

Stichiry. Hl. 6. Sej Boh naš, ne vminítsja in k Nemú, rodívysjsja ot Ďívy i s čelovíki požív: vo jáslích ubóhich,

Šýn jedinoródnjy, ležášč víditsja čelovík, i pelenámi povívájetsja íže slávy Hospóď: i volchvóm zvizdá vozviščájet v Jehó poklonénije: i my pojém: Trójce svjatája, spasi dúšy nášja. 2.

Boh ot júha príidet, i Svjatýj iz horý priosinénnyja čášči.

Hl. 8. Prézde roždestvá Tvojeho, stráchom zrjášče táinstvo Tvoje Hóspodi, úmnaja vóinstva divláchusja: jáko bo mladénc rodítisja blahoizvólil jesí, nébo ukrasivjy zviždámi: i v jáslích bezslovésnych vozležíši, dlániju soderžáj vsjá zemlí koncý. Takovým bo smotrénijem poznásja Tvoje blahoutróbie Christé, i vélija mílost Tvojá: sláva Tebí.

Hóspodi, uslýšach sluch Tvoj, i ubojáchsja: Hóspodi, rozumích dílá Tvojá, i užasóchsja. — Paki tojže.

Sláva: Hl. 3. Jósife, rcy nam: káko júže ot svjatých prijál jesí Dívu, neprázdnu privódiši v Viflejém? Az, rečé, Proróki ispytách, i víst prijém ot Ánhela, uvírichsja, jáko Bóha rodíti ímať María neskazánno: Jemúže na poklonénije volsví ot vostókov príidut, s dáry čestnými služášče. Voplotivyjsja nas rádi, Hóspodi, sláva Tebí.

I nýni: tojže.

Prokimen, hl. 4. Jáko otročá rodísja nam, Syn, i dádsja nam.

Proročstva Jeremina čtenije. Hlava 3. (Iz knihi Varucha). Sej Boh naš, ne prilóžitsja in k Nemu. Izobrite vsjak puf chudožestva, i dade i Jakovu otroku Svojemu, i Israiľu vozľublennomu ot Neho. Posem že na zemlí javisja, i s čeloviki požive. Sija kniha povelínij Božíich, i zakon syj vo viki. Vsi deržáščiisja jeja v život, ostavívšii že ju umrut. Obratisja, Jakove, i imisja jeja. Poidí k sijaniju prjamo svíta jeja. Ne dažd inomu slavy tvojeja: i poleznych tebi, jazyku čuždemu. Blaženi jesmy Israiľu, jako uhodnaja Bohu nam rozumna suť.

Apostol. K Galátom posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, začalo 208. Brátije, prézde prišéstvija víry pod zakónom stre-

hómí bíchom, zatvoréni v chotáščuju víru otkrýtisja. Tímže zakón pístun nam bysť vo Christá, da ot víry opravdímsja. Prišédšej že víry, užé ne pod pístunom jesmý. Vsi bo vy sýnove Bóžii jesté, víroju o Christí Isúsi. Jelícy bo vo Christá krestístesja, vo Christá oblekóstesja. Ňisť Juděj, ni Jéllin: Ňisť rab, ni svobodě; Ňisť múžeskij pol, ni žénskij: vsi bo vy jedíno jesté o Christí Isúsi. Ášče li vy Christóvy, úbo Avraámle símja jesté, i po obitovániju naslídnicy.

Evanhelije ot Luki, začalo 5.

Taže: Hóspodě Boh blahoslovén: (zri str. 211.)

Trisvjatoje, i po Otče naš: Kondak, hl. 3. Ďíva dnes prevíčnoje: (zri str. 488).

Hospodi pomiluj 40. Íže na vsjakoje vremja: (zri str. 207 i pročje na str. 211.)

Čas šestyj.

Priidíte poklonímsja: 3.

Psalom 71. Bóže, sud Tvoj Carévi dažd: i právdu Tvojú Sýnu Carévu. Sudíti lúdem Tvoím v právdí: i níščym Tvoím v sudí. Da vospriimut hóry mír lúdem, i chólmi právdu. Sudíti níščym lúdkím, i spasét sýny ubóhich: i smírit klevetníká. I prebúdet s sólncem, i přезде luný, róda rodóv. Snídet jáko dóždě na runó: i jáko kápľa kápľuščaja na zémľu. Vozsijájet vo dnéch Jehó právda, i mnóžestvo míra, dóndeže otímetsja luná. I obladájet ot mórja do mórja, i ot rik do konéc vselénnyja. Pred Ním pripadút Ethióplane: i vrazí Jehó pérstě polížit. Cárije Tarsíjstii i óstrovi dáry prinesút: cárije Arávstii i Savá dáry privedút. I poklóňatsja Jemú vsi cárije zémstii: vsi jazýcy porabótajut Jemú. Jáko izbávi níšča ot sílna, i ubóha, jemúže ne bi pomóščnika. Poščadít níšča i ubóha: i dúšy ubóhich spasét. Ot lichvy i ot neprávdy izbávit dúšy ích, i čéstno ímja Jehó pred ními. I živ búdet, i dástsja Jemú ot zláta Aravíjska, i pomólatsja o Ném výnu: vés déň blahoslovját Jehó. Búdet utverždénije na zemlí na versích hór: prevoznesétsja páče Livána plód Jehó i pro-

cvitút ot hráda jáko travá zemnája. Búdet ímja Jehó blahoslovéno vo viki: préžde sólnca prebyvájet ímja Jehó. I blahoslovjátsja o Nem vsja kolína zemnája: vsi jazýcy ublažát I. Blahoslovén Hospoď Bóh Isráilev, tvorjáj čudesá jedín. I blahoslovéno ímja slávy Jehó vo vik, i v vik víka: i ispólnitsja slávy Jehó vsja zemlá: búdi búdi.

Psalom 131. Pomjaní Hóspodi Davída, i vsjú krótost jehó. Jáko klátsja Hóspodevi, obiščasja Bóhu Jákovľu: Ášče vseľúsja v selénije dómu mojehó, ilí vzýdu na odr postéli mojejá: ášče dám són očima moíma, i víždoma moíma dremánije, i pokój skránijam moim: dóndeže obrjášču místo Hóspodevi, selénije Bóhu Jákovľu. Se slýšachom ja v Jefráthi: obritóchom já v polách dubrávy. Vnídem v selénija Jehó, poklonímsja na místo, idíže stojásti nózi Jehó. Voskresní Hóspodi v pokój Tvoj, Ty i kivót svjatýni Tvojejá. Svjaščénnicy Tvoí oblekútsja v právdu, i prepodóbnii Tvoí vožrádujutsja. Davída rádi rabá Tvojeho, ne otvrátí licé pomázannaho Tvojeho. Klátsja Hóspod Davídu ístinnoju, i ne otvéržetsja jejá. Ot plodá čréva tvojeho posaždú na prestóli tvojém. Ášče sochraňát sýnove tvoí zavít moj i sviďníja mojá sijá, ímže naučú ich: i sýnove ich do víka sjáduť na prestóli tvojém. Jáko izbrá Hóspod Síóna, i izvóli i v žilíšče Sebí. Séj pokój mój vo vik víka: zďi vseľúsja, jáko izvólich i. Lovítvu jehó blahoslovlájaj blahoslovlú: nišcyja jehó nasýšču chlíby. Svjaščénniki jehó oblekú vo spasénije: i prepodóbnii jehó rádstiju vožrádujutsja. Támo vozrašćú röh Davíдови, uhotóvach svitilnik pomázannomu mojemú. Vrahí jehó oblekú studóm, na ném že procvitét svjatýňa mojá.

Psalom 90. Živýj v pómošči Výšňaho: (zri str. 213).

Sláva: I nýni: Alliluja 3. Hóspodi pomíluj 3.

Sláva: Tropar': (str. 477).

I nýni: Bohorodičen: Jáko ne ímamy: (str. 213).

Stichiry. Hl. 1. Priidíte vírnii, vozvedémsja božéstvenni,

i uvidím schoždenije božestvennoje svýše, v Viflejémi k nam javlénni: i umóm očistivšesja, žitijé prinesém dobrodíteli vmísto míra, preduhotovlájušče vírno roždéstvennyja vchódy ot dušévných sokróvišč, zovúšče: vo výšních sláva Bóhu súščemu v Trójci, Jehóže rádi v čelovicích blahovolénije javísja: Adáma izbavlája pervoródnija klátvy, jáko čelovikoľúbec. 2.

Boh ot júha prítet, i Svjatýj iz horý priosinénnyja čásči.

Hl. 4. Slýši nébo, i vnuší zemlé, da podvížatsja osnovánija, da príimut trépet preispódnaja: jáko Boh že i Tvoréc v plotskóje odíjasja zdánije, i deržávnoju sozdávyj rukóju tvar', utróby zritsja sozdánije. O hlubiná bohátstva i premúdrosti, i rázuma Bóžija: jáko neispýtany suďbý Jehó, i neizslídovani putijé Jehó.

Hóspodi, uslyšach sluch Tvoj, i ubojáchsja: Hóspodi, rozumých dílá Tvojá, i užasóchsja. — Paki tojže.

Sláva: Hl. 5. Priidíte Christonósnii ľúdije: (str. 214).

I nýni: tojže.

Prokimen, hl. 4. Iz čréva préžde dennícy rodích Ťa: klátsja Hóspod', i ne raskájetsja.

Proročestva Isaína čtenije. Hlava 7. Priloži Hospod' hlaholati ko Achazu, hlahola: Prosí sebi znamenija u Hospoda tvojého, vo hlubínu, ili v vysotu. I reče Achaz: Ne imam prositi, niže iskusiti Hospoda. I reče Isaia: Uslyšite ubo dome Davidov: jeda mal vam trud dajati čelovikom, i kako Hospodu trud dajete? Seho radi dast Hospod' Sam vam znamenije: se Ďiva vo črevi príimet, i rodít Syna, i narekut imja jeho Emmanuil. Maslo i med imať sňisti, préžde neže uvidíti jemu, ili izvoliti lukavoje, izberet blahoje: zane préžde neže razumiti otročati blahoje ili zloje, otrinet lukavaja, izberet blahoje. I reče Hospod' ko mňi: Priimi sebi svítok nov, velik, i napiši v nem pisalom čelovičeskím: ježe skoro pľinenije sotvoriti korystěj: nastojat bo. I svidíteli mňi sotvori vírny čeloviki, Uriju jereja, i Zachariju syna

Varachiina. I pristupich ko proročici, i vo črevi prijat i rodi syna. I reče mñi Hospod': narcy imja jemu: skoro plñi, i naprasno isproverzi. Zane prežde neže razumiti i otročati nazvati otca ili mater', priimet silu Damaskovu, i korysti Samarijskija, prjamo carju Assirijskomu. S nami Boh, razumijte jazycy, i pokarjajtesja: uslyšite daže do poslednich zemli, mohušćii pokarjajtesja: ašče bo paki vozmožete, paki pobizdeni budete. I iže ašče sovít soviščavajete, razorit Hospod': i slovo ježe ašče vozhlaholete, ne prebudet v vas, jako s nami Boh.

Apostol. K Jevrějem: zač. 304. (zri str. 164.)

Evanhelije ot Matheja, zač. 3.

Taže: Skóro da predvarjät ny: (zri str. 216.)

Trisvjatoje, i po Otče naš: Kondak, hl. 3. Ďiva dnes previčnoje Slóvo: (zri str. 488.)

Hospodi pomiluj 40. Íže na vsjakoje vremja: (zri 207 i 216.)

Čas devjatyj.

Priidíte poklonímsja: 3.

Psalom 109. Reče Hóspod' Hóspodevi mojemú: Sidí odesnújú mené, dóndeže položú vrahí tvojá, podnóžije noháma tvoíma. Žezl síly póslet Ti Hóspod' ot Sióna: i odolíješi posredí vrahóv Tvoích. S Tobóju načálstvo v deň síly Tvojejá, v svítlostech svjatých Tvoích: Iz čréva préžde dennicy rodích ta. Klátsja Hospod', i ne raskájetsja: Ty jesí Jeréj vo víki, po čínu Melchisedékovu. Hospod' odesnúju Tebé, sokrušil jest v deň hñíva Svojeho carí. Súdit vo jazýcich, ispólnit padénija: sokrušít hlavý na zemli mnóhich. Ot potóka na putí pijét: sehó rádi voznesét hlavú.

Psalom 110. Ispovímsja Tebí Hóspodi vsím sérdcem moím, v sovítí právych i sónmi. Vélija dílá Hóspodna, izýskana vo vsich vóľach Jehó. Ispovidanije i velelípota dílo Jehó, i právda Jehó prebyvájet v vik víka. Pámjat sotvoril jest čudés Svoích, mílostiv i šćédr Hóspod': píšču

dal jest bojáščymsja Jehó. Pomjanét v vik zavít Svoj: křípost díl Svoích vozvístit lúdem Svoím: dáti im dostojánije jazýk: dílá ruk Jehó ístina i sud. Vírny vsja záповídi Jehó, utverždény v vik víka: sotvorény vo ístiňi i pravoti. Izbavlénije poslá lúdem Svoím: zapovída v vik zavít Svoj. Svjáto i strášno ímja Jehó: načálo premúdrosti strách Hóspodeň. Rázum že blah vsim tvorjáščym Jehó: chvalá Jehó prebyvájet v vik víka.

Psalom 85. Prikloní Hóspodi úcho Tvoje: (str. 218).

Sláva: I nýňi: Alliluja 3. Hospodi pomiluj 3.

Sláva: Tropar': (str. 477).

I nýňi: Bohorodičen: Íže nas rádi: (str. 219).

Stichiry. Hl. 7. Udívľášesja Írod, zria volchvón blahočéstije, i hňívóm pobíždájem, lítá ispytáše razstojánija: máteri bezčádstvujemy byváchu, i bezvrémennyj vózrast mladéncév hórcei požinášesja: soscý sycháchusja, i istóčnicy mléčnici uderzaváchusja: vélije bjáše lútoje. Tímže blahočéstno vírni sošédšesja, poklonímsja Christóvu roždestvú. 2.

Boh ot júha prídet, i Svjatýj iz horý priosinénnyja čášči.

Hl. 2. Jehdá Jósif, Ďivo, pečálijú ujazvľášesja, ko Víflejemu idýj, vopijála jesí k nemú: čto mja zria neprázdnú drjáchlúješi i smuščáješisja, ne vídyj vsjako jéže vo mňi strášnaho táinstva? próčeje otloží strach vsjak, preslávnoje poznávája; Boh bo nischódit na zémľu mílosti rádi, vo črévi mojém nýňi, ášče i plot priját. Jehóže raždájema úzriši jákože blahoizvóli, i rádoti ispólnívsja pokloníšisja jáko Zíždíteľu Tvojemú: Jehóže Ánheli pojút neprestánno, i slávjat so Otcém i svjatým Dúchom.

Hóspodi, usľýsach sluch Tvoj, i ubojáchsja: Hóspodi, rozumích dílá Tvojá i užasóchsja. — Paki tože.

Sláva: Hl. 6. Dnes raždájetsja ot Ďivy, rukóju vsju Soderžáj tvar': pelenámi jákože zémen povivájetsja, íže suščestvóm neprikosnovénen Boh: v jáslích vozležít, utverdívyj nebesá slóvom v načálích: ot soscév mlekóm pitájetsja,

íže v pustýni mánnu odoždívj lúdem: volchvý prizyvájjet, Ženich cerkvónjy: dáry sich přijémlet, Syn Ďívy. Poklaňá-jemsja roždestivú Tvojemú Christé! Poklaňájemsja roždestivú Tvojemú Christé! Poklaňájemsja roždestivú Tvojemú Cristé! pokaží nam i božéstvennaja Tvojá Bohojavlénija. - I nýňi: tojže.

Prokimen, hl. 4. Máti Sión, rečét čelovík, i čelovík rodísja v nem.

Proročestva Isaína čtenije. Hlava 9. Otroča rodísja nam, Syn, i dadesja nam, Jehože načalstvo bysť na rami Jeho: i naricajetsja imja Jeho velika sovita Anhel, čuden, sovítnik, Boh kripok, vlastíteľ, načalnik mira, otec budúščaho vika. Privedet vo mir na načalniki, i zdravije Jemu. I velije načalstvo Jeho i mira Jeho nišť predíla, na prestolí Davidovi, i na čarstvi jeho, ispraviti je, i zastupiti je v suďi i pravďi ot nýňi i do vika. Revnosť Hospoda Savaotha sotvorit síja.

Apostol: K Jevréjem: Začalo 306. (zri str. 215).

Evanhelije ot Matheja, zač 4.

Taže: Ne predážď nás do koncá: (zri str. 221).

Trisvjatoje, i po Otče naš: Kondak, hl. 3. Ďíva dnés previč-noje (zri str. 488).

Hospodi pomiluj 40. Iže na vsjakoje vremja: (zri str. 207 i 222).

Izobrazitelnaja.

Psalom 102. Blahosloví dušé mojá Hóspoda: (zri str. 20).

Psalom 145. Chvalí dušé mojá Hóspoda: voschvaľú Hóspoda v živoťi mojém, pojú Bóhu mojemú dóndeže jesm. Ne naďíjtesja na kňázi, na sýny čelovičeskija, v nichže nišť spasénija. Izýdet duch jehó, i vozvratítsja v zémľu svojú: v toj deň pohíbnut vsja pomysľénija jehó. Blažén, jemúže Boh Jákovľ pomóšćnik jehó, upováňuje jehó na Hóspoda Bóha svojehó. Sotvóršaho nébo i zémľu, móre i vsja jáže v nich. Chraňášćaho ístinu v vik, tvórejášćaho sud obídímym, dajúšćaho píšču álčuščym. Hóspodť rišit okovánnyja, Hóspodť umudrjájet slípčý. Hóspodť vozvódit nizvéržennyja, Hóspodť lúbit právedniki. Hóspodť chranit prišélcý, síra

i vdovú priímet: i puť hrišnych pohubít. Vocarítsja Hóspod vo víki, Boh tvoj, Sióne, v rod i rod.

Sláva: I nýňi: Jedinoródnyj Sýne i Slóve: (zri na Liturgii).

Taže hlaholem: Vo cárstvii Tvojem jehdá priídeši: (zri 198).

Taže: Pomjaní nas Hóspodí: (str. 222).

I nýňi: Víruju v jedínaho Bóha: (zri na Liturgii).

Jehda imať byti Liturgia: Viruju ostavľajetsja, i po I nýňi: hlaholetsja abije:

Oslábi, ostávi, otpustí Bóže: (zri str. 223).

Po Otče naš: Kondak, hl. 3. Ďíva dnes previčnoje Slóvo: (zri str. 488.)

Hospodi pomiluj 40. Sláva: I nýňi: Čestníjšuju Cheruvim: i pročeje (zri str. 223.)

Jehda níst Liturgii, hlaholem zdi: Búdi ímja Hóspodne: 3. i Psalom 33. Blahoslovíú Hóspoda: (zri str. 223.)

Taže: Dostójno jesť: i Otpust dne.

Navečerie Roždestva Christova.

Na Večerni

s Liturgijeju sv. Vasilija Velikaho.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 2. Priidíte vozzradujemsja Hóspodevi, nastojáščuju tájnu skazújušče: sredostínije hradéza razrušísja, plámennoje orúzije dajét, i Cheruvim otstupájet ot dréva žízni, i az rajá píščí pričaščájusja, ot nehóže proizhnán bych preslušánija rádi: neizmínnyj bo óbraz Otč', óbraz prisnosúščija Jehó, zrak rabá prijémlet, ot neiskusobráčnyja Mátere prošéd, ne preložénije preterpív: jéze bo bi, prebýst, Boh syj ístinen: i jéze ne bi, priját čelovík byv čelovikolúbija rádi. Tomú vozopiím: roždéjsja ot Ďívy Bóže, pomiluj nas. 2.

Hóspodu Isúsu róždšusja ot svjatýja Ďívy, prosvitíšasja vsjáčeskaja: pástyrem bo svirjájuščym, i volchvóm poklaňájuščymsja, Ánhelom vospivájuščym, Írod mjaťášesja, jáko Boh vo plóti javísja. Spas duš nášich. 2.

Cárstvo Tvoje Christé Bóže, cárstvo vsich vikóv, i vladýčestvo Tvoje vo vsjákom ródi i ródi: voplotívyjsja ot Dúcha svjataho, i ot Prisnodívy Marii vočelovíčivysja, svit nam vozsijá, Christé Bóže, Tvoje prišestvije: Svit ot Svíta, Ótčeje sijánije, vsjú tvar' prosvítíl jesí: vsjákoje dychánije chválít Ťa, óbraz slávy Ótčija. Syj i préžde syj, i vozsijávyj ot Dívy Bóže, pomíluj nas. 2.

Čto Tebí prinesém Christé, jáko javílsja jesí na zemlí, jáko čelovik nas rádi? kájaždo bo ot Tebé bývsich tvárej blahodarénije Tebí prinósit: Ánheli, pínije: nebesá, zvizdú: volsví, dáry: pástyrije, čúdo: zemlá, vertép: pustýňa, jásli: my že, Máter' Dívu. Íže préžde vik Bóže pomíluj nas. 2.

Sláva: I nýni. Ávgustu jedinonačálstvujušču na zemlí, mnohonačálijie čelovikov prestá: i Tebí vočelovíčšusja ot Čistyja, mnohobóžije ídolov uprazdnísja: pod jednínim cárstvom mirským hrádi býša, i vo jedíno vladýčestvo Božestvá jazýcy vírovaša: napisášasja lúdije povešínijem késarevym, napisáchomsja vírnii ímenem Božestvá, Tebé vočelovíčšahosja Bóha nášeho. Vélija Tvojá mílost Hóspodi, sláva Tebí.

Vchod s Evanhelijem. Svíte tíchij:

Prokimen dne. (Ašče v Pjatok, pojem Prokimen: Kto Boh vélij jáko Boh naš, Ty jesí Boh tvorjáj čudesá).

Bytija čtenije. Hlava 1. V načali sotvori: (str. 230).

Čisl čtenije. Hlava 24. Byst Duch Božij na Valaami, i vosprijem pritči svoja reče: koľ dobri domi tvoi, Jakove, i skinija tvoja, Israílu? jako strany osiňajušcyja, jako sadije pri rikach, i jako skinija, jaže vodruzi Hospoď, i jako kedri pri vodach. Izydet čelovik ot simene jeho, i obladajet jazyki mnogimi, i vozvysitsja carstvo jeho i vozrastet. Boh nastavit jeho iz Jegipta, jako slavu jedinoroha jeho. Pojašt jazyki vrah svojich, i tolšču ích izmoždit: i strilami svojimi ustrilit vraha. Vozleh počí jako lev, i jako skimen, kto vozstavít jeho? Blahoslovjaščii ta, blahosloveni: i prokli-

najuščii ta, proklati. Vozsijajet zvizda ot Jakova, i vstanet čelovik ot Israiľa, i ssičet kňazi moavitskija: i plinit vsja syny Sítovy, i budet Jedom dostojanije, i budet nasľidije Isav vrah jeho, i Israiľ sotvori křipost.

Proročestva Micheina čtenije. Hlava 4. i 5. Vo dnech oňich, hlaholet Hospod': soberu sokrušennuju, i otrinovenuju priimu, juže otrinuch: I položu sotrennuju vo ostanok, i otrinovenuju v jazyk křipok, i vocaritsja Hospod' naď nimi v hori sionstij, ot nyňi i vo viki. (prodolžaj na str. 487. ot naznačennaho mesta do konca.)

Posemu Čtec vozhlášajet: Tropar': hl. 6. Tájno rodilsja jesí v vertépi, no nébo ta vsím propovída, jákože ustá, zvizdú predlahája Spáse, — (lik že pojet na hlas Prokimenena Hl. 6): **i volchvý Ti privedé, víroju poklaňajúščyjasja Tebí: s nímiže pomíluj nas.**

Takožde Stichi:

1. Osnovánija jehó na horách svjatých, lúbit Hóspod' vratá Sióna páče vsich selénij Jákovlich, presľávnaja hlahólašasja o tebí hráde Bóžij: pomjanú Raáv i Vavilóna, víduščym mja. — I volchvý Ti privedé:

2. I se inopleménicy i Tir, i lúdiže Ethiópstii, stí býša támo. Máti Sión, rečét čelovik, i čelovik rodísja v nem: i Toj osnová i Výšnj. — I volchvý Ti privedé:

3. Hóspod' povíšť v písánii luděj i kňazěj, sich bývsich v nem: Jáko veseláščichsja vsich žilíšče v Tebí. — I volchvý Ti privedé:

Sláva: I volchvý ti privedé: I nyňi: I volchvý ti privedé:

Posem hlahólet čtec ves Tropar' i pojet sam konec jeho.

Proročestva Isaiina čtenije, Hlava 11. Tako hlaholet Hospod': izydet žezl ot korene Jessejeva, i cvit ot korene jeho vzydet. I počijet na nem Duch Božij: Duch mudrosti i razuma: Duch sovita, i křiposti: Duch viďinija i blahočestija. Duch stracha Božija ispolnit jeho, ne po slavi sudit, niže po hlaholaniju obličít. No sudit pravdoju smirenných sud, i obličít pravostiju slavnyja zemli, i porazit zemľu slovom ust svojich, i Duchom usten ubijet nečestivaho. I budet pravdoju prepojasan vo čreslich svojich, i istinoju obvit po rebrom

svoim. Tohda požirujet vol so ahncem, i ris počijet s kozlišcem, i telec, i lev, i junec vkupi požirujut, i otroča malo povedet ich, telec, i lev vkupí pasutsja, i vkupí čada ich budut, i lev jako vol sňist plevy. I otroča mlado na peščeru aspidsku, i na lože plemene aspidska ruku vozložít. I ne sotvorjat zla, niže imut pohubiti ni jedinaho na hori svjatij mojej: zaneže napolnisja vsja zemľa, poznati Hospoda, jako vodi mnozi pokryti morja. I budet v deň on koreň Jessejev, i vostajaj vladiti jazyki; na neho jazycy upovajut, i budet pokoj jeho čest.

Proročestva Jeremiina čtenije. Hlava 3. (zri str. 489).

Proročestva Daniilova čtenije. Hlava 2. Reče Daniil Navuchodonosoru: ty, carju, vidil jesi, i se obraz jedin, obraz onyj velik, i obličije jeho okruhlo, stojaščeje pred licem tvoim i viđinije jeho strašno. Obraz jehože hlava ot zlata čista, ruci i persi i myšcy jeho srebrjany: črevo i stehny, miđany: holeni želizny: nozi čast ubo želizna, i čast nĭkaja skudeľna. Vidil jesi, dondeže ottoržesja kameň ot hory bez ruk, i porazi obraz, na nohi želiznyja i skudeľnyja, i istni ja do konca. Tohda istnišasja vo jedino skudeľ, želizo, miđ, srebro, zlato, i byša jako prach ot humna žatvennaho, i vzjat ja množestvo duchnovenija, i misto ne obritesja im, kameň že porazivyj obraz, byst v horu veliju, i ispolni vsju zemľu. Sie jest sonije, i skazanije jeho rečem pred carem. Vozstavít Boh nebesnyj carstvo, ježe vo viki ne istľijet, i carstvo jeho ľudem inym ne ostavitsja, i istnit i izmoždít vsja carstvija, i to vozstanet vo viki. Imže obrazom vidil jesi, jako ot hory otsičesja kameň bez ruk, i sotry skudeľ, želizo, miđ, srebro, zlato. Boh velikij skaza carju, imže podobajet byti po sich, i istinno sonije i virno skazanije jeho.

Posem: čitajetsja i pojetsja jak prežde: Tropar. hl. 6. Vozsijál jesi Christé ot Ďívy, razúmnoje Sólnce právdy, i zvizdá Ťa pokazá v vertépi vmiščájema Nevmistímaho. — (Lik že pojet):

Volchvý nastávil jesí na poklonénije Tvojé, s nímiže Ťa veličájem: Žiznodávče, sláva Tebí.

Takožde Stichi: 1. Hóspod vocaršja, v lípotu oblečésja: oblečésja Hóspod v sílu, i prepojásasja: fbo utverdí vselénnuju jáže ne podvížitsja. Hotóv prestól Tvoj ottóli, ot víka Ty jesí.

Volchvý nastávil jesí:

2. Vozdvihóša ríki Hóspodi, vozdvihóša ríki hlásy svojá, vózmot ríki sotrénijsja svojá, ot hlasóv vod mnóhich.

Volchvý nastávil jesí:

3. Dívny vysoty morskíjsja, díven v vysókich Hóspod, svídnijsja Tvojá uvírišasja ziló: dómu Tvojému podobájet svjatýňa Hóspodi v dolhotú dnij.

Volchvý nastávil jesí:

Sláva: Volchvý nastávil jesí: I nýni: Volchvý nastávil jesí:

Taže Tropar' ves: konec že Troparja pojet čtec sam.

Proróčestva Isáiina čténije. Hlava 9. (zri str. 495).

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 7. (zri str. 492).

Posem Jektenijsja malaja s Vozhlasom Trisvjataho na Liturgii: Jáko svjat jesí: — I pojem Trisvjatoje: — i pročejje Liturgii sv. Vasilija.

Prokimen, hl. 1. Hóspod rečé ko mňi: Syn moj jesí Ty, az dnes rodích Ťa.

Apostol: K Jevrejem, začalo 303. (zri str. 487).

Evanhelije Navečerijsja: Ot Luki, zač. 5.

Jektenijsja: Rcim vsi:

Vmisto Dostojno: **O Tebí rádujetsja:**

Pričasten: **Chvalíte Hóspoda:**

(Ašče že slučitsja Navečerije v Subbotu ili Neđilu, tohda Trisvjatoje ne pojem, no po Jektenii byvajet Prokimen, taže Apostol: K Galatom posláníjsja sv. apóstola Pávla, čténije zač. 207.

Brátije, po čelovíku hlahólu, obáče čelovíku predutverždénna zavíta niktóže otmetájjet, ilí pripoveľivájjet. Avraámu že rečéni býša obity, i símeni jehó: ne hlahólet že, i símenem, jáko o mnózich, no jáko o jedínom, i símeni tvojemú, íže jesť Christós. Sijé že hlahólu, zavíta predutverždénna ot Bóha vo Christá, íže po lífich četýrista i tridesjatich bývyj zakón, ne otmetájjet, ve jéže razoriti obitovánije. Ášče bo ot zakóna nasľídije, ne ktomú užé

ot obitovánijsa: Avraámu že obitovánijsa darová Boh. Čto úbo zakón; prestuplénija rádi priložísja, dóndeže príidet símja, jemúže obitovájsa, včínén Ánhely rukóju chodátaja. Chodátaj že jedínaho ňist: Boh že jedín jest. Zakón lí úbo protivu obitovánijsa Bóžiim; da ne búdet: ášče bo dan byst zakón mohíj oživíti, voistinnu ot zakóna by bylá právda. No zatvorí písánijsa vsja pod hrichóm, da obitovánijsa ot víry Isús Christóvy dástsja vírujuščym.

Evanhelijsa ot Matheja zač. 53.

Posem Jektenijsa Rcím vsi: Spodobi Hospodi: Ispolnim večernijsa: i po vtorom Vozhlasi abije: Premudrost: Lik: Blahoslovi: i pročejje Otpusta. (Stichovnych ňit!) (Liturgijsa že sv. Vasilija končitsja v samyj Prazdnik, bez Večerni).

Otpust: Roždejsja v vertepi v Viflejemi Judejstím, i v jaslich vozlehij, spasenijsa našeho radi, Christos istinnyj Boh náš:

Po Otpusti pojem: Tropar', hl. 4. Roždestvó Tvojé, Christé Bóže náš, vozsíjá mírovi svít rázuma: v nem bo zvízdám služáščii zvízdóju učachusja, Tebí kláňatisja Sólncu právdy, i Tebé víditi s vysoty Vostóka: Hóspodí, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 3. Díva dnes Presúsščestvennaho raždájet, i zemlá vertép Nepristúpnomu prinósit: Ánheli s pástyrmi slavoslóvjat, volsví že so zvízdóju putešéstvujut: nas bo rádi rodísja otročá mládo previčnyj Boh.

25-ho dek. (7-ho jan.).

Roždestvo Hospoda našeho Isusa Christa.

Povečerije velikoje.

Blahosloven Boh náš: Sláva. Tebi Bože náš, sláva Tebi. Carju nebesnyj: i po Otče náš: Hospodi pomiluj 12. Sláva: I nýňi Priidite poklonímsja: 3.

Psalom 4. Vnehdá vozzvách, uslýša mja Boh právdy mojejá, v skórbí rasprostraníl mja jesí. Uščédri mja, i uslýši mja, i uslýši molítvu mojú. Sýnove čelovíčestii, dokóli fažkosérdii? vskúju lúbite sujetú, i iščete lži? I uvídite, jáko udiví Hóspod' prepodóbnaho Svojeho: Hóspod' uslýšit mja, vnehdá vozzovú k Nemú. Hñívajtesja, i ne sohrišájte: jáže

hlahólete v serdcách vašich, na lóžach vašich umilítesja. Požrite žértvu právdy, i upovájte na Hóspoda: mnózi hlahólut: kto javít nam blahája: známenasja na nas svít licá Tvojeho Hóspodi: dal jesi veselíje v sérdci mojém. Ot plodá pšenicy, viná, i jeléja svojeho umnóžišasja. V míri vkúpi usnú i počíju. Jáko Ty Hóspodi jedínaho na upová-nije vselil mja jesi.

Psalom 6. Hóspodi, da ne járostiju Tvojeju obličíši mené, níže hńívom Tvoím nakážeši mené. Pomíluj mja Hóspodi, jáko némoščen jesm: izcilí mja Hóspodi, jáko smjatóšasja kósti mojá. I dušá mojá smjatésja ziló: i Ty Hóspodi dokóli? Obratisja Hóspodi, i izmí dúšu mojú: spasí mja rádi mílosti Tvojejá. Jáko níš v smérťi pominájaj Tebé: vo ádí že kto ispovistsja Tebí? Utrudíchsja vzdychánijem moím, izmýju na vsjáku nóšč lóže moje: slezámi moími postélu mojú omočú. Smjatésja ot járosti óko moje: obvetšách vo vsich vrazích moích. Odstupíte ot mené vsí tvorjáščii bezzakónije: jáko uslyša Hospodě hlas pláča mojeho. Uslyša Hóspodě molénije moje: Hóspodě molítvu mojú priját. Da postyďátsja i smjatútsja vsí vrazí moí: da vozvrafátsja i ustyďátsja ziló vskóri.

Psalom 12. Dokóli Hóspodi zabúdeši mja do koncá? dokóli otvraščáješi licé Tvoje ot mené? Dokóli položú sovítý v duši mojej, boĺizni v sérdci mojém deň i nošč? Dokóli voznesétsja vráh moj na mja? prizri i uslyši mja Hóspodi Bóže moj. Prosvítí óči moí, da ne kohdá usnú v smérť: da ne kohdá rečét vrah moj: ukripíchsja na neho. Stuzájuščii mi vozrádujutsja, ášče podvížusja: az že na mílost Tvojú upovách. Vozrádujetsja sérdce moje o spasénii Tvo-jém: vospojú Hóspodevi blahodějavšemu mńí, i pojú ímeni Hóspoda výšňaho.

Sláva: I nýňi: Allilúja 3. Hóspodi pomíluj 3. Sláva: I nýňi.

Psalom 24. K Tebí, Hóspodi, vzdvihóch dúšu mojú: Bóže moj, na Ťa upovách, da ne postyždúsja vo vik. Níže

da posmijútmisja vrazí moí: íbo vsi terpjáščii Ťa ne postydátsja. Da postydátsja bezzakónnujuščii vo tšče. Putí Tvojá, Hóspodi, skaží mi: i stezjám Tvoím naučí mja. Nastávi mja na ístinu Tvojú, i naučí mja: jáko Ty jesí Boh Spas moj, i Tebé terpích ves deň. Pomjaní ščedróty Tvojá, Hóspodi, i milosti Tvojá, jáko ot víka suť. Hrich júnosti mojejá i nevidínija mojihó ne pomjaní. Po milosti Tvojejí pomjaní mja Ty, rádi bláhosti Tvojejá, Hóspodi. Bláh i prav Hóspod': sehó rádi zakonopoložit sohríšajúščym na putí. Nastávit krótkija na sud: naučit krótkija putém Svoím. Vsi putíje Hospódní milost i íстина, vzyskájuščym zavíta Jehó i svidínija Jehó. Rádi ímene Tvojehó Hóspodi, i očisti hrich moj: mnoh bo jest. Kto jest čelovík bojájsja Hóspoda? zakonopoložit jemú na putí, jehóže izvóli. Dušá jehó v blahích vodvorítsja, i símja jehó naslídit zémfu. Deržáva Hóspod' bojáščichsja Jehó: i zavít Jehó javít ím. Óči moí výnu ko Hóspodu: jáko Tój ístórhnet ot síti nózi moí. Prízri na mja i pomiluj mja: jáko jedínoród i níšč jesm az. Skórbí sérдца mojihó umnóžišasja, ot núžd moích izvedí mja. Vížď smírénije moje i trud mój: i ostávi vsjá hrichí mojá. Vížď vrahí mojá, jáko umnóžišasja, i nenavidínijem neprávednym voznenavídiša mja. Sochrání dúšu mojú, i izbávi mja, da ne postyždúsja, jáko upovách na Ťa. Nezló-bivii i právii prípláachusja mňi, jáko poterpích Ťa Hóspodi. Izbávi Bóže Israífa ot vsich skorběj jehó.

Psalom 30. Na Ťa Hóspodi upovách, da ne postyždúsja vo vik: právdou Tvojeju izbávi mja, i izmí mja. Prikloní ko mňi úcho Tvoje, uskorí izjáti mja. Búdi mi v Bóha zaščítiteľa, i v dom pribížišča, jéže spastí mja. Jáko deržáva mojá i pribížišče moje jesí Ty: i ímene Tvojehó rádi nastáviší mja, i prepitáješí mja. Istórhneší mja ot síti sejá, júže skryša mi: jáko Ty jesí zaščítitel moj, Hóspodi. V rúci Tvoí predáju duch moj: izbávil mja jesí Hóspodi Bóže ístiny. Voznenavídiť jesí chraňáščyja sujetý votšče. Az že na Hó-

spoda upovách: vozrádujusja i vozveselúsja o mílosti Tvojej. Jáko prizril jesí na smirénije mojé: spasl jesí ot biď dúšu mojú. I ňisi mené zatvoril v rukách vráziich: postavil jesí na prostránni nózi moí. Pomiluj mja Hóspodi, jáko skorblú: smjatésja ot járosti óko mojé, dušá mojá, i utróba mojá. Jáko izčezé v bolízni živót moj: i líta mojá v vozdychániich. Iznemóže niščetóju krípост mojá: i kósti mojá smjatóšasja. Ot vsich vrah moích bych ponošénije, i sosídom moím ziló, i strách znájemym moím. Vídaščii mjá, vón bižáša ot mené: zabvén bych jáko mertv ot sérdca. Bych jáko sosúd pohublén: jáko slýšach ukorénije mnóhich živúščich ókrest. Vnehdá sobrátisja im vkúpi na mja, prijáti dúšu mojú soviščáša. Az že na Ťa Hóspodi upovách, rich: Ty jesí Boh mój, v rukú Tvojeju žrébij moj. Izbávi mja iz rukí vrah moích, i ot honáščich mjá. Prosvítí licé Tvoje na rabá Tvojeho: spasí mja mílostiju Tvojeju Hóspodi, da ne postyždúsja, jáko prizvách Ťa. Da postyďátsja nečestívii, i snídut vo ad, ňímy da búdut ustný Istívyja: hlahóľušcyja na právednahó bezzakónije, hordýneju i uničizénijem. Koľ mnóhoje mnóžestvo bláhosti Tvojeja Hóspodi, júže skryl jesí bojáščymysja Tebé. Soďilal jesí upovájuščym na Ťa, pred sýny čelovičeskimi. Skryješi ich v tájňi licá Tvojeho, ot mjatéža čelovičeska: pokrýješi ich v króvi, ot prerikánija jazýk. Blahoslovén Hóspoď jáko udiví mílost Svojú vo hráďi ohražđenija. Az že rich vo izstuplénii mojém: otvéržen jesm ot licá óčiju Tvojeju. Sehó rádi uslyšal jesí hlas molítvy mojeja, vnehdá vozzvách k Tebí. Vozľubíte Hóspoda vsi prepodóbnií Jehó: jáko istiny vzyskájet Hóspoď, i vzdájet izlíše tvorjáščym hordýňu. Mužájtesja, i da kripítsja sérdce váše, vsi upovájuščii na Hóspoda.

Psalom 90. Živýj v pómoščí: (zri str. 213).

Sláva: I nýňi: Alliluja 3. Hóspodi pomiluj 3. Sláva: I nýňi:

Pisň sv. Proroka Isaii. S námi Boh, razumíte jazýci, i pokarjájtesja: jáko s námi Boh. 3.

1. Uslýšite do poslédnich zemlí: — Mohúšćii pokarjájtesja: jáko s námi Boh.

2. Ášče bo páki vozmóžete, i páki pobizdění búde: — I iže ášče sovít soviščavájete, razorit i Hóspoď: jáko s námi Boh.

3. I slóvo, jéze ášče vozhlahólete, ne ímať prebyváti v vás: — Strácha že vášeho ne ímamy ubojátisja, níže soblaznítsja: jáko s námi Boh.

4. Hóspoda že Bóha nášeho svjatíte, i Toj búdet vam v bojázň: — I iže ášče naň naďíješisja, i Toj búdet ti v osvjaščénije: jáko s námi Boh.

5. I upovájušče búdem naň, i spasémsja Jehó rádi: — Se az i đíti, jáze mi dal jest Boh: jáko s námi Boh.

6. Lúdi je sidášćii v tmi, vídiša svít velij: — Živúšćii v straňi i síni smértńij, svít vozsijájet na vy: jáko s námi Boh.

7. Jáko otročá rodísja nam, Syn, i dadésja nam: — Jemúže vlast byst na rámi Jehó: jáko s námi Boh.

8. Í míru Jehó ňisť pređila: — I naricájetsja ímja Jehó velika sovíta Ánhel: jáko s námi Boh.

9. Čúden sovítnik: — Boh krípok, vlastíteľ, načálnik míra: — Otéc búduščaho víka: jáko s námi Boh.

10. Sláva: I nýňi: jáko s námi Boh.

S námi Boh, razumíjte jazýci, i pokarjájtesja jáko s námi Boh. 3.

Taže: Deň prešéd, blahodarjú Ťa Hóspodi: večer, molúsja, s nóšćiju bez hrichá podážď mi Spáse, i spasi mja.

Sláva: Deň preséd, slavoslóvľu Ťa Vladýko: večer, molúsja, s nóšćiju bez soblázna podážď mi Spáse, i spasi mja.

I nýňi: Deň prešéd, pisnoslóvľu Ťa Svjatýj: večer, molúsja, s nóšćiju nenavíten podážď mi Spáse, i spasi mja.

Bezplótnoje jestestvo Cheruvímskoje, nemólčnymi písňmi Ťa slavoslóvit: šestokríl'naja živótnaja, Serafími, neprestánnymi hlásy Ťa prevoznósjať: Ánhelskaja že vsja vóinstva trisvjatými písňmi Ťa voschvalájut. Prézde bo vsich

jesí syj Otéc, i sobeznačálna ímaši Tvojehó Sýna, i ravnočéstna nosjáj Dúcha žízni, Trójcy javlájěši nerazdílnoje.

Presvjatája Ďivo, Máti Bóžija, i íže Slóvo samovídcy i sluhí, Prorók že i Múčenik vsi lícy: jáko bezsméртnu ímúšče žízň, o vsich molítejsja prílišno, jáko vsi jesmý v bidách, da přélesti ízbávlšesja lukávaho, ánhelskuju vozopijém píšň: Svjatýj, svjatýj, svjatýj trisvjatýj Hóspodi, pomíluj i spasí nas. Amíň.

Víruju v jedínaho Bóha:

Presvjatája Hospozé Bohoródice vsemílostívaja, molí Bóha o nas hříšnych.

Vsja nebésnyja Síly, svjatíi Ánheli i Archánheli, molíte Bóha o nas hříšnych.

Svjatýj Joánne Proróče, Predtěče i Krestíteľu Hóspodeň, molí Bóha o nas hříšnych.

Svjatíi slávnii i vsechválnii Apóstoli, Prorócy, Múčénicy, i vsi Svjatíi, molíte Bóha o nas hříšnych.

Prepodóbnii i bohonósnii Otcý náši, Pástyrije i Učítelije vselénnyja, molíte Bóha o nas hříšnych.

Prepodóbnii Otcý náši, Antónije i Theodósije pečérstii, molíte Bóha o nas hříšnych.

(Zdí rcy Svjataho, jehože jest Chram).

Nepobídímaja i nepostížíímaja i božéstvennaja sílo čestnáho i životvorjáščaho Krestá Hóspodňa, ne ostáví nas hříšnych.

Bóže, mílostiv búdi nam hříšnym.

Bóže, očísti hrichí nášja i pomíluj nas.

Trisvjoatoje, i po Otče naš: Tropar', hl. 4. Roždestvó Tvojé, Christé: (zri str. 501.)

Hospodi pomíluj 40. Sláva: I nýňi: Čestníjšuju Cheruvim: Imenem Hóspodnim:

Jerej: Molitvamí svjatych Otec:

Molitva Vasílija Vel. Hospodi, Hospodi, ízbavlej nas ot vsjakija strily letáčija vo dni, ízbavi nas i ot vsjakija ve-

šči vo tmi prechodaščija. Priimi žertvu večerňuju, ruk našich vozđijanije: spodobi že ny i noščnoje poprišče bez poroka prejti, neiskušenij ot zlych, i izbavi nas ot vsjakaho smuščenija i bojazni, jaže ot diavola nam prebyvajuščija. Daruj dušam našym umilenije, i pomyslom našym popečenije, ježe na strašnim i pravednim Tvojem suđi ispytanija. Prihvozdí strachu Tvojemu ploti našja, i umertvi udy našja, suščyja na zemli, jako da i sonnym bezmolvijem prosvitimsja zrinijem sudeb Tvoich: otimi že ot nas vsjakoje mečtanije nepodobnoje i pochof vrednu. Vozstavi že nas vo vremja molitvy utverždennych v viri, i prespívajuščich v zapovidech Tvoich: blahovolenijem i blahostiju jednorodnaho Syna Tvojeho, s Nimže blahosloven jesi, s presvjatym i blahim i životvorjaščim Tvoim Duchom, nyňi i prisno, i vo víki vikov. Amiň.

Priidíte poklonímsja: 3.

Psalom 50. Pomíluj mja Bóže: (zri str. 24.)

Psasom 101. Hóspodi, uslyši molítvu moju, i vópl moj k Tebí da príidet. Ne otvratí licá Tvojehó ot mené: voňže ášče deň skorbľú, prikloní ko mňi úcho Tvojé. Voňže ášče deň prizovú Ťa, skóro uslyši mja. Zané izčezóša jáko dym dnije moí: i kósti mojá jáko sušilo sosóčasja. Ujazven bych jáko travá, i izsše sérdce moje: jáko zabých snísti chľib moj. Ot hlása vozdychánija mojehó, prilpé kost mojá plóti mojej. Upodobichsja nejásyti pustýnňij: bych jáko noščnýj vran na nýrišči. Bdích, i bych jáko ptica osóbjasčasja na zďi. Ves deň ponošáchu mí vrazí moí: i chválaščíi mja mnóju kleňachusja. Zané pépel jáko chľib jadách, i pitijé moje s pláčem rastvorjách. Ot licá hňíva Tvojehó i járosti Tvojejá, jáko voznés nizvérhl mja jesi. Dnije moí, jáko siň ukloníšasja, i az jáko síno izschóch: Ty že Hóspodi vo vik prebyvájesi, i pámjat Tvojá v rod i rod. Ty voskrés usčédriši Síóna: jáko vrémja usčédriti jého, jáko príide vrémja. Jáko blahovoliša rabí Tvoí ká-

menije jehó, i pérst jehó uščédřjat. I ubojátsja jazýcy ímene Hóspodňa, i vsi cáríje zémstii slávy Tvojejá. Jáko sozíz-det Hóspod' Sióna, i javítsja vo slávi svojěj. Prizří na molítvu smirénnych, i ne uničíži molénija ich. Da napišutsja sijá v rod in, i lúdi je zízdemii voschválat Hóspoda. Jáko priníče s vysoty svjatýja svojěj: Hóspod' s nebesé na zémľu prizří. Uslýšati vozdychánije okovánnych, razříšiti sýny umerščvlénnych. Vozvistiti v Sióni ímja Hóspodne, i chvalú Jehó v Jerusalími. Vnehdá sobrátisja lúdem vkúpi i carém, jéze rabótati Hóspodevi. Otviščá jemú na putí krípostí jehó, umalénije dne j moích vozvistí mi. Ne vozvedí mené v prepolovénije dne j moích: v ródi rodóv líta tvojá. V načálích Ty Hóspodi zémľu osnovál jesí, i dílá rukú Tvojeju suť nebesá. Ta pohíbnut, Ty že prebyváješi: i vsjá jáko ríza obvetšájut. I jáko odéždu svijéši ja, i izmiňátsja. Ty že tójzde jesí, i líta Tvojá ne oskudíjut. Sýnove rab Tvoich vseľátsja, i símja ich vo vik isprávítsja.

Molítva Manassii carja Judejska. Hospodi Vsederžitelu, Bože otec naších, Avraamov i Isaakov i Jakovl i simene ich pravednaho, sotvorívyj nebo i zémľu so vseju lípotoju ich, svjazavyj more slovom povelínija Tvojeho, zaključivyj bezdnu i zapečatstvovavyjju strašnym íslavnym ímenem Tvoim: Jehože vsja bojatsja i trepeščut ot lica sily Tvojeja, jako nepostojanna velíkolípota slavy Tvojeja, i nesterpim hñiv ježe na hrišniki preščenija Tvojeho, bezmírna že i neizslídovanna milost obiščanija Tvojeho: Ty bo jesí Hospod' vyšnij blahotroben, dolhoterpiliv i mnohomilostiv, i kajajsja o zlobach čelovičeskích: Ty Hospodi, po množestvu blahostí Tvojeja obiščal jesí pokajanje i ostavlenije sohrišívšym Tebi, i množestvom ščedrot Tvoich opredílil jesí pokajanje hrišnikom vo spasenije. Ty ubo Hospodi Bože Sil, ne položil jesí pokajanje pravednym, Avraamu i Isaaku i Jakovu, ne sohrišívšym Tebi, no položil, jesí pokajanje na mñi hrišním, zane sohriších pače čísla peska morskaho: umnožíšasja

bezzakonija moja, Hospodi, umnožišasja bezzakonija moja i ňism dostoin vozzriti i viďiti vysotu nebesnuju, ot množestva nepravd moich: slačen jesm mnogimi uzami želiznymi, vo ježe ne voznesti hlavy mojeja, i ňisť mi oslablenija: zane prohňivach jarost Tvoju, i lukavoje pred Toboju sotvorich, ne sotvorivyj volí Tvojeja, i ne sochranivyj povelinij Tvoich. I nyňi prikloňaju kolína serdca, trebuja ot Tebe blahosti: sohrišich Hospodi, sohrišich, i bezzakonija moja az vim: no prošu moľasja, oslabí mi Hospodi, oslabí mi, i ne pohubi mene so bezzakonii moimi, niže vo vik vraždovav sobľudeši zol moich, niže osudiši mja v preispodnich zemli. Zane Ty jesi Bože Boh kajuščichsja, i na mňi javiši vsju blahost Tvoju, jako nedostojna sušča spaseši mja po mnozij milosti Tvojeje i voschvaľu Ťa vynu v dnech života mojeho: jako Ťa pojet vsja sila nebesnaja, i Tvoja jest slava vo viki vikov. Amiň.

Trisvjstojе, i po otče náš: Kondak, hl. 3. Ďiva dnés Presúščestvennahо: (zri str. 501).

Hospodi pomiluj 40. Sláva: I nyňi: Čestňjšuju Cherubim: Imenem Hospodnim: Jerej: Molitvami svjatych otec:

I Molitva: Vladýko Bóže, Otče: (zri str. 211).

Posem: Priidite poklonimsja: 3.

Psalom 69. Bóže, v pómošč mojú vonmí: Hóspodi, pomošči mi potščisja. Da postyďátsja i posrámjatsja iščuščii dúšu mojú: da vozvrafátsja vspjať i postyďátsja choľáščii mi zľája. Da vozvrafátsja ábije styďáščesja, hlahóľuščii mi: bláhože, bláhože. Da vozradujutsja i vozveseľátsja o Tebí vsi iščuščii Tebé Bóže, i da hlahóľut výnu: da vozveličitsja Hóspod ľubjaščii spasénije Tvojé. Az že nišč jésm i ubóh. Bóže pomozí mi: pomóščnik moj i izbávitel moj jesť Ty, Hóspodi ne zakosní.

Psalom 142. Hóspodi, usľýši móľitvu: (zri str. 21).

Slavoslóvije máloje. Sláva vo výšnich Bóhu i na zemli mír, v čelovicich blahovolénije. Chváľim Ťa, blahoslovím Ťa, kláňajemtisja, slavoslóvim Ťa. Blahodarím Ťa velíkija rádi

slávy Tvojéj, Hóspodi Carjú nebésnyj. Bóže Ótče vseder-
 žitelu, Hóspodi Síne jedinoródnj Isúse Christé, i svjatýj
 Dúse, Hóspodi Bóže. Áhnče Bóžij, Síne Oteč. Vzémlaj hrich
 míra, pomíluj nás. Vzémlaj hrichí míra, priimí molítvy nášja.
 Sidáj odesnúju Otcá, pomíluj nas. Jáko Tý jedín Svját, Ty jedín
 Hóspod, Isús Christós vo slávu Bóha Otcá, amiň. Na vsják deň
 blahoslovím Ťa, i voschválím ímja Tvoje vo vik, i vo vik
 víka. Hóspodi, pribížišče býl jesí nám v ród i ród. Az rich
 Hóspodi, pomíluj mja, i iscílí dúšu mojú, jáko sohríšich Tebí.
 Hóspodi, k Tebí pribihóch, naučí mja tvorítí vólu Tvojú,
 jáko Ty jesí Boh moj. Jáko u Tebé jest istóčnik životá, v
 svítí Tvojém úzrim svit. Probávi milost Tvojú vidúščym Ťa.
 Spodóbi, Hóspodi, v deň sej (nošč sijú), bez hrichá sochra-
 nítisja nam. Blahoslovén jesí, Hóspodi Bóže Otéc nášich,
 chválnó i proslávleno ímja Tvoje vo viki, amiň. Búdi, Hó-
 spodi, milost Tvojá na nás, jákože upováchom na Ťa. Blaho-
 slovén jesí, Hóspodi, naučí nas opravdánijem Tvoím. Blaho-
 slovén jesí Vladýko, vrazúmi nás opravdánijem Tvoím.
 Blahoslovén jesí, Svjatýj, prosvítí nas opravdánii Tvoími.
 Hóspodi, milost Tvojá vo vik, díl rukú Tvojéju ne prézri.
 Tebí podobájet chvalá, Tebí podobájet pínije. Tebí sláva
 podobájet, Ótcu i Sínu i svjatómu Dúchu. I nýňi i prisno
 i vo viki víkov, amiň.

Na Litii: Hl. 1. Nébo i zemlá, dnés proróčeski da voz-
 veselátsja, Ánheli i čelovícy duchóvno da toržestvújut, jáko
 Boh vo plóti javisja súščym vo tmi i síní sidáščym, rož-
 déjsja ot Ďivy: vertép i jáslí prijáša Tohó, pástyrije čúdo
 propovídujut, volsví ot vostók v Viflejém dáry prinósjat.
 Mý že chvalú nedostójnými ustnámi ánhelski Tomú prine-
 sém: sláva v výšnich Bóhu, i na zemlí mír: príide bo Čá-
 janije jazýkov, príšéd spasé nás ot rabóty vrážija.

Nébo i zemlá dnes sovokupíšasja, róždšusja Christú:
 dnes Boh na zémľu príide, i čelovik na nebesá vzýde: dnés
 vídim jest plótiyu, jestestvóm Nevídimyj, čelovika rádi. Sehó

rádi i my slavoslóvjašče vozopíím Jemú: sláva v výšních Bóhu, i na zemlí mir: darová bo prišéstvije Tvoje, Spásě náš: sláva Tebí.

Sláva v výšních Bóhu, v Viflejémi slýšu ot Bezplót-nych dnes, na zemlí mir blahovolívšemu býti: nýňi Díva nebés šírši: vozsijá bo Svit omračěnnym, i smirěnnija voz-výsi, ánhelski pojúšcyja: sláva v výšních Bóhu.

Íže po óbrazu i po podobíju, istlívša prestuplénijem, vídiv Isús, priklonív nebesá, sníde i vselisja vo utróbu dívstvennuju neizmínno, da v nej istlívšaho Adáma obno-vít, zovúšča: sláva javléniju Tvojemú, Izbávítelju moj i Bóže.

Sláva: Hl. 5. Volsví, Persídstii cárije, poznávše jávi na zemlí róždšahosja Carjá nebésnah, ot svtilyja zvizdý vo-dími, dostihóša v Viflejém, dáry nosjášče izbránnija, zláto i liván i smírnu, i pádše pokloníšasja: vídísá bo v vertépi mladěnce ležášča Bezlítnah.

I nýňi: Hl. 6. Likújut Ánheli vsi na nebesí, i rádujut-sja čelovícy dnes: ihrájet že vsja tvar' róždšahosja rádi v Viflejémi Spása Hóspoda: jáko vsjáka ja lést ídolska ja pre-stá, i cárstvujet Christós vo víki.

Na Stichovnych. Hl. 2. Vélíje i preslávnoje čúdo soverší-sja dnes: Díva raždájjet, i utróba ne istlívájjet: Slóvo vo-ploščájetsja, i Otcá ne otlučájetsja: Ánheli s pástyrmi slá-vjat, i my s ními vozopijém: sláva v výšních Bóhu, i na zemlí mir.

Iz čréva přéde dennicy rodích Ťa: klátsja Hóspod i ne raskájetsja.

Hl. 3. Dnes raždájjet Díva Tvorcá vsich: jedém prí-nósít vertép, i zvizdá pokazújet Christá, Sólncá súščym vo tmi: s dáry volsví pokloníšasja, víroju prosviščájemi: i pá-styrije vídísá čúdo, Ánhelom vospívájúščym i hlahóluščym: sláva v výšních Bóhu.

Rečě Hóspod Hóspodevi mojemú: sídí odesnúju mené.

Hóspodu Isúsu róždšusja v Viflejémi Judéjsťim, ot

vostók prišédše volsví, pokloníšasja Bóhu vočelovičšusja; i sokróvišča svojá usérдно otvérzše, dáry čestnýja prinošáchu: iskušéno zláto, jáko Carjú vikóv: i liván, jáko Bóhu vsich: jáko tridnévnomu že mertvecú, smírnu Bezsmértnomu. Vsi jazýcy priidíte, poklonímsja Róždšemusja spastí dúšy nášja.

Sláva: Hl. 4. Veselísja Jerusalíme, toržestvújte vsi lúbjaščii Sióna: dnes vrémennyj razrišísja souz. osuždénija Adámova, raj nam otvérzesja, zmij uprazdnísja: júže bo prelstí pérvije, nýňi uzrí Sodžitelevu bývšu máter'. O hlubiná bohátstva i premúdrosti i rázuma Bóžija: jáže ischodátaivši sméřt vsěj plóti, hrichóvnyj sosúd, spasénija načálo býst míru vsemú, Bohoródicy rádi: mladénc bo raždájetsja iz nejá, vsesoveršénnyj Boh, i roždestvóm divstvo pečátstvujet, plenicy hrichóvnyja razrišájaj pelenámi, i mladénstva rádi, Jéviny vračújet jáže v pečálích bolízni. Da likovstvújet úbo vsja tvar', i da ihrájet: obnovíti bo ju priide Christós, i spastí dúšy nášja.

I nýňi: V vertépe vselísja jesí Christé Bóže, jáslí Ťa vosprijáša, pástyrije že i volsví pokloníšasja: tohdá úbo proróčeskaja ispólnisja própoviď, i Ánhelskija Síly divláchusja, vopijúšče i hlahólušče: sláva schoždéniju Tvojemú, jedíne Čelovikolúbče.

Nýňi otpuščaješi: Trisvjatoje i po Otče naš:

Tropar' hl. 4. Roždestvó tvoje Christé Bóže naš, vozsíjámírovi: 3. (zri str. 501).

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Roždestvó tvoje: 3.

1. Sidalen. Hl. 1. (Podob: Hrob tvoje): V jáslích nás rádi bezslovésnych položilsja jesí dolhoterpilíve Spáse, mladénstvovav vóleju: pástýrije že Ťá vospíša so Ánhely, zovúšče: sláva i chvalá na zemlí roždénnomu, i oboživšemu zemnoródných suščestvó, Christú Bóhu nášemu.

Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen. Hl. 3. (Podob.: Krasotí dřivstva): Previčnaho i nepostižimaho, soprisnosúščnaho nevidímomu Otcú, vo utróbi plótski nosila jesí Bohoródice, jedíno i neslijánnoje Trójcy Božestvo: prosijá blahodát tvojá v míri, Vsepítaja. Ťímže neprestánno vopijém: rádujsja, čistaja Ďivo Máti.

Sláva: I nýňi: tojže.

Polijelej. — Veličanje: Veličájem Ťa životdávče Christé, nás dříla nýňi plótiju róždšahosja ot beznevístnyja i prečístyja Ďivy Marii.

Stichi: Vosklíknite Hóspodevi vsja zemlá, pójte že ímeni Jehó, dadíte slávu chvalí Jehó. — Izbavlénije poslá Hóspod ľúdem Svoím.

Toj vozzovét mja: Otéc moj jesí Ty. — I az pérvenca položú Jehó, vysoká páče caréj zemných.

I poklóňatsja Jemu vsi cáríje zémstii. — Iz čréva préžde dennicy rodích Ťa, klátsja Hóspod, i ne raskájetsja.

Hóspod rečé ko mňi: Syn moj jesí Ty, az dnes rodích Ťa. — Blahoslovén Hóspod vo vik: búdi, búdi.

Sláva: I nýňi: Alliluja.

Pripiv bolharskij: Priidíte s Anhélskimi líki vozglasím: sláva vo výšnich Bóhu, roždénnomu v vertépi.

Sidalen, hl. 4. (Podob. Udivisja Josif); Priidíte vídím vírnii, hďi rodísja Christós: poslídujem próčeje, ámože ídet zvizdá s volchvú vostóčnymi carí. Ánheli pojút neprestánno támo, pástyrije svirjájut pišň dostójnuju: sláva v výšnich, hlahólušče, dnés v vertépi Róždšemusja ot Ďivy i Bohoródicy, v Viflejémi Judéjsťim.

Sláva: I nýňi: tojže.

Ot júnosti mojejá: — Prokimen, hl. 4. Iz čréva préžde dennicy rodích Ťa: klátsja Hóspod i ne raskájetsja.

Evanhelije ot Matheja, zač. 2.

Po 50. Psalmi: Sláva: hl. 2. Vsjáčeskaja dnes rádsti ispolňájetsja, Christós rodísja ot Ďivy.

I nýňi: Vsjáčeskaja dnés rádsti ispolňájutsja, Christós rodísja v Viflejémi.

Stichira, hl. 6. Sláva v výšních Bóhu, i na zemlí mir: dnés vosprijémlet Víflejém Sidáščaho prísno so Otcém: dnes Ánheli Mladénca roždénnaho bohólípno slavoslóvjat: sláva v výšních Bóhu, i na zemlí mir, v čelovicích blahovolénije.

Irmosi Kanonov. Hl. 1. 1. Christós raždájetsja, sláвите: Christós s nebés, srjáščíte: Christós na zemlí voznošitesja: pójte Hospodévi vsja zemlá, i veselíjem vospójte lúdije, jáko proslávisja.

Hl. 1. *1. Spase lúdi čudodíjstvujaj Vladyka, mokruju morja volnu ozemleniv drevle: voleju že roždsja ot Ďivy, stezju prochodnu nebese polahajet nam: Jehože po suščestvu ravna že Otcu i čelovikom slavim.

3. Préžde vik ot Otcá roždénnomu netlínno Sýnu, i v poslídňaja ot Ďivy voploščénnomu bezsíménno Christú Bóhu vozopíim: voznesýj roh naš, svjat jesí Hóspodi.

*3. Prizri na pinija rabov Blahodítelu, vraha smirjaja voznesennuju hordyňu: nosjaj že Vsevidče hricha prevyšé, nepokoleblemo utverždennyja Blaže pivcy, osnovanijem viry.

Ipakoj, hl. 8. Načátok jazýkov nébo Tebí prinesé, ležáščemu Mladéncu vo jáslích zvízdóju volchvý prizvávyj, jáže i užasáše, ne skíptri i prestóli, no poslídňaja niščetá: čto bo chúzďseje vertépa? čto že smirénšseje pelén? v níhže prosijá Božestvá Tvojeho bohátstvo. Hóspodi, sláva Tebí.

4. Žézl iz kórene Jesséjeva, i cvít ot nehó, Christé, ot Ďivy prozjábl jesí: iz horý, Chválnyj, priosinénnyja čásči, prišél jesí voplóššsja ot neiskusomúžnyja, Neveščéstvennyj i Bóže. Sláva síli Tvojejí, Hóspodi.

*4. Roda čeloviča obnovlenije, drevle poja prorok Avvakum, predvozviščajet, víditi neizrečénno spodobivsja obraz: mladýj Mladenec bo iz hory Ďivy: izyde, ludej vo obnovlenije Slovo.

5. Boh syj mira, Otéc ščedrót, velíkaho sovíta Tvojeho Ánhela, mir podavájusča poslál jesí nam: tím bohorazúmija k svítu nastávlšesja, ot nóšči útreňujušče, slavoslóvim Ťa, Čelovikolúbče.

*5. Iz nóšči díl omračennyja prelesti, očiščénije nam Christe, bodrenno nýňi soveršajusčym pišň jako Blahodítelu, priídí podavajaj, i udobnu stezju, po nejže vostekajušče, obrjaščem slavu.

6. Iz utróby Jónu mladénca izblevá morskij zvir, jaková priját: v Ďívu že vsélšesja Slóvo, i plóť prijémšeje, prójde sochránšeje netlínnu. Jehóže bo ne postradá istlínija, róždšuju sochrani nevreždénnu.

*6 Obitaja Jóna v preispodnich morskich, priiti molašesja, i burju utoliti: unzen že az mučasčaho striloju, Christu vospiváju, zol hubiteľu: skoro priiti Tebi k mojej finosti.

Kondak, hl. 3. Ďíva dnés Presúsčestvennaho: (zri str. 501.)

Ikos: Jedem Viflejem otverze: priidite vidim, pišču v tajní obritochom, priidite, priimem suščaja rajskaaja vnútr vertepa: tamo javisja koreň nenapojen prozjabaja otpuščenije: tamo obritesja klaďaz neískopan, iz nehože David piti drevle vozžadaja: tamo Ďíva roždši Mladenca, žaždu ustavi abije Adamovu i Davidovu. Seho radi k Nemu idem, hďi rodisja otroča mlado previčnyj Boh.

7. Ótrocy blahočéstiju sovospitáni, zločestívaho velínija nebréhše, óhnennaho preščénija ne ubojášasja: no posreďi plámene stojášče pojáchu: Otcév Bóže blahoslovén jesi.

*7. Vsecarja ľuboviju ulovlennii otrocy, ukoriša bezčíslenno jarjaščasja mučiteľa zlobožnoje jazykovredije: imže pokinusja ohň mnohij, Vladyci hlahoľuščym: vo víki blahosloven jesi.

8. Čúda prejestéstvennaho rosodáteľnaja izobrazí pešč óbraz: ne bo jáže priját, palít júnyja, jáko nižé ohň Božestvá Ďívy, v núže vníde útrobu: tím vospivájušče vospojém: da blahoslovít tvar' vsja Hóspoda, i prevoznósit vo vsja víki.

*8. Utrobu neopalno obrazujut Otrokovicy, iže v vetsim opalájemii junóši, prejestestvenno raždajuščuju, zapečatlínu: oboja že soďivajušči čudodijstvo jedino, ľudi k píniju vozstávlájet blahodať.

Pripív: Veličáj dušé mojá, v vertépi róždšahosja Carjá Christá.

9. Táinstvo stránnoje víždu i preslávnoje: nébo, vertép: prestól Cheruvímskij, Ďívu: jásli, vmistílišče: v nichže vozleže nevístivyj Christós Boh. Jehóže vospivájušče veličajem.

Druhij Pripív: Veličáj dušé mojá, čestníjšuju nebésnych Vóinstv, Ďívu prečístuju Bohoródicu.

*9 Lubiti ubo nam, jako bezvidnoje strachom, udobije molčanije: ljuboviju že, Ďivo, pisni tkati sprofaženno složennyja neudobno jest: no i Mati, silu, jeliko jest proizvolenije, dažd.

Svitilen. Positil ny jest svýše Spás náš, Vostók vostókov, i súščii vo tmi i síni obritóchom ístinu: íbo ot Ďivy rodísja Hóspod. 3.

Na Chvalite. Hl. 4. Veselítejsja právednii, nebesá rádujtesja, vzyhrájte hóry, Christú róždšusja: Ďíva sidít Cheruvímom podobjaščisja, nosjášči v nídrich Bóha Slóva voploščénna: pástyrje Roždénnomu divjátsja: volsví Vladýci dáry prinósjat: Ánheli vospívájušče hlahóľut: Nepostižíme Hóspodí, sláva Tebí.

Bohoródice Ďívo, róždšaja Spása, uprazdnila jesí pérvuju klátvu Jévinu: jáko Máti bylá jesí blahovolénija Ótča, nosjášči v nídrich Bóžije Slóvo voploščénnoje. Ne terpít tájna ispytánija: víroju jedínoju síjý vsi slávím, zovúšče s tobóju i hlahóľušče: neizrečénne Hóspodí, sláva Tebí.

Priidíte, vospoím Máter' Spásovu, po roždeství páki jávľšusja Ďívu: rádujsja hráde oduševlénnyj Carjá i Bóha, v némže Christós poživ, spasénije soďilá: s Havriíľom vospojém s pástyrmi proslávím, zovúšče: Bohoródice, molí iz tebé Voploščénna, spastísja nam.

Otéc blahoizvóli, Slóvo plot byst, i Ďíva rodí Bóha vočelovíčšasja: zvízdá vozvíščájjet, volsví poklaňájutsja, pástyrje čudátsja, i tvar' rádujetsja.

Sláva: Hl. 6. Jehdá vrémja jéže na zémľu prišévstvija Tvojeho, pérvoje napisánije vselénňij byst, tohdá voschotil jesí čelovíkov napisátí imená, vírujuščich roždestvú Tvojemú: sehó rádí takovóje povelínije ot késarja vozhlasisja. víčnaho bo Tvojeho cárstvija beznačálnoje, roždestvóm Tvoím obnovísja. Ĥím Tebí prinósím i my, páče imínnaho dannoslóvija, pravoslávna boháťstva bohoslóvije, jáko Bóhu i Spásu duš nášich.

I nýňi: Hl. 2. Dnes Christós v Viflejémí raždájetsja ot

Ďívy: dnes Beznačálny načinájetsja, i Slóvo voploščájetsja: Sily nebésnyja rádujutsja, i zemľá s čelóviki veselítsja: volsví Vladýci dáry prinósjat, pástyrije Roždénnomu divját-sja: my že neprestánno vopijém: sláva v výšnich Bohu, i na zemlí mir, v čelovících blahovolénije.

Tropar'. Roždestvó Tvojé: (zri str. 501.)

Otpust: Roždéjsja v vertépi v Viflejémi Judéjským, i v jáslích vozlehj spasénija nášeho rádi, Christós istinnyj:

Na Liturgii.

Antifon 1. Ispovímjsja tebi Hóspodi vsím sérdcem moím, povím vsja čudesá tvojá.

Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nas.

Sláva: I nýňi: Molítvami Bohoródicy:

Antifon 2. Blažén muž bojájsja Hóspoda, v zápovidech Jehó voschóščet ziló.

Spasí ny Sýne Bóžij, roždéjsja ot Ďívy, pojúščyja Ti: Allilúja.

Antifon 3. Rečé Hóspod Hóspodevi mojemú: sidí ode-snúju mené, dóndeže položú vrahí Tvojá podnóžije noh Tvoích.

Tropar', hl. 4. Roždestvó Tvojé: (zri str. 501.)

Vchodnoje. Iz čréva přéžde dennicy rodích ta, klátsja Hóspod i ne raskájetsja: Ty Jeréj vo vik po činu Mel-chisedékovu.

Tropar': Roždestvó Tvojé Christé Bóže naš:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 3. Ďíva dnes Presúščestvennaho: (zri str. 501.)

Vmisto Trisvjataho: Jelicy vo Christá krestístesja, vo Christá oblekóstesja. Allilúja.

Prokimen, hl. 8. Vsja zemľá da poklónitsja Tebí, i po-jét Tebí, da po-jét že ímení Tvojemú, Výšnij.

Apostol. K Galátom poslániya svjataho Apóstola Pávla čténije, zač. 209. Brátije, jehdá príide končína líta, poslá Boh Sýna Svojeho jedinoródnaho, raždájemaho ot žený, byvájema pod zakónom: da podzakónnyja iskúpit, da vsynovlénije

vospriímem. I ponéže jesté sýnove, poslá Boh Dúcha Sýna Svojeho v serdcá váša, vopijúšča: Ávva Ótcel tímže užé ňisi rab, no syn, ášče li že syn, i naslídnik Bózij Isús Christóm.

Evanhelije ot Math. 3.

Vmisto Dostojno: Veličáj duše mojá v vertépi róždšahosja Carjá Christá.

Irmos: Táinstvo stránnoje: (zri str. 515.)

Pričasten: Izbavlénije poslá Hóspod ľudem Svoím. Allilúja.

26-ho dek. (8. jan.)

Sobor Presv. Bohorodicy.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry na 6. Hl. 2. Priidite vozzrádujemsja: 2. Hóspodu Isúsu róždšusja: 2., Cárstvo Tvoje: Čto Tebí prinesém: (zri str. 496–497.)

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Sláva v výšnich: (zri str. 514.)

Vchod. — Prokimen, hl. 7. Kto Boh vélij jáko Boh naš, Ty jesí Boh tvorjáj čudesá.

Ašče že v Subbtótu, pojem Prokimen: Hospod vocarisja:

Na Stichonych. Hl. 8. Preslávnoje táinstvo ustrojájetsja dnes: obnovlájetsja jestestvo, i Boh čelovik byvájet: jéže bi, prebýst, i jéže ne bi, priját, ni smišénija preterpív, níže razdílenija.

Iz čréva prézde dennicy rodích Ťa, klátsja Hóspod i ne raskájetsja.

Hóspodi v Viflejém priséd, v vertép vselilsja jesí: nébo prestól imíja, v jáslich položilsja jesí: Jehóže vóinstva okružájut Ánhel, pástyrem snížél jesí, da spaséši jáko milosérd rod naš: sláva Tebí.

Rečé Hóspod Hóspodevi mojemu: sídí odesnúju mené.

Káko izrekú velikoje táinstvo? Bezplótnyj voploščájetsja, Slóvo odebelívájet: Nevídimyj víditsja, i Neosjazájemyj osjazájetsja: Beznačálnyj načínájetsja, Syn Bózij syn čelovíc byvájet: Isús Christós včerá i dnes, Tójže i vo víki.

Sláva: I nýňi: V Viflejém stekóšasja pástyrije, ístinnaho vozviščájušče Pástyrja, siďáščaho na Cheruvímich, i vozlezáščaho v jáslich, mladénca zrák vospriímša nas rádi. Hóspodi, sláva Tebí.

Po nýňi otpuščaješi: Tropar': Roždestvo Tvojé:

Otpust velikij.

Ašče Prazdnik Roždestva Christova slučitsja v Neďífu, tohda v Neďífu na Večerni na Hospodi vozvach: pojem Stichiry Prazdnika 3. i Svjatych 3., sirič Neďífi po Roždestvi. Sláva: Svjatych, I nýňi: Prazdnika. — Stichovny Prazdnika. Sláva: Svjatych, I nýňi: Prazdnika. — Po nýňi otpuščaješi: Tropar' Svjatych, Sláva: I nýňi: Prazdnika.

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Tropar': Roždestvó Tvojé: 3.

1. Sidalen. Hl. 1. Isúsu róždšusja v Viflejémi Judéjsťim, tvár prosvítisja, poznávši Zižďiteľa: udivíšasja Ánhelstii licy, zriášče Vladýku na zemlí zrák rábij prijemša, i ot Otcá nerazlúčna súšča. Sláva voplóščšemusja Bóhu, sláva roždénnomu na zemlí, sláva blahovolívšemu spastí rod naš.

Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Čto čudišisja Mariám: čo užasájet jéze v tebí? Jáko bezlítna Sýna v líta rodích, rečé, roždénneho začátija ne navýkši: bezmúžna jesm i káko roždú Sýna? bezsíménno roždénije kto vídí? idíže bo Boh chóščet, pobíždájetsja jestestvá čin, jákože pišet: Christós rodísja, préžde pádšij vozstáviti óbraz.

Sláva: I nýňi: tojže.

Kanoni Prazdnika: Irmosy oboju Kanonov. (zri str. 514.)

Po 3. pisni: Kondak: Díva dnes presúsčestvenneho: (zri str. 501.)

Ipakoj: Načátok jazýkov: (zri str. 514.)

Po 6. pisni: Kondak, hl. 6. Íže préžde dennicy ot Otcá bez mátere rodívysjsja, na zemlí bez otcá voplotisja dnes iz tebé: tímže zvizdá blahovístvujet volchóm, Ánheli že s pástyrmí pojút neskazánnoje roždestvó tvoje, Blahodátnaja.

Ikos: Nevozďilannyj Hrozd vozrastivšaja, tajnyj Vinohrad, jako na vitviich na objatiich nošaše, i hlaholaše: Ty jesi plod moj, Ty jesi žizň moja: otneliže poznach, jako i ježe bich, jesm, ty moj Boh: pečat bo ďivstva mojeho zriášči nerazrušimu, propoviduju ta nepreložnaho Slova, ploť byvša: ne vim simene, vim Ťa rišiteľa tľinija: čista bo jesm: Tebi prošedšu iz mene: jakože bo obrite, ostavil jesi utrobu moju, zriášči ju cilu. Seho radi slikovstvujet vsja tvar' vopijušči mňi: radujsja Blahodatnaja.

Na 9. pisni pojem Pripivy, jakože na samyj Prazdnik (zri str. 515).
Svitilen. Positil ny jest' svýše: 3. (zri str. 516).

Na Chvalite: Stichiry: Veselitesja právednii: Bohorodice Ďivo, rózďšaja: Priidite vospoim: Otéc Blahoizvóli: (zri 516).

Sláva: Hl. 6. Dnes nevidimoje jestestvo čelovikom ot Ďivy sovokupľajetsja: dnes bezmírnoje suščestvo v Viflejemi pelenami obvivajetsja: dnes Bóh zvizdóju volchvy v poklonenije privódit, provozviščája Svoje tridnévnoje pohrebénije, jáko v zláti i smirňi i liváni. Jemúže pojem: voplotivysja ot Ďivy Christé Bóže, spasí dušy nášja.

I nýňi: Hl. 2. Dnes Christós: (zri str. 516).

Slavoslovije velikoje. Po Trisvjatom Tropar': Roždestvo Tvoje: (zri str. 501).

Na Liturgii.

Antifony izobrazitelnyja.

Vchodnoje: Priidite poklonimsja . . . spasí ny Síne Bóžij, roždejsja ot Ďivy, pojúščija Ti. Allilúja. (sije pojem do otdanija)

Tropar', hl. 4. Roždestvo Tvoje: (zri str. 501).

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 6. Íže préžde dennicy: (zri 519).

Trisvjatoje. — Prokimen, hl. 3. Veličit dušá mojá Hóspoda, i vozrádovasja duch moj o Bózi Spási mojém.

Apostol. K Jevréjem poslánija svjat. Apóstola Pávla čténie zač. 306). (zri str. 215.)

Evanhelije ot Matheja zač. 4.

Vmisto dostojno: Veličáj duše mojá čestňijsuju nebésnych vóinstv, Ďivu prečistuju Bohoródicu.

Irmos. Lubíti úbo nám: (zri str. 516).

Pričasten: Izbavlénije poslá Hóspod' ľudem svoím. Allijúja.

27-ho dek. (9. jan.)

Svjat. Apost. i Pervomučenika Stefana i prep. otca i ispov. Theodora.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Dúcha blahodátiju prosvítiv pomyšlénije, zrákom jáko ánhel javílsja jesí Stefáne, oblistávšu tilesí vnútrenneju svítlostiju, i zarjú dušévnuju javlájušču vídaščym: jejáže rádi polučíl jesí i svíta zrinije, nebesém tebí preslávnno otvérzenym, i načálo múčeníkov i pochvaló.

Jáko stepení i listvica na nebésnyj voschód, kámen-naja metánija býša tebí: na náže všed vídil jesí stojášča Hóspoda odesnúju Otcá, tebí tezoimenít vinéc prostirájušča desniceju živonósnoju: Jehóže bliz jáko dobropóbidnik predstoíši, i stradálcev verchóvnyj.

Známenmi i čudesý blistájasja i dogmáty, prebezzakónnych pohasíl jesí sobórišče: i ot nich ubivám, i kámenijem metám, za ubivájuščyja ta o ostavlénii molílsja jesí, podobjasja hlásu Spásovu: Jehóže v rúki prédal jesí tvoj duch, svjaščénnyj Stefáne.

Stránničestva jázvam, príložíšasja tebí jázvy zatočénija, Prepodóbne, Iutíjšyja: prebezzakónno deržáščemu prestól zakónnyj smuščájušču Iutí zakóny víry, i prečístyj Spásov óbráz nizlahájušču: jehóže blahodátiju božéstvennoju, Christóv Uhódniče, posramíl jesí.

Ni temnica ta ni tisnotá, níže tma nesvítlaja, ni rány ni bijénija, Otcé, vozmohóša k Bóhu Iubvé razlučiti, Teóodore, níže nedúh Iut i dolh i nesterpím, níže skúdosť píščí, bohohlahólive: no neprelóžní preterpíl jesí, provída tvoích trudóv vzdajánije.

Vmísto skórbí oslábu, vmísto bolíznej naslaždénije, vmísto tmy osijánije tebí darová podvihopolóžnik právednyj: vmísto že, čúdne, na lící tvojém písánija, napisálsja

jesí v knízi žízni. Cérkvi že pervoródných včínilsja jesí v výšnich, i ko Ánhelom toržestvú prerádostno prišél jesí.

Sláva: Hl. 2. Carjú i Vládyci vsich, róždšemusja na zemlí, vinéc presvítel prinósítsja: ne ot kámeni čestných ustrójen, no ot svojích krověj procvitén. No, o mučenikolúbcy, priidíte, písnej cvíty vzměše, hlavý uvjazém, i písni vospívájúšče rcim: múdrostiju i blahodátiju dúšu prosvítivj, pervomučeniče Christá Bóha, prosí nam míra, i vélija mílosti.

I nýňi: Vélije i preslávnoje čúdo: (zri str. 511.)

Na Stichovnych. Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov): Iz Otcá přezde vik Vozsijávša, i jáko Sýna v nídri Ótčem prisnosúšča, páki v poslídňaja na rukách Máterních, jáko na prestóli sidáščaho, i ot Ánhelov, pástyrej že i volchóv, nýňi poklaňajemaho, vospoím.

Iz čréva přezde dennicy rodích Ťa: klátsja Hóspoď i ne raskájetsja.

V Viflejém sošédšesja vírnii, úzrim vsich Tvorcá ležáščaho vo jáslích, i ot zemlí chaldéjskija dar izbránnij prinéšsja triveščéstvennyj: jáko Carjú, i Bóhu, i nas rádi trídnevnomu súšču Mertvecú.

Rečé Hóspoď Hóspodevi mojemú: sidí odesnúju mené.

Iz Dívy rodílsja jesí v vertépi, i vóinstva Ánhelskaja obstojášče vopijáchu: sláva v výšnich Tebí Bóhu, róždšemusja v rábii óbrazí, i obnóvlšemu mir, vo črévi Dívy i neiskusomúžnja Mátere.

Sláva: Hl. 6. Pérvyj v múčenicích pokazálsja jesí i v diákoňich Stefáne Apóstole, stradálcev udobrénije, vírných utverždénije, sláva právednych: čestnúju tvojú pámjaf prázdnujúščym prosí, jáko predstojá prestólu Christá Vsecarjá, prehrišeníj očíščénija i cárstvija nebésnaho spodóbitisja.

I nýňi: Likújut Ánheli: (zri str. 511.)

Po nýňi otpuščajesi: Tropar': Hl. 4. Pódvihom dóbrym podvizálsja jesí pervomučeniče Christóv i Apóstole, mučítelej

obličil jesí nečestíje: kámenijen bo pobijén ot ruk bezzakónnych, vinéc ot jáže svýše desnícy přijál jesí, i k Bóhu vzyvál jesí, vopijá: Hóspodi, ne postávi im hrichá sehó.

Sláva: Hl. 8. Pravoslávija nastávníče, blahočestíja učíteľu i čistotý, vselénnyja svítilníče, monášestvujuščich bohoduchnovénnoje udobrénije, Theódore premúdre: učénmi tvoími vsja prosvítíl jesí, civňice duchóvnaja: molí Christá Bóha, spastísja dušám nášym.

I nýňi: Róždestvó Tvojé: (zri str. 501).

Na Utrení.

Na Boh Hospod': Tropar' prazdnika, i Apostola, Slava: Prepodobnaho, I nyňi: Prazdnika.

1. Sidalen. Hl. 3. (Podob.: Ďiva dnes): Bezsímennoje začátíje Izbáviteľa raždájet, i volsví prichódat, Žízni poklonítisja: čelovícy s Ánhely slavoslóvjat: vertép že i jáslí daronósjat, vospívájúšče Roždénna, otročá mládo prevíčna Bóha.

Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen. Hl. 4. (Podob.: Udivisja Josif): Nevmistímyj vezďí, káko vmístisja vo črévo, syj v ňídrich Ótčich, káko na rukách Máterních? Vsjáko jáko víst, jáko voschoťi, i jáko blahovolí: bezplóten bo sýj, voplotisja vólno, i býst Sýj jáže ne bi, nás rádí: i ne otstupív jestestvá, pričastisja nášemu smíšéníju: suhúb rodísja Christós, výšnij mir choťá ispólníti.

Sláva: I nýňi: tojže.

Irmosi Kanonov: Christós raždájetsja: (zri str. 514). Apostolu Hl. 5. Koňá i vsádnika: (zri str. 87). Prepodobnomu, hl. 4. Mórja čermnúju: (zri str. 79).

Po 3. písni: Kondak i Ikos Prazdnika. Taže Sidalen: Hl. 1. (Podob.: Hrob Tvoj): Apóstole Christóv, diákonov pérvyj, prvomúčeníče múdre, múčeníkov verch, míra koncý osvjatív stradánií tvoími, i čudesý dúšy čelovíkov prosvítíl jesí: čtúšcyja ťa izbávi vsjáčeskich bíd, vsechváľne Stefáne.

Sláva: Hl. 3. (Podob.: Božestvennyja viry): Ustá byl jesí dér-

zostí, hordýňu mučítelevu vsemúdrečno posramív, terpínijem stradánij tvoích: ujazvlájem bo byv v licé, Theódore, za Christóvu ikónu vsečestnúju, izvistíl jesí čítiti i sláviti vsjá, prosjá nám véliju mílošť.

I nýňi: Roždestvó bezsíménnoje smotrjájušči Vseneporóčnaja, dívjáščisja, iz nejá Roždénnomu, viščáše: ášče i zrákom čelovíčeskím obložílsja jesí, no Bóha Ťa propovídujút véšči, Čádo beznačálnoje, beznačálnaho Otcá sobeznačálne, vsím podajáj véliju mílošť.

Po 6. písni: Kondak, hl. 3. (Podob.: Ďiva dnes): Vladýka včera nám plótiju príchoždáše, i rab dnes ot plóti ischoždáše: včera Cárstvujaj plótiju rodísja, dnes rab kámenijem pobívájetsja: Tohó rádí i skončavájetsja Pervomučenik i božéstvennyj Stefán.

Ikos. Jako zvizda svítlaja dnes sovozsija roždestvu Christovu, Pervomučenik Stefan, oblastajaj, prosviščajaj zemnyja koncý: Judejskoje tokmo omrači vse zločestije, mudrostiju slova sich izobličiv, ot pisanij besidujaj: i uviščavaja sija, roždšahosja ot Ďivy Isusa Syna Božija byti i Boha, posrami sich nečestivoje zlođijstvo, pervomučenik i božéstvennyj Stefan.

Po 9. písni: Svítlen, (Podob.: Duchom vo svjatilíšči): Odesnúju stojášča Otcá vídíl jesí Slóva prebeznačálnaho, i svíta neizhlahólannaho licé ispólnil jesí, Apóstolov pochvaló, i múčeníkov slávo: ukrasílsja že jesí víncém, kámenij metánmi, i končínu prijál jesí božéstvennuju.

Sláva: I nýňi: Vo jáslích položísja, mladénstvováv jáko mladénc: zvizdá že prizvá tróicu volchvón: pástyrije že čudesí udívšesja, potščášasja Bóha víditi vočelovíčšasja: Ánhelstii že lícy dívjáščesja, sláva v výšních vopijáchu.

Na Chvalite: hl. 1. Stradálčeskij vinéc pervostradálcu, vírnii, ispletém ot slovésnych cvítóv: toj bo múčenikom prouhotóva púť, i v rádostí vopijáše: sé nebesá otvérsta víždu, i Syna Bóžija odesnúju stojášča nevidímaho Otcá.

Hl. 2. Pérvyj v diákoňích, pérvyj i v múčenicích pokazálsja jesí, vsesvjátyj Stefáne: puť bo byl jesí svjatým,

i mnóhi Hóspodu privél jesí múčeniki: tím nébo tebí otvérzesja, i Bóh tebí javísja. Tohó molí, spastísja dušám nášym.

Vo svjatýňu oďijalsja jesí Stefáne blažénne, pervomučeniče i pervodiákone, Anhelov sopričástniče: chodátajstvj i molísja o nás Spásu Hóspodu bezhrišnomu.

Pervomučenika i dóblaho Christóva uhódnika, Stefána pervodiákona dostójno počtím: toj bo stojá posredi bezzakónnik, odesnúju Otcá vídi Sýna.

Hl. 4. Stefáne slávne, nebesnožíteľu, Christóv uhódnice blažénne, molítvu sotvorí o dušách násich.

Stefán, dóbroje načálo múčenikov, poln blahodáti i síly, tvorjáj známenija i čudesá vélija v lúdech, ot bezzakónnych kámenijem pobijén byváše: no prosvitísja jáko Ánhel, i zrit slávu Tebé raspénsahosja nas rádi, odesnúju Síly: Dúchom blahodáti na nebesá vzimášesja: i sehó rádi s likostojánii Ánhel'skimi vodvorjásja, mólitsja spastísja dušám nášym.

Sláva: Hl. 6. Pervomučeniče, Apóstole i pervodiákone, dvér' múčenikov i sláva právednych, Apóstolov pochvaló: ty nebesá vídil jesí otvérsta, na sudišči stojá, i Sýna Bóžija odesnúju stojášča nevidímaho Otcá. Tímže jáko Ánhel voz-síjáv licém, v rádosti vzyvál jesí o pobivájuščich ťa kámenijem: ne postávi im hrichá sehó. I nýňi isprosí ot ľubvé chválaščym ťa očiščénije hrichóv i véliju milost.

I nýňi: Nepostizímoje soveršájemoje v Víflejími dnes táinstvo: Nevidimyj víditsja, Bezplótnyj voploščájetsja, Slóvo odebelívájet, i Syj byvájet jéže ne bi: Ďíva raždájet v ver-tépi mladénca mláda, Zdáteľa jestestvá: jáslí voobrazújutsja v prestól nebésnyj, skóti obrazújut Cheruvímskoje predstojánije: pástýrie čudátsja, volsví dáry prinósjat: Ánheli vospivájušče hlahóľut: sláva v výšních Bóhu, i na zemlí mír, v čelovicích bo blahovolénije, neizmínnyj Emmanúil.

Na Stichovnych. Hl. 6. (Podob.: Anhelskija predidite): Vožde-

stvújet prázdnik rádotiju vsja tvar', i nebesá s námi rádujutsja: vo jáslích bo Zizdíteľ ot Ďivy voploščájemyj, i v Viflejémi Judéjsťim mladénc vidín býst prešlávno. Lúdije rcem: blahoslovén roždéjsja Bóže naš, sláva Tebí.

Iz čréva prézde dennicy rodích Ťa: klátsja Hóspoď i ne raskájetsja.

Da zemnýja nebésny sotvoriši, prišél jesí na zémľu voplóšcsja ot Ďivy, i mladénc vidím byl jesí, Slóvo syj previčnoje: volchvý podvíhl jesí ot Persídy v Tvojé poklonénije, Ščedre: s nímiže vzyvájem: blahoslovén roždéjsja Bóže naš, sláva Tebí.

Rečé Hóspoď Hóspodevi mojemú: sidí odesnúju mené.

Mládo nas rádi Isús javílsja jesí otročá, iz Otcá prézde vik vozsijáv, obvetšávšyja prestuplénijem choťá vsja obnovíti čelovíki. Ťim Tebí vsi blahodárno prisno zovém: blahoslovén roždéjsja Bóže naš, sláva Tebí.

Sláva: Hl. 8. Rádujsja v Hóspodi vincenósče Stefáne, podobník Vladýki: zanéže i prvomučenik byl jesí Chrístá Carjá nášeho: i leš bezzakónnych Juděj uprázdnil jesí, molásja o nas ko Hóspodu.

I nýňi: Káko izrekú velikoje táinstvo: (zri str. 518.)

Slavoslovije velikoje. — Tropar': Stefana. Sláva: Prepod. I nýňi: Roždestva.

Na Liturgii.

Tropar': Roždestvo Tvoje: (zri 501.) i Apostolu: Pódvihom dóbrym: (zri str. 522.) Sláva: Kondak: Vladýka včerá: (zri 524.) I nýňi: Ďíva dnes: (zri str. 501.)

Prokimen Prazdnika, taže Apostola: Hl. 8. Vo vsjú zémľu izýde viščánije ich, i v koncý vselénnyja hláholy ich.

Apostol. Ďijánij sv. Apóstol čténije, zač. 17. Vo dni óny, Stefán ispólň víry i síly, tvorjáše známenija i čudesá véľija v Iúdech. Vostáša že nícii ot sónma hlahólemaho Livertínska, i Kiriníjska, i Aleksandrijska, i iže ot Kilikii i Asií, sfazájuščasja so Stefánom: i ne možáchu protivustáti

múdrosti i dúchu, imže hlahólaše. Tohdá podustíša múži hlahóluščija: jáko slýšachom jehó hlahólušča hlahóly chúl-nyja na Mojséja i na Bóha. Spodvihóša že lúdi i stárcy i knížniki, i napádše voschítíša jehó, i privedóša na són-mišče. Postávaíša že sviďíteli lóžny hlahóluščija: jáko čelo-vík sej ne prestajét hlahóly chúlnyja hlahóla na místo svjatóje sijé i zakón. Slýšachom bo jehó hlahólušča: jáko Isús Nazorėj sej razorít místo sijé, i izmínit obyčai, jáže predadé nam Mojsėj. I vozzrívše naň vsi siďášcii v són-mišči, víďíša licé jehó, jáko licé Ánhela. Rečé že archije-rėj: ášče úbo sijá táko suf? On že rečé: múžije, brátije i otcý poslúšajte: Boh slávy javíjsja otcú našemu Avraámu, súšču v Mesopotámii, přéžde dáže ne vselitíjsja jemú v Charráň, i rečé k nemú: izýdí ot zemlí tvojejá, i ot róda tvojihó, i ot dómu otcá tvojihó, i príidí v zémľu, júže ášče ti pokažú. Tohdá izšéd ot zemlí Chaldéjskija vselíjsja v Charráň: i ottúdu po umértvii otcá jehó preselí jehó v zémľu sijú, na néžže vy nýňi živeté: i ne dadé jemú na-slídija v nej, nížé stopý nóhu. Solomón že sozdá jemú chrám. No Výšnjíj ne v rukotvorénnych cérkvach živet, jákože prorók hlahólet: Nébo mňí prestól jest, zemľá že podnóžije noháma moíma: kíj chrám sozízdete mí? hlahó-let Hóspod, ilí kóje místo pokóišču mojemú? Ne ruká lí mojá sotvorí sijá vsjá? Žestokovýjnií, i neobrizannii serdcý i ušesý, vy prisno Dúchu svjatómu protivítejsja, jákože otcý váši, táko i vy. Kohó ot prorók ne izhnáša otcý váši? i ubíša predvozvístivšija o příšestvii Právednaho, Jehóže vy nýňi predáteli i ubíjci býste: íže přijáste zakón ustrojénijem Ánhelskim, i ne sochraníte. Slýšašče že sijá, raspychá-chusja serdcý svojími, i skrežetáchu zubý naň. Stefán že syj ispólň Dúcha svjáta, vozzrív na nébo, víďí slávu Bó-žiju, i Isúsa stojášča odesnúju Bóha. I rečé: se, vížu ne-besá otvérsta, i Sýna čeloviča stojášča odesnúju Bóha. Vozopívše že hlásom véliim, zatykáchu úši svojí, i ustremí-

šasja jedinodúšno naň. I izvédše vňi hráda, kámenijem pobiváču jehó: i svídítelije, snémše rízy svojá, položíša prí nohú júnoši naricájemaho Sávla: i kámenijem pobiváču Stefána, moláščasja i hlahólušča: Hóspodi Isúse, príimí duch moj. Preklóň že koľina, vozopí hlásom véliim: Hóspodi, ne postáví im hrichá sehó. I sijá rek, úspe.

Evánhelije ot Matheja, zač. 87.

Pričasten Prazdnika i druhij: Vo vsju zémľu izýde viščá-nije ich, i v koncý vselénnyja hláholi ich.

Na Večerní.

Na Hospodi vozzvach: Prazdnika Stichiry 3. Nósiši Adámov zrak: Mladénca: Sijá rábski (zri str. 483) Taže Mučenik (Niko-midijskich dvu tmu) 3. iz Obščiny, ili iz Minei sija:

Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Síloju vžilájemi, i tvrdo ukri-plájemi i vsilájemi, Vladýki Christá, v némošči jestéstven-ňij, nepobidími javístesja strastotérpcy, vrahá v pódvizich pobidívše: i mólitesja o soveršájuščich svjatúju i svitonós-nuju vášu pámjat, velikomúčenicy slávnii.

V slovesích Teófil, i v dílich Dorotěj, i Migdónij, ku-pno i Gorgónij, s Sekúndom že i Pétr, i Índis, dóblstvovavše, i vrahá opolčénija pobidíša rádujuščesja: i mólat ot vsjá-kich bíd izbáviti, víroju soveršájuščýja vsečestnúju pámjat ich.

Júnoši, dívy, stárcy i mladéncy, jedínu pokazáša dó-blešť: tímže i rávnyja polučíša vozmézdija, blahodátiju, vsich Carjú i Bóhu sprebyvájušče: jáže počtím svjaščen-nymi pisnopínmi, jáko svitozárnyja svitílniki vselénnyja, dvi tmy súščýja.

Sláva: I nýňi: Hl. 5. Da veselátsja nebesá, i da rádujetsja zemľá: dnes bo voístinnu jedíno stádo býšť Ánhelov i čelovíkov. O čudesé? nevidimyj víditsja, nevmístimyj vmiščá-jetsja: Slóvo odebelívájet, Syn Bóžij syn čelovíc byvájat: i Díva neiskusomúžnaja máti zrítsja Bóžija, i máti po rož-deství Díva obrítájetsja: voplóščejesja Slóvo Ótčeje v jás-lich vozlehájet, i pástyrie propovídnicy, óbščincy táinstva

byvájut: volsví ot vostók dáry prinošáchu, zvízdóju nastav-
lájemi, rózďsemusja Spásu pokloníšasja. S ními že i my,
prazdnoľúbcy, serďečnaja sokróvišča usérďno otvérzše, pri-
nesém Jemú dříjánija blahája, víru, naděždu i ľubóv, jáko
zláto i liván i šmírnu, bezplótnych hlás vopijjúšče Jemú:
sláva v výšních Bóhu, i na zemi mír, v čelovicích blaho-
volénije: prišédšemu spastí ot přelestí ves rod naš.

Na Stichovnych. Hl. 2. (Podob.: Dome Jefrathov): Vsehó bo-
hoľipno ponés ot Ďívy Adáma, Christé, pėrvaho, rodílsja
jesí v vertėpi, i v jáslích pelenújem.

Iz čréva přéďe dennícy rodíh Ĥa: klátsja Hóspod i ne raskájetsja.

Poj proróčeski Davíde, dvižá svíríl: iz tvoich bo črésł,
iz níhže Bohoródica, Christós raždájetsja dnes.

Rečé Hóspod Hóspodevi mojemú: sidí odesnúju mené.

Chvalú bohoľipnu s pástyri volsví, i so Ánhely slávu,
ot Ďívy prozjábšemu Bóhu, vírnii přinesém.

Sláva: Inýňi: Sláva v výšních: (zri str. 511).

Tropar'. Hl. 2. Strastotėrcy Hóspodni, blažėnna zemľá
napívšajasja krovmi vášimi, i svjáta selénija přímšaja tělesá
váša: v pódvizi bo vráha pobídíte, i Christá so derzno-
vénijem propovidaste: Tohó jáko bláha molíte, spastísja,
mólimsja dušám nášym.

Sláva: Inýňi: Rožďestvó Tvojé: (zri str. 501).

Neděla po Roždeství

pamjat svjat. pravednych Josifa obručn. i Davida Carja, i Jakova
brata Hospodňa.

V subbotu na Večerni.

Na Hospodí vozzvach: Stíchiry voskresny 3. Prazdnika 4. i Svja-
tych 3. sija:

Hl. 1. (Podob.: Nebesnych Činov): Bohootcá vsí voschválím
Davída carjá: iz nehó bo prójde žézl Ďíva, i iz nejá voz-
sijá cvít Christós, i Adáma so Jévojú ot tli vozzvá, jáko bla-
houtróben.

Proróčeskaja prorečénija víďi v stárosti jávi Jósif Ob-

rúčník, projavlenno i spolňajemaja: obručénije voístinnu stránnoje, otkrovénije Ánhely prijém: Bóhu sláva vopijúščich, na zémľu mir Nizposlávšemu.

Bráta Hóspodňa vsi voschválím, jáko svjatiteľa súšća, mučenijem že páki prosijávša dóblestvenňi. Jehóže molítvami Isúse Bóže náš, v vertépi v pelenách povívyjsja, spasi vsja pojúščyja Ťa.

Sláva: Hl. 6. Pámjať soveršájem Davída i Jáкова, blahočestívych: carjá Proróka, i Apóstola, pérvahó Jepískopa: tích bo učénmi lésti izbávľšesja, Christá slavoslóvim ot Ďívy vozsjávšaho, i voplóščahosja, jéze spastí dúšy nášja.

I nýňi: Bohorodičen pervyj prilučivšahosja hlasu.

Stichovny voskresny. Sláva: Hl. 6. Svjaščénných pámjať, carj deržáva, i vesélije bysť roždestvó Tvojé: i v ném chválašćesja hlahólem: Ótče náš, íže jesí na nebesích, da svjatítsja imja Tvojé, Čelovikolúbče.

I nýňi: Dnés nevidimoje jestestvó: (zri str. 520).

Po Nyňi otpušćaješi: Tropar' voskresen.

Sláva: Hl. 2. Blahovístvuj Jósife Davídu čudesá Bohotcú: Ďívu vídil jesí róždšuju, s pástyrmi slavoslóvil jesí, s volchvým poklonílsja jesí, Ánhelom víst' prijém. Molí Christá Bóha, spastí dúšy nášja.

I nýňi: Roždestvó Tvojé: (zri str. 501).

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar' voskresen 2.

Sláva: Blahovístvuj Jósife: (zri vyšše).

I nýňi: Roždestvó tvoje:

Sídalny voskresny, i pročejte hlasu. Na Kanoňi: Po 3. písni: Kondak (str. 501.) i Ikos Roždestva: (str. 515). Posem:

Síдалen: Hl. 3. (Podob.: Ďíva dnes): Jósifa právednahó Ďívy Obrúčníka, s Davídom Jáкова, dostodólžno vospojém: síi bo právednoju chodívše stezēju, dostihóša nebésnyja obíteli, dostójno likújušće so Ánhely, nám prósjat sohrišénij ostavlénije.

Sláva: Ďíva rodí Tvorcá vsjáčeskich, i volsví hradút Semú plótiju poklonítisja: čelovícy so Ánhely slavoslóvjat, vertép že i jáslí daronósjat, vospívajúšče róždšahosja otročá mládo prevíčnaho Bóha.

I nýňi: Hl. 1. (Podob.: Lik Anhelskij): Lik proróčeskij prázdnujet božéstvenňi, čúdo v Tebí bývšeje, o Ďívo: Bóha bo voplóščasja na zemlí porodilá jesí: tímže Ánheli s pástyrmi pojút, volsví že víroju so Jósifom vopijút Davídu čudesá Bohootcú.

Po 6. písni: Kondak, hl. 3. Vesélija dnés Davíd ispolňájetsja božéstvennyj, Jósif že chvalénije s Jákovom prinósit: vinéc bo sródstvom Christóvym prijémše rádujutsja, i neizrečénno na zemlí Róždšahosja vospívájut, i vopijút: Ščedre, spasáj Tebé čtúšcyja.

Ikos: Neizrečennym sovítom raždajetsja plotiju, bezplotnyj: opisujetsja nyňi filom, neopisannyj, i spasajet nepreložno oba suščestva: načalo prijémlet, Iže jestestvom beznačálnyj i jedin bezliten: zritsja mladenec, syj vsesoveršennyj: nositsja rukami, nosjaj vsjačeskaja. Tímže Toho srodstvom počtennyja, jako Boh vinčajet Svoim roždestvom: ichže proslavľajúšče víroju nemolčno vopijem: Ščedre, spasaj Tebe čtúšcyja.

Po 9. písni: Svitilen voskresen. — Sláva: (Podoben: So učeníki): So Jákovom vospoím slávnym Hospodobrátom, Davída Bohootcá, Jósifa že božéstvennaho, Bohórodicy Obrúčnika: Christóvu bo božéstvennomu roždestvú poslužiša vo hráďi Víflejší boholípno, so Ánhely, volchvý že i pástyrmi, Tomú písn' pojúšče, jáko Bóhu i Vladýci.

I nýňi: Posítíl ny jest': (zri str. 516.)

Na Chvalíte: Stichiry voskresny 4. i Prazdnika 4.

Sláva: Hl. 8. Krov i ohň i kurénije dýma, čudesá na zemlí, jáže provídí Jóíl: krov voploščénije: ohň, Božestvó: kurénije že dýma, Duch svjatýj našédyj na Ďívu, i mír oblahouchávšij. Vélije táinstvo Tvojehó vočelovíčénija: Hóspodí, sláva Tebí.

I nýňi: Preblahoslovénna jesí:

Po otpustí: Sláva: I nýňi: Stichira Evanhelskaja.

Na Liturgii.

Tropar' voskresen, i Prazdnika, taže: Hl. 2. Blahovistvúj Jó-sífe: (zri str. 530.) Sláva: Kondak Svjatych: Hl. 3. Vesélija dnes: (zri str. 531.) I nýňi: Prazdnika: Ďíva dnes: (zri str. 501.)

Prokimen hlasu, taže Svjatych: Hl. 4. Díven Boh v svjatých svoích, Boh Isráilev.

Apostol. K Galatom posláníja sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 200. (zri str. 129.)

Evanhelije ot Matheja, zač. 4.

Pričasten: Chvalíte: Druhij: Rádujtesja právednii o Hó-spodí, právym podobájet pochvalá. Allilúja.

Januarija 1-ho. (14-ho).

Obrizanje Hospoda našeho Isusa Christa

i pamjat sv. Vasilija Velikaho.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodí vozzvach: Obrizanju: Hl. 8. Schoďáj Spas k ró-du čelovičeskomu, priját pelenámi povítije: ne vozhnušásja plotskáho obrizáníja, osmodnéven po Máteri, beznačálnyj po Otcú. Tomú vírnii vozopíím: Ty jesí Boh naš, pomiluj nas. 2.

Ne ustydísja preblahíj Boh plotskím obrizánijem obrízatisja, no dadé samáho Sebé óbraz i načertánije vsim k spaseníju: ibo zákóna Tvoréc, zákónnaja ispolňájet, i prorókov prorečénija jáže o Nem, Íže vsja soderžáj hór-stíju, i pelenámi povívyjsja, Hóspodí, sláva Tebí. 2.

Vasiliju: Hl. 4. (Podoben: Zvannyj svyše): Íže tezoimenňi na-rečén byv cárstvija, jehdá cárskoje ty svjaščénije, Chris-tóv jazýk svjat íubomúdrijem i chudóžestvom, ótče, upásl jesí: tohdá vincém řa ukraší cárstvija, Vasilije, cárstvujuščími cárstvujaj, i vsich HóspodĚ, Íže Róždšemu sojedíněnyj, prisnosúščnyj Syn i sobeznačálnyj. Jehóže molí, spasti i prosvititi dúšy nášja. 2.

Svjatitelstva oděždami ukrášen, rádujasja propovídál jesí Evanhélie cárstvija, Vasílie, pravoslávija cěrkvi istočív učénija: imize nýňi prosviščájemi, jedíno Božestvó, jéze vo Otcí Vsederžíteli, i vo jedínoródním Bóžii Slóvi, i Božestvenním Dúsi, blahoslóvim i slávím v tríjěch lících nerazdílno. Jehóže molí, spastí i prosvítíti dúšy nášja.

Nebésnym sprebyvája likostojánijem i sovodvorjájasja, ótče Vasílie, ichže i žítijú porevnovál jesí, svítlostiju čístuju žítijá tvojehó, ješčě s plótiju živýj s súščimi na zemlí, jáko bezplóten: naslaždájuščyasja bohoduchnovénnym učénijem Tvoím, ot bid i tmy nevidínija Christá Bóha nášeho molí, spastí i prosvítíti dúšy nášja.

Sláva: Hl. 8. Premúdrosti račíteľ byv, Prepodóbne, i vsím súščym jéze k Bóhu predsudív sožíteľnicu poučénije smértnoje, lípotno žítijé preprovodíl jesí: íbo plotskíja strásti vozderžánija krípostmi ot sebé otložív, i božéstvennahó poučénija zakónom, neporabóten dušévnjy soblúl jesí san, dobrodíteľi bohátstvom, vse plotskóje mudrovánije povínul jesí dúchu. Ťímže ploť i mir voznenaviđív i mirodéržca, predstojá Christú, prosí dušám nášym vélija mílosti.

I nýňi: Schoďáj Spas k ródu: (zri str. 532.)

Vchod. Prokimen dne.

Bytija čtenije. Hlava 17. Javisja Hospod' Avramu, i reče jemu: Az jesm Boh tvoj, blahouhodi predomnoju, i budi neporočen. I položu zavít moj meždu mnoju, i meždu toboju, i umnožu řa zilo. I budeši otec mnohich jazykov. I ne narečetsja ktomu ímja tvoje Avram, no budet ímja tvoje Avraam, jako otca mnohich jazykov položich řa. I vozvrašču řa zilo, zilo, i položu řa v jazýki, i carije iz tebe izyduť. I položu zavít moj meždu mnoju i toboju, i meždu simenem tvoím po tebi, v rody ich, v zavít vičnyj, i budu ím Boh. I pade Avraam na lici svojem, i poklonisja Hospodevi. I reče Boh v Avraamu: ty že zavít moj soblúdeši, ty i simja tvoje po tebi v rody ich. I sej zavít íže

sobludeši meždu mnoju i vami, i meždu simenem tvoim po tebi v rody ich: obrizíte ploť vašu krajňuju, i budet v znamenije zavita meždu mnoju i vami, i meždu simenem tvoim po tebi v rody ich. I otroča osmodnevno obrizetsja vam, vsjak mužesk pol, v rođich vašich. I mužeskij pol iže ne obrizet ploť krajňuju svoju v osmyj deň, potrebitsja duša ona ot roda svojeho, jako zavít moj razorila jest.

Pričtej čtenije. Hlava 8. Hospoď sozda mja načalo putej Svoich, v dila Svoja. Prežde vika osnova mja v načali, prežde zemľu sotvoriti, i prežde bezdny sodilati: prežde proiti istočnikom vodnym. Prežde horam vodruzitisja, prežde že vsich cholmov raždajet mja. Hospoď sotvori strany i pustyni, i koncy naseleny pod nebesem. Jehda hotovjaše nebo, s Nim bich: i jehda otlučaše Sebi prestol na vitrich. Jehda kriпки tvorjaše vyšnija oblaki, i jako tverdy polahaše istočniki podnebesnyja. Vnehda polahati morju predil jeha, da i vody ne mimoidut ust jeha, i kriпки tvorjaše osnovanija zemli: bich k Nemu podobna. Az bich, o nejže radovašesja: po vsja že dni veselachsja pred licem Jeho, na vsjako vremja.

Pričtej čtenije. Hlava 10. Usta pravednaho: (zri str. 453.)

Na Litii: Hl. 3: Christá vselív v dúšu tvoju čistym tvoim žitijém, istočnika žizni, svjaščennojavlénne Vasílije, riki istočil jesí učeníj blahočestívych vselénnij: ot níchže napajájemí vírnii cerkóvnii ľudije, plodý ustén ispovídajuščich, blahodáf prinósjat Proslávlšemu pámjat tvoju vo vik víka.

Míro izlijánnoje na tebi blahodáti, pomáza ta svjaščennodíjstvovati Evanhélija cárstvija nebésnaho, Vasílije bohojavlénne: Christóvo blahouchánije byv, vonéju rázuma Jehó vselénnuju ispólnil jesí. Tímže hlásy rab tvoich blahoprijátňi prijémľaj, isprosí nam čtúščym ta vélija mílosti.

Svjatitelskoju odéždoju odíjan, Trójcy pobórnice Vasílije, prestólu predstál jesí sudíščnomu, bidú prijémľaj o víri: i stradálčeskoje protivostojánije pokazáv, járost je-

párchovu posramíl jesí, jarjáščasja deržávoju nečéstija, i nemílostivnym razsíčenijem prefášča, usérdno ótče pro-razsudív: i múčenik byv proizvolénijem, vínec prijál jesí pobídy ot Christá, imúščaho véliju mílost.

Sláva: Hl. 6. Izlijásja blahodáť vo ustnách tvoích prepodóbne ótče, i byl jesí pástyr Christóvyja cérkve, učá slovésnyja óvcy vírovati v Trójcu jedínosúščnuju, vo jedínom Božeství.

I nýňi: hl. 8. Schoďáj Spás: (zri str. 532).

Na Stichovnych, hl. 1. O božéstvennaja i svjaščénnaja Christóvyja cérkve pčeló, Vasílije vseblážénne: ty bo božéstvennaho želánija žalom sebe vooruživ, bohoméřzkich jeresěj chulý ujázvil jesí, i dušám vírných blahočéstija sládost sokróviščestvoval jesí: i nýňi božéstvennaho rajá prochoďá netlínnyja pážití, pomínáj i nás, predstojá Trójci jedínosúščňij.

Ustá mojá vozhlahólut premúdrost, i poučénije sěrdca mojehó rázum.

Vsich svjatých sobral jesí dobroďiteli, ótče naš Vasílije, Mojsějevu krótost, i Iliínú révnost, Petróvo ispovidanije, Ioánnovo bohoslóvije, jáko Pável vopijá ne prestál jesí: kto iznemohájet, i az ne iznemoháju, kto soblazňájetsja, i az ne razzízájusja. Ťímže s nimi vodvorjásja, molí spastísja dušám nášym.

Ustá právednaho poučátsja premúdrostí, i jazýk jehó vozhlahólet sud.

Hl. 2. Súščich izvýk jestestvó, i vsich usmotrív nestojáteľnoje, jedínaho obríl jesí nepekoléblema, presúščnaho súšča Sodítěľa vsich: Jemúže i páče priloživsja, ne súščich želánije otvérhl jesí. Molí i nám božéstvennaho želánija polučíti, svjašennojavlénne Vasílije.

Sláva: Hl. 6. Blahodáť čudés s nebesé prijém, i lést idolskuju obličív učěňmi, svjatitelej jesí sláva i utverždénije, vseblážénne Vasílije, i vsich prepodóbnych učénija óbraz: derznovénije imíja k Bóhu, Tohó molí spastísja dušám nášym.

I nýňi: Ne ustyďísja: (zri str. 532).

Po Nyňi otpušćáješi: Tropar', hl. 1. Vo vsju zémľu izýde viščánije tvoje, jáko přijémšuju slóvo tvoje: imže bohólipno naučil jesí, jestestvo súščich ujasnil jesí, čelovičeskija obýčaj ukrasil jesí, cárskoje svjaščénije, ótče prepodobne Vasilije: molí Christá Bóha, spastisja dušám našym.

Sláva: I nyňi: Na prestóli ohnezráčnim v výšních sidáj so Otcém beznačálnym, i Božéstvennym Tvoím Dúchom, blahovolil jesí rodítisja na zemľi, ot Otrokovícy neiskusomúžnyja Tvojejá Mátere, Isúse: sehó rádi i obrízan byl jesí jáko čelovik osmodnévnyj. Sláva vsebláhomu Tvojemú sovítu, sláva smotréniju Tvojemú, sláva snizchoždéniju Tvojemú, jedine čelovikolúbče.

Otpust: Prijemyj po zakónu osmodnévnoje obrizanije, spasénija nášeho rádi Christós:

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar': Na prestóli ohnezráčnim: 2.

Sláva: Vo vsju zémľu:

I nyňi: Ná prestóli ohnezráčnim:

1. Sidalen. Hl. 5. (Podoben: Sobeznačálnoje): Jáko cárskoje ukrašénije cérkve, Vasílija vsi da voschválím, učénij sokróvišče neoskúdnaje: sími bo toj nakazá nas Trójcu počítáti svjatúju, sojedinénu úbo suščestvom, razdílénu že ipostásmi.

Sláva: Hl. 1. (Podoben.: Hrob Tvoj): Vasílije premúdre, predstojáj Trójci, molisja polučiti v deň sudá nam pojúščym ta, i čtúščym pámjat' tvojú, blahodáť, mílošť, i očiščénije prehríšénij: jáko da ustý proslavlájem i sérdcem jedínaho Čelovikolúbca.

I nyňi: Vsích Tvoréc i Vladýka míra, syj so Otcém i Dúchom horí, jáko mladénc obrízujetsja na zemľi osmodnéven: ístinno božéstvenna že i čudná dílá Tvojá: Ty bo, Vladýko, nas rádi obrízalsja jesí, jáko syj zakóna íspolnénije.

2. Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Neizrečénnyja premúdrosti bohovidní počérpl jesí bohátstvo tájnoje, vsím istočil jesí pravoslávija vódy: vírnych úbo serdcá božéstvenní

veseláščyja, nevírnych že velínija dostójni potoplájušcyja: otnúduže obojúdu, blahočéstija póty, pokazálsja jesí nepobidím Trójcy pobórník, svjatíteľu Vasilije: molísja Christú Bóhu, prehrišénij ostavlénije darováti prázdnujuščym ľubóvíju svjatúju pámjaf tvojú.

Sláva: Hl. 3. (Podoben: Božestvennyja víry): Vsju napoíl jesí vselénnuju, jákože vodámi, učénii tvoími, blahočéstija sobránnymi dogmáty: žízni bo istóčnik v tebí prepočíváše voístinnu Vasilije. Jehóže molí, jáko derznovénije sťažávyj, bohoduchovenne, darováti nam velíju mílošť.

I nýňi: Hl. 4. Íže jestestvóm nevidímýj, nýňi vídim jest plótiju: Slóvo nesozdánoje, nýňi iz Ďívy čístyja raždájemo, zízdzetsja: tímže i po zakónu, nas rádí čelovíkov, jákože osmodnéven obrízujetsja mladénc: Tomú úbo poklonímsja jáko Spásu nášemu.

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanje: Veličájem Ťa Životdávče Christé, i počítajem prečístyja plóti Tvojejá zakónnoje obrizanje.

Veličájem Ťa svjatíteľu Christóv Vasilije, i čtem svjatúju pámjaf tvojú: ty bo móliši o nas Christá Bóha nášeho.

Stichi: Vosklikníte Hóspodevi vsja zemľá, pójte že ímeni Jehó, dadíte slávu chvalí Jehó. — Uslýšíte síjá vsi jazýci, vnušíte vsi živúščii po vselénňij.

Izbavlénije poslá Hóspod Ľúdem Svoím, svjato i strášno ímjá Jehó. — Ustá právednaho poučátsja premúdrosti, i jazýk jehó vozhlahólet sud.

Búdí ímja Hóspodne blahoslovéno, ot nýňi i do víka. — Svjaščénnicy Tvoí oblekútsja právdou, i prepodóbnii Tvoí rádstiju vozrádujutsja.

Blahoslovéno ímja slávy Jehó vo vik, i v vik víka. — Blažéní živúščii v dómu Tvojém, v vik víka voschváľaf Ťa.

Sláva: I nýňi: Alliluja. 3.

Pripiv bolharskij: Priidíte vsi zemnoródnii, voschválim Vasilíja Velíkaho: Kesaréom pochvalú.

Sidalen. Hl. 8. Siloju slovés božéstvennych jéresi nizložil jesí mráčnyja, vsja šatánija Jevnómijeva pobruzil jesí: čelovíkom bo Dúcha Bóha býti propovídal jesí, i ruk vozdižánijem vrahí umertvíl jesí: vse prohnál jesí Savéllijevo služénije, vsja že mudrovánija Nestórijeva uprazdníl jesí, svjatíteľu Vasílije: molísja Christú Bóhu, prehrišénij ostavlénije darováti prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat tvojú.

Sláva: Blahodát slovés tvoích božéstvennych, i dogmát vysotá táinstvennaja, božéstvennaho nam byst voschoždénija ľistvica: Dúcha bo, ótce, stažávyj trubú, tóju propovídal jesí božéstvennaja učénija: tímže na místi vselísja jesí zláčňi, mzdy pódvihov tvoích prijem, prepodobne Jerárše Vasílije: molísja Christú Bóhu, prehrišénij ostavlénije darováti prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat tvojú.

I nýňi: Vsjákěskich Vladýka i Tvoréc, iz prečistyja utróby tvojejá ploť prijemyj, predstátelnicu řa pokazá čelovíkom, Vseneporóčnaja: sehó rádi vsi k tebi pribihájem, očiščénija prehrišénij prosjášče, Vladýčice, i vičnujuščija izbávitísja múki, i vsjákaho ozloblénija ľútaho mirodéržca. Sehó rádi vopijém ti: molísja tvojemú Sýnu i Bóhu, prehrišénij ostavlénije darováti poklaňájuščymsja víroju vse-svjatómu rožděstvá Tvojemú.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Ustá mojá vozhlahóľut premúdrost, i poučénije sérđca mojhó rázum.

Evanhelije ot Joanna zač. 36.

Po Psalmi 50. Stíchira hl. 6. Izľijásja blahodát: (zri str. 535).

Irmosi Kanonov. Hl. 2. 1. Hřjadíte ľúdije, poím pišň Christú Bóhu, razdiľsemu móre, i nastávľšemu ľúdi, jáže izvedé iz rabóty Jegípetskija, jáko proslávisja.

Katavasija: Hľubiný otkřyl jest: (zri Bohojavlénije:)

1* Šestvujet morskiju volňnaščujusja burju, sušu abije Israil javľšujusja: Čermnyj že poit tristaty Jegípetskija pokry kupno, vodostlanen hrob, siloju křipkoju desnicy Vladyčňi.

3. Utverdí nas v Tebí: (zri str. 347).

i Kondak Prazdnika, hl. 3. Íže vsich Hóspod obrizánije terpít, čelovíčeskaja prehríšenija jáko blah obrizujet: dajét spa-sénije dnes míru: rádujetsja že v výšnich i Sozdátelev Jerárch, i svitonósnyj, božéstvennyj taínnik Christóv Vasilij.

Sidalen Svjataho: Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Premúdrosti Slóva navýk, i písánije zakóna otložív, vsim propovídál jesí blahodáti slóvo, i duš skrižáli uhládíl jesí slovesý tvoími, v níhže načertál jesí božéstvennaja učénija: tímže i mrak prošéd óblakom pokróva tilesé, i prosijál jesí dúchom, svjatíteľu Vasilije: molí Christá Bóha, hrichóv ostavlénije podáti, čtúščym ľubóviju svjatúju pámjat' tvojú. 2.

Sláva: I nýši: Hl. 4. (Podoben: Javilsja jesí): Jáko syj bézdna čelovikoľúbija, oďijalsja jesí Vladýko v zrak rábij, i plótiju obrizalsja jesí, dárúja vsim čelovikom velíkúju Tvojú mílošť.

4. Uslýšach Hóspodi: (zri str. 348.)

5. Svíta podáteľu i vikóv Tvórcě Hóspodi, vo svífi Tvoích povelínij nastávi nas: rázvi Tebé inóho Bóha ne znájem.

6. Bézdna mja mnóha hrichóvnaja okružájet, i vopijú Ti, proróka podražájaj: ot tli mja Hóspodi vozvedí.

Kondak: Hl. 4. (Podob.: Javilsja jesí): Javilsja jesí osnová-nije nepokolebímoje cěrkve, podájá vsim nekrádomoje hospódstvo čelovikom, zapečatlíja tvoími učénmi, nebo-javlénne Vasilije prepodóbne.

Ikos. Cilomudrija čaša, usta premudrosti, i stepeň učeníj, Vasilij velikij, vsim oblistajet myslenno. Priidite ubo i stanem v domu Božíi, teplí vzirajušče, čudesy seho krasjaščesja, jakože lučejú oblistavšesja, žitíja čistym duchom prochlaždšesja, podobjaščesja toho viri i teplofi i smireniju, imíže dom javisja jestestva Božija: k nemuže vopijušče pojem: nebojavlenne Vasilije prepodobne.

7. Óbrazu zlatómu: (zri str. 459.)

8. Neizrečénnoju múdrostiju sostávľšaho vsjáčeskaja Bóha Slóva, i ot ne súščich vo jěže býti privédšaho, bla-hoslovíte dílá jáko Hóspoda, i prevoznosite vo vsjá víki.

Pripiv. Veličáj dušé mojá po zakónu plótiju obrízavšahosja Hóspoda.

9. Jáže préžde sólнца: (zri str. 349.)

Druhij Pripiv. Veličáj dušé mojá vo Jerársich Vasílija Velíkaho.

Svitilen. (Podoben: Duchom v cerkvi): Ľubomúdrija želánijem obrízal jesí, ótče, duší tvojejá pokrýváo, i míru pokazálsja jesí jáko sólnce čudesý, i vírnych ozaril jesí mýsli, bohómúdre, Trójcy taínniče, o Vasílije múdre, i služíteľu Bohoródicy. 2.

Sláva: I nýňi: Plótiju obrízujetsja, zakón ispoľnivyj, jáko mladénc osmodnéven, vikóv Ziždíteľ: i pelenámi povivájetsja jáko čelovík, i mlekóm pitájetsja Íže vsja bezmírnoju krípostiju jáko Boh soderžáj, i manovénijem vozvodáj.

Na Chvalite. Hl. 5. (Podoben: Radujesja postnikov): Terpít obrízanje plótiju, iz Otcá kromí sičénija že i tľínija, neizrečénno róždsja jáko Slóvo i jáko Boh ot Bóha v neprelóžňim prebyvájaj Božeství: tím po zakónu, páče zakóna bývyj, kľátvy zakónnyja izbavľájet vsja, i svýšše blahosloveníje dárujet. Tímže preblahóje Jehó schoždénije voschvalájušče pojém, i blahodárstvenno proslavľajem. Tohó molášče, dušám nášym darováti véľiju mílošť. 2.

Po blahodáti syn Bóžij byv, vozroždénijem božéstvennahó kreščénija: jestestvóm i ístinoju, i pervovíčna Sýna Bóžija i Slóva, jedínosúščna Otcú i sobeznačálna ispo vídal jesí, prepodóbne: jeretikóv že nezatvorénnaja ustá svitlostiju tvoích slovés zahradil jesí: tímže i v cárstva výšňaja vseľilsja jesí, socárstvujaj jedínomú i jestéstvenňi cárstvujuščemu Christú, bohátno razdajúščemu míru véľiju mílošť.

Vnútr nebésnahó chráma jáko svjatíteľ svjaščénen vmisťilsja jesí, džíjanijem i vidínijem premúdrosti načálami, jáko oděždoju svjatóju obložén: i nýňi v výšňim žértvennici prepodóbne svjaščénstvujaja, i Bóhu predstojá, i neveščéstvennuju slúžbu soveršája, pomínáj mílostivno, vseblažénne Vasílije,

soveršájušcyja pámjaf svjaščénnuju tvojú i vsečestnúju, Christá molá podajúščaho mírovi véliju mílošf.

Ves osvjaščén Bóhu, i vseobrázno ot dístva vozložén, múdrosti prebožéstvennyja ozarívjsja zarjámi, súščich razumínije ujasníl jesí, svítlo skazúja, i múdri povídaja jéze v súščich blahočinije tvorjá, poznánija božéstvenníjšaha díla: tímže ta bohohlahóliva i božéstvenna učíteľa, i svitonósna svítlnika cerkóvnaha propovídujem, Christá molášča, podajúščaho míru véliju mílošf.

Stráchom utverdívjsja Bóžiiim, načálo premúdrosti razumíl jesí, Vasilije: strách premúdrostiju i žitijá právostiju prevozšél jesí, ótče, ľubóviju že Bóhu srastvorívjsja, i svójstvenníjšij byl jesí: tímže božéstvennym nakazávjsja opravdánijem i sudbám, čelovíkov izučíl jesí obýčai, i ukrašíl jesí vírných rázумы, zakonopoložénmi duchóvnymi ujasnív sobór. Christá úbo molí, dušám nášym darovátí véliju mílošf.

Sláva: Izlijásja blahodáf: (zri str. 535).

I nýňi: Schoďáj Spas: (zri str. 532).

Po Slavoslovii velikom: Tropar' Vasilia, Sláva: I nýňi: Obrizanija.

Na Liturgii svjataho Vasilija Velikaho.

Po vchoďi: Tropar', hl. 1. Na prestóli ohnezráčnim: I Tropar': Vo vsju zémľu izýde: (zri str. 536.) Sláva: Kondak, hl. 4. Javílsja jesí osnovánije: I nýňi: Hl. 3. Íže vsich Hospóď obrizánije terpíf: (zri 539).

Prokimen: Hl. 6. Spasi Hóspodi ľudí Tvojá, i blahóslóvi dostojánije Tvojé. I svjataho: Hl. 1. Ustá mojá vozhlahóľut premúdrošf, i poučénije sérdca mojehó rázum.

Apostol. K Kolossájem poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 254. Brátije, blúdítesja, da níktóže vas búdet preľščája filosófijeju, i tščetnoju léstiju, po predániju čelovičeskomu, po stichíjam míra, a ne po Christí: jáko v tom živét vsjako ispolnénije božestvá filésni: i da búdete v nem ispolneni, íže jest hlavá vsjákomu načálu i vlásti: o némže i obrizáni býste obrizánijem nerukotvorénnyim, v sovlečénii tíla hrichóvnaha

plóti, v obrizanii Christóvi, spohrébšesja Jemú kreščénijem: o némže i sovostáste víroju, džístvóm Bóha, voskresívšaho Jehó iz mértvych.

I Svjataho: (K Jevréjem, posláníja sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 318).

Brátije, takóv nam podobáše archijeráj, prepodóben, nezlobiv, bezskvérnen, otlučén ot hrišnik, i výšše nebés bývyj: iže ne ímat po vsja dni núždy, jákože pervosvjaščénnici, préžde o svoích hriších žértvy prinosíti, potóm že o ľudských: sijé bo sotvorí jedínoju, sebé prinés. Zakón bo čelovíki postavlájet pervosvjaščénniki, ímúščija némošč: slóvo že klátvennoje, jéže po zakóhí, sýna vo víki soveršénna. Hlavá že o hlahólemych: taková ímamy pervosvjaščénnika, iže síde odesnúju prestóla veličestvija na nebesích, svjatým služitel', i skínii ístinňij, júže vodruzí Hóspoď, a ne čelovík.

Evanhelije ot Luki, zač. 6. i Svjataho: ot Matheja zač. 11.

Vmisto Dostojno: pojem: O Tebí rádujetsja Blahodátnaja: Pričasten: Chvalíte: Druhij: V pámjat víčnuju: (zri str. 407).

Na Večerni.

Na Hospodi vozvach: Hl. 4. (Podoben: Jako dobla): Predprázdenstvennyja písní blahočéstno predvozhlasím, čestnáho kreščénija Bóha nášeho: se bo chóščet jáko čelovík plótiju priiti k Predtéci Svojemú, i prosíti kreščénija spasitelnaho, v nazdánije vsich, víroju svjaščénno prosviščájemych, i pričástnikov Dúcha.

Christós pokazújetsja, Boh javlájetsja, jákože David prednapisá jávstvenňijše, i k rabú kreščénija prosjá hrjadét. Jordáne rikó, vesélija íspólnisja: zemlá i móre, hóry i chólmi, i čelovičeskaja nýňi íhrájte serdcá, svit mýslennyj vosprijémľušče.

Rikú míra Ťa, i potók, jákože píšet, píščí súšča, Vsesíľne, káko Ťa ríčnyja struí príímut Hóspodi, voschoďášča náha, nébo oblahájuščaho óblaki, i obnázša vsjáku zlóbu vrážiju, i netľínijem zemnoródnija odívájušča.

Hl. 8. (Podoben: O preslavnaho čudese): Ótče svjatiteľu Silvéstre, svjaščénstva svítom svjaščennoprosviščájem, vírnyja prosvítíl jesí, svitolúčnymi učénii, jáko jedínicu jestestvóm triipostásnoje Suščestvó čestvováti, i othnál jesí tmu jeresěj: tímže svitonósnuju dnes jáсно pámjat tvojú rádujuščesja toržestvújem.

Ótče bohonóse Silvéstre: stolp javílsja jesí óhnen, svjaščénno predvodá svjaščénnyj sobór, i óblak osiňájušč, ot Jegípetskija lésti vírnyja izimájušč, i k božéstvennij zemlí prenosjášč, neléstnymi tvoími učénii vsehdá: tímže blahoslávnuju i vsesvjaščénnuju pámjat tvojú čtim.

Ótče bohohlahólive Silvéstre, strujámi tvoích molítv mnohoobráznaho zmíja tvrdo zatvoríl jesí, svjaščénno udivlájem: Jéllinov množestvo Bóhu privél jesí, Jevréjev že surovstvó smíríl jesí, čudesá vélija tvorjá pred ními jávi: tímže ta čtim i ublažájem.

Sláva: I nýňi: hl. 6. Hradét ko Jordánu Christós Ístina, krestítisja ot Joánna. I hlahólet k nemú: az trébuju ot Tebé krestítisja, i Ty li hradéši ko mňi? ne smíju síno prikosnútisja ohnú: Ty mja osvjatí, Vladýko, božéstvennym javlénijem Tvoím.

Na Stichovnych. Hl. 1. Svítel úbo mimošédšij prázdnik, svitlíjšij že, Spáse, prichodáščij; on Ánhela imíjaše blahovístnika, séj že Predtécu obríte preduhotóvitela: on króvem izlívájemym, jáko bezčáden rydáše Víflejem, i sej vodám blahoslovennym, mnohočádna poznávajetsja kupíl: tohdá zvizdá volchvóm vozvistí, nýňi že Otéc míru Ťa pokazá. Voplotivyjsja i páki hradýj jávi Hóspodi, sláva Tebí.

Sehó rádi pomjanúch Ťa ot zemlí Jordánski i Jermonímski.

Hl. 2. Páki Isús moj očiščájetsja vo Jordáni, páče že očiščájet hrichí nášja: hradét bo voístinnu na kreščénije, omýti choťá Adámovo rukopísánije. I rečé k Joánu: hradí posluží, o Krestíteľu, táinstva stránnaho hlavízňi: hradí, prostrí rúku tvojú skóro i prikosnisja verchú Stéršaho

zmijévu hlavú, i Otvérzšaho raj, jehóže zatvorí prestuplénije léstiju zmijévoju, vkušenijem dréva inohdá.

Vídiša Ťa vódy Bóže, vídiša Ťa vódy, i ubojášasja.

Hl. 3. Jáseň úbo mimošédšij prázdnik, slávňijšij že nastojáčšij deň: vo on Spásu volsví pokloníšasja, v sem že Vladýku rab sláven krestí: támo pástyrije svirjájušče vídiša, i čudáchusja: zďi že hlas Ótčij jedinoródnaho Sýna propovída.

Sláva: I nýňi: Priidíte vsí vírnií, Judéjskuju stranú ostávivše, préjdem pustýňu Jordánskuju, i úzrim dnes támo nas rádí Jávlšahosja plótiju, kreščénija prosjášča vo strujách Jordánskich: Krestíteľa otrícájuščasja i vopijúšča so stráchom: ne smíju rukopoložiti brénnoju dlániju ohná: Jordán i móre bižáša, Spáse, i vozvratíšasja, i az káko položú na verch Tvoj rúku, Jehóže trepésčut Seraftmi? pobizé Jordán, jáko priját Jelisěj Ilinú míloť: káko ne zájde v própasť i hlubinú, víďaj Ťa náha vo strujách? káko že ne opalít mja vsehó ot Tebé razharájema? Čto kosníši Krestíteľu, krestiti Hóspoda mojehó? Jordán vopijét ko Joánnu, čto mnóhich vozbraňáješi očiščénije? vsju tvar' osvjatí, ostávi osvjatíti i mené, i vodnóje jestestvó, jáko na sijé javísja.

Po nýňi opuščaješi: Tropar', hl. 4. Práviló víry: (zri str. 456.)

Sláva: I nýňi: Hl. 4. Hotóvisja Zavulóne, i krasújsja Neftalíme: Jordáne rikó stáni, podimí vzyhrája krestítisja hrjadúšča Vladýku: veselísja Adáme s pramáteriju, ne krýjta sebé jákože v raí prézde: ibo náhi víďiv vy javísja, da oblečét v pérvuju odéždu: Christós javísja, vsju tvar' choťa obnovíti.

Neďila pred Bohojavlenijem.

Na Liturgii: Tropar' Voskresen i Predprazdenstva. Sláva: I nýňi: Kondak Predprazdenstva. Prokimen: Hl. 6.: Spasi Hóspodi Iúdi Tvojá: Apostol: K Timotheju 2. posl., zač. 298. Čádo Timothéje, trezvisja o vsem, zlopostražďi, dílo sotvorí blahovístnika, služénije tvoje izvístno sotvorí. Az bo užé žren byváju, i vrémja mojehó otšéstvija nastá. Pódvihom dóbrym podvizáchsja, tečénije skončách, víru sobľúdoch: Próčeje úbo sobľudájetsja

mñi vinéc právdy, jehóže vzdást mi Hóspod v deň on, právednyj Sudia: ne tókmo že mñi, no i vsim vozlúbľšym javlénije Jehó.

Evanhelije ot Marka, zač. 1.

Pričasten: Chvalite Hospoda:

Januarija 5-ho. (18-ho).

Poslidovanije Časov Carskich v Navečerije Bohojavlenija Hospodna.

(Ašče Navečerije slučitsja v Subbotu, ili v neđilu, Časy sija pojem prežde v Pjatok).

Čas pervyj.

Blahoslovivšu Jereju: Sláva Tebi Bože naš, sláva Tebi: i po Otče naš: Hospodi pomiluj 12. Sláva: I nýñi: Priidite poklonimsja: 3. Taže:

Psalom 5. Hlahóly mojá vnuší Hóspodi: (zri str. 202.)

Psalom 22. Hóspod pasét mja, i ničtóže mja lišit: na místi zláčni támo vselí mja. Na vodi pokójñi vospitá mja: dúšu moju obratí. Nastávi mja na stezí právdy: imene rádi Svojeho. Ášče bo i pojdu posredi síni smértnyja, ne ubojúsja zla: jáko Ty so mnóju jesí. Žezl Tvoj i pálica Tvojá: ta mja utíšista. Uhotóval jesí predomnúju trapézu: soprotív stužájuščym mi. Umástil jesí jeléjem hlavú moju, i čáša Tvojá upojavájuščaja mja jáko deržávna. I mílost Tvojá poženét mja vo vsja dni životá mojeho. I jéze vselitimisja v dom Hóspodeň, v dolhotú dnij.

Psalom 26. Hóspod prosviščénije moje i Spasitel moj, kohó ubojúsja? Hóspod zaščititel životá mojeho, ot kohó ustrašúsja? Vnehdá približátisja na mja zlóbujuščym, jéze snísti plóti mojá: oskorblájuščii mja i vrazí moi, tí iznemohóša i padóša. Ášče opolčitsja na mja polk, ne uboitsja sérdce moje. Ášče vostánet na mja braň, na Nehó az upováju. Jedíno prosích ot Hóspoda, to vzyščú: jéze žíti mi v domú Hóspodni vsja dni životá mojeho: zriti mi krasotú Hóspodnu, i posiščáti cérkov svjatúju Jehó Jáko

skry mja v selénii Svojém: v den zol moích, pokrý mja v tájni selénija Svojeho. Na kámeň voznesé mja: i nýni se voznesé hlavú mojú na vrahí mojá. Obydóch i požróch v selénii Jehó žertvu chvalénija i voskliknovénija: pojú i vospojú Hóspodevi. Uslýši Hóspodi hlas moj, ímže vozzvách, pomíluj mja i uslýši mja. Tebí reče sérdce mojé: Hóspoda vzyščú: vzyšká Tebé licé mojé, licá Tvojeho Hóspodi vzyščú. Ne otvratí licá Tvojeho ot mené: i ne uklonísja hnívom ot rabá Tvojeho. Pomóščnik moj búdi: ne otríní mené, i ne ostávi mené Bóže, Spasítelu moj. Jáko otéc moj i máti mojá ostávista mja: Hóspod' že vospriját mja. Zakonopoloží mí Hóspodi v putí Tvojém: i nastávi mja na stezjú právuju, vrah moích rádi. Ne predážď mené v dúšy stužájuščích mi: jáko vostaša na mja svídítelé neprávednii, i solhá neprávda sebí. Víruju vídítí blahája Hóspodna: na zemlí živých. Poterpí Hóspoda, mužájsja: i da kripítsja sérdce tvoje, i poterpí Hóspoda.

Sláva: I nýni: Alliluja 3. Hospodi pomiluj 3.

Sláva: Tropar', hl. 4. Vozvraščášesja inohdá Jordán riká milotiju Jeliséjevoju, voznéssusja Ilíi, i razdílačusja vódy sjúdu i sjúdu, i bysť jemú such puť posredí vodý, vo óbraz voístinnu kreščénija, ímže my tekúščeje žitijá prechódím šestvije. Christós javísja vo Jordáni osvjatítí vódy.

Ašče že sii Časy soveršajutsja v Pjatok pred Navěčerijem, hlaholem na vsich Časich Tropar' sej:

Hl. 4. Hotóvisja Zavulóne, i krasújsja Neftalíme: (zri 544.)

I nýni: Čto ta narečem o Obrádovannaja? (zri str. 205.)

Tropar': Hl. 8. Dnes vódnoge osvjaščájetsja jestestvo, i razdílájetsja Jordán, i svoích vod vozvraščájet struí, Vladýku zrja kreščájema. 2.

Sehó rádi pomjanúch Ťa ot zemlí Jordánski i Jermonímski. Jáko čelovík na rikú prišél jesí Christé Carjú, i rábskoje kreščénije prijáti tščíšisja Bláže, ot Predtěčevych ruk, hrich rádi nášich, Čelovikofúbče.

Vídiša Ťa vódy Bóže, vídiša Ťa vódy, i ubojášasja. — Paki tojže.

Sláva: Ko hlásu vopijúščaho vo pustýni, uhotovájte puť Hóspodeň, prišél jesí Hóspodi, zrak rabá priím, krešćenija prosjá, ne vídyj hrihá: vídiša Ťa vódy, i ubojášasja: trépeten býst Predtéča, i vozopí hlahóla: káko prosvitit svitilnik svíta? káko rúku položit rab na Vladýku? osvjátí mené i vódy Spáse, vzémľaj míra hrichí.

I nýni: Tojže.

Prokimen, hl. 4. Vozhremí s nebesé Hóspodĕ, i Výšnij dadé hlas Svoj.

Ot Proročestva Isaiina čtenije: Hlava 35. Tako hlaholet Hospodĕ: Da vozveselitsja pustyňa žažduščaja, da vozradujetsja pustyňa, i procvitet jako krin, i da prozjabnet, i vsjá vozveselatsja: i vozradujetsja pustynnaja Jordanova: i slava Livanova dana byst jej, i čest Karmilova: i ľudije moi uzrjat slavu Hospodňu, i vysotu Božiju. Ukripitesja ruki oslablennyja, i kolína razslablennaja. Utišitesja, i rcyte malodušnym mysliju: ukripitesja, i ne bojtesja, se Boh naš sud vzdajet, Toj priidet, i spaset nas. Tohda otverzutsja očesa slípych, i ušesa hluhich uslyšat. Tohda skočit chromy jako jeleň, i jasen budet jazyk huhnivych: jako protoržesja v pustyni voda, i depr v zemli žažduščej. I búdet bezvodnaja v blata: i v žažduščej zemli istočnik vody budet. Tamo budet veselije ptic, vodvorenije sirinov, i trostij, i blata. Tamo budet puť čist, i puť svjat narečetsja, i ne mimoidet tamo nečist, niže budet tamo puť nečistyj: razsijannii že pojdut po nemu, i ne zabludať. I ne budet tamo ľva, niže ot zvirej ľutych vzydet naň, niže obrjaščetsja tamo: no pojdut po nemu izbavlennii i sobrannii ot Hospoda. I obraťatsja, i priidut v Sion s veselijem i radostiju, i veselije vičnoje nad hlavoju ich. Nad hlavoju bo ich chvala i radovanije, i veselije postihnet ich: otbiže bolizň, pečal i vozdychanije.

Taže Apostol. Ďijánij svjatých Apóstol čténije, zač. 33. Vo dni

óny, jákože skončaváše Joánn tečeníje, hlahólaše: kohó mja nepšćujete býti, nism az: no se hradét po mni, Jemúže nism dostóin razřišiti reměň sapohú Jehó. Múžije brátije, sýnove róda Avraámfa, i íže v vas bojášćisja Bóha: vam slóvo spasénija sehó poslásja. Živúšćii bo vo Jerusalími, i kňázi ich sehó ne rozumívše, i hlásy proróčeskija po vsja subbóty čtomyja, osudívše Jehó, ispólniša. I ni jedínyja viný smértnyja obřitše, prosíša u Piláta ubiti Jehó. Jákože skončáša vsja jáže o Nem písana, snémše s dréva, položíša vo hróbi. Boh že voskresí Jehó ot mértvych. Íže javisja na dni mnóhi, sovozšédšym s Nim ot Galiléi vo Jerusalím, íže nýni suť svídítelije Jehó k lúdem. I my vam blahovistvújem obitovánije bývšeje k otcém, jáko sijé Boh ispólnil jest nam čádom ich, vzdvih Isúsa.

Evanhelije ot Matheja, zač. 5.

Taže: Stopý mojá: (zri str. 206).

Po Otče naš: Kondak, hl. 4. Vo strujách dnes Jordánskich byv Hóspod', Joánnu vopijét: ne ubójsja krestíti mja, spastí bo priidóch Adáma pervozdánnaho. — I pročejte na str. 207.

Čas tretij.

Priidíte poklonímsja: 3.

Psalom 28. Prinesíte Hóspodevi, sýnove Bóžii: prinesíte Hóspodevi sýny óvni. Prinesíte Hóspodevi slávu i česť, prinesíte Hóspodevi slávu ímeni Jehó: poklonítejsja Hóspodevi v dvori svjatím Jehó. Hlas Hóspodeň na vodách, Boh slávy vozhremí: Hóspod' na vodách mnóhich. Hlas Hóspodeň v krípsti: hlas Hóspodeň v velelípoti. Hlas Hóspoda sokrušajúščaho kédry: i strýjet Hóspod' kédry Livánskija. I istnit ja jáko telcá Livánska: i vozlúblennyj jáko syn jedinoróz. Hlas Hóspoda presicajúščaho plámeň ohňá: hlas Hóspoda strjasajúščaho pustýňu, i strjasét Hóspod' pustýňu Kaddískuju. Hlas Hóspodeň soveršajúščij jeléni, i otkrýjet dubrávy: i v cěrkvi Jehó vsjakij hlahólet slávu. Hóspod'

poťop naseľájet: i sjádet Hóspod' Car' v vik. Hóspod' krípost ľudem Svoim dasť: Hóspod' blahoslovit ľudí Svojá mírom.

Psalom 41. Ímže óbrazom želájet jeléň na istóčniki vodnýja, síce želájet dušá mojá k Tebí Bóže. Vozžadá dušá mojá k Bóhu krípkomu, živómu: kohdá priidú, i javľúsja licú Bóziju? Býša slézy mojá mňi chľib deň i nošč, vnehdá hlahólatisja mňi na vsjak deň: Hďi jest Boh tvoj? Sijá pomjanúch, i izlijách na mja dúšu mojú: jáko projdú v místo selénija dívna, dáže do dómu Bózija: V hlási rádovanija i ispovidanija, šúma prázdnujuščaho. Vskúju priskórbna jesí dušé mojá, i vskúju smuščáješi mja? Upováj na Bóha, jáko ispovímsja Jemú: spasénije licá mojihó, i Boh moj. Ko mňi samomú dušá mojá smjatésja: sehó rádi pomjanúch Ťa ot zemlí Jordžánski i Jermoniímski, ot horý mályja. Bézdna bézdnú prizyvájet vo hlási chľábij Tvoích. Vsja vysotý Tvojá, i vólny Tvojá po mňi preidóša. V deň zapovíšť Hóspod' mílost Svojú, i nóščiju pisň Jehó ot mené. Molítva Bóhu životá mojihó: rekú Bóhu: zastúpnik moj jesí. Počťó mja zabýl jesí, i vskúju sítuja choždú, vnehdá oskorblájet vrah? Vnehdá sokrušáhusja kósti mojá, ponošáchu mi vrazí moí: vnehdá hlahólati im mňi na vsjak deň: Hďi jest Bóh tvoj? Vskúju pečalna jesí dušé mojá? i vskúju smuščáješi mja? Upováj na Bóha, jáko ispovímsja Jemú: spasénije licá mojihó, i Boh moj.

Psalom 50. Pomíluj mja Bóže: (zri str. 24).

Sláva: I nýňi: Alliluja 3. Hospodi pomíluj 3.

Sláva: Tropar' jakože na str. 546.

I nýňi: Bohorodičen: Bohoródice, Tý jesí: (zri str. 210).

Tropari: Hl. 8. Predtéci i Krestíteľa i Proróka, i páče vsich počťéna Prorók, trepetáše nýňi ruká desnája, jehdá vídi Tebé Ahncá Bózija, očiščájuščaho míru sohríšénija: i stráchom oderžím vopijáše: ne smíju prikosnútisja Slóve verchú Tvojemú: Sám mja osvjatí i prosvití, Ščédre: Ty bo jesí živót i svit, i mír mírovi. 2.

Sehó rádi pomjanúch Ťa ot zemlí Jordánski i Jermonifmski.

Hl. 4. Trójca Bóh náš Sebé nam dnes nerazdílnó javí: íbo Otéc javlénnym sviďitelstvom sródstvo vozhlásí, Duch že holubínym óbrazom snide s nebés: Sýn prečistýj verch Svoj Predtécí prikloní, i krestívyjsja čelovičestvo ot rabóty izbávi, jáko Čelovikoľúbec.

Víďiša Ťa vódy Bóže, víďiša Ťa vódy, i ubojášasja. — Paki Tojže.

Sláva: Hl. 5. Hrjadýj s plótiju ko Jordánu Hóspodi, krestísja choťáj vo óbrazí čelovíka, Životodávče, da zablúždšyja ny, jáko míloserd, vsjákija kózní i síti zmijévy izbáviv prosvítiši, ot Otcá sviďitelstvovan byl jesí: Božestvennyj že Duch v víďínii holubínom Tebí predstá. No vselí v dúšy nášja Tohó, Čelovikoľúbče. — I nýňi: Tojže.

Prokimen, hl. 6. Víďiša Ťa vódy Bóže, víďiša Ťa vódy, i ubojášasja.

Proročestva Isaiina čtenie. Hlava 1. Tako hlaholet Hospod: Izmyjtesja, i čisti budete, otimite lukavstvija ot duš vašich pred očima moima: prestaníte ot lukavstvij vašich. Naučítejsja dobroje tvoríti, vzyščíte suda, izbavíte obídima, sudíte siru, i opravdíte vdovicu. I priidíte i istažimsja, hlaholet Hospod: i ašče budut hrisi vaši jako bahrjannoje, jako snih ubífu: ašče že budut jako červlenoje, jako volnu ubífu. I ašče chočete, i poslušajete mene, blahaja zemli sníste: ašče lí že ne choščete, níže poslušajete mene, meč vas pojast: usta bo Hospodňa hlaholaša síja.

Apostol. Ďijánij svjatých Apóstol čténije, zač 42. Vo dni óny byst vnehdá býti Apollósu v Korínthi, Pávlu že prošédšu výšnija straný, priíti vo Jefés: i obrít níkija učeníkí, rečé k nim: ášče úbo Duch svjat prijáli jesté vírovavše? Oní že ríša k nemú: no nížé ášče Duch svjatýj jest, slýšachom. Rečé že k nim: vo čto úbo krestístesja? Oní že rekóša: vo Joánnovo kreščénije. Rečé ze Pável: Joánn úbo krestí kreščénijem pokajánija, Iúdem hlahóla: vo hrjadúščaho po nem da vírujut, sírič vo Christá Isúsa. Slýšavše že krestí-

šasja vo imja Hóspoda Isúsa. I vozložšu Pávlú na ňa rúci, príde Duch svjatýj na ňa: hlahólachu že jazýki i proróčestvovachu. Bjáše že vsich mužej jáko dvanádesjať. Všed že v sónmišče, derzáše, ne obinújasja tri mísjacy besíduja, i uvirjája jáže o cárstvii Bóžii.

Evanhelije ot Marka, zač. 1.

Taže: Hóspoď Boh blahoslovén, blahoslovén Hóspoď deň dne, pospišit nam Boh spasénij nášich: Boh naš, Boh jéže spasáti.

Trisvjatoje, po Otče naš: Kondak, hl. 4. Vo strujách dnes: (str. 548). — I pročeje na str. 211.

Čas šestýj.

Priidíte poklónimsja: 3.

Psalom 73. Vskúju Bóže otrínul jesí do koncá, razhňivasja járost Tvojá na óvcy pážiti Tvojejá? Pomjani sonm Tvoj, jehóže sťažál jesí ispérva. Izbávil jesí žezl dostojánija Tvojeho: horá Sión sijá, v néžze vselílsja jesí. Vozdvíhni rúci Tvoí na hordýni ich v konéc: jelíka lukávnova vrah vo svjatím Tvojém. I voschvalíšasja nenavídaščii Ťa, posreďi prázdnička Tvojeho. Položíša známenija svojá, známenija: i ne poznáša, jáko vo ischódi prevýše. Jáko v dubrávi drévjaňi sikírami rásikóša dvéri jehó vkúpi: sičivom i oskórdom razrušíša i. Vozžehóša ohném svjatiló Tvojé: na zemlí oskverníša žilíšče imene Tvojeho. Ríša v serdcách svojich júžiki ich vkúpi: priidíte i ostávím vsja prázdnički Bóžija ot zemlí. Známenija ich ne vidíchom, ňišť ktomú proróka: i nas ne poznájet ktomú. Dokóli Bóže ponóšit vrah, razdražájet protivnyj imja Tvojé do koncá? Vskúju otvraščáješi rúku Tvojú, i desnícu Tvojú ot sredý ňidr Tvojich v konéc? Boh že Car' naš přezde vik, soďila spasénije posreďi zemlí. Ty utverdíl jesí síloju Tvojéju móre: Ty stérl jesí hlavý zmijév v vodi. Ty sokrušíl jesí hlavú zmijévu: dal jesí tohó brášno lúdem Jethiópskim. Ty raz-

tórhľ jesí istóčniki i potóki: Ty izsušil jesí ríki Ithámskija. Tvoj jest deň, i Tvojá jest nošč: Ty soveršil jesí zarjú i sólnce. Ty sotvoril jesí vsja predľly zemlí: ľito i vésnu, Ty sozdál jesí ja. Pomjani sijá: vrah ponosí Hóspodevi, i ľudije bezúmnii razdražíša ímja Tvojé. Ne predážď zvirém dúšu ispovídatajuščusja Tebí: duš ubóhich Tvoích ne zabúdi do koncá. Prízri na zavít Tvoj, jáko ispólnišasja pomračénnii zemlí domóv bezzakónij. Da ne vozvratítsja smirénnyj posrámlen: nišč i ubóh voschvalíta ímja Tvojé. Vostáni Bóže, sudí prju Tvojú: pomjani ponošénije Tvojé, jéže ot bezúmnaho ves deň. Ne zabúdi hlása molítvennik Tvoích: hordýňa nenavídaščich Ťa vzyde výnu.

Psalom 76. Hlásom moím ko Hóspodu vozzvách: hlásom moím k Bóhu, i vňat mi. V deň pečáli vzyskách rukáma moíma, nóščiju pred Nim: i ne preľščén bych. Otvérzesja uťíšitisja dušá mojá: pomjanúch Bóha, i vozveselichsja: vozskorbích, i prenemóže duch moj. Predvarísťi stražbý oči moí: smjatóchsja, i ne hlahólach. Pomýslich dni pėrvyja, i ľíta víčnyja pomjanúch, i poučáchsja. Nóščiju sérdcem moím hlumľáchsja, i tužáše duch moj: Jedá vo víki otrínet Hóspod, i ne príložit blahovolíti páki? Ilí do koncá mílošť Svojú otsičét, skončá hlahóly ot róda v rod? Jedá zabúdet uščédriti Boh: ilí uderžit v hňívi Svojém ščedróty Svojá? I rich: nýňi načách, sijá izmína desnicy Výšňaho. Pomjanúch dílá Hóspodňa: jáko pomjanú ot načála čudesá Tvojá. I poučúsja vo vsich dílich Tvoích: i v načínániich Tvoích pohlumľúsja. Bóže, vo svjaťim puť Tvoj: kto Boh vélij jáko Boh naš? Ty jesí Boh, tvorjáj čudesá. Poznánu sotvoril jesí v ľúdech sílu Tvojú: izbávil jesí mýšceju Tvojéju ľúdi Tvojá síny Jákovli i Jósifovy. Víďiša Ťa vódy, Bóže, víďiša Ťa vódy, i ubojášasja: smjatóšasja bėzdny. Mnóžestvo šúma vod: hlas dáša óblacy. Íbo stríly Tvojá prechódat, hlas hróma Tvojehó v kolesí. Osvitíša mólnija Tvojá vselėnnuju: podvízesja i trépetna bysť zemľá.

V móri putijé Tvoí, i stezí Tvoí v vodách mnóhich: i slídý Tvojá ne poznájutsja. Nastávil jesí jáko óvcy lúdi Tvojá: rukóju Mojséovuju i Aaróneju.

Psalom 90. Živýj v pómošči: (zri str. 213.)

Sláva: I nýňi: Allilúja 3. Hóspodi pomíluj 3.

Sláva: Tropar, hl. 4. Vozvraščášesja: (zri str. 546.)

I nýňi: Bohorodičen. Jáko ne ímamy: (zri str. 213).

Tropari sija: Hl. 8. Sijá hlahólet Hóspodĕ ko Joánnu: Proróče hrjadí krestítí mené, tebé sozdávšaho, i prosviščájuščaho blahodátiju, i očiščájuščaho vsich: prikosnísja Božéstvennomu mojemú verchú, i ne usumnísja. Próčeje ostávi nýňi, jáko ispólniti priidóch právdú vsju: ty že ne usumnísja otňúd: íbo sokrovénnahe v vodách rátnika, knázja tmy, idú pohubíti, izbavlája mír ot jehó sítej nýňi, podajáj jáko čelovikolúbec živót víčnyj. 2.

Sehó rádí pomjanúch Ěa ot zemlí Jordánski i Jermoniímski.

Hl. 6. Dnes psalómskoje proróčestvo konéc vosprijáti prichódit: móre bo, rečé, vídí i pobizé, Jordán vozvratísja vspjať, ot licá Hóspodna, ot licá Bóha Jákovla, prišédša ot rabá prijáti kreščénije: da my ídolskija izmývšesja nečistotý, prosvítímsja dušámi Jehó rádí.

Vídiša Ěa vódy Bóže, vídiša Ěa vódy, i ubojášasja. — Paki tojže.

Sláva: Hl. 5. Čto vozvraščáješi tvojá vódy, o Jordáne? čto vospjaščáješi struí, i ne prechódiši jéze po jestestvú choždénije? Ne mohú terpíti, rečé, ohná pojadájuščaho mja, užasájusja i trepěšču krájnahe snizchoždénija: jáko ne obykoč čistaho omyváti, ni naučichsja bezhríšnahe otiráti, no oskvernénnyja sosúdy očiščáti: térnije popaláti úbo hrichóvnoje učít, Íže vo mňi kreščájemyj Christós, Joánn svídítelstvujet mi, hlas slóva, vopijá: se Áhnec Bóžij, vze-mláj hrichí míra. Tomú vírnii vozopím: javléjsja Bóže v naše spasénije, sláva Tebí. — I nýňi: tojže.

Prokimen, hl. 4. Hlas Hóspodeň na vodách: Boh slávy vozhremí, Hóspodĕ, nad vodámi mnóhimi.

Proročestva Isaina čtenije. Hlava 12. Tako hlaholet Hospod: počerpíte vodu s veselijem ot istočnikov spase-nija. I rečeši v deň on: Ispovidajtesja Hospodevi, i prizovite imja Jeho, vozvístite vo jazycich slavu Jehó: pomjante, jako voznesesja imja Jeho. Pojte imja Hospodne, jako vysokaja sotvori: vozvístite sija po vsej zemli. Radujtesja i veselitesja živuščii v Sioňi: jako voznesesja Svjatyj Israilev posreďi jeho.

Apóstol. K Rimlánom posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 91. (zri str. 241.)

Evanhelije ot Marka, zač. 2.

Taže: Skoro da predvarját ny: (zri str. 216).

Trisvjatoje, po Otče naš: Kondak, hl. 4. Vo strujách dnes: (zri str. 548). — I pročejte str. 216.

Čas devjatyj.

Priidíte poklonímsja: 3.

Psalom 92. Hóspod' vocarísja, v lípotu oblečésjá: oblečésja Hóspod' v sílu, i prepojásasja. Íbo utverdí vselénnuju, jáže ne podvížitsja. Hotóv prestól Tvoj ottóli: ot víka Ty jesi. Vozdvihóša ríki, Hóspodi: vozdvihóša ríki hlásy svojá. Vózmot ríki sotrénija svojá ot hlasóv vod mnóhich. Dívny vysotý morskíja: díven v vysokich Hóspod'. Svidínija Tvojá uvírišasja ziló: dómu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dnij.

Psalom 113. Vo ischódi Isráilevi ot Jegípta, dómu Jákovľa iz lúdej várvar: Bysť Judéja svjatýňa Jehó, Isráíľ óblast Jehó. Móre víďi, i pobížé: Jordán vozvratísja vspját. Hóry vzyhrášasja jáko ovní: i chólmi jáko áhncy óvčii. Čto ti jést móre, jáko pobíhlo jesi? i tebi Jordáne, jáko vozvratílsja jesi vspját? Hóry, jáko vzyhrástesja jáko ovní, i chólmi, jáko áhncy óvčii? Ot licá Hóspodňa podvízesja zemľá. ot licá Bóha Jákovľa. Obráčššaho kámeň v jezera vodnája, i nesikómyj v istóčniki vodnýja. Ne nam Hóspodi, ne nam, no ímení Tvojemú dažd' slávu: o mílosti Tvojéj i ístiňi Tvojéj: da ne kohdá rekút jazýcy: hďi jést Boh ich?

Boh že náš na nebesí i na zemi, vsja jelika voschoťi, so-tvorí. Ídoli jazýk srebró i zlato, dílá ruk čelovičeskich. Ustá ímut, i ne hlahóľut: oči ímut, i ne vídat. Úšy ímut, i ne slýšat: nózdri ímut, i ne oboňajúť. Rúci ímut, i ne osjá-žut: nózi ímut, i ne pójdut: ne vozhlasiájat hortánem svoím. Podóbní im da búdut tvorjáščii ja: i vsi nadijuščiiisja na ňa. Dóm Isráilev upová na Hóspoda: Pomóšćnik i zaščítitel im jest. Dom Aaróň upová na Hóspoda: pomóšćnik i zaščítitel im jest. Bojáščiiisja Hóspoda upováša na Hóspoda: pomóšćnik i zaščítitel im jest. Hóspod pomjanúv ny, blahoslovil jest nas. Blahoslovil jest dom Isráilev: blahoslovil jest dom Aaróň. Blahoslovil jest bojá-šćyjasja Hóspoda, mályja s velikimi. Da priložit Hóspod na vas, na vas i na sýny vášja. Blahoslovéní vy Hóspodevi sotvóršemu nébo i zémľu. Nébo nebesé Hóspodevi: zémľu že dadé synovóm čelovičeskim. Ne mértvii voschváľat Ťa Hóspodi, níže vsi nizchoďášćii vo ad. No my živii blahoslovím Hóspoda, ot nýňi i do víka.

Psalom 85. Prikloní Hóspodi úcho Tvoje: (zri str. 218.)

Sláva: I nýňi: Allilúja 3, Hóspodi pomíľuj 3.

Sláva: Tropar': jákože na str. 546.

I nýňi: Bohorodičen. Íže nas rádi: (zri str. 219.)

Taže Tropari: Hl. 7. Užás bí víđiti nebesé i zemlí Tvorcá, na rící obnážšahosja, i kreščénije ot rabá za naše spasé-nije prijemľušćaho jáko rabá: i lícy Ánhelstii divľachusja stráchom i ráđostiju. S nímiže poklaňájemsja Tebí, spasi nas Hóspodi. 2.

Sehó rádi pomjanúch Ťa ot zemlí Jordánski i Jermoniťmski.

Hl. 2. Jehdá k sebí hradúšća Predtěća Hóspoda slávy zrja, vopijáše: Sej izbavľájaj míra, príide, ot istľínija, Sej izbavľájet nas ot skórbí: Sej sohríšénij ostavľénije dárúja jáko Boh na zemlí, ot Ďívy čistyja príide míľostí rádi, i vmísto rabóv sýny Bóžija soďílovájet, vmíste že tmy, prosviščájat čelovičestvo vodóju božěstvennahó kreščénija

Jehó: próčeje priidíte, sohlásno Tohó da slavoslóvim, so Otcém i so svjatým Dúchom.

Vídiša Ťa vódy Bóže, vídiša Ťa vódy i ubojášasja. — Paki tojže.

Sláva: I nýni: Hl. 5. Rúku Tvojú, kosnúvšujusja prečistomu verchú Vladýčnu, s néjuže i pérstom Tohó nam pokázal jesí, vozdiží o nas k Nemú, Krestiteľu, jáko derznovénije imíja mnóho: íbo bólij Prorók vsich ot Nehó sviditelstvo- van jesí: óči že tvoí páki, vsesvjatáho Dúcha vídivšyja, jáko v vídi holubíni sošédša, vzdvihni k Nemú, Krestiteľu, mílostiva nam sošílaj: i priidí stáni s námi, zapečátajaj pínije, i prednačinájaj toržestvo.

Prokimen, hl. 3. Hóspod' prosviščénije mojé i Spasitel' moj, kohó ubojúsja?

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 49. Tako hlaholet Hospod': vo vremja prijatnoje poslušach ťa, i v deň spasenija pomohoch ti. I sozdach ťa, i dach ťa v zavít jazykov, ježe ustroití zemľu, i naslíditi naslídije pustyni. Hlahoľušča suščym vo uzach: izydite, i suščym vo tmi: otkrytesja. Na vsich putech pastisja budut, i na vsich stezach pažit ich. Ne vzalčut, niže vžáždut, niže porazit ich znoj, niže solnce, no mílujaj ich utíšit ja, i skvozi istočniki vod provedet ich. I položu vsjaku horu v puť, i vsjaku stezju v pastvu ich. Se sii izdaleča priidut, sii ot sivera i morja, inii že ot zemli Perskija. Da veselatsja nebesa i radujetsja zemľa: da ot- ryhnut hory veselije, i cholmi pravdu, jáko pomilova Boh ľudi Svoja, i smirennyja ľudej Svoich utíši. Reče že Sion: ostaví mja Hospod', i Boh zaby mja. Jeda zabudet žena otroča svoje? ili ne pomilujet isčadija čreva svojeho? Ašče li že i sich zabudet žena, no Az ne zabudu tebe, hlaholet Hospod'.

Apostol. K Títu posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije začalo 302. Čádo Títe, javísja blahodáf Bóžija spasitel'naja vsim čelo- víkom: nakazújušči nas, da otvérhšesja nečéstija i mirských pochotěj, cilomúdrečno i právedno i blahočéstno poživém

v nýňišnem víci: ždúšče blažénnaho upováňija, i javlénija slávy velikaho Bóha i Spása nášeho Isúsa Christá: Íže dal jest Sebé za ny, da izbávit ny ot vsjákahó bezzakónija, i očistit Sebí lúdi izbránny, revníteľi dóbrym dílom. Jehdá že blahodáf i čelovikolúbije javísja Spása nášeho Bóha: ne ot díľ právednych, íchže sotvoríchom my, no po Svojéj Jehó milosti, spasé nas báneju pakibýtija, i obnovlénijem Dúcha svjataho, Jehóže izlijá na nas obíľno Isús Christóm, Spasíteľem nášim: da opravdívšesja blahodátiju Jehó, na-sľidnicy búdem po upováňiju žizni víčnyja.

Evanhelija ot Matheja, zač. 6.

Taže: Ne predážď nás do koncá: (zri str. 221).

Trisvjatoje, po Otče naš: Kondak, hl. 4. Vo strujách dnes: (zri str. 548). — I pročeje str. 222.

Izobraziteľnaja.

Psalom 102. Blahoslóvi dušé mojá Hóspoda: (zri str. 20).

Psalom 145. Chvalí dušé mojá Hóspoda: (zri str. 495).

Sláva: I nýňi: Jedinoródnyj Sýne i Slóve:

Taže: Vo cárstvii Tvojém: (zri str. 198). — Taže: Pomjani nas Hóspodi: (zri str. 222—223).

I pročaja Izobraziteľnych. Jehda imať byti Liturgía, ostavlájetsja Viruju: i po I nýňi: abije: Oslabí, ostaví:

Po Otče naš: Kondak, hl. 4. Vo strujách dnes: (zri str. 548.)

Hospodi pomiluj 40. Sláva: I nýňi: Čestňíšuju Cheruvím:

Imenem Hóspodnim:

Jerej: Molitvami svjatyh:

I molitva: Vsesvjataja Trojce: (zri str. 223).

Jehda niš Liturgii, hlaholem zďi: Búdi ímja Hóspodne: 3. i Psalom 33. Blahoslóvlú Hóspoda: (zri str. 223).

Taže: Dostójno jest: i Otpust.

Otpust: Vo Jordáni spasénija nášeho rádi krestítisja izvólivyj, Christós ístinnyj:

Navečerije Bohojavlenija.

Na Večerní

s Liturgijeju sv. Vasilija Velikaho.

Ašče budet Subbota, pojem: Blažén muž: Kaftismu vsju. Ašče Neđila, pojem 1-yj Antifon.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 2. Prosvítiteľa nášeho, prosviščájuščaho vsjákaho čelovíka, vídiv Predtéča krestitisja prišédša, rádujetsja dušéju i trepěščet rukóju, pokazújet Jehó, i hláhólet lúdem: Sej izbavlájaj Isráíla, svoboždájaj nás ot ist-línija. O bezhrišnyj Christé Bóže náš, sláva Tebí. 2.

Izbáviteľu nášemu ot rabá kreščájemu, i Dúcha prišéstvijem sviđitelstvujemu, užasóšasja zrjášče Anhélskaja vóinstva: hlás že s nebesé prinesésja ot Otcá: Sej, jehóže Predtéča rukóju kreščájet, Syn moj jest vozľúblennyj, o Némže blahovolích. Christé Bóže náš, sláva Tebí. 2.

Jordánskija struí Tebé Istóčnika prijása, i Utíšitel v vídí holubiňi schoždáše: prikloňájet verch Priklonívyj nebesá: zovét, i vopijét brénije Ziždíteľu: čto mi povelíváješi, jáže výše mené? az trébuju Tvojeho kreščénija. O bezhrišnyj Christé Bóže náš, sláva Tebí. 2.

Spastí choťá zablúždšaho čelovíka, ne nespodóbilsja jesí v rábij zrak obleščísja: podobáše bo Tebí, Vladýci i Bóhu, vosprijáti náša za ny: Tebí bo kréščšusja plótiju, Izbáviteľu, ostavlénija spodóbil jesí nas. Ťímže vopijém Ti: Christé Bóže náš, sláva Tebí. 2.

Sláva: I nýňi: Priklonil jesí hlavú Predtéče, sokrušil jesí hlavý zmijév: prišéd vo struí, prosvítíl jesí vsjáčeskaja, jéže sláviti Ťa Spáse, prosvítiteľa duš násich.

Vchod s Evanhelijem. Prokimen dne. (Ašče v Pjatok, pojem Prokimen: Boh náš na nebesí i na zemlí, vsja jelíka voschoťi sotvorí).

Bytija čtenije. Hlava 1. V načafi sotvori Boh: (zri str. 230.)

Ischoda čtenije. Hlava 14. Reče Hospoď k Mojseju: čto vopiješi ko mňi? hlaholi synovom Israilevym, i da pu-

tešestvujut. I ty vozmi žezl tvoj, i prostri ruku tvoju na more, i rastorhni je, i da vnidut synove Israilevi posređi morja po suhu. I se az ožestoču serdce Faraonovo, i sluh jeho, i Jegiptan vsich, i vnidut v slid ich, i proslavľusja v Faraoni i vo vsem voinstvi jeho, i v kolesnicach i v koňich jeho. I urazumijut vsi Jegiptane, jako az Hospođ, proslavľajuščumisja v Faraoni, i v kolesnicach, i v koňich jeho. Prostre že Mojsej ruku na more, i vozhna Hospođ more vitrom južnym silnym vsju nošč, i sotvori more sucho, i razstupsija voda. I vnidoša synove Israilevy v posred morja po suchu, i voda im bysť stina odesnuju, i stina ošujuju. Pohnaša že Jegiptane, i vnidoša sozadi ich, vsjak koň Faraonov, i kolesnicy, i vsadnicy posređi morja. Prostre že Mojsej ruku na more, i ustroisja voda ko dňu na misto. Jegiptane že bižaša pod vodoju: i strjase Hospođ Jegiptany posređi morja. I obrativšisja voda pokry kolesnicy, i vsadniki, i tristaty, i vsju silu Faraonovu, všedšich v slid ich v more, i ne osta ot nich ni jedin. Synove že Israilevy pridoša po suchu posređi morja.

Ischoda čtenije. Hlava 15. Pojat Mojsej: (zri str. 354.)

Posemu čtec vozhlašajet Tropar': Javilsja jesí v míri, iže mir Sotvorívyj,

(Lik že pojet na hlas Prokimenena hl. 5-ho): da prosvitíši vo tmi sidášcyja Čelovikoľúbče sláva Tebí.

Takožde stichi: 1. Bóže uščédri ny i blahosloví ny, prosvití licé Tvoje na ny i pomiluj ny: poznáti na zemľi puť Tvoj, vo vsich jazýcích spasénije Tvoje.

Da prosvitíši vo tmi:

2. Da ispovíďatsja Tebí ľúdiye, Bóže, da ispovíďatsja Tebí ľúdiye vsi: da vozveselátsja, i vozrádujutsja jazýcy, jáko súdiši ľudem pravotóju, i jazýki na zemľi nastáviši.

Da prosvitíši vo tmi:

3. Da ispovíďatsja Tebí ľúdiye, Bóže, da ispovíďatsja Tebí ľúdiye vsi. Zemľá. dadé plod svoj: blahosloví ny Bóže, Bóže naš, blahosloví ny Bóže: da ubojátsja Jehó vsi koncý zemľi.

Da prosvitiši vo tmi:

Sláva: I nyňi: ves Tropar': Javilsja jesí v. míri:

Isusa Navína čtenije. Hlava 3. Reče Hospod' ko Isusu: V deň sej načínaju vznesti ťa pred vsimi synmi Israilevymi, da rozumíjut, zane jakože bich s Mojsejom, tako budu i s tobou. I nyňi zapovižd' svjaščennikom vzimajuščym kovčeh zavita, hlahoľa: da jako vnidete v časť vody Jordanskija, i stanete vo Jordaňi. Jehdaže vnidoša svjaščennicy vemšii kovčeh zavita Hospodňa vo Jordan, i nohi svjaščennikov nosjaščich kovčeh omočišasja v časti vody Jordanskija: Jordan že ispolňašesja vo vsem loži svojem, jakože vo dni žatvy pšenicy: i staše vody nizchođašcyja svyšě v sonm jedin, otstojaj daleče zilo ot Adama hrada, daže do strany Kariathiarim. Nizchođaščaja že snide na more Aravítskoje, daže do morja soliščnaho, dondeže vkonec oskuďi: i ľudije stojachu prjamo Jerichona. I staša svjaščennicy, vemšii kovčeh zavita Hospodňa, na susi posreďi Jordana hotovi. I vsi synove Israilevy preidoša po suchu, dondeže skončaša vsi ľudije prechođašče Jordan.

Carstv četvertych čtenije, Hlava 2. Reče Ilija k Jelisseju: sidi ubo zďi, jako Hospod' posla mja do Jordana. I reče Jelissej: živ Hospod', živa duša tvoja, ašče ostavľu ťa. I poidosta oba: i pjaťdesjat mužej ot synov proročeskich priidoša i staša prjamo izdaleča, oba že stasta pri Jordaňi. I prijat Ilija miloť svoju, i svit ju, i porazi jeju vody, i razďilisja voda sjudu i sjudu, i preidosta oba po suchu. I byst jako preidosta, i reče Ilia Jelisseju: prosí, čto so-tvorju tebi, prežde daže ne vzjat budu ot tebe? I reče Jelissej: da budet ubo duch iže v tebi, suhub vo mňi. I reče Ilija: ožestočil jesi prositi, obače ašče uvidiši mja zemlema ot tebe, budet ti tako: ašče li že ne uvidiši, ne budet. I byst iduščym im i hlahoľuščym, i se kolesnica ohnenna, i koni ohnenni, i razďili meždú obima: i vzátsja Ilija trusom jako na nebo. I Jelissej zrjaše, i toj vopijaše:

otče, otče, kolesnica Israileva i koni jeho: i ne vidí jeho ktomu. I jatsja Jelissej za rizy svoja, i razdra ja na dvoje: i vzjat milot Iliinu Jelissej padšuju verchu jeho. I obratisja Jelissej i sta na brezi Jordana. I prijat Jelissej milot Iliinu padšuju verchu jeho, i udari vody, i ne razdilišasja. I reče Jelissej: hdi ubo jest Boh Iliin, Apfo? i udari Jelissej vody vtoroje i razdilišasja vody, i prejde po suchu.

Carstv četvertych čtenije. Hlava 5. Priide Nejeman, kňaz carja Assirijskaho s kolesnicami i koňmi svojimi, i sta pri dverech chrama Jelissejeva. I posla Jelissej k nemu vistnika, hlahoľa: šed izmysjsja vo Jordani sedmiždy, i obratitsja ploť tvoja k tebi i očistišisja. I razhñivasja Nejeman, i otide, i reče: se rich, da izydet ko mñi i prizovet o imeni Hospoda Boha svojeho, i položit ruku svoju na prokazu i otimet ju ot ploti mojeja. Ne dobriši li suť Arvana i Farfa, rici Damaskovi, pače Jordana, i vsich vod Israilevych? ne šed li izmyjusja v nich, i očiščusja? I vozvratisja, i otide s hñivom. I pristupiša otrocy jeho, i riša k nemu: Hospodi, ašče by velije slovo hlaholal tebi prorok, ne by li sotvoril jakože reče k tebi? izmysjsja i očistišisja. I snide Nejeman, i pohruzisja vo Jordani sedmiždy po hlaholu čelovika Božija: i obratisja ploť jeho k nemu jako otročate mala, i očistisja.

Posem čitajetsja i pojetsja jako prežde:

Tropar', hl. 6. Hrišnikom i mytarém, za množestvo mílosti Tvojejá javilsja jesí, Spáse naš.

(Lik že pojet): Hdi bo imil by svit Tvoj vozsjátí, tókmo na sidáščyja vo tmi, sláva Tebi.

1. Hóspod vocartsja, v lípotu oblečesja, oblečesja Hóspod v silu i prepojásasja: ibo utverdí vselennuju, jáže ne podvížitsja. Hotov prestól Tvoj ottóli, ot vika Ty jest.

Hdi bo imil by svit:

2. Vozdvihóša ríki Hóspodi, vozdvihóša ríki hlásy svojá: vózmut ríki sotrénija svojá, ot hlasov vod mnóhich.

Hdi bo imil by svit:

3. Dívny vysotý morskíja, díven v vysókich Hóspod: sviďníja Tvojá uvírišasja ziló: dómu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dnij.

Hďi bo imíl by svít:

Sláva: Inýňi: Ves Tropar: Hrišnikom i mytarém:

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 1. Tako hlaholet Hóspod: izmyjtesja: (zri str. 550).

Bytija čtenije. Hlava 32. Vozzriv Jakov, i viďi polk Božij opolčivšijsja: i srítoša jeho Anheli Božii. Reče že Jakov, jehda viďi ich: polk Božij sej: i nareče imja mistu tomu, Polki. Posla že Jakov vistniki pred soboju, k Isavu bratu svojemu, v zemľu Siir, vo stranu Jedomskuju. I zapovida im, hlahoľa: sice rcyte hospodinu mojemu Isavu: tako hlaholet otrok tvoj Jakov: s Lavanom požich, i ukošních do nyňi: i byša mi ovcy i volove, i oslata, i rabi i rabyni. I poslach vozvístiti hospodinovi mojemu Isavovi, da obrjaščet blahodať otrok tvoj pred toboju. I vozvratíšasja vistnicy ko Jakovu hlahoľušče: idochom k Isavu bratu tvojemu, i se sam hrjadet v sritenije tvoje, i četyresta mužej s nim. Ubojasja že Jakov zilo, i nedoumivašesja: i razďili ľudi iže s nim, i voly i velbľudy i ovcy, na dva polka. I reče Jakov: ašče priidet Isav na polk jedin i posičet i, budet polk vtoryj vo spasenije. I reče Jakov: Boh otca mojeho Avraama, i Boh otca mojeho Isaka, Hóspodi, rekij mi: otbizi v zemľu bytija tvojeho, i dobro ti sotvorju. Dovoľno mi da budet ot vsjakija pravdy, i ot vsjakija istiny, juže sotvoril jesi otroku Tvojemú: s žezlom bo moim sim preidoch Jordan.

Ischoda čtenije. Hlava 2. Snide dšči faraonova izmytisja na riku, i rabyni jeja prochoždachu pri rici: i viďivši krabijcu v lučini, poslavši rabyňu, vzjat ju. Otverzši že vidit otroča plačuščeje v krabijci: i počadi je dšči Faraonova, i reče: ot ďitej Jevrejskich sije. I reče sestra jeho dščeri Faraonovi: choščeši li prizovu ti ženu pitateľnicu ot

Jevrej, i vozdoit ti otroča? I reče jej dšči Faraonova: idi. Šedši že otrokovica, prizva mater otročate. Reče že k nej dšči Faraonova: sobludi mi otroča sije, i vozdoj mi je, az že dam ti mzdu. Prijat že žena otroča, i dojaše je. Ustrabivšusja že otračati, vvede je ko dščeri Faraonovi, i byst jej v syna. Imenova že imja jemu Mojsej, hlaholušči: ot vody vzjach jeho.

Sudej čtenije. Hlava 6. Reče Gedeon k Bohu: ašče spasaješi rukoju mojeju Israifa, imže obrazom rekl jesi: se az položu runo ovčeje na humňi: i ašče budet rosa na ruňi tokmo, po vsej že zemli suša, razumiju jako spaseši rukoju mojeju Israifa, imže obrazom rekl jesi. I byst tako. I uraniv Gedeon nautrije, izcidi runo, i isteče rosa ot runa, ispolnen okrin vody. I reče Gedeon k Bohu: da ne prohňivajetsja ubo jarost Tvoja na mja, i vozhlaholu ješče jedinoju, i iskušu ješče jedinoju runom: da budet ubo suša na ruňi tokmo, po vsej že zemli rosa. I sotvori Boh tako v nošči toj: i byst suša na ruňi tokmo, po vsej že zemli byst rosa.

Carstv tretiih čtenije Hlava 18. Reče Ilija k ľudem: pristupite ko mňi: (zri v prazdn. sv. Ilija: 2. čtenije; označennaja čast).

Carstv četvertych čtenije. Hlava 2. Rekoša mužije hrada Jerichonska ko Jelisseju: se žilišče hrada seho dobro, jakože ty hospodi vidiši, i vody zly i zemľa bezčadna. I reče Jelissej: priimite mi vodonos nov, i vsyplite tu sol i prijaša i. I izyde na ischoždenije vod, i vverže tamo sol, i reče: tako hlaholet Hospod: izcilich vody sija, i ne ktomu budet otňud umiraja, niže bezčadstvujuščaja simi. I isciliša vody do dne seho, po hlaholu, iže hlahola Jelissej.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 49. Tako hlaholet Hospod: Vo vremja prijatnoje: (zri str. 556.)

Jektenija malaja s Vozhlasom: Jako svjat jesi: i Trisvjatoje.

Prokimen, hl. 3. Hóspod prosviščénije mojé i Spasítel moj, kohó ubojúsja?

Apóstol. K Korinfánom pėrvaho poslánija svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 143. Brátije, svobóden syj ot vsich, vsim sebe porabótich, da mnóžajšyja priobrjášču. Bych Judéjem jáko Judéj, da Judéi priobrjášču: podzakónnym, jáko podzakónen, da podzakónnyja priobrjášču: bezzakónnym, jáko bezzakónen, ne syj bezzakónnik Bóhu, no zakónnik Christú, da priobrjášču bezzakónnyja. Bych nemoščným, jáko nemoščen, da nemoščnyja priobrjášču: vsim bych vsja, da vsjako níkija spasú. Sijé že tvorjú za blahovístije, da so-óščnik jemú búdu. Ne víste li, jáko tekúščii v pozórišči, vsi úbo tekút, jedín že přijemlet počest': táko tecýte, da postíhnete. Vsják že podvizájajsja, ot vsich vozderžítsja: i oní úbo da istlínen vínec prímut, my že neistlínen. Az úbo táko tekú, ne jáko bezvístno: táko podvizájusja, ne jáko vzdúch bijáj: no umerščvlájaju tílo mojé, i poraboščájaju, da ne káko iným propovíduja, sam nekľučím búdu.

Evanhelije ot Luki, zač. 9.

Vmisto Dostojno: O tebí rádujetsja:

Pričasten: Chvalíte Hóspoda:

Po Zaamvonnoj molitvi ischodim na osvjaščenije vody, pojušče: Tropar', hl. 8. Hlas Hóspodeň: (zri niže).

Ašče že v Subbotu ili v Neđilu, jehda Večerna ne pojetsja sovo-kupno s Liturgijeju, po Jektenii maloј ne pojem Trisvjatoje, no abije Prokimen, taže Apostol:

K Korinfánom pėrvaho poslánija svjatáho Apóstola Pávla čténije: zač. 143. ot polu: Brátije: ne chóšču vas ne víđiti, jáko otcý náši vsi pod óblakom býša, i vsi skvozí móre proidóša. I vsi v Mojséja krestíšasja vo óblaci i v móri: i vsi tóžde brášno duchóvnoje jadóša: i vsi tóžde pivo duchóvnoje piša: pijáchu bo ot duchóvnaho poslídujuščaho kámene: kámeň že bi Christós.

Evanhelije, Jektenija: Rcim vsi: Spodobi Hospodi: Ispolnim večer-nija: i po vtorom Vozhlasi ischodim na osvjaščenije vody, pojušče: Tropar', hl. 8. Hlas Hóspodeň na vodách vopijét, hlahóla:

priidíte priimíte vsi Dúcha premúdrosti, Dúcha rázuma, Dúcha strácha Bóžija, jávľšahosja Christá. 3.

Dnes vod osvjaščájetsja jestestvó, i razdíľajetsja Jordán, i svojích vod vozvraščájjet struí, Vladýku zrja kreščájema. 2.

Jáko čelóvik na ríku prišél jesí Christé Carjú, i ráb-skoje kreščénije prijáti tščíšisja Bláže, ot Predtéčevu rukú, hrich rádí nášich, Čelovikolúbče. 2.

Sláva: I nýňi: Ko hlásu vopijúščaho v pustýni: uhotó-vajte puť Hóspodeň, prišél jesí Hóspodi, zrák rábij priim: kreščénija prosjá, ne vídyj hrichá: vídšiša Ťa vódy, i ubojá-šasja: trépeten byst Predtéča, i vozopí hlahóľa: káko pro-svitit svitílnik Svíta? káko rúku položit rab na Vladýku? osvjátí mené i vódy Spáse, vzémľaj míra hrich.

Ot proročestva Isaiína čtenije. Hlava 35. Tako hlaholet Hospod': Da vozveselitsja: (zri str. 547).

Proročestva Isaiína čtenije. Hlava 55. Tako hlaholet Hospod': žažduščii na vodu idíte, i jelicy ne imate srebra, šedše kupíte i jadíte i pijte bez srebra i ciny, vino i tuk. Vskuju cinite srebro ne v chľiby, i trud vaš ne v sytosť? Poslušajte mene, i sniste blahaja, i nasladitsja vo blahich duša vašá. Vnimajte ušima vašima, i poslidujte putem moim: uslyšíte mene, i živa budet vo blahich duša vašá: i zaví-ščajú vam zavít vičen, prepodobnaja Davidova virnaja. Se sviditelstvo vo jazycich: dach jeho kňazja i poveliteľa vo jazycich. Se jazycy iže ne vídachu fa, prizovut fa, i ľudije že ne poznaša fa, k tebi pribihnut: rádí Hospoda tvojeho, i Svjataho Israileva, jako proslavich fa. Vzyščíte Boha, i vnehda vam obrísti Jehó, prizovíte. Jehda že ašče pribli-žitsja vam, da ostavit nečestivyj puti svoja, i muž bezza-konnyj sovity svoja: i obratitesja ko Hospodu Bohu vašemu, i pomilovani budete, jako pomnohu ostavit hrichi vašá. Ne suť bo soviti moi, jakože soviti vaši: niže jakože putije vaši, putije moi, hlaholet Hospod'. No jakože otstoit nebo ot zemli, tako otstoit puť moj ot putej vašich, i razmyšlenija vašá

ot mysli mojeja. Jakože bo ašče snidet dožd ili sňih s nebese, i ne vozvratitsja ottudu, dondeže upoit zemľu, i rodit i prozjabnet, idasť sımja sijuščemu, i chľib v sňid: tako budet hlahol moj, iže ašče izydet iz ust moich, i ne vozvratitsja ko mňi tošč, dondeže ašče skončajet vsja jelika voschotich: i pospišu puti moja, i poveľinija moja. Veselijem bo izyďte, i radostiju naučitesja: hory bo i cholmi skočat, ždušče vas v radosti, i vsja drevesa selnaja vospleščut vítvmi. I vmısto dračija vzydet kiparis, vmısto že kropivy vzydet mirsina: i budet Hospoď vo imja, i v značenije vičnoje, i ne oskuďijet.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 12. Tako hlaholet Hospoď: Počerpite vodu: (zri str. 554).

Prokimen, hl. 3. Hóspoď prosviščénije mojé i Spasitel moj, kohó ubojúsja.

Apostol: K Korintanom pervaho poslaniija svjataho Apostola Pavla čtenije, zač. 143. ot polu: Brátije: ne chošču vás: (zri str. 564).

Evangelije ot Marka, začalo 2.

V konec osvjaščénija vody: Tropar', hl. 1. Vo Jordáni kreščájuščusja Tebí Hóspodi, Trójčeskoje javısja poklonénije: rodítelev bo hlas sviďitelstvovaše Tebí, vozľúblennaho Ťa Sýna imenúja, i Duch v viďi holubiňi, izvístvovaše slovesé utverždénije, javléjsja Christé Bóže, i mir prosviščěj, sláva Tebí. 3.

Sláva: I nýňi: hl. 6. Vospoím vírnii, jéže o nas Bóžija blahoďjánija veličestvo: o našem bo prehrišénii byv čelovik, našim očiščénijem očiščájetsja vo Jordáni, jedin čistyj i netľinnyj, osvjaščájaj mené i vódy, i hlavý zmijév sokrušájaj vo vodi: počerpém úbo vódu s vesélijem, brátije, blahoďát bo Dúcha vírno počerpájuščym nevidimo podavájetsja ot Christá Bóha, i Spása duš nášich.

Búdi imja Hóspodne: i pročejte Liturgii sv. Vasilija Vel.

Psalom 33. (zri str. 13.)

Otpúst: Vo Jordáni:

Po otpusti Tropar', hl. 1. Vo Jordáni:

Sláva: I nýži: Kondak, hl. 4. Javílsja jesí dnes vselénňij, i sviť Tvoj Hóspodí známenasja na nas, v rázumi pojúščich Ťa: prišél jesí i javílsja jesí sviť nepristúpnyj.

6-ho (19-ho) jan.

Sv. Bohobjavenije Hospoda našeho Isusa Christa.

Povečerije velikoje.

Načalo i pročee vse, jakože na str. 501. Po pervom Trisvjatom (zri str. 506.) pojetsja Tropar': Vo Jordáni kreščájuščusja: Po vtorom Trisvjatom (zri str. 509.) Kondak, hl. 4. Javílsja jesí: (zri vyšše.)

Po: Sláva v vyšnich: soveršajetsja Litija.

Na Litii, hl. 4. Oďivásjasja svítom jáko rízoju, nas rádi po nam býti spodóbitsja jest: vo struí oďivájetsja dnes Jordánskija, ne Sam sich ko očiščéniju trébuja, no nam Sobóju ustrojája poroždénije. O čudesé! bez ohná izvarjájet, i nazidájet bez sokrušénija, i spasájet v Nehó prosviščájemyja, Christós Boh i Spas duš nášich.

Tebé v Dúsi i ohní očiščájušča hrich míra, zrja Krestitel' hradúšča k sebi, užasájasja i trepéšča, vopijáše hlahóla: ne smíju deržáti verch Tvoj prečistyj: Ty mja osvjatí Vladýko božéstvennym javlénijem Tvoím, jedíne Čelovikolúbče.

Priidíte podražáim múdryja dívy, priidíte srjáščim jávlšahosja Vladýku: jáko priide jáko ženich ko Joánnu. Jordán vídiv ťa, ubojásja i poždá, Joánn vopijáše: ne smíju deržáti verchá Bezsmértnaho: Duch nizchoždáše v vídí holubiňi osvjatíti vódy, i hlas s nebesé: Sej jest Syn moj prišedyj v mir spastí rod čelovičeskij. Hóspodí, sláva Tebí.

Kreščájetsja Christós, i voschódit ot vodý: sovozdít bo s sobóju mír, i zrit razvodáščasja nebesá, jáže Adám zatvorí sebi i súščym s nim: i Duch svídítelstvujet Božestvo, podobnomu bo prichódit i hlas ot nebesé: ot-túdu bo svídítelstvujemyj Spas duš nášich.

Trepetáše ruká Krestíteleva, jehdá prečistomu Tvojemú verchú kosnúsja: vozvratísja Jordán riká vspjáf, ne derzája služiti Tebí: jáže bo ustyďísja Isúsa Navína, káko Tvorcá svojehó ustrašitisja ne imjáše? No vse ispólnil jesí smotrenije Spáse naš, da spaséši mir javlénijem Tvoím, jedíne Čelovikolúbče.

Sláva: Hl. 8. Hóspodi, ispólniti choťá jáže ustávil jesí ot víka, ot vsejá tvári služíteli tájny Tvojejá prijál jesí: ot Ánhel Havriíla, ot čelovik Ďívu, ot nebés zvízdú, i ot vod Jordán: v némže bezzakónije mirskóje potrebil jesí Spáse naš: sláva Tebí.

I nyní: Dnes tvar' prosviščájetsja, dnes vsjáčeskaja veselátsja, nebésnaja vkúpi i zemnája: Ánheli i čelovícy smišájutsja: idíže bo Carévo prišéstviye, i čin prichódit. Tecém úbo na Jordán, i vídim vsi Joánna, káko kreščájet verch nerukotvorénnyj i bezhrišnyj: tímže Apóstolskij hlas vospívájušče, sohlásno vozopijém: javísja blahodáf Bóžija spásitelnaja vsím čelovikom ozarjájušči i podajúšči vírnym véliju mílošť.

Na Stichovnych. Hl. 2. Na Jordánstij rící víďív Ťa Joánn k sebí hrjadúšča, hlahólaše: Christé Bóže, čto k rabú prišél jesí, skvérny ne imýj, Hóspodi? vo imja že čijé Ťa kreščú? Otcá? no Tohó nósiši v sebí: Sýna? no sam jesí vplotívysja: Dúcha svjatáho? i sehó vísi dajáti vírnym ustý. Javlésja Bóže, pomiluj nas.

Móre vídi i pobižé, Jordán vozvratísja vspjáf.

Víďiša Ťa vódy Bóže, víďiša Ťa vódy, i ubojášasja: k Tvojej bo slávi protivozrítí Cheruvími ne móhut, níže vziráti Serafími: no so stráchom predstojášče óvii úbo nósjat, óvii že slávjat sílu Tvojú. S nimi že, Ščédre, vozviščájem chvalú Tvojú, hlahólušče: javlésja Bóže, pomiluj nas.

Čto ti jest móre, jáko pobíhlo jesí? i tebí Jordáne, jáko vozvratílsja jesí vspjáf?

Dnes nebesé i zemlí Tvoréc prichódit plótiju na Jordán, kreščénija prosjá Bezhríšnyj, da očistit mir ot lésti vrážija: i kreščájetsja ot rabá Vladýka vsjáčeskich, i očiščénije vodóju ródu čelovičeskemu dárujet. Tomú vozopím: javléjsja Bóže naš, sláva Tebí.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Jéze ot Ďivy Sólnce, vída íže ot neplódove svítlnik svítlyj, vo Jordáni prosjášča kreščénija, úžasom i rádstiju vopijáše k Nemú: Ty mja osvjátí Vladýko, božéstvennym javlénijem Tvoím.

Tropar': Vo Jordáni kreščájuščusja:

Na Utreni.

Na Boh Hospod: Vo Jordáni: 3.

1. Sidalen. Hl. 3. (Podoben: Krasofi): Jávlšusja Tebí vo Jordáni, Spáse, i kréščšusja Tebí ot Predtéci, Christé, vozlúblennyj Syn svídítelstvovan byl jesí: tímže i sobeznačálen Otcú javilsja jesí, Duch že svjatýj na Ĥa schoždáše: ímže i prosvítivšesja vopijém: sláva Bóhu súščemu v Trójci.

Sláva: I nýňi: Hl. 4. (Podoben: Skoro predvari): Struí osvjátíl jesí Jordánskija, deržávu sokrušíl jesí hrichóvnuju, Christé Bóže naš, prekloníl jesí dláni Sebé Predtécevi, i spásl jesí ot lésti čelovičeskij rod. Ĥímže Ĥa mólim: spasí dúšy nášja.

2. Sidalen, hl. 5. (Podoben: Sobeznačalnoje): Jordánskimi strujámi oblóžsja, íže svítom preslávno oďivájajsja, v nich Adámovo jestestvo obnovíl jesí, sokruššesja zlym preslušánijem, Slóve Bóžij. Ĥímže Ĥa voschvalám, i svjatóje Tvoje vsi slavoslóvim javlénije.

Sláva: I nýňi: Hl. 4. (Podoben: Udivisja). Jordáne rikó, čto udivílsja jesí, zrja Nevídímaho náha? Víďich i vostrepetách, rečé, i káko bo Sehó ne chofích ustrašítisja i zajtí? Ánheli Jehó ustrašišasja zrjášče, užasésja nébo, i zemlá vostrepetá, i smjatésja móre, i vsja vídimaja i nevídimaja. Christós javísja na Jordáni osvjátiti vódy.

Polijelej: Chvalíte ímja Hospóдне:

Veličanije: Veličájem Ťa životdávue Christé, nás díla plótiiju krestívšahosja ot Joánna v vodách Jordánskich.

Stichi: Bóže usčédri ny i blahosloví ny: prosvítí licé Tvoje na ny i pomíluj ny. — I vozhremí s nebesé Hóspoď, i Výšnij dadé hlas Svoj.

Vozdvihóša ríki Hóspodi, vozdvihóša ríki hlásy svojá. — Sehó rádí pomjanúch Ťa ot zemlí Jordánski i Jermoniúmski.

Móre vídí i pobížé, Jordán vozvratísja vspjáť. — Víďša Ťa vódy Bóže, víďša Ťa vódy, i ubojášasja.

V móri putijé Tvoí, i stezí Tvoí v vodách mnóhich. — Jáko vozveličíšasja díla Tvojá Hóspodi, i vsjá premúdrostiju sotvoríl jesí.

Sláva: I nýňi: Alliluja. 3.

Pripív bolharskij: Kreščájetsja Isus moj ot rabá, vo Jordánstíj rící: prosviščájaj vsjú tvár'.

Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Priídíte, uvídím vírnii, hďí krestísja Christós: da poslídujem próčeje ko Jordánu rící, ko hlásu vopijúščaho v pustýni, i uvídím támo Soďíteľa Adámova, dlániiju rábskoju rukopolahájema za blahoutróbije neizrečénnoje, i k Nemú velehlásno vozopiím: prišél jesí i javílsja jesí vo Jordáni osvjatítí vódy.

Sláva: I nýňi: Tojže.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Móre vídí i pobížé, Jordán vozvratísja vspjáť.

Evanhelije ot Marka, zač. 30.

Po 50. Psalmi: Sláva, hl. 2. Vsjáčeskaja dnes da vozrádujutsja: Christú jávľšusja vo Jordáni.

I nýňi: Tojže.

Stichira, hl. 6. Boh Slóvo javísja plótiiju ródu čelovičeskomu: stojáše krestítisja vo Jordáni, i hlahólaše k Nemú Predtěča: káko prostrú rúku, i prikosnúsja verchú Deržáščaho vsjáčeskaja? ášče i ot Marií jesí mladénc, no vím

Ťa Bóha prevíčnaho: po zemi chódiši, pivájemyj ot Serafím: i rab Vladýku kreščáti ne naučichsja. Nepostižime Hóspodi, sláva Tebí.

Irmosi Kanonov. Hl. 2. 1. Hlubiný otkrýl jest dno, i súšeju svojá vlečét, v nej pokrýv protivnyja, krípkij v branéch Hóspodĭ, jáko proslávísja.

*1. Šestvujet morskuj volňasčujusja burju: (zri str. 538).

3. Krípost dajáj carém nášym Hóspodĭ, i roh pomázannych Svoich voznošjáj, ot Ďivy razdájetsja, hrjadét že ko kreščéniju. Tomú vírnii vozopím: ňišt svjat, jáko Boh naš.

*3. Jelicy drevnich izrišichomja sitej, brašen Ivov sotrennych členovnymi, raduimsja i razširim usta, slovom pletušče ot sloves sladkopínija, imže k nam naslaždájetsja darovanij.

Ipakoj, hl. 5. Jehdá javlénijem Tvoím prosvitíl jesí vsjáčeskaja, tohdá slánoje nevírija móre pobizé, i Jordán dóli tekíj vozvratísja, k nebesí vozvyšája nas: no vysotóju božéstvennych zápovidej Tvoích soblúdi Christé Bóže, molítvami Bohoródicy i pomíluj nas.

4. Uslýšach Hóspodi hlas Tvoj, jehóže rekl jesí, hlas vopijúščaho v pustýni, jáko vozhremíl jesí nad vodámi mnóhimi, Tvojemú svídítelstvuaj Sýnu: ves že byv sošédšaho Dúcha, vozopí: Ty jesí Christós, Bóžija múdrost i síla.

*4. Ohnem očiščsja tajnaho zrinija, poja prorok čelovíkov novodijstvo, vozhlašajet hlas, Duchom pleščušč, voploščénije javlajušč neizrečenna Slova, imže sílnych deržavy sotrošasja.

5. Isús životá náčálnik, razrišíti osuždénije hrjadét Adáma pervozdánnaho, očiščénij že jáko Boh ne trébuja, pádšaho očiščájjet vo Jordáni: v němže vraždú ubív, preimúšč vsják um mír dárujet.

*5. Vraha temnaho i oskvernennaho jada očiščenijem Ducha izmoveni, k novoj pristachom neblaznennoj stezi, vođaščež v nepristupujuj radost, jediňim prišstupnu, imže Boh primirisja.

6. Hlás Slovesé, svitilnik Svitá, denníca Sólнца, Predtěča, v pustýni: pokájtesja, vsím vopijét ľúdem, i predočístitesja: sé bo predstoít Christós, ot tli mir izbavľájaj.

*6. Voždefinnaho javstvova so vseblážennym hlasom Otec. Jehože iz čreva otryhnu: jej, hlaholet, Sej sojestestven Syn syj svitozaren, proizniče iz čeloviča roda, Slovo že moje živo, i čelovik promyšlenijem.

Kondak, hl. 4. Javilsja jesí dnes: (zri str. 567).

Ikos. Galilei jazyčestij, Zavulonstij straňi i Nefthalimstij zemli, jakože reče Prorok, svit velik vozsija Christos omračennym, svitla javisja zarja, iz Viflejema oblistajuščaja, pače že iz Marii Hospod' vsej vselenňij vozsijavajet luči, Solnce pravdy. Ťimže iže ot Adama nazii, priidete vsi oblečemsja v Neho, da sohrijemsja: pokryvajet bo nahija, i prosviščajet temnyja: prišel jesí, i javilsja jesí svit nepristupnyj.

7. Júnosi blahočestívya pešči ohnenni j priobščívšyja-sja, šumjášč duch rósnyj nevredímý sochraní, i Bóžija Ān-ħela snišožďenje. Ťimže vo plámeni orošájemi blahodárstvenno vospíváču: prepítýj otcév Hóspodi i Bóže, blahoslóvén jesí.

*7. Opali strujeju zmijevy hlavy peščnyj vysokij plameň, junošy nosjašč blahočestívya, utišívýj: neudoboderžimuju že mhlú iz hricha, vsju omyvajet rosoju Ducha.

8. Tájnu preslávnuju Vavilónskaja pokazá pešč istočívšaja rósu: jáko strujámi imjáše neveščéstvennyj ohň vosprijáti Jordán, i objáti plótiju kreščájema Zizďiteľa: Jehóže blahoslóvját lúdi je, i prevoznósjat vo vsja víki.

*8. Svobodna ubo tvar' poznavajetsja, i synove svita, prežde omračenni, jedin stenet tmy predstatel': nyňi da blahoslóvit userdno Vinov-naha, prežde okajannoje jazykov vsenaslídije.

Pripiv: Veličáj dušé mojá vo Jordáňi krestívšahosja Hóspoda.

9. Nedoumíjet vsjak jazýk blahochvalíti po dostojániju, izumívájet že um i premírnyj, píti ta Bohoródice: obáče blahája súšči, víru priimí, íbo ľubóv vísi božéstvennuju nášu. Ty bo christián jesí predstátelnica: ta veličájem.

Druhij Pripiv: Veličáj dušé mojá čestníjšuju nebésnych vóinstv Ďívu, prečístuju Bohoródicu.

*9. O pače uma roždestva tvojeho čudes, Nevisto vsečistaja, Mati blahoslóvennaja! Jejuže polučívše vsesoveršenkoje spasenije, dostojno chvalim jako Blahodíteľa, dar nosjašče pišň blahodarenija.

Svitlen. (Podoben: Positil ny): Javisja Spás, blahodát i istina, vo strujách Jordánskich, i súščyja vo tmí i síni spjáščyja prosvitil jěst: íbo príide i javisja svít nepristúpnyj. 3.

Na Chvalite. Hl 1. Svit ot Svíta vozsjjá mírovi Christós Spas naš, javléjsja Boh. Semú ľudije poklonímsja.

Káko Ťa, Christé, rabí Vladýku dostójno počtím? jáko v vodách vsich nás obnovil jesí.

Ty vo Jordáni krěščsja, Spáse naš, vódy osvjatil jesí, dlániyu rabá rukopolahájemyj, i strásti mira izcilájaj. Vélije táinstvo javlénija Tvojhó, Čelovikolúbče Hóspodi, sláva Tebi.

Ístinnyj Svit javisja, i vsim prosviščénije dárujet: kreščájetsja Christós s námi, Íže vsjákiya výšše čistotý: vlahájjet svjaščénije vodi, i dušám sijé očiščénije byvájjet: zemnoje javlájemoje, i výšše nebés razumivájemoje: báneju spasénije, vodóju že Duch: pohruženija rádí íže k Bóhu naš voschód byvájjet. Čudésna dílá Tvojá Hóspodi, sláva Tebi.

Sláva: Hl. 6. Vodámi Jordánskimi odíjalsja jesí Spáse, odíjajsja svítom jáko rízoju, i priklonil jesí hlavú Predtěci, Íže nébo izmírivyj pjádiju: da obratíší mir ot lésti, i spaseší jáko čelovikolúbec.

I nýni: Hl. 2. Dnes Christós príide na Jordán krestítisja: dnes Joánn kasájetsja verchú Vladýčnu: síly nebésnyja užasóšasja, preslávnoje vídašče táinstvo: móre vídi, i pobížě, Jordán vídív, vozvratisja: my že prosviščesja vopijém: sláva javívšemusja Bóhu, i na zemlí vídínnomu, i prosvitívšemu mir.

Na Liturgii.

Antifon 1. Vo ischódi Isráilevi ot Jegípta, dómu Jákovľa iz ľuděj várvar.

Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasi nas.

Sláva: I nýni: Molítvami Bohoródicy:

Antifon 2. Vozľubích, jáko usľýšit Hóspodľ hlas molénija mojhó.

Spasť ny Sýne Bóžij, krestivyjsja vo Jordáni ot Joánna, pojúščyja Ti: Allilúja.

Antifon 3. Ispovídaytesja Hóspodevi, jáko blah, jáko v vik milosť Jehó.

Tropar', hl. 1. Vo Jordáni kreščájuščusja: (zri str. 566.)

Vchodnoje: Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne: blahoslovíchom vy iz dómu Hóspodňa. Boh Hóspoď, i javísja nam.

Tropar'. Vo Jordáni kreščájuščusja:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 4. Javílsja jesí dnes: (zri str. 567.)

Vmisto trisvjataho. Jelicy vo Christá krestistesja, vo Christá oblekóstesja. Allilúja.

Prokimen, hl. 4. Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne: Boh Hóspoď, i javísja nam.

Apostol. K Titu posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 302. (zri str. 556.)

Evanhelije ot Matheja, zač. 6.

Vmisto Dostojno pojem: Veličáj duše mojá vo Jordáni krestívšahosja Hóspoda. Irmos. Nedoumíjet: (zri str. 572.)

Pričasten. Javísja blahodát Bóžija, spasítelnaja vsím čelovíkom. Allilúja.

7-ho (20-ho) jan.

Sobor sv. Joanna Krestiteľa.

Na Večerní.

Na Hospodi vozzvach: Prosvititeľa nášeho: — Izbáviteľu nášemu: — Jordánskija struí: (zri str. 558.)

Svjatomu Joannu: Hl. 1. (Podoben: Vsechvalnii Mučenicy): Víďiv Ťa hrjadúšča Christé k sebí Predtéča, i kreščénija prosjášča, s trépetom vozopí: čtó mi poveľíváješi, jáže páče síly soveršíti, o vsesílne Hóspodi: káko rukóju kosnúsja Tebí, rukóju vsjá soderžáščemu? Ty mja páče krestí rabá Tvojeho.

Javíchsja ves čelovík nýňi, pristúpen tebí bych, jestestvóm nepristúpnij: vóleju obniščách, bohát syj, jáko da

obnišćávšeje obohašću netlínijem i izbavlénijem: pristupí, krestí tlíniju Nepodležáščaho, i mir ot tli Izimájuščaho.

Soderzím jesm otvsjúdu, i kámo bižáti nedoumíjusa, reče Zizdíteľu Predtéča: potók syj píščnyj Šćedre, káko úbo Ťa ričnyja všédšaho prímut struí; izlivájušča spasénije počítájuščym Tvojé svjatóje, Slóve, javlénije?

Sláva: Hl. 6. Vo plóti svitilniče, Predtéče Spásov, prozjabénije neplódnija, družé Súščaho ot Dívy, Jemúže vzyhráňmi vo utróbí poklonílsa jesí, i krestíl jesí v vodách Jordánskich: Sehó molí, mólímsja Proróče, búdušćich izbižáti trevolnénij.

I nýňi: Boh Slóvo javíjsja: (zri str. 570.)

Vchod. Prokimen, hl. 7. Boh naš na nebesí i na zemlí, vsja jelíka voschofí, sotvorí.

Ašče že subbota, pojem Prokimen: Hospoď vocarisja:

Na Stichovnych, hl. 4. (Podoben: Dal jesí znamenije): Jáko vídí Ťa, Vladýko, Joánn Predtéča k nemú idúšča, užásen byv, jáko blahonráven rab, so stráchom vopijáše: kóje smirénije Spáse? kája niščetá, v ňúže oďíjalsja jesí? bohátstvom bláhosti smirívšahosja čelovíka voznés, jáko blahoutróben, jáko v nehó oďíjavysja.

Móre vídí i pobížé: i Jordán vozvratílsa vspjať.

Hrjadí ko Mňi, táinstvo soveršájušćemu spasitelnoje, Predtéči protivovišćál jesí, so stráchom posluží, Spáse vsjáčeskich, i ne užasájsja: sokrušénnaho bo Adáma hrichóm obnovľája, kreščájusja jáko čelovík, jestestvóm neskvérnyj, Jordánskimi vodámi, v níchže vídiši prišédša mja.

Čto ti jest móre, jáko pobíhlo jesí, i tebj Jordáne, jáko vozvratílsa jesí vspjať?

Sólnce očišćájemo kto ot zemnoródných vídí? Joánn protívo reče, i oďivájuščaho nébo óblaki obnažájema vseho, i istóčniki i ríki soďivájuščaho v vódy vchoďášča: divľúsja neskazánnomu smotréniju Tvojemú, Vladýko, ne oťahčí rabá Tvojeho strášnymi povelínii.

Sláva: hl. 4. Jáko Dúcha račiteľ, i blahodáti blahovišcánnaja lástovica, jáсно smotrénije Carévo, čelovičeskomu ródu iz Čistyja svítlo vozsjávšaho, čelovikov na obnovlénije, prosvítíl jesí, Predtéče, sítujuščich obýčaj otjémľa v konéc, i žízni prisnosúščnyja prijáti napravľája serdcá, v pokajánii kreščájemych, blaženne Bohoprijátne.

I nýňi: Priidíte, podražám: (zri str. 567).

Po Nyňi otpuščaješí: Tropar' hl. 2. Pámjať právednaho s pochvalámí: tebí že dovľijet svídítelstvo Hóspodne, Predtéče: pokazálsja jesí voístinnu i prorókov čestníjšij, jáko i vo strujách krestíti spodóbitsja jesí Propovidannaho. Tímže za ístinu postradáv rádujasja, blahovistíl jesí i súščym vo ádi Bóha jávľšahosja plótiju, vzémľuščaho hrich míra, i podajúščáho nam véliju milosť.

Sláva: I nýňi: Vo Jordáňi kreščájuščusja:

Na Utreni.

Vo Jordáňi kreščájuščusja: 2. Sláva: Pámjať právednaho: (zri vyšše). I nýňi: Vo Jordáňi kreščájuščusja:

1. Sidalen, hl. 1. Isúsu róždšusja ot Ďívy Marií, i vo Jordáňi kréščšusja ot Joánna, Dúch sníde na Nehó, zrímyj v víd'í holubiňi: sehó rád'í Prorók s Ánhely hlahólaše, zovýj: sláva prišestviju Tvojemú Christé, sláva cárstviju Tvojemú, sláva smotréniju Tvojemú, jedíne Čelovikoľúbče. — Sláva: I nýňi: Tojže.

2. Sidalen, hl. 4. Vo strujách víd'iv Ťa Jordánskich, krestítisja choťášča, velikij Predtéča, Christé, s vesélíjem vzyváše: prišél jesí i javílsja jesí svit neprístúpnij. Sláva: I nýňi: Tojže.

Na Kanoňi Irmosi oboju Kanonov Prazdnika: (zri str. 571).

Po 3. pišni: Kondak, hl. 4. Javílsja jesí: (zri str. 567). — Ikos: Galilei jazycěstij: (zri str. 572).

Sidalen Predteči. Hl. 8. Jordán strujámí slúžit, i Joánn prostirájet rúku tľínnuju, jávľšusja Tebí, Nevidíme, plótiju ko kreščéniju: no ov úbo vozvraščášesja vspjať so stráchom, ov že ábije deržáše s trépetom Ťa Netľínnaho. Voístinnu

Áhnec Bóžij, istóčnik prisnoživótnyj, istóčniki že i morjá i čelovíki osvjatív: Trójca bo prosijá svýše, Sýna Ťa imenújet Rodíteľ, i svjatýj Duch schódit. — Sláva: I nýňi: tojže.

Po 6. pisni: Kondak. hl. 6. Plofskáho Tvojehó prišestvija ubojávsja Jordán, stráchom vozvraščašesja, proróceskoje že služénije ispolnája Joánn, trépetom sprjátášesja: Ánhel-skija činy užasachusja, zrjášče Ťa vo strujách plótiju kreščá-jema: i vsí súščii vo tmi ozarjáchusja, vospivájušče Ťa jávľšahosja, i prosvitívšaho vsja.

Ikos. Oslípšu Adamu vo Jedemi, javisja Solnce iz Viflejema, i ot-verze jemu zinicy, omyv sija Jordanskimi vodami: očerňivšemu i omra-čennomu svit vozsija neuhasimyj, uže jemu nič nošč, no vsehda deň: ježe ko utru utro, jeho radi rodisja: k večeru bo sokrysja, jakože pišet: ob-rite zarju vozstavlajuščuju jeho, iže k večeru padyj: izminisja mraka, i dostiže vo utru, javľšemusja i prosvitívšemu vsja.

Po 9. pisni: Svitilen. Stezi preduhotóval jesí čúдно Ho-spodévi: hlas bo byl jesí Tohá prišestvija, i propovídnik ístinňijsij, Prorókov prevýšsij, blažénne Joánn: ty Svit vídil jesí, jáko neizhlahólannoje Jehó skončáv smotrénije.

Sláva: I nýňi: Javisja Spas, blahodáf: (zri str. 573.)

Na Chvalite: Hl. 1. Svit ot Svíta: — Káko Ťa Christé: — Ty vo Jordáni: — Ístinnyj Svit: (zri str. 573.)

Sláva: Hl. 6. Ánhel iz neplódných ložésn proizšél jesí, Krestíteľu, ot sámých pelén v pustýňu vselísja jesí, pečáf že vsich Prorókov pokazálsja jesí: Jehóže bo oní mnoho-obrázno vídiša, i hadáteľno propovídaša, Sehá krestíti vo Jordáni spodóbitsja jesí: hlás že uslýšal jesí otéčeskij s nebesé svidítelstvujušč Jehó synovstvo i Dúcha vídil jesí holubínym vídom, hlas vlekúščaho na kreščájemaho. No, ot vsich Prorókov prevýšsij, ne prestáj molítisja o nas, vírno tvorjáščich tvojú pámjaf.

I nýňi: Dnes Christós príide na Jordán krestítisja: (zri str. 573.)

Po Slavoslovii velikom: Tropar' Predteči, Sláva: I nýňi: Prazdnika.

Na Liturgii.

Antifony: Izobrazitelnyja.

Tropar', hl. 1. Vo Jordáni kreščájuščusja: (zri str. 566.)
— Pámjať právednahó: (zri str. 576.) — Sláva: Kondak, hl. 6.
Plofskáho Tvojehó: (zri str. 577.) — I nýňi: Javilsja jesí: (zri 567.)

Prokimen, hl. 6. Vozveselítsja právednik o Hóspodi
i upovájet na Nehó.

Apostol. Ďijánij svjatých Apóstol, čténije. zač. 42. (zri str. 550).

Evanhelije ot Joanna, zač. 3.

Pričasten. Javisja blahodát Bóžija, spasiteľnaja vsím
čelovíkom. Allilúja. Druhij: V pámjať víčnuju búdet práved-
nik ot slúcha zla ne uboítsja. Allilúja.

Neděľa po Bohojavlenii.

Na Liturgii.

Tropar: Voskresen i Prazdnika.

Kondak: Prazdnika.

Prokimen, hl. 1. Búdi Hóspodi milosť Tvojá na nas, jákože
upováchom na Ťa.

Apostol. K Jefeséjem poslánija sv. Apóstola Pávla, čténije, zač. 224.

Brátije, jedínomu komúždo nas dadésja blahodát po míri
darovánija Christóva. Ťímže hlahólet: vozšéd na vysotú,
plínil jesí plín, i dadé dajánija čelovíkom. A jéže vzýde,
čto jest, ášče ne tóčiju, jáko i sníde přéžde v dólňijsija straný
zemli? Sšédyj, toj jest i vozšédyj prevýše vsich nebés,
da ispoľnit vsjáčeskaja. I toj dal jest, óvy úbo apóstoly,
óvy že proróki, óvy že blahovístniki, óvy že pástyri i učí-
teli, k soveršéniju svjatých, v dílo služénija, v sozidánije
Ťila Christóva; dóndeže dostíhmem vsi vo jedinénii víry,
i poznánija Sýna Bóžija, v múža soveršénna, v míru vóz-
rasta ispolnénija Christóva.

Evanhelije ot Matheja, zač. 8.

Pričasten: Javisja blahodát Bóžija spasiteľnaja vsím
čelovíkom. — Druhij: Chvalíte Hóspoda.

30. Januaria (12-ho febr.).

Sv. trech Svjatitelej:

Vasilija Vel., Hrihoriija Bohoslov. i Joanna Zlatoust.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Blahodáti orgány, húsli Dúcha, blahoznamenityja trubý propovídanija, strášnyja i dostoslýšannyja, s vysoty šumjáščyja hrómy, i slávu Bóžiju skazújuščyja koncém, tri propovídniki velikija Trójcy, Joáanna i Vasílija, dostójno s Hrihórijem proslávím.

Trójcy pobórnicy, blahočéstija zabrála, iže po dvanádesjatih trijé Apóstoli, iz jedéma točáščyja vódu živúščuju ríki, i licé zemlí životóčnymi napajájuščyja, božéstvennymi strujámi, velikija stichíja, víru jákože tvar' sostávlšyja, dostodólžno da počtútsja.

Ne suť ríci, hlahólet, níže slovesá hlahólema, ichže ne slýšatsja hlásy ich, vo vsju zémľu bo i móre viščánije protečé, božéstvennych i múdrych Učítelej tvári, otonúduže izrjadňijšyja, tich božéstvennymi zakóny soderžátsja i sobirájutsja, vo jedíno pravoslávije koncý.

Orgány Dúcha svjatáho, ístinnyja trubý, rítory Slóva, voschválím písnennymi hlásy, dogmátov ich vozslídujuščii, moláščesja im, jáko derznovenije imúščym ko Hóspodu, darováti mir krípkij úbo, prisno vselénňij, nam že vsim proščénije.

Hl. 2. Kíimi pochválnymi vincý vinčájem Učíteli? razdílennyja tilesý i sovokúplennyja dúchom, bohonósnyja predstáteli Trójcy jedinočislennyja služíteli, svítíla vselénnuju prosviščájuščaja, cerkóvnyja stolpý, jáže vincý slávy, jáko pobídívšyja, vinčájet Christós Boh naš, imíjaj véliju mílošť.

Kíimi písnennymi dobrótami, vinčájem bohonósnyja nebésnyja taínniki i propovídniki? pravoslávija súščyja ziló izrjadňijšyja Bohoslóvy: velikaho svjaščennojavlénnahe Vasílija, božéstvennahe i bohohlahólivaha Hrihoriija, i Joáanna ziló zlatáho jazýkom, jáže proslávi Trójca dostójno, Hóspoď, imíjaj véliju mílošť.

Kíimi pochválnymi hlahóly, pochválím Svjatíteli? ravnoapóstolnyja blahodátiju, i jedinočestnyja darováňmi, nečéstija razoríteli, spasíteli i nastávniki slóvom i dílom, pástyri Christopodobnyja víroju, zemnýja Ánhely, nebésnyja čelovíki, jáže počestvová Christós, slávy Hóspod, imíjaj véliju mílost.

Kíimi pochválnymi vincý, vinčájem Zlatoslóva, vkúpi s Vasilijem Hrihória, čestnája prijátelišča Dúcha, tvérdyja víry pobórniki, stolpý cerkóvnyja, vírných utverždénije, vsich sohrišájuščich utíšénije, istóčniki točáščyja vódu, ot nejáže počerpájušče uslaždájemsja dušámi, prosjášče proščénija prehrišénij i vélija mílosti.

Sláva: hl. 6. Tájnyja dnes Dúcha trubý: (zri 376).

I nýňi: Kto tebé ne ublažit: (zri str. 93.)

Vchod. — Prokimen dne.

Čtenija: Vtoraho Zakona čtenije: Hlava 1. (zri 295). — Vtoraho Zakona čtenije: Hlava 10. (zri 295). — Premudrosti Solomoni čtenije: Hlava 3. (zri 324).

Na Stichovnych. Hl. 1. (Podob.: Vsehvaľnii Mučenicý): Taľnniki duchóvnyja vkúpi, slovésnyja trubý Bóžija, božéstvennaja zercála, voschválím dnes dostójno: velíkaho Vasílija, božéstvennaho i ohneduchnovénnaho Hrihórija, točáščaho zlatostrújnaja učénija nam Joánna, istinno zlatouústaho.

Voschváľatsja prepodobnii vo slávi, i vozrádujutsja na lóžach svojch.

Stepěň víry, um božéstvennyj i bódryj, ríka zlatostrújnaja, vsesvitľjšíi i čestníi svitilnici, Trójcy pobórnici, prijátelišča blahodátej Dúcha, stolpý nepokoléblemyja, cěrkve utverždénija, dostójno písňmi da voschválím.

Svjaščěnnicy Tvoj oblekútsja v právdu, i prepodobnii Tvoj vozrádujutsja.

Dúcha orgány, hróma božéstvennaho trubý, mólnii propovidanija, sviščnicy vsesvitľii, zlatíi i svitonósnii o Bózi: treblaženne Vasílije, Hrihórije vsemúdre, vsezláte i vsečéstne Joánne: čestvújuščyja vas spastí, Christá molíte.

Sláva: Hl. 2. Dnes dúšy zemnoródných voznósjatsja ot

zemných, dnes nebésnyja byvajúť v pámjati Svjatých: ibo vratá nebésnaja vzémľutsja, i nam Vladýčnaja skazújema byvajúť: Slóva slovesá propovidajúť, i jazýki čudesá pojút: my že ko Spásu vozopijém: sláva Tebí Christé Bóže, vírnym bo mír tími bysť.

I nýňi: Dnes Christós v svjatilišče prinósitsja jáko mladénc: dnes pod zakónom byvájjet, lže Mojséju zakón dávyj: Ánhelskaja udivišasja vóinstva, na rukú stárčesku deržimu, lže vsjáčeskaja Soderžáščaho zrjášče: Simeón hovínija ispólnen byv, i rádostní vopijáše: nýňi otpustí mja Spáse, ot privrémennaho životá, k nestarijuščemusja pokóju: vídich bo Ťa, i vozveselichsja.

Tropar', hl. 4. Jáko Apóstolov jedinonrávní, i vselénnyja Učítelije, Vladýku vsich molíte, mír vselénňij darovátí, i dušám nášym véliju mílost.

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Jáko Apóstolov: 2.

Sláva: I nýňi: Jéze ot víka utajénnoje: (zri str. 77).

1. Sidalen. Hl. 5. Jáko cárskoje ukrašénije cérkve: (zri 536).

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Skoro predvari): Svitilnicy presvítlii cérkve Christóvy: mir prosvítiste učénmi vašimi, Otcý bohómúdríi, izsušívše jéresi vsich zloslávnych, i uhasívše plamenovídnaja chúlnych smuščénija: tímže jáko Svjatítelije Christóvy, molitesja spastísja nam.

I nýňi: Ďivo vsepítaja, Máti Christá Bóha, Marije Bohonevísto i neiskusobráčnaja, vírných predstátelstvo: izbávi ot vsjákija bidý, i vsjákija núždy, Vladýčice Bohoródice, víroju i lúbóviju pokróvu tvojemu pribihájuščyja, jedína Bohonevístnaja.

2. Sidalen. Hl. 3. (Podoben: Božestvennyja víry): Stolp byl jesí cérkve, bohátstvo nekrádomoje blahočéstija javílsja jesí, Bohoslóve Hrihórije, v bezstrástii osijál jesí žitijé tvojé i Trójčeskija izjasnil jesí dogmáty, ótče prepodóbne, Christá Bóha molí o spasénii duš nášich.

Sláva: Hl. 4. (Podob.: Udivisja Josif): Vo cvítnici písáníj, jákože pčely múdryja priletájušče vy objáste dóbri, i ot cvitov izrjadníjšaja, i med vsím virnym učeníj vášich, predstaviste vkúpi vo vsenaslaždénije ich, i sehó rádi vsjak naslaždájajsja s veselíjem zovét: predstánite páki i po smérti, íže vás voschvalájuščym, Blažénii.

I nýňi: Trevolnéni strastěj bezsóvistnyj az oburevájem Prečístaja, prizývaju ta tépli, da ne prézriši mja okajánnaho pohíbnuti, bézdnu mílosti róždšaja, rázvi bo tebé inýja nádězdy ne ímam, da ne úbo vrahóm obrádovánije i smich nadíjavsjja na ta javlúsja, jáko móžeši jelíka chóščeši, jáko Máti súščich vsich Bóha.

Polijelej: Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličánija. Veličájem ta svjatíteľu Christov Vasílije, blahočéstno cėrkov Christovu, i neporóčno sochránšaho.

Dostójno jest veličáti ta, Hrihórije Bohoslóve, hlubíny Dúcha izyskávšaho, i dobroty viščánija prijémšaho.

Ródi' vsi, písňmi, pokajánija propovídnika, Zlatoústaho Joánna ublažím.

Stichi: Blažení neporóčnii v putí, choďáščii v zakóni Hóspodni. — Blah mňi zakón ust Tvoích, páče týsjašč zláta i srebrá.

Rúci Tvoí sotvorísti mja i sozdásťi mja: vrazumí mja, i naučúsja zápovidem Tvoím. — Ustá mojá otverzóch, i privlekóch duch: jáko zápovidej Tvoích želách.

Prízri na mja i pomíľuj mja, po súdu íubjaščich ímja Tvojé. — Jáko zápovidej Tvoích ne zabých.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3.

Pripiv bolharskij: Priidíte, Vasílija, Hrihórija voschválím, i Joánna Zlatoústaho: Trójcy pobórnikov.

Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Javilsja jesi): Premúdríi Učítelije vselénnyja, íže Bóha proslávšii díly i slovesý na zemlí, da vozveličatsja dnes, jáko spasénija nam súšče chodátaí.

Sláva: Prázdnujet dnes cėrkov' čestnoje toržestvo

Učítelej trijéch: íbo tíi utverdiša cérkov' božéstvennymi svoími dogmáty.

I nýňi: Predstátelnice neoborímaja oskorblájemych, i téploje zastuplénije upovájuščich na ta: ot bid mja izbávi: ty bo jesí vsich pomóščnica.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Svjaščénicy Tvoí oblekútsja v právdu, i prepodóbnii Tvoí vozrádujutsja.

Evanhelije ot Luki, zač. 8.

Po 50. Psalmi: Stichira, hl. 6. Izlijásja blahodát vo ustnách vášich, prepodóbnii Otcý, i býste pástyrije Christóvy cérkve, učášče slovésnyja óvcy vírovatí v Trójcu jedinosúščnuju, vo jedínom Božeství.

Irmosi Kanonov. Hl. 2. 1. Hrjadíte Íudije: (zri str. 347.)

Katavasija: Súšu hlubovodíteľnuju: (zri na Sritenije.)

3. Utverdí nas v Tebi: (zri str. 347.)

Po 3. pisni: Sidalen, hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Velíkija svitílники svitozárnja, cérkve stolpý nerazorímja, sohlásno da voschválím, íže dóbrych naslaždájúščisja i slovés tích kúpno i blahodáti: premúdraho Zlatohlahóliva, i velíkaho Vasilija, s Hrihórijem svitlym Bohoslóvom. K nímže i vozopím ot sérdca zovúšče: Svjatitelije treveličájšii, molítejsja Christú Bóhu, prehrišénij ostavlénije darovátí prázdnujuščym lubóviju svjatúju pámjat vášu.

Sláva: Premúdrošť prijémše ot Bóha, jáko apóstoli inii trijé Christóvy, slovóm rázuma sostavlájete dogmáty, jáže préžde slovesý prostými nizlaháchu, rýbarije v rázumi sílojú Dúcha: podobáše bo táko prostíj nášej víri sostavlénije stažátí. Otñúduže vsi vopijém vam: molítejsja Christú Bóhu, prehrišénij ostavlénije darovátí prázdnujuščym lubóviju svjatúju pámjat vášu.

I nýňi: Dúšu mojú Dívo smirénnuju, búreju žitijá iskušénij nýňi jáko kromí upravlénija bývšuju, potoplájemuju volnámi, hrichóv brémenem jávľšusja preispólnenu, i vo dno

ádovo priiti bidstvujušču, predvarí Bohoródice molítv tvoích milóstiju, tišínú podajúšči, i bid izimájušči: pristánišče bo ty jesí nebúrnoje, moľáščisja Sýnu tvojemú i Bóhu, prehrišenij ostavlénije darováti mi: fa bo ímam nadéždu nedostójnyj rab tvoj.

4. Uslýšach Hóspodi: (zri str. 348.)

5. Svíta podáteľu: (zri str. 539.)

6. V bézdňi hrichóvňij: (zri str. 63.)

Kondak, hl. 2. Svjaščénnyja i bohoviščánnyja propovidniki, verch učitelej, Hóspodi, prijál jesí v naslaždénije blahích Tvoích i upokojénije: trudý bo óňich i smert prijál jesí páče vsjákaho vseplódija, jedíne proslavlájaj Svjatýja Tvojá.

Ikos. Kto dovolen svoja ustňi razverzti, i podvihnuti jazyk k dyšuščym ohnem siloju slova i ducha? obače toľiko rešči derznu, jako vse preidoša čelovičeskoje jestestvo sii trije mnohimi i velikimi darovaňmi, đijanijem že i viđinijem, po obojemu svitly prevozšedše. Ťimže zilo velikich darov tyja spodobil jesí, jako virnyja Tvoja služiteli, jedine proslavlájaj Svjatýja Tvoja.

7. Óbrazu zlatómu: (zri 459.)

8. V pešč óhnennuju: (zri str. 459.)

Po Katavasii 8. pisni, kromi Neđili, pojem:

Pripiv: Veličáj duše mojá čestňijšuju nebésnych Vóinstv, Đívu prečístuju Bohoródicu.

9. Ot Bóha Bóha Slóva neizrečénnoju múdrostiju prišédšaho obnoviti Adáma, jádiju v tľinije pádšaho ľúti, ot svjatýja Đívy neizrečénno voplotívšahosja nas rádi, vírnii jedinomúdrečno písňmi veličájem.

Druhij Pripiv: Veličáj duše mojá presvjatýja Trójcy trijéch Učitelej.

Svitilen. Tri svitozárnnyja svitilniki, páče sólnečnych luč, ot svítonačálnnyja Trójcy i trisólnečnyja Jedínicy, prejestétvenno smišeny, bohonósnyja voschválím Otcý.

Sláva: Svíta prijátelišča, svitolúčnyja móľnii: Vasíľija nýňi velíkaho, Hrihórija Bohoslóva, Zlatóustaho Joáňa, da voschválím vsi.

I nýňi: Jedinstvennoje Božestvo, Otčé, Sýne, i Dúše, molbámi Vasílija, Hrihórija i Joánna, i prečistyja Bohoró-dicy, da ne otlučúsja Tvojejá slávy.

Na Chvalite: Hl. 5. (Podob.: Radujsja živonosnyj): Rádujsja Svjatitelej trójce, církvě velikaja zabrála, stolpí blahočěstija, vírných utverždénije, jeretíčestvujuščich nizpadénije: Christó-vy upásšii lúdi božéstvennymi učénii, i različnymi dobrodí-telmi vospitávšii: blahodáti jásnii propovídnicy, zakóny proiz-ložívšii, Christóvu ispolnéniju, vozdí k výšnim, rájstii vchódy. Christá umolíte, nizposláti dušám našim véliju mílost. 2.

Rádujsja Svjatitelej tróice, nebošéstvennii zemníi Ánheli, míra spasénije, čelovíkov rádošť, i vselénnyja učítelije: Slóva pobórnicy, vráčeve premúdríi neduchóv dušévnych i filésnych: prisnotekúščyja ríki duchóvnyja, slovesý na-pajájuščii zemnoje vse licé, bohoslóvnii stepení, zlatoslóvi božéstvennii. Christá umolíte, nizposláti dušám našym véliju mílost.

Rádujsja Svjatitelej tróice, zemnýja tvérdi sólнца, lučí i svitila ot trisólnečnaho ozarénija, pomračénnych prozrínije, cvíty blahovónnii rajá krasňíjšii: Bohoslóve, múdryj že Vasílije, Zlatóuste, džčicy Dúcha, skrižáli bohonačertánnyja, soscy istočájjuščii spasénija mlekó, múdrosti ukrašénije, Christá umolíte, dušám našym darováti véliju mílost.

Sláva: Vostrúbím trubóju písnej, da likovstvújem prázděnstvennaja, i vzyhrájem rádujuščesja v prečestnoje toržestvo Učítelěj násich. Cárije i kňázi da stekútsja, i Svja-títelije da vosplěščut v písnech, jáko učénij istočívšym ríki prevelíkija tri dobrotóčnyja, prisnoživótnyja Dúcha: pástyrije i učítelije, prečestnýja Trójcy trehúbyja svjaščen-notainniki, sošédšesja da voschválím: filósófy múdryja: jeréi, pástyri: hrišnicy, predstáteli: niščii, obohátiteli: súščii v skórbech, ufišíteli: pútnicy, sputešéstvenniki: íže v móri, kórmčii: i vsi, íže vezdí téplí predvarjájuščyja, božést-vennyja Archijeráchi pochvalájjušče, táko rcim: presvjatíi

Učiteľije, potščítejsja izjāti vírnýja ot žitéjskich sobláznov, i izbáviti víčnych muk, molítvami vášimi.

I nýňi: Vostrúbím trubóju pisnej: (zri str. 401).

Na Liturgii.

Tropar', hl. 4. Jáko Apóstolov: (zri str. 581).

Sláva: Kondak, hl. 2. Svjaščénnyja i bohoviščánnyja: (zri str. 584).

I nýňi: Zastupnice christianov, ili Kondak chrama Bohorodicy.

Prokimen, hl. 8. Vo vsju zémľu izýde viščánije ich, i v koncý vselénnyja hlahóly ich.

Apostol. K Jevrejem. zač. 335. (zri str. 461).

Evanhelije ot Matheja, zač. 11.

Pričasten: Rádujtesja právedníi o Hóspodi, právym podobájet pochvalá. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach. Hl. 1. (Podob.: Nebesnych Činov): Čudés lučámi oblistávše vselénnuju vsju, Kíre i Joánne, presvítlíi svítilnicy, nebesí upodóbistesja blahodátiju, vysókaho žíteľstva dobroditelmi zvizdy predlahájemi. 2.

Dožderódnyja óblaki, preizjáščestvujušča mnohotekúščimi blahodátej čudesý, Múčenicý Hóspodni, vsju zémľu mýslenno napajáete, zdrávaja pisnopínija Bóhu prinosíti ponuždájušče.

Isciláti strásti duší i filesé chítroš ot Bóha ístinno prijémše, Múčenicý Hóspodni prejestéstvenno isciláete vsjá, ne čelovičeskimi líčbámi vračébnymi, no božéstvennymi vdochnovéňmi.

Nebésnyja síly, obchoďášče, svitosijánnii svítilnicy, Kíre i Joánne, dóblii Stradálcy, súščich na zemlí izciláete filesá, i dušévnyja jázvy, Christá rádi: Jehóže molíte spastí nas.

Jáko potóku slávy poslídujušče Christú, istóčnicy bezsmértija javístesja vsím: sládkija istočáete struí, filésnyja i

duševnyja cilébnaja vračevánija, iže krověj strui za Christá izlijávše usérdňijše.

Sláva, hl. 8. Dvóica Múčenikov dnes vozsijá nam, duševnyja bolízni nášja izcilájušča, Kir i Joánn čudodíjstvennii: ov úbo ravnoánheľnoje oblobyzáv pódvih, ujedinénym žitijém dáže do koncá poživ, krovíju múčeničeskoju prisvojájetsja Christú: ov že v vóinskich prosijáv soslóviich, nebésnym voinstvoslóvijam hradopisújetsja: tímže i v pámjati ich izcilénija podajút víroju soveršájuščym, molášesja o dušách nášich.

I nýňi: Bohorodičen. (v Pjatok večer Dogmat ischodaščaho Hlasa) Rádujsja bisóv: (zri str. 115).

Vo Vtornik i Četvertok večera: Ne terplú, Čádo, vídašči Ťa na drévi usnúvša, bódrost vsim dajúščaho, jáko da iže dréve prestuplénija plodóm snom pohíbeľnym úsnuvšym, božéstvennuju i spasíteľnuju bódrost podási, Ďiva hlahólaše pláčušči: júže veličájem.

V Subbotu večera, Boh.-dogmat rjad. Hlasa.

Stichovny Oktoicha. — Sláva: Hl. 2. Priidíte vírných soslóvije, písňmi vinčáim Kíra s Joánnom, rátai blahodáti, i dáteľi prosjáščich obilňijšyja: mnohoobrážňi vo vsim javišasja vráčeve presvítlíi: tímže i móľat o dušách nášich.

I nýňi: Bohorodičen (v Pjatok i Subbotu): Rádujsja Marije Bohoródice: (zri str. 67)

Krestobohorodičen, (Podoben: Jehda ot dreva): Hrozd vsezílyj, Čístaja, Jehóže nevozďilanno vo utróbi plodonosíla jesí, na drévi jáko uzríla jesí Seho povišena, rydájušči vosklícála jesí, i vzyvála jesí: Čádo, sládost iskápaj, jéjuže otímetsja pijánstvo vsjákoje strastěj, Blahodíteľu, mené rádi Tebé róždšija, Tvoím Blahoutróbijem umolájem.

Tropar' iz Obščiny, ili sej: Hl. 5. Čudesá svjatých tvoích Múčenik, stínu neborímu nam darovávyj, Christé Bóže: tich molítvami sovíty jazýkov razorí, cárstva skíptry ukripi, jáko jedín blah i čelovikolúbec.

2-ho (15-ho) februarija.

Sritenije Isusa Christa.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. Hlahóli, Simeóne, kohó nosjá na rukú v cérkvi ráduješisja? komú zověši i vopijěši: nýňi svobodíchsja, vídích bo Spása mojehó, Sej jest ot Ďivy roždějsja, Sej jest ot Bóha Boh Slóvo, voplotívysja nas rádi, i spasýj čelovíka, Tomú poklonímsja. 3.

Priimí, Simeóne, Jehóže pod mrákom Mojsěj zakonopolahájusča provídí v Sinái, mládenca bývša, zakónu povínújuščasja. Sej jest zakónom hlahólavyj, Sej jest vo Prorócích rečěnyj, voplotívysja nas rádi, i spasýj čelovíka: Tomú poklonímsja. 3.

Priidem i my, písňmi božěstvennymi Christá usrjáščem, i priimem Jehó, Jehóže spásenije Simeón vídí. Sej jest, Jehóže Davíd provozvistí: Sej jest vo Prorócích hlahólavyj, voplotívysja nas rádi, i zakónom viščávyj: Tomú poklonímsja. 2.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Da otvėrzetsja dver neběsnaja dnes: beznačálnoje bo Slóvo Ótčeje, načálo prijém pod líty, ne otstúpl Svojehó Božestvá, ot Ďivy jáko mladénc četýredesjatodnéven Máteriju vólňi prinósitsja v cėrkov zakonuju: i Sehó na rúki prijémlet stárec, otpustí, zovýj, rabá Vladýko, íbo óci moí vídísta spásenije Tvojé. Prišědyj v mir spastí rod čelovíč, Hóspodi, sláva Tebí.

Vchod. — Prokimen dne. Čtenija:

Ischoda čtenije. Hlava 13. Hlahola Hospod k Mojseju v deň on, v oňže izvede syny Israilevy ot zemli Jegípet-skija, hlahola: osvjata mňi vsjakaho pervenca pervorožden-naho, razverzajuščaho ložesna v syňich Israilevych. I ide Mojsej, i sobra vsja ľudi, i reče: pomnite deň sej, v oňže izydoste ot zemli Jegípskija, iz domu raboty: rukoju bo krípkoju Hospod izvede nas ottudu. I sochranite zakon

jeho. I budet jako ašče vvedet vas Hospod' Boh v zemľu Chananejsku, imže obrazom klatsja otcem tvoim: i otlučiši vsjakaho pervorodnaho, razverzajuščaho ložesna, mužesk pol, Hospodu. I budet, jako ašče voprosit ťa po sich syn tvoj, hlahoľa: čto sije? i rečeši jemu: jako rukoju kripkoju izvede nas Hospod' ot zemli Jegipskija, iz domu raboty. Jehda bo ožestochi Faraona ne otpustiti nas, pobi Hospod' vsja pervorodnyja v zemli Jegipetsij, ot pervorodnych čelovičeskich, daže do pervorodnych skotskich. Seho radi az žertvu Hospodu prinošu, vsjakaho otverzajuščaho ložesna, mužeska polu, i vsjakaho pervorodnaho synov moich iskupľu. I budet v znamenije nepokolebimo pred očima tvoima. Jako tako reče Hospod' Boh Vsederžitel': jako pervoroždennaja synov tvoich dasi mňi. I budet vsjak, iže ašče rodit otroča mužesk pol, v deň osmyj obrizet jemu ploť krajňuju jeho. I tridesjat i tri. dni ne vnidet vo svjatilišče Božije ko svjaščenniku, dondeže ispolňatsja dni očiščeniya. I po sich prineseši Hospodu ahňa jedinolitno, neporočno, vo vsesožženije, i ptenca holubina ili horličičšna, pri dverech skinii svidinija, ko svjatitelu. Ili vmisto sich prineseši pred Hospodem dva ptenca holubina, ili dva horličičša: i pomolitsja o nem svjaščennik. Jako vzdajanije vždajuščii sii mňi suť, ot vsich synov Israilevych, i prijach ich. I osvjatich ja mňi, vmisto pervorodnych Jegipskich: v oňže deň porazich vsjakaho pervenca v zemli Jegipetsij, ot čelovika do skota: reče Boh vyšnij, Svjatyj Israilev.

Proročstva Isaiina čtenije. Hlava 6. Byst v lito, v neže umre Ozia, car', vidich Hospoda sidašča na prestoli vysoci, i prevoznosenni, i ispolň dom slavy Jeho. I Serafimi stojachu okrest Jeho, šest kril jedinomu, i šest kril druhomu: i dvima ubo pokryvachu lica svoja, dvima že pokryvachu nohi svoja, i dvima letachu. I vzyvachu druh ko druhu i hlaholachu: svjat, svjat, svjat Hospod' Savaoth, ispolň vsja zemľa slavy Jeho. I vzjatsja naddverije ot hlasa, imže

vopijachu, i dom ispolnisja dyma. I rich: o okajannyj az, jako umilichsja, jako čelovik syj, i nečisty ustni imija posredi ludej nečistaja ustna imuščich az živu, i Carja Hospoda Savaotha vidich očima moima. I poslan byst ko mni jedin ot Serafimov, i v ruci svojej imjaše uhľ ohnennyj, jehože kleščami vzjat ot žertvennika: i prikosnusja ustom moim, i reče: se prikosnusja sije ustnam tvoim, i otimet bezzakonija tvoja, i hrichi tvoja očistit. I slyšach hlas Hospoda hlaholuščaho: koho poslu, i kto pojdet k ludem sim? I rekoch: se az jesm, posli mja. I reče: idi, i rcy ludem sim: sluchom uslyšite, i ne urazumijete, i viđašče uzrite, i ne uvidite. Odebeli bo serdce ludej sich, i ušima svoima fažko slyšaša, i oči svoi smižiša, da ne kako uvidat očima, i ušima uslyšat, i serdцем urazumijut, i obratatsja, i izcifu ja. I rekoch: dokoli, Hospodi? I reče: dondeže ašče zapustijut hradi, ot ježe ne požiti: i domi, ot ježe ne byti čelovikom, i zemľa ostavlena budet pusta. I po sich prodolžit Boh čeloviki, i umnožatsja ostavlišisja na zemli.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 19. Se Hospod sidit na oblaci lehci, i priidet vo Jegipet, i sotrjasutsja rukotvorennaia Jegipetskaia ot lica Jeho: i serdce ich umalitsja v nich. I smjatetsja duch ich v nich, i sovit ich razorit. I predast Jegipta v ruki hospodej, zane sija hlaholet Hospod Vldyka svjatyj Savaoth. Pijut Jegiptane vodu, jaže pri mori: rika že oskuđijet i izschnet. Sija hlaholet Hospod: hdi suť nyňi premudrii tvoi? da vozvstat ti, i da rekuť tebi čto sovišča Hospod Savaoth na Jegipta. V deň on budet Jegiptane v strasi i trepefi, ot lica ruki Hospoda Savaotha, juže On vozložit na nich. I budet oltar' Hospodeň vo straňi Jegipetsij, i stolp v predilich jeho Hospodevi. I budet v znamenije v viki Hospodu Savaothu, v straňi Jegipetsij. Jako vozzovut ko Hospodu, i poslet im Hospod čelovika, iže spaset ich. I vidom budet Hospod Jegiptanom: i po-

znajut Jegiptane Hospoda v deň on, i sotvorjat žertvu i dar i pomolatsja: i vzdadať obity svoja Hospodevi.

Na Litii, hl. 1. Větchij děnmi, iže zakón dréve v Sinái dav Mojséju, dnes mládenec víditsja, i po zakonu jáko zakóna Tvoréc, zakón ispolňája, vo chram prinósitsja i stárcu dajétsja: prijém že Sehó Simeón právednyj, i obiščánij sbytijé vídiv soveršájemoje, rádostno vopijáše: vídiša oči moí, jéže ot víka táinstvo sokrovénnoje, naposlídok dnij sich jávľšesja, svit razorjája nevírnych jazýkov omračénije, i slávu dája novoizbránnomu Israílu: tímže otpustí rabá tvojeho ot souz sejá plóti, ko nestarijemomu i čúdnomu nekončájemomu životú, podájá mírovi véliju milosť.

Dnes, dréve Mojséju v Sinái zakón podávyj, zákónnym povinújetsja veľinijem, nas rádi jáko milosérd po nam byv: nýňi čistyj Boh, jáko otročá svjáto, ložesná razvérh čistaja, Sebí Samomú jáko Boh prinósitsja, zákónnyja klátvy svoboždája, i prosviščája dúšy nášja.

Hl. 2. Jemúže výšnií služitelije s trépetom móľatsja, dólu nýňi Simeón věščnymi rukámi prijém, Bóha čelovikom sojedinitisja propovída: i čelovíka nebésnah Bóha vída, otlučásja súščich na zemlí, rádostno vzyváše: Íže vo tmi súščym nevečérnij svit otkryvájaj, Hóspodi, sláva Tebí.

Dnes Simeón na rúki Hóspoda slávy podjémlet, Jehóže pod mrákom pérvije Mojsěj vídi, na horí Sinájstij skrižáli dajúšča jemú. Sej jest Íže vo Prorócich hlahóľaj, i zakóna tvoréc: Sej jest, Jehóže David vozviščájet, Íže vsim strášnyj, imíjaj véliju i bohátuju milosť.

Svjaščénna svjaščénnaja Dívá prinesé vo svjatilíšče svjatíteľu: prostér že rúci Simeón, priját Sehó rádujasja, i vozopí: nýňi otpuščáješí rabá Tvojeho Vladýko, po hlahólu Tvojemú s mírom, Hóspodi.

Ziždíteľ nebesé i zemlí na rukách nošášesja svjatým Simeónom stárcecm dnes: toj bo Dúchom svjatým hlahólaše: nýňi svobodichsja, vídich bo Spása mojeho.

Dnes Simeón stárec vo chram vchódit, rádujasja dúchom, Zakonodávca Mojséjeva i Ispolníteľa zákona na rúki vosprijáti: on úbo mrákom i hlásom nejavlennym Bohovídec spodóbisja býti, i pokrovénnym licém Jevréjev nevírnaja serdcá izobličí: séj že pervovíčnoje Slóvo Ótčeje voploščénnoje ponese, jazýkom otkrý svit, krést i voskésenje: i Ánna proróčica pokazásja, Spása Izbáviteľa Isráilu propovídajušči. Tomú vozopiím Christú Bóhu nášemu: Bohoródicý rádi pomiluj nas.

Sláva: Hl. 5. Ispytájte písánija, jákože rečě vo Evanhéličich Christós Boh naš: v nich bo obrítajem Tohó raždájema, i pelenámi povivájema, v jáslech polahájema, i mlekóm pitájema, obrizanje prijemľušča, i Simeónom nosíma, ne mňinijem ni privídinijem, no istinnoju mírovi jávľšasja. K Nemúže vozopiím, previčnyj Bóže, sláva Tebí.

I nýňi: Vétchij děmji mladénstvovav plótiju, Máteriju Dívouju v cérkov prinósisja, Svojeho zákona ispolňája obiščánije. Jehóže Simeón priím, hlahólaše: nýňi otpuščáješi s mírom, po hlahólu Tvojemú, rabá Tvojeho: vídiša bo óči moí spasénije Tvoje, Svjatýj.

Na Stichovnych, hl. 7. Ukrasí tvoj čertóh Sióne, i podimí Carjá Christá: cilúj Mariju, nebésnuju dvér': ta bo prestól cheruvímskij javísja, ta nósit Carjá slávy. Óblak svíta jest Dívá, nosjášči na rukách Sýna přezde dennicy: Jehóže prijem Simeón na rukí svojá, propovída lúdem Vladýku Seho býti životá i smérti, i Spása míru.

Nýňi otpuščáješi rabá Tvojeho Vladýko, po hlahólu Tvojemú s mírom.

Vozsijávšaho přezde vík ot Otcá, naposlídok že ot ložésn Dívíčeskich, nosjášči v cérkov neiskusobráčnaja Mátí, v Sinájstij horí Zakonopoloživšaho, povelíniju zákónnomu povinújuščasja, přinesé svjatíteľu stárcu i právedniku, Christá Bóha víditi obiščánna. Jehóže prijem Simeón na rukí svojá, vozrádovasja vopijá: Boh jest Sej Otcú soprísnosúščnyj, i Izbáviteľ duš nášich.

Svit vo otkrovénije jazýkov, i slávu ľuděj Tvojch Isráíla.

Nosímaho na kolesníci Cheruvímstij, i pivájemaho v písnech Serafímskich, nosjášči na rukú Bohoródica María, neiskusobračno iz Nejá voplóšščahosja Zakonodávca, zákona ispolňajušča čin, podajáše rukám stárca jeréja: Život že nosjáj, životá prošáše razrišenija, hlahóla: Vladýko, nýni otpustí mja vozvístí Adámu, jáko vídich neprelóžno Otročá Bóha prevíchnaho, i Spása míra.

Sláva: I nýni: Hl. 8. Íže na Cheruvímich nosímyj, i pivájemyj ot Serafím, dnes v božéstvennoje svjatilíšče po zakónu prínosím, na stárčeskich jáko na prestóli sidít rukách, i ot Jósifa prijémlet dáry bohólipno, jáko suprúh hórličíšč, ne-skvérnuju Cérkov, i ot jazýk novoizbránnyja ľúdi: holubína že dva ptencá, jáko načálnik vétchaho že i nóvaho. Jáže k Nemú obiščánija Simeón konec prijém, blahoslóvja Ďívu Mariju Bohoródicu, strastěj óbrazy íže iz nejá provozhlasi, i ot Nehó prošáše otpuščenija vopijá: nýni otpustí mja Vladýko, jákože préžde vozvístí mí, jáko vídich Ťa pervovíchnaho Svíta, i Spása Hóspoda, christoimenítym ľúdem.

Tropar', hl. 1. Rádujsja blahodátnaja Bohoródice Ďívo: iz tebé bo vozsjjá Sólnce právdy, Christós Boh naš, prosviščájaj súščyja vo tmí: veselísja i ty stárče právednyj, prijémyj vo objátija Svobodíteľa duš nášich, dárjuščaho nam voskresénije. 3.

Na Utrení.

Na Boh Hospod': Rádujsja blahodátnaja: 3.

1. Sidalen: Hl. 1. Lik Ánhel'skij da udívítsja čudesí, zemní že hlásy vozopijém píni je zrjášče neizrečénnoje Bóžije snizchoždenije: Jehóže bo trepěščut nebésnyja Síly, nýni stárči objémľut rúci, jedínaho Čelovikoľúbca. — Sláva: I nýni: Tojže.

2. Sidalen. Hl. 1. (Podoben: Lik Anhel'skij): Syj so Otcém na prestóli svjatím, prišéd na zémľu, ot Ďívy rodísja: i mladénc býst', ľity syj neopísan. Jehóže príim Simeón na rúki,

rádujasja hlahólaše: nýňi otpuščáješi Ščédre, vozveselív, rabá Tvojeho. — Sláva: I nýňi: tojže.

Polijelej: Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličájem Ťa životdávče Chrísté, i čtem prečistuju Máter' Tvojú, Jéjuže po zakónu nýňi prinéslsja jesí v cérkov Hóspodňu.

Stichi: Otrýhnu sérdce moje slóvo bláho, hlahólu az díla mojá Carévi. — Hóspod' v cérkvi svjatíj Svojej, Hóspod', na nebesí prestól Jehó.

Vídina býša šéstvija Tvojá Bóže. — Šéstvija Bóha mojego Carjá, Íže vo svjatím.

Svjat chram Tvoj, díven v právdí. — Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa Hóspodi, v dolhotú dnij.

Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ródi i ródi. — Jáko bláho pred prepodobnými Tvoími.

Sláva: I nýňi: Allilúja. 3.

Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Mladénstvuješi mené rádi, vétchij déňmi, čiščénijem priobščáješisja, čištíjšij Bóže, da ploť uvíriši mňi júže ot Dívy. I sim Simeón poučájasja, pozná Ťa Bóha jávľšahosja plótiju, i jáko žizň lobzáše, i rádujasja stárčeski vzyváše: otpustí mené, Tebé bo vídich životá vsjáčeskich. — Sláva: I nýňi: tojže.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ródi i ródi.

Evanhelije ot Luki, zač. 8.

Po Psalmi 50. Stíchira, hl. 6. Da otvérzetsja dver: (zri 588.)

Irmosi Kanona. Hl. 3. Súšu hluborodíteľnuju zémľu sólnce našéstvova inohdá, jáko stiná bo ohustí óba póly vodá: lúdem pišemorechodáščym, i bohouhódno pojúščym: poím Hóspodevi, slávno bo proslávisja.

3. Utverždénije na Ťa nađijuščichsja, utverdí Hóspodi cérkov, júže sťažál jesí čestnóju Tvojeju króviu.

Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Na horí Sinájstij

drévlé vídí Mojsěj zádňaja Bóžija, i tónkij božéstvennyj hlas spodóbisja vo mráci že i víchri slýšati: nýňi že Simeón voploščénnaho Bóha neprelóžňi nas rádi na rúki priját, i rádostno tščasjesja íti ot súščich zdí k životú víčnomu: tímže vopijáše: nýňi otpuščáješi rabá Tvojeho Vladýko.

Sláva: I nýňi: tojže.

4. Pokrýla jest nebesá dobrodíteľ Tvojá Christé: iz kivóta bo prošéd svjatýni Tvojejá, netlínnyja Mátere, v chrámi slávy Tvojejá javilsja jesí, jáko mladénc rukonosím, i ispólnišasja vsja Tvojeho chvalénija.

5. Jáko vídí Isáija obrázno na prestóli prevoznesénna Bóha, ot Ánhel slávy dorinosíma: o okajánnij, vopijáše, az: providích bo voploščájema Bóha, svíta nevečérna, i mírom vladýčestvujušča.

6. Vozopí k Tebí, vídiv stárec očima spasénija, jéze lúdem príide ot Bóha: Christé, Ty jesí Boh moj.

Kondak, hl. 1. Utróbu dřívicu osvjatívij roždestvóm Tvoím, i rúci Simeóni blahoslovívij, jákože podobáše: predvarív, i nýňi spásl jesí nas, Christé Bóže. No umírí vo braňich žítelstvo, i ukripí cérkov, júže vozľubil jesí, jedíne Čelovikolúbce.

Ikos. K Bohorodici prítecem choťaščií Syne jeja vídítí, k Simeonu nosíma: Jehože s nebese Bezplotnii vídašče, divľachusja hlaholušče: čudnaja zrim nyňi i preslavnaja, nepostížimaja i neskazannaja: Iže bo Adama sozdavij nosítsja jáko mladénc, nevmitímij vmiščajetsja na rukach starčich: Iže v nídrich neopisannych syj Otca Svojeho, voleju opisujetsja plotiju, a ne Božestvom, jedin Čelovikolubec.

7. Tebé vo ohní orosívšaho ótroki blahoslovívšyja, i v Dřivu netlínnu vsělšahosja Bóha Slóva pojém blahočéstno pojúšče: blahoslovén Boh otéc nášich.

8. Nesterpímomu ohňú: (zri str. 72.)

Pripívy: Bohoródice Dřivo, upovánije Christíanom, pokrýj, sobľudí i spásí na ťa upovájuščich.

Bohoródice Dřivo, míru blahája pomóšcnice, pokrýj i sobľudí ot vsjákija núždy i pečáli.

Bohonóse Simeóne, priidi i podimí Christá, Jehóže rodí Ďíva čistaja María.

Objémlet rukámi, stárec Simeón, Sodíteľa zákóna i Vladýku vsjáčeskich.

Prijémlet na rukú stárec Simeón vsja Soderžáščaho rukóju svojéju.

Stárče priidi vesélo na sriténije Christóvo, i rádujasja priimí Vladýku, i Zizdíteľa vsejá tvári.

Ne stárec mené deržít, no Az deržú jehó: toj bo ot mené otpuščénija prósit.

Kleščé táinstvennaja, káko Uhř nósiši? káko pitáješi, Pitájuščaho vsja?

O dšči Fanúileva, priidi stáni s námi, i blahodari Christá Spása Sýna Bóžija.

Ánna cilomúdrejnaja proviščájet strášnaja, ispovídajušči Christá, Tvorcá néba i zemlí.

Nepostizimo jest sođijannoje o tebí Ánhelom i čelovíkom, Máti Ďívo čistaja.

Čistaja holúbica neskvérnaja áhnica, Áhnca i Pástyrja prinósit v cérkov.

O Christé vsich Carjú, pobídy na vrahí, cérkvi nášej dáruj.

O Christé vsich Carjú, podážd' mí slézy teplý, da pláču mojú dúšu, júže zlí pohubích.

Trisijátelnoje, i triipostásnoje Božestvó, blahočéstno da -pochválím.

O Ďivíce Marije, prosvití mojú dúšu pomračénnuju lúti žitéjskimi slastmí.

9. V zakóňi síni i písánij, óbraz vídím vírnii: vsjak múžeskij pol ložesná razverzája, svjat Bóhu: tím pervoroždennoje Slóvo Otcá beznačálna, Sýna pervoroďáščasja Máteriju neiskusomúžno, veličájem.

Svitilen. Dúchom v svjatílišče predstáv stárec, na rúki vospriját zákóna Vladýku, vopijá: nýňi soúz mja plotských

razriši, jákože rekl jesí, s mírom: vídich bo očima otkrovénije jazýkov, i Isráilu spasénije. 3.

Na Chvalitech: Hl. 4. (Podoben: Dal jesí znamenije): Zakón iže v písánii ispolňája Čelovikofúbec, v cérkov nýňi prinósitsja, i Sehó přijemlet stárymi rukámi Simeón stárec: nýňi otpuščáješi mja, vopijá, ko ónomu blaženstvu, vídich bo Ťa dnes plótiju mértvennoju obložennaho, životóm hospódstvujušča, i smértiju vladýčestvujušča. 2.

Svit vo otkrovénije jazýkov javilsja jesí Hóspodi, na óblaci sídá léhci, Sólnce právdy, zakóna sinóvnoje ispolňája, i načálo izjavlája nóvyja blahodáti: tím Ťa vídiv Simeón vzyváše: iz istlínija mja razriši, jáko vídich Ťa dnes.

Ťidr Rodíteľa ne otlúčsja Božestvóm, voplóščsja jákože izvólil jesí, objátijami deržím Prisnođivy, na rukí podálsja jesí Bohopriímca Simeóna, rukóju Tvojéju deržáj vsjáčeskaja: tímže nýňi otpuščáješi mja, rádostno vzyváše, v míri rabá Tvojehó, jáko vídich Ťa Vladýko.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Na rukách stárčeskich vo dněšnij deň, jáko na kolesnici Cheruvímstij, vosklonítisja blahoizvólivyj, Christé Bóže, i nas pojúščich Ťa strastěj mučitelstva prizyvájemyj izbávi, i spasí jáko čelovikofúbec.

Na Liturgii.

Vchodnoje. Skazá Hóspod' spasénije Svojé, pred jazýki otkry právdu Svojú.

Tropar', hl. 1. Rádujsja, blahodátnaja: (zri str. 593). Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 1. Utróbu Ďivíču osvjatívyj: (zri str. 595).

Prokimen, hl. 3. Veličit dušá mojá Hóspoda, i vozrádo vasja duch moj o Bózi Spási mojém.

Apostol. K Jevréjem poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 316. Brátije, bez vsjákaho prekoslóvíja, ménšeje ot bóľšaho blahoslovjájetsja. I zďi úbo desjatíny čelovícy umirájuščii přijemlut: támože sviđitelstvujemyj, jáko živ jest. I da sice rekú: Avraámom i Levíj přijemľaj desjatíny, desjatíny dal jest.

Ješčé bo v čréslich ótčíich bjáše, jehdá sríte jehó Melchisedék. Ášče úbo soveršenstvo Levitskim svjaščénstvom býlo, (Íúdíje bo na nem vzakónení býša) kája ješčé potřéba, po čínu Melchisedékovu inómú vostáti svjaščénniku, a ne po čínu Aarónovu hlahólatisja? Prelahájemomu bo svjaščénstvu, po núždí i zakónu preminénije byvájet. O némže bo hlahólutsja sijá: kolínu inómu pričastísja, ot nehóže niktóže pristupí k oltarjú, Javí bo, jáko ot kolína Júdova vozsjá Hóspod naš, o némže kolíni Mojsěj o svjaščénství ničesóže hlahóla. I lišše ješčé jávi jest, jáko po podobiju Melchisedékovu vostánet svjaščénnik in, Íže ne po zakónu zápovídi plótskija byst, no po síli životá nerazrušájemaho. Svidíteľstvujet bo: jáko ty jesí svjaščénnik vo vík po čínu Melchisedékovu.

Evanhelije ot Luki, zač. 7.

Vmisto Dostojno: Bohoródice Ďivo, upovánije christiánom, pokrýj, sobľudí i spasí na Ĥa upovájuščich.

Druhij Pripiv. Bohonóse Simeóne, priídí podimí Christá, Jehóže rodí Ďíva čistaja María.

Irmos. V zakóňi síní: (zri str. 596).

Pričasten. Čášu spasénija priimú, i ímja Hóspodne prizovú. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodí vozzvach: Hl. 1. (Podoben: Nebesnych činov): Tvoréc vsjáčeskich, i Izbáviteľ naš, Máteriju Ďivoju v cérkov prinesésja: tímže stárec Sehó prijem, s rádstíju vzyváše: nýňi otpuščáješi rabá Tvojehó Bláže s mírom, jákože izvólil jesí.

Simeón na rúki ot Ďívy prijem préžde vsich vík roždénneho Spása: vídich, vopijáše, prosviščénije Tvojejá slávy koncém: nýňi otpuščáješi rabá Tvojehó Bláže s mírom, jáko vídich Ĥa dnés.

Naposlídok víkóv roždénneho, na spasénije čelovíkov, Simeón ponesýj na rukách Spása, rádujasja vopijáše: ví-

dích svít jazýkov i slávu Isráiľa: nýňi otpušćáješi, jákože rekl jesí, jáko Boh ot súšćich zdí velínijem Tvoím.

Hl. 4. (Podoben: Dal jesi znamenije): Práveden i soveršen, i po vsemú sláven syj Bohoduchnovénne, Bóha jedinaho soveršénna, vo jéže opravdátí mir přišédšaho, podjál jesí rukáma voplošćénna, i otrišilsja jesí tělesé, vopijá Jemú: nýňi otpušćáješi rabá Tvojeho s mírom, Čelovikolúbce, jáko vídích Ťa dnes.

Júnošestvuja dúchom, prestarív že fílom, Simeóne, obišćánije prijál jesí ne vídítí smérťi, dóndeže uvídiši Mladénca júna, přéžde vik súšćaho Tvorcá i Bóha vsjáćeskich, plótiju obnišćávša: vídív že vzyhrál jesí, i plóťi razřišénije prosíl jesí, k božéstvennym selénijem přešéd rádujasja.

Ána bohoduchnovénnaja i Simeón prebohátyj, prorócestvijem sijájušće, v zakóni že neporóčni jávšišsja zakóna Dátela, mladénca jávššasja po nám vídívše, Tomú nýňi pòkloníšasja: tích pámjať dnes rádostno prázdnuim, po dólhu slávjašće Isusa čelovikolúbca.

Sláva: I nýňi: Hl. 5. Vétchij děňmi: (zri str. 592).

Na Stichovnych. Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov): Bohojavlénija neizrečénnaeho nýňi prázdnujem spasítelnuju blahodáť: ot Ďivy bo otrokovícy neprelóžno mladénstvovav Christós Boh, v cěrkov Bóhu i Otcú Máteriju nýňi prinósitsja: Jehóže prijém Simeón, rukámi obját.

Nýňi otpušćáješi rabá Tvojeho Vladýko, po hlahólu Tvojemú s mírom.

Vo Prorócich vídín byl jesí, jákože móšćno bjáše, Isuse, Tebé vídítí dréve: no nýňi Bóžij Slóve, plótiju vsemú míru javílsja jesí vóleju, ot Ďivy Marii Christé: Tvoje spasénije vsím súšćym ot Adáma javíl jesí, jáko čelovikolúbec.

Svít vo otkrovénije jazýkov, i slávu ľuděj tvoích Isráiľa.

Na Sinájstij horí zakón učinívjy dréve, nýňi v Sióňi hráďi ispolňája zákónnaja, rukámi Bohoródicy, mladénc syj

Christé, so vsesožženíi na rukách Simeóna v chram vne-
stísja voschofil jesí plótiju.

Sláva: I nýňi: Hl. 1. Dnes drévre: (zri str. 591).

Tropar' Svjataho, hl. 4. Simeón stárec dnes veselítsja, vos-
prijátijem na rukú svojéju Mladénca, previčnaho Bóha, ot
uz plóti razrišítisja prosjá: vídista bo, rečé, óči moí
spasénije míra.

Sláva: I nýňi: Rádujsja blahodátnaja: (zri str. 593).

25-ho marta (7-ho apr.).

Blahoviščenije presvjatyja Bohorodicy.

Na velikoj Večerni.

(Ašče jest post, Kafthismy ne hlaholem).

Na Hospodí vozzvach: Stichiry Triodi, jakože ustav ukazujet,
posem Blahoviščeniju: Hl. 6. (Podob.: Vse otložše): Sovít previčnyj
otkryvája tebí Otrokovice, Havriíl predstá, tebé lobzája
i viščája: rádujsja, zemlé nenasíjannaja: rádujsja, kupinó
neopalímaja: rádujsja, hlubinó neudobožrímaja: rádujsja,
móste k nebesém prevoďáj, i listvice vysókaja, júže Jákov
vídi: rádujsja, božéstvennaja stámno mánný: rádujsja, raz-
rišénije klátvy. Rádujsja, Adámovo vozzvánije: s Tobóju
Hóspod. 2.

Javláješisja mňi jáko čelovík, hlahólet netlínnaja Otro-
kovica ko Archistratíhu, i káko viščáješi hlahóly páče
čelovíka? so mnóju bo rekl jesí Bóhu býti, i vselítisja vo
utróbu mojú: i káko búdu, hlahóli mi, vmistilišče prostrán-
noje i místo svjaščénija, Cheruvímy Prevoschoďáščaho? da
ne preštíši mené léstiju, ne bo poznách slásti, bráku jesm
nepričátna: káko úbo otročá roždú? 2.

Boh idíže chóščet, pobíždájetsja jestestvá čin, hlahólet
bezplótnyj, i jáže páče čelovíka soďivájutsja: moím víruj
ístinnym hlahólom, vsesvjatája Preneporóčnaja. Oná že
vozopí: búdi mňi nýňi po hlahólu tvojemú, i roždú Bez-

plótnaho, plof ot mené zaímstvovavšaho, jáko da vozvedét čelovíka, jáko jedín sílen, v pérhoje dostojánije, srastvorénijem.

Sláva: I nýni: Póslan byst s nebesé Havriíl Archánhel, blahovistíti Ďívi začátije: i prišéd v Nazarét, pomysláše v sebí, čudesí udivlájasja: o káko v výšnich Nepostížim syj, ot Ďívy raždájetsja? imíjaj prestól nébo, i podnóžije zémľu, vo utróbu vmiščájetsja Ďíviču: na Nehóže šestokrylátii i mnohoočítii zriti ne móhut, slóvom jedíním ot sejá voplotitisja blahoizvóli: Bóžije jest slóvo nastojáščeje. Čto úbo stojú, i ne hlahóľu Ďívi: rádujsja, Blahodátnaja, Hóspod s tobóju: rádujsja, čistaja Ďívo: rádujsja, nevisto nenevistnaja: rádujsja, Máti Životá: blahoslovén Plod čréva Tvojeho.

Vchod. — Prokimen dne. (Ašče jest post, Čtenija prežde Triodi 2., Prazdnika 3. Ašče Blahoviščenije budet v Subbotu ili v Neđíľu, prežde trech Čtenij Prazdnika (v Pjatok večera po čteních Triodi) čtem sija Čtenija dva):

Ischoda čtenije. Hlava 3. Vnide Mojsej v horu Božiju Chorív. Javisja že jemu Anhel Hospodeň v plameni ohnenňi iz kupíny: i viđi jako kupina horjaše ohnem, i kupina ne sharaše. Reče že Mojsej: Prešed uzrju viđinije velikoje sije, čto jako ne sharajet kupina. Jakože viđi Hospod, jako pristupajet viđiti, prizva jeho Hospod iz kupíny, hlahoľa: Mojseje, Mojseje. On že reče: Čto jest, Hospodi? I reče: Ne približisja simo: izzuj sapohi ot nohu tvojeju: misto bo na nemže ty stoiši, zemľa svjata jest. I reče jemu: az jesm Boh otca tvojeho, Boh Avraamov, i Boh Isaakov, i Boh Jakovľ. Otvrati že Mojsej lice svoje, styďaščebosja zriti pred Bohom. Reče že Hospod ko Mojseju: viđa viđich ozloblenije ľudej moich iže vo Jegípfí: i vopľ ich uslyšach ot nasilstvujuščich v díľich. Vim bo boľizň ich, i snidoch ježe izjati ich ot ruki Jegípfan, i izvesti ich ot zemľi onoja, i vvesti ich v zemľu blahu i mnohu, v zemľu točašču med i mleko.

Pričtej čtenije. Hlava 8. Hospod sozda mja: (zri str. 534.)

Tri Čtenija. Prazdnika: zri na Roždestvo presv. Bohorodicy, str. 342—343.

Na Litii. (V deň postnyj na Povečerii velikom, jehože posľidovanije zri na str. 501.)

Hl. 1. V šestýj mísjac Archistratih pòsľan býst k tebi Ďivi i Čistij, vozvistiti tebi slòvo spasénija, vkúpi že i zváti tebi: rádujsja Obrádovannaja, Hóspod s tobóju: rodiši Sýna previčnaho ot Otcá, i spasét ľúdi Svojá ot hrich ich.

V mísjac šestýj pòsľan byst s nebesé Havriil Archánhel vo hrád Galiléjskij Nazarét, prinestí Otrokovici rádosť blahoviščenija: i prišéd k nej vozopí hlahóla: rádujsja Obrádovannaja, Hóspod s tobóju: rádujsja, vmistilišče nevmistímaho jestestvá: Jehóže bo nebesá ne vmistiša, utróba tvojá vmistí blahoslovénna: rádujsja, čestnóje Adámovo vozzvánije, i Jévino izbavlénije, i rádosť míra, i veselije róda nášeho.

Pòsľan byst Archánhel Havriil s nebesé ot Bóha, k Ďivi neskvérnij, v hrad Galiléjskij Nazarét, blahovistiti jej stránnaho óbraza začátije: pòsľan byst rab bezplóten k oduševlénnomu hrádu i dvéri mysľenij, vozvistiti Vladýčnaho prišéstvija snítije: pòsľan byst voín nebésnyj k presvjatýja slávy paláti, prouhotóvati Zizďitelu žilišče neotjémlemo: i prišéd k nej vzyváše: rádujsja, prestóle ohnezráčnyj, četrozráčnych preslávňijšij: rádujsja, sidálišče Carjá nebésnaho: rádujsja, horó nesikómajá, prijátelišče prečestnóje: v tebi bo vse ispolnénije vselísja Božestvá filésni, blahovolénijem Otcá prisnosúščnaho, i soďijstvom vsesvjatáho Dúcha: rádujsja Obrádovannaja, Hóspod s Tobóju.

V Subbotu ili Neďifu: Sláva: Hl. 8. Da veselátsja nebesá, i rádujetsja zemľá: íbo Otcú Soprisnosúščnyj, Sobeznačálnyj i Soprestólnyj, ščedrótstvo prijém, i čelovikolúbnuju mílosť, Sebé postávi vo istoščánije, blahovolénijem i sovítom Ótčim, i vo utróbu vselísja Ďiviču, predočiščénnuju Dúchom. O čudesé? Boh, v čelovicich: Nevmistímýj, v ložesnách: Bez-

lítnyj v líto: i jéze preslávňije, jáko i začátije bezsímennu, i istoščánije neskazánno, i táinstvo jeliko. Boh bo istoščevájetsja, i voploščájetsja, i zízdetsja, Ánhelu k čistij začátije hlahólavšu: rádujsja Obrádovannaja, Hóspod' s Tobóju, imíjaj véliju mílost.

I nýňi: Hl. 2. (Ašče ne Subbota ili Neďila: Sláva: I nýňi:) Blahovistvújet Havriil Blahodátňij dnes: rádujsja, nenevistnaja Máti, i neiskusobráčnaja: ne udivlájetsja stránnomu mojemu zráku, ni užasájetsja, Archánhel bo jesm: zmij prelstí Jévu inohdá, nýňi že blahovistvúju tebi rádosť, i prebúdeši netlínna, i rodiši Hóspoda, Prečístaja.

Na Stichovnych. Hl. 4. V šestýj mísjac poslan byst Archánhel k Ďívi čistij, i rádovatisja Jej prirék, blahovistí iz nejá Izbáviteľu proiti. Ĥímže, priímši cilovánije, začát Ĥa prevíčnaho Bóha neskazánno blahovolívšaho vočelovíčitisja, vo spasénije duš nášich.

Blahovistíte deň ot dne spasénije Bóha nášeho.

Jazyka, jehóže ne vídaše, uslyša Bohoródica: hlahólaše bo k nej Archánhel blahoviščenija hlahóly: otonúduže vírno priímši cilovánije, začát Ĥa prevíčnaho Bóha. Ĥímže i my rádujuščesja vopijém ti: iz nejá voplotívysja neprelóžno Bóže, mir mírovi dárúj, i dušám nášym véliju mílost.

Vospójte Hospodévi pišň nóvu, vospójte Hospodévi vsja zemľá.

Se vozzvánije nýňi javísja nám: páče slóva Boh čelovikom sojedínájetsja, Archánhelovym hlásom prélest othonájetsja: Ďíva bo prijmlet rádosť, zemnája býša nébo, mir razrišísja pérvyja klátvy. Da rádujetsja tvar', i hlásy da vospojét: Tvórc'e i Izbáviteľu naš, Hóspodi sláva Tebi.

Sláva: I nýňi: Dnes rádosť blahoviščenija, đivstvennoje toržestvó: nížňaja s výšnimi sovokuplájutsja, Adám obnovlájetsja, i Jéva pérvyja pečáli svoboždájetsja, i síň nášeho suščestvá obožénijem prijmšaho smišénije, cěrkov Bóžija byst. O táinstvo! óbraz istoščánija nevidom, bohátsvo bláhosti neskazánno: Ánhel slúžit čudesí, đivíča utróba Sýna

prijémlet: Duch svjatýj nizposylájetsja. Otéc svýše blahovolít, i izminénije óbščim tvorítsja sovítom: v němže i ímže spásšesja, vkúpi s Havriilom k Ďívi vozopiím: rádujsja Obrádovannaja, iz nejáže Spasénije, Christós Boh naš, jéže po nam prijém jestestvó, k Sebí vozvedé. Tohá molí, spastísja dušám nášym.

Po Nyňi otpuščáješi: Tropar', hl. 4. Dnes spasénija nášeho hlavízna, i jéže ot víka táinstva javlénije: Syn Bózij syn Ďívy byvájat, i Havriíl blahodát blahovistvujet. Ťímže i my s ním Bohoródici vozopiím: rádujsja Blahodátnaja, Hóspod s tobóju. 3.

Na Utrení.

Na Boh Hospod: Dnes spasénija nášeho: 3.

1. Sidalen. Hl. 1. (Podoben: Hrob Tvoj): Velíkij vojevóda nevěščestvennych Ánhel, vo hrad Nazarét predstáv, Carjá vozviščájat tebí, Prečístaja, vikóv i Hóspoda: rádujsja, hlahóľa tebí, blahoslovénnaja Marije: nepostižimoje i neskazánnoje čúdo čelovíkov obnovlénije. — Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen. Hl. 3. (Podoben: Krasoťi đivstva): Dnes vsja tvar' rádujetsja, jáko jéže rádujsja; tebí hlahólet Archánhel, blahoslovénnaja, čestnája i prečístaja Máti Christá Bóha: dnes omračájetsja zmiíno šatánije, klátvy bo práotči razrišájetsja sojúz. Ťímže i neprestánno vopijém tí: rádujsja Obrádovannaja. — Sláva: I nýňi: Tojže.

Chvalíte ímja Hospódne:

Veličánije: Archánhelskij hlas vopijém ti, Čístaja: rádujsja Obrádovannaja, Hospod s tobóju.

Stichi: Bóže, sud Tvoj carévi dažd, i právdu Tvojú sýnu carévu. — Blahovistíte deň ot dne spasénije Bóha nášeho.

Hóspod dať hlahól blahovistvujuščym síloju mnohóju: Car' sil vozľublénnaho. — Ot plóda čréva tvojehó posaždú na prestóli Tvojém.

Snidet jáko dožd na runó, i jáko kápľa kápľuščaja na

zémľu. — I prikloní nebesá i sníde, i primrák pod noháma Jehó.

Jáko izbrá Hóspod' Sióna, i izvóli jehó v žilíšče Sebí. — Osvjatil jest selénije Svoje Výšnij: jazýka, jehóže ne vídaše, uslýša.

I poklónatsja Jemú vsi cárije zémstii, vsi jazýcy porabótajut Jemú. — I ispoľnitsja slávy Jehó vsja zemľá: búdi, búdi.

Sláva: I nýňi: Allilúja.

Sidalèn. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Havriíl s nebesé jéze rádujsja zovét Čestňij, jáko začnét vo črévi previčnaho Bóha, slóvom koncý sostávšaho. Tímže Mariám otviščaváše: bezmúžna jsem, i káko roždú Sýna? bezsíménnoje roždénije któ vídí? I skazúja hlahólaše Ánhel Bohoródici i Ďívi: nájdet na ta Duch svjatýj, i síla Výšňaho osinít Ťa.

Sláva: I nýňi: Póslan byst Havriíl k Ďívi Marii, i vozvísti Jej neizhlahólannuju rádosť, jáko bezsíménno začnét, i ne istľíjet. Rodiši bo, rečé, Sýna, previčnaho Bóha, i spasét ľúdi Svojá ot hrích ich: i svídítelstvujet poslávuj mja vopítí tebí, Blahoslovénnaja, jéze rádujsja: díva rodíší, i po roždeství páki prebúdeši díva.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Blahovistíte deň ot dne spasénije Bóha nášeho. — Evanhelije ot Luki, zač. 4.

Po Psalmi 50. Stichira, hl. 2. Blahovistvujet Havriíl: (zri 603).

Irmosi Kanona. Otvérzu ustá moja: (zri str. 371).

Po 3. pisni: Sid. hl. 8. (Podob.: Svirilej pastyrskich): Slóvo Bóžije na zémľu nýňi sníde: Ánhel predstá, vopijá Ďívi: rádujsja Blahoslovénnaja, jáže pečátiju jedína sochránšisja, vo utróbi prijemši previčnaho Slóva i Hóspoda, da ot prélesti spasét, jáko Boh, rod čelovíčeskij.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. (Podob.: Povelínnoje:) Póslan byst s nebesé Archistratíh Havriíl ot Bóha, skóro predstá ko oduševlénnomu hrádu, hlahóla k nej jávstvenno: Ziždíteľa

priimeši Ďivo vo utróbi, i rodiši Seho neprelóžni s plótiju: tímže poslan jesm vozvísti ti stránnoje rožděstvá, Čístaja, i stojú zovjá tebi: rádujsja, Nevísto nenevístnaja.

6. Vozopí proobrazúja pohrebénije tridnévnoje prorók Jóna, v kítí molásja: ot tli izbávi mja Isúse, Carjú Sil.

Kondak, hl. 8. Vzbránnoj Vojevódi pobidítelnaja, jáko izbávlšesja ot zlych, blahodárstvennaja vospisújem ti rabí Tvoí, Bohoródice: no jáko imúščaja deržávu nepobidímuju, ot vsjákich nas bid svobodí, da zovém ti: rádujsja, nevísto nenevístnaja.

Ikos: Anhel predstateľ s nebese poslan byst rešči Bohorodici radujsja: i so bezplotnym hlasom voploščajema Ťa zrja Hospodi, užasašesja, i stojaše zovyj k nej takovaja: radujsja, jejuže radost vozsijajet: radujsja, jejuže klatva izčežnet. Radujsja, padšaho Adama vozzvanije: radujsja slez Jevinych izbavlenije. Radujsja, vysoto neudobovoschodimaja čelovičeskimi pomysly: radujsja, hlubino neudobozrimaja i anhelskimi očima. Radujsja, jáko jesi Carevo sidališče: radujsja, jáko nosiši Nosjaščaho vsja. Radujsja, zvizdo javľajuščaja Solnce: radujsja, utrobo Božestvennaho voploščeniya. Radujsja, jejuže obnovľajetsja tvar': radujsja, jejuže poklaňajemsja Tvorcu. Radujsja, nevísto nenevístnaja.

7. Ne poslužíša tvári: (zri str. 372).

8. Slýši otrokovíce: (zri str. 447).

Pripiv: Blahovístvuj zemlé rádost véliju, chvalíte nebesá Bóžiju slávu.

9. Jáko oduševlénnomu Bóžiju kivótu, da nikákože kósnetsja ruká skvérnych: ustní že vírnych Bohoródici nemolčno hlas Ánhela vospívájušče, s rádostiju da vopijút: rádujsja Blahodátnaja, Hóspod s tobóju.

Svitlen. (Podoben: So Učeniiki): Ánhelskich Sil Archistratíh poslan byst ot Bóha Vsederžitěla k Čístij i Ďivi, blahovístiti stránnoje i neizrečénnoje čúdo: zané Boh jáko čelovík iz nejá mladodíjstvujetsja bez símene, nazidájaj ves čelovičeskij rod: lúdiye blahovístíte obnovlénije míra.

Sláva: I nýni: (Podoben: Ženy uslyšite): Jéže ot víka dnes poznavájetsja táinstvo Bóžije: Boh Slóvo, Syn Ďivy Marií,

za milosérdijske byvájete, i rádosť blahoviščenija Havriíl pro-
viščavájete: s nímže vozopijém jej: rádujsja Máti Hóspodňa.

Na Chvalitech: Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov): S nebesnych
kruhóv sleťiv Havriíl v Nazaret, príide k Ďívi Marii, vopijá,
jej: rádujsja: začněši Sýna, Adáma drevňiššaha, Tvorcá
vikóv i Izbáviteľa, vopijúščich tebi: rádujsja Čístaja.

Soprisnosúščnoje Slóvo prebeznačálnaho Otcá, ne raz-
lučivsja hórnych, nýňi predstá dólnym, rádí krájňaho blaho-
utróbija, milosť prijém, jéze na ny popolznovénija: i Adá-
movu niščetú vosprijém, voobrazísja v čuždéje.

Havriíl Ďívi blahovistije s nebesé prinés vopijáše: rá-
dujsja, začněši vo črévi tvojem tobóju Vmístímaho, Ne-
vmístímaho že vsími, i raždájuščaja javísisja ot Otcá prézde
dennicy vozsjávšaho.

Presúščestvennoje Slóvo, plótiju vselivsja v ta Ótčím
sovítom, Bohoródice Ďívo, nazdá rod íže po nam, pádšij
ot drévnija klátvy: tím jéze rádujsja tebi vsi Máti Chris-
tóva, so Ánhelom vopijém vírno.

Sláva: I nýňi: Hl. 2. Jéze ot víka táinstvo otkryvájetsja
dnes, i Syn Bóžij, Syn čelovič byvájete, da chúždšeje vospri-
jém, podášt mi lúčšeje: solhásja dréve Adám, i Boh
vozželív býti, ne byst: čelovik byvájete Boh, da Bóha
Adáma sođilajete: da veselítsja tvar', da likovstvújete jeste-
stvó, jáko Archáňhel Ďívi so stráhom predstoít, i jéze
rádujsja prinósiť, pečáli soprotívnoje. Za milosérdijske milosťi
vočelovičivysja Bóže naš, sláva Tebi.

V Subbotu ili Neđílu: Slavoslovije velikoje, Jektenii i Otpust

V deň posten Slavoslovije maloje: (zri str. 509.)

Po Jektenii: Stichovny Triodi: Samohlasen dne, dvaždy, i Mu-
čenničen:

Sláva: I nýňi: Hl. 8. Da veselátsja: (zri str. 602.)

Posem: Bláho ješt ispovídatisja Hóspodevi, i píti ímeni
Tvojemú, Výšnij. Vozviščáti zaútra milosť Tvojú, i ístinu
Tvojú na vsjáku nošč.

Po Otče náš: Tropar': Dnes spasénija nášeho: (zri str. 604).
 Jektenija: Pomíľuj nas Bóže: V konec tri poklony velikii,
 i (bez Otpusta) abije Čas pervyj.

Na Liturgii.

Tropar': Hl. 4. Dnes spasénija nášeho: (zri str. 604.)
 Sl. I nýňi: Kondak, hl. 8. Vzbránnoj Vojevódi: (zri str. 606.)
 Prokimen, hl. 4. Blahovistíte deň ot dne spasénija Bóha
 nášeho.

Apostol. K Jevréjem posláníja sv. Apóstola Pávla čténije, zač.
 306.: (zri str. 215.)

Evanhelije ot Luki, zač. 3.

Vmisto Dostojno: Pripiv: Blahovístvuj zemlé rádosť vé-
 líju, chvalíte nebesá Bóžiju slávu.

Irmos. Jáko oduševlénnomu Bóžiju: (zri str. 606.)

Pričesten. Izbrá Hóspod' Sióna, i izvóli jehó v žilíšče
 Sebí. Allilúja.

Ašče deň posten: Liturgija sv. Joanna Zlatoustaho s Večernej.

Na Večerní.

Na Hospodí vozzvach: stichov 11: Triodi 5. Prazdnika 3. i Arch-
 anhela 3. (V Pjatok pred Subbotoju Lazarevoju i v Velikuju sedmicu
 vsja tokmo iz Triodi).

Hl. 4. V šestýj mísjac: — Jazýka, jehóže: — Se voz-
 zvánije: (zri str. 603).

Archanhelu. Hl. 1. (Podoben: Vsechvalnii Mučenicj): Havriíl ve-
 líkij, um bohovidníjšij, svitozárnnyj i spasítelnyj, Svit trisól-
 nečnyj zrit, i pojét s výšnimi Činy božéstvennoje i strášnoje
 pínije: mólit darovátí dušám nášym mir i véliju mílosť.

Velíkoje táinstvo, pérvije Ánhelom nevidomoje, i pré-
 žde vik sobludájemoje, jedínomu uvirisja tebi Havriíle,
 i síje jedíňij povídal jesí Čístij, v Nazarét prišéd: s néjuže
 molí darovátí dušám nášym mir i véliju mílosť.

Stich k 11. Stichiri: Tvorjáj Ánhely svojá dúchi, i sluhí Svojá
 plámeň óhnennyj.

Svíta syj ispolň prisno i tvorjá choťinije i skončevája povelinije Vsederžiteľa, načálniče Ánhelov, Havriile vseizrjadne, ľubóviju ta čtúšcyja spasáj, prisno prosjá, darováti dušám nášym mir i veliju milost.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Póslan byst: (zri str. 601.)

Vchod s Evanhelijem. Svite tichij, Prokimen dne. Čtenija dne, i Prazdnik dva:

Ischoda čtenije. Hlava 3. Vnide Mojsej: (zri str. 601.)

Pritčej čtenije. Hlava 8. Hospod sozda mja: (zri str. 534.)

Jektenija mala: Vozhlas Trisvjataho: Trisvjatoje. I pročeje, božestvennoj Liturgii.

Prokimen, hl. 4. Blahovistite deň ot dne spasénije Bóha nášeho. Allilúja.

(Kromi dnej postnych byvajet Večerňa obyčno. Ot subboty Lazarevoj vsja tokmo iz Triodi.)

23-ho apr. (6-ho maja).

Sv. velikomučenika Georgija.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry Prazdnika 3, i Georgija 5, ili jakože ukazujet ustav Triodi ili Minei.

Hl. 4. (Samopodoben). Jáko dóbľa vo múčenicich, stratotérpče Geórgije, sošédšesja dnes voschválim ta, jáko tečénije soveršív, víru sobľúl jesí, i priját ot Bóha pobídy tvojejá vinéc, jehóže molí ot tli i bid izbávitisja, víroju soveršájuščym vsečestnúju pámjaf tvojú.

Tvérdym mudrovánijem upováv, samochótňi derznúl jesí, jákože lev, Slávne, ko stradániju, prezirája úbo tilo, jáko rastľitisja choťásčeje, o netľínňij že duší múdri príľizál jesí i muk mnohoobráznymi vídy razžéhlsja jesí, jáko zláto očiščéno, sedmericeju, Geórgije.

Za Spása postradál jesí, i smértiju smérti vólňi, Slávne, podobjasja, cárstvujesi s nim svitlo, porfíroju ot króve, oďijan svitloju, i skíptrom stradánij tvoich ukrášen, i vin-

cém pobídy lípotstvuja, v neprochodímyja víki, veliko-múčeníče Geórgije.

Víry broňami, i ščitom blahodáti, i krestá kopijém voruživsja, soprotívnym nepobidím byl jesí, Geórgije, i jáko božéstvennyj chrabórník, démonskaja opolčénija pobídív, so Ánhely likúješi, vírnyja že zastupáješi i osvjaščáješi, i spasáješi prizyvájemyj.

Jáko zvízdú mnohosvítluju, jákože sólnce sijájuščeje, na tvérdi nebésnij ta vímy, i jáko bíser mnohocínnij, jáko kámeň blístájuščij, jáko sýna ta dne, jáko dóblestvennaho v mučenicích, jáko pobórníka vírnych, v bídách proslavlám, soveršájušče tvojú pámjať, pobidonósče Geórgije.

Sláva: Hl. 6. Dostójno ímení požíl jesí, vóine Geórgij, krest bo Christóv na rámo vzem, ot diávolskíja lésti ola-deńívšuju zémľu dóbrí dílal jesí, i ternóvnoje služénije iskorenív ídolskoje, pravoslávnyja víry lózu nasadíl jesí, tímže točíši iscílénija vo vsej vselénnij vírnym, i Trójcy dílateľ práveden pokazálsja jesí, molí mólimsja o umíréníi míra, i spaséníi duš nášich.

I nýňi: Prazdníka. V ned. Dogmat rjad. Hlasa.

Vchod. — Prokímen dne i Čteníja:

Proročestva Isaiína čteníje. Hlava 43. (zri str. 323).

Premudrostí Solomoni čteníje. Hlava 3. Pravednych duši v ruci Božíjej: (zri str. 324).

Premudrostí Solomoni čteníje. Hlava 4. Pravedník ašče postihnet: (zri str. 391).

Na Litii Stichira Chrama, taže Stichiry sija:

Hl. 1. Svítlyj chrabórník Geórgij, v slávňím stradáníi svojem hórnyja síly veselít, i s ními rádujasja nýňi, i na zemlí vírnyja toržestvováti vozdvíže: i sprázdnovatí nam, tohó rádi sóbrannym, jáko Christóv rab príide. Tímže úbo jehó dostójno počtím, neprestánno moláščasja vsich Bóhu, darováti nam véliju mílošť.

Dóblestvennyimi stradáníi vozdílav lúčšaja, trudý plo-

dův tvoich Christů priněsl jesí, prebláženne múčeniče Geórgije: víroju želánije utverdív, nadězdoju strách otrínuv, ľubův sťažál jesí neběsnuju, prechválně. Derznověnije úbo imíja, blahoprijátnymi molbámi prosí dušám nášym míra, očiščěníja že hrichův, i vělija mílosti.

Hl. 4. Priidíte vírnych sobóri, priidíte prázdník sostávím: íbo presvítlaja pámjat dnes javísja strastotěrpca Geórgia, náša prosviščájjet nevidímo serdcá, dobrodítelmi blistájušči. Tímže jedinómúdrečno vospívájušče rcím: rádujsja vóine velikaho Carjá Christá: rádujsja, presvítlaja pochvaló víry: rádujsja, vsesvítle i preboháte: o nas, prebláženne, vsich Vladýku Christá Bóha molí, sochraněnym býti nam ot iskušěnij lukávaho, i spastí dűšy nášja.

Sláva: Hl. 5. Vozsijá vesná, priidíte nasladímsja: prosijá voskresěnije Christóvo, priidíte vozveselímsja: strastotěrpca pámať, vírnyja prosviščájušči pokazásja, tímže prazdnolűbcy priidíte tájnu tu toržestvuím: sej bo jáko dobr vóin, múžestvova na mučítelej, i sich posramí, podobník byv strásti Spása Christá: ne pomílova sosúda svojehó brěnaho, no náha obostrí, múkami tohó izmiňája. Tomú vozopijěm: strastonósče, molí spastísja dušám nášym.

I nýňi: Prazdnika.

Na Stichovnych. Hl. 4. (Podoben: Zvannyj svyšě): Voschvalájut ľúdije psalmý, vkúpi i písňmi tvojú slávnuju pámjat, Geórgije: jáko blaholípna bo vozsijá i svitonósna, ukrášena slávoju i blahodátiju: tímže ihrájut nýňi Ánhelstii činy, chválnat že múčenicy so Apóstoly tvoich pódvihov múčeniče stradánija, i vospívájut proslávľšaho Tě, Spása Christá Bóha nášeho. Jehóže molí, spastí i prosvítiti dűšy nášja.

Právedník jáko finiks procvitět, i jáko keđr íže v Liváni umnózitsja.

Oblečěn vo Christóvo vseorűžije obrilsja jesí, Geórgije, ne íščuščím tebě: ty bo za Christá ohněm raspaľajem, i ruhájasja bohův sújetnych bezbůžnomu svírípstvu, tohdá vóinstvuju Carjú mojemú Christů, bezzakónnym vzyvál

jesí: ni zvríje, ni kolesá že, ni ina múka mené razlučiti vozmóhut kohdá ľubvé Christá mojehó. Jehóže molí, spastí i prosvítíi dúšy nášja.

Nasaždéni v domú Hóspodni, vo dvórich Bóha nášeho procvítút.

Nebréh o sosúdiach mnohoobráznych, i o razľičných múkach, i o orúžijach strášnych, vincenosče Geórgije, blahočéstija múčeniceski tečénije skončál jesí. Ťímže presvítľuju pámať tvojú cvíty písennymi vinčájem, i čestnýja tvojá oblobyzájem víroju móšči: no jáko prestólu predstojá Vladýki, Christá Bóha nášeho molíi ne prestáj, spastí i prosvítíi dúšy nášja.

Sláva: Razúmnao adamánta terpínie, brátije, duchóvno voschválím, Geórgija slávnao múčenika: jehóže za Christá razžihájema, kováchu bidý, i izostríša múki, i razľičnyja mučénija iznuriša tľilo jestestvóm tľínnoje: pobíždáše bo želánije jestestvó, smértiju ponuždája račitela, prejtí k želájemomu Christú Bóhu, i Spásu duš nášich.

I nýňi: Prazdnika.

Tropar', hl. 4. Pódvihom dóbrym podvizáľsja jesí, stratotérpče Christóv Geórgije, víry rádí, i mučíteľej obľičil jesí nečéstije: žértva bo blahoprijátna Bóhu prinéľsja jesí: imže i vinéc prijál jesí pobídy, i molítvami Svjáte tvoími vsím podajéší prehríšénij proščénije.

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Tropar' Prazdnika 2. Sláva: Pódvihom dóbrym: — I nýňi: Prazdnika ili Bohorodícen voskresen hl. 4.

1. Sidalen: Prazdnika. — Sl. I nýňi: Tojže.

2. Sidalen Hl. 1. (Podoben: Hrob Tvoj): Se vozsijá blahodáti vesná, obľistá Christóvo voskresénije vsím: i s nim sovozsijavájet nýňi Geórgija múčenika vseprázdenstvennyj i svitónósnýj deň: priidíte vsí, sviščý nosjášče božéstvenňi, svitlo prázdnujem.

Sláva: Vóinstvo jéže na zemľi voznenavíďiv, múčeniče,

na nebesích vozzelál jesí slávy: i bolízni preterpíl jesí, i núžnuju smerť: tímže dnes vsesvjatúju tvojú pámjat prázdnujem, Christú prinosjášče chvalu, preblažénne Geórgije.

I nýňi: Prazdnika, ili Bohorodičen: Máter ta: (zri str. 53).

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanie: Veličájem ta strastotérpče: (zri str. 403).

Pripiv bolharskij: Priídite mučenikolúbcy, voschválím pobidonósnaho Geórgia: Kappadókom pochvalu.

Sidalen. Hl. 3. (Podoben: Božestvennyja viry): Lubóviju horjáščeju Vladýčneju razžizájem mužemúdreňni, prélesti sokróvišča nizložil jesí, i na sudíšči Christá ispovidal jesí, pobidonósče vseblažénne Geórgije, múčeniče preslávne: Christá Bóha molí, darováti nam véliju mílost.

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Vozdílav prílišno símja božestvennych záповidej, rastočil jesí níščym vse bohátstvo blahočéstno, vmísto sích stažáv preslávne Christóvu slávu. Tímže naďjavšja, k podvihóm ideši i bolízne dólhim, múčeniče Geórgije: i óbščnik byv strásti bezstrástnaho, i voskresénija: cárstvija Tohó pričáščájasja, o nas nýňi molísja.

I nýňi: Prazdnika, ili Bohorodičen: Slóvo Ótčeje, Christá Bóha nášeho, ot tebé voplotívšahosja poznáchom Bohoródice Ďivo, jedína blahoslovénnaja: tím neprestánno Ťa vospivájušče veličájem.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Právednik jáko fíniks procvitét, i jáko kedr, íže v Liváňi, umnóžitsja.

Evanhelije ot Luki, zač. 63.

Po Psalmi 50. Stichira, hl. 6. Dnes vselénnaja vsja strastotérpca prosviščájetsja zarjámi, i Christóva cérkov cvíty ukrašájema, Geórgije, vopijét ti: uhódniče Christóv, i zastúpniče téplyj, ne prestáj molásja o rabích tvoích.

Irmosi Kanonov. Hl. 2. 1. V hlubiňi postlá: (zri str. 63).

Hl. 4. *1. Licy Israilstii nevlažnymi stopami Pont černyj i vlaž-

blahoprijátnu i prečistu: tímže byl jesí molitvennik teplejšij, búri izimája vsjá víroju pojúščyja ta, múčeniče, i pryzývajúščyja ta, Geórgije.

Símja vozdílav prílišno, vsijannoje Slóva v čistij tvojej duši, sijé umnózil jesí boľiznmí stradánija: i premúdrí položen v nebésnych žitnicach, netlínnoje obríl jesí naslaždénije: jehóže nýňi nasyščájasja, blažénne, tvoími k Bóhu molítvami víroju pojúščyja ta spasáj.

Múčeniče, strastotérpče Christóv, súščyja v napástech núždnych spasí, moľbami tvoími ot vsjákaeho obstojánija izbavľája, i othoňája dušehúbnuju ľútuju pečál': blahodátí že i milosti nam prosí, jáko da molítvami tvoími spásšesja, rádujuščesja počítájem vsi čestnýja pódvihi tvojá, Geórgije.

Sláva: Hl. 2. Da pomavájut právednaja, rečé Solomón, čelovíkom víždy: pomilujetsja bo ot Christá Bóha víďaj právaja, predhlahólaše. Udób že sijá vnušív, o mnohoterpilíve Geórgije, vladýčnim učénijem posľidoval jesí: i bezzakónnym' otdáv sebé, preterpil jesí: prélestí tréby oplevál jesí, jáko mérzki: tílo bo tvoje dal jesí za ľubóv Sozdátela vse na údy ssišči i Veliár páče ves postyďivsja ujazvľášesja, vincenósca ta zrja soveršénna. Tímže vo dvórich živýj Hóspoda tvojeho, s výšnimi sílami, molí strastotérpče Christóv, spastisja dušám nášym.

I nýňi: Prazdnika.

Po Slavoslovii: Tropar' Svjataho. Sláva: I nýňi: Prazdnika.

Na Liturgii.

Tropar' Prazdnika i Svjataho: Hl. 4. Pódvihom dóbrym: (zri str. 612).

Sláva: Kondak, hl. 4. Vozdílan ot Bóha: (zri str. 614).

I nýňi: Kondak Prazdnika.

Prokimen Prazdnika i Geórgija, hl. 7. Vozveselítsja právednik o Hóspodi, i upovájet na Nehó.

Apostol. Džánij sv. Apóstol čtenie, zač. 29. Vo dní óni, vozloží Írod cár' rúci ozlóbíti ňíkija, iže ot cérkve. Ubí že Já-

kova, bráta Joánnova, mečém. I viďiv, jáko hódí jest Judéjem, priloží játi i Petrá, bjáchu že dnije oprisnočnii. Jehóže i jem vsadí v temnicu, predáv četýrem četvericam vóinov strešči jehó, chofá po pásci izvestí jehó k lúdem. I úbo Petrá strežáchu v temnici, molítva že bi príližna, byvájema ot cérkve k Bóhu o nem. Jehdá že chofáše jehó izvestí Írod, v nošči toj bi Petr spja meždú dvimá vóinoma, svjazan želíznoma územa dvimá, strážiže že pred dvérmí strežáchu temnicy. I se Ánhel Hóspodeň predstá, i svit vozsijá v chramíni: tolknúv že v rébra Petrá, vzdviže jehó, hlahóla: „vostáni vskóri“. I spadóša jemú úža želíznaja s rukú. Rečé že Ánhel k nemú: „prepojášisja i vstupí v plesnicy tvojá:“ sotvorí že táko. I hlahóla jemú: „oblecýsja v rízu tvojú, i poslídstvuj mí.“ I izšéd v slíd jehó idáše, i ne vídáše, jáko ístina jest bývšeje ot Ánhela: mňáše že vídínije zrití. Prošédša že pérvuju strážu i vtorúju, priidósta k vratóm želíznym, vvodáščím v hrad, jáže o sebí otverzóšasja íma: i izšédše preidóša stóhnu jedínu, i ábije otstupí Ánhel ot nehó. I Petr byv v sebí, rečé: „nýni vim voístinnu, jáko poslá Boh Ánhela svojehó, i izját mja iz rukí Írodovy, i ot vsehó čájanija Íudéj Judéjskich“.

Evanhelije ot Joanna, zač. 52.

Pričasten Prazdnika, i Svjataho: V pámjat víčnuju búdet právedník, ot slúcha zla ne uboítsja. Allilúja.

Na Večerní.

Na Hospodí vozzvach: Stich. prazdn. iz Triodi 3. i sv., Savvy 3, ili po ukazaniju ustava.

Stichry Svjataho hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Vojevóda nepobídímj, stradálec chrábryj, i svítílnik vsemírnyj byl jesí, vostóki pódvih tvoích prosviščája koncý, i othoňá mrak démonskej tážkij, Sávvu velíkij, udobrénije múčeníkov, sohraždaníne svjatých bezplótnych, i molítvenniče o dušách nášich.

I v temnicach zatvorjájem, i ohném sožihájem, i mnó-

nuju hĺubinu prohnavše, vsadniki tristaty vrahi viďašče v nej pohružený, s veselijem pojachu: poim Bohu našemu, jako proslavisja.

Katavasija. Voskresénija deň: (zri str. 243).

*3. Jako neplody rodi ot jazyk Cerkov, i mnohoje vo čaďich iznemože sonmišče: čudnomu Bohu našemu vozopiim: svjat jesi Hospodi.

Kondak i Ikos Prazdnika. Taže Sidalen: Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Blahočéstija óbrazy múzeski chrábrstvuja, nečéstija préleť nizloživ múčeniče, poprál jesi vrahá šatánija, i božéstvennym želánijem prisno razharájem, mučitelej uhasil jesi bezbóžnoje svirípstvo: tímže dostójno vozmézdije muk prijál jesi vinéc, i podaješi iscilenija víroju prítekájuščym, strastotérpče Geórgije: molí Christá Bóha, sohrišénij ostavlénije darovátí prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat' tvojú.

Sláva: Zemnoje bohátstvo na zemlí razdavája vsim, múčeniče múdre, bohátstvo nebésnoje nasľidoval jesi trudý tvoími: krestóm bo čestným jáko v broňú obólksja jesi, i tím posramil jesi mučitelej šatánije: tímže molítvami prosjáščym ta podaješi božéstvennaja darovánija, iscilenij blahoďijánija, strastonósče Geórgije: molísja Christú Bóhu, prehrišénij ostavlénije darovátí prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat' tvojú.

I nýni: Prazdnika.

*4. Uslyšach Tvoje Christe voistinnu preslavnoje, jako bezsmerten syj Boh, upodobisja smertnym čelovikom, i prebyst, ježe bi: i toho radi slavľu Tvoju silu.

5. Prosviščénije vo tmi ležáščich, spasénije očájaných, Christé Spáse moj, k Tebí útrenňuju Carjú míra, prosvití mja sijánijem Tvoím: inóho bo rázvi Tebé Bóha ne znáju.

*5. Prosviščénije Tvoje Hospodi nizposli nam, ot mhly prehrišénij razriši ny Blaže, Tvoj mir darujaj.

*6. Vozopi proobrazuja: (zri str. 606).

Kondak, hl. 4. Vozďilan ot Bóha, pokazálsja jesi blahočéstija ďilatel' čestníjšij, dobroďitelej rukojátí sobráv sebí:

síjav bo v slezách, veselijem žnéši, postradáv že króvíju, Christá prijál jesí: i molítvami Svjáte tvoími vsím podajěši prehríšěnij prošćenije.

Ikos. Za mirskij život dušu Svoju položivšaho Christa Carja želanijem, vojn tščitšja umreti za Neho: revnosť že veliju božestvennuju v serdci imija, sebe samaho privede. Toho ubo i my vsi božestvennaho Georgija, jako tepla predstatelya vospoim viroju, jako slavnaho sušča Christova raba, podobjaščasja javi svojemu Vladyci, i vsjakomu moľščusja prichodašča: spišit bo prisno i molit Spasa, vsím podati sohríšěnij prošćenije.

*7. Avraamstii inohda v Vaviloňi otrocy peščnyj plameň poprašá, pišňmi vzyvajušče: otec našich Bože blahosloven jesí.

*8. Radujuščesja po osuždenii mučitel'skom otrocy, jako da ne bohom skvernym poslužat vsím, no živomu Bohu, na ohň derznuša: ot Anhela že orošajemi, pišň pojachu: džila Hospodňa Hospoda pojte, i prevoznosite vo vsja wiki.

*9. Ot zemnorodnych roždšisja, i Tvorca roždšaja, naša pochvalo Bohorodice čistaja: ta jako vladyčestvujuščuju tvarmi, veličajem.

Svitlen. (Podoben: Učenikom zraščym): Vesná nam vozsijá, svitloje Vladýčneje i božéstvennoje voskresěnije, k neběšňij Pásci ot zemlí nas presylája: s néjuže prosijavájet vse-slávnaho múčenika Geórgija pámjat svitozárnaja: júže svítlo soveršim, da božéstvennyja spodóbimsja blahodáti ot Christá Spása.

Sláva: Jáko sólnce svitonósnoje čuděsnymi zarjámí prosviščáješi vsju tvar', Geórgije strastotěrpče: tímže tvoju soveršajušče pámjat, pojěm Voskresšaho iz hróba.

I nýňi: Prazdnika.

Na Chvalitech. Hl. 2. (Podoben: Jehda ot dreva): Priidíte, vseprázdenstvennoje, svitloje, slávnoje voskresěnije vsi toržestvovávšii, páki prázdnujem svitlo toržestvo Geórgija múčenika, i vínčajem sehó vésennymi cvity, súšča nepobidíma: jáko da tohó moľbámí príimem skorběj kúpno i prehríšěnij izbavlěnije.

Vsehó priněsl jesí sebé tebí. Dávšemu, vseblažěne, žizň vsečiluju, jáko vseplódije živo i oduševlěno, i žěrtvu

himi múkami tomím i na drévi rastahájem, i zímóju oskorb-lájem, i ránami částymi neprestánno bijém, i v vodách blažennyj konec, strastotérpče, prijémľa usérdno, nepokolebím prebýl jesí.

Krasén ty byl jesí júnoša, preboháte, ot vsich vsehdá udivlájem, i otlučísja jesí ko trudóm stradánij nebojáznenno, na vsja vrahí vozdvíhl jesí pobídy velikími svjatými tvoími pódvihi. Sehó rádí vo chvalénii ľa čtim rádostno, dostočúдне.

Sláva: I nýňi: Túčami Dúcha Presvjatáho, Prečístaja, mojú mysl' orosí, jáže kápľu rózďšaja Christá neisčétno, bezmírnaja bezzakónija čelovíkov ščedrótami izmývšuju: izsuší istóčnik strastěj moích, i potóka mja spodóbi píščí živýja prísno, molítvami tvoími.

Krestobohorodičen: Áhnca i Pastyrja Ťa na drévi jáko vídí Áhnica rózďšaja rydáše, i matérski ti viščáše: Síne vozželíčne, káko na drévi kréstňim povíšen jesí, dolhoterpilíve; káko rúci i nózi Tvoí, Slóve, prihvozdíšasja ot bezzakónnych, i krov Tvojú izlijál jesí, Vladýko.

Tropar', hl. 4. Múčenik tvoj, Hóspodí, Sávvá: (zri v Obščíni.)

24-ho Junijsa (7-ho jul.).

Roždество sv. Joanna Krestiteľa.

Na velikoj Večerní.

Na Hospodí vozzvach: Hl. 4. Razrišájet Zacháriino molčá-nije roždéjsja Joánn: íbo ne podobáše otcú molčáti, prišédšu hlásu, no jákože nevírovavšu pérvije jazýk svjazá, síce jávľšusja dáti otcú svoboždénije: jemúže i blahovístisja, i rodísja hlas Slóva, i Svíta Predtéča, molá o dušách nášich. 2.

Dnes hlas Slóva hlas za nevírije deržímyj razrišájet otěč: i Cérkvi javľájet blahočádije, soúzy neplódstvija razrišája máterni: svítílnik Svíta predhrjadět, zarjá Sólнца Právdy vozviščájet prišéstvije, v sozdánije vsich, i spasénije duš nášich.

Bóžiju Slóvu choťášču ot Ďivy rodítisja, ánhel ot stárčeskich čresl proischódit, velikij v roždénnych ženámí, i prorókov prevýššij podobáše bo božéstvennych veščej preslávnym býti načálom: kromí vózrasta izčádije, i bez símene začátije. Tvorjáj čudesá vo spasénije naše, sláva Tebí.

Javisja dnes velikij Predtěča, ot neplódných ložesn Jelisavéti proizšéd, bólij vsich prorókov Prorók, i in niš, nižé vostá: jáko Predtěči svitílniku Svit poslídova presvítlyj, i hlásu Slóvo, i nevistovódcu Ženich, hotóvjaščemu Hospoděvi lúdi izrjadnyja, i predočiščájušču pri Dúsi vodóju: Zacháriino prozjabénije, i pustýni dóbroje vospítánije, pokajánija propovídnik, očiščénije sohríšénij, súščym vo ádi blahovistvujaj iz mértvých vostánije, i molá o dušách nášich.

Prorók i Predtěča iz utróby javílsja jesí, Christóv Krestíteľu Joánne, ihrája i rádujasja vo črévi máterni, zrja Carícu prišédšu k rabí, nosjášču Bezlítneho, i ot Otcá bez mátere, k tebí ot neplódnýja i stárca po obítovániju vozsjávšemu. Tohó molí pomílovati dúšy nášja.

O preslávnaho čudesé: íže slóvu Ánhela nevírovavyj hlahóľušču, jáko začnét Jelisavét, i rodít sýna, hlahóľa: káko tája rodít, zané az zamaterich, i ónyja udesá umertvíšasja: osudívyjsja molčáti za nevírije, dnes zrit raždájemo obiščánnoje, i molčánija razríšsja v veselíje vchódit: blahoslovén, vopíjáj, Hóspod Boh Isráilev, jáko posítí i sotvorí izbavlénije lúdem Svoím, podajáj mírovi véliju mílost.

Joánne prechváľne, i vselénskij apostóle, Havriílovo blahovistvovánije, i neplódnýja prozjabénije, i pustýni dóbroje vospítánije, i ískrennij drúže ženichá Christá: Tohó molí pomílovatisja dušám nášym.

Sláva: Hl. 6. Dnes Svíta svitílnik predpútije tvorít príšestvíju Bóžija Slóva, jáko zvizdá svítľaja: dnes Zacháriin jazýk ujasní, molčánije deržáv Ánhelu poveľívšu: podobáše bo síce otcú hlas ne molčánijem chraníti, proizšédšu

iz utróby neplódnjya, i vsehó míra \ izbavlénije blahovist-
vújušču, so derznovénijem mnóhim.

I nyňi: Jelisivét začát Predtěču blahodáti, Ďíva že Hóspoda slávy: cilovástisja óbi máteri, i mladénc vzyhrásja: vnútr bo rab chvaláše Vladýku. Udivívšisja že máti Predtěčeva, načát vopíti: otkúdu mňi se, da Máti Hóspoda mojehó priide ko mňi? da spasét lúdi otčájannyja, imíjaj véliju mílošf.

Vchod. — Prokimen dne.

Bytija čtenije. Hlava 17. Reče Boh Avraamu: Sara žena tvoja ne narečetsja imja jej Sara, no Sarra budet imja jej. Blahoslovľu že ju, i dam tebi ot neja čado, i blahoslovľu je, i budet vo jazyki, i carije jazyk ot neho izyduť. I pade Avraam na lici svojem, i reče v mysli svojej: ašče stolitnu roditsja syn? i Sarra devjaťdesjať lit sušči rodit? Reče že Boh Avraamu: jej, se Sarra žena tvoja rodit tebi syna, i narečeši imja jemu Isaak. I položu zavít moj k nemu v zavít vičen, Avraam že i Sarra prestarivšasja vo dnech. Vozsmijašesja že Sarra v sebi, hlahoľušči: ne u mi byst daže do nyňi, hospodin že moj star. I reče Hospodľ Boh Avraamu: čto jako vozsmijasja Sarra v sebi, hlahoľušči: ubo voistinnu li roždú: az že sostarichsja? jeda ne vozmožet ot Boha vsjak hlahol? I Hospodľ Boh positi Sarru, jakože hlahola: i začenši, rodi Avraamu syna v starosti, vo vremja, jakože hlahola jemu Hospodľ Boh. Obriza že jeho v deň osmyj, jakože zapovida jemu Hospodľ Boh. I Avraam bjaše lit sta, jehda byst jemu Isaak syn jeho. Reče že Sarra: smích mi sotvori Hospodľ Boh: iže bo ašče uslyšit, sradujetsja mňi. I reče: kto vozvístit Avraamu, jako soscami pitajet otroča Sarra, jako rodich otroča v starosti mojej. I vozraste otroča i presta soscami pitatisja. I sotvori Avraam učreždenije velije, v oňže deň otdoisja Isaak syn jeho.

Sudej čtenije. Hlava 13. Vo dni ony, byst muž ot kolína Danova, i imja jemu Manoje, i žena jeho neplody, i ne

raždaše. I javisja Anhel Hospodeň k žeňi i reče k nej: se ty neplody, i v črevi přiimeši i rodiši syna. I nyňi so chranisja, ne pij vina ni sikera, i ne jažď vsjako nečisto. Zane se ty vo črevi přiimeši, i rodiši syna: i želizo ne vzydet na hlavu jeho, jako osvjaščenno Bohu budet otroča iz čreva. I přiide žena, i reče muži svojemu, hlaholušči: jako čelovik Božij přiide ko mňi, i viđinije jeho, jako viđinije Anhela Božija svitlo zilo. I reče: se vo črevi přiimeši, i rodiši syna: i nyňi ne pij vina i sikera, i ne jažď vsjako nečisto: jako osvjaščenno Bohu budet otroča iz čreva daže do dne smerti jeho. I pomolisja Manoje Bohu i reče: ko mňi, Hospodi, čelovik Božij, jehože poslal jesi k nam, da přiidet ubo ešče k nam, i prosvitit nas, čto sotvorim otročati raždajuščemusja. Přiide že Anhel k Manoju i reče: ot vsich, jaže rekoch žeňi tvojej, da sochranitsja: ot vseho, ježe ischoďit ot vinohrada, da ne jast, i vina i sikera da ne pijet. I reče Manoje ko Anhelu Hospodňu: čto imja tvoje? da jehda přiidet hlahol tvoj, proslavim ťa. I reče jemu Anhel Hospodeň: vskuju ty voprošaješ imene mojeho? i to jest čudno. I ne priloži ktomu Anhel Hospodeň javitisja k Manoju i žeňi jeho.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 40. Tako hlaholet Hospodŕ: utišajte, utišajte ľudi moja, hlaholet Boh: svjaščennicy hlaholite v serdce Jerusalimu, umolite jeho, jako umnožisja smirenije jeho. Razrišišja bo hrich jeho, jako prijat iz ruki Hospodni suhuba sohrišenija svoja. Hlas vopijuščaho v pustyni: uhotovajte puť Hospodeň, pravy tvorite stezi Bohu našemu: vsjaka depr' napolnitsja, i vsjaka hora i cholm smiritsja: i budut vsja stropotnaja v pravo i ostraja v puti hladki: i uzrit vsjaka ploť spasenije Božije. Na horu vysoku vzydi, blahovistvujaj Sionu, vozvyšaj kripostiju hlas svoj, blahovistvujaj Jerusalimu. Voznesitesja, ne bojtjesja: az Hospodŕ Boh, az uslyšu ubohich, Boh Israilev, i ne ostavlŭ tich. No otverzu ot hor riki, i posreďi poľa istočniki. So-

tvorju pustyňu v luh, i žažduščuju zemľu vo istočniki vodnyja. Da vozveselitsja nebo svyše, i oblacy da kropľat pravdu: da vozsijajet zemľa, i da prozjabnet milosť, i pravda da vozsijajet vkupi. Hlas veselija vozvистite, i uslyšano da budet, vozvистite daže do konec zemli. Hlaholite, jako izbavi Hospoď raba Svojego Jakova: i ašče vžadžut v pustyni, istočit im vodu iz kamene. Vozveselisja neplody neraždajuščaja, rastorhni i vozopij neboľivšaja, jako mnoha čada pustyja pače, neželi imuščija muža.

Na Litii, Stichira chrama, posem Stichiry sija: Hl. 1. Iskapajte hory sládošť, i chólmi jáko áhnecy vzyhrájte: jáko rodísja ot Jelisavéti, chofáj s námi vodvorítisja, Hóspodeň Predtéča, razrišívj v roždeství ótčeje bezhlásije. Ťim i my vopijém jemú: Krestiteľu Christóv, molí spastísja dušám nášym.

Bohoznamenityj hlas, Svíta svitílnik, Hóspodeň Predtéča, Christóm sviđitelstvovannyj, pėrvyj vo prorócich, o míri molítvu tvorjáj: izrjádno stádo tvoje pomínáj, spastí nevredímo.

Propovídnik byl jesí Áhnca Bóžija i Slóva, Joánne Proróce i Predtéce: prorícáješi búduščaja, i predhlahóleši koncém: se Áhnec Bóžij, vzémľaj míra hrichí, i podajáj vsím véľiju milosť.

Sláva: Hl. 5. Prorókov predíl, i načálo Apóstolov, zemnáho ánhela, i nebésnahó čelovíka, hlas Slóva, vóina i Predtéču Christóva, ot obiščánija predvzyhrávšasja, i propovíдавša přéžde roždestvá Sólнца právdy, dnes Jelisavét raždájet, i rádujetsja: i čudítsja Zachária v stárosti, molčánije áki úzu obloženu otložív, i jáko rodíteľ hlása prorócestvujet javlénnijše: ty bo otročá, prorók Výšňaho narečėsisja, i predídeši putí hotóviti Jemú. Ťimže ánhela, proróce, apóstole, vóine, predtéce, krestiteľu, i propovídnice pokájánija, i nastávniče, jáko hlas Slóva, neprestánno molísja o nas, víroju tvorjáščich tvoju pámjaf.

I nýňi: Chram i dver jesí: (zri str. 85).

Na Stichovnych. Hl. 2. Íže ot proróka Proróka, i neplódnyja prozjabénije, v roždénnych ženámí prevýšša vsich, pustýnnaho hraždanína, Joánna slávnaho, psalmý i pínii i písňmi duchóvnymi voschválím, vopijúšče k nemú: Krestíteľu Spásov i Predtěče, jáko imija derznovenije, v čestňím tvojem roždeství, umolí Christá, darováti mir míru, i dušám nášym véliju míloš.

Blahoslovén Hóspod Boh Isráilev, jáko posítí i sotvorí izbavlénije lúdem Svoím.

Priide hlas blahodáti Slóva, Sólнца propovidník, rodívysja dnes ot neplódove bezčadnyja, ot obitovánija, Joánn predtěča: lúdi je rádujesja, priide uhotóvati puť nam spasénija: Jemúže i vzyhráv poklonísja, vo črévi súšči máterni, Áhncu vzémľuščemu hrichí míra, i podajúščemu nam véliju míloš.

I ty otročá prorók Výšňaho narečěšísja.

Íže iz čréva máterňa osvjáščsja, i proróčestva prijem ispolnénije, dnes ot neplódnyja raždájetsja, Hóspodne prišestvije propovidaja jáсно: pokájtesja, priblížísja bo cárstvo nebésnoje.

Sláva: Hl. 8. Isáii nýňi proróka hlas, dnes v bóľšaho ot prorók roždénii Joánna ispolnisja: se bo, rečé, posľú ánhela mojehó pred licém Tvoím, íže uhotóvit puť Tvoj pred Tobóju. Sej úbo nebésnaho Carjá vóin predtěk, jáko voistinnu právy tvorjáše stezí Bóhu nášemu, čelovik úbo jestestvóm, ánhel že žitijém syj: čistotú bo koněčno i cilomúdrije cilováv, imjáše úbo po jestestvú, bižá že jáže črez jestestvó, páče jestestvá podvizávsja. Tomú vsi vírnii dobroditelmi podobjáščesja, molíti o nas mólimsja, vo jěže spastí dúšy nášja.

I nýňi: Vížď Jelisivét, k Ďivi Marií hlahóľušču: čto prišlá jesí ko mňi, Máti Hóspoda mojehó? Tý Carjá nósiši, i az vóina: ty Zakonodávca, i az zakonopoložiteľa: tý Slóva, i az hlás propovidajušč cárstvo nebésnoje.

Tropar', hl. 4. Proróče i Predtče prišestvija Christóva, dostójno voschvalíti ťa nedoumijem mý, ľubóviju čtúščii ťa: neplódstvo bo róždšija, i ótčeje bezhlásije razrišisja, slávny m i čestným tvoím roždestvóm, i voploščénije Sýna Bóžija mírovi propovídujetsja. 2.

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Proróče i Predtče: 2.

Sláva: I nýňi: Ježe ot víka: (zri str. 77).

1. Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Nýňi prozjabé nam Zacháriin plód, i veselít razúmno mýsli vírných, pustýnnoje ukrašénije, i prorókov stepěň: ťímže Christóv javisja Predtča i svíditeľ nelóžen prišestvija Jehó. Duchóvnymi úbo písňmi sohlásno Krestiteľu vozopijém: proróče i propovídníče ístiny, molí spastísja nam. 2.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen: Udivisja Jósif jéze páče: (zri 78)

2. Sidalen. Hl. 8. (Podob.: Premudrosti): Christóva prišestvija načátok, preslávno rodísja jesí jáko voístinnu, Joánne vsechválne, prorókov hlavízna, i jáko hlas Slóva syj, vzyvál jesí: pokájtesja, priblížisja cárstvo nebésnoje. Ťímže uhotóvavyj puť Hóspodeň, blahodáti Predtča javísja jesí koncém, Krestiteľú i Apóstole: molí Christá Bóha, prehríšénij ostavlénije darováti prázdnujúščym ľubóviju svjatúju pámať tvojú. 2.

Sláva: I nýňi: Presvjatája Ďivo, Máti Christóva, duší mojejá strásti ľútyja izcilí, moľúsja: i proščénije dárui moím prehríšénijam, ichže bezúmňi soďijach, dúšu i ťilo oskvernív okajánnij, uvý mňi, čo sotvorjú v čas on, vnehdá Ánheli dúšu mojú razlučát ot strástnah o mojhó ťilesé? Tohdá pomóšćnica mí búdi i predstátelnica teplíjšaja: Ťa bo ímam naděžu, rab tvoj.

Chvalíte ímja Hospódne:

Veličanje: Veličájem ťa Predtče Spásov Joánne, i čtém jéze ot neplódove, preslávnoje roždestvó tvojë.

Stichi: Blahoslovén Hóspod Boh Isráilev, jáko posítí i sotvorí izbavlénije lúdem Svoím. — I vzdvíže roh spasénija nam v dómu Davída ótroka Svojegó.

Támo vozvrašću roh Davidóvi, uhotóvach svitílnik pomazánnomu mojemu. — I ty otročá, prorók Výšňaho narečésisja.

Predídeši bo pred licém Hospódnim, uhotóvati putí Jehó. — Napráviti nóhi nášja na puť míra.

Klátsja Hóspod Davídu ístinoju, i ne otveržétsja jejá. — I támo puť, ímže jávľu jemú spasénije mojé.

Sláva: I nýňi: Allilúja.

Pripiv bolharskij: Priidíte vsí, sohlásno voschválím Joánna Krestiteľa, i drúha Christóva.

Sidalen. Hl. 8. (Podob.: Povelínnoje): Da rádujetsja otéc, máti vozveselisja, jáko Proróka na zemlí rodilá jesí dnes, bohozvánnaho Predtécu ot obiščánija. Neplódy mladénca pitájet Krestiteľa, i rádujetsja Zachárijá roždénnomu, hlahóľa: razrišísja jazýk moj tvoím prišéstvijem na zémľu, svitilniče velikaho Svíta: voístinnu čúdo preslávno. 2.

Sláva: I nýňi: Blahodarím ťa Prisnoďivo Bohoródice, i veličájem, Čístaja, i poklaňájemsja, vospivájušče roždestvo Tvojé, Blahodátnaja, vopijúšče neprestánno: spasí nas Ďivo vsemílostivaja, jáko blahája, i démonov ischítí slovopoloženija strášňaho v čas ispytánija, da ne posramímsja rabí Tvoí.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. I ty otročá, prorók Výšňaho narečésisja.

Evanhelije ot Luki zač. 3.

Po 50. Psalmi: Sláva: Molítv rádi Predtéci Tvojegó, Mílostive, očisti množestvo sohríšénij nášich.

I nýňi: Molítv rádi Prečístyja:

Stichira, hl. 2. Íže iz čréva: (zri str. 623).

Irmosi Kanonov. Hl. 4. 1. Trístáty krípkija, roždéjsja ot Ďivy, bezstrástija vo hlubiňi duší tričástnoje potopí, moľúsja, da Tebí, jáko v timpáňi, vo umerščvlénii tělesé pobídnoje vospojú pínije.

Hl. 4. *1. Nastavľšemu drevle Israifa, bižaščaho ot raboty Faronovy, i v pustyni pitavšemu, poim Izbavitelu Bohu našemu, jako proslavisja.

Katavasija: Otvérzu ustá mojá: (zri str. 371).

3. Ne múdrostiju i síloju i bohátstvom chválimsja, no Tobóju, Ótčeju ipostásnoju múdrostiju, Christé: ňisť bo svjat páče Tebé, Čelovikolúbče.

*3. Utverzdajaj hrom i sozidajaj duch, utverdi mene Hospodi, da Ťa poju istinno, i tvorju voľu Tvoju: jako ňisť svjat, jako Ty Bože naš.

Sidalen, hl. 8. (Podoben: Poveľinnoje): Zacháriin hlas svítlo razriší, Slovesé hlas róždsja, Predtčea: i zakóna neplódije vsim pokazá zovýj: pokájtesja súščii na zemlí: se bo priide i javisja Isús, vsja choťá izbáviti ot pérvyja klátvy, prosviščája kreščénijem: voístinnu čúdo preslávno.

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Udivisja): Jákože sólnce svítlo, iz čréva Jelisavéti vozsjá nam Zacháriin syn, i ótčeje razriší bezhlásije: i vsím ľudem k derznovénii mnózi vopijét: isprávide puť Hóspodeň, ibo Toj svobodít i spasét k Nemú pritekájusčyja. Jehóže propovídal jesí Joánne, molí spasťisja dušám nášym.

I nýňi: Obnovila jesí, Čístaja, božéstvennym roždestvóm Tvoím, istľivšeje vo strastéch zemnoródných mértvennoje suščestvó: i vzdvihla jesí vsja ot smérťi k životú netľinija: tímže ťa po dóľhu blažím vsi, Ďivo preproslávlennaja, jákože proreklá jesí.

4. Sidáj vo slávi: (zri str. 372).

*4. Uslyšach slavnoje smotrenije Tvoje, Christe Bože, jako rodilsja jesí ot Ďivy, da ot lesti izbaviši zovuščyja: slava síľi Tvojej Hospodi.

5. Nýňi vostánu, proróčeski rečé Boh, nýňi proslávlusja, nýňi voznesúsja, pádšaho prijém ot Ďivy, i ko svítu úmnomu voznosjáj mojehó Božestvá.

*5. Vozsjaj mi Hospodi svit povelinij Tvoich, jako k Tebi duch moj utreňujet, i vopijet Ti: Ty bo jesí Boh naš, i k Tebi pribichoch, Carju mira.

6. Priidóch vo hlubiný morskija, i potopíla mja jest

búrja mnóhich hrichóv: no jáko Boh iz hlubíný vozvedí živót moj, Mnohomilostive.

*6. Burja mja pomyšlenij postihši, vo hlubinu nizvlačit mja bezmirnych hrichov: no Ty Upraviteľu blahij, predvariv upravi, jako Pro-roka, i spasi mja.

Kondak, hl. 3. Préžde neplódy, dnes Christóva Predtěču raždájet, i toj jest ispolnénije vsjákaho proróčestva: Jehóže bo Prorócy propovídaša, na Seho vo Jordáni rúku položiv, javísja Bóžija Slóva Prorók, propovidnik, vkúpi i Predtěča.

Ikos: Voschvalim nyňi Hospodňa Predtěču, jehože svjaščenniku Jelisavet rodi, iz ložesn neplodnyja, no ne bez simene: Christos bo jedin vmistilišče projde neprochodimo bez simene: Joanna neplody rodi, bez muža že seho ne rodi: Isusa že osinenijem Otca i Ducha Božija, Ďiva rodi čistaja: no bezsimennomu javísja ot neplodnyja Pro-rok i propovidnik, vkupi i Predtěča.

7. Júnoši trí v Vavilóni, velínije mučitelevu na bújstvo prelóžše, posreďi plámene vopijáchu: blahoslovén jesí Hóspodi Bóže otéc nášich.

*7. V pešči Avraamstii: (zri str. 80).

8. Izbávitěľu vsich vsesíľne, posreďi plámene blahočestvovavšyja snizšed orosil jesí, i naučil jesí píti: vsja díla blahoslovíte, pójte Hóspoda.

*8 Vsjačeskaja Vladyko Tvojeju premudrostiju sostavil jesí, zemli že paki utverdíl jesí, jakože visi, dno, osnovanijem vodruzivyj na vodach bezmirnych: tímže vsí vopijem vospivajušče: blahoslovíte díla Hospodňa neprestanno Hospoda.

Pripiv. Veličáj dušé mojá čestnóje roždestvó Christóva Krestiteľa i Predtěči.

9. Sokrovénnoje Bóžije neizrečénnoje v tebi soveršájetsja jávstvennoje táinstvo, Ďivo prečistaja: íbo Boh iz Tebé voplotísja za milosérdije: tím ta jako Bohoródicu veličájem.

Druhij Pripiv. Veličáj dušé mojá pokájánija propovidnika, Joána Predtěču.

*9. Jako sotvori mñi veličija Silnyj, i svjato imja Jeho i milost Jeho v rod i rod bojaščymsja Jeho.

Svitilen. (Podoben: Ženy uslyšite): Predtéčevo dnes radostotvórnoje roždénije sítovanije rišit ótča bezhlásija, i róždšija neplódstvo: vozviščájet že nastojáščuju rádosť i veselije. Ťimže i vsja tvar' svítlo tóje prázdnujet. 2.

Sláva: I nýñi: Prorócy propovídaša, Apóstoli naučíša, i múčenicicy bohomúdrenno tvojehó Sýna, Bohoródice, jáсно ispovídaša Bóha vsich, Prečístaja. S nimiže ta veličájem, tobóju izbávľšesja drévňaho osuždénija.

Na Chvalitech: Hl. 8. (Podoben: O preslávnahe čudese): O preslávnahe čudesé: iz prestarílyja mátere, Bóžija Slóva provozvístnik, Joánn, dnes proizýti tščítsja: svjazannyj jazýk jasníšje roždestvóm hlahólati javlájet. O neizhlahólannahe Tvojehó smotrénija, Vladýko: imže Christé spasí dúšy nášja, jáko jedín miloserd.

O preslávnahe čudesé: v roždénnych ženámí, Prorók že prevýššij, máternaha neplódstva razrišájet osuždénije, iže dúchom i síloju prišéd Iliinóju, puť Hóspodeň isprávití. O neizhlahólannahe Tvojehó blahoutróbija, Vladýko: imže Christé spasí dúšy nášja, jáko jedín milosérd.

O preslávnahe čudesé: propovídavyj Christóvo k čelovíkom istoščánije, prevýšje pokazújet vsich Tohó hlásom, i róždšija razrišájet neplódiže síloju božéstvennoju, i Zacháriin jazýk. O velíkich Tvoích čudés, Vladýko: imiže Christé spasí čtúšcyja Tvojehó velikáho Predtéču.

O preslávnahe čudesé: v roždénnych ženámí Prorók i Predtéča prevýšje javlájetsja: prorókov že prevýššij, i prišéstvija Christóva predvozvístnik, predvzyhrávyj vo utróbi máterní. O ziló velíkich Tvoích darovánij, Čelovikoľúbče: imiže Christé spasí dúšy nášja, jáko vsesilen.

Sláva: Hl. 6. Zvizdá zvizd, Predtéča ot neplódnija utróby na zemlí raždájetsja dnes, Joánn bohovoždeľinnyj: i Christóvu javlájet zarjú, vostók svýšje, v právoje vírnych prechoždénije.

I nýňi: Bohoródice, Ty jesi lozá istinnaja, vozrastívšaja nam Plod životá: Tebí mólimsja: molísja Vladýčice so svjatými Apóstoly, pomílovati dúšy nášja.

Na Liturgii.

Tropar', hl. 4. Proróče i Predtěče: (zri str. 624).

Sláva: Kondak, hl. 3. Prězde neplódy: (zri str. 627).

I nýňi: Kondak Chrama Bohorodicy ili: Zastupnice:

Prokimen, hl. 7. Vozveselítsja právednik o Hóspodi, i upovájet na Nehó.

Apostol k Rimľanom, zač. 112. (str. 154).

Evanhelije ot Luki, zač. 1.

Vmisto Dostojno: Veličanie i Irmos (zri str. 627).

Pričasten: V pámjať vičnuju búdet právednik, ot slúcha zla ne uboítsja. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Stichir 6: Predteči 3. (zri str. 618—619.) i Svjatija 3.

Hl. 4. (Pod.: Dal jesi znamenije): Stradánije preterpíla jesi, tvoím borénijem suhúbo, Fevrónije vsechváľnaja, póty vozderžánija, mučénija krov smisívši: tímže i vinéc suhúb, Blahodíteľ tebí darová, k Nemúže i vozslá jesi ispeščréna svítlo, jáko điva vseneporóčnaja, i jáko múčenica nepobidímaja.

Dobrótoju tílesé, krasotý božéstvennyja duší tvojejá stekóšasja, jáko krin prosijála jesi, vo obítelech prepodóbných ubílena, i króvnymi tóki obahréna, nevísto vseneporóčnaja: tímže ta i nebésnyj krásnyj priját Nevístnik, i čertóh nerazorímj, jáko dívu i múčenicu.

Ókrest tebé príide, Fevrónije vsechváľnaja, izbavľájaj Ánhel, ot mladénstva bo Hóspoda bojáščísja javísja, i vozložená jáko vozložénije čestnó, sobľudéno Vsederžiteľu: tímže poprála jesi Selínovo bezúmije, i usérdno vosteklá jesi ko Christú ženichú tvojemú.

Sláva: I nýňi: **Vižď Jelisavét:** (str. 623).

Na Stichovnych: Stichiri Oktoicha.

Sláva: I nýňi: **Jelisavét začát:** (str. 620).

Po Nýňi otpuščáješi: Tropar': Predtéči, (str. 624) Sláva: prep. mučenici iz Obščiny.

29-ho junija (12-ho julija).

Sv. verch. apost. Petra i Pavla.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 2. (Samopodóben): Kíimi pochvál'nymi víncý, uvjazém Petrá i Pávla, razdílenyja filesý, sovo-kúpľenyja dúchom, bohopropovidnikov pervostojáteli, óvaho úbo jáko Apóstolov prednačálnika, óvaho že jáko páče íních trudívšasja: sich bo voístinnu dostójno bezsmétnyja slávy víncý víncájet Christós Boh naš, imíjaj véliju mílost. 3.

Kíimi písnennymi dobrótami vospojém Petrá i Pávla? bohorazúmija krylí, preletívšyja koncý, i k nebesi voznés-šyjasja, rúci Evanhélija blahodáti, nózi ístinnaho propoví-danija, ríki premúdrosti, kréstnyja róhi: ímiže démonov króv Christós nizloží, imíjaj véliju mílost. 3.

Kíimi duchóvnymi písními pochválím Petrá i Pávla? bezbóžija zaklávšyja nezatykájemaja ustá, strášnyja Dúcha mečí, Ríma svítľaja udobreníja, vsejá vselénnyja pitáteli, nóvaho zavíta bohopísannyja skrizžáli míslennyja: jáže v Síoňi Christós vozhlasi, imíjaj véliju mílost. 2.

Sláva: Hl. 4. Trikrátnym voprošénijem, jáže Pétre lúbiši li mja, trikrátnoje otverženije Christós isprávil jest. Tímže i k Tajnovídcu Símon: Hóspodi, vsja vísi i vsja znáješi, Ty vísi, jáko lubľú Ťa. Tímže k nemú Spas: pasí óvcy mojá, pasí izbránnyja mojá, pasí áhncy mojá, jáže mojéju króvíju snabďích vo spasénije. Tohó molí, bohoblažénne Apóstole, darováti nám véliju mílost.

I nýňi: Íže Tebé rádi: (zri str. 76).

Vchod. — Prokimen dne.

Sobórnaho posláníja Petróva čténije. Hlava 1. Brátije, blahoslo-vén Boh i Otéc Hóspoda nášeho Isúsa Christá, íže po

mnózij svojěj mílosti porožděj nas vo upovánije živo, v oskresénijem Isús Christóvym ot mértvych; v naslídije ne-
tlnno i neskvérno, i neuvjadájemo, sobludénno na nebesích
vás rádi. Íže siluju Božijēju sobludění víroju, vo spasénije
hotóvoje javítisja vo vrémja poslídneje; o němže rádujtesja,
málo nýňi, ášče lípo jest, priskórbni bývši v različnych
napástech. Da iskušénije vášeja víry, mnohočestníjeje
zláta hібnušča, ohném že iskušéna, obrjáščetsja v pochvalú
i čest i slávu, vo otkrovénii Isús Christóvi: Jehóže ne ví-
divše lúbite, i na Nehóže nýňi ne zrjášče, vírujušče že,
rádujtesja rádstiju neizhlahólannoju i proslávlennoju. Pri-
jémlušče končínu víri vášej, spasénije dušám.

Sobórnaho poslánija Petróva čténije. Hlava 1. Vozlúblennii,
prepojásavše črésla pomyslénija vášeho, trezvjáščesja so-
veršénii upovájte na prinosímuju vam blahodáf, otkrové-
nijem Isus Christóvym. Jáko čáda poslušanija ne preobra-
zújuščesja pėrvymi nevidínija vášeho pochoťinii: no po
zvávšemu vy svjatómu, i sámi svjáti vo vsem žitii búдите.
Zané písano jest: svjáti búдите, jáko az svjat jesm. I ášče
Otcá nazyyájete nelicemírno sudášča komúždo po dílu, so
stráchom žitijá vášeho vrémja žitelstvujte. Vídašče jáko ne
istlínnyim srebróm, ilí zlátom izbávistesja ot sújetnaho vá-
šeho žitijá ótcy predánnaho, no čestnoju króvíju, jáko
Áhnca neporóčna, i pečista Christá.

Sobórnaho poslánija Petróva čténije. Hlava 2. Vozlúblennii,
mólu jáko prišélcý i stránniki, ohrebátisja ot plotských po-
chotěj, jáže vojújut na dúšu: žitijé váše imúšče dobró vo
jazýcích: da o němže klevěšcut vas, áki zlodíjev, ot dób-
rych díl vídivše, proslávlat Bóha v deň posiščénija. Povi-
nítesja úbo vsjákomu čelovíču sozdániju, Hóspoda rádi:
ášče carjú, jáko preovládájušču: ášče lí knázém, jáko ot
nehó poslannym vo omščénije úbo zlodíjem, v pochvalú
že blahotvórcem. Jáko táko jest vóla Bóžija blahotvorjáščym
obuzdovátí bezúmnych čelovik nevížestvo; jáko svobódni, a

chraníti dóbroje tvoje ispovidanije, dáže do koněčnaho izdychánija, Pávle Apóstole i Učíteľu cerkvěj.

Nebesá povídajut slávu Bóžiju, tvorénije že rukú Jehó vozviščájet tverď.

Svitílniki velíkija cěrkve, Petrá i Pávla voschválím: páče bo sólнца vozsíjáša na tvěrdi víry, i jazýki zarjámi propovidanija ot nevidínija vozvedóša: ov úbo na krestí prihvóždsja, k nebesí šěstvije tvorjá, idíže cárstvija kľučí ot Christá priját: ov že mečem usičen býv, ko Spásu otšéd, po dostojániju ublašájutsja: i óba Isráíľu vozviščájut jáko na samahó Hóspoda neprávedno rúci prostěrsa. Ťímže molítvami ich, Christé Bóže naš, na ny šatájuščyjasja nizloží, i pravoslávnych víru utverdí, jáko čelovikolúbec.

Sláva: Hl. 6. Prázdnik rádosten vozsíjá koncém dnes, vsečestnája pámjať premúdrych Apóstol i verchóvnych, Petrá i Pávla: ťímže i Rím srádujetsja, likovstvúja v písnech i píniih. Prázdnujem i my brátije, vsečestnýj sej deň soveršívše: rádujsja Pétre Apóstole, iskrennij družě tvojehó Učíteľa, Christá Bóha nášeho: rádujsja Pávle vseľuběžnijšij, propovidniče víry, i učíteľu vseľénnyja: jáko imíja derznovénije, supružě svjatoizbránnij, Christá Bóha nášeho molíte, spastísja dušám nášym.

I nýňi: Tvoréc i Izbáviteľ: (zri str. 94).

Tropar', hl. 4. Apóstolov pervoprestólnicy, i vseľénnyja učíteľije, Vladýku vsich molíte: mir vseľénnij darovátí, i dušám nášym velíju mílošť.

Na Utreni.

Na Boh Hospod. Apóstolov pervoprestólnicy: 2.

Sláva: I nýňi: Jéže ot víka: (zri str. 77).

1. Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Hlubínú lovlénija ostávľ, s nebesé prijém ot Otcá božěstvennoje otkrovénije Slóva voploščénija, i so derznovénijem vírno vopijál jesí Zizdíťeľu tvojemu: Bóžija Ťa vim Sýna jedinosúščna. Ťímže

po dostojániju voistinnu pokazálsja jesí kámeň víry, i kľučár' blahodáti, Pétre Apóstole: molí Christá Bóha, hrichóv ostavlénije darováti prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjať tvojú.

Sláva: Hl. 1. Cerkóvnaho kámeňa, vsechváľnaho Petrá, i pobórnika Pávla, mirskúju mréžu, dostójno voschválím vírnii, jáko imúšča kľučí nebésnyja: ot nich bo prosvítisja vselénnaja víroju Trójčeskuju. Sláva Proslávľšemu vas, sláva Ukríplšemu vy, sláva Darovávšemu vas rádi žizň víčnuju.

I nýňi: Rúci Tvoí božéstvennii, ímiže Sozdátela poneslá jesí, Ďivo presvjatája, voplóščšahosja blahostýneju, prostérši: umolí Jehó, izbáviti nas ot iskušénij, i strastěj i bid, chváľaščich ta ľubóviju, i vopijúščich: sláva Vsélšemusja v ta, sláva Prošédšemu iz tebé, sláva Izbávľšemu nas roždestvóm tvoím.

2. Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): S nebesé zváni je ot Christá priím, javilsja jesí propovídnik Svíta, vsich blahodáti ozaríl jesí učěňmi: zakóna bo služénije písannaho izstruháv, vírnym oblistál jesí rázum Dúcha: tímže i v trétije nébo dostójňi vzjátsja prevýsprenno, i v raj dostíhl jesí, Pávle Apóstole, molí Christá Bóha, sohrišénij ostavlénije darováti prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjať tvojú.

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Javilsja jesí): Svitolúčnymi sijánii, jákože zvízdy, zemnýja koncý prosviščájete, učěňii svjatýja propovídi, nebésnii taínnicy, Hóspodni Apóstoli.

I nýňi: Téploje zastuplénije súščym v bidách, i pomóščnicu nášu, i k Bóhu preminénije, jéjuže tli izbávichomsja, Bohoródicu, vírnii ublažájem.

Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličani je: Veličájem vas, svjatíi Apóstoli Christóvy Pétre i Pávle, ves mir učěňmi svoími prosvítívšich, i vsja koncý k Christú privédšich.

Stichi: Nebesá povídajut slávu Bóžiju, tvorénije že rukú Jehó vozviščájet tverd'. — Ustávaša ich knázi po vsej zemli.

ne jáko prikrovénije imúšče zlóby svobódu, no jáko rabí Bóžii. Vsích počítájte, brátstvo vozľubíte, Bóha bójtesja, carjá čtíte. Rabí povinújtesja vo vsjákom strási vladýkam, ne tókmo blahím i krótkým, no i stroptívým. Sé bo jest uhódno pred Bóhom, ášče sóvisti rádi Bóžija terpít kto skórbí, straždá bez právdy. Kája bo pochvalá? ášče sohrišajúšče múčimi terpité: no ášče dobró tvorjášče, i stráždúšče terpité? sijé uhódno pred Bóhom, na sijé bo i zváni býste. Zané i Christós postradá po nás, nám ostávľ óbraz, da posľidujem stopám Jehó. Íže hrichá ne sotvorí, ni obrítesja lést vo ustích Jehó. Íže ukorjájem, protivu ne ukorjáše: straždá, ne preščáše: predajáše že suďáščemu právedno. Íže hrichí nášja sam voznesé na tíľi Svojém na drévo: da ot hrich izbývše, právdouju požívém.

Na Litii, hl. 2. Hradíte sobóri dnes vírných, blahochválnoje i krásnoje sobránije: blahodáti izbránnyja chitrecý, Petrá i Pávla, podobnymi chvalámi vinčájem, jako nezavístno vsím slóvo vsíjavše: s sími i blahodát Dúcha obohátiša, i ístinnaho vinohráda súšče lózije, hrozď zril nam vozďílaša, veselášč serdcá náša. K nímže otkrovénnym licém i čistoju sóvistiju vozopijém, hlahóľušče: rádujtesja, razoríteli bezslovésnych, i služíteli je slovésnych: rádujtesja vsich Tvorcá i Stroíteľa izbránija krásnaja: rádujtesja, chodátaí blahích, i othoníteli je léstnych, íchže da umólim, molítisja prísno k Zíždítelu i Učítelu, mir kripkostojátelen míru darováti, i dušám nášym véliju milošť.

Učeníkí Christóvy, i osnovánija cérkve, ístinnyja stolpý i sfíny, i trubý božéstvennyja Christóvých učeníj i stradánij, verchóvnnyja Petrá i Pávla, jáko vsehó míra predstátieli, voschválím: síi bo obtékše šírotú vsejá zemlí, jákože rálom vsíjavše víru, i vsím bohorazúmije vsadiša, Trójčeskoje javľajúšče slóvo. O Pétre, kámeňu i osnovánije, i Pávle, sosúde izbránnyj: íže i soprjažénii volý Christóvy, vsja privlekóša k bohorazúmiju, jazýki, hrády že i óstrovy,

Jevréi že páki ko Christú vozvedóša: i mólat spastísja dušám nášym.

Pétre, verchóvne slávnych Apóstol, kámeňu víry, i Pávle čúdne, svjatých cerkvěj vítia i svitilniče: božéstvennomu prestólu predstojášče, o nas Christú molítejsja.

Pávle ustá Hospódňa, osnovánije učénij, inohdá úbo honíteľ Isúsa Spása, nýňi že i pervoprestólnik Apóstolov byv, blažénne: tímže neizhlahólanaja vídíl jesí múdre, dáže do trétijaho nebesé vozséd, i vzyvál jesí: priidíte so mnóju, i blahích ne lišímsja.

Hl. 3. Výšňaho Jerusalíma hráždane, kámeň víry, vítia cérkve Christóvy, Trójčeskaja dvóica, míra lovcý, ostávľše dnes jáže na zemlí, otidóša stradánijem k Bóhu, i móľatsja Jemú so derznovénijem, spastísja dušám nášym.

Sláva: Hl. 5. Premúdrost Bóžija, soprisnosúščnoje Slóvo Ótčeje, jákože v Evanhélijach predrečé: mnohoplódnyja lózy vy jesté, vsechváľnii Apóstoli, íže hrózd zril i krasén vo vítvích vášich nosjáščii, jehóže vírnii jadúšče, uslaždámjem vkus k veseliju. Pétre, kámeňu víry, i Pávle, pochvaló vselénnyja: utverdíte stádo, jéže sfažáste učénmi vášimi.

I nýňi: Blažím ťa: (zri str. 428).

Na Stichovnych. Hl. 1. Jáže po vsja hrády úzy i skórbí tvojá kto skážet, slávne Apóstole Pávle? trudý, bolízni i bďínija, jáže vo álčbi i zázďi zlostrástija, jáže v zimí i nahofí, kóšnicu i žezlobijénija, kamenometánija i obchoždénija hlubiný istoplénija? pozór byst Ánhelov i čelovíkov. Vsja úbo preterpíl jesí, o ukriplájuščem ťa Christí, da mir priobrjáščeši, o Christí Isúsi Hóspodi tvojém. Tímže mólim ťa, tvorjáščii pámjat tvojú vírno, neprestánno molí, spastísja dusám nášym.

Vo vsju zémľu izýde viščánije ich, i v koncý vselénnyja hlahóly ich.

Jáže po vsjá hrády vjazánija i skórbí tvojá kto ispovisť, slávne Apóstole? ilí kto predstavít pódvihi i trudý tvojá, ímíže trudílsja jesí vo Evanhélii Christóvi, da vsja priobrjáščeši, i Christú privedeši cérkov? No sijú prosí so-

Osvitiša mólnija Tvojá vselénnuju. — Vo vsju zémľu izýde viščánije ich, i v koncý vselénnyja hlahóly ich.

Boh sta v sónmí bohóv, posredi že bóhi razsúdit. — Toj dasť silu i deržávu ľúdem Svoím, blahoslovénnyj Boh.

Sláva: I nýni: Allilúja. 3.

Pripiv bolharskij: Výšňaho Jerusalíma hraždány voschválím, Petrá i Pávla: Učeníkí Christóvy.

Sidalen. Hl. 8. (Podob.: Premudrosti): Verchóvnnyja jávľšyjasja ot učeník, velíkija svitílníkí i svítlyja, Petrá da voschválím i premúdraho Pávla: ohném bo Božéstvennahó prosijávšyja Dúcha, mhu prélesti popalíša vsju: tímže i výšňaho cárstvija orúžnicy dostójní pokazášasja, blahodáti soprestólnicy. Sehó rádí vopijém: Apóstoli Christá Bóha, prehríšénij ostavlénije isprosíte prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjaf vášu.

Sláva: I nýni: Jáko vseneporóčnaja Nevísto Tvorcá, jáko neiskusomúžnaja Máti Izbáviteľa, prijátelišče jáko súšči Utišiteľa, Prepítaja: bezzakóniju mja súšča skvérnoje obítelišče, i bisóm ihrálišče v rázumi bývša, potščísja ot tich zlodějstva mja izbáviti, i svitloje žilíšče dobrodítelej soverši, svitonósnaja Netlínnaja: otžení óblak strastěj, i výšňaho pričástija spodóbi i svíta nevečérňaho, molítvami Tvoími.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Vo vsju zémľu izýde viščánije ich, i v koncý vselénnyja hlahóly ich.

Evanhelije ot Joanna, zač. 67.

Po Psalmi 50. Stichira, 6. hl. Blahočéstija ístinnyja propovídníkí, i cérkve presvítlyja zvízdy, písňmi pochváľnymi počtím: Petrá kámeňa víry, i Pávla ístinnahó učiteľa, i táinika Christóva: síi bo ístinnoje slóvo vsijavše v serdcá vírnych, vsim plodonósjie dárujušča, i mólat Christá Bóha, spastísja dušám nášym.

Irmosi Kanonov. Hl. 4. 1. Ňisť Tebí podobén preprosláv-

lennyj Hóspodi: rukóju bo krípkoju izbávil jesí lúdi, jáže stažál jesí, Čelovikoľúbče.

Hl. 8. *1. Posičenyj nesikomaho presiče, i viďi solnce zemľu, juže ne viďi: lutaho vraha voda potopi, i neprochodimoje projde Israil: pišň že vospivašesja: Hospodevi poim, slavno bo proslavisja.

Katavasija: Otvérzu ustá mojáj: (zri str. 371).

3. Ne múdrostiju: (zri str. 626).

*3. Ty jesi utverždenije: (zri str. 425).

Ipakoj, hl. 8. Kája temníca ne imí tebé júznika? kája že Cérkov ne ímať ta vitiju? Damásk velikomúdrstvujet o tebí, Pávle, viďi bo ta zapjáta svítom: Rim tvojú krov prijémj, i toj chválitsja: no i Tars mnóžaje rádujetsja, i lúbit počítája tvoí pelený. Pétre, kámeňu, víry Pávle, pochvaló vselénnyja, ot Ríma sošédšesja, utverdíte nas.

4. Sej Boh naš, ot Dívy voplóšcsja, i jestestvó oboživ: Jehóže vospivájušče vopijém: sláva síli Tvojej Hóspodi.

*4. Vsil jesi na koni: (zri str. 426).

5. Stažavyj ny izbránnyja lúdi króvíju Tvojeju, Hóspodi, Tvoj mir dažd nam, vo jedinomyšli sochraňája stádo Tvoje.

*5. Prosviti nas povelínii: (zri: v Obščiňi Bohorodici).

6. V kítí, Christé, tridnévnovav Jóna, propisá Ťa bezsmértnaho, jáko mértva vóleju, v sérdci zemňim tridnévnovavša.

*6. Molitvu prolíju: (zri v Obščiňi Bohorodici).

Kondak, hl. 2. Tvérdyja i bohoviščánnyja propovídateli, verch Apóstolov Tvoích, Hóspodi, prijál jesí v naslaždénije blahích Tvoích i pokoj: bolízni bo óňich i smert prijál jesí páče vsjákaho vseplódija, jedíne svídyj serdčnaja.

Ikos. Ujasni moj jazyk, Spase moj, razšíriv moja usta i ispolniv ja: umili serdce moje, da jáže hlahoľu, posľiduju, i jáže ubo uču, so-tvorju pervije: vsjak bo tvorja i uča, reče, sej velik jest: ašče bo hlahoľu i-ne tvorju, jako miď zveňaščaja vmiňusja: tímže rešči mi podobnaja i tvoriti poleznaja daruj, jedíne svídyj serdčnaja.

7. V načáli beznačálnoje Slóvo, so Otcém i Dúchom, Syn jedinoródnj, blahoslovén jesí i prevoznosímj, Bóže otéc nášich.

*7. Na poli Deiri inohda mučitel pešč postavi na mučenije bohosnych: v nejže tri otroki pisnoslovjachu, jedinaho Boha troično vospivachu hlahofušče: otec Bože, blahosloven jesi.

8. Vsjačeskaja nosjáj nepristúpnoju Tvojěju síloju, Christé, prepodobnyja Tvojá ótroki v plámeni orosil jesi, zovúščyja: blahoslovíte vsja dílá Hóspodňa Hóspoda.

*8. Na hori svjatij: (zri str. 426).

Pripiv: Veličáj dušé mojá tvérdyj kámeň, Petrá, i sóúd izbránnij, Pávla, Christóvyja cěrkve.

9. Ťa preslávnuju nevístu, i vsesvjatúju Bohoródicu, Žizdítela róždšuju nevidimych že i vsich vidimych, písňmi veličajem.

Druhij Pripiv: Veličáj dušé mojá čestnúju dvóicu verchóvnych Apóstol.

*9. Ustavy přešla jesi: (zri str. 427).

Svitilen. (Podoben: Ženy uslyšíte): Apóstolov vsi verch vospojém, Petrá i Pávla, božěstvennyja vselěnnaja svitílníki, propovídníki víry, bohoslóvnyja trubý, učénij skazáteli, cěrkóvnyja stolpý, i razoríteli lésti. 2.

Sláva: I nýňi: Velíko i preslávno rožděstvá tvojehó táinstvo, bohorádovannaja Otrokovice i Bohomáti Dívo, Prorócy propovídaša, Apostóli naučiša, Múčenicy ispovídaša: Ánheli že vospívajut, i čelovicy poklaňajutsja.

Na Chvalitech. Hl. 4. (Podoben: Zvannyj svyše): S nebesé blahodáť prijem, jehdá voprošénije učeníkóm Spas dvanadesjatočíslnym rečé Apóstolom: Kohó mja hlahófut čelovicy býti? tohdá úbo lúčšij Apóstolov, Pétr, bohoslóvstvujaja otviščá, jáсно vozopív: Ty jesi Christós, živáho Bóha Syn: tímže dostójno ublažájetsja, jáko svýše prijem ot-krovénije, vjazáti že i rišiti právedno prijem.

Íže ot Otcá jávľsja Bóžije Slóvo: Kohó mja nepščú-jete, voprošájušču Christú: Ty živáho Otcá Syn, jáko vsim ustá bohohlasúja, ábije vozopíl jesi: tímže i blažén jesi Símore var Jóna, vozmézdije prijal jesi: íbo

slávit Boh, Sehó vírno slávjaščyja, i k vosprijátiju bohátno prizyvájet, i kámeňa tebé nepostýdna, cérkvi vodružénije i osnovánije, položí.

Svýše zván byv, a ne ot čelovík, jehdá zemnája tma pomračí oči tilésnyja, nečéstija obličája sítovanije, tohdá nebésnyj svit oblistá myslennii oči, blahočéstija otkryvája krasotú: tímže poznál jesí izvodáščaho svit iz tmy, Christá Bóha nášeho. Jehóže molí, spastí i prosvítiti dúšy nášja.

Christopropovídnik syj, kréstnuju pochvalú nosjáj, ty mnohoračiteľnuju božéstvennuju lubóv, jáko zrjáščich svjazújuščuju k želájemomu, voístinnu páče vsich prorazsudíl jesí: tímže i úznik prozválsja jesí Christóv, napástej neudóbstvo jáko sladčájšeje píščí vsjákija izvólivyj: i čestnýja končiny razrišénija spodóbitsja jesí, živýj Vladýci Tvojému. Jehóže molí, spastí i prosvítiti dúšy nášja.

Sláva: Hl. 6. Vsečestnýj Apóstolov prispí prázdnik cerkvi Christóvi, choďatajstvujučij spasénije vsim nam. Tájno úbo vospleskávše, k sím rcem: rádujtesja, svitílncy súščym vo tmí, myslennaho Sólнца zari oblistájuščii: rádujtesja, Pétre i Pávle, učénij božéstvennych osnovánija nezýblema, drúzi Christóvy, sosúdí čestníi: priidíte posreďi nas nevidimo, spodoblájušče daróv neveščéstvennych, vaš prázdnik voschvalájuščich písňmi.

I nýňi: Bohoródice, Tý jesí lozá: (zri str. 629.)

Na Líturgii.

Tropar', hl. 4. Apóstolov pervoprestólnicy: (zri str. 634).

Sláva: Kondak, hl. 2. Tvérdyja i bohoviščánnyja: (zri str. 637). I nýňi: Kondak Chrama, (ili: Zastupnice Christianov).

Prokimen, hl. 8. Vo vsju zémľu izýde viščánije ich i v koncý vselénnyja hlahóly ich.

Apostol. K Koríntanom 2. poslánija sv. Apóstola Pávla čténije, zač. 193. Brátije, o némže ášče derzájet kto, (nesmýslenno hlahóľu) derzáju i az. Jevréi li suť? i az: Israilite li suť? i az: símja Avraámle li suť? i az: služítelije li Christóvy

sut? (ne v múdrosti hlahóľu) páče az: v truďich mnóžaje, v ránach prebóľi, v temnicach ízľicha, v smértech mnóhašči. Ot Juděj pjaťkrátý četyředesjat, rázvi jedínyja, prijách. Tríšči pálicami bijén bych, jedínoju kámeňmi namétan bych: trikrátý korábl' oprovéržesja so mnóju: nošč i deň v hlubiňi sotvorich. V pútnych šéstviich mnóžiceju: bidý v rikach, bidý ot razbójnik, bidý ot sródnik, bidý ot jazýk, bidý v hráďich, bidý v pustýni, bidý v móri, bidý vo lžebrátii. V truďi i pódvizi, vo bďiniich mnóžiceju, vo álčbi i žážďi, v pošćeniich mnóhašči, v zimí i nahofí: kromí vňišnich napadeníje jéze po vsja dni, i popećeníje vsich cerkvěj. Kto iznemohájet, i ne iznemoháju? kto soblazňájetsja, i az ne razžizájusja? Ášče chvalítisja mi podobájet, o némošči mojěj pochvalúsja. Boh i Otéc Hóspoda: (i dodaj ješče ves Apostol 19. Neďili. zri str. 128).

Evanhelije ot Matheja, zač. 67.

Vmisto Dostojno: Veličanije. Irmos. (zri str. 627).

Pričasten: Vo vsju zémľu izýde viščánije ich, i v koncý vselénnyja hlahóľy ich.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Kíimi pochváľnymi vincý: Kíimi písennými: i Kíimi duchóvnými: (zri str. 630).

Stichiry 3. Apostolov v Službi obščej.

Sláva: Hl. 6. Vsečéstnyj Apóstolov: (zri str. 639).

I nýňi: Kto Tebé ne ublažit: (zri str. 93).

Na stichovnych. Hl. 4: (Podob.: Dal jesí znamenije): Dal jesí chvalénije cérkvi Tvojěj, Hóspodi, čestnýja Apóstoly Tvojá: v néžže prosijavájut myslennií svitilnicy, Petr že i Pável, jákože zvízdy slovésnyja, vselénnuju ozarijájušče: imíže prosvitil jesí západnyj mrak, Isúse vsesíľne, Spáse duš nášich.

Vo vsju zémľu izýde viščánije ich, i v koncý vselénnyja hlahóľy ich.

Dal jesí utverždénije cérkvi Tvojěj, Hóspodi, Petróvu tvéřdošť, i Pávlov rázum, i svitľuju múdrošť, i oboich bohohlásije ístinnoje, jéllinskuju prélešť othoňásčeje. Tímže

táinstvenno naučájami ot oboích pojém Ťa, Isúse vsesílne, Spáse duš nášich.

Nebesá povídajut slávu Bóžiju, tvorénije že rukú Jehó vozviščájet tverd.

Dal jesí óbraz obraščénija sohrišájuščym, óba Apóstoly Tvojá: óvaho úbo otvérhšahosja Tebé vo vrémja strásti, i pokájavšasja, óvaho že própovídi Tvojej soprotivlájuščasja, i vírovavša: i obojú sobóru pervostojátelstvujščich druhóv Tvoích, Isúse vsesílne, Spáse duš nášich.

Sláva: Hl. 6. Prázdnic rádosten: (zri str. 634).

I nýňi: Bóhorodice, Ty jesí lozá: (zri str. 629).

Po Nýňi otpuščaješ: Tropar', hl. 4. Apóstolov pervoprestólnicy: (zri str. 634).

Sláva: Hl. 3. Apóstoli svjatíi, molíte mílostivaho Bóha, da prehrišénij ostavlénije podášt dušám nášym.

I nýňi: Bohorodičeň: Ťa chodátajstvovavšuju spasénije: (zri str. 69).

5-ho (18-ho) julija.

Sv. apost. slavjan. Kirilla i Methodia.

Na Hosp. vozzvach. Hl. 2. (Podoben: Kíimi pochválnymi): Kíimi pochválnymi vincý, uvjazém Svjatiteli, jazýki slavjánskija vo tmi nevídinija i sini sméртňij sidáščyja, svítom evanhélija prosvitívšyja, Trójcy jedinosúščnyja velehlásnyja Propovídniki, ímiže i my, jáko dívija máslina, k blahoplódnomu kóreni pravoslávija pricipíchomsja, i prijáchom ot Christá Bóha mir, i véliju mílost. 2.

Kíimi pochválnymi písnimi, ublažím Svjatiteli, Methódia pustynnoľubnaho, v bezmólvňim prebyvánii plodámi Dúcha obohatívšasja, i Kirilla zlatohlahólivaho, račénijem ľubomúdríja hórňuju premúdrost sfažávšaho, i búiich mudrecév agarjánskich sujeslóvije posramívšaho, íchže rádi Christós Boh naš darová, i nam véliju mílost. 2.

Kíimi písnennymi dobrótami, voschválím Svjatiteli, Methódia, vsja krásnaja míra rádi ľubvé Christóvy prezrív-

šaho, i vo ánhel'stím óbrazí nebésnomu Carjú krípko vó-
instvovavšaho, i Kirilla, ot ótročestva premúdrost' v sožitije
sebí izbrávšaho, i ot Bóha dánnyja talánty vo slávu Jehó
usuhubívšaho, imiže i my prisnosúščnuju Trójcu, Otcá i
Sýna i svjatáho Dúcha, jedínaho Bóha poznávše, imíjem ot
Christá Bóha véliju mílost. 2.

Kíimi duchóvnymi písňmi, vozveličím vas, o Svjatítelije,
rádi spasénija slavjánskich apóstolski podvizávšyjasja, i v
prosviščénii ich svítom bohoviđinija dóbri potrudívšyjasja,
k nemú že dvér' zatvorénnaja, vámi písmén slavjánskich
izobriténijem otvérzesja nam, v núže vchoďášče táinstvo
blahovístija Christóva rozumivájem, i prijémlem ot Christá
Bóha mir, i véliju mílost. 2.

Sláva: Hl. 6. Apóstolom jedinonrávnyja, Jerárchov udo-
brénije, jazýkov slavjánskich prosvítiteli i téplyja zastúpni-
ki, priidíte prazdnólúbcy, pochvál'nymi pínií vospojém, hlahó-
lušče: rádujsja Kirille, bohoslóvíja trubó zlatokovánnaja,
táinstvo svjatýja Trójcy podobijem sólnečnym ujasnívyj,
i tím zlochúlnaja ustá agariánskaja zahradívyj, rádujsja
i ty s nim, Methódije, jedinomúdrečno podvizávšijsja, molit-
vami i známenii tomú spospíšestvuja: i nýni, Otcý vsebla-
žénii, ne prestájte moláščesja o nas Christú Bóhu, víroju
i ľubóviju vas veličájuščich.

I nýni: Kto tebé ne ublažit: (zri str. 93).

Vchod. — Prokimen dne.

Čtenija: Vtoraho Zak. čtenije, Hlava 1. — Vtoraho Zak. čtenije.
Hlava 10. — (zri str. 295). — Prem. Solomoni čtenije Hl. 3. (str. 324).

Stichiry na Stichovnych. Hl. 8. (Samohlásen): Svítlostiju žitíjá
vášeho, Svjatítelije ravnoapóstolnii, jáko zvízdy nebésnyja
na tvérdi cerkóvňij prosijáli jesté, i mrézeju učénij vášich
mnóhija jazýki Christú ulovívše, ko svítu nepristúpnomu
vostekli jesté, idíže so Ánhely nýni vodvorjájuščesja, molbú
sotvoríte o nas, svjaščénnuju pámjaf vášu o Hóspodi
prázdnujuščich.

Svjaščénnicy Tvoí oblekútsja v právdu, i prepodóbnií Tvoí vozrádujutsja.

Priidíte, o prazdnolúbcy, vozveličím Svjatíteli, Apóstolom ravnoprestólnyja i slavján slávu: ími bo ot prélesti bisóvskija svobodívšesja, svít blahovístija Christóva príjáchom, i poznáchom prevíčnoje Slóvo, ot mráka hrichóvnaho izbávľšesja.

Ustá právednaho poučátsja premúdrosti, i jazýk jehó vozhlólet sud.

Kirille bohomúdre i Methódije bohofubíve, cérkve slavjanskija Apóstoli i Pervosvjatíteli, i vírnych zastúpnicy, blahočéstija revniteli, Dúcha svjataho orgány sladkohlásnií, nýňi vélije derznovénije u Christá pastyrenačálnika imúšče, molítejsja o nas čestnúju pámjat' vášu soveršájuščich, da vozvedét ot tli živót naš, jáko mnohomílostiv.

Sláva: Rádujsja dvóice svjaščénnaja, svítom bohopsznánija nas ozarívšaja, Kirille, duchóvnynja múdrosti istóčnice živonósnyj, jazýki slavjanskija žáždoju istajavájuščyja napoívyj, Methódije, molítvy čistoje obitálišče Christú, Jemúže vo slávi predstoíte, molítejsja prílišno, da kúpno s vámi Jehó veličájem, i prevoznósím vo vsja víki.

I nýňi Bohorodičen: Beznevístnaja Ďívo: (zri str. 109).

Po Nýňi otpuščáješi: Tropár, Hl. 4. Jáko Apóstolov jedínonrávnii, i slavjanskich stran učitelije, Kirille i Methódije bohomúdrii, Vladýku vsich molíte, vsja jazýki slavjanskija utverditi v pravoslávii i jedínomýslíi, umírítí mir, i spastí dúšy nášja.

Sláva: I nýňi: Jéže ot vika: (zri str. 77).

Na Utrení.

Po Boh Hóspoď: Tropar'. Svjatých 2. Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

1. Sidalen. Hl. 3. Trójci živonačálnij, júže nemólčno slavoslóvjat Ánhelskija síli, i júže velehlásno vo jazýcích propovídaste, nýňi vo svítí neprístúpním predstojášče, molítejsja prílišno, Kirille i Methódije, dolhóv razrišénije daro-

váti i víčnaho osužđenija izbáviti, ľubóviju pámjaf vášu počítájuščich.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen, hl. 4. Ďívo vsepítaja: (str. 581).

2. Sidalen, hl. 5: Da rádujutsja dnes ródy slavjánstii, svjaščěnnuju pámjaf Svjatítelej bohomúdrych svítlo prázdnujušče, ími bo načásja na sródňim nam jazýci slavjánšfím, Litúrgia božěstvennaja i vse cerkóvnoje služěnije soveršátisja, i tím neizčerpájemyj kláďaz vodý tekúščija v žizň víčnuju daděsja nam, ot nejáže pijúšče ne prestánem veličáti vas, Kirille i Methódije: vy že vo slávi svjatých veseľáščesja, molitesja prilížno, spastisja dušám nášym.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen, hl. 4. Trevolnéni: (zri str. 582).

Polijelej. — Veličájem vas, svjatíi ravnoapóstolnii Methódije i Kirille, vsja slavjanskija strány učěňmi svoími prosvitívšyja, i ko Christú privédšyja.

Stichi: (zri str. 457).

Sidalen Hl. 4. (Podoben: Javilsja jesi): Priidíte prosvitíteli nášja velehlásno chvalámi počtím, tíi bo jazýki slavjanskija hládom slóva Bóžija pohibávšyja, mánnuju učěnija bohómúdraho napitáša, i preložěnijem blahovístija sýna Hró-mova na sródnuju ím besídu, jáko lučěju sólnečnoju prosvitíša, ot nejáže i my ozarěnije prijěmše, blahodárstvenno vozzovém: rádujtesja Kirille i Methódije prisnoslávnií.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen: Predstátelnice: (zri str. 583).

Stepenna, Prokimen i Evanhelije. str. 583.

Po 50. Psalmi Stichira, hl. 6. Apostolom jedinonravnyja: str. 642.

Na Kanoni. Irmosi Kanona Bohorodicy, Hl. 2. Netrennu: ili hl. 8. Vodu prošed: Svjatych Irm. Iže vody: hl. 3. Katavasija: Otverzu usta moja: (zri str. 371).

Po 3. pisni, Sidalen, hl. 4. Upodóbil jesi sólncu Trójcu svjatúju jedinosúščnuju, Kirille bohoduchnověnně, vo óbr-raz svjatýja Trójcy zrímomu na nebesí sólncu sozdánu býti, hlahóľa: podóbije Bóha Otcá sólnečnyj kruh jesť, ne ímýj koncá ni načála, i jákože ot krúha sólnečna ischódit lučá svíta podneběsnuju prosviščájuščaja, síce ot Bóha

Otcá raždájetsja Syn ótčeje sijánije, teplotá že vselénnuju oživlájuščaja, ot tohóžde krúha kúpno s lučěju izlivájemaja, podobije Dúcha svjatáho, ot tohóžde Otcá i Sýna ischoďáščaho: dívnomu učéniju tvojemú vnimájušče, i my v Trójci jedinomu Bóhu poklaňájemsja, ublažája pámjaf tvojú, Dostočúdne.

Sláva: I nýni: Bohorodičen: Prevýššaja Ánhel i Cheruvímov čestníjšaja, predstátelstvom svjatých Kirilla i Methódia, na naše smirénije umilosérdisja, mólimtisja, iz hlubíný hričovnyja vozvedí, i víčnaho osuždenija nas izbávi, da kúpno s ními tebé, Máter svíta i Bohoródicu, nadězdu vsich nas veličájem.

Po 6. pisni. Kondak, hl. 3. Svjaščénnuju dvóicu Prosvítítelej nášich počtím, božéstvennych písánij preložénijem, istóčnik bohopoznánija nam istočívšich, iz nehóže dáže do dnes neoskúdno počerpájušče, ublažájem vas, Kirille i Methódije, prestólu Výšňaho predstojáščich, i tépfi moláščichsja o dušách nášich.

Ikos. V dobroditeli prosijavšyja Propovidniki blahočestija, istinnyja stolpy i osnovanija cerkve, truby božestvennyja Christovych dogmatov, bohonosnyja otcy Methodia i Kirilla. priidite, virnii, voschvalim: tii bo mrak nevirija ot nas otnávše, i jeresi nečestija ohnem ducha popalivše, preloženijem písanij rod slavjanskij iz divija masliny vo blahoplodnuju preminiša, i božestvennym kreščenijem v viru Christovu privedoša, i vselennuju vsju množestvom čudes ispolniša; toho radi i vincenoscy predstojat Vsederžitelu Bohu, k nimže vozopijem: otcy božestvennii i ravnoapostolnii, molitesja Christu, darovati vsim plemenam slavjanskim v pravovirii tverdosť i jedinomyslje, umiriti mir i spasti dušy našja.

Svitlen. Jerársi svjatii, pámjaf vašu svítlo prázdnujúšče, mólim vas vseusérdno, jazýki, íchže sokróviščem blahovístija obohátiste, na kámeni ispovidanija Christóva utverdíte, i soblúдите v míri živót naš.

Sláva: I nýni: Bohoródicu písňmi nemólčnymi blahočéstno pojém, vopijúšče: rádujsja horó svjatája, rádujsja prestóle ohnenósnyj vsich Carjá, rádujsja pochvaló Ánhelov, i Svjatých slávo.

Na Chvalitech. Hl. 4. (Podoben: Jáko dóbla): Kirille i Methódije bohomúdrii, Apóstolskim stopám poslídujušče, ko vyzskániju ľuděj zablúždšich jedinomúdrečno podvíhšesja, jáko orlý skoroparjáščyja strány slavjánskija obletíli jesté, ich svítom bohopoznánija ozarívše, privedóste k čelovikolúbcu, i Spásu duš nášich.

Vinohráda Christóva dílatelije, blahočéstija nasadíteli, ľudí slavjánskija jáko dráchmu pohíbšuju so tščánijem vyzskávše obríli jesté, bohonósnii otcý, júže v sokróviščnicu žizni vičnyja priját, rádujasja so Ánhely Isús čelovikolúbec, i Spas duš nášich.

Svjatýja Trójcy pobórnicy, i zablúždšich nastávnicy, zlochulénije agárjanskoje preprívšii, i nečéstije judéjskoje posramívšii, cérkov, júže sťažáli jesté bohouhódnymi trudý, i póti vášimi, sochráníti potščítejsja ot navítov vrážiich nevreždénnu i blahoprijátnu, Isúsu čelovikolúbcu, i Spásu duš nášich.

Sláva: Hl. 6. Prosvítitelej nášich blahočéstno pámjaf soveršájušče, ľudije, blahodárstvenno vozopijém: rádujtesja svítelnicy presvítlii, svítom bohopoznánija strány slavjánskija ozarívšyja, rádujtesja pástyrije dóbrii, slovésnyja óvcy v débrach nevirija razsíjannyja, vo jedíno sobrávšyja, i k Pastyrenačálniku Christú privédšyja, Jehóže veličájušče, vas ublažájem.

I nýňi: Bohoródice, ty jesí lozá: (str. 629).

Po vel. Slavosl. Trop. Svjatym, Sláva: I nýňi: Bohorodičen.

Na Liturgii.

Tropar. (zri str. 643). Kondak. (zri str. 645).

Prokimen: Čestná pred Hóspodem smerť prepodóbných Jehó.

Apostol. K Jevréjem, zač. 335. (zri str. 461). — Evanh. ot Math. zač. 11.

Pričasten: V pámjaf vičnuju:

V neďifu po 15. julií.

Pamjať svjat. Otec šesti vselenskych Soborov.

V subbotu na veľikoj Večerní.

Na Hospodi vozzvach: Stichiry voskresny 4. i Otcev 6.:

Hl. 6. (Podob.: Otčajannyja): Iz čréva rodílsja jesí přéžde dennícy ot Otcá bezmáteren přéžde vik: ášče i Árij tvar' Ťa a ne Bóha slávit, dérnostiju smišája Ťa Zizdíteľa tvárem bezúmno, veščestvo ohňá víčnaho sebé sokróviščestvuja: no sobór íže v Nikéi Sýna Bóžija Ťa propovída, Hóspodi, Otcú i Dúchu soprestólna. 2.

Razdránnuju Christóvu rízu, i rasterzánnuju pésiimi čelustmi, múdri ssíste, čestníi otcý, zríti nahotú Sehó níkákože terpjášče, jákože Sim i Jafét otéčeskujú drévle: posramíte nesmýslennaho, i tohó jedinomýslenníki, Árija, hňívu tezoimenítaho. 2.

Makedóňany i Nestóriany, i Jevtichiany, i Dioskórjany, Apollinariány že i Savelliány, i Sevírjany, vólki tážkija příšédšyja v kóžach óvčiih, daléče ot stáda Spásova jákože ístinníi pástyrije othnáste, náhi ot koč óvčiih treokajannyja postávíše izrijádňi: tímže vy ublažájem. 2.

Sláva: Hl. 6. Tájnyja dnes Dúcha trubý: (zri 376).

I nýňi: Bohorodičen pervyj hlasu.

Prokimen dne. Čtenija tri (zri str. 294—296).

Stichovny voskresny: Sláva: hl. 4. Molébnuju pámjať: (zri 296)

I nýňi: Bohorodičen. Prízri na molénija: (zri 77).

Tropar' voskresen.

Sláva: hl. 8. Preprosláven jesí: (zri str. 377).

I nýňi: Íže nas rádí: (zri str. 110).

Na Utrení.

Na Boh Hospod': Tropar' voskresen 2.

Sláva: Preprosláven jesí: — I nýňi: Íže nas rádí:

Irmosi Kanonov Otcev: Hl. 6. Jáko po súchu: zri 96)

Hl. 8. Kolesnicehóniteľa faraóna: (zri str. 112).

Katavasija. Otvérzu ustá mojá: (zri str. 371).

Po 3. pisni: Kondak i Ikos: voskr. Sidalen Otcev: Svitilnicy presvítlii: (zri str. 297).

Sláva: I nýňi: Bohorodičen. Obnovila jesí, Čístaja, božestvennym roždestvóm tvoím istlívšeje vo strastéch zemnoródných mértvennoje suščestvo, i vozdvihla jesí vsja ot smérti k životú netlínija: tímže ta po dólhu blažím vsi, Dívo preproslávlennaja, jákože proreklá jesí.

Po 6. pisni: Kondak: Apóstol propovidánije (zri str. 297).

Ikos: Vysokim propovidanijem: (zri str. 297).

Po 9. pisni: Svitilen voskresen.

Sláva: (Podob. Ženy uslyšite): Otéc božestvennych dnes pámjat prázdnujušče, molěňmi tich, mólím Vseščedre, vsjá-kaho vréda jeresěj izbávi lúdi Tvojá, Hóspodi, i vsja spodóbi Otcá, Slóvo sláviti, i vsesvjatáho Dúcha.

I nýňi: Bohorodičen: Rádujsja Bóžija paláto, rádujsja horó priosínennaja, rádujsja neopalímaja kupinó, rádujsja prestóle slávy, rádujsja božestvennaja trapézo, rádujsja rúčko vse-zlatája, rádujsja svitilniče vsesvítlyj, rádujsja léhkij óblače, Dívo Máti Marije.

Na Chvalitech: Stichiry voskr. 4. i Otcev 4. (zri str. 298. Tri pervy Stichiry s dva Stichi). Sláva: (str. 298). I nýňi: Preblahoslovenna:

Na Liturgii.

Tropar' voskresen: i Otcev: Preproslávlén jesí: (zri str. 296). taže: Kondak voskresen.

Sláva: Hl. 8. Apóstol propovidánije: (zri str. 297).

I nýňi: Bohorodičen:

Prokimen voskresen i Otcev, hl. 4. Blahoslovén jesí Hóspodi Bóže otéc nášich, i chváľno i proslávléno ímja Tvojé vo víki.

Apostol. K Jevréjem, zač. 334. (zri 378).

Evanhelije ot Joanna, zač. 56.

Pričasten: Chvalíte Hóspoda: Druhij: Rádujtesja právedniú:

20-ho jul. (2-ho aug.).

Sv. Proroka Ilii Thesvitanina.**Na velikoj Večerni.**

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov): Íže Thesvítanina Ilijú, kolesníceju óhnennoju, ot zemlí Ščédre preložívyj, Slóve: sehó molítvami spasí nas vírno Ťa slávjaščich, i tohó tvorjáščich rádstno božéstvennuju pámjať i spasénnuju.

V trúsi i víchri tónci vídil jesí Bóžije prišéstviye, Ilijé bohoblaženne, prosviščájuščeje ta drévle: na kolesnící že sídá četverokónnij, nébo prejíždál jesí strannolípno udivlájem, bohoduchnovénne.

Jeréi stúdnyja nožém zaklál jesí, nébo jazýkom na zémľu ne dožditi uderžál jesí, révnostiju božéstvennoju razžéhsja: Jelisséja že ispólnil jesí, mílotí podánijem, suhúbym, múdre, Ilijé božéstvennyja blahodáti.

Hl. 2. Svitilniki vozsijáša vselénnij dva, vsesvitlyj Iliá i Jelisséj: ov úbo božéstvennym slóvom nebésnyja kápli zatvorí, i carjá obličí, na kolesnící že óhnenňij na nebesá voznesésja: ov že bezčádnaja vódy izcilí, i suhúbu blahodát priját, Jordánskija struí razdíli. I nýňi so Ánhely likújušče, o nas mólat, spastísja dušám nášym.

Jáže na vzdúsi kolesníca ta podjémši ohnenósna, jáko v trúsi na nebesá, ohnedochnovénnuju blahodát tebí čudés podadá, Ilijé Thesvítanine, netlínna ta sotvórši, jéže ne víditi smérťi, dóndeže úbo propovísi vsjáčeskím končínu. Ťímže priidi, podajá nam tvoích ispravlénij nakazánije.

Svitilniče nevečérnij cerkvěj, božéstvennoju révnostiju razžihájem, Ilijé Proróče, nebésnyja kápli zatvoril jesí: i vránom pitán byv, carjá obličil jesí, i svjaščénniki umoril jesí: ohň s nebesé svél jesí, i pjaťdesjátnika dva umorív: napítál jesí vdovícu jeléjem i mukí máloju hórstiju, i sýna jejá molítvoju voskresíl jesí: ohň razžéhl jesí v vodí:

Jordánskija struí piš prešél jesí, kolesníceju že óhnennoju na nebesá voznéslsja jesí, Jelisséju blahodáf suhúbuju podál jesí. Molisja neprestánno Bóhu, spastisja dušám nášym.

Sláva: Hl. 6. Priidíte pravoslávnych sovokuplénije, sošédšesja dnes v prečestním chrámi bohohlahólivých Pro-rók, psalómski vospojém slíčnuju písň, sich proslávľšemu Christú Bóhu nášemu, i vesélijem i rádotiju vozopijém: rádujsja, zemnýj ánhele i nebésnyj čeloviče, Ilijé velíko-imeníte: rádujsja, íže suhúbuju blahodáf ot Bóha prijémyj, Jelisséje vsečéstne: rádujtesja, zastúpnicy téplii, i predstá-teli i vráčeve duš i filés Christoľubívych ľuděj: ot vsjákaho prilóha soprotívna i obstojánija, i vsjákich bid, izbáвите vírno soveršájuščyja vseprázdenstvennuju pámjaf vášu.

I nýňi: Kto Tebé ne ublažit: (zri str. 93).

Vchod. — Prokimen dne.

Carstv tretiih čtenije. Hlava 17. Byst slovo Hospodne ko Ilii Proroku, i reče ko Achavu: Živ Hospodř Boh Sil Boh Israilev, Jemuže predstojú dnes pred nim, ašče budet v lita sija, rosa ili doždř, ašče ne slovesy ust moich.

(Ottudy čtetsja i Prazd. Evcharistii. zri str. 329).

I byst hlahol Hospodeň ko Ilii, hlahoľa: idi otsjudu na vostok, i skryjsja v potoci Chorathovi, pri riki Jordanovi. I budet voda ot potoka, i piješi ju, i vranom poveľu pitati fa tamo. I ide Ilija i sotvori po hlaholu Hospodňu, i side pri potoci Chorathovi, pred licem Jordanovým: i vranove prinošachu jemu chľiby zautra, i mjaso v večeru, i ot potoka pijaše vodu. I byst po dnech, i izsše potok, jako ne bi doždřa na zemľu. I byst hlahol Hospodeň ko Ilii, hlahoľa: vostani i idi v Sareptu Sidonskuju, i prebudi tamo: se bo zapovidach žeňi vdovici prepitati fa. I vosta i ide v Sareptu Sidonskuju, i priide vo vrata hrada, i se tamo žena vdova sobiraše drova: i vozopi Ilija v slíd jeja i reče jej: prinesi mi ubo malo vody v sosuďi, da piju. I ide vzjati vody: i vozopi Ilija v slíd jeja, i reče jej: priimi ubo mňi

i ukrych chlíba v ruci tvojej, i da jam. I reče žena: živ Hospod Boh moj, ašče jest u mene oprisnok: no razvi jeliho horst muki v vodonosi, i malo jelea vo čvanci: i se az sobiraju dva polinca, i vnidu i sotvorju sebi i čadom moim, i snimy, i umrem. I reče k nej Ilija: derzaj i vnidi, i ne sotvori po hlaholu tvojemu: no sotvori mñi otudu oprisnok mal prežde, i izneseši mi: sebi že i čadom tvoim sotvori posľidi. Jako tako hlaholet Hospod Boh Israilev: vodonos muki ne oskuďijet, i čvanec jelea ne umalitsja do dne, dondeže dasť Hospod Boh dožd na zemľu. I ide žena, i sotvori po hlaholu Iliinu, i dade jemu, i jaďaše toj, i ta, i čada jeja. I ot toho dne vodonos muki ne oskuďi, i čvanec jelea ne umalisja, po hlaholu Hospodnu, iže hlahola rukoju Iliinoju. (Konec Prazdn. Evcharistii).

I byst po hlaholich sich, i razboľisja syn ženy, hospoži domu, i byst boľizň jeho kripka zilo, dondeže ne osta v nem duch. I reče žena k Ilii: čto mñi i tebi, čeloviče Božij? všel jesi ko mñi vospomjanuti hrichi moja, i umoriti syna mojeho. I reče Ilija k žeňi: dažd mi syna tvojeho: i vzjat jeho ot lona jeja, i voznese jeho v hornicu, v nejže sam počivaše, i položi jeho na odri svojem. I vozopi Ilija ko Hospodu, i reče: uvy mñi, Hospodi, sviditelu vdovy, u nejáže az prebyvaju, Ty ozlobil jesi ježe umoriti syna jeja. I dunu na otročišča trikraty, i prizva Hospoda i reče: Hospodi Bože moj, da vozvratitsja ubo duša otročišča seho v oň: i byst tako. I vozopi Ilija, i uslyša Hospod hlas Iliin, i vozvratitsja duša otročišča, i ožive. I pojat Ilija otročišča, i svede i ot hornicy v dom, i dade i materi jeho. I reče Ilija k nej: vižd, jako živ jest syn tvoj. I reče žena ko Ilii: se rozumich jako čelovik Božij jesi ty, i hlahol Hospodeň vo ustňich tvoich istinen.

Carstv tretiih čtenije. Hlava 18. Byst hlahol Božij ko Illii Thesvifaninu, v tretije lito carstva Achavľa, hlahoľa: idi i javisja Achavu: dam bo dožd na lice zemľi. I byst

jako vidí Iliju, i reče k nemu: ašče ty jesi razvraščajaj Israila? I reče Ilija: ne razvraščaju az Israila, no ty i dom otca tvojeho, vnehda ostaviste vy Hospoda Boha svojeho, i idoste v slid Vaala. I nyňi posli i soberi ko mňi ves Israil na horu Karmilskuju, i proroki studnyja Vaalovy, ichže trista i pjaddesjat: i prorok merzkich četyresta, jaduščich trapezu Jezavelinu. I po hlaholu Iliinu posla Achav v ves Israil, i sobra vsja proroki na horu Karmilskuju, i privede ko vsim im Iliju. I reče im Ilija: dokoli vy chramlete na oba koľina vaša? Ašče jest Hospod Boh, idite v slid Jeho, ašče li Vaal jest, to idite za nim. I ne otviščaša jemu ľudije slovese. I reče Ilija k ľudem: az jesm ostach prorok Hospodeň jedin i prorocy Vaalovy, ichže trista i pjaddesjat mužej, i prorokov merzkich četyresta. I reče Ilija: dadite mi dva junca i izberite sebi jedinaho, i rastešite i na udy, i vozložite i na drova, i da ne priložite ohňa. I az rastešu junca druhaho, i vozložu na drova, i ohňa ne vozhňišču. I da prizoveťe imena bohov vašich, i az prizovu imja Hospoda Boha mojeho. I budet Boh, iže ašče poslušajet ohnem, toj jest Boh. I otviščaša vsi ľudije, i riša: dobr hlahol Iliin, iže hlahola, da budet tako. I reče Ilija prorokom studnym: izberite sebi junca jedinaho, i sotvorite vy prežde, jako vas jest množestvo, i prizovite imena bohov vašich, ohňa ne prohňiščajte. I pojaša junca, i sotvoriša tako, i prizyvachu imja Vaalovo ot utra i do poludne, i riša: poslušaj nas, Vaale, poslušaj nas. I ne bi hlasa, ni poslušanija: i ryskachu okolo žertvennika, iže sotvoriša sii. I byst poludne i poruhasja im Ilija Thesvifanin, i reče: zovite hlasom velikim, jako bohu vašemu neprazdenstvo jest: da jehda čto inoje stroit, ili usnul jest, da ubudite jeho. I zovjachu jeho hlasom velikim, i krojachusja po obyčaju svojemu noži, i mnozi biša sebe bičmi do prolitija krove svojeja, i proricachu: i byst do večera, jako byti vremja vzyti žertvi, i ne bi hlasa. I hlahola Ilija k prorokom studnym,

hlahoľa: otstupite nyňi, da i az sotvorju žertvu moju: i otstupiša tii i umolknuša.

(Ottudy čtetsja i Navečeriju Bohojavlenija. Str. 563). I reče Ilija k ľudem: pristupite ko mňi: i pristupiša k nemu vsi ľudije. I vzjat Ilija dvnadesjať kamenij, po čislu kolín synov Israilevych, jakože hlahola k nemu Hospoď hlahoľa: Israiľ budet imja tvoje. I sozda kamenije vo imja Hospodne, i izcili oltar raskopannyj: i sotvori more vmiščajuščeej dvi miri simene okrest oltarja: i polozi polina na oltari, jechože sotvori: i rastesa na udy vsesožehajemoje, i vozloži na polina, i vosklade na oltar. I reče Ilija: prinesite mi četyre vodonosy vody i da proľijutsja na oltar', na vsesožženije že, i na polina: i sotvoriša tako. I reče: udvojte, i udvoiša: i reče: utrojte, i utroiša: i prochoždaše voda okrest oltarja, i more ispolnisja vody. I vozopi Ilija na nebo, i reče: Hospodi Bože Avraamov i Isakov i Jakovľ, poslušaj mene, Hospodi, poslušaj mene dnes ohnem: i da urazumijut vsi ľudije sii, jako Ty jesi jedin Hospoď, Boh Israilev: i az rab Tvoj, i Tebe radi sotvorich dĭla sija vsja: i Ty obrati serdca ľudej sich vsľid Tebe. I pade ohň ot Hospoda s nebes, i pojade vsesožženija, i polina, i kamenije i perst', i vodu jaže bi v mori, vsja poliza ohň. I padoša vsi ľudije na lici svojem i riša: voistinnu Hospoď Boh, toj jest Boh. (Konec naveč. Bohojavlenija.)

I reče Ilija k ľudem: poimajte proroki Vaalovy, da ni jedin skryjetsja ot nich: i jaša ich, i vede ja Ilija na potok Kissov, i tu ich zakla. I reče Ilija posem Achavovi: se hlas choždenija doždevnaho, vprjazi kolesnicu tvoju i snidi, da ne postihnnet tebe dožd'. I vzyde Ilija na Karmilskuju horu, i preklonisja na zemľu, i položi lice svoje mežu kolinomã svoima, i pomolisja ko Hospodu. I nebo pomračisja oblaki i duchom, i byst' dožd' velij: i plakasja, i ide Achav do Jezraela. I ruka Hospodňa byst' na Ilii: i stahnu čresla svoja, i teče pred Achavom v Jezrael. I vozvisti

Achav žeňi svojej Jezaveli vsja, jelika sotvori Ilija, i jako zakla proroki nožem. I posla Jezavel ko Ilii, hlahoľa: utro v sej že čas položu dušu tvoju, jakože dušu jedinaho ot sich. I slyša i ubojasja Ilija, i vostav ide radi duši svojeja, i přiide v Virsaviju zemľu Judovu, i ostavi otročišča svojeho tamo. I sam ide v pustyňu dne puť: i přišed side pod smerčijem, i prosi duši svojej smerti, i reče: dovľijet mi, Hospodi: přiimi ubo dušu moju ot mene, jako ňism az pače otec moich. I laže i uspe pod sadom: i se Anhel Hospodeň kosnusja jemu, i reče jemu: vostani, jažď i pij. I vozzri Ilija, i se pri vozhlavii jeho oprisnok jačmennyj i korčach vody: i vosta, i jade i pit, i obrašcsja uspe. I obratisja Anhel Hospodeň vtoriceju, i kosnusja jemu, i reče jemu: vostani, jažď i pij, jako mnoh ot tebe puť. I vosta, i jade i pit: i ide v kriposti jadi toja čtyredesjať dnej i čtyredesjať noščeť do hory Chorivskija. I vniđe tamo v peščeru, i vselisja v nej: i se hlahol Hospodeň k nemu, i reče jemu Hospoď: čto ty zďi, Ilije? I reče Ilija: revnuja porevnovach po Hospoďi Bozi Vsederžiteli, jako ostaviša Ťa synove Israilevy, i oltari Tvoja raskopaša, i proroki Tvoja oružijem izbiša, i ostach az jedin, i iščut duši mojeja izjati ju. I reče Anhel: izydi utro, i stani v hory pred Hospodem, i se mimoidet Hospoď, i duch velij i kripok, razorjaja hory, i sokrušaja kamenije pred Hospodem: ne v dusi Hospoď: i po dusi trus, i ne v trusi Hospoď. I po trusi ohň, i ne v ohni Hospoď: i po ohni hlas chlada tonka, i tamo Hospoď. I bysť jako uslyša Ilija, pokry lice svoje milotiju svojeju, i izyde, i sta pri peščeri. I se k nemu bysť hlas i reče: čto zďi ty, Ilije? I reče Ilija: revnuja porevnovach po Hospoďi Bozi Vsederžiteli, jako ostaviša zavit Tvoj synove Israilevy, i oltari Tvoja raskopaša, i proroki Tvoja izbiša oružijem, i ostach az jedin, i iščut duši mojeja izjati ju. I reče Hospoď k nemu: idi, vozvratijsja putem svoim, i pojdeši v puť pus-

tyni Damaskovy, i pomazeši Azaila na carstvo vo Assirii: i Jua syna Amessiina pomazeši v carja Israilu: i Jelisseja syna Asafatova pomazeši vmisto sebe proroka.

Carstv četvrtých čtenije. Hlava 2. Byst vo dni ony, obrite Ilija Jelissea syna Asafatova, i toj oraše volami. I ide Ilija k nemu, i poverže miloť svoju na nem. I ostavi Jelissej voly, i teče sozadi Ilii, i služaše jemu. I byst vneha vzjati Hospodu Iliju v vichri jako na nebo, i idosta Ilija i Jelissej v Galgaly. (Prodlžaj na str. 560. vtoroje čtenije)

Na Litii. Stichira chrama, taže Stichiry sija: Hl. 4. Netlínna ho sojedinénija pričástnik, blažénne Proróče, byl jesí, o Bózi Spási mojém: molítvoju Jordán razdíliv, po súchu přešel jesí, i na ohnenňij kolesníci jáko na nebesá voschiščén byl jesí, suhúbuju blahodát Jelisséju ostávl. Ťimže mólim ta: ášče i tilom voschiščén byl jesí, no dúchom ot nás ne razlučájsja, i vsehdá Christú molisja, spastisja dušám nášym.

Svítozáren óblak, božéstvennyj Proróče, javílsja jesí, iskápaja túču bohorazúmija vsim vírnym, napájaja bohátno vinóm veselija vsich, víroju pritekájuščich k božéstvenníšemu chrámu tvojemu. Ťimže mólim ta, božéstvennyj Proróče, i bohovidče Ilijé: pobídy na vrahí církví našej dáruj, i dušám nášym véliju míloť.

Samodéržcu umú plóť pokoril jesí, božéstvennyj Ilijé Proróče, usérдно voschoždénija jáko po stepénem v sérdci tvojém polahája: tímže i neprávdovavša carjá obličív, hníva Bóžija zapreščénije izrék, i stúdnyja svjaščenniki jáko neprávedny nožém pohubil jesí, i vsich naučil jesí jáсно vo-píti: voistinnu jedín jest Boh, Jehóže Ilija propovída.

Sláva: Hl. 6. O nečestíva carjá poveľinija! o postá is-pólnena króve i bezzakónija: zapovída post, da ubíjstvo sotvorít, i ábije ubijén byst Navuthéj Izráíľtanin. Čto že proróče k sim rekl jesí? Jáko táko hlahólet Hóspod: po-néže bez právdy múža Izráíľtanina ubil jesí, tákožde i tvojá krov prolíjena búdet, i blúdnicy v króvi tvojéj izmý-

jutsja. No molítvami Christé tvojehó Proróka i propovídnika, takováho bezčelovíčestva izbávi dúšy nášja, jáko čelovikolúbec.

I nýňi: Bohoródice, Ty jesí lozá: (zri str. 629).

Na stichovnych. Hl. 8. (Podoben. O preslavnaho čudese): Ilijá Prorók predívnyj, zaréju um prosvítiv, ves byst božéstven: i carjá nečestiva sud neprávednyj zra, nehodújet: tímže i sudóm Bóžiim otrečénije posylájet na nehó: tákožde i carícu, jáko nemílostivu i zlatoľubívu, sudú Bóžiju predadé. No molítvami, Christé, Tvojehó proróka Ilií spasí vsich nas, jáko milosérd.

Mojsěj i Aarón vo jeréjech Jehó, i Samuíl v prizyvájuščich ímja Jehó.

Dokóli, Hóspodi, pút nečestívych spíetsja? Proróče rekl jesí: Ty nasadíl jesí, i vkoreníšasja, i sotvoríša plód bezzakónija: voístinnu i sámí zlí pohibóša nečéstijem svoím: vozopijút k tebí, i ne uslyšíši: vskúju mi pokazál jesí nečéstije sudéj zakonprestúpnych?

Ty jesí Jerěj vo víki, po čínu Melchisedékovu.

Íže čestnóje tvoje voschoždénije prázdnujuščich, čestnýj vo Prorócích velikij Ilijé, tvoími molítvami ot bíd izbavľáj i skorběj, i ľútych nachoždénij, da vsehdá tebé, preslavnyj Proróče, Christoimenítii ľúdije počítajem i ublažajem.

Sláva: Hl. 6. Proróče, propovídníče Christóv, prestóla Velíčestvija nikohdáže ostupáješi, i kojemuždo boľášču prísno predstoíši: v výšních služjá, vselénnuju blahoslovľáješi. Vsjúdu proslavľajem, prosí očíščénija dušám nášym.

I nýňi: Tvoréc i Izbáviteľ: (zri str. 94).

Tropar', hl. 4. Vo plóti Ánhel, Prorókov osnovánije, vtorýj predtéča prišéstvija Christóva, Ilijá slávnyj: svýše poslávvy Jelisséjevi blahodáf, nedúhi othoňati, i prokazénnyja očíščáti: tímže i počítájuščym jehó tóčit izcilénija.

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Vo plóti Ánhel: 2.

Sláva: I nýňi: Jéze ot víka: (zri str. 77).

1. Sidalen Hl. 1. Na óhnennuju kolesnicu, jáko na krylú vítrenňu vozšéd, bóžestvennyj Proróče, k nebesém preslávno šéstvijsje dnes tvoríš, svýše suhúbuju blahodát i míloť Jeliséjevi ostávľ. 2.

Sláva: I nýňi: Máter ta Bóžiju svímy vsi, Ďívu voístinnu i po rozdeství jávľšujusja, ľubóviju pribihájuščii k tvojej bláhosti: tebé bo ímamy hrišnií predstáateľnicu, tebé stažáchom v napástech spasénije, jedínu vseneporóchnuju.

2. Sidalen. Hl. 3. Chrám tvój božestvennyj vsim íscilénija nezavístno istočájet, Proróče prečúdnje: s Jelisséjem predívnyj Christú vkúpi moľáščesja, nizposláti mir mírovi, i ľúdem čtúščym vas véliju míloť. 2.

Sláva: I nýňi: Kijzdo, idíže spasájetsja, támo právedno i pritekájet: i kóje inóje takovóje pribížišče, jáko ty Bohoródice, pokryvájuščeje dúšy nášja?

Polijlej: Chvalíte ímja Hospódnje:

Veličanijsje: Veličájem ta, Proróče Bóžij Ilijé slávne, i počítájem, jéže áki na nebesá s plótiju óhnennoje voschoždénije tvoje.

Stichi: Se udalíchsja bíhaja i vodvoríchsja v pustýni. — Vozžadá Tebé dušá mojá, koľ mnóžiceju Tebí ploť mojá. Ístinu Tvojú i spasénije Tvoje rich. — Ne skrych mílosti Tvojejá i ístiny ot sónma mnóha.

Právdy Tvojejá ne skrych v sérdci mojém. — I jazýk moj poučítsja právdí Tvojeje, ves deň chváli Tvojeje.

Sláva: I nýňi: Alliluja. 3.

Sidalen. Hl. 8. Premúdrosti jáko račiteľ byv, Proróče vsečéstne, neprávedna carjá neprávdujušča jávi obličil jesí, i uviril jesí vopíti: voístinnu Boh jedín jest, íže Ilijéju propovídujemyj. Otsjúduže Jezavél o voschiščénii i o zlatoľúbii obličil jesí, Proróče i predtče prišéstvijsja Christóva, Ilijé velikoimenite: molí Christá Bóha, hrichóv ostavlénije darováti, voschoždénije tvoje vírno slávjaščym.

Sláva: I nýňi: Jáko Ďívu i jedínu: (zri str. 403).

Ot júnosti mojejá:

Prokimen. Hl. 4. Ty jesí Jeréj vo víki, po čínu Melchisedékovu.

Evanhelije ot Luki, zač. 14.

Po Psalmi 50. Stichira, hl. 4. Na óhnennoj kolesnici na óblak vzjásja jesí, i vo stranú svitovidnu preložísja jesí, o Thesvífanine Ilijé, stúdnyja proróki posramív. Íže nébo slóvom svjazávyj, razriší i náša sohrišenija, ko Hóspodu molítvami tvoími, i spasí dúšy nášja.

Irmosi Kanonov: 1. Vódu prošéd: (vsi pisni v Obščiňi Bohor.).

Proroka. Hl. 2. *1. Poím Hóspodevi, v móri drévle lúdi nastávlšemu, i v nem Faraóna so vsevoínstvom pohruzívšemu, pišň pobídnuju: jáko proslávisja.

Katavasija. Otvérzu ústa: (zri str. 371).

*3. Na kámeni mja víry utverdív, razšíril jesí ustá mojá na vrahí mojá: vozveselí bo sja duch moj, vnehdá píti: ňišt svjat, jákože Boh naš, i ňišt práveden, páče Tebé Hóspodi.

Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Istóčnika čudés, Pro-
rókov udobrénije, vsi vírnii voschválím Thesvífanina Ilijú: s plótiju bo ješčé syj bezmérten, jáko mértv, uvirjájet mértvych vostánije: tímže derznovenije ko Bóhu imíja, podavájet iscilénija víroju prosjáščym, i mólitsja Christú prílišno, sohrišenij ostavlénije podáti prázdnujuščym lubó-
víju svjatúju pámjať jehó. 2.

Sláva: I nyňi: V napásti mnohopleténnyja vpádše, ot vrah vídimych i nevídimych, búreju oderžím bezčíslen-
nych sohrišenij moich, jáko k téplomu zastupléniju i pokróvu mojemú, Čístaja, ko pristánišču pritekáju tvojejá bláhosti. Tímže, Prečístaja, iz tebé Voploščénnomu bez símene molísja prílišno o vsich rabích tvoích, neprestánnu moláščichsja tebi, Bohoródice prečístaja, prosjášči Jehó prisno, sohrišenij ostavlénije darováti vospívájuščym dostójno slávu tvoju.

*4. Uslýšach Hóspodi sluch Tvojeho smotrénija, i proslávič Ťa, jedine Čelovikolúbče.

*5. Svíta podáteľu, i vikóv tvórcu, Hóspodi, v svítí Tvoích povedľnij nastávi nas, rázvi bo Tebe inóho Bóha ne znájem.

*6. Bézdna sohríšeniť obýde mja: (zri str. 539).

Kondak, hl. 2. Proróču i provídču velíkich díľ Bóha nášeho, Ilijé velikoimeníte, viščánijem tvoím ustáviť vj vodotóčnyja óblaki, molí o nás jedínaho Čelovikoľúbca.

Ikos. Mnohoje čelovikov bezzakonije. Božije že mnohoje čelovikolubije, zria Prorok smuščašesja, Ilija jarjasja, i slovesa nemilostivna k Milostivnomu podviže: prohňivajsja, vozopiv, na otmeščuščyjasja Tebe, Sudije pravednyj. No utrobu Blahaha nikakože podviže, ježe mučiti Toho otmetajuščyjasja: prisno bo pokajanija vsich ždet, jedinij Čelovikolubec.

*7. Kupina vo hori: (zri str. 348).

*8. Ustrašísja otrokóv blahočestivých, soobráznaho duší neskvérnaho tíla, i ustranísja vospitánnij v bezmírnom veščeství, neutruždén ohň: prisnoživúšču že izuvjádšu plámeňu, vičnujuščaja pišň vospivášesja: Hóspoda vsja dílá pójte, i prevoznosite vo vsja víki.

*9. Íže přéžde sólnca: (zri str. 349).

Svitilen. Svít na óhnenňij četverokónňij kolesnící nebošestvenna řa pokazávyj orúžnika, Ilijé, ne požré vkonéc, ohň bo jazýkom brénnym přivlékl jesí nízu, i izsušil jesí túčy.

Sláva: Na nebésnyja krúhi óhnennoju kolesnícejú vozneslsja jesí: nýňi tvojú soveršájuščyja pámjať vírno nazirája, jáko svíta bliz syj, svít mýslennij nam daváj.

I nýňi: Íže ot Bóha mírovi podánnym blahím ty viná bylá jesí Bohoródice: no i nýňi molí o óbščem spasénii blahopremínnaho Bóha.

Na Chvalitech: Hl. 8. (Podoben: Čto vas narečem): Jehdá ty Proróču čúdnij, Bóhu dobrođiteliju i žitijém čistym srastvorívsja s nim, óblast přijém, tvár' po rázumu izmiril jesí, i dvéri doždévnyja vóleju zatvoril jesí, i svýše ohň nizvél jesí, i vrahí pohubil jesí. Molí spastísja dušám nášym.

Révnostiju Hospódnegu razpalájem, bezzakónnyja carí ty izobličil jesí jávi, stúdnyja svjaščénniki ty umoril jesí tépľi, vžeh ohň v vodi, blažénne: pišču že neđilannuju istočil jesí, i vódy Jordánskija mílotiju tvojęju presíkl jesí. Molí spastísja dušám nášym.

Jehdá ty, Proróče, pokazál jesí, na zemlí jáko voístinnu júže na nebesí žízň, žízniju súščeju v tebí sostávnoju obohaťijasja, ótroka mértva tvoím vdochnovenijem voskresíl jesí: smérťi kromí na líta lúčša prebyváješi: na kolesnicu óhnennu vsil jesí, na vysotú vozvyšájem. Molí spastísja dušám nášym.

Hl. 1. (Samohlasen). Iliá revnívyj, i strastěj samodéržec, na vzdúsi nosím bjáše dnes, vsemirnaho taínnik spasénija načínateľ. O slávy čestnýja, jéjže spodóbisja nebopárnyj Prorók, i prorókov izrjádnoje udobrenije: sej bo vo plóti ánhel, i bezplóten čelovík pokazásja ispravlěňmi. Jehóže chválašče, rcem: zastupí nás múdre, v deň súdnyj.

Duchóvnymi písňmi proróki Christóvy vsí voschválím: Iliá bo Thesvítanin nebošěstvennik byst, i milotiju Jelissěj blahodáf priját suhúbu ot Bóha: i svítlnicy svitlíi vselěnnij jávišasja, molášče neprestánno o dušách nášich.

Davídski dnes, vírnii, Proróka Hospódna písňmi počtím, Iliju Thesvítanina, i revníteľa presvítla: sej bo jazýkom nébo jáko kóžu zatvorí, i zémľu plodovítuju neplódnou soťvorí. O preslávnaho čudesé: zémľen čelovík, nebesém odoždítí doždá ne dadé. O čudesé: tľinen čelovík v netľinije odťijasja, i na nebesá vostečé óhnennoju kolesníceju, milotiju že Jelisséju suhúbu blahodáf darováv: carjá obličájet, i ľúdi nepokorívya hládom rastľivájet: jeréi stúdnyja vsja posramí, i vdoviča sýna slóvom voskresí. Tohó molbámi, Christé Bóže naš, v míri sochraní cěrkov nášu, i pobídy odolínija na vrahí jej dáruj.

Sláva: Hl. 8. Prorókov verchóvniki, i vsesvítlyja svítlniki vselěnnýja, v písnech počtím vírnii, Ilijú i Jelisséa, i Christú vozopijém rádoťno: blahoutróbně Hóspodí, podázď ľúdem Tvoím, molbámi Prorók Tvoích, ostavlénije hrichóv i véliju milost.

I nýňi: Vladýčice, príimí molítvy rabóv tvoích, i izbávi nas ot vsjákijsja núždy i pečáli.

Na Liturgii.

Tropar', hl. 4. Vo plóti Ánhel: (zri str. 656).

Sláva: Kondak, hl. 2. Proróče i provídče: (zri str. 659).

I nýňi: Bohorodičen. (Zastupnice).

Prokimen, hl. 4. Ty jesí Jerěj vo víki po čínu Melchisedékovu.

Apostol. Ot Sobórnaho posláníja Jákovla čténije, zač. 57. Brátije, óbraz príimíte zlostradáníja i dolhoterpínija, proróki, íže hlahólaša ímenem Hóspodnim. Se blažím terpjáščija: terpínije Jóvle slýšaste, i končínu Hóspodňu vídíte, jáko mnohomílostiv jest Hóspod' i ščedr. Prézde že vsich, brátije mojá, ne klenítejsja, ni nébom, ni zemléju, ni inóju kójeju klátvoju: búdi že vam, jéže jej, jej: i jéže ní, ni: da ne v licemírije vpadéte. Zlostráždet li kto v vas? da molítvu díjet: blahodúšstvujet li kto? da pojét. Bolít li kto v vas? da prizovét presvítery cerkóvnjya, i da molítvu sotvorját nad nim, pomázavše jehó jeléjem vo ímja Hóspodne: i molítva víry spasét boľáščaho, i vzdvíhnet jehó Hóspod': i ášče hrichí sotvoril jest, otpúsfatsja jemú. Ispovídajte úbo druh drúhu sohrišénija, i molítejsja druh za drúha, jáko da iscílíjete: mnóho bo móžet molítva pravédnaho pospišestvújema. Ilijá čelovík bi podobostrásten nam, i molítvoju pomolísja, da ne búdet dožd': i ne odoždí po zemlí líta trí i misjacej šesf. I páki pomolísja, i nébo dožd' dadé, i zemľá prozjabé plod svoj. Brátije, ášče kto v vas zablúdit ot putí ístiny, i obratít kto jehó, da víst, jáko obratívyj hrišnika ot zablúždénija putí jehó, spasét dúšu ot smérťi, i pokrýjet mnóžestvo hrichóv.

Evanhelije ot Luki zač. 14.

Príčasten: V pámjaf vičnuju búdet právednik, ot slúcha zla ne uboítsja. Allilúja.

6-ho aug (19-ho).

Preobraženije Hospoda Boha i Spasa našeho Isusa Christa.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach, hl. 4. Prézde krestá Tvojeho, Hóspodi, horá nebesí podóbjašesja, i óblak jáko siň profazášesja, Tebí preobrazújuščusja, ot Otcá že sviditelstvujemu: támo bi Petr s Jákovom i Joánnom, jáko cho fáchu býti s Tobóju i vo vrémja predánija Tvojeho: da vídivše čudesá Tvojá, ne ustrašátsja stradánij Tvoích. Ímže poklonítisja nam v míri spodóbi, velikija rádi Tvojejá mílosti. 2.

Prézde krestá Tvojeho, Hóspodi, poím Učeníkí na hóru vysokú, preobrazísja jesí pred ními, lučéju síly ozarjája ich: otsjúdu úbo čelovikolúbijem, otonúdu vlástiju, pokazáti cho fá voskresénija svítlost. Jehóže i nas, Bóže, v míri spodóbi, jáko mílostiv i čelovikolúbec. 2.

Horá jáže inohdá mráčna i dýmna, nýni že čestná i svjáta jest, na néžže nózi Tvoí stojásti, Hóspodi: previčnoje bo sokrovennoje táinstvo na poslídok javléno sotvorí, strášnoje tvoje preobraženije, Petru i Joánnu i Jákovu. Íže taková sijánija licá Tvojeho ne terpjášče, i svítlosti riz Tvoích, nic na lici zemlí pokrýváchusja: íže i úzasom oderžími divláčusja, vídašče Mojséa i Iljú hlahólušča s Tobóju cho fáščaja prikľučítisja Tebí: i hlas ot Otcá sviditelstvovaše, hlahóla: Sej jest Syn moj vozľúblennyj, o némže blahoizvólich, Toho posľúšajte: Íže i dárujet mírovi véliju mílost. 2.

Na horí vysóci preobrážsja Spas, verchóvnyja imíja učeníkí, preslávno oblistál jest, pokazúja, jáko vysotóju dobrodítelej oblistávše, i Božéstvennij slávi spodóbjsja: hlahólušcyja so Christóm Mojséj i Iljá pokazováchu, jáko živými i mértvymi obladájet, i Íže drévle zakónom i Proróki hlahólavyj jest Boh. Jemúže i hlas Ótéč iz óblaka

svítla poslúšestvovaše hlahóľuščij: Tohó poslúšajte, ľže kre-
stóm áda plínívša, i mértvym dárujušča živót víčnyj. 2.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Proobrazúja voskresénije Tvojé,
Christé Bóže, tohdá poját tri Tvojá učeníkí, Petrá i Jáková
i Joánna, na Thavór vozšél jesí: Tebí že, Spáse, preobra-
zújuščusja, Thavórskaĵa horá svítom pokryvášesja: učenicý
Tvoí, Slóve, poverhóša sebé dólu na zemlí, ne terpjášče zřiti
nevidímaho zráka: Ánheli služáchu stráchom i trépetom,
nebesá ubojášasja, zemľá vostrepetá: vídašče na zemľi
slávy Hóspoda.

Vchod. — Prokimen dne.

Ischoda čtenije. Hlava 24. Reče Hospod' k Mojseju:
vzydí ko mňi na horu, i stani tamo, i dam ti skřižalí ka-
mennyja, zakon i zapovídi, jaže napisach v zakoníti im. I
vostav Mojsej i Isus predstojaj jemu, vzydoša na horu Bo-
žiju. I starcem reče: bezmolvstvujte tamo, dondeže vozvra-
timsja k vam: i se Aaron i Or s vami: ašče komu prilu-
čitsja sud, da idut k nim. I vzyde Mojsej na horu, i pokry-
ju oblak horu. I snide slava Božija na horu Sinajskuju, i pokry-
ju oblak šest' dnej: i prizva Hospod' Mojseja v deň sedmyj,
iz sředy oblaka. Viđinije že slavy Hospodni, jako ohň paľa
na versí hory, prjamo synov Israilevych. I vnide Mojsej
posređi oblaka, i vzyde na horu: i bi tamo na hori četyre-
desjať dnej, i četyredesjať noščeĵ.

Ischoda čtenije. Hlava 33. Vo dnech oňich, hlahola
Hospod' k Mojseju licem k licu, jako ašče by: (zři str. 225)

(I dodaj ješče:) I utrenevav Mojsej, zautra vzyde na
horu Sinajskuju, jakože hlahola jemu Hospod'. I snide Hos-
pod' vo oblaci, i predsta Jemu tamo Mojsej, i prizva ime-
nem Hospodnim. I mimoide Hospod' pred licem jeho i prizva:
Hospod' Boh, ščedr i milostiv, dolhoterpiliv i mnohomilostiv
i istinen. I potščavsja Mojsej, prinik na zemľu, poklonisja
Hospodevi.

Carstv tretíich čtenije. Hlava 19. Vo dnech oňich přide

Ilija v Virsaviju, jaže jest zemľa Judova, i ostavi otročišča svojeho tamo. I sam pojde v pustyňu puť dne, i přiide i side pod smerčijem, i usne, i son viďi tamo pod sadom. I se ňikij prikosnusja jemu, i reče jemu: vostani, jažď i pij. I vozzri Ilija, i se pri vozhlavii jeho oprisnok jačmennyj i korčach vody: i vosta, i jade i pit, i obrašcsja uspe. I obratisja Anhel Hospodeň vtoriceju, i kosnusja jemu, i reče jemu: vostani, jažď i pij, jako mnoh ot tebe puť. I vosta, i jade i pit: i ide v kriposti jadi toja četyredesjať dnej i četyredesjať nošcej, do hory Chorivskija. I vnide tamo v peščeru, i vse-lisja v nej: i se hlahol Hospodeň k nemu, i reče jemu Hospoď: lzydi i stani na hori pred Hospodem: i se Hospoď mimoidet, i duch velij i kripok, razorjaja hory, i sokrušaja kamenije pred Hospodem: ne v dusi Hospoď: i po dusi trus, i ne v trusi Hospoď. I po trusi ohň, i ne v ohni Hospoď: i po ohni hlas chlada tonka, i tamo Hospoď. I byst jako uslyša Ilija, pokry lice svoje milotiju svojeju, i izyde, i sta bliz peščery. I reče Hospoď k nemu: idi i vozvratisja v puť tvoj, i pojdeši v puť pustyni Damaskovy: i pomažeši Jelisseja syna Asafatova vmisto tebe proroka.

Na Litii. Hl. 2. Īže svítom Tvoím vsjú vselěnnuju osvjatív, na horí vysóci preobraziljsja jesí, Bláže, pokazáv učeníkóm Tvoím sílu Tvojú, jáko mir izbavľáješi ot prestuplěnija: tímže vopijém ti: Milosérde Hóspodi, spasi dúšy nášja.

Īže na horí Thavórstij preobrázjsja vo sláví, Christé Bóže, i pokazáv učeníkóm Tvoím slávu Tvojeho Božestvá, ozari i nas svítom Tvojeho razumínija, i nastávi na stezjú záповidej Tvoích, jáko jedin blah i čelovikolúbec.

Īže préžde sólnca svít Christós, tilěšni na zemlí žitelstvujaja, i préžde krestá vsja jaže strášnaho smotrénija soveršív bohólipno, dnes na Thavórstij horí tájno Trójcy óbraz pokazúja, izjášcnyja tri učeníki, Petrá i Jáкова i Joáanna, na ňu vozvél jest na jedíňi, i málo skryv plóti vosprijátije, preobrazisja pred ními, javľája načalobráznyja

dobrúty blaholípije, i to ne vsesoveršénno: óvo izvístvúja týja, vkúpi že i ščaďá, da ne káko so zrákom i jéže žiti pohúbját, no jáko možáchu vmišćáti filésnymi očima sterpjášče: i Prorókov verchóvnyja Mojséja i Ilijú privél jest, neprekoslóvni sviďitelstvujučyja Jehó Božestvo, i jáko toj jest istinnoje Otčeskaho suščestvá sijánije, hospodstvújaj živými i mértvymi: tímže i óblak jákože siň obját ich, i hlas svýše Óteč iz óblaka šúmno predsviďitelstvujuč i hlahólušč: Sej jest, Jehóže netlínno iz čréva přezde dennicy rodich, Syn vozľúblennyj moj, Jehóže poslách spastí vo Otcá i Sýna i Dúcha svjatáho kreščájemyja, i ispovidajučyja virno, jáko nerazdílna jest jedína deržáva Božestvá: Tohó poslúšajte. Sam úbo čelovikolúbče Christé Bóže, i nas ozarí svítom nepristúpnyja Tvojejá slávy, i dostójny pokazi naslídnyki bezkonéčnaho cárstvija Tvojhó, jáko preblah.

Sláva: Hl. 5. Priidite, vzydem na hóru Hóspodňu, i v dom Bóha nášeho, i úzrim slávu preobražénija Jehó, slávu jáko jedinoródnaho ot Otcá: svítom príimem svít, i vozvyšení bývše dúchom, Trójcu jedinósúščnuju vospoím vo víki.

I nýni: Zakóna i Prorókov Ťa Christé, Tvorcá, i Ispólnitela sviďitelstvovaša, zrjášče vo óblaci, Mojsěj bohovídec i Iliá ohnekolesníčnik i neopálnyj nebošestvennik, v preobražénii Tvojém. S nimiže i nas Tvojhó prosviščénija spodóbi, Vladýko, píti Ťa vo víki.

Na Stichovnych. Hl. 1. Íže drévle s Mojséom hlahólavyj na horí Sinájstij óbrazy, Az jesm, hlahóla, Syj: dnes na horí Thavórstij precbrázsja pred učeníki, pokazá načaloobraznuju dobrótu zraka, v Sebi vospriím čelovičeskoje suščestvo: i takovýja blahodáti sviďiteli postavl, Mojséa i Ilijú, óbščnyki tvorjášče veselija, provozviščájučyja slávnoje Krestá rádí i spasitelnoje voscresénije.

Tvojá suť nebesá i Tvojá jest zemlá.

Tvojhó jedinoródnaho Sýna proviďi Dúchom plót-

skoje k čelovíkom prišestvije Bohootéc Davíd, izdaléča k veséliju sozyvájet tvar', i proróčeski vzyvájet: Thavór i Jermón o ímeni Tvojém vozrádujutsja. Na sijú bo vozšéd hóru, Spáse, so učeníki Tvoími, očerňívšeje Adámovo jestestvó, preobrázsja, oblistáti páki sotvoríl jesí, pretvorív je v Tvojehó Božestvá slávu že i svítlost. Ťímže vopijém Ti: Sodítelu vsjáčeskich Hóspodi, sláva Tebí.

Thavór i Jermón o ímeni Tvojém vozrádujetasja.

Neoderžímoje Tvojehó svitolítija, i nepristúpnoje Božestvá, zrjášče Apóstolov lúčšii, na horí preobraženíja, beznačálne Christé, božéstvennym izminíšasja úžasom: i óblakom osijávšesja svítlym, hlas slýšachu Óteč, izvistvújušč táinstvo Tvojehó vočelovíčenija: jáko jedín jesí i po voploščénii Syn jedínoródnjy, i Spas míra.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Petrú i Jákovu i Joánnu, lúčšym učeníkóm Tvoím, Hóspodi, dnés pokazál jesí na horí Thavórstij slávu Božéstvennaho Tvojehó zráka: víďachu bo rízy Tvojá oblistávšyja jáko svit, i licé Tvojé páče sólnca: ne terpjášče zriti nesterpímoje Tvojehó sijánija, na zémľu nizpádachu, nikákože zriti mohúšče: hlas že slýšachu svídítelstvujusch svýše: Sej jest Syn moj vozľúblennyj, prišédy v mir, spastí čelovíka.

Tropar', hl. 7. Preobrazílsja jesí na horí, Christé Bóže, pokazávyj učeníkóm Tvoím slávu Tvojú, jákože možáchu: da vozsijájet i nám hrišnym svit Tvój prisnosúščnyj, molítvami Bohoródicy, Svitodávče, sláva Tebí. 3.

Otpust: Preobrazívyjsja na horí Thavórstij, i pokazávyj učeníkóm slávu svojehó Božestvá, spasénija nášeho rádi:

Na Utreni.

Na Boh Hospod': Preobrazílsja jesí: 3.

1. Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josíf): Čelovíčeskoje izminénije, jéže so slávoju Tvojéju, Spáse, vtoróje i strášnoje, Tvojehó prišestvija pokazújaj, na horí Thavórstij preobra-

zilsja jesí: Iliá i Mojsěj hlahólachu s Tobóju, i trijéch ot učeník sprizváv: íže vídivše Vladýko slávu Tvojú, bli-stániju Tvojemú udivíšasja. Íže tohdá sím svít Tvoj vozsjávyyj, prosvítí dúšy nášja. — Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen. Na horí Thavórstij preobrazilsja jesí, Isúse, i óblak svítel, profazájuščsja jáko síň, Apóstoly slávoju pokrý: ímže i na zémľu níc pádachu, ne terpjášče zrití svítlosti nepristúpnyja slávy licá Tvojhó, beznačálne Spáse, Christé Bóže. Íže tohdá sím svít tvoj vozsjávyyj, prosvítí dúšy nášja.

Sláva: I nýňi: tojže.

Polijelej: Chvalíte ímja Hospóдне:

Veličanije: Veličájem Ťa, životdávčce Christé, i počítájem presvjatýja plóti Tvojeja preslávnoje preobražénije.

Stichi: Vélij Hóspoď i chváien ziló, v hráďi Bóha nášeho, v horí svjatij Jehó. — Kto vzýdet na hóru Hóspodnu, ilí kto stánet na místi svjatím Jehó?

Hóspodi, kto obitájet v žilíšci Tvojem, ilí kto vselítsja vo svjatúju hóru Tvojú? — Poslí svít Tvoj i ístinu Tvojú.

Prosviščáješi Ty dívno, ot hor víčnych. — Thavór i Jermón o ímení Tvojem vozrádujutsja.

Hóspodi, v svítí licá Tvojhó pojdém, i o ímení Tvojem vozrádujemsja ves deň. — I búdi svítlost Hóspoda Bóha nášeho na nas, ot nýňi i do víka.

Sláva: I nýňi: Alliluja. 3.

Pripiv bolharskij: Preobrazújetsja Isús moj Hospóď na horí Thavórstij: pokazújaj slávu Svojú.

Sidalen. Hl. 4. (Podob. Voznesyjsja): Vozšéd so učeníkí na hóru, i vo sláví Ótčí oblistál jesí: s Mojséom Iliá Tebí predstoját, zakón i Prorócy bo jáko Bóhu slúžat: Jemúže i synovstvo jestéstvennoje rodíteľ ispovídaja, naricáše Sýna, Jehóže vospívájem s Tobóju i Dúchom.

Sláva: I nýňi: Hl. 8. (Podob.: Povelínnoje): Sokrovénnuju mólniju pod plótiu suščestvá Tvojhó, Christé, i božéstvennahó

blaholípja, na svjatij pokazál jesí horí, Blahodíteľu, prosijáv súščym s Tobóju učeníkóm: i rozumívše nesterpímu súšču slávu Tvojú: svjat jesí vozopíša, jáko nepristúpen syj vídin byl jesí plótiju mírovi, jedíne Čelovikolúbče.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Thavór i Jermón o ímeni Tvojém vozrádujutsja.

Evanhelije ot Luki, zač. 45. — Psalom 50.

Sláva: Vsjáčeskaja dnes rádoti íspólnišasja: Christós preobrazísja pred učeníkí. — I nýňi: tojže.

Stichira. Hl. 5. Božestvá Tvojeho, Spáse, málu zarjú obnaživ sovozšédšym s Tobóju na hóru, premírnyja Tvojejá slávy sotvoríl jesí račíteli: tímže užásno zovjáchu: dobró jest nam zdi býti. S nímiže i my, Tebé preobrážšahosja Spása Christá pojém vo víki.

Irmosi Kanonov. Hl. 4. Lícy Ísráíľstii: (zri str. 613).

Hl. 8. *1. Vodu prošed: (zri v Obščíni Bohorodicy).

Katavasija: Krest načertáv: (zri str. 359).

3. Luk síľnych iznemóže, i nemoščstvújuščii prepojásasja siloju: sehó rádi utverdísja v Hóspodi sérdce moje.

*3. Nebesnaho kruha verchotvorče Hospodi: (zri v Obšč. Bohor).

Sidalen. Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Na horí Thavórstij preobrazísja jesí, Isúse, posreďí Ilíi i Mojséa, premúdrych, so Jákovom i Petróm i Joánnom. Pétr že ne rozumíja, síja Tebí hlahólaše: dobró zdi jest sotvoríti tri síni: jedínu Mojséju, i jedínu Ilíi, i jedínu Tebí Vladýci Christú. Íže tohdá svit Tvoj sím vozsíjavyj, prosvití dúšy nášja.

Sláva: I nýňi: tojže.

4. Uslýšach slávnoje smotrénije, Christé Bóže, jáko rodísja jesí ot Ďívy, da ot lésti izbáviši zovúšcyja: sláva síli Tvojéj Hóspodi.

*4. Iz ploti Tvojeja luči Božestva ischoždachu Prorokom i Apostolom: tím načalnicy pojušče vzyvachu: slava síli Tvojeje Hospodi.

5. Ot svíta presíkiť pervoródnj Svit, jáko vo svítí

čilá pojút Ťa, Christé, Sodítela: vo svíí Tvojém putí nášja naprávi.

*5. Vskuju mja otrinul jesí: (zri str. 113).

6. Vnehdá skorbítí mí, vozopích ko Hóspodu, i uslýša mja Boh spasénija mojihó.

*6. Očisti mja Spase: (zri str. 113).

Kondak, hl. 7. Na horí preobrazílsja jesí, i jákože vmiščachu, učenicý Tvoí slávu Tvojú, Christé Bóže, vídiša: da jehdá Ťa úzrvat raspínájema, stradánije úbo urazumíjút vólnoje, mírovi že propovídat, jáko Ty jesí voístinnu Ótčeje síjánije.

Ikos: Vostanite linivii, íže vsehda nizu poníkšii v zemlu, duši mojeja pomysli: vozmitesja i vozvysitesja na vysotu božestvennahó voschoždenija: pritecem k Petru i k Zevedejevým i vkupi so oňimi Thavorskiju horu dostihnem, da vidím s nimi slavu Boha našeho, hlas že uslyším, jehože svyše slyšaša, i propovídaša Ótčeje síjanije.

7. Avraámstii ínohda v Vavilóňi: (zri str. 615).

*7. Ďítí jevrejskija: (zri str. 405).

8. Vo Vavilóňi ótrocy božéstvennoju raspalájemi révnostiju, mučítela i plámení preščénije múzeski popráša, i posreďí ohňá vvérzeni, orošájemi pojáchu: blahoslovíte vsja čílá Hospódňa Hóspoda.

*8. Sedmericeju pešč: (zri str. 113).

Pripiv: Veličáj dušé mojá na Thavóri preobrazívšahosja Hóspoda.

9. Roždestvó Tvojé netlínno javísja: Boh iz bokú tvojéju prójde, jáko plotonósec javísja na zemlí, i s čelovíki poživé: ta Bohoródice tím vsi veličájem.

Druhij Pripiv: Veličáj dušé mojá pokazávšaho na Thavóri slávu svojehó Božestvá.

*9. Ustrašísja vsjak sluch neizrečenna Božíja snizchoždenija: jako Vyšnij voleju snide daže i do ploti, ot Ďivičeskahó čreva byv čelovik: tímže prečistuju Bohoródicu, virnii, veličájem.

Svitlen: Svíte neizmínnyj, Slóve, Svíta Otcá neroždénna, v javlénňim svíí Tvojém dnes na Thavóri svít

vidíchom Otcá, svít i Dúcha, svítom nastavľajúšchaho vsjú tvár'. 3.

Na Chvalite: Hl. 4. (Podoben: Zvannyj svyše): Préžde čestnáho Krestá Tvojeho i stradániya, poím ichže prorazsudíl jesí, ot svjaščénných učeník, na Thavórskuju Vladýko vozšél jesí hóru, pokazáti voschofív sim slávu Tvojú: íže i víďívše Ťa preobrazívšasja, i páče sólнца prosijávša, nícy pádše, síli Tvojejí udivíšasja vzyvájušče: Ty bezlíten svít jesí Christé, i síjáníje Ótčeje, ášče i vóleju ploť javílsja jesí, Neizmínne. 2.

Íže préžde vik syj Boh Slóvo, Íže svítom jáko rízoju oďivájajsja, preobrazújuščijsja pred učeníkí Tvoími páče sólнца, Slóve, prosijál jesí: Mojsěj že i Iliá Tebí predstáša, mértvym i živým Ťa Hóspoda povídajušče, i Tvoje slávjašče neizrečénnoje smotrénije i milosť, i mnóhoje milosérdije: imže spasl jesí mir, hrichóm pohibájuščij.

Ot Ďivíčeskaho óblaka Ťa roždénna, i ploť bývša, i na horí Thavórstij preobrazújuščasja, Hóspodi, i óblakom svítlym Ťa okružájema, hlas Rodítelev vozľúblennaho Ťa Sýna, učeníkóm predstojáščym Tebí jávi skázovaše, jáko jedínosúščna i jedínoprestólna. Ťímže Petr udivíľajasja: dobró jest zďi býti, hlahólaše, ne vídyj jéže hlahólaše, Blahodíteľu mnohomílostive.

Sláva: I nýňi: hl. 8. Poját Christós Petrá, Jáкова i Joánnna, na hóru vysóku jedíny, i preobrazísja pred ními: i prosvítisja licé Jehó jáko sólńce, rízy že Jehó býša bílý jáko svít: i javíšasja Mojsěj i Iliá s Ním hlahóľušče, i óblak svítel osíní ich: i se hlas iz óblaka hlahóľušč: Sej jest Syn moj vozľúblennyj, o Némže blahovolích, Tohó poslúšajte.

Na Liturgii.

Antifon 1. Vosklíkните Hospodévi vsja zemľá, pójte že ímeni Jehó, dadíte slávu chvalí Jehó.

Molitvámi Bohoródcy, Spáse, spasí nas.

Sláva: I nýňi: Molitvami Bohorodicy:

Antifon 2. Hóry Siónskija, rébra síverova, hrad Carjá velíkaho.

Spasí ny Sýne Bózij, preobrazívyjsja na horí, pojúšcyja Ti: Allilúja.

Antifon 3. Nadíjuščiisja na Hóspoda, jáko horá Sión: ne podvížitsja vo vik.

Tropar': Preobrazilsja jesi na hori: (zri str. 666).

Vchodnoje: Hóspodi, poslí svít Tvoj i ístinu Tvojú: ta mja nastávista i vvedósta mja v hóru svjatúju Tvojú.

Tropar': Preobrazilsja jesi na hori:

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 7. Na horí preobrazilsja jesi: (zri str. 669).

Prokimen, hl. 4. Jáko vozveličíšasja dílá Tvojá Hóspodi, vsja premúdrostiju sotvoril jesi.

Apostol. Ot Sobórnaho 2. posláníja Petróva čténije, zač. 65. Brátije, potščítejsja izvístno vaše zváníje i izbráníje tvoríti: síjá bo tvorjášče, ne ímate sohrišiti nikohdáže. Síce bo obílno pripodástsja vam vchod v víčnoje cárstvo Hóspoda nášeho i Spása Isusa Christá. Sehó rádi ne obliňusja vospomináti prisno vam o sich, ášče i vidite, i utverždéní jesté v nastojášcej ístiňi. Právedno bo mňu, donélice jesm v sem tělesí, vozstavláti vas vospominánijem: vídyj, jáko skóro jest otložénije tělesé mojehó, jákože i Hóspod naš Isús Christós skazá mňi. Potščúsja že i vsehdá imíti vas po mojém ischódi, jéže o sich pámjat tvoríti. Ne uchiščrénnym bo básnem poslídovavše, skazáchom vam sílu i prišéstvije Hóspoda nášeho Isusa Christá, no samovidcy bývše veličestvíju ónaho. Prijém bo ot Bóha Otcá čest i slávu, hlásu prišédšu k nemú takovú ot velelípnyja slávy: Sej jest Syn moj vozlúblennyj, o němže az blahoizvólich. I sej hlas ... slýšachom s nebesé sšedš, s Ním súšče na horí svjatíj. I ímamy izvístníjšeje proróčeskoje slóvo, jemúže vnímájusče jákože svitílu síjájusču v témňim místí, dóbri tvorité, dóndeže deň ozarít i denníca vozsíjájet v serdcách vášich.

Evanhelije ot Matheja, zač. 70.

Vmisto Dostojno: Veličanie i Irmos. (zri str. 669).

Pričasten: Hóspodi, v svíti licá Tvojehó pójdem, i o ímení Tvojém vozrádujemsja vo víki. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Préžde Krestá: — Íže préžde vík: — Ot dívíčeskaho oblaka: (zri str. 670).

Prepodobnomučeníku 3. iz Obščiny, ili iz Minei sija:

Hl. 6. (Podob.: Vse otložše): Vse otložív volšéбноje obajánije, i pérsskoje skvernénije, i mérzkaja služénija, Bóhu pritékl jesí, múdrym promyšlénijem okormlájuščemu čelovíčestvo: Jehóže ímenem apóstolski izcilil jesí bezslovésnych nedúhi, i čelovíčeskija bolízni, pritekájuščich usérдно k tebí, uhódniče Christóv: Jehóže so derznovénijem molí o dušách nášich.

Ves vozložil jesí tvoj živót Hóspodu, i téplí otlučilsja jesí k póstnomu tečéniju, Prepodobne, molítvu nesumnínnu, bďínije vsenóščnoje, pínije neprestánnoje, i žitijé neporóčnoje i ánhelskoje pokazúja: otsjúdu dĵstvijem čudés obohatílsja jesí, visť bo sláviti Hóspodĵ rabý Svojá: Jehóže so derznovénijem molí o dušách nášich.

Ves odĵjavšja kréstnym vseorúžijem, i nerazrušímym ščitóm víry obloživsja, strášen byl jesí suprotívnym démonským opolčénijem: ichže i othnál jesí, ránoju víry pomázavsja i božéstvennymi prizyvánii, i v puť šestvujuščyja spasl jesí vréda oňich, Dometije uhódniče Christóv: Jehóže so derznovénijem molí o dušách nášich.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Proobrazúja voskresénije. (zri str. 663).

Vchod. — Prokimen, hl. 7. Boh naš na nebesí: (zri str. 575).

(V subbotu že na Večerni Prokimen: Hospodĵ vocarisja:)

Na Stichovnych. Hl. 6. (Podoben: Tridneven): Voobrázšja za milosérdije, Christé, vo Adáma pérvahó čelovíka ot Dívy, javílsja jesí vtóryj Adám: na horí že, Spáse moj, Thavórstĵij preobrazílsja jesí, obnažája Božestvo Tvojé.

Tvojá suť nebesá, i Tvojá jest zemlá.

Udivíšasja zrjášče Tvojejá blahodáti lúčšii zákóna, preobražénija Christé, na horí svjafij: s nímiže poklaňá-jemsja Tebí, so Otcém i Božéstvennym Dúchom.

Thavór i Jermón o ímeni Tvojem vozrádujtsja.

Prosviščájetsja tvar' jáсно Tvoím preobražénijem, Christé, jéže božéstvennym Apóstolom na Thavóri, Mojséju že i Ilií pokazál jesí Boh syj, neizrečénno prosijáv páče sólнца.

Sláva: I nýňi Hl. 5. Priidíte, vzydem: (zri str. 665).

Po Nýňi otpuščaješí: Tropar' Svjataho:

Hl. 4. Póstničeski predpodvizávsja na horí, úmnaja vrahóv opolčénija vseorúžijem krestá pohubíl jesí, Vsebla-žénne, páki že ko stradálčestvu múžeski obléksja jesí, ubív Koproníma mečem víry: i oboích rádi vinčálsja jesí ot Bóha, prepodobnomúčeniče Dometíje prisnopámjatne.

Sláva: I nýňi: Preobrazílsja jesí: (zri str. 666).

15-ho (28-ho) aug.

Uspenije presvjatyja Bohorodicy.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. O dívnoje čúdo! istóčnik žízni vo hróbi polahájetsja, i lístvica k nebesí hrob byvájet. Veselísja Gethsimánije, Bohoródičen svjatýj dóme: vozopijém vírnii, Havriíla imúšče činonačálnika: Blahodátnaja rádujsja, s tobóju Hóspodŕ, podajáj mírovi tobóju véliju milosť. 3.

Dívny tvojá tájny, Bohoródice, výšňaho prestól javí-lasja jesí, Vladýčice, i ot zemlí k nebesí prestávilasja jesí dnes: sláva tvojá boholípnaja, bohopodóbnymi síjájušči čudesý. Dívy s Matériju Carévoju na vysotú vonesítesja. Blahodátnaja, rádujsja, s tobóju Hóspodŕ, podajáj mírovi tobóju véliju milosť. 3.

Tvoje slávjat uspenije Vlásti i Prestóli, Načála i Hó-spodstva, Síly i Cheruvími, i strášňii Serafími: rádujtsja

zemnoródnii, o božéstvenňij tvojej slávi krasjáščesja: pripádajut cárije so Archánhely i Ánhely, i vospivájut: Blahodátnaja rádujsja s tobóju Hóspod', podajáj mírovi tobóju véliju mílost. 2.

Sláva: I nýňi: Bohonačálnym manovenijem, ot vsjúdu bohonósnii Apóstoli óblaki vysóci vzimájemi, došédše prečístaho i živonačálnaho tvojeho tíla, ľubézno lobyzáchu: prevýšnja že nebésnyja Síly, s svoím Vladýkoju prišédše, bohoprijátnoje i prečistojé tílo predsylájušče, úzasom oderžími: prekrásno že predidáchu, i nevidímo vopijáchu prevýšním činonačáljem: se Vsecaríca Bohootroková príide, vozmíte vratá, i síjú premírno podímíte, prísnosúščnaho Máter' Svíta: tojá bo rádi vseródnaje čelovíkom spasénije byst: na ňúže vziráti ne móžem, i toj dostójnuju česť vzdáti nemóščno: tojá bo preizjáščnoje prechódit vsjak um. Tímže, prečístaja Bohoródice, prísno s živonósnym Carém i roždestvóm živúšči, molísja výnu sochráníti i spastí ot vsjákahe prilóha protivnaho nóvyja ľúdi tvojá: tvoje bo predstátelstvo sťažáhom, vo víki svitojavlénno blažášče.

Vchod. — Prokimen dne. — Čtenija: (zri str. 342).

Na Litii. Hl. 1. Podobáše samovídcem Slóva i sluhám, i jéze po plóti Mátere Jehó uspénije víditi, konéčnoje jelíko na nej táinstvo: jáko da ne tókmo jéze ot zemlí Spásovo voschoždénije úzrjat, no i róždšija Jehó predstavléniju svidítelstvujut. Tímže otvsjúdu božéstvennoju siloju sobrávšesja, Sióna dostihóša, i na nébo idúščuju predsyláchu, výššuju Cheruvím. Jéžže i my s ními poklaňájemsja, jáko moláščejsja o dušách nášich.

Hl. 2. Jáže nebés výššaja súšči, i Cheruvím slávňijsaja, i vsejá tvári čestňijsaja, jáže premnóhija rádi čistoty, prísnosúščnaho suščestvá prijátelišče bývši, v Synóvňi rúci dnes vsesvjatúju predajét dúšu: i s néju ispolňájutsja vsjáčeskaja rádostí, i nam dárujet véliju mílost.

Vseneporócnaja Nevísta i Máti blahovolénija Ótča

jáže Bóhu pronarečennaja, vo svoje Jemú žilišče neslítneho sojedinénija, dnes prečistuju dúšu Tvorcú i Bóhu predajét: júže bezplótnych Sily boholípno podjémľut: i k životú predstavľajetsja, súščaja Máti Životá, sviščá nepristúpnaha Svíta, spasénije vírnych, i upovánije duš nášich.

Hl. 3. Priidíte vsi koncý zemní, čestnoje prestavlénije Bohomátere voschválím: v rúci bo Sýna dúšu neporóčnuju položí. Ťímže svjatým uspénijem jejá mir oživotvorísja, vo psalmích i píniich i písnech duchóvných, so Bezplótnymi i Apóstoly prázdnujet svítlo.

Sláva: Hl. 5. Priidíte prazdnolúbnych sobór, priidíte i lík sostávim, priidíte vinčajem písňmi cérkov, upokojénijem kovčéha Bóžija: dnes bo nébo prostirájet nídra, prijémľa róždšuju vsími Nevmistímaho, i zemľá Istóčnik žízni otdajúšči, blahoslovénijem ukrašájetsja i blaholípijem: Ánheli lík sostavľajut so Apóstoly, užásno vzirajúšče, ot životá v život prestavľajemu róždšuju Načálnika žízni. Vsi poklonímjsja jej, moláščesja: sródna prisvojénija ne zabúdi Vladýčice, vírno prázdnujuščích vsesvjatóje tvoje uspénije.

I nýňi: Vospójte ľúdije Máteri Bóha nášeho, vospójte: dnés bo vsesvítľuju dúšu svojú v prečistyja dláni, iz nejá Voplóščšahosja bez símene predajét: Jehóže i mólit neprestánno, darovátí vselénňij mir i véliju milost.

Na Stichovnych. Hl. 4. Priidíte vospojém, ľúdije, presvjatúju Ďivu čistuju, iz nejáže neizrečénno prójde voplóščšesja Slóvo Ótčeje, zovúšče i hlahóľušče: blahoslovéna Ty v ženách, blažénoje črévo vmistivšeje Christá. Tohó svjatým rukám dúšu predávši, molísja Prečistaja, spastísja dušám nášym.

Voskresní Hóspodi v pokój Tvoj, Ty i kivót svjatýni Tvojejá.

Davídskuju pišň dnés, ľúdije, vospojém Christú Bóhu: privedútsja, rečé, Carjú Ďivy v slid jejá, i ískrenňaja jejá privedútsja v vesélii i rádovanii: íbo ot símene Davídova, jejáže rádi my obožíchomsja, v rúci svojehó Sýna i Vla-

dýki slávno i páče slóva prelahájetsja. Júže jáko Máter' Bóžiju vospivájusče, vopijém i hlahólem: Spasí nas, ispovídajusčich řa Bohoródicu, ot vsjákaho obstojánija, i izbávi ot bid dúšy nášja.

Klátsja Hóspod Davídu ístinnoju, i ne otvéržetsja jejá.

Vsečestnoje tvoje uspénije, presvjtátaja Ďivo čístaja, Ánhel mnóžestvo na nebesí, i čelovíčeskij rod na zemlí, ublažájem, jáko Máti bylá jesí Tvorcá vsich Christá Bóha. Toho molášči ne prestáj o nas, mólimsja, íže na řa s Bóhom upovánije polóžsich, Bohoródice vsepítaja i neiskusobráčnaja.

Sláva: I nýňi: Jehdá izšlá jesí, Bohoródice Ďivo, ko iz tebé Róždšemusja neizrečénno, bjáše Jákov brat Hóspodeň i pérvyj svjaščennonáčálnik, Petr že čestňíjšij verchóvnik, bohoslóvov načálnik, i ves božéstvennyj Apostólskij lik, javlénnyj bohoslóvijem pisnoslóvjašče, božéstvennoje i strášnoje Christá Bóha smotrénija táinstvo: i živonačálnoje i bohoprijátnoje tvoje řilo pohrébše rádovachusja, Vsepítaja. Prevýše že presvjtátýja i staríjšyja ánhel'skija Síly, čudesí divjáščesja, priníkše druh k drúhu, hlahólachu: vozmité vášja vratá, i vospriímíte róždšuju nebesé i zemlí Tvorcá: slavoslóvlénmi že vospojém čestnoje i svjatóje řilo, vmístívšeje námi Nevídímaho i Hóspoda. Ĥímže i my pámjat tvojú prázdnujušče, vopijém ti Prepítaja: christiánskij roh voznesí, i spasí dúšy nášja.

Tropar', hl. 1. V roždeství řívstvo sochraníla jesí, vo uspénii míra ne ostávila jesí Bohoródice: prestávilasja jesí k životú, Máti súšči Životá, i molítvami tvoími izbavláješi ot smérti dúšy nášja. 3.

Na Utreni.

Na Boh Hohpod: V roždeství řívstvo: 3.

1. Sídalen. Hl. 1. Vsečestnýj lik premúdrych Apóstol sobrásja čúдно, pohrebstí slávno řilo tvoje prečístoje, Bo-

horódice vsepítaja: s ními že vospíša i Ánhel množestvo, prestavlénije tvoje čéstno chválašče: jéže víroju prázdnujem.

Sláva: I nýňi: tojže.

2. Sidalen. Hl. 3. (Podoben: Krasoti divstva): V rožděství tvojem začátije bezsímennoje, vo uspénii tvojem mértvosť neťlínnaja: čúdo v čudesí suhubo stečėsja, Bohoródice: káko bo neiskusomúžnaja, mladopítateľnica čísta súšči? káko že Máti Bóhu, mertvonósna mirouchájušči? Tímže so Ánhelom vopijém ti: rádujsja Blahodátnaja. — Sláva: I nýňi: tojže.

Polijelej: Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličanje: Veličájem ta, preneporóčnaja Máti Christá Bóha nášeho, i vseslávnoje slávím uspénije tvoje.

Stichi: Voskliknite Hospoděvi vsja zemlá, pójte že ímeni Jehó, dadíte slávu chváli Jehó. — Preslávnaja hlahólašasja o tebi, hráde Bóžij.

Osvjatil jest selénije Svoje Výšnij. — V míri vkúpi usnú i počíju.

Obrátisja duše mojá v pokój tvoj, jáko Hóspod' blahosotvorí tebi. — Voskresní Hóspodi v pokój Tvoj, Ty i kivot' svjatýni Tvojejá.

Dómu Tvojemú podobájet svjatýňa, Hóspodi, v dolhotú dnij. — Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ródi i ródi.

Sláva: I nýňi: Alliluja.

Pripiv bolharskij: Pisň ti ischódnuju prinósim Marije: prestávilasja bo jesí ot zemných k víčnym obítelem.

Sidalen. Hl. 4. (Podob.: Udivisja Josif): Vozopíj Davíde, čo sej prázdnik, jehóže vospíl jesí dréve v knízi psalómstij? jáko dščer' Bohootrokovícu i Ďívu, preloží ju na óny obíteli Christós, Íže iz nejá bez símene rózdsja: i sehó rádí rádujutsja máteri i dščeri i nevísty Christóvy, vopijúšče: rádujsja, predstávívšajasja k výšnemu cárstviju. — Sláva: I nýňi: tojže. — Stepenna: Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ródi i ródi.

Evanhelijske ot Luki, zač. 4. — Psalom 50.

Stichira, hl. 6. Jehdá prestavlénije prečístaho tvojehó tíla hotovlášesja, tohdá Apóstoli obstojášče odr, s trépetom zrjáchu ta: i óvi úbo vzirájušče na tílo úžasom oderžimi bjáchu, Petr že so slezámi vopijáše ti: o Ďivo, víždu ta jásno, prostértu próstu, živóta vsich, i udivlájusja: v néžže vselísja búduščija žízni naslaždénije. No o Prečístaja, molísja prilížno Sýnu i Bóhu tvojemu, spastísja stádu tvojemu nevredímu.

Irmosi Kanonov, Hl. 1. Preukrašénnaja božéstvennoju slávoju, svjaščénnaja i slávnaja Ďivo pámjat tvojá, vsja sobrá k veséliju vírnyja, načínájusčej Mariámi, s líki i timpány, tvojemu pojúščyja Jedinoródnomu: slávno jáko proslávisja.

*1. Otverzu usta moja: (zri str. 371).

Katavasija: tížže Irmosy.

3. Sodíteľnaja i soderžiteľnaja vsich, Bóžija múdroste i silo, nepreklónnu, nedvížimu církov utverdí Christé: jedín bo jesí svjat v svjatých počívájaj.

*3. Tvoja pisnoslovcy, Bohorodice: (zri str. 371).

Ipakoj, hl. 4. Blažím ta vsi ródi, Bohoródice Ďivo: v ta bo nevmistímij Christós Boh naš vmistítisja blahovolí. Blaženi jesmý i my, predstátelstvo ta imúšče: deň bo i nošč mólišisja o nas, i skíptri cárstvija tvoími molítvami utverždá-jutsja. Ĥím vospívájusčej vopijém ti: rádujsja Blahodátnaja, Hóspod s tobóju.

4. Ríči prorókov i hadánija, voploščénije projavíša ot Ďivy Tvojé, Christé, sijánije blistánija Tvojehó, vo svít jazýkov izýdet, i vozhlásit Tebí bézdna so vesélijem: síli Tvojéj sláva, Čelovikofúbče.

*4. Neizslídnyj Božij: (zri str. 446).

5. Bóžiju i neizrečénnuju dobrótu, dobrodítelej Tvoích Christé ispovím: ot prisnosúščnyja bo slávy, soprisnosúščnoie i ipostásnoje vozsijávyj sijánije, iz Ďívstvennyja utróby, súščym vo tmí i sini, voplóšcsja, vozsijál jesí Sólnce.

*5. Užasošasja vsjačeskaja o čestním uspenii tvojem: ty bo neiskusobračnaja Ďivo, ot zemli predstavilasja jesi k vičnym obitelem, i k bezkonečnij žizni, vsim vospivajuščym fa spasenije podavajuščyja.

6. Morskij pučinatorodnyj kitov vnútrennij ohň tridnévnaĥo Tvojeĥo pohrebénija proobražénije, jehóže Jóna prorók pokazásja: spasén bo jáko i predposlásja, nevreždén vopijáše: požrú Ti so hlásom chvalénija Hóspodi.

*6. Božestvennoje sije: (zri str. 372).

Kondak, hl. 8. V molítvach neuspypájuščuju Bohoródicu, i v predstátelstvach neprelóžnoje upovánie, hrob i umerščvlénije ne uderžásta: jákože bo životá Máter' k životú predstávi, vo utróbu Vselivyjsja prisnodivstvennuju.

Ikos: Ohradi moja pomyslenija Christe moj, ibo stínu mira vospiti derzaju, čistuju Mater' Tvoju. Na stolpi hlahol ukripi mja i v fažkich myslech zastupi mja; Ty bo vzyvajuščym i prosjaščym viroju, molenija ispolňaješi. Ty mňi ubo daruj jazyk prinosen, i pomysl nepostyden: vsjako bo dajanie sijanija ot tebe nizposylajetsja, Svitopodateľu, vo utrobu vselivyjsja prisnodivstvennuju.

7. Bezstúdňij járosti že i ohňú, božestvennoje želánije soprotivľájasja, ohň úbo orošáše, járosti že smijášesja. Bohoduchovennoju slovésnoju prepodobnych triviščánnoju civníceju, protivoviščája musikijskim orgánom posredí plámene: preproslávlennyj otcév i naš Bóže blahoslovén jesi.

*7. Ne poslužiša tvari: (zri str. 372).

8. Plámeň orošájušč prepodobnyja, zločestivyja že popalájušč, Ánhel Bóžij vsemóščnyj, pokazá otrokóm, živonačálnyj že istóčnik soďilá Bohoródicu, tľu smérti, i životó točášču pojúščym: Soďitela jedínaho poím izbávlennii, i prevoznósím vo vsja víki.

*8. Otroki blahočestivyja: (zri str. 372).

Pripiv. Ánheli uspenije Prečistyja víďivše udivišasja: káko Ďiva voschódit ot zemli na nébo.

9. Pobizďájutsja jestestvá ustávy v tebí, Ďivo čistaja: divstvujet bo roždestvó, i život predobručájet smert': po

roždeství Ďíva, i po smértni živá, spasáješi prísno, Bohoródice, naslídi je tvoje.

Druhij pripiv. Veličáj duše mojá ot zemlí na nébo čestnoje prestavlénije Bóžija Mátere.

*9. Vsjak zemnorodnyj da vzyhrajetsja, Duchom prosviščajem: da toržestvujet že bezplotnych umov jestestvo, počítajuščeje svjaščennoje prestavlénije Bohomateri, i da vopijet: Radujtsja vseblažennaja Bohorodice, čistaja Prísnoživá.

Svitilen. (Podoben: Nebo zvizdami): Apóstoli ot konéc sovokúpšesja zdi, v Gethsimaníjskij vési, pohrebíte tilo moje: i Ty, Sýne i Bóže moj, priimí duch moj. 3.

Na Chvalítech. Hl. 4. (Podoben: Jako dobřa): V slávnom uspénii tvojem nebesá rádujutsja, i Ánhelskaja vozrádovašasja vóinstva: vsja že zemľá veselítsja, písn' tebi ischódnuju provozhlašájušči, Máteri vsími Vladýčestvujuščaho, neiskusobráčnaja presvjatája Ďívo, jáže rod čelovičeskij izbávľšaja praroditel'naha osuždénija. 2.

Ot konéc stekóšasja Apóstolov lúčšii, bohonačálnym manovénijem, pohrebstí ta: i ot zemlí vzmlemu ta k vysofi zřjášče, hlas Havriilov rádotiju vopijáchu tebi: rádujtsja, nosílo Božestvá vsehó: rádujtsja, jedina zemnája s výšnimi roždestvóm tvoím sovokúpľšaja.

Jáže živót róždšaja, k žizni preminúla jesí, čestným uspénijem tvoím bezsmértňij, dorinosjáščym ta Ánhelom, Načálom i Sílam, Apóstolom i Prorókom, i vsej tvári, prijémšu že netľinnymi dláňmi Sýnu tvojemú neporóčnuju dúšu tvoju, Ďívo Máti, Bohonevísto.

Sláva: I nýni: Hl. 6. Na bezsmértnoje tvoje uspénije, Bohoródice Máti Životá, óblacy Apóstoly po vozduchu voshiščáchu i po míru rásijannyja vo jedínom líci predstáša presvjatómu tvojemú tilu: jáže i pohrebše čestno, hlas tebi Havriilov pojúšče vopijáchu: rádujtsja blahodát'naja Ďívo, Máti beznevístnaja, Hóspod' s tobóju. S nímiže jáko Sýna tvojeho i Bóha nášeho molí spastísja dušám nášym.

Na Liturgii.

Tropar', Hl. 1. V roždeství dřivstvo: (zri str. 676).

Sláva: I nýňi: Kondak, hl. 2. V molítvach neusypájuščuju: (zri str. 679).

Prokimen, hl. 3. Veličit dušá mojá Hóspoda, i vozrádovasja duch moj o Bózi Spási mojém.

Apostol: (zri str. 240).

Evanhelije ot Luki, zač. 54.

Vmisto Dostojno: Veličanje i Irmos: (zri str. 679).

Pričasten: Čášu spasénija priimú, i ímja Hóspodne prizovú. Allilúja.

Na Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 2. (Podoben: Kiimi pochvalnymi): Kiimi nedostójnymi ustnámi ublažím Bohorodicu? čestňíšuju tvári, i svjatíšuju súšču Cheruvím i vsich Ánhel, prestól cárskij nedvížimyj, dom, v němže vselísja Prevýšnij, spasénije míra, Bóžije svjaščénije: podajúščuju virnym v božéstvenňij pámjati jejá, bohátno véliju mílost.

Kája strášnaja pínija, jáže prinesóša ti tohdá, Děvo, ókrest tvojeho odrá stojáščii vsi íže Slóva Apóstoli, i užásňi vopijúšče: otchódit Caréva paláta, vozvyšájetsja kivót svjaščénija: dvéri vozmítejsja, jáko da Bóžija dver' vnídet v rádošť, míru neprestánno prosjášči vélija mílosti.

Kája duchóvnaja pínija nýňi prinesém tebi, Vsesvjátája: bezsmértnym bo uspénijem tvoím ves mir osvjátila jesí, i ko premírnyj prešlá jesí, dobrótu razumiváti Vsederžíteľa, i Semú jákože Máti srádovatisja, Ánhelskim ta činóm dorinosjáščym, Čístaja, i dušám právednych: s nímiže prosí nam míra i vélija mílosti.

Obrazu: Hl. tojže. Kiimi zemnoródnymi očima vozzrím na óbraz tvoj? Jehóže Ánhelskaja vóinstva zrití udób ne móhut, svitom božéstvennym blistájuščaho: otchódit bo ot zemlí nevírnych dnes, i k hrádu cárstvujuščemu i blahočestívym lúdem pričódit, božéstvennym mánijem: na je-

hóže voschoždénije javlájutsja cárije, pripádajušče semú so stráchom, Christé, i víroju.

Kíimi zemníi osjážem óbraz Tvoj Slóve dlánmi, oskvernény hrichmí, bezhrišnahó Bóha nášeho, íže vo oskvernéných, Nepristúpnahó? Pokryvájut Cheruvími očesá trepěšcušče, ne terpját Serafími zriti slávy Tvojejá, strá-
chom Tebí rabótajet tvar': da ne úbo osúdíši nas, nedostójní tvoj zrak, Christé, s trépetom cilújušcích vírno.

Páki Vladýčnahó toržestvá nastá božéstvennyj deň: se bo v výšních Sidáj, nýňi jávi nas posítí, čestnýja rádí Jehó Ikóny: Íže v výšních Cheruvímy syj nevidímyj, zritsja písanňi ímže upodóbisja, pérstom prečístym Ótčím izobrazén, neizrečénno po podóbiju tohó: jéjže víroju i lubóviju poklaňájuščesja osvjaščájemsja.

Sláva: Hl. 8. Čelovikoľúbče Vladýko, velíka Tvojeho smotrénija bézdna! v ródy bo rodóv Tvoje blahođíteľstvuja sozdánije, prečístahó Tvojeho lícá zrak izobrazív, Ávgarju vírnómu poslál jesí, vozželávšu Ťa víditi, po Božestvú Cheruvímy nevidímahó: jáko da Tvoj óbraz zriášče, nas rádí voplóščšahosja, i postradávsahó vóleju, k Tvojejí lubví raspalájemsja, júže na nas izlíjá, velíkija rádí Tvojejá milostí.

I nýňi: Ďivíčestii lícy dnes tájno odrú Ďívy i Mátere ókrest predstoját, i dúši právednych obstupívše Carícu slávjat: óvi úbo jáko dar đivstvo vmísto míra prinósjat, óvi že neveščéstvennoje pínije s dobrođiteliju prinósjat: podobájjet bo Máteri Bóžii jáko caríci cárskimi dobrođitelmi svtlosíjájuščimi dorinosítisja. S nímiže i my žitíjé čístoje sovněše, izýdem k pohrebéniju súščija Mátere Bóha nášeho, pínii i písňmi duchóvnymi sohlásno ju ublazájušče.

Na Stichovnych. Hl. 4. (Podoben: Dal jesí znamenije): Ne kolesníca ohnezráčnaja ot zemných fa prestávi, jákože Ilijú právednahó, no sámóje Sólnce právdy, na rukú Svojeju presvjatúju tvojú dúšu jáko neporóčnuju príjem, v Sebí upokói: i preslávno fa, Čístaja prestávív, počté v rádsti páče umá.

Voskresní Hóspodi v pokój Tvoj, Ty i kivót svjatýni Tvojejá.

Príidíte, o prazdnoľubcy, Bóžija Mátere dnes svjatóje prestavlénije svítlo soverším: v rúci bo istinno ot netľinna Otcá vozsiávšaha pérvije, i naposlídok iz utróby jejá, božéstvennuju i prečístuju dúšu predadé rádujuščisja, Isúsa Bóha nášeho, i mólit spastísja nam.

Klátsja Hóspod Davídu istinnoju, i ne otvéržetsja jejá.

Čúdo preužasnoje! jáže vo utróbi nevmistímaho Carjá nosívšaja, vo hróbi polahájetsja: i ánhelstii sobóri so apóstoly, so stráchom pohrebájut tvoje bohoprijátnoje tilo i čestnóje: i sijé vozvysiv, na nebesá vozvedé Isús, Syn jejá, Spas duš našich.

Sláva: Hl. 6. Hóspodi, voplotilsja jesí jákože voschofíl, izvólil jesí vosprijáti niščetú nášu, i bohátstvo blahosérdija pokazál jesí, ímže mja pérst obožil jesí. Slávím Ťa Čelovikolúbče, smotrénija óbraz vídašče zráka Tvojhó: sim nevozbránno v Jedém vchod Spáse dárui rabóm Tvoím, prezíraja vsja prehrišénija.

I nýni: Hl 8. Uvirjája Isús syn tvoj Bohoródice, i Boh náš dva jestestvá svojá: jáko úbo čelovik umirájet, i jákože Boh vostajét i ta Bohomáti zakónom jestestvá umrétí blahoizvóli, da ne nevírnym privídínije mnítsja smotrénije, prešlá bo jesí k nebésnij straňi, nebésnaja Nevísto, jáko ot čertóha selénija tvojhó ot zemli vzjáta: osvjatísja vozduch voschoždénijem tvoím, jáko prosvitísja zemlá rozdestvóm tvoím; predposylájut Apóstoli, i Ánheli podjémľut. Ťímže pohrebše prečístoje tilo tvoje, i nadhróboje pínije vospívše, užásno zrjáchu, i so stráchom hlahólachu: sijá izmína desnicy Výšňaho: toj bo posredí tebé, i ne podvížešisja. No o mnohopítaja Máti, ne ostepáj nas nazirájušči: my bo ľúdije tvoí, i óvcy pážiti tvojejá, i ímja tvoje prizyvám, prosjášče tebé rádi spasénija, i vélija milostí.

Tropar', hl. 2. Prečístomu Tvojemú óbrazu poklaňajemsja Blahíj, prosjášče proščénija prehrišénij našich Christé

Bóžel vóleju bo blahovolil jesí plótiju vzýti na krest, da izbáviši, jáže sozdál jesí ot rabóty vrážija; tím blahodárstvenno vopijém Ti: rádoti ispoľnil jesí vsja Spáse naš, prišédyj spastí mir.

Sláva: I nýňi: V rožděství dšvstvo: (zri str. 676).

29-ho aug. (11-ho sept.)

Usiknovenije čest. hlavy sv. Joanna Krestiteľa.

Na velikoj Večerni.

Na Hospodi vozzvach: Hl. 6. Rožděstvá sotvorjájemu bezstúdnaho Íroda, skvérnija pľasávicy ispoľnášesja složenije klátvy: Predtěčeva bo hlavá otsíkšisja, jáko sňid' nošášesja na blúdi vozležáščym: o píra mérzka, neprepodobna dijánija i ubíjstva ispoľnena! No my Krestiteľa, jáko v rožděnných ženami bóľša, dostójno čtúšče ublažájem. 2.

Pľasá učenića vselukávaho diávola, i hlavú tvojú, Predtěče, mzdu vzjat: o píra ispoľnena krověj! Lúčše bi ne klátisja, Írode bezzakónne, lži vnúče: ášče li že i klálsja jesí, no ne o dobrí klálsja: lúčše bi, solhávšu žizň polučíti, néže istinstvovavšu, hlavú Predtěčevu usiknuti. No my Krestiteľa, jáko v rožděnných ženami bóľša, dostójno čtúšče ublažájem. 2.

Ne podobáše ti, o Írode, preľubodijániju obličiteľa, rádi račenića satanínska i razženića neistovnahó bludá, smértiju osudíti: ne podobáše ti tohó vsečestnúju hlavú prebezzakónnij žeňi, rádi klátvy pľasánića predáti bídňi: o káko derznúl jesí taková ubíjstvo soveršíti? káko že ne opalísja skvérnaja pľasávica, posredí píra na blúdi nosjášči siju? No my Krestiteľa, jáko v rožděnných ženami bóľša, dostójno čtúšče ublažájem. 2.

Páki Írodia bisitsja, páki smuščájetsja: o pľasánića lštívna, i píra s léstiju! Krestiteľ usikášesja, i Írod smuščášesja. Molítvami, Hóspodi, Tvojehó Predtěči mir podážd' dušám nášym. 2.

Sláva: Roždestvú sotvorjájemu: (zri str. 684).

I nýni: Kto Tebé ne ublažit: (zri str. 93).

Vchod. — Prokimen dne.

Proročestva Isaiina čtenije. Hlava 40. Tako hlaholet Hospod: utišajte: (zri str. 621).

Proročestva Malachiina čtenije Hlava 3. Tako hlaholet Hospod Vsederžitel: se az posylaju anhela mojeho pred licem tvoim, iže uhotovit puť tvoj pred toboju: i priidet vo chram svoj Hospod, Jehože vy iščete. I kto sterpit deň vchoda Jeho? zaneže Tomu priiti jako ohň v horniľi, i jakože bylije peruščich. I očistit pojadaja i očiščaja, jako srebro i zlato. I priidet k vam sudom, i budet sviďitel skor na lukavyja, i na preľubodijcy i na klenuščyjasja imeňem moim vo lžu, i na lišajuščyja mzdy najemnika, i na nasilstvujuščyja vdovicy, i pchajuščyja siryja, i na ukloňajuščyja sud prišelca, i na ne bojaščyjasja Jeho, hlaholet Hospod Vsederžitel. Zane az Hospod Boh vaš, i ne izmiňu sebe: i vy, synove Jakovli, uklonistesja ot zakona i ne sochraniste. Seho radi obratitesja ko mňi i obraščusja k vam, hlaholet Hospod Vse-deržitel. I ublažat vas vsi jazycy, i urazumijte, jako az Hospod, smotrjajaj posreďi pravednaho i posreďi bezzakon- nika, v deň on, v oňže sotvorju snabďinije ľubjaščym mja. Poznajte ubo i pomjanite zakon Mojseov raba mojeho, jakože zapovida vam v Chorivi, ko vsemu Israiľu po- velinija i opravdanija. I se az pošľu vam Iliju Thesvitanina, prežde daže ne priiti dňu Hospodňu velikomu, i prosvi- ščennomu. Iže napravit serdce otca k synu, i serdce čelo- vika ko iskrennemu svojemu, da ne prišed poražu zemľu vskori, hlaholet Hospod Vsederžitel, Boh, Svjatyj Israilev.

Premudrosti Solomoni čtenije. Hlava 4. i 5. Pravednik ašče postihnet skončatisja, v pokoi budet. Osudit že pra- vednik umiraja živuščyja nečestivyja. Uzrjat bo končinu pravednaho, i ne urazumijut, čto soviščaša o nem: jako poveržet Hospod nečestivyja bezhlasny nic: i pokoleblet

ich ot osnovanij, i do poslidňaha izčeznut v bolizni, i pamjat ich pohibnet. Priidut bo v umyšlenije sohršeniij svojich užasni, i obličít ich soprotiv bezzakonija ich. Tohda stanet so derznovenijem mnohim pravednik, pred licem oskorbivšich jeho, i otmetajuščich trudy jeho. Viđivše že jeho smjatutsja strachom mnohim, i užasnutsja o preslavňim spasenii jeho. Rekut bo v sebi kajuščasja, i v tisnoťi ducha vzdchnut, i rekut: sej bi, jehože imichom ňikohda v smich, i v pritču ponošenija, bezumnii. Žitije jeho vminichom neistovstvo, i končinu jeho bezčestnu. Kako vminisja v syňich Božiich, i v svjatyh žrebij jeho jest? Ubo zabludichom ot puti istinnaho, i pravdy svit ne oblista nam, i solnce ne vozsija nam: bezzakonnych ispolnichomsja stez, i pohibeli, i chodichom stezi neprochodny, puti že Hospodňa ne razumichom.

Na Litii: Hl. 1. Čto fa narečém Proróče? ánhela li? apostóla li? ilí múčenika? Ánhela, zané jáko bezplóten požil jesí; apóstola, jáko naučil jesí jazýki; múčenika že jáko tvojá hláva za Christá usičésja. Jehóže molí, pomilovati dúšy náša.

Otsičeniij glaví Predtéčevi, pámjat soveršájem, tohdá úbo na blúdi istočájušči króv, nýňi že v koncích proľivájušči iscilénija.

Dnes neprepodóbnó dílo obráznaja máti ubijstva, jéze ot bezzakónnaho spleténija svojehó, vséskvernuju dščer'; nad vsich prorók bohoizjáščna bóľšaho, ubijstvennoobráznym sovítom lukávstvola: vraždébnomu bo Írodu tvorjášču píř svojehó skvéřnaho roždestvá, s klátvoju isprositi ustrói, čudotóčnuju bohopropovídnika čestnúju hlavú: jéze i soverší prebezúmnyj, žénskomu pľasániju dav tu vozmézdije, klátvennyj dar. Obáče ne prestá taínnik Christóva prišestvija, bohoméřzkoje smišénije ich, i po končínii obličátí; no obličája vopijáše: ne podobájet ti, hlahóla, preľubodijstvovati bráta tvojeho Filíppe ženú. O roždénija prorokoubijstvena,

i krověj napólnena píra! My že blahočestnomúdreňni, vo usiknovénii Predtěcevi biloobrazujúšče prázdnujem, jáko v blahonarócityj deň rádujuščasja i umólim sehó blahousérdstvovati Trójcu, ot strastěj bezčěstija izbáviti nas, i spastí dúšy náša.

Hl. 4. Roždénije nepodóбно, i pir bezstúdňijšij Írod soveršil jest: ľubodijstvom bo žěnskím uslaždájem, i nečestívym ženoneístovstvom podstrikájem, otsičé hlavú Predtěcevu: no ne otsičé jazýka proróčeska, obličájuščaho bezúmije jehó: prolíjáj krov nepovínnu, pokrýti choťá hrich bezzakónen, no ní o sem skry hlása vopíjújščaho vsím pokajánije. On úbo sveselášesja ubijstvom, my že sprázdnujem ľubóviju Krestiteľa Joánna blažennoje zakolénije: predvarí bo vo áđi žizň propovídati súščym vo tmí i síni smértňij sidáščym, svýše Vostók, Christá Bóha nášeho, jedínaho mnohomílostivaho.

Proróka i Múčenika, i Krestiteľa Spásova, priidíte ľudije voschválím: sej bo vo plóti ánhel syj, Írod izobličil jest, prebezzakónnaho ľubodíjáníja soďijaniem osudív jehó: i bezzakónnaho rádi pľasánija, čestnája hlavá otsikájetsja, súščym vo áđi blahovistvújaj iz mértvych voskresénije, i mólisja príľižno Hóspodevi, spastisja dušám našym.

Proróka i Múčenika, i Krestiteľa Spásova, priidíte ľudije voschválím: jáko bíhaja v pustýni vodvorjášesja, med dívij i akirdy jadýj: carjáj bezzakónnujušča obličil jest, náše že malodúšije utišáše, hlahóľa: pokájtesja, priblížibosja cárstvo nebésnoje.

Sláva: Hl. 5. Bezzakónnaho đijáníja obličénija ubizáti Írod umýsliv, hlavú tvojú, Predtěče, bezzakóňnij žeňi predadé pákostno: ne rozumí bo okajáňnyj obličájá sebé, na blůđi obnosjáj ju. No jáko čistotý đitelnyj učitel, i pokajáníja nastávník spasitelnyj, molisja Krestitelu Christóv, ot strastěj bezčěstija izbáviti nas.

I nýňi: Vospójte ľudije: (zri str. 675).

Na Stichovnych. Hl. 2. Pokajánija propovídnice, Joánne Krestíteľu, otsíčeňi bývšej tvojej hlavi, zémľu osvjatil jesí: zané zakón Bóžij vírnym ujasnil jesí, i bezzakónije potrebil jesí. Jáko predstojá prestólu nebésnaho Carjá Christá, Tohó molí, pomilovati dúšy nášja.

Právednik jáko finiks procvitét, i jáko kedr íže v Liváni umnóžitsja.

Zakóna rádi Hóspodňa vo hlavú usiknovén byl jesí, o vsesvjatýj Joánne: obličil jesí carjá zločestiva bezzakónnovavša, derznovénijem neporóčnym: tímže divjátsja tebi vóinstva Ánhelskaja, slávjat ta lícy Apóstol i Múčenik. Čtím tvojú i my lítňuju pámjať, vseslávne, slávjašče svjatúju Trójcu, tebe vinčávšuju, Predtěče blaženne.

Vozveselitsja právednik o Hóspoďi, i upovájet na Nehó.

Íže ot Proróka Prorók, i bólij Prorókov byv, iz čréva máterňa osvjaščénnyj v služénije Hóspodne, dnes ot bezzakónna carjá v hlavú usiknovén byst: i bezčéstno plásávšuju otrokovícu jáсно i préžde usiknovénija i po usiknovénii obličiv, posramí hrichá polk. I sehó rádi vozopijém: Krestíteľu Joánne, jáko imíja derznovénije, prílišno molísja o dušách nášich.

Sláva: Hl. 8. Predtěče Spásov, ty carjá izobličil jesí bezzakónija ne dílati: tímže ihránije bezzakónnyja žený povínú Íroda otsiščí tvojú hlavú: i sehó rádi ot vostók sólнца dáže do západ chváľno ímja tvoje. Derznovénije imíja ko Hóspodu, prílišno molí, spastísja dušám nášym.

I nýňi: Beznevístnaja Divo: (zri str. 109).

Tropar', hl. 2. Pámjať právednaho: (zri str. 576).

Na Utrení.

Na Boh Hospod: Pámjať právednaho:

Sláva: I nýňi: Vsjá páče smýsla: (zri str. 61).

1. Sidalen. Hl. 5. (Podoben: Sobeznačalnoje): Chodátaja sohlásno zakóna i blahodáti, vírnii, sošédšesja voschválím, jáko pokajánije nam propovída, i Íroda jávi obličiv derzno-

vénňi, v hlavú svoju usičen byst: i nýňi so Ánhely živúšči Christú móľitsja, spastísja nam.

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Javilsja jesi): Svítľuju tvoju pámjat dnes tvorjášče, Spása i Hóspoda molíti príľižno, ta móľim Predtče, vsim dáti sohríšeniľ proščeniľe.

I nýňi: Bohorodičen: Tépľoje zastupľeniľe: (zri str. 635).

2. Sidalen. Hl. 5. (Podoben: Sobeznačalnoje): Íže ot ložesn proróka jávľšahosja nam, i ot neplódove svitilnika vselenniľ jáсно proižšedša, v písnech voschválím Christóva Krestiteľa, i pobidonósna stradálca, Predtču Joánna: móľitsja bo Hospodévi, pomílovatisja dušám nášym.

Sláva: Hl. 4. (Podoben: Udivisja Josif): Nýňi javisja nam Spásov Krestiteľ, i veselít razúmňi pomyslěniľa vírnych, pustýni krasotá, i prorókov pečáf: tímže Christóv pokazásja predtča, i sviditeľ nelóžen prišěstvija Tohó. Duchóvnymi úbo písňmi sohlásno Joánnu vozopijém: Proróče, propovidniče ístiny, molisja spastísja nam.

I nýňi: Bohorodičen: Udivišasja, Čístaja, vsi Ánhelov lícy táinstvu tvojhó rožděniľa strášnomu: káko íže vsja soderžáj mánijem jedínym, objátii Tvoími jáko čelovík soderžitsja, i prijěmlet načálo Prevíčnyľ, i mlekóm pitájetsja, vsjakoje dychániľe Pitájaj, neizrečěnnuju bláhostiju: i ta jáko voístinnu Bóžiju Máter' chválašče slávjat.

Polijelej: Chvalíte ímja Hóspodne:

Veličaniľe: Veličájem ta, Krestíteľu Spásov Joánne, i počítájem vsečestnýja tvojejá hlavý usiknověniľe.

Stichi: Se udalichsja bihája, i vodvorichsja v pustýni. — Vozžadá Tebé dušá moľá, koľ mnóžiceju Tebí plot moľá.

Ístinu Tvoju i spasěniľe Tvoje rich. — Ne skrych mílosti Tvojejá i ístiny Tvojejá ot sónma mnóha.

Právdy Tvojejá ne skrych v sérdci moľem. — I jazýk moľ poučitsja právděi Tvojej, ves deň chvalí Tvojej.

Sláva: I nýňi: Alliluja 3.

Pripiv bolharskij: Priidíte Ženichova drúha voschválím, Írodova obličiteľa: Joánna Predtěču.

Sidalen. Hl. 8. (Podob.: Svirilej pastyrskich): Predtěča, vírnii, Krestitel i ánhel vsich Izbáviteľa, Íroda obličív za bezzakónije Irodiádino, umirájet vo hlavú usičen: jáko da i súščym vo ádi, s derznovenijem blahovistít, jáko Boh schódit támo plíniti smerť. 2.

Sláva: I nýňi: Bohorodičen: Slóvo Ótčeje na zémľu sníde, i Ánhel svitel Bohoródicí hlahólaše: rádujsja Blahoslovennaja, jáže čertóh jedína sochránšaja, začátije prijémši previčnaho Bóha i Hóspoda, da ot prélesti jáko Boh spasét rod čelovičeskij.

Ot júnosti mojejá:

Prokimen, hl. 4. Čestná pred Hóspodem smerť prepodóbných Jehó.

Evanhelije ot Matheja, zač. 57. — Psalom 50.

Stichira, hl. 6. Pľasá učeníca: (zri str. 684).

Irmosi Kanonov. Hl. 8. Vódu prošéd: (zri v Obščni Bohorod).

Hl. 8. *1. Istrasšemu v mori mučitelstvo Faraona, i Israíľa sušeju nastavlšemu, poim Christu, jako proslavisja vo víki.

Katavasija: Krest načertáv: (zri str. 347).

3. Nebésnaho krúha: (zri v Obšč. Bohorodicy).

*3. Nišť svjat jako Hospod, i nišť praveden jako Boh naš, Jehože pojet vsja tvar': nišť praveden pače Tebe Hospodi.

Sidalen. Hl. 8. (Podoben: Premudrosti): Ot neplódove prosijáv sudóm Bóžiim, i úzy razrišív jazýka ótča, pokazál jesí Sólnce, dennicu ozarjájuščeje, i lúdem v pustýni Zizdíteľa propovidal jesí, Áhnca vzémľuščaho míra hrichí. Ťímže révnostiju carjá obličil jesí, v pereslávnuju hlavú tvojú usičen byv, prisnopámjatne Joánne vsechválne: molísja Christú Bóhu, sohrišénij ostavlénije darovátí prázdnujuščym ľubóviju svjatúju pámjat tvojú. 2.

Sláva: I nýňi: Jáko Ďívu i jedínu: (zri str. 403).

4. Ty mojá krípošť, Hóspodi: (i pročíi Irmosi do 8 pisni, zri str. 112 – 113).

*4. Iz hory priosinennyja Slove, Prorok, jedinýja Bohorodicy, chofašča voplotitisja bohovidno usmotri, i so strachom slavoslovjašče silu Tvoju.

*5. Ot nošči nevidinija, bohovidinijem prosvitivjy koncy, prosviti mja utrom čelovikolubija Tvojeho, Hospodi.

*6. Jakože Proroka izbavil jesi iz hlubiny preispodnija, Christe Bože, i mene ot hrichov moich izbavi, jako čelovikolubec, i upravi život moj, molusja.

Kondak, hl. 5. Predtéčevo slávnoje usiknovénije, smotrénije byst' níkoje božéstvennoje, da i súščym vo ádi Spásovo propovíst' prišéstvije. Da rydájet úbo Irodíja, bezzakónnoje ubijstvo isprosívši: ne zakón bo Bóžij, ni živýj vik vozľubí, no prítvórnyj, privrémennyj.

Ikos. Roždenije Irodovo vsim javisja neprepodobno, jehda posreďi pitajuščichsja hlava postaščahosja predložisja, jakože sniď: radosti sovo-kupisja pečal, i smichu rastvorisja horkoje rydanije: jako hlavu Krestitelevu na bludí nosjašči, pred vsimi vnide, jakože reče, otrokovica: i klatvy radi rydanije napade na vsja vozležaščyja tohda s carem: ne bo obveseli oňich, niže Iroda samoho. Reče bo: oskorbiša pečaliju ne istinnoju, no prítvornoju privremennoju.

*7. V načalí zemľu osnovavyj, i nebesa slovom utverdivyj, blahosloven jesi vo víki, Hospodi Bože otec našich.

*8. Na hori svjatij; (zri str. 426).

9. Ustrašísja vsjak sluch: (zri str. 669).

*9. Projavlennoje na hori zakonopoložniku vo ohni i kupitní roždestvo Prisnoďivy, v naše virnych spasenije, písňmi nemolčnyimi veličajem.

Svitilen. (Podoben: Učenicom zraščym): Vo Prorócich bóľšá poznána, i Apóstol predizbránna bývša, písňmi pochvál'nymi vinčajem, Predtéču blahodáti: vo hlavú bo usičen byst', zakóna rádi Hóspodňa.

Sláva: Skvérnij Írod, čistotý sadíteľu, tebí Krestíteľu Spásov, hlavú usičé Istívni, obličénij že tvojehó jazýka posišči níkakože vozmóže.

I nýňi: Jáže klátvu mirskúju božéstvennym roždestvóm tvoím, Čistaja, potrěblši, stádo tebí moláščejesja virno ot vsjakich bid izbávi, molítvami tvoími Otrokovíce.

Na Chvalitech: Hl. 8. (Podoben: O preslavnaho): O preslávnanho čudesé! svjaščennuju hlavú i Ánhelom hovíjnuju nečístaja bludnica nošáše otrokovíca, obličivšuju džíanije bezzakónnoje, preľubodijci máteri prinesé. O neizrečénnaho Tvojehó terpínija, Čelovikoľúbče: imže Christé spasí dúšy nášja, jáko jedín blahoutróben. 2.

O Írodova okamenénija! obezčestívyj Bóha zákónnymi prestupléňmi, klátvy sobľudénijem léstňi licemírstvujet, i k preľubodíjáníju ubíjstvo prilahájet, sítovatí tvorjásja. O neizhlahólannaho Tvojehó milosérdija, Vladýko: imže Christé spasí dusý nášja, jáko jedín blahoutróben.

O páče umá udivlénija! Prorókov pečáf, zemnýj Ánhel, blúdnomu pľasáníju pokazújetsja ciná: bohoslóvnnyj jazýk predposylájetsja i súščym vo áďi Christóv provozvístnik. O neskazánnaho Tvojehó promyšlénija, Vladýko: imže Christé spasí dúšy nášja, jáko jedín blahoutróben.

Sláva: Hl. 6. Páki Irodíja: (zri str. 684).

I nýňi: Bohoródice Ty jesí lozá: (zri str. 629).

Na Liturgii.

Tropar', hl. 2. Pámjať právednaho: (zri str. 576).

Sláva: Kondak, hl. 5. Predtéčevo slávnoje: (zri str. 691).

I nýňi: Zastúpnice christiánov: ili Kondak chrama Bohorodicy.

Prokimen, hl. 7. Vozveselítsja Právedník o Hóspodi i upovájjet na Nehó.

Apostol. Džianij svjatych Apostol, zač. 33. (zri str. 547).

Evanhelije ot Marka, zač. 24.

Pričasten. V pámjať víčnuju búdet právedník, ot slúcha zla ne uboítsja. Allilúja.

MINEA OBŠČAJA.

Presvjatij Bohorodicy.

Na Večerni. Hl. 4. (Pod.: Dal jesi znamenije.): Božestvennyimi dítelmi sobludajušči i pokryvajušči, ot vražičih nachoždenij, ljuboviju prazdnujušcyja preslavnoje tvoje (N.): zovušče ti: ty jesi kripoš naša i utverženije, i radovanije Boho- lipno, jedin Syn tvoj i Boh nas, jemuže poklaňajuščesja hlaholem: Isuse vsesilne, spasi dušy naša, jako miloserd.

Dnes svjaščenno sobravšesja pochvalim Bohorodicu: Presvjataja Ńivo, mnogaja tvoja veličija i čudes pučina: ty bo jesi nam svjatoje ohraždenije, i pochvala i slava, i istočnik iscilenija, prazdnujusčich svjatoje tvoje (N.): molimsja hlaholušče: Isuse vsesilne spasi dušy naša, jako miloserd.

Blahočestivno Prečistaja, čestnymi tvoimi molitvami ohradi i sochrani; i strašny vrahom tvoim i nerabotny javi, tvorjaščija prazdenstvo Tvoje, (N.): da Synu tvojemu zovem: Isuse vsesilne, spasi nas jako miloserd.

Sláva: I nýňi: Hl. 6. Jako vincem presvitlym Prečistaja Bohorodice, (N.): cerkov Božija obložisja, i svititsja radujuščisja, dnes tajno likujet vopijušči tebi Vladyčice: radujšja diadimo čestnaja, i vinče božestvennyja slavy. Radujšja jedina slavy ispolnenije, i vičnoje veselije. Radujšja iže k tebi pribihajuščim pristanišče, Predstatelnice i spasenije duš našich.

Tropar' vo ustavi, ili sej Tropar', hl. 4. K Bohorodici priľižno nýňi pri tecem hrišni, i smirenni, i pripadem v pokajanii zovušče iz hlubiny duševnyja. Vladyčice pomozí miloserdo- vavši na ny, potščisja, jako izhibajem ot množestva hri-

chov, ne otvratí rab tvoich tsčich, tebe bo i jedinu zastupnicu imamy.

Irmosy Kanona Bohorodičnaho.

1. Vódu prošéd jáko súšu, i Jegípetskaho zla izbižáv Israilfánin vopijáše: Izbáviteľu Bóhu nášemu poím.

3. Nebésnaho krúha verchotvórcě Hóspodi, i cerkvě Ziždíteľu, Ty mené utverdí v ľubví Tvojěj, želánij kráju, i vírnych utverždénije, jedíne čelovikolúbče.

4. Uslýšach Hóspodi smotrénija Tvojeho táinstvo, rozumích díla Tvojá, i proslávich Tvojé božestvó.

5. Prosvití nas poveľinii Tvoími Hóspodi, i mýščeju Tvojěju vysókoju, Tvoj mir podážd nam, jedíne čelovikolúbče.

6. Molítvu prolíjü k Hóspodu, i Tomú vozviščü pečáli mojá, i jáko zol dušá mojá ispoľnisja, i živót moj ádu priblízísja i molúsja jáko Jóna: ot tľi Bóže vozvedí mja.

7. Ot Judéi došédše ótrocy v Vavilóni inohdá víroju trójčeskoju plámeň péščnyj popráša pojúšče: Otcév Bóže blahoslovén jesí.

8. Carjá Nebésnaho, Jehóže pojút vói Ánhelstii, chvalíte, i prevoznosite vo vsjá víki.

9. Voístinnu Bohoródicu ta ispovidujem, spasénii tobóju Dívo čistaja, s bezplónymi líki ta veličájúšče.

Proroku jedinomu.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podob. Zvannyj svyše): Íže zarjú bohonačálnjšaho síjánija priím, umá čistotóju, i božéstvennych slovés provozvístnik i proznámenateľ, i prorók božéstvennyj byv, ustá bohodvížimaja javílsja jesí Dúcha, jáže ot Nehó tebí pokazújemaja propovíduja, i skazúja vsím jazýkom dájemoje spasénije, i cárstvije Christóvo, vsečéstne (N.): Jehóže molí, spastí i prosvitíti dúšy nášja.

Íže bohovidínijem síjája dostójno, i proróčeskím predsedátelstvom, blahodátiju počestvován, bohodochnovénne (N.), i božéstvennaho spodóblen blaženstva, k preblahómu

nýňi derznovénijem tvoím, i mílovanijem oderžím molásja ne prestáj o íže víroju ta voschvalájuščich, i čtúščich jáko blahohlahóliva, i čéstna i bohoprijátna, ot bid izbáviti, i spastí dúšy nášja.

Tvojeho proróka (N.) jáko oduševléna óblaka pokazál jesí, Bezsmértne, vódu točášča v žizň voístinnu víčnuju, posláv sehó bohátno, i darováv Dúcha vsesvjatáho, jedinosúščnaho Tebí Otcú Vsederžíteľu, i Sýnu Tvojemú iz Tvojeho suščestvá vozsíjávšemu: Ímže prorečé spasíteľnoje prišéstvíje Christá Bóha nášeho, i jazýkom vsim spasénije provozvístí.

Sláva: Hl. 6. Proróče, propovídnice Christóv, prestóla veličestvíja níkohdáže otstupáješi, i kojemuždo bolášču prísno predstoíší, v výšnich služá: vselénnuju blahoslovľáješi, vsjúdu proslavľajem: prosí očiščénija dušám nášym.

I nýňi: Bohorodičen po Ustavu.

Tropar', hl. 2. Proróka tvojeho (N.) pámjat', Hóspodi, prázdnujušče, tím ta mólím: spastí dúšy nášja.

Apostolu jedinomu.

Na Večerní. Na Hóspodi vozzvach: Hl. 8. (Podob.: Čto vy narečem): Čto ta imenújem Apóstole? nébo lí? jáko slávu ispo vídal jesí Bóžiju: rikú lí? jáko tvar' napajáješi tájno: zvízdú, ozarjájuščuju cérkov? čášu, pívo svjatóje izlivjájuščuju? drúha Christóva bližnijšaho, Bezplótnych ravnosélnika: molí o spasénii duš nášich.

Slávne bohovídče Apóstole, ukrasíšasja tvojá nóhi, putém própovídi šéstvujuščyja dóbri, i putí vsja vrážija stíšnájuščyja, šírotóju božéstvennaho rázuma, Slóva jávlšahosja debelstvóm plóti, i učeníká ta preslávna izbrávšaho, blažénne: Jehóže molí, spastísja dušám nášym.

Voístinnu bohohlahólive Apóstole, póslan byl jesí jáko strilá ot Christá svítovídnaja, ujazvľájuščaja vrahí, ujazvlenym že dušám jávstvenno podajúšča izcilénije: tímže ta

po dólhu ublažajem, i svjatóje tvoje dnes soveršajem toržestvo: molí spastisja dušám našym.

Sláva: Hl. 6. Izlijásja blahodáť vo ustnách tvoích, slávne Apóstole, (N.): i byl jesí svitílNIK círKve Christóvy, učá slovésnyja óvcy vírovatí v Trójcu jedinosúščnuju, vo jedíno Božestvo.

I nýňi: Bohorodičen po Ustavu.

Sláva: I nýňi: Tmámi, Prečístaja, obiščáchsja pokajánije sotvorítí o moích sohrišéníich, no ne ostavlájet mja ľubímym zol moích obyčaj: sehó rádí tebí vopijú i pripádaja molásja: ty mja Vladýčice izmí takováho mučitelstva, nastavlájušči mja k lúčšym, i spasénija bliz súščym.

Tropar', hl. 3. Apóstole svjatýj (N.): molí mílostivaho Bóha, da prehrišénij ostavlénije podášt dušám našym.

Apostolom dvom ili mnohim.

Na Večerní. Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podoben: Jako dobla): Jáko samovídcy i svídítelije Slóva voploščénija, učenicý prebohátii ublažájetesja: jáko mólnija bo sijájuščii míru javístesja, i jáko hóry mýslennyja sládosti iskápajete: jáko prisnotekúšcyja riki rájskija razdilívšesja, jazýčeskija círKvi božestvennymi napojájete vodámi.

Jáko lučí blistájuščii, zarjámi duchóvnymi, v mir ves póslani býste, čudés dñjstvo nezavístno podajúšče: služítelije Christóvych táin bývše, i bohopísannaja skrižáli Bóžija blahodáti, napísannaja bohonaučénnao zakóna, svjaščennotaínnicy prebohátii.

Rýbarskaja tróst, premúdrych šatánije, i vitíjskija struí prečertá: bohomúdraja učénija, i blahodátnaja dogmáty, i táin blahích jásnoizložívše evanhélie, i pišči prisnosúščnyja pričástije, i ánhelskoje naslaždénije, i prebyvájuščuju slávu.

Sláva: I nýňi: Rádújsja sólnce svitozárnoje, Sólнца nezachodímaho nosílo, jáže Sólnce vozsijávšaja nedomýslennoje: rádújsja úme, oblistájaj božestvennymi sijánii, lučá

oblistánija, ozarjájuščaja zemlí koncý: jáže voístinnu zlatozárnaja, vsjá dóbraja i preneporučnaja, jáže Svit nevečérnij vírnym oblistávšaja.

Tropar', hl. 6. Apóstoli svjatíi, molíte mílostivaho Bóha, da prehríšénij ostavlénije podášť dušám nášym.

Svjatiteľu jedinomu.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 6. (Podob.: Vse otložše): Ves osvjaščén bohonósec pokazálsja jesí, pomázanijem Bóžiim svjatým Dúchom obložén, i svítlo vchoďá výnu vo svjatája svjatých: bohonačálnymi svítlostmi ozarjajem, blahodátí pričaščájasja svjatých táin, jáko ístinnyj svjatíteľ presláven, so derznovénijem molásja o dušách nášich.

Prosvitísja žitíjé tvojé dobrodíteľnymi svítlostmi: i vírnija prosvítíl jesí, i lésti tmu razhnál jesí: ístinnoje bo javílsja jesí svítózárnoje sólnce, svjatiteľu preblážénne (N.) i nýňi vselílsja jesí, idíže sijájet svít nevečérnij, syn dne blahodátiju Dúcha svjataho byv. Tímže tvojú božéstvennuju pámjat' i svitonósnuju, čéstno soveršájusče, prisnopámjatne, ľubóviju počítajem.

Um tvoj manovénijem jáže k Bóhu, bohómúdre, víroju udobrájem, svítel javílsja vseslávne, v mértvenním tíli i tľínňim, premúdre: netľíniju poučívšja, priřazál jesí Bezplótnych svítlosti, strastěj vňi byv i bezstrástijem ukrašájasja, (N.), ótče, svjatiteľu premúdre, svítlyj svítlilniče i molítvenniče o čtúščich ľubóviju pámjat' tvojú.

Sláva: I nýňi: Rádujsja, zákóna íspolnénije: rádujsja, chráme svjatýja Trójcy, Nevísto netľínnaja: rádujsja, božéstvennoje nosílo vsich Carjá: rádujsja, ohňú neveščéstvennyj, jáko kleščá nosjáščí na rukách tvoích uhľ, nóvyj rajú, vertohráde zatvorénnyj, trapézo božéstvennaja presvítlaja, holubíce neskvérnaja, prestóle Výšňaho, odr božéstvennyj mýslennyj, júže Duch svjatýj, Otrokovíce, osíní.

Tropar', hl. 4. Práviló víry: (zri str. 456).

Svjatitelem dvom ili mnohim.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Jáko zvízdy mnohosvítlyja, na tvérdi nebésnij utverždéní, prechválnii, mir ukrasíte, vsečestnii: i sej lučámi prosviščájete, dogmáty blahovíríja i jéresi tmu othóníte, svjati-telije: molítejsja, ot tli i bid' izbávitisja víroju tvorjáščym vsečestnúju pámjat' vášu.

Sijánii duchóvnymi prosvitívše vselénnuju, svitodátel-naja sólнца javítejsja, jáko lučí velínija vo vsjá koncý pro-stirájušče: vírnych serdcá prosviščájete, preblažénii, ot-hoňášče tmu jereséj, bohonóscy, siloju ot Dívy vozsijávšaho.

Ot Christóvy cérkve, preblažénii, othnáste mýslen-nyja vólki žezlóm velínij vášich, i sijú ókrest ohradíte slovésnoju tvérdostiju, i predstávisite ju Christú cilú i ne-dvížimu: Jehóže molíte, ot tli i bid' izbávitisja víroju tvor-jáščym vsečestnúju pámjat' vášu.

Sláva: I nýňi: Osuždénija izbávi, presvjatája Boho-nevísto, i lútych prehrišénij, smirénnuju mojú dúšu, i smérti izminí molítvami tvoími: i dáruj opravdánije ulučíti v deň ispytánija, jéze polučíša svjatých sobóri: pokajánijem oči-ščéna mja préžde koncá pokaží, i sléznymi izlijánii.

Tropar', hl. 4. Bóže otéc nášich, tvorjáj prisno s námi po Tvojej krótosti, ne ostávi mílost' Tvoju ot nas, no mo-lítvami ich v míri uprávi živót naš.

Prepodobnomu jedinomu.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 8 (Podoben: Mučénicy Hos-podni): Prepodóben i čésten svítílnik, božéstvennyj i svito-nósnyj, pod spúdom žitéjskija tolstotý nikohdáže skryvá-jetsja, no na versí polahájet jehó vysókich čudés Čelo-vikolúbec: tohó molítvami, Christé, dáruj lúdem Tvoím vé-lijú mílost'.

Na rálo vozložil jesí, Vsečéstne, dílanije ruk tvoích, dílaja vsehdá božéstvennaja: i ne vozvratilsja jesí zrja

vspjať, no byl jesí uprávlen vo cárstvije Christá, voplóšč-sahosja Bóha vo spasénije duš nášich.

V lodii tilésnij vozím, krótkimi dychánii krótkaho dúcha, lehkó prešél jesí žitéjskuju pučinu, múdre: i na bíseri mnogocinňim tvojá imínija prodáv, i obrít jehó, v sebí uderžál jesí, blažen byv božéstvennymi dobrótami jehó.

Sláva: I nýňi: Pomyšlénija nečista, i ustňi Istívi, dílá že mojá vsja oskvernéna: i čto sotvorjú? káko usrjášču sudijú? Vladýčice Ďivo, molí Sýna tvojehó, Zizdítelea i Hóspoda, jáko da v pokajánii priímet duch moj, jáko jedín blahoutróben.

Tropar'. hl. 8. K tebí ótče izvístno spasésja jéze po óbrazu: priím bo Krest, poslidoval jesí Christú, i đija učil jesí preziráti úbo ploť, prechódit bo: prílišáti že o duši véšči bezsmértňij. Tímže i so Ánhely srádujetsja, prepodobne (N.), duch tvoj.

Prepodobnym dvom ili mnohim.

Na Večerni. Na Hospodí vozzvach: Hl. 8. (Podoben: O pre-slavnaho čudese): Prepodobnii otcý bohomúdríi! slípým dajeté svít, boláščym izcilénije, i chromým zdrávije, mílostivno prikloňajúšesja k prichodáščym víroju k chrámu vašemu, i prosjáščym pómošči vášeja: zastúpniki bo i predstáteli vírnii vsi obrítóchom, voschvalájušče vas.

Prepodobnii otcý vsečéstnii! dobrodítelmi vozšédše na kolesnicu, k Bóhu vostekóste, pobídnyja póčesti prijém-lušče: i jáko mílošť nam tilésá váša položéna vo hrobích, otcý, ostávili jesté, istočáti izcilénija, i prohoňáti dúchi lukávija: tímže blažím vas, prechváľnii.

Líkom póstničeskím sočtóstesja, ukráššesja, blažénii, póstničeskím žitijém: i nýňi, v nebésnych obítelech živeté veseláščesja, idíže likújut Ánheli i svítom božéstvennym voístinnu obožájemi, pominájte lubóviju blažáščich vas na zemli, i svjatóje váše tvorjáščich prázdenstvo.

Sláva: I nýži: Pomyšlénija nečista: (zri str. 699).

Tropar', hl. 4. Bóže Otéc nášich: (zri str. 698).

Mučeníku jedinomu.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. (Podob.: Vsechvalnii mučenicy): Serdéčnoju právostiju, Bóha neobiménna razumív, vsečéstne, v Tohó viroval jesí nesumnínno, blažénne: soblúd neizrečénna ja Jehó poveľinija spasítelnaja izjáščni, premúdre, postradávaterpilívno, cárstvo vosprijál jesí nedvížimoje.

Króviju tvojeju čestnoju zémľu osvjatil jesí, i skvérnyja króvi uprazdnil jesí, prinosímyja bisóm bezzakónno, i vinéc netľinnyj prijál jesí na versí tvojém, vsečéstne: tímže molísja, darováti dušám nášym mir i véliju mílost.

Osvjaščájami jesmý, tvojá svjaščénna ja borénija i pódvihí slávjaščii, Múčeniče vsečéstne (N.): imiže sohraždanín Ánhelom byl jesí, i vsím strastotércem sopričástnik: s nimiže molísja, darováti dušám nášym mir i véliju mílost.

Sláva: I nýži: Uvý mňi! čto búdu, um i dúšu i tilo oskvernív prehrišéňmi? čto sotvorjú, káko že izbihú plámene nesterpímaha, nerišímych uz i víčnych? no o Vseneporóčna ja! préžde koncá molí Sýna tvojehó, podáti mi ostavlénije.

Tropar', hl. 4. Múčeniek tvoj Hóspodi (N.), v stradánii svojem vinéc priját netľinnyj ot tebé Bóha nášeho: imija bo krípost' Tvojú, mučítelej nizloží, sokruší i démonov nemoščnýja dérnosti: tohó molítvami spasí dúšy nášja.

Mučeníkom dvom ili mnohim.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): Prosvítívšesja Dúchom svjatým, prechváľnii, na mirodérzca opolčístesja, i kózni jehó múžeski pobidíte, posóbijem Bóžiiim na nehó podvívšesja: tím dnes presvítľuju vášu pámjat' soveršájušče, po dóľhu chvalámi vaše počítájem stradánije.

Ránam predávšesja i múkam, svjatíi, nepreklónni

premúdrostiju prebýste: jáko sviščý razžéhšesja teplotóju duchóvnoju, prosvitiste serdcá virnych blahodátiju: tímže vsjáčeskij rod i vózrast prázdnujet svjatúju vášu pámjať, písňmi slávjašče Hóspoda.

Svitlostiju, Múčenicy, čudés vášich vsju prosvitiste tvar', othnávsje mhu strastěj i skorběj ot pritekájuščich k vam, i víroju prosjáščich vášeho zastuplénija, dóblii stradálcy Spásovy: tímže víroju svjatóje i svitonósnoje váše soveršájem toržestvó.

Sláva: I nýňi: Démonskeimi prekloněna prilóhi, i v rov pohíbeli vvéržena, usčédri Vladýčice, i utverdí mja na kámeni dobrodítelej: i navíty vrážija razorívše, spodóbi mja tvorítí povelínija tvojehó Sýna, i Bóha nášeho, jáko da ulučú ostavlénije v deň sudá.

Tropar', hl. 1. Bolízňmi svjatých, ímiže o Tebí postradáša, umolén búdi, Hóspodi, i vsja nášja bolízni izcilí, Čelovikoľúbče, mólímsja.

Ili Tropar', hl. 4. Múčenicy Tvoí Hóspodi, v stradánii svojem víncý prijáša netlínnyja ot Tebé Bóha nášeho: imúšče bo krípost Tvojú mučítelej nizložíša, sokrušíša i démonov nemóščnja dérnosti: tich molítvami spasí dúšy nášja.

Svjaščennomučeniku jedinomu.

Na Večerni. Na Hospodí vozzvach: Hl. 1. (Podob.: Prechvalnii mučenicy): Bohomúdre blaženne (N.): očervlěňmi tvojejá króve svjaščěnnuju tvojú i božěstvennuju oděždu ujasníl jesí: ot síly bo blahočěstno v sílu, i ot slávy v slávu prešél jesí: i nýňi molímsja, darovátí dušám našym mir i véliju mílost.

Žértvu pėrvije Bóhu prinosjá bezkróvnuju, jáko svjaščěnnik zákónníjšij, jáko vseplódije i prijátnu žértvu tebé samáho króvíju, jáko múčenik ístinńjšij, poslížde Christú prinésl jesí, bohohlahólive vsečěstne: Jehóže molí o pojúščich řa.

Múčenik vóinstva Christú, Ótče, privél jesí učénii tvoími i nakazánii, učá i pokazúja, i jávi óbraz bohomúdre tebé samáho predlahája: s nímiže molisja, darováti dušám nášym mir i véliju milost.

Sláva: I nýňi: Prehrišénij pučinoju oburevájem, k tíchomu pristánišču tvojejá prečistyja molbý Bohoródice pribih, vzyváju tí: spasi mja, deržávnuju tvoju prostérši desnícú rabú tvojemú, Preneporučnaja.

Tropar', hl. 4. I nrávom pričástnik, i prestólom namístnik Apóstolom byv, díjáníje obril jesí, bohoduchnovénne, v viďínija voschód: sehó rádi slóvo ístiny ispravlája, i víry rádi, postradál jesí dáže do króve, svjaščennomúčeniče (N.): molí Christá Bóha, spastisja dušám nášym.

Svjaščennomúčenikom dvom ili mnohim.

Na Večerní. Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. (Podoben: Prechvalnii mučenicu): Svjatitelskiju odězdu svitlo voístinnu ukrasite múčénija króvíju, i obojúdu svitlo ukrasívšesja, so Ánhely Zizdítelu predstáste, uhódnicy slávnii: Jehóže molíte, darováti dušám nášym mir i véliju milost.

Bohoduchnovénii orgáni voístinnu nam javístesja, vozviščájusče neizrečénnaja Bóžija táinstva písánija božéstvennaho: ídolskoje bezúmije obličájusče, vsích ko Christú privedóste: Jehóže molíte, darováti dušám nášym mir i véliju milost.

Slóvom bohorazúmija, lúdi ot neviďínija, premúdríi, do koncá izbávisite, i privedóste spasény síjá Slóvu vozsijávšemu, iz Otcá roždénnomu, Christú Bóhu nášemu: Tomú pomolítesja, darováti dušám nášim mir i véliju milost.

Sláva: I nýňi: Dívo vsepítaja, júže v tebí tájnu Mojsěj proróčeskimi vídi očima, kupínú horjášču i neopalájemu: Božestvá bo ohň utróbu tvoju, Čístaja, ne opalí: tímže mólím ta, jáko Máter' Bóha nášeho, mir isprosíti mírovi, i véliju milost.

Tropar', hl. 4. Bóže Otéc nášich: (zri str. 698).

Prepodobnomučeníku jedinomu.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 6. (Podoben: Tridneven). Pódvihí múdraho póstnika, i boľizni vóina Christóva voschvalájušče po dólhu vírnii, vozopím Hospodévi: tohó molítvami, Christé Bóže, ot vsjákija bídy izbávi nás.

Dadésja ti ot Bóha mnoh mir, předóblj, búrju prešédšu ti lútych, prepodóbne Ótče (N.) nepobidímj vóine, i molítvenniče o chválaščich ta.

Postradál jesí múdre, zakónno, i byl jesí premúdr k Bóhu, jáko druhíj dom ty, Múčeniče, vsjáčeskich Sodíteľu: i javílsja jesí, bohonóse, svitilo cerkóvnoje, prepodóbnych udobrénije.

Sláva: I nýňi: Bohoródice, Ďivo čistaja, molílsja Hospodévi, jáko da molítvami tvoími podást dušám nášym hričov ostavlénije, mir i véľiju mílošť.

Tropar', hl. 8. K Tebí Ótče: (zri str. 699).

Prepodobnomučeníkom dvom ilí mnohim.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 8. (Podob.: Čto vy na-rečem): Velmí podvizávšesja, prepodóbnií, mučíteľskija prílohí preterpíte dóblestvenni, dúšy predáste mečem ľubóviju, v múčeničeskija odíjastesja víncy: Ánhelom slikújete dostójno. Mnóha váša terpínija, i bóľša darováňija: molítešja o dušách nášich.

Dóbrí požíte, svjátii, múčeničeskim upodóbšesja podvihóm, dóblii: vy bo o múkach nebrehóste múžeski, postóm osvjátíte filesá, i ľubóviju prolíjáte króvi, jáko da vkúpi oblečétesja v víncy stradánij vášich: molítešja, spastísja dušám nášym.

Prepodóbnií múčenicj Christóvy, dóbrí podvizástesja, o vrémenňim žitíi nebréhše, vóleju poprávše plotskúju múdrošť múžeski: i táko o Christí skončávšesja, so Ánhely vodvorjájetesja dostójno. Sehó rádi vášu pámjaf čtúšče, mólím: molítešja Hospodévi, pomilovatisja dušám nášym.

Sláva: I nýňi: Komú upodóbilasja jesí, okajánnaja duše, k pokajáňiju níkákože vozničušči, i ohná ne užasájuščíjsja

zlych ožidájuščaho? Vostáni, i jedínu k zastupléniju skóruju prizoví, i vozopij: **Đivo Máti: molí tvojehó Sýna i Bóha nášeho, izbáviti mja ot síti Istívaho.**

Tropar', hl. 8. **Bóže Otéc nášich: (zri str. 698).**

Mučenici jediňij.

Na Večerní. Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podob.: Jako dobla): **Đivstva dobrótami, i mučenij krovmi dúšu tvoju ukrasívši, múčenice slávnaja, (N.) vručilasja jesí Sozdávšemu, sochraňajušču ta netlínnu vo vik ístinno, o sem likovstvújušči s vóinstvy Archánhel i Ánhel, Apóstol, Prorók i Múčenik likostojánii, vsechválnaja.**

I k kolésam privjazájema, i zvirmi rasterzájema i ohném i vodóju, obostrívši tvój pómysl. Božéstvennym Dúchom tmý načálnika tečénii króvnymi múžeski udavíla jesí: i vosteklá jesí k razúmny m čertóhom, víno Ženichú tvojemu, đivo, prinéšši stradánije.

Ženichá Christá króvíju osvjatívšisja, prechválnaja, tvojeju króvíju ukrasíla jesí plotskúju odězdu: tímže obójuđu prosvíščšisja, prechválnaja (N.), svítlaho spodóbilasja jesí čertóha Jehó: Jehóže molí: ot tli i bid izbávitisja víroju tvorjáščym vsečestnúju pámjat tvoju.

Sláva: I nýňi: Jáko molítvu neusypájusčuju i moľbú prebyvájuščuju imúšči, Prečístaja, ko Hóspodu, napásti usní, i vólno ukrotí okajánnyja mojejá duši, i v skórbí súščeje sérdce moje utíši, Otrokovíce, molú ta, i oblahodatí um moj: jáko da dostójno ta proslavljáju.

Tropar', hl. 4. Áhnica Tvojá Isúse (N.) zovét véliim hlásom: Tebé Ženíše moj lublú, i Tebé iščušči stradálčestvuju, i sraspinájusja, i spohrebájusja kreščeniju Tvojemu, i straždu Tebé rádi, jáko da cárstvujú v Tebí, i umiráju za Ťa, da i živú s Tobóju: no jáko žértvu neporóčuju priímí mja s lubóvíju požéršujusja Tebí. Tojá molítvami, jáko mílostiv, spasí dúšy nášja.

Mučenicam dvom ili mnohim.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podoben: Dal jesi znamenije): Ďivy otrokovicy, jestéstvennym zakónom svjazújemý, i izvístno ukriplájemy ľubóviju Zizďiteľevuju, sojúz ľilésnych razriššasja víroju, i nemošćnáho vrahá múžeski noháma svoíma sokruššja, i pobídnoju póčestiju svitozárnno ukraššasja: i v nevístnici vsěľšesja mýslenńim, rádujutsja.

Ohń preterpiša, i mnohoobráznyja múki i smérti, vsečestnýja, Ženichóvu dobrótu prekrásnuju víroju imúšče, i različnymi ránami ukrašívšesja, Semú pričtóšasja: tímže vinčá ja mnóhimi darovánmi Isús čelovikofúbec, i Spas duš nášich.

Ďivstvo netľinnoje, ďivstvo predívnoje Christú prinesóste, dóbryja ďivy, nizložívše šatánija prélesti bezbóžija, síloju kréstnoju, múžeskim umóm: sehó rádív vsjá Christóvy cěrkvi prázdnujút svjatúju vášu pámjať, svitonósnuju i preslávnuju.

Sláva: I nýňi: Jáko molítvu: (zri str. 704)

Tropar', hl. 1. Áhnicý slovésnyja, Áhncu i Pástyrju privedóstesja, mučénijem ko Christú tečénije skončávše, i víru sobľúdše: tímže dnes rádstnoju dušěju soveršájem, dostočúdnyja, svjatúju vášu pámjať, Christá veličájušče.

Prepodobńij žeńi jedińij.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 8. V bolíznech: Raká mošćěj: (zri str. 391).

Mílovanijě sťažála jesí ko ískrennemu, víru že pravoslávnuju i ľubóv jáže k Bóhu, bohoblašćennaja čestnája (N.), sehó rádív Bóžija blahodáť duchóvnaja v tebí, máti prepodobnája, prepočila jest: tímže tvoími molítvami sochraní víroju blažáščyja ta.

Sláva: I nýňi: Ťa mólim, Prečístaja, predstátelnicu nášu, oderžímii v pečálech: ne prézri do koncá pohíbnuti rabóm tvoím, no uskorí izjáti nas ot nastojášćaho hńiva i skórbí,

o bohovmistímaja presvjatája Čístaja: ty bo jesí nam stiná i pómošč nepoboríma.

Tropar', hl. 8. V tebí máti izvístno spasésja jéze po óbrazu: príímše bo krest, poslídovala jesí Christú, i dǐjušči učila jesí, prezírátí úbo plot', prechódit bo príližátí že o duší, véšči, bezsmertníj. Tímže i so Ánhely srádujetsja, prepodóbnaja (N.) duch tvoj.

Prepodobnym ženam dvom ili mnohim.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 1. (Podoben: Nebesnych Činov): Jáko bohozračnyja lučí svýše síjájúšče, mýslennymi lučami prosviščájete mir, tmu prohoňájúšče bisóvskich lukávyh polkóv: tímže svitonósnoje i božéstvennoje váše prázdnenstvo prázdnujem.

Rájskija dobróty uzrívše, i bohátno napitávšesja, vsečestnýja, netlínnyja cvíty prozjabóste mírovi rázuma božéstvennaho: jehóže pričáščájúščesja dnes duchóvnoju lubóviju, dušévnoje vsjako blahoplódije soďívájem.

Monášeskim žitijém ukrasíte póstničeskaja mnóžestva, vozsijávše jáko sólnce vsím: tímže s ními proslavlájetesja, prečestnýja, naslaždájúščesja slávy božéstvennyja, i moláščesja spastísja nam.

Sláva: I nýni: Prehrišénij: (zri str. 702).

Tropar', hl. 2. Ístinnomu želániju unctionu unctionu, christoslávnyja, i vrémennaho obrúčnika otvérhšesja sovokuplénija, i dobroďitelnymi pódvihi vozzrástše na vysotú vostekóste netlínija, krasnodúšnyja i mnohobohátyja, stolpí monášestvujuščich žén i právilo: tímže o nas molíte neprestánno, lubóviju vášu pámjat' prázdnujuščich.

Prepodobnomučenicí jedínij.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 8. (Podob.: Čto vy narečem): Múčénice, strastotérpice vsechvál'naja (N.), vozderžánijem strásti nizložívši plótskija, stradánijem zmíja umertvila jesí

vrahá, Ánhely udivívši bolízňmi tvoími, čeloviki obveselívši stradánii tvoími, monášestvujuščich udobrénije, dívstva sosúd: molí spastí i prosvitíti dúšy nášja.

Čto ta vozimenújem, slávnaja? dívstva dobrótami nevístu prosijávšu Christóvu, dšcer' izbránnu výšňaho Jerusalíma, sožitelnicu Ánhelov i sobesídnicu, čertóha mýslenaho naslaždájuščusja, (N.) mnohostradálnaja, monášestvujuščich udobrénije: molí spastí i prosvitíti dúšy nášja.

Terpíla jesí zubóv iskorenénije, ruk otsičénije i noh i soscév, ssikájema na údy ot bezzakónnych mučítelej, k dobróti Ženichá vzirájuščí, i bolízni páče jestestvá terpjášči, (N.) mnohohstradálnaja, nevísto Christóva netlínnaja: molí spastí i prosvitíti dúšy nášja.

Sláva: I nýňi: Čto tvoích dobrót čúdňije, Prečístaja? izcifáješi nedúhujuščyja, i izbavláješi ot strastěj, i othoňáješi borjúščich bezbóžnyja prilóhi: ot bid izbavláješi pojúščyja ta, skórbí utoláješi molítvoju tvojéju: rádsti lúčšija, Dívo, chodátaica búdi rabóm tvoím, moláščisja spastí dúšy nášja.

Tropar', hl. 4. Áhnica Tvojá: (zri str. 704).

Svjaščennoispovidniku i Prepodobnoispovidniku.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. (Podob.: Jako dobľa): Ístiny vodružénije, i víry utverždénije, i dogmátov predložíteľa ta znájem, blahočéstija sohlásnika, čistoty selénije, i prijátelišče izbránnoje, blahovónije Dúcha, i prevelíkoje sokrovišče učénij, i osnovánije Chistóvy cérkve, svjaščennojavlénne bohoduchnovénne (N.).

Apóstolov prejemníka, stradálcev jedinonrávna, póstnikov jedinorevníteľa voschvalájem ta, i učítelej pečát, i božéstvennoje izobražénije, Christóva tajnovodíteľa, Bohonóse vsechváľne, i bohotóčnuju rikú razumínij, bezzakónnikov i chulníkóv mýsli potoplájušča, premúdre (N.).

Premúdrosti talánt umnóživ, preboháte, rádsti spodóbitsja jesí Hóspoda tvojihó: ispeščrén blahodátiju božést-

venneho sijánija, i zaréju mýslenno sijája duchóvnoju, nýňi predstoíši desníci žiznonósňij, ottúdu lučami vsehdá oblišájem, slávne (N.).

Sláva: I nýňi: Skvérnú omýj strásthahó sérdca mojhó, Bohoródice vsepítaja, i vsja jázvy i hnojénija sehó jáže ot hrichá očisti, Čistája, umá mojhó ustávi nepostojánije: jáko da silu tvojú i velíkoje zastuplénije veličáju, okajánnij i nepotrěbnij rab tvoj.

Tropar', hl. 8. Pravoslávija nastávnice, blahočéstija učitelu i čistoty, vselénnyja svitilnice, Archijeréjev bohoduchnovénnoje udobrenije, (N.) premúdre: učěňmi tvoími vsja prosvítíl jesí, civnice duchóvnaja: molí Christá Bóha, spastísja dušám nášym.

Sv. Vračem i Bezšrebrennikom.

Na Večerni. Na Hospodi vozzvach: Hl. 4. Vodámi duchóvnymi: Strásti bezšlověsnyja: (zri str. 410).

Svjatýj chram vaš, jáko nébo pokazásja svitozárnoje i spasítelnoje, i jáko zvizdy čudesá spasítelnaja nýňi priřávšěje, jákože sólnce svítlo božěstvennych izcilénij džjstvo: (N.) preblážěne, i (N.) preslávne, Hóspodni služítelije, i molítvennicy o dušách nášich.

Sláva: Hl. 8. Kto ne udívítsja: (zri str. 410).

I nýňi: Car' nebesnyj: (zri str. 109).

Tropar', hl. 8. Svjatí Bezšrébrennicy: (zri str. 411).

BOŽESTVENNAJA LITURGIJA

Svjataho Joanna Zlatoustaho.

Diakon: Blahosloví Vladýko.

Jerej: Blahoslovenno cárstvo Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Lik: Amñ.

Mírom Hóspodu pomólimsja.

Lik: Hóspodi pomíluj.

O svýšním míri i spasénii duš nášich, Hóspodu pomólimsja.

O míri vsehó míra, blahostojánii svjatých Bóžiih cerkvěj i sojedinénii vsich, Hóspodu pomólimsja.

O svjatím chrámi sem i íže s víroju, blahohovínijem i stráchom Bóžiih vchoďáščich v oň, Hóspodu pomólimsja.

O bohoľubívom Jepískopi našem (N.), čestním Pre-svíterstvi, vo Christí Diákonstvi, o vsém príčfii i ľúdech, Hóspodu pomólimsja.

O hráďi sem (vési sej), i o vsjákom hráďi, vési i straňi, i íže víroju živúščich v nich, (i o honímých brátiach nášich), Hóspodu pomólimsja.

O blahorastvorénii vozdučov, i o umnoženii plodóv zemných, i vrémenech mírných, Hóspodu pomólimsja.

O plávajuščich, putešéstvujuščich, nedúhujuščich, truždá-juščichsja, plíněnných i o spasénii ich, Hóspodu pomólimsja.

(Zďi prilahajutsja jektenii različných namirenij).

Za usopšich:

O rabí Bóžiih (N.), i blažennoj pámjati jehó, i o jéže prostítisja vsjákomu prehrišéniju jehó vóľnomu i nevóľnomu, Hóspodu pomólimsja.

O ježe ne osuždenno predstáti jemú strášnomu sudíšču Christóvu, i včinití dúšu jehó v stráňi živých, v místi svítli, idíže vsi svjatíi právedníi upokojájuťsja, Hóspodu pomólimsja.

O ježe izbávitisja nám ot vsjákija skórbi, hńiva i nůždy, Hóspodu pomólimsja.

Zastupí, spasí, pomiluj i sochrání nás Bóže Tvojęju blahodátiju.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslověnnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodívu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebe i druh drúha, i ves živót naš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jáko podobájet Tebí vsjákaja sláva, čest i pokloněnije, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno i vo víki vikov.

Lik: Amiň.

Antifon I.

Neđilnyj.

Vosklíkните Hóspodevi vsja zemlá, pójte že ímeni Jehó, dadíte slávu chvalí Jehó.

Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nas.

Rcýte Bóhu: kól strášna dílá Tvojá: vo mnóžestvi síly Tvojejá solžút Tebí vrazí Tvoí.

Molítvami Bohoródicy:

Vsja zemlá da poklónit-sja Tebí, da pojét že ímeni Tvojemú Výšnij.

Molítvami Bohoródicy:

Sláva: I nýňi: Molítvami Bohoródicy:

Povsednevnyj.

Bláho jest ispovídatisja Hospoděvi, i pítí ímeni Tvojemú, Výšnij.

Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nas.

Vozviščáti zaútra milost Tvojú, i ístinu Tvojú na vsjáku nošč.

Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nas.

Jáko prav Hóspod Boh naš, i níšť neprávdy v nem.

Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nas.

Sláva: I nýňi: Molítvami Bohoródicy, Spáse, spasí nas.

Izobraziteľnyj. Blahosloví duše mojá Hóspoda i vsja vnú-
trenňaja mojá, imja svjatóje jehó. Blahoslovén jesí Hóspodi.

Jeliko otstoját vostócy ot západ, udáčil jest ot nas
bezzakónija náša.

Blahoslovíte Hóspoda vsja džilá Jehó: na vsjákom místi
vladýčestvija Jehó, blahosloví duše mojá Hóspoda.

Jektenija malaja :

Páki i páki mírom Hóspodu pomólímsja.

Lik: Hóspodi pomiluj.

Zastupí, spasí, pomiluj i sochraní nas Bóže Tvojeju
blahodátiju.

Presvjatúju, Prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju
Vladýčicu nášu Bohoródicu i Prisnođivu Mariju, so vsími
svjatými pomjanúvše, sámi sebe i druh drúha, i ves život
naš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jáko Tvojá deržava, i Tvoje jest cárstvo i síla, i sláva,
Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýňi i prisno i vo viki vikóv.

Lik: Amiň.

Antifon II.

Nedilnyj.

Bóže uščédri ny i blaho-
sloví ny, prosvítí licé Tvoje
na ny i pomiluj ny.

Spasí ny Sýne Bóžij, voskre-
sýj iz mértvych, pojúšcyja Tí:
Allilúja.

Poznátí na zemlí put
Tvoj, vo vsich jazýcích
spasénije Tvoje.

Spasí ny Sýne Bóžij, voskre-
sýj iz mértvych, pojúšcyja Tí:
Allilúja.

Da ispovíďatsja Tebí
lúdiže, Bóže da ispovíďatsja
Tebí lúdiže vsi.

Spasí ny Sýne Bóžij :

Povsednevnyj.

Hóspod vocarisja, v lí-
potu oblečésja: oblečésja
Hóspod v sílu i prepojásasja.

Molítvami Svjatých Tvoích,
Spáse, spasí nás.

Íbo utverdí vselénnuju,
jáže ne podvížitsja.

Molítvami Svjatých Tvoích,
Spáse, spasí nás.

Svidinija Tvojá uvíriša-
sja ziló: dómu Tvojemú
podobájet svjatýňa, Hós-
podi, v dolhotú dnij.

Molítvami Svjatých Tvoích,
Spáse, spasí nás.

Izobražiteľnyj. Chvalí duše mojá Hóspoda: voschvaľú Hóspoda v živoťi mojem, pojú Bóhu mojemú dóndeže jesm.

Ne naďíjtesja na kňazi, na sýny čelovičeskija, v nichže niš spašénija.

Vocarítsja Hóspod vo vik, Boh tvoj Sióne v rod i rod.

Sláva Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu i nýňi i prisno, i vo víki vikóv, amíň.

Jedínoródnj Sýne i Slóve Bóžij, bezsmérten syj, i izvólivj spasénija nášeho rádi voplotítsja (poklon) ot svjatýja Bohoródicy i prisnodívy Marií, neprelóžno vočelovičivysja: raspnýjsja že Christé Bóže, smértiju smerť popravyj, jedín syj svjatýja Trójcy, sproslavľajemyj Otcú i svjatómu Dúchu: spasí nas.

Jektenija malaja.

Páki i páki mírom Hóspodu pomólimsja.

Lik: Hóspodi pomíluj.

Zastupí spasí, pomíluj i sochrani nas Bóže Tvojéju blahodátiju.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodívu Mariju so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé i druh drúha, i ves živót naš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jáko blah i čelovikoľúbec Boh jesí, i Tebí slávu voz-sylájem Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Antifon III.

Priidíte, vozrádujemsja Hospodévi, vosklíknem Bóhu Spasíteľu nášemu: (i dodáj:)

v nedíľu: Spasí ny Sýne Bóžij, voskresýj iz mértvych, pojúščija Ti: Allilúja.

v inyj deň: Spasí ny Sýne Bóžij, v svjatých dńven syj, pojúščija Ti: Allilúja.

usopšim: Sapí ny Síne Bóžij, za upókoj prestávšichsja (— šahosja; — šejsja) pojúščija Tí: Allilúja. 3.

Predvarím licé Jehó vo ispovidanii, i v psalmích vosklíknem Jemú.

Spasí ny Síne Bóžij:

Jáko Boh vélij Hóspod', i Car' vélij po vsej zemlí.

Spasí ny Síne Bóžij:

Izobraziteľnyj: Vo čárstvii Tvojem: jehdá príideši, pomjaní nas Hóspodi.

Blaženi níščii Dúchom, jáko tich jest cárstvo nebésnoje.

Blaženi pláščuščii, jáko tii utišatsja.

Blaženi krótcyi, jáko tii naslídat zémľu.

Blaženi álčuščii i žážduščii právdy, jáko tii nasýfatsja.

Blaženi mílostívii, jáko tii pomílovaní búdut.

Blaženi čistii sérdcem, jáko tii Bóha úzrjat.

Blaženi mírotvórcy, jáko tii sýnove Bóžii narekútsja.

Blaženi izhnání právdy rádi, jáko tich jest cárstvo nebésnoje.

Blaženi jesté, jehdá ponósjat vam, i iždenút, i rekút vsjak zol hlahól na vy lzúšče, mené rádi.

Rádujtesja i veselítesja, jáko mzda váša mnóha na nebesích.

Vchod s Evanhelijem.

Diakon: Premúdrost', prósti.

Lik: Priidíte poklonímsja, i pripadém k Christú: Spasí ny Síne Bóžij: (okončenije jakože na antifoňi 3-im):

Troparí, Kondaki i Bohorodičen.

Po naslavnom Kondaku na I nýňi: Kondak chramu Bohorodicy, ili sej:

Hl. 6. Zastúpnice christiánov nepostýdnaja*, chodátaice ko Tvorcú neprelóznaja*, ne prézri hrišnych molénii hlásy*, no predvarí jáko blahája na pómošč nas vírno vopijúščich tí*, uskorí na molítvu i potščísja na umolénije*, zastupájušči prisno Bohoródice čtúščich řa.

Jerej: Jáko svjat jesí Bóže naš, i Tebí slávu vozsyílajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

Lik: Amñ. I pojet Trisvjatoje: Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsméртnyj, pomíluj nas. 3.

Sláva: I nýňi: Svjatýj Bezsméртnyj pomíluj nas. — Svjatýj Bóže, svjatýj Krípkij, svjatýj Bezsméртnyj, pomíluj nas.

Diakon: Voňmím. Jerej: Mir vsím. Diakon: Premúdrost, voňmím.

Lik pojet Prokimen.

Po Prokimeňi: Premúdrost. — Čtec čtet nadpisanije Apostola:

Diakon: Voňmím! — Čtec čtet Apostol.

Po Apostoli Jerej: Mir ti. Diakon: Premúdrost voňmím!

Lik: Allilúja. 3.

Diakon: Premúdrost prósti, uslýšim svjatáho Evanhélija: ot (N.) svjatáho Evanhélija čténije.

Lik: Sláva Tebí Hóspodi, sláva Tebí.

Diakon: Voňmím!

Po Evanhelii Lik: Sláva Tebí Hóspodi, sláva Tebí.

Diakon: Rcím vsí ot vsejá duší, i ot vsehó pomyslénija nášeho rcím.

Lik: Hóspodi pomíluj.

Hóspodi vsederžitelju, Bóže otéc nášich, mólimtisja, uslýši i pomíluj.

Pomíluj nas Bóže, po velícij mílosti Tvojejí, mólimtisja, uslýši i pomíluj.

Lik: Hóspodi pomíluj. 3.

Ješčé mólimsja o svjatíjšem vselénskom Archijeréi (N.) Pápi Rímskom, o deržávi, pobíďi, prebyvánii, míri, zdrávii, spasénii, i ostavlénii hrichóv jehó, i o jéze Hóspodu Bóhu nášemu najpáče pospíšiti i posobiti jemú vo vsem, i pokorití pod nózi jehó vsjákaho vrahá i supostáta.

Ješčé mólimsja o bohoľubívom jepiskopi nášem (N.), i o ótcich nášich duchóvnych, i vsej vo Christí brátii našej (zďi prilahajutsja jektenii različnyja).

Ješčé mólimsja o predstojáščich lúdech, i čajuščich ot Tebé velikija i bohátyja milosti, za tvorjáščich nam bláhaja, i za vsja pravoslávnyja christiány.

Jáko milostiv i čelovikolúbec Boh jesí, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno i vo víki víkov.

Lik: Amfň.

Za usopšich:

Pomiluj nas Bóže po velicij milosti Tvojej, mólimtisja, uslyši i pomiluj.

Lik: Hóspodi pomfluj. 3.

Ješčé mólimsja o upokojéniji duš usópšich rábov Bóžiih (N. N.), i o jéže prostítisja im vsjákomu prehríšéniju vólnomu že i nevólnomu.

Jáko da Hóspoď Boh učinit dúšy ich, idíže právednii upokojájutsja.

Milosti Bóžija, cárstva nebésnaho, i ostavlénija hríchov ich, u Christá bezsmértnaho Carjá i Bóha nášeho prósim.

Lik: Podáj Hóspodi.

Diakon: Hóspodu pomólimsja.

Lik: Hóspodi pomfluj.

Jáko Ty jesí voskresénije i život i pokój usópšich rab Tvoich (N. N.), Christé Bóže naš, i Tebí slávu vozsyľajem, so beznačálnym Tvoím Otcém, i presvjatým i bláhím i životvorjáščym Tvoím Dúchom, i nýňi i prisno i vo víki víkóv.

Lik: Amfň.

Jektenija ohlašennych:

Diakon: Pomolítejsja ohlašénii Hospodévi.

Lik: Hóspodi pomfluj.

Vírnii o ohlašennych pomólimsja, da Hóspoď pomilujet ich. Ohlasít ich slóvom ístiny.

Otkrýjet im Evanhélije právdy.

Sojedinít ich svjatiť svojěj sobórnij i apóstofstij cěrkvi.

Zastupí, spasí, pomiluj i sochrani ich Bóže Tvojeju blahodátiju.

Ohlašénnii glavý váša Hospodévi prikloníte.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jerej: Da i tíi s námi slávjat prečéstnoje i velikolípoje imja Tvoje, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Lik: Amfň.

Diakon: Jelicy ohlašénnii izydíte, ohlašénnii izydíte, jelicy ohlašénnii izydíte, da niktó ot ohlašénných, jelicy vírnii, páki i páki mírom Hóspodu pomólimsja.

Lik: Hóspodi pomiluj.

Zastupí, spasí, pomiluj i sochrani nas Bóže Tvojeju blahodátiju.

Diakon: Premúdrost!

Jerej: Jáko podobájet Tebí vsjákaja sláva, česť i poklonénije, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Lik: Amiň.

Diakon: Páki i páki mírom Hóspodu pomólimsja.

Zastupí, spasí, pomiluj i sochrani nas Bóže Tvojeju blahodátiju.

Diakon: Premúdrost!

Jerej: Jáko da pod deržavoju Tvojeju vsehdá chranímí, Tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno i vo víki vikóv. — (Psalom 50. — zri str. 24.)

Lik: Amfň.

Taže pojet: Íže Cheruvími tájno obrazujúšče, i životvorjášče Trójci trisvjatúju pišň prinosjášče, vsjákuju nýňi žitéjskuju otvéržim pečál.

Velikij Vchod.

Diakon: Vsich vas pravoslávnych christián da pomjájet Hóspod Boh v cárstvii svojem vsehdá, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Jerej: Svjatíjšaho, vselénskaho Archijeréja, (N.). Pápu Rímskaho, Bohoľubívaho Jepiskopa nášeho, (N.) i ves svjaščenničeskij, diákouskij i ínočeskij čin i pričet cerkóvnjy: blaženných i prisnopominájemých ktítorej, sozdátelej i blahodítelej svjataho chráma sehó: i vsich vas pravoslávnych christián, da pomjánet Hóspod Boh v cárstvii svojem, vsehdá, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

Lik: Amiň. — Jáko da Carjá vsich podímem, ánhel'skími nevidímo dorinosíma činmi. Allilúja.

Diakon: Ispólnim molítvy náša Hospodévi.

Lik: Hóspodi pomíľuj.

O predloženných čestných darích Hóspodu pomóľimsja.

O svjatím chrámí sem i íže s víroju, blahohovínijem i stráchom Bóžiiim vchoďáščich v oň, Hóspodu pomóľimsja.

O jéže izbávitisja nam ot vsjákijsa skórbí, hńíva i núždy, Hóspodu pomóľimsja.

Zastupí, spasí, pomíľuj i sochrání nas Bóže Tvojéju blahodátiju.

Dne vsehó soveršénna, svjata, mírna i bezhríšna, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj Hóspodi.

Ánhela míra, vírna nastávnika, chraníteľa dušám i tílom nášym, u Hóspoda prósim.

Proščénija i ostavlénija hrichóv i prehrišénij nášich, u Hóspoda prósim.

Dóbrych i poléznych dušám nášym, i míra mírovi u Hóspoda prósim.

Próčeje vrémja životá nášeho, v míri i pokajánii skončáti, u Hóspoda prósim.

Christiánskíja končiny životá nášeho bezbolíznenny, nepostýdny, mírny i dóbraho. otvíta na strášním sudíšči Christóvi, prósim.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodívu Maríju so vsími

svjatými pomjanúvše, sámí sebe i druh drúha i ves život naš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jerej: Ščedrótami jedinatoródnaho Sýna Tvojeho, s nímže blahoslovén jesí s presvjatým i blahím i životvorjáščim Tvoím Dúchom, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Mír vsím.

Lik: I dúchovi Tvojemu.

Vozľúbim druh drúha, da jedinomyšlijem ispovímy.

Lik: Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, Trójcu svjátuju jedinosúščnuju i nerazdíľnuju.

Diakon: Dvéřil dvéřil premúdrostiju voňmím.

Lik: Víruju v jedínaho Bóha, Otcá vsederžiteľa, Tvorcá néba i zemlí, vídimych že vsich i nevídimych.

I v jedínaho Hóspoda Isúsa Christá, Sýna Bóžija, jedinatoródnaho, íže ot Otcá roždénnaho préžde vsich vik. Svíta ot svíta, Bóha ístinna ot Bóha ístinna, roždénna, ne sotvorénna, jedinosúščna Otcú, ímže vsjá býša.

Nas rádi čelovík, i nášeho rádi spasénija, sšédšaho s nebés, i voplotívšahosja (poklon) ot Dúcha svjata i Marií Ďívy, i vočelovíčšasja.

Raspjátaho že za ny pri Pontijstím Piláti, i stradávša i pohrebénna.

I voskréššaho v trétij deň po písánijem.

I vosšédšaho na nebesá, i siďáščaho odesnúju Otcá.

I páki hrjadúščaho so slávoju, sudíti živým i méřtvym, jehóže cárstviju ne búdet koncá.

I v Dúcha svjataho, Hóspoda životvorjáščaho, íže ot Otcá i Sýna ischoďáščaho, íže so Otcém i Sýnom spoklaňájema i soslavíma, hlahólavšaho proróki.

V jedínu, svjatúju, sobórnuju, i apóstolskuju církov. Ispovíduju jedíno kreščénije vo ostavlénije hrichóv.

Čáju voskresénija méřtvych.

I žizni búduščaho víka. Amiň.

Diakon: Stáňim dóbri, stáňim so stráchom, voňmím, svatóje voznošénije v míri prinosíti.

Lik: Mílost míra, žértvu chvalénija.

Jerej: Blahodát Hóspoda nášeho Isúsa Christá, i ľubý Bóha i Otcá, i pričástie svjatáho Dúcha, búdi so vsími vámi.

Lik: I so dúchom tvoím.

Hori imiím serdcá.

Lik: Ímamy k Hóspodu.

Blahodarím Hóspoda.

Lik: Dostójno i právedno jest, poklaňátisja Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, Trójci svjatíj, jedinosúščnij i nerazdíľnij.

Jerej: Pobídnuju pisň pojúšče, vopijúšče, vzyvájušče i hlahóľušče.

Lik: Svjat, svjat, svjat Hóspod Savaóth: ispóľn nébo i zemľá slávy Tvojejá, osánna v výšnich: blahoslovén hradýj vo ímja Hóspodne, osánna v výšnich.

Priimite, jadíte, sijé jest tilo mojé, jéze za vy lomímoje vo ostavlénije hrichóv.

Lik: Amiň.

Pijte ot nejá vsí, sijá jest krov mojá nóvaho zavíta, jáže za vy i za mnóhi izlivájemaja vo ostavlénije hrichóv.

Lik: Amiň.

Tvojá ot Tvoích, Tebí prinósim o vsich i za vsjá.

Lik: Tebé pojém, Tebé blahoslovím, Tebé blahodarím Hóspodi, i mólimtisja Bóže naš.

Jerej: Izrjadňi o presvjatíj, prečístij, preblahoslovénnij, slávňij Vladýčici našej Bohoródicí i Prisnođivi Maríi.

Lik: Dostójno jest jáko voístinnu blažítí ta Bohoródicu, prisenoblažénuju i preneporóčnuju, i Máter' Bóha nášeho. Čestňíjšuju Cheruvím, i slávňíjšuju bez sravnénija Serafím, bez istlíinja Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu ta veličájem.

Na Liturgii sv. Vasilija Velikaho pojetsja: O tebi rádujetsja, Blahodátnaja, vsjákaja tvar', Ánhelskij Sobór i čelovičeskij rod, osvjaščennyj Chráme, i Rajú slovésnyj, dřivstvennaja pochvaló: iz nejáže Boh voplotisja, i mladénc bysť, přéžde vik syj Boh naš: ložesná bo tvojá prestól sotvorí, i črévo tvoje prostránnije nebés sodíla: o tebi rádujetsja, Blahodátnaja, vsjákaja tvar', sláva tebi.

Jerėj: V pėrvych pomjaní Hóspodi svjatiššaho vselénskaho Archijerėja (N.) Pápu Rímskaho, bohoľubívaho jepiskópa nášeho (N.) íchže dáruj svjatým Tvoím církvam, v míri cílych, čestných, zdrávych, dolhodénstvujuščich i pravoprávjaščich slóvo Tvojejá ístiny.

Lik: I vsich i vsjá.

I dážd nam jediňimi ustý i jediňim sérdcem sláviti i vospívati prečestnoje i velikolipoje ímja Tvoje, Otcá i Sýna i svjataho Dúcha, nýňi i prisno i vo víki víkóv.

Lik: Aměň.

I da búdut mílosti velikaho Bóha i Spása nášeho Isúsa Christá, so vsími vámi.

Lik: I so dúchom tvoím.

Diakon: Vsja svjatýja pomjanúvše, páki i páki mírom Hóspodu pomólimsja.

Lik: Hóspodi pomíľuj.

O prinesénnych i osvjaščennyh čestnych dárích, Hóspodu pomólimsja.

Jáko da čelovikoľúbec Boh naš, prijém ja v svjatýj i prenebésnyj i myslennyj Svoj žértvennik, v voňú blahouchánija duchóvnaho, voznispóset nam božestvennuju blahodát i dar svjataho Dúcha, pomólimsja.

O jéze izbávitisja nam ot vsjákija skórbí, hňíva i núždy, Hóspodu pomólimsja.

Zastupí, spasí, pomíľuj i sochrání nas Bóže Tvojeju blahodátiju.

Dne vsehó soveršénna, svjata, mírna i bezhríšna, u Hóspoda prósim.

Lik: Podáj Hóspodi.

Ánhela míra, vírna nastávnicka, chraniťeľa dušám i tílom našim, u Hóspoda prósim.

Proščénija i ostavlénija hrichóv i prehrišénij našich, u Hóspoda prósim.

Dóbrych i poléznych dušám našim i míra mírovi, u Hóspoda prósim.

Próčeje vrémja životá nášeho v míri i pokajánii skončáti, u Hóspoda prósim.

Christiánskija končiny životá nášeho, bezbolízneny, nepostýdny, mírny i dóbraho otvíta na strášnim sudišči Christóvi, prósim.

Sojedinénije víry i pričástije svjatáho Dúcha isprošívše, sámí sebé i druh drúha i ves život naš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jerej: I spodóbi nas Vladýko, so derznovénijem neosúždenno smíti prizyváti Tebé nebésnaho Bóha Otcá i hlahólati.

Lik: Ótče naš, íže jesí na nebesích, da svjatítsja ímja Tvojé, da prídet cárstviye Tvojé, da búdet vóla Tvojá, jáko na nebesí i na zemlí, chlíb naš nasúščnýj dažd nam dnes: i ostávi nam dólhi náša, jákože i my ostavlájem dolžnikóm našym: i ne vvedí nas vo iskušénije: no izbávi nas ot lukávaho.

Jerej: Jáko Tvojé jest cárstvo i síla i sláva, Otcá i Sýna i svjatáho Dúcha, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

Lik: Amfň.

Jerej: Mír vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Diakon: Hlavý vášja Hospodévi prikloníte.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jerej: Blahodátiju i ščedrótami i čelovikoľúbijem jedínoródnaho Sýna Tvojeho, s Nímže blahoslovén jesí, s pre-

svjatým i blahím i životvorjáščim Tvoím Dúchom, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Jerej: Voňmím! Svjatája svjatým.

Lik: Jedín svjat, jedín Hóspod', Isús Christós, vo slávu Bóha Otcá, amíň.

I pojetsja Pričasten.

Diakon: So stráchom Bóžiim i s víroju pristupíte.

Lik: Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne, Boh Hóspod', i javísja nám.

Jerej: Spasí Bóže lúdi Tvojá, i blahosloví dostojánije Tvojé.

Lik: Na mnóhaja lita, Vladýko. Vidíchom svit ístinnyj, i prijáchom Dúcha nebésnahe, obrítóchom víru ístinnuju, nerazdílnij svjatij Trójci poklaňájemsja, Tá bo nas spaslá jest.

Jerej: Vsehdá, nýňi i prisno, i vo víki vikóv.

Lik: Amíň. — I pojét: Da ispólňatsja ustá náša chvalénija Tvojeho Hóspodi, jáko da pojém slávu Tvojú: jáko spodóbil jesí nas pričastítisja svjatým Tvoím, božestvennym, bezsmértnym i životvorjáščim Tájnám. Utverdí nas Bóže vo Tvojéj svjatýni vsja dni poučátisja právdí Tvojéj. Allilúja 3.

Jerej: Prósti príimše božestvennyja, prečistyja, bezsmértnyja, prenebésnyja i životvorjáščyja, strášnyja Christóvy Tájny, dostójno blahodarím Hóspoda.

Lik: Hóspodi pomíluj.

Zastupí, spasí, pomíluj i sochrani nas Bóže Tvojéju blahodátiju.

Dne vseho soveršenna, svjata, mírna i bezhríšna isprosvě, sámí sebe i druh drúha, i ves život naš Christú Bóhu predadím.

Lik: Tebí Hóspodi.

Jáko Ty jesí osvjaščénije naše, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Diakon: S mírom izýdem, Hóspodu pomólimsja.

Lik: O ímeni Hóspodni. Hóspodi pomiluj.

Jerej: Blahoslavlájaj blahoslovjáščyja Ťa Hóspodi, i osvjaščájaj na Ťa upovájuščija, spasí lúdi Tvojá, i blahosloví dostojánije Tvoje: ispolnénije cěrkve Tvojejá sochraní, osvjatí lúbjaščija blaholípije dómu Tvojeho, Ty tich vosproslávi božestvennoju síloju Tvojeju, i ne ostaví nas upovájuščich na Ťa: mir mírovi Tvojemú darúj, cěrkvam Tvoím, (svjatíšemu vselénskomu archijeréju (N.) pápi rímskomu), Jeréjem, (straždúščim brátiam nášim) i vsim lúdem Tvoím: jáko vsjako dájánije bláho i vsjak dar soveršén svýše jest, schoďáj ot Tebé Otcá svítov, i Tebí slávu i blahodareníje i poklonénije vozsyłajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Lik: Amñ. — I pojet: Búdi ímja Hóspodne blahoslovenno ot nýňi i do víka. 3.

Diakon: Premúdrost.

Lik: Čestníjšuju Cheruvím:

Jerej: Sláva Tebí Christé Bóže, upovánije naše, sláva Tebí.

Lik: Sláva: I nýňi: Hóspodi pomiluj 3. Hóspodi blahoslovi.

Jerej: (v Neďilu) Voskresýj iz mértvych (v inyj deň tokmo): Christós istinnyj Boh naš, molítvami prečistyja Svojejá Mátere, svjatých slávných i vsechválných Apóstol, i íže vo svjatých Otcá nášeho Joánna Zlatóustaho, Archijepískopa Konstantíňa hráda, (ili: Vasílija Velíkaho, Archijepískopa Kesárii Kappadokijskija) prepodóbných i bohonósnych Otéc nášich, i vsich svjatých pomilujet i spasét nas, jáko blah i čelovikolúbec.

Lik: Amñ.

Jerej: Blahosloveníje Hóspodne na vas, Toho blahodátiju i čelovikolúbijem, vsehdá, nýňi i prisno, i vo víki vikóv. Lik: Amñ.

Na Liturgii Preždeosvjaščennych Darov.

Po Blahosloveno carstvo: Priidite poklonimsja 3. Psalom 103. Blahosloví duše mojá: (zri str. 3.) Jektenija: Mirom Hospodu pomolimsja. zri str. 5.) Po ispolnénii 2-ja Paremii:

Da ispráviťsja molítva mojá, jáko kadilo pred Tobóju, vozďijánije rukú mojéju, žértva večérnaja.

Hóspodi, vozzvách k Tebí, uslyši mjá: voňmí hlásu molítvy mojej, jehdá vozzovú k Tebí.

Položí Hóspodi chranénije ustóm moím, i dvér' ohraž-
dénija o ustnách moích.

Ne ukloní sérdca mojehó vo slovesá lukávstvija, ne-
pščevátí viný o hrisích.

Na perenes. sv. Darov: Nýňi Síly nebésnyja s námi ne-
vidímo slúžat: se bo vchódit Car' slávy, se Žértva tájnaja,
soveršénnaja dorínósiťsja: víroju i ľubóviju pristupím, da
pričástnicy žizni víčnyja búdem. Allilúja 3.

Pričasten. Vkusíte i vídíte, jáko blah Hóspod. Allilúja. 3.

Na Pristupíte: Blahoslovľú Hóspoda na vsjakoje vrémja.
Allilúja 3.

Vmisto: Da ispolňatsja: Blahodarím Ťa Christé Bóže naš,
jáko spodóbil jesí nas pričástnikami býti prečístaho Tvo-
jehó Ťíla, i čestnýja Tvojeja Króve, izľijánnyja za ves mir,
vo ostavlénije hríchóv: smotrénija Tvojeho táinstva. Allilúja 3.

Po zaamvonnoj molitvi: Budi imja Hospodne: Posem psalom 33.
(zri str. 13.)

SLUŽBY RAZLIČNYCH NAMIRENIJ.

Na vsjakoje prošenje.

Tropar', hl. 6. Pomiluj nas Hóspodi, pomiluj nas: vsjá-kaho bo otvíta nedoumíjušče, sijú Ti molítvu jáko Vladýci hrišnií rabí Tvoí prinósim: pomiluj nas.

Sláva: Hóspodi pomiluj nás, na Ťa bo upováchom, ne prohňívajsja na ny ziló, níže pomjaní bezzakónij nášich, no prízri i nýňi jáko milosérd, i izbávi ny ot vrah nášich: Ty bo jesí Boh naš, i my lúdi je Tvoí, vsi dílá rukú Tvojeju, i ímja Tvoje prizyvám.

I nýňi: Milosérdija dvéři otvézri nam blahoslovénnaja Bohoródice Ďivo, nađíjuščiisja na ťa da ne pohíbne, no da izbávimsja tobóju ot bid: ty bo jesí spasénije róda chris-tiánskaho.

Prokimen. hl. 4. Hóspodi uslyší molítvu mojú, vnuší molénije mojé v ístiňi Tvoje.

K Filippisíjem posláníja svjataho Apóstola Pávla čténije, zač. 247. Brátije, rádujtesja vsehdá o Hóspodi: i páki rekú, rádujtesja. Krótosť váša razúmna da búdet vsim čelovikom. Hóspod bliz. Ni o čémže pecýtesja, no vo vsem molítvoju i molénijem, so blahodarénijem prošénija váša da skazújutsja k Bóhu: i mir Bóžij, prevoschodáj vsjak um, da sobludét serdcá váša i razumínija váša o Christí Isúsi. Próčeje že brátije mojá, jelíka suť ístinna, jelíka čéstna, jelíka právedna, jelíka prečista, jelíka preľubézna, jelíka dobrochválna, ášče kája dobrodíteľ, i ášče kája pochvalá, sijá pomyšľajte. Ímže i naučistesja, i prijáste, i slýšaste, i vídíste vo mňi, sijá tvoríte: i Boh míra búdet s vámi.

Evanhelije ot Mathea, zač. 20.

Pričasten: Uslýši Hóspodi hlas moj, ímže vozzvách, i pomíluj mja. Allilúja.

Za otpuščenije hrichov.

Tropar', zri na vsjakoje prošénije.

Prokimen, hl. 6. Rich: íspovím na mja bezzakónije mojé Hospodévi, i ty ostávil jesí nečéstije sérdca mojehó.

K Rímlanom posláníja sv. Apóstola Pávla čténije, začálo 95.

Brátije, souslaždájusja zakónu Bóžiju po vnútrennemu čelovíku: víždu že ín zakón v údích moích, protivu vojújušč zakónu umá mojehó, i plíňajúšč mja zakónom hrichóvnym, súščím v údích moích. Okajánen az čelovík: kto mja ízbávit ot tíla smérti sejá; blahodarjú Bóha mojehó Isús Christóm Hóspodem náším.

Evanhélíje ot Márka, začálo 51.

Pričasten: Blažéní, íchže ostávišasja bezzakónija, i íchže prikrýšasja hrisí. Allilúja.

O nedužnych mnohich, íli o jedínom.

Tropar', hl. 4. Skóryj v zastuplénije jedín syj Christé, skóroje svýše pokaží posíščénije stráždusčym rabóm tvoím (íli stráždusčemu rabú tvojemú) i ízbávi ot nedúh i hórkich bolíznej, i vozdvíhni, jéže píti Ťa i slávítí neprestánno, molítvami Bohoródicy, jedíne čelovíkoľúbče.

Kondak, hl. 5. Na odrí bolízni ležáščích (íli ležáščaho) i smértnoju ránoju ujázvenych (íli ujázvenaho), jákože ínohdá vozdvíhl jesí Spáse Petróvu téšču, i razsláblennaho na odrí nosímaho, síce i nýňi Milosérde, stráždusčích (íli stráždusčaho) posítí i íscílí: Ty bo jedín jesí nedúhí i bolízni róda nášeho ponesýj, i vsjá mohíj, jáko Mnohomílostiv.

Prokimen, hl. 7. Pomíluj mja Hóspodi, jáko némoščen íesm, i íscílí mja, jáko smjatóšasja kósti mojá.

Sobórnaho posláníja Jákovla čténije. Začálo 57. (zri str. 661).

(Končitsja v 7. rjadu od sponu: mnoho bo možet molítva pravednaho pospišestvujema).

Evanhélije ot Mathéa, začálo 25.

Pričasten: Pomiluj mja Hóspodi, jáko némoščen jesm, i iscili mja Hóspodi, jáko smjatóšasja kósti mojá, i dušá mojá smjatésja ziló. Allilúja.

O prizyvanií pomošči Presvjataho Ducha.

Tropar', hl. 2. Tvórcé i sozdátele vsjáčeskich Bóže: dílá ruk nášich k slávi Tvojejí načinájemaja, Tvoím blahoslovénijem spíšno isprávi, i nas ot vsjákaho zla izbávi, jáko jedín vsesilen, i čelovikoľúbec.

Kondak, hl. 6. Skóryj v zastuplénii, i krípkij v pómošči, predstáni blahodátiju sily Tvojejá nýňi, i blahoslovív ukripí, i v soveršénije namirenija blaháho díla rabóv Tvoích proizvedí: vsja bo jelíka chóščeši, jáko sílnyj Boh tvoríti móžesi.

Sláva: I nýňi: Zastúpnice christiánov nepostýdnaja. (zri str. 713.)

Prokimen, hl. 4. Búdi svitloš Hóspoda Bóha nášeho na nas, i dílá ruk nášich isprávi.

K Filippisijem posláníja svjataho Apóstola Pávla čténije, začálo 241. Brátije, jákože vsehdá poslúšaste mené, ne jákože v prišéstvii mojém tóčiju, no nýňi mnóho páče vo otšéstvii mojém, so stráchom i trépetom svoje spasénije sodivájte. Boh bo jest díjstvujaj v vas, i jéze choťiti, i jéze díjati o blahovolénii. Vsja tvorite bez roptánija i razmyslénija, da búdete nepovínni i cíli, čáda Bóžija neporóčna posredi róda stroptíva i razvraščéna: v níhže javlájetesja jákože svitila v míri, slóvo živótno prideržášče, v pochvalú mňi v deň Christóv.

Evanhélije ot Joánna, začálo 48.

Pričasten. Nasladísja Hospodévi, i dast ti prošénije sérdca tvojeho. Allilúja.

Blahodarénije o polučénii prošénija.

Tropar', hl. 4. Blahodárni súšče nedostójnii rabí Tvoí Hóspodi, o Tvoích velíkich blahodíjáníich na nas bývsich,

slávjašče Ťa chválím, blahoslovím, blahodarím, pojem i veličám Tvoje blahoutróbie, i rábski ľubóviju vopijém Ti: blahodíteľu Spáse naš, sláva Tebi.

Kondak, hl. 3. Tvoích blahodíjanij i darón túne, jáko rabí nepotrěbnii, spodóblšesja Vladýko, k Tebi usérдно pritekájusče, blahodarénije po síľi prinósím i Tebé jáko Blahodíteľa i Tvorcá slávjašče, vopijém: sláva Tebi Bóže vseščědryj.

Prokimen, hl. 4. Vospojú Hospoděvi blahodíjavšemu mňi, i pojú ímení Hóspoda výšňaho.

K Jefesějem posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, začalo 229. Brátije, jáko čjáda svíta chodíte: plód bo duchóvnyj jest vo vsjákoj blahostýni, i právdí, i ístíni. Iskušájusče čo jest blahouhóдно Bóhovi: i ne priobščájtesja k dílóm neplódnym tmy, páče že i obličájte. Byvájemaja bo ótaj ot nich, srámno jest i hlahólati. Vsja že obličájemaja ot svíta javľájutsja: vse bo javľájemoje, svít jest. Sehó rádí hlahólet: vostáni spjaj, i voskresní ot mértvych, i osvítit ta Christós. Bľudíte úbo, káko opásno chodíte, ne jákože nemúdrí, no jákože premúdrí: iskupújusče vrémja, jáko dnije lukávi suť. Sehó rádí ne byvájte nesmýslenni, no razumívájte, čo jest vóľa Bóžija: i ne upívájtesja vínóm, v némže jest blúd: páče ispolňájtesja dúchom, hlahóľusče sebi v psalmích, i píniich, i písnech duchóvnych, vospívájusče i pojúšče v serdcách vášich Hospoděvi. Blahodarjášče vsehdá o vsich o ímení Hóspoda nášeho Isúsa Christá Bóhu i Otcú: povinújusčesja druh drúhu v strásí Bóžii.

Evanhělij ot Lukí, začalo 4.

Pričasten. Blahoslovén Boh, íže ne ostávi molítvy mojejá i mílosti svojejá ot mené. Allilúja.

O usopšich.

Tropar', hl. 8. Hľubinámi múdrosti čelovikolúbno vsja strójjaj, i polěznoje vsím podavájaj, jedíne Sodíteľu: upokój

Hóspodí dúšy rab Tvoích: na Ťa bo upovánije vozložiša, Tvorcá i Zizdíteľa i Bóha nášeho.

Sláva: Kondak: So svjatými upokój Christé, dúšy rab tvoích, idíže nišť bolízň, ni pečál, ni vzdychánije, no žizň bezkonéčnaja.

I nýni: Bohorodičen: Tebé i stínu i pristánišče ímamy, i molítvennicu blahoprijátnuju k Bóhu: Jehóže rodilá jesí Bohoródice beznevístnaja, vírnych spasénije.

Prokimen, hl. 6. Dúši ich v blahích vodvorjásja.

Pričasten: Blažení, jáže izbrál i prijál jesí Hóspodí, i pámjať ich v rod i rod. Allilúja.

V pondělínik.

K Rímľanom posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 113. Brátije, múdrstvujaj deň, Hospodévi múdrstvujet: i ne múdrstvujaj deň, Hospodévi ne múdrstvujet: jadýj, Hospodévi jast, blahodarít bo Bóha: i ne jadýj, Hospodévi ne jast, i blahodarít Bóha. Niktóže bo nas sebí živét, i niktóže sebí umirájet, ášče bo živém, Hospodévi živém: ášče že umirám, Hospodévi umirám: ášče úbo živém, ášče umirám, Hóspodni jesmy. Na sijé bo Christós i úmre i voskrése, i oživé, da i mértvymi i živými obladájet.

Evanhelije ot Joanna, zač. 15.

Vo vtorník.

K Koríňanom pérvahó posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 162. Brátije, ne vsjáka ploť, táže ploť: no ína úbo ploť čelovíkom, ína že ploť skotóm, ína že rýbam, ína že ptícam. I filesá nebésnaja, i filesá zemnája: no ína úbo nebésnym sláva, i ína zemným. Ína sláva sólncu, i ína sláva luňi, i ína sláva zvízdám: zvízdá bo ot zvízdý rázinstvujet v slávi: tákožde i voskresénije mértvych. Sijetsja v tľínije, vostatjét v netľínii: sijetsja ne v česť, vostatjét v slávi: sijetsja v némošči, vostatjét v síli: sijetsja tílo dušévnoje, vostatjét

filo duchóvnoje: jest filo dušévnoje, i jest filo duchóvnoje. Táko i písano jest: byst pėrvyj čelovík Adám v dúšu živu, posłidnij Adám v duch životvorjášč.

Evanhelije ot Joanna, zač. 16.

V sredu.

K Koríntanom vtoráho posłánija svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 178. Brátije, vímy jáko ášče zemnája náša chrámína fila razorítsja, šozdánije ot Bóha ímamy, chráminu nerukotvorénu, víčnu na nebesích. Íbo o sem vozdychájem, v žilíšče naše nebésnoje obleščísja želájušče: ášče tóčiju i oblékšesja, ne názi obrjáščemsja. Íbo súščii v tíli sem, vozdychájem ofahčájemi: ponéže ne chóščem sovleščísja, no poobleščísja, da požérto búdet mértvennoje životóm. Sotvorívij že nas v sijé istoje Boh, íže i dadé nam obručénije dúcha. Derzájušče úbo vsehdá, i vídašče, jáko živúšče v tíli, otchódím ot Hóspoda: víroju bo chódím, a ne vídínijem. Derzájem že i blahovolím páče otití ot fila, i vniti k Hóspodu. Tímže i tščímsja, ášče vchoďášče, ášče otchoďášče, blahouhódni Jemú býti. Vsim bo javítisja nam podobájet pred sudíščem Christóvym.

Evanhelije ot Joanna, zač. 21.

V četvertok.

K Koríntanom pėrváho posłánija svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 160. Brátije, Christós vosta ot mértvych, načátok umėršym byst. Ponéže bo čelovíkom smert byst, i čelovíkom voskresénije mértvych. Jákože bo o Adámí vsi umirájut, tákožde i o Christí vsi oživút. Kíjždo že v svojem čínu: načátok Christós, potóm že Christú vírovavšii v prišéstvii Jehó. Táže končina, jehdá predást cárstvo Bóhu i Otcú, jehdá isprazdnít vsjáko načálstvo i vsjáku vlast i silu. Podobájet bo Jemú cárstvovati, dóndeže položít vsja vrahí pod nohámi svojími. Posłidnij že vrah isprazdnítsja, smert.

Vsja bo pokorí pod nózi Jehó: vnehdá že reščí, jáko vsja pokoréna suť Jemú, javí, jáko rázvi pokóršaho Jemú vsja. Jehdá že pokorít Jemú vsjáčeskaja, tohdá i sam Syn pokorítsja pokóršemu Jemú vsjáčeskaja: da búdet Boh vsjáčeskaja vo vsich.

Evanhelije ot Joanna, zač. 22.

V pjatok.

K Korínfanom pérvaho posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 163. Brátije, pérvyj čelovík ot zemlí pérsten: vtorýj čelovík Hóspod s nebesé. Jakóv pérstnyj, takoví i pérstnii: i jakóv nebésnyj, táci že i nebésnii. I jákože oblekóchomsja v óbraz pérstnaho, da oblečémsja i vo óbraz nebésnaho. Sijé že hlahóľu, brátije: jáko ploť i krov cárstvija Bózija naslídití ne móhut, nižé tľínije netľínija naslídstvujet. Se tájnu vam hlahóľu: vsi bo ne úspnem, vsi že izminímsja, vskóri, vo mhnovénii óka, v poslídnij trubí: vostrúbit bo i mértvii vostánut netľínni, i my izminímsja. Podobájet bo tľínnomu semú obleščísja v netľínije, i mértvennomu semú obleščísja v bezsmértije. Jehdá že tľínnoje sijé oblečétsja v netľínije, i smértnoje sijé oblečétsja v bezsmértije, tohdá búdet slóvo napisannoje: požérta bysť smerť pobídoju. Hďí ti, smérte, žálo; hďí ti, áde, pobída; žálo že smérti, hrich: síla že hrichá, zakón. Bóhu že blahodarénije dávšemu nam pobídu Hóspodem nášim Isús Christóm.

Evanhelije ot Joanna, zač. 23.

V subbotu.

K Solúňanom pérvaho posláníja svjatáho Apóstola Pávla čténije, zač. 270. Brátije, ne choščú vas ne víďiti o uméršich, da ne skorbité, jákože i prócii neimúščii upováňija. Ášče bo vírujem, jáko Isús úmre i voskrése, táko i Boh uméršyja v Isúsi privedét s nim. Sijé bo vam hlahóľem slóvom Hóspodnim: jáko my živúščii ostávšii v prišéstvije Hóspodne,

ne imamy predvaríti uméršich: jáko sam Hóspod' v po-
velínii, v hlási Archánhelovi, i v trubí Bóžii, snidet s nebesé,
i mértvii o Christí voskrésnut pérvije. Po tom že my ži-
vúšcii ostávšii, kúpno s nimi voschiščéni búdem na óblacích,
v srítenije Hóspodne na vzdúsi: i táko vsehdá s Hóspod-
dem búdem.

Evanhelije ot Joanna, zač. 16.

Na Panachiđi.

Hlas 4. So dúchi právednymi skončávšichsja, dúšy rab
Tvoích, Spáse upokój, sochraňája ich v blaženňij žízni,
jáže u Tebé Čelovikolúbče.

V pokóišči Tvojem Hóspodi, idže vsi svjatii Tvoi
upočívájut, upokój i dúšy rab Tvoích, jáko jedín jesí
čelovikolúbec.

Sláva: Ty jesí Boh sošédyj vo ad, i úzy okovánných
razrišívjy, sam i dúšy rab Tvoích, Spáse upokój.

I nýňi: Jedína čistaja i neporóčnaja Ďivo, rózďšaja Bóha
bez símene plótiju Tohó molí o spasénii duší ich.

Čin blahoslovenija Najsv. Evcharistijeju.

Jerej oblečen vo vsi svjašč. odeždy, otvoriv Kivot, tvorit poklon
i Najsv. Dary polahajet na Prestol.

Lik že pojet: Nýňi síly nebésnyja s námi nevidímo slú-
žat: se bo vchódit Car' slávy, se Žértva tájnaja, soveršen-
naja dorinósitsja: Víroju i ľubóviju pristupím, da pričástnicy
žízni víčnyja búdem. Allilúja.

Pod čas pinija Jerej koľina prikloňše umolajet Najsv. Evcharistiju,
kadit i postavľajet na vozvyšennoje místo.

Poslí pinija Jerej načínajet npr. Večerňu, Paraklis, Moleben, i t. d.
— Po okončenii obrjada: Lik: Hóspodi sil s námi búdi, inóho
bo rázvi Tebé pomóščnika v skórbech ne imamy, Hóspodi
sil pomíluj nas.

Stichi: 1. Chvalíte Bóha vo svjatých Jehó, chvalíte Jehó vo utverždénii síly Jehó.

Lik po kojemuždo Stichu do konca pojet: Hóspodi sil:

2. Chvalíte Jehó na sílach Jehó, chvalíte Jehó po množestvu veličestvija Jehó.

3. Chvalíte Jehó vo hlási trúbním, chvalíte Jehó v psaltíri i húslich.

4. Chvalíte Jehó v timpáňi i líci, chvalíte Jehó v strúnach i orgáňi.

5. Chvalíte Jehó v kimválních dobrohlásnych, chvalíte Jehó v kimválních vosklicánija: vsjákoje dychánije da chválít Hóspoda.

6. Chvalíte Bóha vo svjatých Jehó, chvalíte Jehó vo utverždénii síly Jehó.

Pod čas pinija poslidňaho Sticha Jerej nizložít Sv. Dary na Prestol-umolajet, kadít i derža v rukach Darochraniteľnicu, obraščajetsja k národu i vozhlášajet:

So stráchom Bóžim i so viroju i ľubóviju priidíte, poklónimsja i prípadém ko Christú.

Lik: Blahoslovén hrjadýj vo ímja Hospódne, Boh Hóspoď i javísja nam. Spasí ny Síne Bóžij, pitávvyj Plótiju Svojeju pojúščija Ti: Allilúja.

Jerej: Najsv. Darami blahoslovľajet ľudej, hlahóla:

Spasí Bóže ľudi Tvojá i blahosloví dostojánije Tvoje.

Lik: Na mnóhaja ľita, Vladýko. Vidíchom svit ístinnyj, i prijáchom Dúcha nebésnah, obrítóchom víru ístinnuju, nerazdíľnij Svjatij Trójci poklaňajemsja, Ta bo nas spaslá jest.

Jerej blahoslovľajet ľudi vtoryj raz i vozhlášajet:

Blahoslovén Boh naš vsehdá, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Lik: Amiň. Da ispólňatsja ustá náša chvalénija Tvo-jehó, Hóspodi; jáko da vospojém slávu Tvojú, jáko spodóbil jesí nas poklonitisja svjatým Tvoím božéstvennym, bezsmértnym i životvorjáščim Tájam. Sobľudí naš Bóže vo

Tvojej svjatýni, vsja dni poučátisja božéstvennoj právdí Tvojej. Allilúja.

Jerej pod čas pinija zvyčajno umolajet, kadit i otlahajet sv. Dary.
Premúdrost! — i Otpust.

Inyj sposob čina blahoslovenija Najsv. Evcharistijeju.

Jerej oblečen vo vsi svjašč. odeždy, otvoriv Kivot, tvorit poklon,
Najsv. Dary polahajet na Prestol, kadit i Darochranitelniceju v rukach k narodu obernuvsja, vozhlašajet: **O spasitel'naja žértva!**

Lik: Nebésnuju dver' otverzájuščaja, braň vostajét vrážija, podážd' krípost' i pómošč.

Jerej: Jedínomu vo Trójci Hospodévi.

Lik: Da búdet víčnaja sláva, íže živót víčnyj dárujet vo cárstvii, amíň.

Pod čas pinija Jerej kolína prikloňše umolajet Najsv. Evcharistiju, kadit i postavljajet na vozvyšennoje mesto.

Poslí pinija Jerej načinajet npr. Večernju, Paraklis, Moleben, i t. d.
— Po okončenii obrjada:

Pisň prositel'naja.

Svjatýj Bóže, Svjatýj krípkij, Svjatýj bezsmértnyj, pomíluj nas. 3.

Ot povítrija, hláda, ohňá i vójny, izbávi nas, Hóspodi.

Ot náhlyja a nespođivannyja smérti, sochrání nas, Hóspodi.

My hrišnií Tebé Bóha prósim, uslyši nas, Hóspodi.

My hrišnií Tebé Bóha prósim, prostí nam, Hóspodi.

My hrišnií Tebé Bóha prósim, pomíluj nas, Hóspodi.

O Isúse, o Isúse, o Isúse Síne Bóha výšňaho, umilosérdisja nad námi.

O Marije, o Marije, o Marije Ďivo i Máti Bóžaja, zastupísja za nas.

O svjatýj (N.), Jósife, pokrovítel'u katolíčeskija Cérkve, —

svjaščenomúčenice Josafate, —

óťče naš, Vastlije Velíkij, —

jehože jest chram, — molí Bóha o nas hrišnych.

Jerej: Kadit, nizložit Sv. Dary na Prestol, i vzem v ruki Darochraniteľnicu, obrativsja k narodu pojet:

Spasí ľúdi Tvojá, Hóspodi. 2.

Jerej blahoslovľajet Sv. Darami ľudej, pojušče:

Spasí ľúdi Tvojá, Hóspodi, i blahosloví dostojánije Tvojé.

Jerej kadit i otkladajet sv. Dary.

Lik: I isprávi ja i voznesí ja vo víki.

Vo vsja dni blahoslovím Tebé, i voschválím ímja Tvojé vo vik, i v vik víka.

Spodóbi, Hóspodi, v deň (véčer) sej, bez hrichá sochranítisja nam.

Umilosérdisja, Hóspodi, nad námi, umilosérdisja nad námi.

Da búdet milosérdije Tvojé, Hóspodi, nad námi, jákože upováchom na Ťa.

Na Ťa, Hóspodi, upováchom, da ne postýdimsja vo víki, amiň. Otpust.

Moleben k Najsvjatijšemu Serdca Isusa Christa.

Jerej: Blahosloven Boh naš: Načalo obyčnoje: po Otče naš:

Tropar', hl. 4. Dnes vselénnaja rádujetsja*, íbo na prestóli Sérđce Spasíteľa*, v plámeni óhnenňim zrítsja*, vsich prizyvájušči k božéstvennomu pristánišču*, idiže bolízni duš i tilés iscilájutsja*, sehó rádi prizoví i mené Spáse*, prezíraja mojá sohrišénija.

Sláva: I nýňi: tojže.

Veličanie. Veličájem Ťa*, životdávče Christé*, jáko spodobíl jesí nas býti pričastníkami*, ščedróť Svjatijšaho Serdcá Tvojehó.

Stichi: Čto vózdám Hospodévi o vsich*, jáže vzdáde mňi.

Na nehó upová sérđce mojé*, i pomóžet mi.

Sérđce čisto sozízdi vo mňi, Bóže*, i duch prav obnoví v utróbi mojéj.

Sláva*: I nýňi:

Jerej: Vóňmim, mir † vsim, premúdrošť vóňmim.

Prokimen, hl. 4. Vosklíknite Hospodévi vsja zemlá*, pójte že ímeni Jehó, dadíte slávu chváli Jehó.

Jerej: Hóspodu pomólímsja.

Lik: Hóspodi pomíluj.

Jerej: Jáko svjat jesí, Bóže naš, i vo svjatých počívá-
ješi i Tebí slávu vozsyílajem: Otcú i Sýnu i svjatómu Dú-
chu, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Jerej: Vsjákoje dychánije da chvalít Hóspoda.

Lik: Tože pojet.

Jerej: O jéže spodóbitisja nam slyšániju svjatáho Evan-
hélija, mírom Hóspoda Bóha mólím.

Lik: Hóspodi pomíluj. 3.

Jerej: Mír † vsím.

Lik: I dúchovi tvojemú.

Jerej: Premúdrošť, próstí, uslýším svjátaho Evanhélija,
ot Mathéja svjátaho Evanhélija čténije.

Lik: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Jerej: čtet Evanhelije ot Matheja, zač. 43., (ili Joanna zač. 9. i
10., ili 36. ili 61).

Voňmim! — Reče Hospod' swoim učeníkom: vsja mňi
predana suť Otcem moim: i niktože znajet Syna, tokmo
Otec: ni Otca kto znajet, tokmo Syn i jemuže ašče volit
Syn otkryti. Priidite ko mňi vsi truždajuščisja i obreme-
nennii, i az upokoju vy. Vozmite igó moje na sebe, i na-
učitesja ot mene, jáko krotok jesm i smiren serdцем: i
obrjaščete pokoj dušam vašim. Igó bo moje blaho i bremja
moje lehko jest.

Lik: Sláva Tebí, Hóspodi, sláva Tebí.

Jerej: 1. Isúse, Sýne Bóha živaho, otkrývyj ščedróty
svjatijšaha Sérđca Tvojeho, pomíluj i spasí Tebé veličájuščich.

Lik: po kojemždo stichu pojet:

O Svjatišjeje (Najsvjatišje) Sérđce Isúsa, pomíluj nas!

2. Sérđce Isúsa, krásoto presvítlaja, pomíluj i spasí
Tebé veličájuščich.

3. Sérdce Isúsa, sílo nepobidímaja, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

4. Sérdce Isúsa, lúby neizrečénnaja, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

5. Sérdce Isúsa, veselije sérdca mojehó, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

6. Sérdce Isúsa, truždájusčichsja pomóšče, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

7. Sérdce Isúsa, dívstvennych cilomúdrije, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

8. Sérdce Isúsa, očisti um moj ot pomýslov sujétnych, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

9. Sérdce Isúsa, sochraní sérdce mojé ot póchotěj lukávych, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

10. Sérdce Isúsa, pokróve žitijá mojehó, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

11. Sérdce Isúsa, nadéždo v smérťi mojěj, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

12. Sérdce Isúsa, utíšénije mojé na súdí Tvojem, pomiluj i spasi Tebé veličájuščich.

Jerej: S umilénijem priklónše kolína, mírom Hóspoda Bóha mólím.

Lik: Hóspodi pomiluj. 3.

Jerej čtet molitvu velehlasno: Hospodi Isuse Christe Bóže naš, izvoľ, da serdca naša stanut prestolom ľubve Tvojeja, usta naša da povidajut vseščedruju milosť Tvoju, očesa naša da neprestanno vzirajut v jazvu Svjatijšaho Serdca Tvojeho, rozum naš da razmyšľajet neizslídimyja soveršenstva Tvoja, pamjat naša da sochraňajet drahija vospominanija miloserdija Tvojeho. Vsjačeskaja v nas, o Hospodi Bože naš, da ispovidat neizčetnuju ľubov Svjatijšaho Serdca Tvojeho. Jako blahoslovisja imja Tvoje, Otca i Syna i svjataho Ducha, nyňi i prisno i vo vikí vikov.

Lik: Amiň.

Požertvovanje samaho sebe najsv. Serdcu (v deň zapisanija v občestvo i) v každyju pervuju pjatnicu ili nedilu misjaca.

Jerej čtet siju molitvu holosno, no bez pinija:

O presvjate Serdce Isusa, ja otdaju Tebi cilaho sebe: pamjat, razum, voľu i serdce, choću, čtoby vse, čto budu činiti i terpiti, odnosilosja v Tvoju česť i slavu. Choću Tebe ľubiti vsim, čto budu đilati, hovoriti i mysliti; choću, čtoby každoje moje slovo bylo dokazom ľubvi i proslavenija Tvojego bezkonečnaho veličestva; čtoby každyj ruch moich ust byl vyrazom žaľu za vsi hrichi, kotorych do nyňišnaho dňa dopustilsja, jak takož i za opuščenje dobraho, kotoroje ja ostavil. O Serdce, polne ľubvi, jesli by ja moh Tebe tak často k sebi prihortati, jak často hruď moja vzdychajet i tak často žertvovati Tebe predvičnomu Otcu, jak často otdychaju i to v blahodarenije za Tvoi dobrođijanja.

Upovajušče na Tvoje miloserđije, o Božestvennoje Serdce, maju teperj namirenije s pomoščiju Tvojeju Tebi vsehda služiti, Tebe vse lučše ľubiti, toľko prošu blahoslovenije Tvoje na vsi myslí, slova i đila cilaho života mojeho, čtoby črez moj život proslavilosja Serdce Tvoje v viki. Amiň.

Jesli novy členy primajutsja v občestvo, tut každyj člen osoblivo žertvujetsja Svjatijšomu Serdcu sľidujuščimi slovami:

O Božestvennoje Serdce Isusa, Tebi posvjaščajusja soveršenno. Amiň.

Jerej: Pomiluj nas Bóže, po velicij milosti Tvojeđ, mólimtisja usľyši i pomiluj.

Lik: Hóspodi pomiluj. 3.

Ješčé mólimsja o Bohoľubívom Jepískopi našem (N.), i o otcích nášich duchóvnych i vsej v Christí brátii našej.

Ješčé mólimsja Tebi Hóspodu Bóhu našem, jéze prizriti na stenánija, slézy i vopľ honímnych víry katolíčeskija rádi i síloju bláhosti Tvojeđá izbáviti i pomilovati ich.

Ješčé mólimsja jéze usľyšátisja hlásu molénija nášeho i molitvi i pomilovati rabóv tvoích prichodáščich v chram

sej svjatýj, da blahoprijátna búdet molítva ich pred přéstolom vladýčestvija Tvojeho, Hóspodi, uslyší i pomíluj.

Ješčé mólimsja o jéze umnóžitisja číslu počítátelej Svjatíjšaha Sérдца Tvojeho i blahoslovítí počítájuščich Je, Hóspodi, milostivno uslyší i pomíluj.

Ješčé mólimsja o predstojáščich lúdech, i čájuščich ot Tebé velíkija i bohátyja milostí, za tvorjáščich nam blahája i za vsja pravoslávnyja christiány.

Milostiju i ščedrótami i čelovikoľúbijem jedinatoródnahe Sýna Tvojeho, s nímže blahosloven jesí s presvjatým i blahím i životvorjáščím Tvoím Dúchom, nýňi i prisno i vo víki vikóv.

Lik: Amíň.

Jerej: Premúdrost' — Lik: Čestnijšuju Cheruvím:

Jerej: Sláva Tebí, Christé Bóže, upovánije naše, sláva Tebí.

Lik: Sláva: I nýňi: Hóspodi pomíluj. 3. Hóspodi blahoslovi.

Jerej: Ot Sérдца vsju blahodáť istóčivij spasénija nášeho rádí Christós istinnij Boh naš, molítvami Prečistyja Svojejá Mátere, Prepodobnych:

Lik: Amíň.

Moleben k Prečistij Ďivi Marii.

Jerej: Blahosloven Boh naš: po Otče naš:

Tropar', hl. 4. K Bohoródici prílišno nýňi pritecém hriš-nii* i smírénnii*, i pripadém v pokajánii zovúšče iz hlubiný duševnyja*: Vladýčice, pomozí milosérdovavši na ny*: potščíjsja, jáko izhibájem ot mnóžestva hrichóv.* Ne otvrátí rab tvoích tščich*, tebé bo jedínu zastúpnicu ímamy.

Sláva: I nýňi: Ne umolčím nikohdáže, Bohoródice*, síly tvojá hlahóľušče my nedostójnií*; ášče bo ne by ty predstála moláščisja za ny*, kto by ny izbávil ot tolikich bíd*? kto že by ny sochraníl do nýňi svobódný*? Ne otstúpím

ot tebé, Vladýčice*: tvojá bo rabý spasáješi prísno ot vsjá-kija bidý*, jedína blahoslovénnaja.

(Tropar', hl. 4. Derzajte ľudije viroju ukriplajemii: se bo sijajet na nebesi vo slavi neporočno začata Ďiva Marija v solnce oblečena i luna pod nohami jeja i na hlavi vinec ot zvizd dvojundesjate, k nejže ot judoli slez vozzovim: strastej more utoli i svyšnij mir nam isprosi, vsemilostivaja Zastupnice.)

Jerej: Voňmin, mir † vsim, premudroš voňmin.

Prokimen, hl. 4. Pomjanu imja tvoje vo vsjakom rođi i rođi.

(I pročeje pred Evanhelijem, jakože na str. 736.)

Evanhelije ot Luki, zač, 4., (ili zač. 3., ili 54).

Vo dní óny, vostávši Mariám ide vo hórňaja so tščá-nijem v hrad Júdov. I vníde v dom Zacháriin, i cilová Jelisavét. I byst jáko uslýša Elisavét cilovánije Mariino, vzyhrásja mladénc v črévi jejá i ispólnisja Dúcha svjata Jelisavét. I vozopí hlásom véliim, i rečé: blahoslovénna ty v ženách i blahoslovén plod črevá tvojehó. I otkúdu mňi sijé, da príidet Máti Hóspoda mojehó ko mni? Se bo jáko byst hlas cilovánija tvojehó v úšiju mojéju, vzyhrásja mladénc rádoščami v črévi mojém. I blažénna virovavšaja, jáko búdet soveršénije hlahólannym jej ot Hóspoda. I rečé Mariám: veličit dušá mojá Hóspoda i vozrádovasja duch moj o Bózi Spási mojém. Jáko prizrí na smirénije rabý svojejá, se bo ot nýni ublažát mja vsi ródy. Jáko sotvorí mňi veličije Sífnyj, i svjato imja Jého. Prebýst že Mariám s néju jáko trí misjácy, i vozvratísja v dom svoj.

Jerej: 1. Presvjatája Ďivo Marije Bohoródice vsemilostivaja, rádujsja i spasí na Ťa upovájuščich.

Lik po kojemždo stichu pojet:

O Marije Máti Bóža, móli Bóha o nas!

2. Máti Christá Bóha nášeho, rádujsja i spasí na Ťa upovájuščich.

3. Máti Predvíčnyja lúbve, rádujsja i spasí na Ťa upovájuščich.

4. Máti Bóžija blahodáti, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

5. Ďivo neporóčno začáta, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

6. Ďivo Cheruvímov čestníjšaja, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

7. Ďivo Serafímov slavníjšaja, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

8. Marije, holúbice neskvérnaja, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

9. Marije, blahovónnyj cvíte netlínija, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

10. Marije, dóbraja ďívam mladopítateľnice, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

11. Marije, Pokróve míru šíršij óblaka, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

12. Marije, právednaho Súdii umolénije, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

13. Marije, pláčuščich utíšénije, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

14. Marije, hrišnikov pribížišče, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

15. Marije, Chodátaice, v Uspénii Tvojém nas ne ostávľajuščaja, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

16. Marije, jedína čistaja i blahoslovénnaaja, rádujsja i spasí na Ĥa upovájuščich.

Stichiry, hl. 2. (Podoben: Jehda od dreva): Za vsich* molíšisja, Blahája*, pribihájuščich s víroju*, v deržavnyj tvoj pokrýv*, inóho* bo ne ímamy hrišnni k Bóhu*, v bidách i skórbech prísno izbavlénija*, obremenení hrichi mnóhimi*, Máti* Bóha výšňaho*, tímže ti pripádajem*: izbávi ot vsjákhaho obstojánija rabý tvojá.

Pomjanú ímja Tvoje vo vsjákom ródi i ródi.

Vsich* skorbjáščich rádosť* i obídimych zastúpnica*,

i álčuščich pitáteľnica*, stránnych* utišénije*, oburevájemych pristánišče*, boľnych posiščénije*, nemoščnych* pokrív i zastúpnica*, žezl stárosti*, Máti Bóha výšňaho*, ty jesí Prečístaja:* potščísja, mólimsja, spastísja rabóm tvoím.

Slýši dšči, i vižď i prikloní úcho tvoje.

Rádujsja* prečístaja Ďívo*. Rádujsja čestnýj skíptre Carjá Christá*. Rádujsja prozjábšaja hrozd tájnyj*. Rádujsja* dvére nebésnaja*, i neopalímaja kupinó*. Rádujsja vse-mírnyj svíte*. Rádujsja* vsich rádoste*. Rádujsja vírnych spasénije*. Rádujsja zastúpnice vsich christián*, i pribížišče, Vladýčice.

Sláva: I nýňi: hl. 8. Rádujsja vselénnyja pochvaló*. Rádujsja chráme Hóspodeň*. Rádujsja horó priosínénnaja*. Rádujsja vsich pribížišče*. Rádujsja svitilniče zlatýj*. Rádujsja slávo pravoslávnych čestnája*. Rádujsja Marije Máti Christá Bóha*. Rádujsja rajú*. Rádujsja Božéstvennaja trapézo*. Rádujsja síne*. Rádujsja rúčko vsezlátája*. Rádujsja vsich upovánije.

Jerej: S umilénijem priklónše kolína, mírom Hóspoda Bóha mólim.

Lik: Hóspodi pomíluj. 3.

Jerej: Caríce mojá preblahája, nadéždo mojá, Bohoródice, prijátelišče sírym, stránnym predstáteľnice, skorbjáščych rádoste, obidímym pokrovíteľnice, zriši mojú bídu, zriši mojú skorb: pomoží mi jáko nemóščnu, okormí mi jáko stránna, obídu mojú vísi, razriši tu, jákože vóliši, ibo ne ímam ínyja pomóšči, rázvi tebé, ni ínyja predstáteľnicy, ni bláhija utišíteľnicy, tókmo tebé, o Bohomáti, jáko da sochraniši mja i pokrýješi vo víki víkóv.

Lik: Amíň.

Jerej: Pomíluj nas, Bóže po velícij milosti Tvojejj, mólimtisja, uslýši i pomíluj.

Lik: Hóspodi pomíluj. 3.

Ješčé mólimsja o jéže sochranišja hrádu semú (vési

sej) i vsjákomu hrádu, vési i straňi ot hláda, hubíteľstva, trúsa, potópa, hráda, ohňá, mečá, našéstviya inopleménnik, i mežduosóbnija brány: i o jéze milostivu býti, blahovitľivu, i blahopreminiteľnu, blahómu i čelovikofubívomu Bóhu nášemu, i otvratíti ves hňiv svoj na ny dvižáščijsja, i izbáviti nas naležáščaho právednaho svojehó preščénija i pomílovati nas.

Jerej: Uslýši ny Bóže Spasíteľu naš, upovániye vsím koncém zemľi i súščym na móri daléče, i Milostive milostiv búdi nam o hrisích nášich i pomíluj nas: milostiv bo i čelovikofúbec Boh jesí, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýňi i prisno i vo viki vikóv.

Lik: Amíň.

Jerej: Premúdrost': Lik: Čestníjšuju Cheruvím:

Jerej: Sláva Tebí, Christé Bóže, upovániye naše, sláva Tebí.

Lik: Sláva: I nýňi: Hóspodi pomíluj, 3. Hóspodi blahosloví.

Otpust.

Moleben k Sv. Josifu.

Jerej: Blahosloven Boh naš: po Otče naš:

Tropar', hl. 6. Ves sojm Bezplotnych i Svjatych*, so udivlenijem voschvaľajet na nebesi veličije tvoje*, nebojavlenne Obručnice*; my že na zemľi imušče fa tolika zastupnika na nebesi*, so derznovenijem pribihajem pod tvoj pokrov*, blahohovijno zovušče*: spasaj nas ot navítov lukavaho*, verchovnyj Pokrovíteľu Cerkve Christovy.

Sláva: I nýňi: Kondak hl. 4. Biža inohda pustymi puťmi vo Jegípet*, so prečistoju ti Obručniceju*, i otrokom Isusom*, spasl jesí jeho ot meča Irodova*; i nas honimych satanoju*, i skitajuščichsja po pustyňi vika seho*, spasaj ot navítov jeho*, predochraňaja ot pohibeli vičnyja.

Veličaniye: Veličajem fa, vsepítýj Bohootče Josife, i Obruč-

niče prečistya Bohomaterě, i izrjadnišij Pokrovitelu Cerkve Christovy.

Stichi: 1. Pravednik jako finiks procvitet, i jako kedr iže v Livaňi umnožitsja.

2. Osvitiša molnija jeho vselennuju.

3. Vidiša vsi ľudije slavu jeho.

4. Postavi jeho hospodina domu svojemu, i kňazja vsemu sťažaniju svojemu.

5. Slavu i velelípje, vozložiša na neho.

Sláva: I nýni:

Jerej: Voňmim. Mír vsim. Premudrosť voňmim!

Prokimen, hl. 4. Vozveselitsja pravednik o Hospodi, i upovajet na neho:

Jerej: Hospodi pomolimsja (i pročejte jako na str. 736).

Evanhelije ot Matheja, zač. 4. Otšédšim volchvóm, se Ánhel Hospoděň v sňi javisja Jósifu, hlahóľa: vostáv poimí Otročá i Máter jehó, i biži v Jegípet i búdi támo, dóndeže rekú ti: chóščet bo Írod iskáti Otročáte, da pohubít je. On že vostáv, poját Otročá i Máter jehó nóščiju, i otíde v Jegípet. I bi támo do umértvija Írodova: da sbúdetsja rečénnoje ot Hóspoda prorókom hlahóľuščim: ot Jegípta vozzvách Sýna mojehó. Tohdá Írod vídív, jáko porúhan bysť ot volchvóv, razhňivasja ziló, i posláv izbí vsja điti súščija v Viflejémi, i vo vsich predílich jehó, ot dvojú lítu i nižájše, po vrémeni, jéze izvístno ispytá ot volchvóv. Tohdá sbýstja rečénnoje Jeremíjem prorókom hlahóľuščim: hlas v Rámi slýšan bysť, plač, i rydánije, i vopľ mnoh: Rachíl pláčuščisja čad svoich, i ne choťáše ufíšitisja, jáko ne suť. Uméršu že Írodu, se Ánhel Hospoděň v sňi javisja Jósifu v Jegípti, hlahóľa: vostáv poimí Otročá i Máter jehó, i idí v zémľu Israilevu, izomróša bo iščuščii duši Otročáte. On že vostáv, poját Otročá i Máter jehó, i priíde v zémľu Israilevu. Slýšav že, jáko Archeláj cárstvujet v Judéi, vmísto Íroda otcá svojehó, ubojásja támo ití: vist že prijém v sňi, otíde

v predíly Galiléjskija. I prišéd vselísja v hrádi naricájemim Nazarét; jáko da sbúdetsja rečénnoje proróki, jáko Nazoréj narečétsja.

Jerej: Paki i paki prikloňše kolína, mirom Hospoda Boha molím.

Lik: Hospodi pomiluj, 3.

Molitva: K tebi blažennyj Josife v skorbi našej pribhajem, i prizvavše pomošči Prečistyja tvojeja Obručnici, takožde tvojeho zastupničestva so upovanijem umolajem: toja radi lubve, jaže soprjaže fa Preneporočnoj Ďíví Bohorodici, i otečeskaho radi račenija, imže otroča Isusa obnimal jesi, umilno molím fa, da prizriši milostivno na dostojanije, ježe Isus Christos sťaža Kroviju, i nuždam našim tvojeju pomoščiju posobstvuješi.

Zaščiščaj, o prozorlivijšij chraniteľu božestvennyja Rodiny, Isus Christovo iščadije izbrannoje: otvratí ot nas vozľublenňijšij otče, vsjaku jazvu zabluzđenij i razvraščenij: blahosklonno predstani nam s nebes, kripčajšij naš Pospišniče, v tom podvizi s vlastmi tmy, i jakože inohda otroča Isusa istorhnul jesi ot krajnyja opasnosti žizni, tako i nyňi Cerkov svjatuju Božiju ot vražiih navítov i vsjakija protivnosti zaščiščaj: nas že jedinokojehoždo vsehdašnim tvoim pokrovitel'stvom zastupaj, jako da po tvojemu primiru i tvojeju pomoščiju podderživajemi, svjato žiti, blahohovijno umreti i vičnoje na nebesich blaženstvo nasľiditi vozmožem. Amin

Posemu Jerej bez pinija holosno molítsja s narodom: (po místnoj aktualnosti čtet iz sľidujuščich):

Pomolimsja za svjatíjšaha archijereja N. papu rimskaho, jepiskopov, svjaščennikov i vsich virnych.

Narod: po každom: Bohorodice Ďivo radujsja . . .

Pomolimsja o navernenije otstupnikov i hrišnikov.

Pomolimsja o dobrych i revnych svjaščennikov.

Pomolimsja za chvorych i umirajuščich.

Pomolimsja za duši v čistilišči terpjašči.

Pomolimsja za dobru smerť.

Pomolimsja o blaho našej eparchii.

Pomolimsja za honimych viry katoličeskija radi.

Jerej: Pomiluj nas, Bože, po velicij milosti tvojej:
(zri str. 714).

Jako milostiv i čelovikoľubec Boh jesi, i tebi slavu vozsyľajem, Otcu i Synu i svjatomu Duchu, nyňi i prisno i vo viki vikov.

Premudrost. — Slava tebi Christe Bože, upovanie naše, slava tebi.

Otpust: Christos istinnij Boh naš, molitvami Prečistyja svojeja Matere i svjataho jeja Obručnika Josifa, jehože dnes pamjať počítajem, i vsich Svjatych, pomilujet i spaset nas, jako blah i čelovikoľubec.

Moleben k svjatomu svjaščennomučeníku Josafátu.

Jerej: Blahoslovén Boh náš: po Ótče náš.

Tropar', hl. 4. Svitílnik svítlyj javilsja jesí: (zri str. 435.)

Sláva: Kondak, hl. 4. Zaréju óhnennoju: (zri str. 438).

I nyňi: Bohoródičen, hl. 6. Zastúpnice christiánov. (str. 713.)

Veličánije. (zri str. 436.)

Jeréj: Vonmím Mír vsím premúdrost vonmím.

Prokimen, hl. 4. Čestná pred Hóspodem smerť prepodóbnych jehó.

Jerej: Hóspodu pomólimsja. (i pročeje na str. 736.)

Evanhélije ot Joánna zač. 36.

Rečé Hóspod' ko prišédšym k nemú judéom: az jesm dver': mnóju ášče kto vnidet, spasétsja: i vnidet i izýdet, i pážif obrjáščet. Tať ne prichódit, rázvi da ukrádet, i ubijét, i pohúbít: az priídóch, da živót ímut i líšše ímut. Az jesm pástyr' dóbryj: pástyr' dóbryj dúšu svojú polahájet za óvcy. A najémnik íže nišť pástyr', jemúže ne suť óvcy svojá, vídit vólka hrjadúšča, i ostavlájet óvcy, i bihájet: i volk raschítit

ich, i raspúdit óvcy. A najémnik bížit, jáko najémnik jesť, i ne radít o ovcách. Az jesm pástyr' dóbryj: i znáju mojá, i znájut mja mojá. Jákože znájet mja Otéc, i az znáju Otcá, i dúšu mojú polaháju za óvcy. I íny óvcy ímam, jáže ne suť ot dvorá sehó: i tyja mi podobájet privesťi, i hlas moj uslyšat: i búdet jedíno stádo, i jedín pástyr'.

Lik: Sláva Tebí, Hóspodí.

Jerej: 1. Svjatýj Josafáte, Cérkvi svjatij ot Bóha darovannyj, rádujsja i zastupí nás tebé veličájuščich.

Lik po káždom stichu: **Svjatýj naš Ótče Josafáte, molí Bóha o nas.**

2. Svjatýj Josafáte, ískroju ot bóka Raspjátaho izšédšeju, darovánij svjatáho Dúcha ispolnényj, rádujsja. . .

3. Svjatýj Josafáte, Vasílija Velíkaho ístinnyj i prísnyj podražáteľu, rádujsja. . .

4. Svjatýj Josafáte, íže niščetóju dúcha obohátílsja jesí, rádujsja. . .

5. Svjatýj Josafáte, Apóstolov sorevníteľu, rádujsja. . .

6. Svjatýj Josafáte, premúdryj propovídníče, rádujsja. . .

7. Svjatýj Josafáte, rasproľúbnych serdcá k sojedínéniju i sohlásiju obratívyj, rádujsja. . .

8. Svjatýj Josafáte, óbraz prostóty evanhélskija dávyj nam, rádujsja. . .

9. Svjatýj Josafáte, téplyj ľubíteľu duš, drahocínnoju Isúsa króvíju kuplénych, rádujsja. . .

10. Svjatýj Josafáte, žértvo za sojedínénije cérkve zaklánná, rádujsja. . .

11. Svjatýj Josafáte, jehóže svjatúju dúšu vinnedávec Christós slávno priját v hórňaja selénija, rádujsja. . .

12. Svjatýj Josafáte, neusypájemyj predstáteľu íščuščym chodatájstva tvojeho, rádujsja. . .

Stichiry, hl. 2. (Podob.: Jehdá ot dréva): Priidíte dostójno voschválím Josafáta*, pervomúčeníka sojedínénija*, ínoka izjáščna*, vírna nastávníka v vinohráďi Christóvom*, žértvy

prinosjášče bezkróvnjja*, i sebé prinéšša žértvu živuju*,
tímže vozopiím jemú*: rádujsja, predívnyj múčeniče Christóv.

Jeréi tvoí, Hóspodi oblekútsja v právdu*, i prepodóbnii tvoí voz-
rádujsja.

Ot mladénstva sérdce tvoje, Josafáte*, imíja Bóhu
otvérsto*, prezril jesi mírskaja sládosti*, i vozlubil moná-
šeskoje žilíšče*, poslušánijem i niščetóju* i cilomúdrijem
vozsijál jesi*: sehó rádi vopijém tebi*!; rádujsja óbraze
vsjákija dobrodíteľi.

Čestná pred Hóspodem smert* prepodóbných Jehó.

Rádujsja svjaščennomúčeniče Josafáte*, rádujsja Archi-
jeréju predizbránnyj*, rádujsja istóčniče vod blahovíríja*,
rádujsja pohasívij ohóň razdórstvija*, rádujsja prisovo-
kupívij mnóhich k katholíčestíj víri*, rádujsja v néjže
nepodvížno stojášče*, jedinodúšno pojém tebi*: rádujsja
slávnyj sojedínénija Apóstole.

Sláva: Inýňi: hl. 8. Rádujsja svjaščennomúčeniče Josa-
fáte*, rádujsja jázvy Isúsa terpívij*, rádujsja za hlavú
Cérkve*, rádujsja, na topór hlavú svojú dávšij*, rádujsja,
jakože préžde v míri*, rádujsja i dnés sojedínénije propo-
vídujaj*, rádujsja so Christóm Isúsom*, rádujsja v seléniich
nebésnych cárstvujaj*, rádujsja i molisja o našem spasénii.

Jerej: S umilénijem priklóňše kolína, mírom Hóspoda
Bóha molím.

Lik: Hóspodi pomiluj 3.

Vseblahíj i vsemilostivij Hóspodi Bóže naš, v trijéch
Ipostásich sojedínénnoje nerazdíľno Suščestvo, sojedínívšij
náše čelovičeskoje jestestvo s Bóžiim spasénija mírskaho
rádi, se nýňi my čáda svjatýja katholíčeskíja Cérkve, óvcy
stáda jedínaho Tvojeho, podčinéni verchóvnomu Pástyrju,
mistoderžitelju Chistóvu, jemúže vručil jesi kľučí cárstvija
Tvojeho, umíľno prósim Ťa, molítvami rabá Tvojeho Svjaščen-
nomúčénika Josafáta, jehóže položil jesi podvížnika i révna
zastúpnika sojedínénija, podážd, da sbúdetsja predskazán-

noje Tobóju proróčestvo: „I búdet jedíno stádo i jedín pástyr“. Jej Hóspodi Cárju! Ty vísi jázvy razjedinénija zlóbu; síjé bo razrišájet úzy ľubvé, ot nejáže vés zakón Tvoj vísit. Ťím že razorí brátnyja ráspry i sam jáko trisijánnyj Hóspod' jedíntvom že, spodóbi Vladýko, da rastočénnyja v različnaja poučénija lúdi soberútsja v jedínu Cérkov, i búdut jákože vy jedíno, i Tebí jedínomu Bóhu v trech sóbstviich da poklónatsja vo víki vikóv. Amíň.

Jekténija: Pomiluj nas Bóže: (zri str. 714.)

Ješčé mólímsja o svjafijšem vselénskom: (zri str. 714.)

Ješčé mólímsja o jéže vsja kramolý i razdóry i nestrojénija (razdiránija) cerkóvnaja utolíti, i odstúplšich ot katholíčeskija víry k poznániju ístiny obratíti, vírných že v pravovíríi utverdíti i ukripíti, i nepokolebímych sobľustí, Hóspodi uslýši i pomiluj.

Ješčé mólímsja o predstojáščich ľúdech: (zri str. 715.)

Jáko milostiv i čelovikolubec Boh jesí: (zri str. 715.)

Premúdrost! — Sláva Tebí Christé Bóže:

Otpust: Christós ístínnýj Boh naš, molítvami Prečistyja svojejá Mátere, i svjataho svjaščennomúčenika Josafáta, Prepodóbných i Bohonósnych Otéc nášich i vsich Svjatých, pomilujet i spasét nas, jáko blah i čelovikolubec.

Papskij himn.

Hđi Petra svjata mohila,
 Tam zvučit molítva mila
 Iz ust tysjač i tysjačej,
 Himn različnych rodov ľudej:
 Bože! chraň Svjataho Otca,
 Christova Namistnika!

Sláva Isúsu Christú!

SODERŽANJE.

	Strana.
Čin Večerni	3
Čin Utreni	16
Stichiry evanhelskija	30
Stolpy evanhelijny	30
Svitilny voskresny	30
Bohorodičny voskresny.	30
Bohorodičny otpustitelny	36
Bohorodičny osmy hlasov	44
Katavasii rjadovy	50
Oktoich. Hlas pervyj	51
Hlas vtoryj	59
Hlas tretij	67
Hlas četvertyj	75
Hlas pjatyj	83
Hlas šestyj	92
Hlas sedmyj	100
Hlas osmyj	108
Apostoly nedilny	117
Triod Postna. Ned. Mytarja i Fariseja	137
" Bludnaho Syna	140
" Mjasopustnaja	145
" Syropustnaia	151
" 1-ja posta	157
" 2-ja posta	163
" 3-ja posta, krestopoklonnaja	166
" 4-ja posta	172
" Utreňa s poklonami	174
" 5-ja posta	177
Triod Cvitna. Nedila Cvitnaja	179
" Velikij Četvertok	185
" Poslidovanije Sv. Strastej	188
" Sv. Velikij Pjatom Časy Carskii	202
" Sv. Velikij Pjatom Večerňa	224
" Sv. Velikaja Subbota	229
" Nedila Paschi	242
" Ponedilnik Svitlyj	250
" Vtornik Svitlyj	251

	Strana.
Triod' Cvitna. Neđ. Thomina	252
" " 3 Mironosic	259
" " 4 Razslablennaho	266
" " 5 Samarjanyni	271
" " 6 O Sľipom	278
" Voznesenije Hospodne	283
" Neđ. 7. Svjatyh Otec	294
" Sošestvije Sv. Ducha	300
" Ponedilnik Sv. Ducha	320
" Neđila Vsich Svjatyh	322
Prazdnik Sv. Evcharistii	328
Prazdnik Najsv. Serdca Isusa Christa	339
Minea Prazdnična. Sept. 8. Roždestvo Presv. Bohorodicy	341
" Sept. 14. Vozdviženije Č. Kresta	353
" Okt. 1. Pokrov Presv. Bohorodicy	367
" Neđ. Sv. Otec sedmaho vsel. sobora	376
" Prazdnik Carja Christa	379
" Okt. 14. Sv. Paraskevi	389
" Okt. 26. Dimitria	397
" Nov. 1. Sv. Kosmy i Damiana	408
" Nov. 8. Arch. Michala	417
" Nov. 12. Sv. Josafata	431
" Nov. 21. Vovedenije	440
" Dek. 6. Sv. Otca Nikolaja	450
" Dek. 9. Neporočnoje Začatije	462
" Neđ. Sv. Praotec	470
" Neđ. pred. Rožd. Christovym	474
" Dek. 24. Predprazd. Roždestva	483
" Posľid. časov. carskich Rožd. Christova	484
" Navečerije Rožd. Christova	496
" Dek. 25. Roždestvo Hosp. n. Isusa Christa	501
" Neđila po Roždestvi — Sv. Josifa	529
" Sobor presv. Bohorodicy	518
" Sv. Pervomučenika Stefana	521
" Jan. 1. Obrizanije Hospodne	532
" Časy Carskii Bohojavleniju	545
" Navečerije Bohojavlenija	558
" Jan. 6. Bohojavlenije	567
" Sobor Joanna Krestiteľa	574
" Jan. 30. Trech Svjatiteľej	579
" Febr. 2. Stritenije Hospodne	588
" Mar. 25. Blahoviščenije	600
" Apr. 23. Sv. vľmč. Georgija	609

Minea Prazdnična.	Junu 24. Roždestvo Joanna Krestitefa	618
"	Junu 29. Sv. Apostolov Petra i Pavla	630
"	Julu 5. Sv. Kirilla i Methodija	641
"	Neđ. Sv. Otec šesti soborov	647
"	Julu 20. Sv. Proroka Ilii	649
"	Aug. 6. Preobraženije Hospodne	662
"	Aug. 15. Uspenije presv. Bohorodici	673
"	Aug. 29. Usiknovenije č. hlavy Joanna Kr.	684
Minea Obščaja.	Služba obšča presv. Bohorodicy	693
"	" Proroku jedinomu	694
"	" Apostolu jedinomu	695
"	" Apostolom dvima i mnohim	696
"	" Svjatiteľu jedinomu	697
"	" Svjatiteľem dvima i mnohim	698
"	" Prepodobnomu jedinomu	698
"	" Prepodobnym dvima i mnohim	699
"	" Mučeniku jedinomu	700
"	" Mučenikom dvom ili mnohim	700
"	" Svjaščennomučeniku jedinomu	701
"	" Svjaščennomuč. dvom ili mnohim	702
"	" Prepodobnomučeníku jedinomu	703
"	" Prepodobnomuč. dvom i mnohim	703
"	" Mučenici jedinoj	704
"	" Mučenicam dvom ili mnohim	705
"	" Prepodobnij ženi jediňij	705
"	" Prepodobnym ženam dvom ili mnohim	706
"	" Prepodobnomučeníku jediňij	706
"	" Svjaščennoisповidniku i Prepodobnoispov.	707
"	" Sv. Vračem i Beszsrebnikom	708
Božestvennaja Liturgija		709
Liturgija Prezdeosvjašč. Darov		724
Na svjakoje prošenie		725
Za otpuščenje hričov		726
O nedužnych mnohich, ili o jedinom		726
O prizvanii pomošči Presvj. Ducha		727
Blahodarenije o polučeníi prošenia		727
O usopšich		728
Čin blahoslovenija Najsv. Evcharistijeju		732
Moleben k Najsvať. Serdцу Isusa Christa		735
Moleben k Prečistij Ďivi Marii		739
Moleben k Sv. Josifu		743
Moleben k Sv. Josafatu		746
Papskij himn		749